

శ్రీ

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీప్రబంధము.)

Remember Shivaji! And count this Life as grass,
In this world and the next rely on Fame alone,
Remember Shivaji! His form his noble aims,
Forget not also all his valiant deeds on earth

RAMDASA SWAMY

గ్రంథకర్త

శతావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన,

విద్వాన్, గడియారము వేంకటశేషశాస్త్రి

శతావధాని.

THE ANDHRA BOOK HOUSE,
SULTAN BAZAR, HYDERABAD-DN.

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర వి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

ప్రొగుటూరు 1943

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్త వి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

ప్రొగుటూరు 1943

మునకు పనికివచ్చు వ్యక్తుల విశిష్టధర్మములుగాని, వారి నిత్యనైమిత్తిక జీవితముతో మేళవించిన అసంఖ్య షరికరములుగాని, మన ప్రాచీనమహా పురుషులనుగూర్చి మనమెఱుంగము. ఇప్పటి మనచరిత్రానము వట్టి కొండగుర్తులగుంపు. రావణుని జంపిన రాముడు, ఆదిల్ ఖానుని జంపిన కృష్ణదేవరాయుడు, అఫజల్ ఖానుని పులిగోళ్లతో అక్కి-చీల్చిన శివాజి, వీరికి పరస్పర వ్యక్తి భేదమును గల్పించుకొనుట చాలకష్టము దుష్కళితు ణము, శిష్టరక్షణము, ధర్మ నీతి మతముల నుద్ధరించుట, అసిధారావ్రతము గా సత్యము, సౌశీల్యము, ఔదార్యము, శౌర్యము, మొదలగు మహా తత్త్వములను పాలించి యాచరించుట, దానికై మితిలేని కష్టపరంపరలకు గుఱియగుట — ఇత్యాది ప్రధాన స్థూలభావములతోనే మనచరిత్ర మహా పురుషుల వ్యక్తి సత్యాపనము మనమిప్పుడు చేసికోవలసియున్నది. కాని యింతమాత్రపు మూలద్రవ్యముతోనే మహాకావ్యము రచింపవచ్చునను తత్త్వమును ఈ శివభారతము వెల్లడించినది

అసాధారణమగు తమ శీలసిద్ధులచే కావ్యరచనోత్సాహమును గల్గించు మహాపురుషులు మన హిందూదేశచరిత్రలో పలువురున్నారు. ఆయుద్రేకమునకు లోఁగి యెందఱో ఖండాఖండాకావ్యములను రచించి నారుగూడ కాని, ప్రాయీకముగ వారికావ్యములందలి వ్యక్తులకు జీవకళ మందము. వ్యక్తులు కథా సూత్రములను నడుపుదురుగాని, యగదలి బ్రదుకు తాముబ్రదికినట్లుగాఁదోఁపరు మఱియు ఇట్టిరచనలలో గ్రంథకర్త లకు కథానాయకులందు భక్తిగౌరవములు, వారిశత్రువులయెడ ద్వేషా సూయలును కృతనిర్దాణమునకు మూలసాధనములుగా నుండును. పై భావము లెంతన్యాయములైనను వాని యుద్రేకమును చాలవఱకు హద్దులోనుంచని యెడల అవి, కవికి కావ్యనిర్దాణమున ముఖ్యముగా వలసిన ప్రశాంతచిత్తమునకు, దాని ఫలమగు ప్రతిభావికాసమునకును

అద్భుతంగా పరిణమించి పని చెఱుచును. “నాన్మషిఃకురు తేకావ్యమ్” అను
వ్యతిరేక విధి కిదేభావమని నా తలఁపు. శాంతిసిద్ధి కలవాడే ఋషి.
అది కలవారందఱును కావ్యకర్తలు కాలేరు కాని, కావ్యకర్తకుమాత్రము
ఋషిత్వసిద్ధిలేనిది వాని చేతినిర్మాణమునకు మహాకావ్యమను పేరు
రాదనుట మాత్రము సత్యము

ఈతత్త్వమునకు ప్రథమోదాహరణము మనలో తిక్కనసోమయాజి.
అతఁ డుపాసించిన హరిహరనాథుఁడు ‘శాంతమూర్తి’. అతనిది ‘భేదము
లేనిభక్తి’. భేదములేమియే శాంతిపరిణామము ఫలము ఆనందము ప్రతి
పర్వాంత మాలినీపద్యము కడపటి పాదమందలి హరిహరనాథ సంబోధ
నలందు ఆనందశబ్దము తప్పక ప్రయోగించి యా శేలుఁగు మహర్షి తన
జీవితమందలి జీవకళను వెలిపెట్టినాఁడు ‘నైదికమార్గనిష్ఠమగువర్తనము’
నందే యుండియు తాకికప్రపంచమందెల్ల నిర్వర్ణముగ తేజరిల్లినాఁడు.
కావుననే ఆయన ప్రళయసాగరమువంటి మహాభారతపు మహోద్రేచక
భావకల్లోలములలో నెమ్మదిగా, ఏఱ్ఱోభయులేక, నిర్లిప్తుడై, నగుమొగ
ముతో, కడముట్టినీడినాఁడు, మనల నీడించుచున్నాఁడు. ఏ సన్నివేశము
ను వర్ణించినను, ఏపాత్రమును చిత్రించినను, ఏధర్మమును నిర్వచించినను
ప్రతిపద్యమునందును తనదే యొకముద్ర వైచి, ఒకటేవిధమగు శయ్యతో
ఎగుడుదిగుల్లు లేక పదునైదు పర్వములు రచించి, ఇంతటి మహాకార్యము
కడపట, పూర్ణకార్యసిద్ధునికి, చిత్తశుద్ధునికి సహజమగు గాంభీర్యముతో

‘హరిహరనాథ! సర్వభువనార్చిత! నక దయఁజూడు మెప్పుడు’

స్వర్గారోహణ పర్వము. ప. ౯౭.

అని యొకచిన్నమాటతో తిక్కన తనచేతులు దులుపుకొనఁగల్గుటకు
నిజమైనమూలము, సహజమగు నాతని ప్రతిభారత్నమును సంస్కరించి
పానఁబెట్టిన యీ యానందానుభవమే.

ప్రకృతగ్రంథమునకు 'శివభారత' మని పేరు పెట్టిన శ్రీగడియారము వేంకట శేషశాస్త్రిగారు పైతత్వమును చాల గౌరవించినారనుటకు దీని యందలి ప్రతిపద్యమును సాక్షిగానున్నది భారతకథవలె శివాజి కథయు ప్రతి హిందువుయొక్కయు చిత్తవృత్తి నుడికించి సివమైత్రజేయునట్టిది కథచెప్పువారును వినువారును వివేకమును గోలునోవుట యందు చాల సులభము ఈ సాహసకార్యమునకు చేయివేసినను వీ రాశ్రయించినది పూర్వసూరిక్షుణ్ణమగు ఘంటాపథము నడచునప్పుడు కుడి యెడమల నుండు సంద గొందులు చూచుటకేకాని చొచ్చుటకుఁగాదు ఇందు అసహ్యములగు తూగడింపులుగాని, వికారములగు పరువులు గంతులు గాని చేయవీలులేదు పాత్రములాదు మాటలన్నియు అచ్చుకట్టుగా ఆలోచించినవేతప్ప ఆక్రోశపుటధిక్రసంగములు గావు అక్కఱలేని అర్థముకాని చక్కందాలులేవు ఇందలి వ్యక్తులు, చిక్కదనము చక్కదనము గలిగి, సందర్భమునకు స్వరూపమునకుఁ దగినట్లు చెప్పవలసిన వన్నియుఁ డెప్పి, చేయవలసినవన్నియుఁ జేసితీటును చాగిత్రవ్యక్తుల యాధిభౌతికస్వరూపము మనకిప్పు డెక్కువగా తెలిసికొన వీలులేదంటిని గదా, ఆలోపము విధిలేకయిందునుగలదు. కాని, కవిగారికి వారి విషయ మున తీవ్రమై తలస్పర్శియగు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికలదు గావున, పైలోపము మన మనస్సునకుఁ దగులదు కవిత్వమందలిమహత్త్వమున కిది యొక ప్రధాన నాట్యము, పాత్రముల యాత్మల వర్చస్సును చిత్రించి, వారి భౌతిక స్వరూపము తెలియదనుచింతయే మనకు పుట్టినీకచేయుట.

ఇందలి భాషఛందస్సుకూడ పై చిత్తవృత్తి నే చాటుచున్నవి. అందందు అపురూపముగా వాడిన సంస్కృత పదములు — సమాసములు చూచితమేని ఆభాషయందు వీరికిఁగల గొప్పచౌటవ స్పష్టమగును. కాని, యీరచనలో దానిని వీరు చాల అణఁచిపెట్టుకొన్నారు తుద మొదలు నడకయంతయు తెలుఁగుపలుకుబళ్లతోనే సాగించినారు.

‘సంస్కృతముకూడ’ దను బిగుమానములేదు సరిగదా, తెలుగు తమపనికి చాలదేమో యను పేదసందేహమును వీరికిలేదు కనుకనే యీ భారతముభాష, గొప్పవర్చస్సుతో ప్రసన్నమధురముగా ప్రవహించుచున్నది పలుచోట్ల ‘తెలుగుకింత లగువుబిగువు కలదా’యని యాశ్చర్యపడునట్లుచేయు నుడికారము లిందుఁగలవు కారణము ఈకవిగారు,

“పాత్రమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి
పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి”

శివభారతము ఆ ౨ ప ౨౧౭.

నవారు గావున. గ్రంథమంతయు నిందు కుదాహరణము గనుక వేఱుగా నిం దుదాహరించుట పునరుక్తి దోష మగుచు.

ఇందలి ఛందస్సు నాటినుండి నేటిదాక తెలుగు నాటిలో మెదిపి నిలిపినదే అందును తిక్కనకు ప్రీతిపాత్రములగు చంపకాది చతుష్టయము, కందగీతములు, ఆటవెలఁది-ఇవిమాత్రమే విరుగ్రహించిరి. క్రొత్త క్రొత్త మార్గములలో నడకలలో పద్యములను ప్రయోగించు పరీక్షాదృష్టి వీరికిలేదు ఉన్నవి, వాడుక పడినవి, చాలునను వినయము వీరికిఁ గలదు కావ్యమందలి రసభావసిద్ధికి ఛందస్సుకూడ ముఖ్యమైన సాధనమును కొందఱిసిద్ధాంతమున వీరికి నమ్మికలేదని తలఁచెదను. నామట్టుకు నాకు లేదు.

అనపేక్షిత విస్తరముగా ఈ పీఠికను పెంచుపాపమునఁ బోను. మహాకావ్యము ముందున్నది సాంతముగా చదివి చూడుఁడని ఆంధ్రులను వేడుచున్నాను అట్లుచేసినవా రానందింపకుండుట యసంభవమని, యసాధ్యమని నా నమ్మిక

మైసూరు,
18-2-1943

రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

Sir C. Ramalinga Reddy, KT,
M A (Cantab) Hon, D Litt,
VICE-CHANCELLOR ANDHRA UNIVERSITY

PREFACE.

I have read the SIVABHARATHAM with great interest. It is an epic poem dealing with the life and achievements of a historical personage, namely, Shivaji the Great. The theme is thus very attractive, and the presentation of the theme does great credit to the Poet. It is a book which deserves wide popularity.

GUNTUR, }
8th April, 1943 }

C. R. Reddy

శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణలీలనామ సంహిత

“కృష్ణాశ్రమ మూర్తి, నామ సంహిత, శ్రీ భాగవతం
 శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం
 శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం
 శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం, శ్రీ భాగవతం”

అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే
 అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే అంతే”

అభిప్రాయములు.

“శ్రీ శివభారతము” - ఎంతచక్కనిపేరు! ‘శివ’ ము మంగళాశాసకము,
‘మూఁడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, రే
తేఁడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున’

భారతీయులగృహమ్మున - ఉదయించిన యపరశివునివృత్తాంత మితి
వృత్తము, భవానీ కృపాదత్త కిరవాల పునర్లబ్ధ భారతరాజ్యలక్ష్మీకము,
ఆంధ్రమహాభారతమున నన్నయభట్టారకుడు వ్రాసినంత మహాగ్రంథము,
మహాభారతవీరసంతతి అంతరించలేదని - ధర్మసంస్థాపనార్థ మవిరతముగా
వీరపురుషు లీ భారతావని నుద్భవింపగలరని స్మృతిపథమునకు తెచ్చే
ఉద్ద్యంధము - ‘శివభారతము’.

శివాజీ ‘కొండఎలుక’ - వెక్కిరింపు! ఇంకానయము - చూరెలుక,
చుంచెలుక - అలలేదు అయ్యలు! కడ పునుంట - చేతగానితనము - ఓర్వ
లేమి! అంతే. కానీ, ఒకవిధముగా ఒప్పుకొందాము - శివాజీ ‘కొండ
ఎలుకే’ - అంటేకొండంతఎలుక - వినాయకుని దివ్యవాహనము - మహా
పర్వతములను దొలిచి క్రుంగజేయగల ఎలుక, చెదపుట్టలను దొలిచి,
అందలి విషసర్పముల కాస్పదములేకుండ చేయడము దాని కెంతటిపని!
చేసినది, మరుగునకుపోయినది, నిద్రపోతున్నది సమయమువచ్చినపుడు
మేలుకొంటుంది — మరొకరూపముతో

సనాతనధర్మ పునరుద్ధరణమునకు కంకణముగట్టి పరిశ్రమించిన
వారిలో రాజపుత్రులు — తరువాత మహారాష్ట్రులు ముఖ్యులు ఇద్దరును
భారతచరిత్రములో మహాప్రఖ్యాతి పొందినవారు కాని, ఒకరు కృత
కృత్యులు కాలేదు, కాలక్రమమున శత్రువులకు వశులై, పరరాజ్యాధి

వృద్ధికి పట్టుగొమ్మ లయినారు శత్రువులను ధిక్కరించి, శౌర్య సాహసములను వెలయించి - అంతరించినవా రంతరించగా మిగిలినయోధులు పరులసింహాసనముమ్రోల మోకరించి, తల వంచినారు భారత నాథీ ధర్మమును నిలుపుటకై అగ్నియందు ప్రవేశించిన వీరపతివ్రతలు గతింపగా కొందరు రాజపుత్రస్త్రీలు మొగలు జనానాలో ప్రవేశించినారు. అది కాలమహిమ దానికి 'మొండితెగువ' కారణము.

మహారాష్ట్ర లట్టివారుకారు వారు రాజపుత్రులవలెకాక 'సమయమొర్చునులు' వారికి 'మోటుతెగువ' లేదు. 'అడఁగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీఁక నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యద్భుతుండు' పరాపహృతయైన భారతభూ ధేనువును త్రిప్పి శివాజీ అద్భుతుడై, నాటి భారతోదంతము నవిచ్ఛిన్నముగ సాగించినాడు - కృతకృత్యుడైనాడు ఒకొక్క మహారాష్ట్రుడు ఒకొక్కభారతీయుడు తనయంతటివా డగుటకు వలయు దీక్షాబీజములను వెదజల్లి నిష్కరించినాడు

శివుని హృదయకోశము చిన్ననాటనే విరిసి వాననల విరజిల్తునది.

‘ధీరహృదయంబు హృదయముల్ దెఱచుచూపు,

పలుకుపొందిక, పొందికపఱచు తెలివి,

ధర్మభంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ

విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు’

శివునికి యవనులపై అసూయ లేదు భారతభూమి సకలప్రపంచమునకు ఆతిథ్య మీయగలదు. కాని, అతడు 'నా' 'నీ' అనేభేదములమూలమున ఒకతెగ కన్యాయము జరుగడమును సహించలేడు.

‘యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయం జూపఁగాలేదు, తామెవ రీరాజ్యము నేలినదగవు లేనేలేదు, 'నీ' 'నా' యటఁ చవకాశమ్ముబట్టిను యొక్కతెగ కన్యాయంబు గావింప, 'నానవు' నం చూరక 'వంతుపాటపని' సేయంజాలఁ' — ఇతడు

ఈ 'వంతుపాటపని' జరుగునప్పుడు సంఘర్షణము, అగ్గి, కార్చిచ్చు కలుగుతూ ఉంటవి. భారతావనీపాలకు లెవరైనా ఇట్టి విపరీతపరిణామము కలుగకుండా చేయడమే నీతి.

నిజమైనకావ్యమునకును పరబ్రహ్మమునకును పోలిక గలదు. ఆపరబ్రహ్మము, 'శాంతము, శివము, సుందరము' గా మహర్షులచేత నిర్దేశింపబడినది ఆవిశేషణములకు 'సత్య' మనే విశేషణమును ముందుగా చేర్చుకోవలసిన దనికూడా వారి ఆశయము, కావ్యవిషయమున నవి 'సత్యము, శాంతము, సుందరము, శివము' అనేవరుసతో అనుసంధానము పొందవలెను

['శివభార' తేలిహాసము సత్యమైనది ఆకథ ఏనాడో జరిగినదై ఉంటే, పురాణము - కట్టుకథ అని విపరీతవిమర్శకులు త్రోసిపుచ్చేవారు. కాని, అది మనకన్నులయెదుట పొడగట్టుతూనే ఉన్నది చరిత్రము దాని యాధార్థ్యము నుద్ఘోషిస్తూనే ఉన్నది.

'శివభారత' మహాకావ్యమునకు 'శాంతము' స్థాయి. మహాగంభీర జలధి ఎంత ప్రశాంతస్వరూపము గలదో ఇదిన్నీ అట్లే కాని, ఆజలధి అంతర్భాగములోని సంక్షోభ మనిర్వాచ్యము 'శివాజీచరిత్రము, అతని కాలపుచరిత్రము సంక్షోభపూరిత మైనది కాని, ఆచరిత్రమునకు సంపూర్ణచిహ్నముగా వెలసిన శివుడు తొనుకుబెనుకులు లేనివాడు' అట్టి స్వరూపమును ధ్యేయముగా చేసికొన్నకవియు నట్టివాడే. అట్టివాడు కాకున్న నిట్టి కావ్యసృష్టి కలుగజాలదు. ఈ ధ్యానశివస్వరూపము శాంతము, నిర్మలము, ప్రసాదగుణభూయిష్టము. ఆశాంతమూర్తి, ధ్యానశివమూర్తిహృదయమో! ఎవరుచెప్పగలరు? ఆధ్యానమునకు ప్రయోజనము - త్రిపురాసురసంహారమా? హేమవతి పాణిగ్రహణమా?

‘శివభారత’ మొక సుందర కలాసృష్టి నవయావన సుందరమూర్తి ఆంధ్రభారతి కవిహృదయమున కూడమునొంది, సకలసంస్కారములను సంతరింపించుకొని, సారస్వతరంగమున కెక్కినది ఆమె ముంజేతిచిలుక ముగ్ధులుమూటగట్టు తెలుగుపలుకులను మునిపముతో ముచ్చటిస్తున్నది. ఆమెముఖము నిగమసూక్తుల గానముచేస్తూ ధర్మోపన్యాసము కావిస్తున్నది ఆమెచేతియందలి అక్షమాల గారతధర్మమున ధ్యానాదుల జేయవలెనని భారతీయుల నుద్బోధిస్తున్నది. ఆమె యొయ్యారముగాగ్రహించిన వీణనుండి మృద్ర, మధ్యమ, తార ధేదములతో ‘సరిగమపదనిస’ స్వరములు భావపూరితములై బయలువెడలుకూ లోకమును సమ్మోహితము జేస్తున్నవి. ఆమె మరియొకచేతియందు ధరించిన ఆ పుస్తకమే ‘శ్రీ శివభారతము’.

భావము, బౌచిత్యము, అలంకారము, రసము రీతి, పాకము, శయ్య, ఉక్తి విశేషము, వక్రొక్తి, స్వభావోక్తి, ధ్వని - అలంకారికు లేవేవి కావ్యమునకు ప్రాణముని వేర్వేరుమాటలతో నిరూపించినారో వాటికన్నింటికినీ ఉదాహరణములు కావలెనంటే ‘శ్రీ శివభారతము’ ను చదువవలెను. ఒకొక్కఆశ్వాసము, దానిలోని ఒకొక్కఘట్టము, ఒకొక్కఘట్టములోని ఒకొక్కపద్యము, ఒకొక్కపద్యములోని ఒకొక్కపదముకూడా బౌచిత్యమున తూగి ఆనందమునకు దోహదమిచ్చిన వీ ‘శివభారతము’ లో.

ఇట్టికావ్యములే ప్రపంచమునకు ‘శివ’ మును ప్రసాదించేవి ‘సివ’ మెత్తించే గ్రంథములు ప్రపంచసారస్వతములో బయలుదేరినవి, బయలుదేరుతున్నవి అవి సూత్రముతెగిన గాలిపటములు. గాలి యెటువీస్తే అట్లాపోయేవి వాటి కొకధ్యేయము లేదు. అవి వినోదమును కలిగించిన కలిగించవచ్చును. అంతే వాటిప్రయోజనము.

పైనివ్రాసిన వతిశయోక్తులు కావు, స్తుతివాక్యములు కావు. ముఖస్తుతిచేసే స్వభావము నాకు లేదు ఒకసారి కాదు, పదిసార్లు గ్రంథ

మును చదివినతరువాత, ఒకరుచదువగా విన్నతర్వాత, నాకు కలిగిన
తలపులకు ప్రతిధ్వనులవి. కవి నాకు పూర్వపరిచితుడు కాదు అతనిని
స్తుతించుటవల్ల నాకు కలుగబోయే ఐహికలాభమున్ను లేదు. నాదృష్టి
పథమున - ఎవ్వరిదృష్టిపథమునను అత డితంపూర్వము పడినవాడుకాదు
పడ నాసించినవాడు కాదు ఇంకా ఎంతమంది ఇట్టి మహాకవు లాంధ్ర
లోకమున నొదిగివున్నారో! ఇంకను ఎంతటి మహాకావ్యములు సృష్టి
నొంది, ప్రమూలల నణగిఉన్నవో! వానిని బయటికి తెచ్చి, చదివి,
ఆంధ్రులు ధన్యు లగుదురుగాక!

అనంతపురము, }
26-4-43 }

డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావు,
M A , L T , Ph D.

— 0 —

కవితావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన, శతావధాని,
విద్వాన్, గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రిగారు “శ్రీ శిభావరత” మను
మహాప్రబంధమునందు శివాడీపాత్రమును విశేషకాశలముతో చిత్రించిరి.
అందలి శిల్పసౌభాగ్యము అనిర్వచనీయమైనది. రసాత్మకమైన గ్రంథమే
కావ్యమనబఱగును గదా!

జటిల చారిత్రకాంశములకు తమభావనాశక్తిని తోడుచేసి, ధ్వని
కిని, బొచితికిని, రసమునకును గల ఆంతరంగిక బాంధవ్యమును గమనించి,
భాస్వదాశయ సందీప్తరచనమే కాలవియత్తలమున దివ్యశోభిర్జ్వలయై
పరిధవ్ల్లినని యెఱిగి, మహిమోపేత సాహితీసంప్రదాయము నారాధించి,
శ్రీ శేషశాస్త్రిగారు ఈగ్రంథమును రచించి విజయధ్వజమునెత్తిరి.
ఆంధ్రభారతీ గళసీమయం దీకృతి అద్భుతమణియై తేజరిల్లగలదు.

సాహిత్యభూషణ, భారతీరథ,
జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి, M. A , B. L.

నేను బొత్తిగా ఓపిక (ఎంత తగ్గిన ఓపికలోనున్నానో వ్రాయ నేర్చుచాలదు) తగ్గియున్నను, మీ కవితా రచనయందలి సారస్యము నాచే ప్రత్యక్షర సంయోగముగా గ్రంథము చదువునట్లు చేసినది రచన మంచి పాకములోనున్నది. మామయొక్కయు అల్లునియొక్కయు సంభాషణ - కూతురు తండ్రిచిత్తమును మరలించిన తెఱంగు చాలహృద్యము. పెద్ద ధాటులోనున్న రచనలనుగూర్చి వ్రాయునపుడు 'సలక్షణముగా నున్నది' యని వ్రాయుట అనావశ్యకముగదా! మీరు మీరచనలో నెన్నోలోకోక్తులు సమయోచితముగా వాడినారు ఒకగీతపద్యములో నాలుగు లోకోక్తులు కడు సులువుగా నిమిడ్చినారు. సంతోషమైనది. ఇట్టి సుగుణము లెన్నోకలవు సూత్ర ప్రాయముగా నుద్ఘాటించితిని.

చెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి శతవధాని, కడియం

తమరచన మధుర గంగాస్రవంతి మీ వస్తువు నేటిభారతహృదయ నిష్ఠమైనది బహుచరిత్ర గ్రంథ పరిశోధనయు, ధర్మశాస్త్ర పరిశీలనా విషయములు పొందుపరచుటయు, ననేకములైన యచ్ఛాంద్ర పదములపొండికయు మీమేధాపటుత్వమును మీయందలి కవిశబ్దాన్వర్థతనుజాటుచున్నవి ప్రత్యేకముగా నాకు “బాజీప్రభుకథ” యు “తానాజీ మరణమున శివాజీ దుఃఖమును” రమ్యతమములుగా నున్నవి. మహారాష్ట్ర

బహునీసేనల గెలుపులు ‘ఏతము ప్రొక్కినట్లుగన్’ ఉన్నవి యన్న మీయుపమ పరమ స్వతంత్రము రమ్యతమమైయున్నది మీ పద్యరచన ఒక తేనె కాలువ అనేకశబ్దము లుపయోగించుటలో, భౌచిత్యమెఱిగిన స్వాతంత్ర్య మవలంబించుటలో మీరు నిజమైనకవు లనిపించు కొందురు “సతాం సద్భి స్సంగ కథమపిహి పుణ్యేన భవతి ” మీ దర్శనమ తాదృక్పూణ్యవిశేషము నాయందున్నచో నెప్పుడోకాకపోదు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, బెజవాడ.

మీ 'శివభారతము' చేకొంటిని.

ఎడనడ కొంత.

మాత్రమేచదువ శక్తుడనైనాను దివ్యశయ్య, సౌశబ్ద్యము, రసపుష్టి నిండాల్లుగాప్రవహించిన మీకవితావాహినిలో నే నింతకుముం చెన్నడు అవగాహించియెఱుఁగని వాడనగుట నన్ను నానాలుక కొఱికిగదినది. ఇంతటి చక్కని నిర్దుష్టరచన నేర్చినమిమ్ము నే నింతకుముం దెఱుఁగననగా, నాయెఱుక యెంతటిదన్నమాట! మీ గ్రంథము చదివి చాల తనిసితిని.

శివాజీమహానీయచరితము వీరరసభరితము. దానిని మీరు పఠానుగుణశయ్యతో తెలుఁగున రచించితిరి. మీరచనకు ప్రహరాలు.

వేటూరు ప్రభాకరశాస్త్రి, తిరుపతి.

తమరచించిన శ్రీశివభారత మాంధ్రమున నొకయద్వితీయమైన గ్రంథము. చరిత్రమునతిక్రమింపని విషయములతో, బ్రబంధపాతమునఁబడిన చక్కనిశైలితో చదువరులకానందమును గూర్చుచున్నది. మీశివభారతము "వేసములమాఱు ధర్మజ్ఞాన నీకు! వలదు, వలదు! పుణ్యపాపములనుగోచర రాచబిడ్డవు ధర్మశస్త్రమునదున్ని! పంటగొలుపుమీరు హిందూభాగ్యము" యన్న గురువచనమునకు గుఱియై, తాతధర్మ గీతా స్థితము, దేశ వాయకుల క్రగేసరుఁడై మీనిర్మలవచోమృత సత్వత్రువు నేరంగును.

ఇట్టి గ్రంథరాజములను విశ్వవిద్యాలయాధికారవర్గ మాదిరించి గ్రంథభాగములనుఁ బరసీయములుగా జేయ నుత్సాహించును గాక ...

ఆ. పరబ్రహ్మశాస్త్రి, M. A , Lecturer in Telugu,
Spdt, of Indian Languages, Layola College, Madras.

మీ శివభారతమును శ్రద్ధగా తుదిదాక చదివి చాల సంతోషించితిని శైలి రసవంతముగా, జాతీయముగా నున్నది.

మీ సేవకుఁడు M. A. గుంటూరు

మీరు దయతోబంపిన శ్రీ శివభారతమును జదివితే ప్రాచీనా
నార్యాచీనుల గోకడ లిందెన్నేని కలవు సర్వవిధములఁ దిక్కనకవితపై
మీరు దృష్టని నిలిపితిరి కవిత్యము రసభరితము, ధారాశుద్ధము, సలక్ష
ణము కేవల చారిత్రకగాధను సరసముగా రచించిన మీయెడ సరస్వతీ
దేవ్యనుగ్రహము మెండుగా నొప్పినది మీరు ధన్యులరు అల్పక్షర
ముల ననల్పార్థరచనమున నాధునికులలో మీరొక్క సిద్ధ హస్తు లరైతిరి

విద్వాన్ వె వెంకటాద్రిశర్మ,

Lecturer in Telugu Cential College Bangalore
Chaiman, Boaid of Studies in Telugu Mysore Univeirsity

మీకవిత బంగరుతీగవలె సాగినది అందలి లలితపదములు
అకృత్రిమభావములు, రసభరితరచనలు, అర్థవజ్ఞాతీయములు లోనగ
పరికరములు — నిర్దుష్టముచు సలక్షణము నగు మీశైలికి మేలిమి
గూర్చుచు, రసికులమనస్సుచు బట్టి పిందుచున్నవి సాగ్రహనైపుణి మీ
రచనకుఁ బెట్టనిసొమ్ము వెయ్యె? తిక్కనకవిబ్రహ్మ కవిత్యముచు మీ
రనుకరించి నెక్కినందులకు నభినందించు చున్నాను అధునాతన
కవులలో మీరొక్క మహాన్నత్యానముచు జూరగొన్న వారలైతిరి

విద్వాన్ & ఉభయభాషాప్రవీణ, వె వెంకటరాఘవశర్మ, M O L

Lecturer in Telugu St Joseph's College Bangalore
Member Board of Studies in Telugu Mysore University

ఈప్రబంధము సర్వగుణ సంశోభితమనట కేశంకల
లేవు శైలి సలక్షణము పాకశియ్యలు చక్కఁగాఁ గుదిరినవి రసోచి
పదప్రయోగము గలదని వేరుగాఁ జెప్పనక్కఱయుండదు కద! అష్ట
మూర్తిభక్తుఁడు శివాజి యని వినికి కావుననే యీప్రబంధము ఎనివి
దాశ్వాసములు గలదయ్యెనని నా యాశయము

కళాప్రపూర్ణ, కావ్యస్మృతిశీర్ష, జనమంచి శేషాద్రిశర్మ, కడప

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావు
బహద్దరువారు, శ్రీ పిరాపురపు యువరాజువారు.

గీ॥ ఆర్య వాగనుశాసను కార్యరక్తి
సోమయాజుల శేముషి సూక్తి ధాటి
కృష్ణరాయల కల్పనాక్రీడ ప్రౌఢి
ప్రాతమాటలఁ గ్రొత్తగాఁ బాడినారు॥

- శ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయుడుగారు,
స్నేహాలతా కవితాసంఘము, శ్రీ జటప్రోలుస్వామిస్వామి, పిల్లపురం.
- వ॥ పలుకులు కండచక్కెరలు, భవ్యము లీరచనావిధాన రీ
తులు, రసపోషణం బమృతతుల్యము, గోకడలెల్లఁ గ్రొత్తగా
తలఁపులఁదన్ను, భావము ముదంబిను, నింతటి గోస్తనీఫలం
బులఁ దలపించుకైతవలపుల్ మెల్లపుల్ దలఁపంగ వచ్చునే॥
- ఉ॥ ఆఁగకయాడునట్టి గడియారమువోలె యణాబుగాని చే
యాఁగక కైతవ్రాయు గడియారము వేగిం బశేషశాస్త్ర మే
ధా గరిమంబు — దివ్యకవితారుచి వేలవదింపనేల! కా
వ్యాగమ సర్వసార సుగుణాకర మీ స్మృతి గొలుగు చూచుదే॥
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు వీరుడు శ్రీ శివరాజమూర్తిని
గూరిచి యొక్కకావ్యము మనోహర భావపదార్థ బంధముల
సారభమెల్లచోట్ల వెదఁజల్లెడు కొవ్వొరజులదగడ గా
తీరున వ్రాసినట్టి కవిధీరు ఋణంబు నెవరగు తీర్చెడి॥
- ఉ॥ పేరునఁ బెక్కుగ్రంథములు పెద్దగఁజేసి రచింపవచ్చు, నీ
వీరచరిత్ర కుద్ది యనిపింపఁ బ్రబంధము వ్రాయవచ్చునే?
పారములేనివిద్య, ప్రతిభాబలము, గవితావిభూతి లో
డైరచియించెఁగాక మహితాత్ముడు శేషయశాస్త్ర యాశ్చర్యి॥

ఉ॥ భారతగాధవోలె శివభారతమున్ నుతికెక్కఁజాలు శో
భారమణీయకావ్యము, శివాజయు హైందవధర్మ రక్షణో
దారుఁడు, తిక్కనార్యు నవతారమ యీకవి, యీప్రబంధ మి
ద్దారుణిఁ దెల్లువారలకు దారినిఁజూపెడు దీపమయ్యెడిన్॥

చ॥ సరస పదార్థ భావ గుణసంపద పొంపిరివోవునట్లు గా
విరచనచేసినట్టి కృతి విశ్వజగన్నుతమై తనర్పు, న
క్కరణి రచింపఁబడ్డ ఘనకావ్యమ యీ శివభారతంబు భా
స్కర శశితారకాగణ వికాసముఁ గల్గెడి దాఁక వెల్లుతన్॥

చిత్రవిశారద, ఎం. రామకృష్ణారావుగారు,

Private Secretary, Jatprole State, Kollapuram

ఉ॥ నాఁడు శివాజి భీకర రణస్థలి ముష్కర శాత్రువారిఁ దు
న్నాడి జయంబుఁగాంచిన మహాధిపుఁడౌటకుఁ గారణంబు వె
న్నాడు భవాని దీవనలెయూ — నవియే శివభారతంబు నీ
నాఁడు జగత్ప్రసిద్ధము నొనర్చి త్వదున్నతిఁ జాటకుండునే?॥

ఉ॥ వ్రాయఁదరంబె! పెక్కురసవత్తరకావ్య మరందధార లా
ప్యాయనరీతిఁగ్రోలి, ప్రతిభారతి భావరసాచితీ ధ్వని
ధ్యేయపదంబుగాఁగ రచియించిన మీ శివభారతంబు కా
త్యాయనియై శివప్రభుని ధారణి శాశ్వతజీవిఁ జేసెడిన్॥

[పలువురు పండితులు మహాకవులు పంపిన అభిప్రాయములు, విమ
ర్శనములు గలవు. గ్రంథమునఁ దప్పక చేర్చఁదగిన మఱికొన్ని యుపసా
రములు మిగిలియున్నవి ఈనాటికాగితపుఁగటవుతో నన్నియు ననుకొన్న
యట్లు ముద్రింపఁజాలనందుకుఁ జింతిల్లుచున్నాను ఇంచుక యవకాశము
తో ననుబంధముగా నన్నియు ముద్రింపఁ దలఁచితిని ఇట్లు చేయవలసి
వచ్చినందులకు మన్నింపవలెనని పెద్దలఁగోరుచున్నాను [గ్రంథకర్త.]

(శ్రీ) శివభారతావిష్కరణ మహాసభ.

స్వస్తిశ్రీ స్వభాను చైత్ర బ॥ ద్వితీయ (22-4-43) ప్రోగ్ గాన
పురమునఁ బౌరయాజమాన్యమునఁ బైసభ జయోపేతముగా ఓరి, ను
శ్రీ శివభారతమహాగ్రంథమును శ్రీ ఛత్రపతిశివాంగమహారాజ, శ్రీ సచ్య
రామదాసస్వాముల ఛాయాపటములతోఁ బల్లకిలోనునిచి, ఛత్రవామరా
ది చిహ్నములతో మంగళవాద్యములతో భజనలతో వేదపాఠములతో
కవిగారిగృహమునుండి నగరోత్సవమునడుపఁబడెను అనుగెరుకు మా
దగస్త్యేశ్వరస్వామి సన్నిధిని వేదోక్తశీర్షులతో మహానభి ప్రార్థన
మయ్యెను కవిగారు ముందా తమగురువగ్యులఁ గూర్చి, పు రోగము
కమును ముచ్చటించుచు, శ్రీ శివభారతమును దమహస్తమున విష్ణు
కంకితముఁ జేసిరి శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సగములువాడు? పిమ్మట
వలఁగప్పి కవిసమ్మానముఁ జేసిరి. మ్యానిసిఫల్ట్ హూం లు కీర్తనా
సంఘము, విద్యా సంఘము, శ్రీశైవద్వైత సంఘము, శ్రీశైవ
సంఘము ఖడ్గరువస్త్రములతో రత్నప్రసాదాలతోఁ బ్రార్థన
రించెను కొందఱుప్రముఖులు కర్పూములు నిమగ్నములై
శ్రీ జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తుగారు, పి. ఎం. ఎం. ఎం. ఎం. ఎం.
మును బ్రశంసించుచు, “ఆంధ్రసాహిత్యమున శిఖరమున కెంతటి
యుండలేదు ఇది చక్క-ని యాంగ్లమునాదమునఁ బ్రార్థన
‘నోబెల్’ బహుమతి తప్పకపొందఁగలదు ఆ శ్రీహరియ, ఆ శ్రీ
తియు బ్రతికియున్నంతకాలము ఈ గ్రంథము నివ్వ ‘స్కోలర్ షిప్’
అని గంభీరముగా నుపన్యసించిరి శ్రీ యస్. రాఘవాచార్యులు, ఎం. ఎం.
(సంపత్తు) గారు “పెక్కు-శతాబ్దములనుండి ఇట్టి యుగ్మగ్రంథము ఆంధ్రమున
వెలువడలే” దని ప్రశంసించిరి. పలువురు పండితులు ప్రముఖులు గ్రంథ
ప్రశస్తియు నుగ్గడించిరి కవీశ్వరులు కద్యరత్నములఁ గానుకలిచ్చిరి.

అధ్యక్షులు గ్రంథప్రాశస్త్యవర్ణనముతో గ్రంథపరనముతో గ్రంథ
మావిష్కరించి 'శ్రీశివభారతము ఈనాటి కవితోద్యానమునకు నవ్య
వసంతాగమము' అని ప్రశంసించుచు, బరిషత్పండిత సర్వామోదముతో
శ్రీకవిగారిని 'కవితావసంత' బిరుదమున సత్కరించిరి. జయజయ
నాదములతో మహాసభ ముగింపబడెను.

[ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు] చిలుకూరి నారాయణరావు.

మహారాజప్రోషకులు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావుబహద్దరువారు.
శ్రీ పిరాపురపు యువరాజువారు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రాజా సురభి వేంకట జగన్నాథరావుబహద్దరువారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానాధీశ్వరులు

మహారాణి, ధర్మకల్పవల్లి శ్రీ శ్రీ శ్రీ, సురభి వేంకట రత్నమాంబగారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానమహారాజువారు.

శ్రీశ్రీ రాణి ఇనుగంటి సరస్వతీదేవిగారు, తిరుపచ్చూరు జమీందారిణివారు
శ్రీ 'మద్రాసు స్కూల్ బుక్ ఓ లిటరేచర్ సొసైటీ' వారు.

శ్రీ శ్రీ, కర్నూలు జిల్లాబోర్డు సభ్యులు

శ్రీ శ్రీ, కడప జిల్లాబోర్డు సభ్యులు

శ్రీ శ్రీ, కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠిగారు, ప్రొద్దుటూరు మునిసిపల్ ఛేర్మన్.

శ్రీ శ్రీ, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠిగారు

డాక్టర్ శ్రీ జి ఎల్ వేంకటరమణయ్యగారు - శ్రీకృష్ణనాట్యమండలివారు

శ్రీ ప్రొద్దుటూరు పౌరమహాజనసంఘమువారు

“కృతిరక్ష జ్ఞానదీప్తావతముగ హృత్పేటికలఁ దెఱచి, చేమునుఁగఁ
‘వితతార్థ మొసఁగు ఈ శ్రీయుతులకు శ్రేయశ్చిరాయు రున్నతులగుతఁ”

విజ్ఞప్తి

“ వి శ్వ శ్రే యః కా వ్య మ్ ”

కావ్యలక్షణములఁగూర్చి ప్రాచీనులలో అర్వాచీనులలోను అభి ప్రాయభేదములుగలవు కావ్యప్రయోజనమును వేరువేరుగ భావించుటతో నివిభిన్నత కవిత్వమునఁగూడ సర్వాంగముగ నేర్పడిన దననచ్చును. ప్రయోజనము ‘విశ్వశ్రేయ’ మని పెద్దలమతము అప్పు డాత్మీయదము గూడ నందులోనిదే ‘ఆత్మానందమే’ యనుట స్వతంత్రము గాని లోకముతోఁబనిలేదు ‘ఉభయ’ మనుట స్వరసము ఈసంస్కారమీ శివభారత రచనకు మూలము దానిపరిణతియే ‘శ్రీ శి వ భా ర త ము. ’

చరిత్రము - నాయకుఁడు - రచన, వీనిఁగూర్చి నే నేమియు నాచి యఁదలంపలేదు నాకన్నఁ బెద్దలేవిశేషమెఱుఁగుదురు నాచిఁదలంపనైన దంతయు గ్రంథముననున్నది అది రసస్థలలోకముచేతనున్నది. లోకము అనన్యాదృశము - స్వతంత్రము రసికులగు లాక్షణికులఁమీఁదఁగూడ నీమనవియే చేయుచున్నాను సాంస్కృతికమునఁగూడ ‘శివభారత మున్నది. రచనలో దేనికది స్వతంత్రము ప్రామాదికములు - ముక్తాంగి, ములు గొన్ని యుద్ధరింపఁబడినవి. మఱికొన్ని లేకపోవు. వానిఁగూర్చి సర్వసంకు మృదయములే ప్రమాణము.

ఈ గ్రంథరచనకుఁబూర్వము నా ‘కవి’ త్వముచుగూర్చి తాము యుఁగమికి విస్మయపడుచుఁ గొందఱుపెద్దలు వ్రాసిరి. వారిస్పృహకు చోయిలి. ‘శరన్నవరాత్రి పద్యావళి’ ‘అవధానసారము’ నావిత్తాంగిలైన శ్రేణులు తరువాత నీగ్రంథరచనవఱకు అదియొక గీతితాతపస్సు. మూఁడు పుర్వముల ప్రాయముతో, అరణ్య - అర్జునవాసముల సాసారముతోఁ

బక్ష్మమైన భారతగాథ - అది. సోమయాజి కవిత్వమున ఉత్తర గో గ్రహ
 ణముతో విధిగా నీ శివభారతరచన యారంభమైనది. ఇంతయు 'ధర్మ
 దేవతా వరప్రసాదము' అప్పటి నాయితరకృతులు లోక మెన్నడో
 చదువవచ్చును నాకవిత్వ మనుపేర నిప్పటి కీశివభారతము చాలునని
 మనవి గ్రంథావతరణముగూర్చి ప్రస్తావనలో నివేదించితిని

నన్నుఁ బుత్రాధికప్రేమఁబెంచి విద్యాబుద్ధులిచ్చి ఇంతవానిఁ
 జేయుటయేగాక, శ్రీ శివాజీపట్టాభిషేకమున వలయుధర్మశాస్త్రవచనము
 లిచ్చి యాశీర్వదించిన యస్మద్గురువర్యులు బ్రహ్మశ్రీ రూపావతారం
 శేషశాస్త్రులవారికి ధన్యవాదము లర్పించుచున్నాను. నీగ్రంథరచనకుఁ
 బోత్సహించి వలయు చరిత్రాంశముల నెల్ల సేకరించి యిచ్చుటయేగాక,
 ఈగ్రంథము నిట్లువెలయించుటలోఁ బూరిదండలో దారమువలె సర్వాం
 తరములఁ దోడ్పడుచు, గార్యము తనదిగా నిర్వహించిన నా ప్రియ
 మిత్రుఁడు సహాపాథ్యాయుఁడు శ్రీ చెఱుకుపల్లి సుగదరరామయ్యగారి
 స్నిగ్ధహృదయమును, మహోపకారమును స్మరించుచు, వారికి సర్వ
 శ్రేయములఁ బ్రసాదింప భగవానుని హృదయపూర్వకముగాఁ బ్రార్థించు
 చున్నాను. గ్రంథము వినుటతోఁ గలిగిన యాదరము పేరుపెట్టుటతో
 వికసింప, సమ్మానసభలు కూర్చి, ఆవిష్కరణసభాధ్యక్షతతో ఆశీర్వాదములు
 గురిసి, గ్రంథవ్యాప్తికి సర్వవిధములఁ దోడ్పడిన అభిమానశాలి, ఉదార
 హృదయుఁడు, డాక్టర్ శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావుగారికిఁ గృతజ్ఞతాం
 జలివట్టుచున్నాను తెఱపిలేని కార్యసమర్థముననుంజియు నాప్రార్థనము
 నుదారహృదయమునమన్నించి, ఉపోద్ఘాతములువ్రాసి దీవించిన పూజ్యులు
 శ్రీమాన్, రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారికిని, శ్రీ సర్ సి ఆర్ రెడ్డి
 గారికిని, సభక్తికప్రణామము లర్పించుచున్నాను నామిత్రులు బ్రహ్మశ్రీ
 తెలకపల్లి వేంకటసుబ్బహృణ్యసిద్ధాంతిగారు 'శివాజీ జాతకగ్రంథమును'

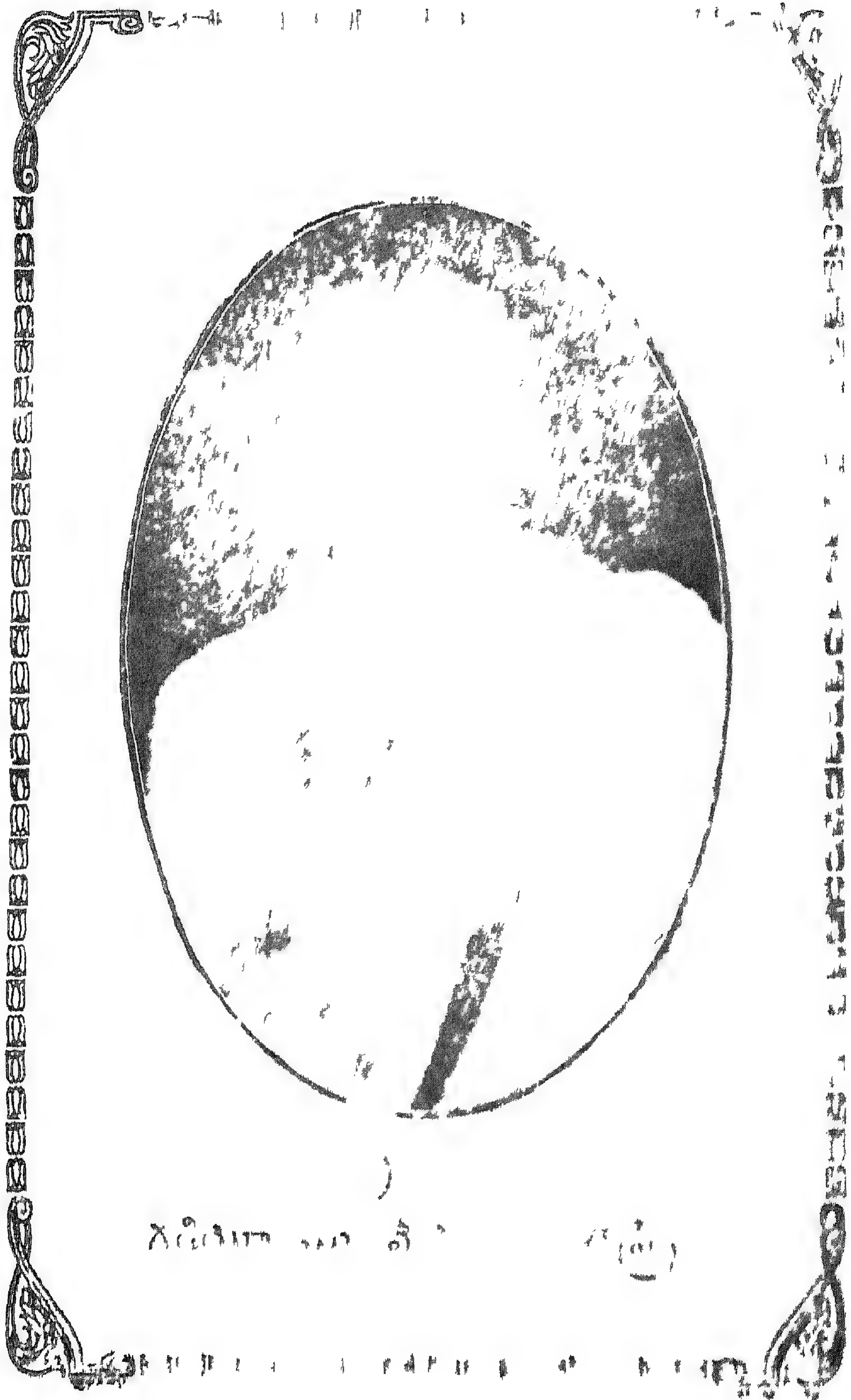
వాసియిచ్చిరి 'మద్రాసు యూనివర్సిటీ లైబ్రరీ' వారు వలదుచిత్ర
గ్రంథములఁ బంపి యుపకరించిరి. మైసూరు 'విశ్వకళాపరిషత్తు' వారు
ఈగ్రంథబాగమును 1945 సంవత్సర మాధ్యమికి పరీక్షితుఁడగు నామనా
నిర్ణయించి ప్రోత్సహించిరి ఈకార్యమున మిత్రులు శ్రీ వె. వె. శర్మ, శ్రీ వె. వెంకటరాఘవశర్మగారు తమ సహృదయభర్తలు వి. కె. కె.
వెలయించిరి పలువురు పండితమహాకవులు గద్యపద్యాల్లో నామనా
యమూల్యాభిప్రాయములఁ బంపి యాదరముఁజూపిరి. ఈమహాకవుల
అందఱికి నాకృతజ్ఞత నర్పించుచున్నాను.

ఈగ్రంథముద్రణ ప్రకాశనములఁ బలువురొద్దింకను భీష్మ ప్రాసము
లోకసంఘముగా నేర్పడి పెక్కు విధములఁ గోల్పోయిరి. శ్రీ నారాయణరెడ్డి, డి. కృష్ణరావుగారు కడిప కన్నులు పుట్టినదిగా
నుండియు, శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశర్మ, పి. ఎ. రంగయ్య, పి. కె. కె.
మూర్తి, కె. కృష్ణయ్య మొదలగు ప్రముఖులు గ్రంథమును గూర్చి
డాక్టర్ జి. లక్ష్మీవెంకటరమణయ్యగారు శ్రీ స. నాగయ్యగారి
నాటకప్రదర్శనముచుండియు భారతీయరాజములఁ జేసినదిగా
నారాయణరావుగారి యాదరముతో శ్రీ శ్రీ సి. రామయ్యగారు
సహాయము, శ్రీ ఆ. పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారి యాదరముతో శ్రీ శ్రీ
సూర్యలక్ష్మి & లిటరేచర్ సొసైటీ వారి సహాయము, శ్రీ శ్రీ
సుబ్బారాయుడు, యం. రామకృష్ణగారు యాదరముతో శ్రీ శ్రీ
శ్రీ శ్రీ జటప్రోలు నంధానాథశర్మగారి సహాయము, శ్రీ శ్రీ
యొక్కయ్య, శ్రీ తిరుపచ్చాడు ఒమిడి దాసీశర్మగారి సహాయము
మహోపకృతి చేకూరినది. శ్రీ రాయలసీమ ప్రభుత్వమునకు
వారును, శ్రీ చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభవారును ప్రత్యేక సహాయము
కారవించిరి ఆవిష్కరణమహాసభయందు ప్రోత్సహించునది మహాసభము.

శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సంఘము, మునిసిపల్ హైస్కూలు ఉపాధ్యక్ష సంఘము, విద్యార్థిసంఘము, ప్రాతవిద్యార్థిసంఘము, ఆర్యవైశ్య యువజ సంఘము మఱియుఁ బలువురు పాల్గొని ప్రత్యేకసమ్మానముల సత్కరించి శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠి, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠి, అవధాన కృష్ణమునయ్య, యస్. పంపాపతిశాస్త్రి, మంగేశ్వరరావు, ఎల్ ఎల్ న నరసింహారావుగార్లు సభయందుఁ బ్రత్యేకముగఁగట్నములిచ్చి గౌరవించి శ్రీమాన్, పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, శ్రీ వెల్లాల ఉమామహేశ్వ రావుగారు తమ శాస్త్రవ్యకంఠములతో మధురహృదయములతోఁ బెక్కు భల గ్రంథపఠనముగావించి గ్రంథవ్యాప్తికిఁదోడ్పడిరి 'ది జనరల్ & కు ర్నియల్ సర్వీస్' వారును, 'వాసు & బ్రదర్స్' వారును కావలసిన గి తములు ఛాయాపటములు తెప్పించి యిచ్చిరి శ్రీజానకీ ముద్రాక్షరశా వారు బహుళ వ్యయప్రయాసములకోర్చి గ్రంథము సర్వాంగసుంద ముగా ముద్రించి వెలయించిరి ఇంకను ఎందఱో మిత్రులు, పెద్దలు, పిన్ను లివసరములఁబట్టి తోడ్పడినవారుగలరు వారివారి యుదార పవిత్ర హృ యముల స్మరింపుచు, ఈప్రపంచసంగ్రామ దుర్దిన క్లిష్టపరిస్థితులయంద గూడ నీమహాకావ్యము నిట్లు సమగ్రముగ వెలయింపఁ దోడ్పడిన వా లందఱిమహోపకృతులకు హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞత వెల్లడింపుచు బరమేశ్వరుఁడు వారికి సర్వశ్రేయములఁ బ్రసాదించుఁగాక య కేలు మోడ్చుచున్నాను

పురపాలకోన్నత పాఠశాల, }
ప్రొద్దుటూరు, 12-5-43 }

గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రి

విషయసూచిక.

—♦ ప్రథమాశ్వాసము ♦—

పుట.

గారతదేశము — దక్షిణసీరభూమి	1
హమనీ ప్రభుత్వము	6
హమదునగరరాజ్యము, లుకజీ—షాజీ	7
నైజాము విప్లవము, లుకజీ షాజీల యభిప్రాయ భేదములు	9
షాజీ భార్యతోగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట	18
లుకజీ జీజియాల సంభాషణము	23
దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివసేరుఁ జేరుట	28
షాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట	29
'వాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట	31
లుకజీ హత్య, షాజీ జీజియాల పరితాపము	36
షాజీ ప్రతీకారప్రయత్నము—రెండవ వివాహము	42
నైజాముపై షాజీ దండయాత్ర—విజయము	44
మోగలులు షాజీపై దండెత్తుట	49
జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట	50
బహుపురమంత్రీ మురారిపంతు షాజీకి సాయమేగుట	52
నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — షాజీసంధి	54

—♦ ద్వితీయాశ్వాసము. ♦—

మహారాష్ట్రుల స్వభావ—వృత్తి—పరిస్థితులు	60
నక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన	62
షాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము	66
షాజీ పరిస్థితి జీజియా శివాజీకిఁ దెలుపుట	71
షాజీ యుత్తరము—పునహాప్రయాణము	76
షాజీ కల్యాణము—బిజాపూరిలోనివాసము	82
తండికొరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట	84
షాజీ ప్రథమ గోరక్షణ విజయము	89
షాజీ పునహా నివాసము—రాజ్యాంగ శిక్షణము	99
దాదోజీ శివాజీలరాజనీతి ధర్మములు	104
నాతీయోద్యమ పూర్వరంగము	107

శివాజీ మావళేవీరులఁ గలిసికొనుట

దాదోజీ మందలింపు, శివాజీ దృఢనిశ్చయము

—♦ తృతీయాశ్వాసము. ♦—

“తోరణా” దుర్గ విజయము

దాదోజి చరమదశ—శివాజీ కృతజ్ఞత

శివాజీ చాకణు, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట.

శివాజీ మతభక్తి—తుకారాముని యుపదేశము

శివాజీ సైన్య సన్నాహము—ప్రథమ దండయాత్రావిజయము.

రామదాసు దర్శనము—శిరోమణిపదేశము

శివాజి చర్యలపై బిజాపూరుపుఁ గొల్పులోఁ జర్చ

షాజీ నిర్బంధము

—♦ చతుర్థాశ్వాసము. ♦—

షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము

షాజీ విడుదలకై శివాజి పర్యాలోచన—బిజియా నిర్ణయము.

సయీబాయి సలహా—భవానీ పార్శ్వము

పాదుషాకుత్తరము—షాజీ విడుదల

బిజాపూరువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు

ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాజీ శిక్షించుట

శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు—విజయములు

—♦ పంచమాశ్వాసము ♦—

శివాజీ నణఁచుటకై బిజాపూరి కొల్వులోఁ బ్రయత్నము

అఫజుల్ ఖాను ప్రతిఙ్గ—రాజమాత ప్రోత్సాహము

ఖానుని యుద్ధయాత్ర—శివాజీ కడకు రాయబారము

ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము

జీజియాబాయి దీవన

విజయోత్సవము—తృతీయ దండయాత్రాప్రయాణము

శివాజీ వైకి బిజాపూరివారి మూఁడువైపుల మొగ్గరము

శివాజీ సన్నాహము—పన్నాళాగడమునుండి బయలు దొక్కుట.

పదునైదు వేల బిజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట

బాజీప్రభు మరణము—శివాజీ సానుభూతి

బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట	290
వాడీ, జింజిరా విజయము—సముద్రాధిపత్యము	294
బిజాపూరునవాబు సంధికై షాజీనిఁ బంపుట	297
షాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము	299

—♦ వ్యూహశాస్త్రము. ♦—

శివాజీపై మోగలు దండయాత్ర—శివాజీ సన్నాహము	309
సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము	314
సూరతు ముట్టడి	324
షాజీ మరణము—శివాజీ విచారము	333
దండయాత్రా విజయములు —సముద్రప్రయాణము	338
ఔరంగజేబు శివాజీపైకి జయసింగును బంపుట	339
శివాజీ ఓడప్రయాణము—జయసింగుతో సంధి ప్రయత్నము	346
శివాజీ జయసింగుల సమావేశము—సంధి	353
శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్పడి బిజాపూరుముపై కేగుట	368
శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము	372

—♦ సప్తమాశాస్త్రము ♦—

ఔరంగజేబు నాహ్వనము—శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము	375
శివాజీ పాదుషా కొల్వున కేగుట	384
శివాజీ చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట	392
జయసింగు పశ్చాత్తాపము—మరణము	401
శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ—పరిపాలనక్రమము	405
సింహద్వర్గ విజయ సన్నాహము	410
తానాజీ ప్రతిజ్ఞ—సింహగడము లగ్గవట్టుట	413
సూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట	427
తానాజీ నిర్యాణము—శివాజీ సంతాపము	430

—♦ అష్టమాశాస్త్రము ♦—

సింహద్వర్గ విజయ బహుమానములు—దండయాత్ర	437
పట్టాభిషేక పూర్వరంగము	449
పట్టాభిషేక మహోత్సవము—మంగళము.	468

శ్రీమత్పర దేవతా యైనమః

పుష్పాంజలి.

గీ తి

“ప్రకృతిపరమేశ్వరులుగాఁ బ్రపంచసృష్టి
తలఁపుమెలపున నెనసి, కాన్పులకు మురిసి,
కష్టముల కోర్చి పెంచి లోకమున కిచ్చు
తల్లిదండ్రులౌ మీ ధన్య తపముఁ దలఁతు”

శ్రీ శివప్రభుచరిత షాజీ జిజాంబి
కా హృదయనాడికా ప్రేమవాహినీ వి
గాహనముల మీ జీవితోత్కర్షఁ దలఁచి
సొగియు కన్నుల నుబుకు నశ్రువుల నిలుతు॥

ఆట పాటలు చదువు సంధ్య యని కడచె
మూవ ప్రాయము మీ ప్రేమభూములగదు,
న న్నొక గృహస్థుఁ జేసితి రిన్ని కళలు
వడసి, యనుభోక్తనై ఋణంపడితి మీకు”॥

స్వర్గ మర్త్యంతరమున మీ చరణముగళి
యెటుల బదులిత్తు! ఏమిత్తు! ఎంతయిత్తు!
అది యసాధ్యము ఇదియ నా హృదయగీతి
కృతి సమర్పింతుఁ ద్వత్పదాంకితముఁ జేసి॥

మాతృ పితృ దైవ పూజా సుమన్రజంబు
భావ సురభిళ మీ ‘శివభారతంబు’
జగము లున్నంతవఱ కెల్లజనులు చదివి
తనియుదురుగాక! మీమది తనియుఁగాక!”॥

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీ ప్రబంధము)

నాంది.

శా॥ శ్రీలంగూర్పు కటాక్షమాలికల నాశీర్వాదమున్ జేసి, హృ
ద్యాలాపముల బుజ్జగించుకొని, శ్రేయః పాయసాన్నంబు వి
ద్యాలాలిత్యముఁ గీర్త్యలంకరణ మొయ్యన్ బెట్టి, భక్తావళిన్
ఖాలింపంగల కన్నతల్లి జగదంబన్ గొల్తుఁ గామేశ్వరన్॥

సీ॥ ఆర్యప్రపంచ మాత్మారామమయ్యు, న

నార్య గుణోద్వృత్తి యలము కొనఁగఁ,
దతమకా నవిద్య నాత్మ ప్రత్యయ మడంగ,
నసజా త్యహంకార మావరింప,
భామినీ రాజ్యంబు ప్రబలఁగా, *మోహ లు
ప్త స్వతంత్రతఁ బరవశత మిగుల,
నదనెంచి, యోగవిద్యా తపోబలశక్తి
సధ్యాత్మ శివతేజ మవతరింపఁ

తే॥ జేసి, విమత విక్రాంతి భంజించి, స్వీయ
మగు మహారాష్ట్ర నవ్య కల్యాణ సిద్ధి
కలరు జగదంబ, భక్త జనావలంబ
శరణు సొచ్చెద ఘన భిక్షా ప్రతీక్ష॥

తే॥ చిన్నకొండని కంఠబెద్దఁజేసి, ప్రేమ
మధుర మృగుచిత్తముల నన్ను మనిసిపట్టి,
నాదు పితృవైవతంబుల, సరసమాంబ —
రామయాయుని, ఘనుల స్వగృతులఁ దలఁతు॥

* “మోహల్ (మోగల్) + ఉప్త” అనియు ఛేదము.

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురున్ రూపావతారాన్వయన్
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తి గొల్తు శ్రేయోర్ధినై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునన్, బురా
చరిత తప ఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు తిక్కన వాఱుకొవెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు ఎరదాయని లేఖని నే భజించెదన్॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్పితృదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానమున్ జేసి, నూ
తనమున్ బ్రాగ్గుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేచు నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యుళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యక్షోణికిన్ బోయినన్॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగవిద్యా విశార
దుం, దుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వానుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురుఁ రూపావతారాన్వయఁ
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తి గొల్తు శ్రేయోర్థినై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునఁ, బురా
చరిత తప ఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు లిక్కన వాఱుకవెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు ఎరదాయిని లేఖని నే భజించెదఁ॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్పితృదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానముఁ జేసి, నూ
తనముఁ బ్రార్థుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేచు నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యాళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యాక్షోణికిఁ బోయినఁ॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగ్లవిద్యా విశార
దుం, డుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వానుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

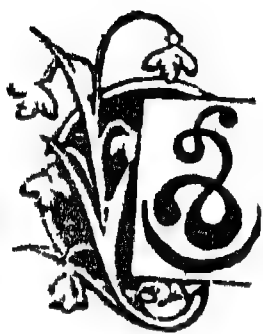
- ఉ॥ వ్రాయుడు తచ్చరిత్ర - రసబంధుర బంధముగాఁగ, భారతా
 మ్నాయము దీటుగా, నుభయ మార్గ సమన్వయ ధోరణి గుణ
 ధ్యేయముగాఁగ, గావలయు నెల్లచరిత్రము గూర్చియిత్తు, గా
 త్యాయని మీకుఁ బెన్నిధిగదా, కవితాసుధఁ బంచిపెట్టుఁజే"॥
- చ॥ అనుటయు, నాప్తవాక్యము శుభాంకముగాఁగొని, స్నేహపూర్ణుఁ
 తనికిఁ గృతజ్ఞతఁ దెలిపి, దాన దయా శమ ధర్మ వీర వ
 ర్తనుడు ప్రబంధనాయకపదమున కబ్బె శివప్రభూత్వముం
 డని ముదముది, గ్రంథరచనాదరణంబున నుత్సహింపుచు॥
- చ॥ పరహిత, మాత్మనిర్వృత్తి, యపార యశోధన గౌరవాది వి
 స్ఫురణము లందఁజేసి, యిహముఁ బరముఁ వెలయించి, మానవు
 ధరఁ జరితార్థుఁజేయు కవితాకళ నావశమకాటఁ, బంచమ
 స్వరమున నాలపించెద వసంత వనాంత రసాల శాఖల॥
- సీ॥ ఊరు - కుముద్వతీ తీరాగ్రహార స
 మ్మాన్యతఁ గన్న నెమల్లదిన్నె,
 వేద శాస్త్రార్థవి ద్విబుధ మందార మ
 హంబుధి 'గడియార' మన్వయంబు,
 తలిదండ్రు - లనిశ సీతారామ పాదసే
 వా ధన్య పుణ్యదంపతులు - వార,
 లన్నలు మువ్వ - రభిన్న భావులు వేద
 విధి విత్తములు కళావిదులు ఘనులు,
 తే॥ భవ్య మైత్రేయ ముని గోత్ర భవుడ, వారి
 చిన్నితమ్ముడ, వేంకట శేషశాస్త్రి -
 నేను 'శివభారతము' రచియించి సకల
 రసికజనహస్తముల సమర్పణము సేతు॥

శ్రీమత్పరదేశతామ్రైసమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ప్రథమాశ్వాసము.

మంత్రము, సకల కళా

సీమ, ప్రకృతినహజ భాగ్యసేవధి, విష్ణు

నామృత భాండము, దైవత

భూమి, ఋషులభూమి, భరతభూమి దలఁతున్॥

1

— భారతదేశము — దక్షిణ పీఠభూమి —

సీ। అచలావతంసమై యలరు హిమాలయం

బుశ్తరసీమదైయె యెప్పుదురాడె,

బూర్వ దక్షిణ పశ్చిమార్వ విశాలత

కాయత జలరాసు లవధిగాఁగ,

నలరు 'భారతదేశ' మనుభూమి, గాని మ

ధ్యమ భాగమగు విధ్యాద్రి గలగు,

వింధ్యాద్రి కుత్తరవీధి 'నార్యావత్'

మన నొప్పు నుత్తర హిమోర్వి,

తే॥ వింధ్య దక్షిణవీధి బవిత్రినదులు

తపతి, గోదావరియు, భీమతాపిని, కృష్ణ,

తుంగభద్రయు, గావేరి పొంగి పాలు

పావనస్థలి దక్షిణ భారతోర్వి॥

2

ఈ తూరుపుమోముదక్కిరము తోఁప, శయించిన దక్షిణోర్వి కా
భార పదోపధాన మగు దక్షిణ వారిధి, వింధ్యసీమ వి
ష్ణురకిరీటమై తనరు, సహ్యానగంబు నితంబబింబ శో
భారమణీయమై, సకలభారవహక్షమమై, తనర్చెడిన్ ||

తే॥ వితత దక్షిణ భారతోర్విని సగంబు,
వర్షదా తుంగభద్రల నడిమినేల
వెలయు 'దక్కను' 'దక్షిణపీఠభూమి'
యనఁగఁ, గడమ కర్ణాటరాజ్యం బనంగ॥

సీ॥ శ్రీరామమూర్తి కాంతారవాసము సేయు
నపుడు దక్కను దండకాఖ్య మడవి;
నాఁ డగస్త్యుఁడు దక్షిణాపథ మేగుచోఁ
గొండజాతులఁ జూచియుండె నిచటఁ;
బాణిని సంస్కృత వ్యాకరణమ్మున
వినిచె నొక్కొంత దక్కనుగుఱించి;
కాత్యాయనమహర్షి కాశ్మరంబులు వెట్టెఁ
దనతోడి యార్యసంతతుల నిచట;

తే॥ వరుస నెందఱో యిట్లు కాశ్మరముసేరఁ
గెరలి, దక్కను బహుజనాకీర్ణమయ్యెఁ,
బ్రజలు రాజులు రాజ్యముల్ ప్రబలె, నిందు
సూర్యవంశరాజన్యులు సొచ్చి రపుడ॥

మ॥ అల కావేరికి గౌతమీనదికి మధ్యన్, సూర్యవంశీయ రా
జులు 'కొల్హాపురి' రాజధాని గయికొంచున్ రాజ్యమేలంగఁ, ద
తులజుండైన శిశోదరాయఁ డభితో గోదావరీ నర్మదా
స్థల 'మసీ' ఝరి రాజధానిగను రాజ్యంబేలె నత్యున్నతిన్ ||

మ॥ అనఘుండైతగు శాలివాహన నృపుం డట్టే ప్రతిష్ఠానప
తన సింహాసన మెక్కుచో, నతనిపై దండెత్తె శ్రీవిక్రమా
రక నృపాలాగ్ని, యాతనికా దటిమి, యుగ్రస్ఫూర్తినోడించి, ద
క్కనులో నిల్పెను శాలివాహనుడు చొక్కం బాంధ్రసామ్రాజ్యము॥

తే॥ బలియుండై, శాలివాహనప్రభుడు సూర్య
వంశ రాజులఁ బరిమార్చె, బారదోలె,
ననదయకాచు, శిశోదరాయని నెలంత
తనయుతోడ నార్యావర్తమునకుఁ జోయె॥ 8

తే॥ తేజఁగన్న 'శిశోదియా' రాజపుత్ర
వంశ మవ్వానిపేరనే ప్రథితమయ్యె,
నా 'శిశోదియా' వంశ విఖ్యాతుఁ డొకఁడు
సారిది 'భోకసలే' కుల మూలపురుషుఁ డయ్యె॥ 9

క॥ చనె శాలివాహనుం, డా
తని వెనుకకా బెక్కునృపులు దారసిలిరి, ద
క్కను కీడాకందుకమై
యనువుపడియె 'నాంధ్రభృత్యు' లనువారలకు॥ 10

ఉ॥ శూరుల నాంధ్రభృత్యులగు† 'చోటుల' 'నాగుల' నొత్తరాము లా
భీరులుగెల్చి, యేలి రొకపెంపున బొంబయిప్రాంతమెల్ల, న
వ్వారల 'రాష్ట్రకూటు' లనువారు మహారథు లోర్చిజేర్చి, ర
వ్వారిఁ గదంబరాజు, లలవారిఁ జఘక్యు లడగచి రుద్ధితి॥ 11

† "The Chutus and the Nagas, the so-called Andhra-bhrityas, established a vigorous though short rule in the various parts of the Deccan . In the meanwhile ... the Abhirs established themselves in the western portion of the Deccan The power that successfully wrested

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి బలీతంబగు రాజ్యముగాఁ, జఘక్య రా
జాక్షతశక్తి యేలఁ దత్తమై, పులకేశి ద్వితీయుఁ డందు హ
ర్యక్షమువోలెనుండి, యదురక్ జనుదెంచిన హర్షవర్ధనున్
శిక్షితుఁడేసి, వింధ్యనగసీమను దాటఁగఁ దోలె వేల్చిడిన్॥

సీ॥ చాళుక్య రాజ్యంబు జరిగె, నాఁవ శతా
బ్దమునుండి యెన్నిది దాటుదాఁక,
మరల 'మహారథ' మహితరాజ్యము నిల్చె
బదునొకండవ శతాబ్దంబుదాఁక,
నందు, రాజాధిరాజాదిక బిరుదిమల్
గొనె వీరదంతిదుగ్గుండు, మొదటి
కృష్ణఁ డెల్లోరాపురిని నొక్కతాతిలో
నడుకొల్పెఁ గైలాసనాథుగుడిని,

తే॥ వారి నణఁచి, చాళుక్యవైభవము మరల
వఱలెఁ, బదుమూడవ శతాబ్ది వచ్చె, నపుడు
దేవగిరి యాదవప్రభుదీప్తి మెఱసి
దక్కనున నాల్గుమూలలఁ దాండవించె॥ 1

తే॥ సింగనయు రామదేవుండు చెలఁగిగోవ,
రామచంద్రదేవుం డట రాజ్యమేలె,
దొంగిఁచూచి రొకట రెంటఁ దొడిరి యవను,
లంతఁ బదుమూడవ శతాబ్ది ముతుముట్ట॥ 1

political control after the Abhirs would appear to
be the Rashtrakutas The power of the Rashtrakutas
in the Deccan was eclipsed by a new dynasty -- that of the
Chalukyas the Kadambas "

Page 162 A History of India - Part I Hindu India - by
C S Sunivasachari & M S Ramaswami Iyengar

క॥ 'అల్లాయుద్దీన్ ఖజీ'
మల్లడిగొని కప్పమందె, 'మాలిక్ షా'
కొల్లగొనె, యాదవశ్రీ
సశ్శే, జతుర్దశ శతాబ్ది సగమగుసరికిన్ ।

15

‡ సీ॥ మనసువెట్టుచు 'మహమ్మదగుల్' కనువాడె
దక్కనుభూమిపై దండువెసలె,
సటనున్న స్రుదలెల్ల రతని మంకొన 'సహ
ర్థాను' సేనాపతిగా నొచ్చి,
రతండు టుగ్లకుఁ బారనడచె డిల్లీక్షేర,
సతని సుల్తానుగా ననుమరిది,
ఒను "అల్లాయుద్దీన్ హసన్ గుగుభూమిని"
యను బిరుదిచ్చి రాతనిక మచ్చి,

తే॥ జఫరుఖాను సుల్తానుఁడై స పరిగె
వితతమైయున్న నక్షత్రపీఠభూమి,
దసకు యజమానుఁడౌ బ్రాహ్మణునిఁ దెలియ,
'బహమనీరాజ్య' మని, తనప్రభుత్వ నామం॥

16

‡ "In the time of Mahomed-bin-Taghlak an insurrection took place in the Deccan The people elected Zuffir Khan, destined to be the founder of a race of kings He repulsed the Mahomedans He was the slave of a Biahmin, an inhabitant of Delhi He discovered the merits of his slave and foretold his subsequent fortune. On being raised to empire Zuffir Khan did not forget the brahmin, whom he appointed to the charge of the treasury. Zuffir Khan became the King and took the title of 'Sultan Allaudeen Hoossein Kangoh Bhamini'."

Chapter I A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

❖ బహమనీ ప్రభుత్వము ❖

- చ॥ నలకొనె నప్పుడే 'బహమనీ' ప్రభుత్వాంకి పతాక, దానఁ ది
ములమది కుందుపో, దరులపోటు దొలంగదు, మిత్రహానియున్
దలఁగదు, కొంతయైనఁ గుముదమ్ములది ముడివోదు, మానదే
యలజడి, షోడశాంకము శతాబ్దము పాదమువెళ్ళె సంతలోన్॥ 17
- ఉ॥ * భామినిరాజ్య మ స్థయిదుభాగము లయ్యె, 'బరీదుషా' 'ఉమ
ద్దా' మొదలున్న రెండునివి తా మడఁగెన్ దమలోనఁబోరి, 'నై
జా' మహమత్పురంబును, బిజాపుర 'మాదిలుశాహియున్,' 'గుతు
బ్బా' మఱి గోలకొండయనఁ, బ్రస్తుతముండెను మూడురాజ్యముల్॥ 18
- ఉ॥ వారును వీరు నొండొకరి వంపఁగఁ బైపడి, కొల్లఁగొట్టుచున్
బోరి, విభుత్వముల్ విభవము ల్గొనుచుండఁగ, హైందవప్రజా
వారము వారిబారిఁ బలుబాముల నొందుచు, దిక్కులేని సంత
సారము, దీరులేని వ్యవసాయము, జేయఁగ రోసి రెంతయున్॥ 19
- మ॥ జనసామాన్యము కష్టజీవనములన్ సాగించుచుండంగ, 'నా'
నని 'కా' దం చొకదారి చూపఁగలవాఁ డాకాలమే లేడు, శ
క్తిని భక్తి గనిపించి, యాదొరలరక్తి గొంతజాగీరొ తి
న్నని యద్యోగమొ కొందఱంది, రదియైనన్ గొప్పగా నెంచుచున్॥

* "In the years 1489 — 1512 five kingdoms branched off from the withering trunk of the Bahamini Kingdom. Of these Bijapur, Golkonda and Ahmadnagar grew to be large, powerful and long-lived kingdom. The other two, Berar and Bedar, were small and were swallowed up, after a short life, by their powerful neighbours."

ఉ॥ కొంకణరాజ్యభూమి తమకుఁ జననస్థలమౌచు, రాజరా
జాంకముగొన్న శూరులు మహారథవంశజు లప్పుడప్పుడు
బింకము సూపుచుండినను, బెంపటి నేటికి నిల్చి రిందు, ని
శ్చంకితవృత్తి రైతులయి, జాగిరుదారులునై, స్వతంత్రులై॥

21

తే॥ ధవళయవనిక 'సినిమా' ప్రదర్శనమునఁ
దాండవింపవె వివిధచిత్రములు వరుసఁ
దిమిర గంభీర కాళరాత్రిని గమించి,
యరుణ గర్భరేఖలు ప్రాచి లముకొనవె॥

22

— అహమదునగరరాజ్యము, లుకజీ — షాజీ —

సీ॥ పదియునేడవ శతాబ్దముపుట్టి, యప్పుడ
ప్పుడె తప్పుటడుగుల నడుచుచుండ,
నైజామహమ్మదునగరరాజ్యమున మ
హారాష్ట్ర వీరద్వయంబు వెలసె;
వారిలో నొకఁడు, †దేవగిరి యాదవరాజ
కులజుండు, పేర్తుర లఖూజి, 'సింధు
భేడు' పరగణాకుఁ గీర్తిత దేశము
ఖుండునై, పదివేల గుఱ్ఱములకుఁ
తే॥ బెద్దదొరయౌచు, సులతానుపేర్మిఁగాంచి,
తన మహాశక్తి రాజ్య తాత్రములునడిపె;
మోగలులు దండురా వెనుముట్టి తఱిమి
నల్లునిఁగూడి, సర్మదయవలి కరుగ॥

† "లుకజీ బాధపుడు దేవగిరి యాదవరాజుల వంశజుఁడు ... ఇతడు ... సింధు
భేడు పరగణాకు దేశముఖువుగానుండఁ బదివేల గుఱ్ఱపురాతులకు నధికారియై యుండెను.
కీ శ 1620 మోగలులను సర్మదానది యవతలి తీరమునకుఁ బాఱఁదోలెను."

పేజి 7. శ్రీ శివాజీ చరిత్రము. — కె. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

ఉ॥ ఆ యసమాస వీరమణి కల్లుడై రెండవవాడు, భోక్తసలా
ఖ్యాయుత వంశవర్ధనుఁ, డఖండ పరాక్రమ ధూర్యహుడు, 'మా
జీ, యపు డాతడచ్చట వసించె, ~~శివాపుర రాజ్య~~ ^{నిర్మలమిశ్రు} లక్ష్మీకి
బాయనికోట లక్ష్మ తనబాహువు లొడ్డిన దండనాధుడై॥ 24

* నీ॥ తండ్రియా మాలోజి తా నైదువేల మా
స్సబుదారుడై నిజశక్తి నెఱపి,
నైజామువలన 'పూనా' 'సుపా' షాగిరు,
'శివనేరు' 'చాకణ్' ప్రసిద్ధి గుగ్గ
ముల యేలుబడి, ప్రాంతముల దేశముఖిరి,
రాజాంక బిరుదమ్ము రాణగొనియె;
నా హక్కులెల్లఁ దా నందుచు, షాడీ ని
జామురాజ్య ప్రతిష్ఠాత యయ్యె,
తే॥ బలుకుబడి, రాజమర్యాద, కలిమిపెంపు,
జీజియాబాయి యభిమానసీమ భార్య,
కొడుకు సాంభాజి రెండేండ్ల బుశుత గల్గి,
యతనికాపుర మానంద వితతి మయ్యె॥ 25

ఉ॥ మామయు నల్లుడున్ విమతమండల శిక్షణ దక్షుకౌదు, న
జామున సవ్య దక్షిణ భుజంబు లనం దగి, తంతలో బలో
ద్దాముడు 'మాలికంబరు' ప్రధానుఁ డటన్ మగణి, న, గొలుగొ
జేమి యెఱుంగఁడౌట, మొలకెత్తె సరాజక మంగుఁగ్గిగుగ్గె॥ 26

* "Maloji was raised to the rank of Commander of 5,000 horse and presented with the jaghirs of Poona, Supa and the forts of Chakan and Sivaneri "

—◆— నైజాము విప్లవము - లుకజీ షాజీల యభిప్రాయభేదములు —◆—

అ| వె| నాధునదుపు లేనినాతి, పెంచనికోతి,
మావటీడులేని మత్తగజము,
గరిడిలేనిసాము, దొరలేనిరాజ్యంబు
చెడునుగాదే! యెరులఁ జెఱచుఁగాదే!||

27

చ|| ఎఱుఁగనిపిచ్చివాఁడు ధరణీశుఁడు, మఱి) గణించె, సగదఱుఁ
దొరలయి, రాజ్యముఁ దమకుఁదోచిచూచుల్ సడివీధిలోనికాఁ
పురముగఁజేసి, రయ్యదనుఁబొంచిన మోగలుపొగసూహి నొ,
దఱఁ దనవైపులాగె సరదారుల, లాభము లాసగొల్పుదున్ || 28

చ|| § “తొలుతఁబినుండి బాహుబలధూర్వహ నుద్దముతౌ మరాటవీ
రులు గలయంతకున్, మనము ద్రొక్కఁగ లేము నిజాము” నొమఁ, దఁ
దెలసినపాదుషా తనివిదీరఁగ లాభముఁజూపి, కూర్చి రఁ
జిల బలవంతపెట్టె లుకజీ షహాజీలను దన్నుఁ రఁగన్ || 29

చ|| కులబలపౌరుషంబుల, నకుంఠితకౌరవవృత్తి, గల్గియున్
బలుకుబడిన్ గడించి, యహమత్పురరాజ్యము నెల్లనొరు రఁ
జిల సడిపించుచున్నలుకజీ పడిపోవునిగామురాజ్యమున్
నిలుపఁగలేమి, దా నచట నిల్వఁగలేమి, దలంప నాశ్చర్యోన్ || 30

§ Shahjahan saw that as long as the Nizam Shahi was supported by the Maratha power it was impossible to subvert it. He, therefore, began to sow intrigues. He corrupted Lukhaji Jadhav and other nobles and drew over to the Mogul side.

సీ॥ సులతాను బాలుడై, కలప్రభుత్వము వాని
 జననిచేతులవెంట సాగుచుంటు,
 గొఱవియై, మాలికాంబరుకుమారుడు ప
 త్రేఖాను ముత్తిగాఁ దిరుగఁబడుట,
 నల్లరిమూఁకతో నతఁడు విజృంభించి
 తనమాట వెలివెట్టి చెనకుచుంటు,
 నినమొన్న బాలుడై తనవెంటఁదిరుగుమా
 జీని నేఁడు వజీరుఁజేయనుంటు,
 తే॥ మెండుకొని ముట్టి పలుమారు దిగుచుడిసి,
 మొగలుపాదుషా తమపైకి మొగియుచుంటు,
 నొకటిపై నొండు చెలరేగి వికటమగుంటు,
 దలఁచె లుకజీవిభుండు పెత్తనమునెఱుంగుట॥

31

చ॥ “ఇది సవరింపరాదు, సహియింపఁగరా, దిట నిల్చియున్న, దు
 ర్మదులగువీరుగాని, పగరాఁజినవారునుగాని, పొంచి యూ
 పదలు ఘటించుటే నిజము, వారిని వీరి నడఁపఁ బెండ్లగా
 నదుకనివేళ యిప్పుడు నిజాభ్యుదయంబుఁ దలఁచు / నొప్పుదీ”॥ 32

చ॥ అని తలపోసి, దేవగిరియాదవరాజ కులీనతా నెదు
 ధన మభిమాన మొత్తిడిగొనఁ, లుకజీ యహమశ్చరీరముఁ నా
 యను మది నిశ్చయించి, తనయాపుదొలంగిన స్వర్ణవిగుర - ల
 ల్లుని కొడఁగూడునో, యతఁడు లోఁబడునోతన కిందు నొందుచు॥

చ॥ కడుపుచు బట్టియిచ్చుమమకారము దోఁప, హిగాఢానిష్ఠు
 చిడిముడిపాటు వీడి, లుకజీవిభుఁ డల్లునిఁ ‘గూఢర’ మ్మొట్ట
 చడిగై, బ్రియమ్ములాడె, హితుడై బలవంతమునల్పైఁ; గాని లో
 బడఁడు వహజి, పెంచిననవాబులపై ననురక్తిఁ జూపుచు॥ 33

తే॥ చెదరకుండినయల్లునిచేయి వట్టి
యనియె నిటు, “వెట్టిముదిరి వేదాశిగాగు,
ముడుకుర క్తంపుఁదుంగుఁడు కుంగవయ్య!
పిల్లకాకి యెఱుంగునే విడిచిదెబ్బ”॥

35

చ॥ కుడి యెడమందలంచు దుడుకుందనముగలవీరి సమ్మలు తు
ప్పుడయినఁ జేటుఁగూర్పుఁ, జెడిపోవుచునుండు నిఁనుము, పానుపా
విడువఁడుదీచి, వీర లవివేకులు, వీరినిఁగూడి యేలచే
డ్పడవలె? నిన్నుతోఁ గలియువహ్నిక సమ్మలు పుట్టి నప్పునే? 36

ఉ॥ నే నెఱులైన నేఁడ పంచునిగతు, నిజాముచు నిల్పుయ్యెముఁ
మానుము, నన్నుఁజూచి, మొకమంచి యెసఁగి, నేకు గోరగన్గో?
మానక యింతకాల మభిమానమునన్ దలఁసెఱుజ్జి, ముంగును
ల్తానులఁగొల్చునే నిటుతోలగుట యేలనియె, నెఱువో? 37

తే॥ మాన మభిమాన మనునవి మోచిననఁ,
దసకుమాలిఁ ధర్మపద్మము, మొగలు
చెడ్డబేరము, తలమీఱుశ్రీవసు, నుపిఁ
మించురాగము రక్తపుట్టించఁగలవె?”॥

38

చ॥ అను లుకజీనుఁడల్విని, వహ్నిఁ యెఱుఁగి ప్రయోగింపఁగో, 39
ట్లనుఁ “దమపలుకు మిక్కిలియుదాత్తము; నావారము దింపింపఁ
మ్మనియెదు, మీయుదారపాద ముపైఁగి కీడు గల్గింపఁజేల, ము
ఱున నెడఁబోక, నావచనముల్ గొనియుండు నెఱువో?”

ఆ॥ వె॥ ‘ఎసయుమాప్పుతల్ల నెఱుఁగి, ముఱువలయును,
గా’ వటగచు, దీనిఁ గడకుఁగోస,
మొగలుకొలుపుఁ జేరఁగోన పొంగున నెఱువో
గా, దురాశపరువుగాఁగఁ దోఁడు॥

40

సీ॥ తొలుత మాతండి కుద్యోగ మిప్పించి, మా
 దరువిచ్చి, హితబుద్ధి నరసినాసి,
 పేదయానాతండు పెద్దవాడై, సరి
 సాటిగౌరవమంద సలిపినాసి,
 వైదేండ్లవాడనై యాడున న్నెత్తి, నీ
 తొడఁజేర్చికొని, మన్నుపిడి నాపు,
 చనవిచ్చి, కడుపారఁగని పుత్రికనిచ్చి
 నీయంతవానిఁగా నెరపినాసి,

ఆ॥ వె॥ నీదుమాటవినక, ని న్నెడఁ గాయఁగాఁ
 దలఁపుఁగొనుట గొప్పతప్పె, మొ॥
 ధర్మ మొకట, రాజ్యతంత్రమ్మ నొకట
 నిలిపి, తూచి, నీవె నిర్లయువు॥

క॥ లోకముమెచ్చినధర్మముఁ
 గైకొనఁదగు, రాజనీతిగాఁ దంత్రము
 వాకొందు, రదియు నదియు వి
 వేకార్హం, బొండ్రికంట విఱుగఁకలిమి॥

ఉ॥ నాకెటునీవు, నీకుయవనప్రభుఁ డట్లై, కృతఘ్నతాధర ,
 బేకవిధంబ, నీవుచననెంచిన మోగలుపాదుమోహి యే
 మీ కులబంధువా? యహమదీశుఁడు నీ కహితంబు సేసినా
 డా? కడుపోమఁగా దొరకదా యొకచేరె , మాతృగుర్వీలో॥

చ॥ మదవ దరాతి శీర్ష సుమమంజరులక గొనగోటగల్గి, స
 మ్ముదమున దేశమాతపదపూజ యొనర్పఁగనేరఁమునీ, మ
 య్యది యటులుండనిమ్ము, మనసార నినుననుకమ్మి, రాజ్యసం
 పద మనచేతఁ బెట్టె, దగవా సులతానుని గొంతుకోయుటల్?॥ 4

1 నమ్మినవారలకు నిలువునకు బడఁగూల్చుట ధర్మమో? విచార
పమ్మునఁ బందెమాడి, నిలుపకు దలఁపొందుట ధర్మమో? విచార
ర మొందిరింపు, నామది తిరం బిలులయ్యె, గృహస్థులొనఁ
దమ్ముధయమ్ము నీకుఁగలదా? యదినాగుచు, తే? గోచరము 45

1 తప్పనిదేమొ నా కెటు కృతఘ్నత, యెసను నీకు ధర్మమా
దప్పిన, నిన్నుఁదప్పుట కృతఘ్నతగాదని పెద్ద లాగు, నీ
యొప్పులుఁదప్పు లట్లునిచి, యొక్కటి చూపము, నాశ్చర్యమొకటి
దెప్పరియైన చాస్యపరతిక నొలఁగింపఁదలము నొప్పుద? 46

తే॥ మన మహారాష్ట్రభూదేవి మునిఁగియున్న
సార్ధ శారి బలాబుధు, నుద్ధరఁపఁ
జోరుము, వీరవరాహాబ ధురత మోసె,
కడిసి నీవెంటవస్త, నియ్యదను విసరు 47

1 నివురు నేనును గదిసిరిల్చిన, భామినిగాద్య మొకటి యు
ద్ధావని విచ్చిపాడె, భయమ్ము మోగెలుగ నొకటి
దానికి నొకటిగా, రణపటిష్ఠ విహారము లొకటి నొకటిగా
క్షే విదయబుఁచెయ్యె, బరికాపుము నవల కృష్ణావళి 48

॥ అను మహాజేనుని ల్వినుచు, స్థానిమితి లోకనాగచా
లన కుటిలభ్రు సూచిత మిదదృశం భావ నిర్భయ బా
ననె లుకజీవిభుం, డెగు యథాశాసన వచనముల, నొకటి
కు నివి సుమగ్గుటగుబులగు గో నొకటిగా, లొకటిగా నొకటిగా 49

తే॥ స్వహితపరు, అన్యస్తథావసరము మఱుము
మనమహారాష్ట్ర లోకపక్షమునకు రంగు,
రాకపో, రొక్కటిగా బానిన క్క మొకటి
యొకటిగా, తిలకు వేమేమొ నీవు 50

ఉ॥ తల్లికి నోచకున్నఁ బినతల్లికి నోతురె? నిన్నఁజూచి రా
గిల్లుట నేను బోవువఱకే, పయిమాట వచిపనేల? ..
యుల్లమునందు నాటుకొనియున్నవి యూహలు పెక్కు , వాని స
ర్తి లఁగఁజేయఁ, దాళమొనరించెడువారల నే నొలుగుదున్॥

చ॥ వివరము లేల నికువినిపింప, వివాదముఁబాప? నున్న బాం
ధవమున నట్టలాడితి, గతంబు గతంబు, భవిష్యద్భావ మె
ట్లవునో! స్వయంసహాయమున కర్హతయబ్బిన, దాని వాలు, జా
ధవుఁ డెపుడైన నిమనసు దాకిన, నాఁడె యొలుగునుగ్నియున్॥

ఆ॥ వె॥ ఒకపటేలు పల్లెలకుఁ, దాత గొగొలు
తండ్రి యెదువేల దళమునేత
యతనిపుత్రుఁ డీమహారాష్ట్రనిర్మాత
భోస్లేకులప్రభూతి యారా”॥

చ॥ అని లుకజీవిభుండు మనసంటినయీసు, ‘గోమువర్గ’ ..
చని, బదు లిచ్చగింపక రయమ్మున వెల్వడి, సాదానాటికి ..
పునఁ * బదునైదువేల హయముల్ గలసేతు నాశురము, ..
ల్లునిజతనమ్ము లెంచి, యొకలోపము తాపము హాసము గనెన్॥

తే॥ షాహజీ స్వప్రతిష్ఠకై నలుపుచున్న
యత్నములు తనకుఁజేయు దోసామునిగాని,
నతనితోఁ జేరుచుట్టన్లు లంపులెల్లఁ
దనకు రిపులుగాఁ దలంచి, బాధపురిగి కనిసి॥

* “Lakhoji Jadhavarao, indeed, went over to the Moghuls, who in 1621 conferred upon him command 15,000 horse and 2,000 foot

Page 40 “Rise of the Maratha Power”, by

M G. Ranade Vol

స్త్రీ॥ కవశూడి పెనుప్రాపుగానున్నమాను వే
 ర్వడిపోవఁ, దన యొగటిసాటఁ దలఁచి,
 యభిమానధనుడైన యతనిమాటలడఁగి
 యుబుకారు మగిలోనియుపకుఁ దలఁచి,
 పొగరాజి రవిలి కిప్పులనంటి మును నై
 జామువిప్లవ దవజ్వాలఁ దలఁచి,
 గుటివెట్టుకొని, గాపుగొనఁ బొంచియున్న మో
 గలుసింగ ముదూగుమాపులఁ దలఁచి,

తే॥ తలఁచి, యురియాసు మనసుకెక్కలు విగించి,
 చలవుఁ జలమును బలము నిశ్చలమున సీ,
 సిద్ధసాధనుడైన మానవిభుగాఁ
 కడఁగి కర్తవ్య దక్ష దీక్షరు వహించె॥

56

స్త్రీ॥ తనతోడి సరదారులకు బిల్చి మోకరింపఁ,
 మూల్యల పేర్వోయ్యెను నిలిచి,
 దనమరాగవారి నెనసి మునుపఁ,
 సామయిలకురులు గొములు సూరి,
 నొండొకళ్లకు మైత్రిగొనుదనింప సమకల్ప,
 భేదనాదిములఁ గల్పించి పోయి,
 సులతానుమది డాసి, కలవగమపించి, మును
 త్తరఁ గాసి, యథ మహస్త్రము నిచ్చి,

తే॥ శక్తభక్తుల యథయనురక్షిం గలిపి,
 సాతయన్నిదిను కల ములభేరి
 తుదిమ మానవిభుగాఁ మును విసిరి
 'బాసిపోయిన దిక్క అపడె' దలచును॥

57

చ॥ “మిగిలిన దొక్కదారి, బలిమి గరవాలము కత్తి, స్వయము
దెగఁగొని బుద్ధిసెప్పు, టివి తేకువ గా, రిరిగా, అనుయ-
మొగలులఁ జేరె, నెప్పు డేనుమూఁగుకొ యెవ్వఁడు మృ-
దగ” దనుచు పహజి బలితచ్చుగ యోగంబున, విశ్వకోక

తే॥ తనకులోబడి కొకప్రయాశ్చస్యమున,
పరులఁగూడిన యల్లునిపక్షమున,
నయముతోఁ గానికార్యచ్చ భయము నా,
మాటపట్టింపు గెలువఁగా, ముందరము

మ॥ లుకజీజాధవుఁ డల్లమోగలుల బల్లుకొనియు, పో-
దికమాటాడి నవాబుకన్దుడిచి, సాధింపఁగ నా, గా-
డికవాఁడై గనవాబు మెత్తవడె, గెల్గొల్ల బు నా, మ-
చ్చికఁ జూపించుచు, భోగుపా యరుమగి నా, నా, మ-

చ॥ గుసగుస లంతఁబ్రాకి తనకు విసగాఁగ పో, గాని న-
క్కసపడుచు, నవాబువినఁగా ననె “భీతిలఁల నీవు మా-
నసముననీకు? మోగలులనమ్ని యెవఁడు నీవు నమ్మ-
యసము విసమ్మును గలుషఁడా లుక? నీవు నా నా, గాని?”

ఆ॥ పాముపడగనీడఁ బుడెడి, డిప్పు డిది
భయము వచ్చెనీకు? భోగిని మిద్ది
నిన్నుఁ గాచియుగ నే” కె పా-
వాబు వినక సాధి పట్టుకొనినెను!

క॥ మంచెదలంపుచు, విసగ
వించిన జతనంబు లడవివెన్నెల, శరణద్రా-
వించినపా తొటకుఁ జి-
తించుచు, నిట్లతఁడు తనమదిఁ దలపోసె

చ॥ “తనహిత మెంచి, నా కగు హితంబు నడంచి, హితంబుగోరు మా
మను విడనాడి తొంటియభిమానముఁ జూప, నవాబు సన్నుఁగై
కొనఁ, డిది వీనిలోప మనఁగూడదు, కృత్రిమరాజనీతి పం
డినఫల, మానుగాక వికటింపఁగ నేటికి మామ నాపయిన్?॥ 64

ఉ॥ నామతమున్ వచించితి, మనంబున నచ్చకపోయెఁ, బోవుఁగా
కేమి, చలంబువట్టి యది యింతలు సంతలు సేయనేల? పా
జీ మిసిమింతుఁడై తను భజించునటంచుఁ దలగచెనో? నిజ
క్షేమము దేశమున్ బరులచేతులఁ బెట్టుట యిట్టిదేకదా!॥ 65

మ॥ ‘మనచేయూత నిజాము నిల్పుద, మహంభావిగిచి నైజామె మా
రొక్కనుచో దాని నడంచి, మోగలులు ముక్కుంజూపకుండంగఁ బై
కొని, స్వాతంత్ర్యము నిల్పికొంద’ మనుపల్కుల్ మామకెగ్గయ్యె, న
న్ననుమానించె నవాబు, స్వార్థపరు లారా యెంతకుం జాలరో!॥ 66

తే॥ మొగముఁ జూచినయపుడెల్ల నెగిరిపడుచు,
‘సంధి గానీయఁ’ డంచు మచ్చరముఁ గొనుచుఁ,
దప్పుఁగొను రాజమాత పెత్తనముక్రంది
మనుటకంటె, నెందేనియుఁ జనుట తగదె?॥ 67

ఉ॥ ఇమ్మెయి నేఁ దలంపఁ బనియేమి? యతండు నతండు పొంగులా
భమ్ములఁ జూతుఁగాక గుణవతున కెందఁ గొఱుగలయున్నె? పూ
లమ్మినవీటఁ గట్టియల నమ్మఁగరా” దనుచున్, నిజామురా
జ్యమ్మును వీడిపోదలఁచె, సత్త్వసునుం డవమాన మొర్చునే?॥ 68

ఉ॥ మామయొసర్చినట్టి యవమాన, మరాజక మైనయూరు, నై
జామును మోగలు ల్గలియుసంధియుచున్, దననిశ్చయంబు భా
ర్యామణి కుగ్గడించె నతఁ; డామెయు మే లనిసమ్మతించి, ‘యి
ట్లే మనమేగుటొప్పుఁ; దడవేమిటి’ కంచని తొందరించినన్॥ 69

— షాజీ భార్యతోఁగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట •

తే॥ ఎవరితోఁ జెప్పఁగా మది నిచ్చఁగొనక,
సర్వసామగ్రిఁ గొనుచు, విశ్వాసపాతు
లైన సుభటులు గొల్వఁగా, నతఁడు పురము
విడిచె, గాని పురం బెటు విడుచు నతని?॥

సీ॥ తల్లిపొత్తిలి వాసి, తప్పితారుచు, దోఁగి
యాడిన రమ్యహర్మ్యములఁ జూచి,
చిటుతనాఁ డీడుబాలురఁ గూడియాడిన
కమనీయ కీర్తిఁగాంగణములఁ జూచి,
పరిణయోత్సవవేళఁ బట్టపేనుఁగు నెక్కి
వలగొన్న రాచబాటలను జూచి,
నిఖిలప్రభుత్వసన్నిధి దండనాథ ప
ట్టముఁ గొన్న కొల్వకూటచ్చుఁ జూచి,
తే॥ చూచుచూపుల నూరి, యంచులకుఁ గారి,
మగిడి, కనుతెప్ప తుదలంటి, మంచుదొరయు
నుడుకుఁ గన్నీటి నడచి, 'నికా విడుతు' సగచు
నదరుఁ బెదవుల షాజీ ప్రయాణమయ్యె॥
తే॥ గర్భదళములఁ బువ్రపిందెఁ గప్పికొన్న
పరువపుందీవ, చూలాలు, పసుపుఁ బూసి
కుంకుమముఁ బెట్టి, శివునింటికొడ లనఁగ
జీజియాబాయి ధవునండఁజేరి నడిచె॥

మ॥ తననాథుండు మనంబునకొ మిగులసంతాపంబుఁ గొన్నాఁ డట
చనుతాపమ్మున డగ్గరించి, యుచితవ్యాహరణహార సగ
జనితాప్యాయనుఁ జేసి, మో మెనసి, యత్సాహగలు దీక్షింప ని
ట్లనె “నాథా! మది నింతవంత గొననేలా? దీన మే లున్నదే?॥

ఆ॥ వె॥ ఈనిజామురాజ్య మెట్లైన మరకేమి?
చేయవలసినంత చేసినారు,
వినరు వారు, మిన్ను విడదీసె నైవ, మీ
ముండ్లపొదల లేదొ మొగలిపుల్వ?॥

74

మ॥ మనకుఁ జిక్కులుగూర్చు నీయవనసంపర్కంబు నిట్లుండఁగీ
సినపున్నెంబున కుత్సహింపవలె, గాసింబొంద మీకేల? శం
సునకుంబాసిన వాసుదేవుఁడ వటంచుకొ మిన్నుభావిగతు, నా
జనకుం డీసునఁ దప్పదారిఁ జనె, నిచ్చల్ పాపముల్ పంపివే?॥

75

ఆ॥ వె॥ ప్రకృతిసాధనములఁ బటసత్త్వ మాఁగూది,
తపముఁ జేసి, దేశదాస్యమోక్ష
సిద్ధిఁ గనుఁడు, మీకు సిద్ధిపదా, భగీ
రథుఁడు గంగఁ దేరఁ బ్రభవమగును॥

76

మ॥ అని యావీరవధూవతంస ముచిత వ్యాపార మేపాగఁ బ
ల్కిన, పాజీ కనుదోయి విప్పలరఁ దెల్పిరి గొం, ముల్లాలిమే
లున కుప్పొంగె, బ్రయాణ మిత గను నాలో వెళ్లి దూరంబుగ
గనుపించెకొ జటులాపతత్తురగ రింభాధూణ ధూళిగ్భరితే ।

77

చ॥ “వెనుకొనివచ్చె నీతురగవీరపతాకిని, యెవ్వలొకగా
ననుపునఁ బొంచి దూఁకి” రనియూరయ ట్లో నొకడూత వచ్చి, ము
య్యన శీ “లుకజీవిభుండు ప్రళయాగతకుఁడై మిముఁదూఁకి యావ్వఁగా
ఘనతర సైన్యమున్గొని, యెకాయక వచ్చె” ననియూర తల్పిరి ।

78

§ “Lukhaji pursued him until the barriers of Phaltan were reached.”

చ॥ పడగను దొక్కఁగాఁ బడినపామువడిఁ జెలరేఁగి రోజుచున్
 “దడఁబడనేల? వట్టియనుతాపములేల? యతండ్రి నేనొ యీ
 పుడమినిఁ బాయుదాఁకఁబగవో, దిది పారము ముట్టి చూతు, న
 ల్లుడనియు మామగారనియు లోకము మ మ్మనకుండుఁ గావుతన్
 మ॥ తననీడన్ జగమెల్ల నుండవలెనో? తాఁ బాడినట్లులఁ గై
 కొని తాళమ్మును దట్టఁగావలయునో? కొండంతవాఁ డెవ్వఁడున్
 దనకన్న గుడిచేయియశాట తగదో? తత్త్వమ్ముజోకొట్టి, దే
 నినిఁగానీ తన కన్వయింపవలెనో? నే నింతసైరింతునే?॥ 80

చ॥ అడఁకువ - భీతిచేత, హితమాడుట - నీదయగోరి, గౌరవం
 బిడుటయు - నీమహిమాపకృతి కేచు విధేయుడనాట, యిట్టియు
 గడి నను నమ్మి, నాపనులఁగైకొని నీదగుముద్ర నైచి, వే
 ర్వడి యసమర్థుఁజేసి, విడఁబట్టి ననున్ దఱుమాడుచుంటివే?॥ 81

తే॥ అయినదైనది, వట్టి వాక్యార్థమేల?
 యొక్కమునుకతోఁ జలియెల్ల నుడుగఁజీతుఁ,
 గొడుకును బడంతినిన్ గొంచుఁ గొంద తేగుఁ”
 డనుచు, దనసేవకుల కతం డానతిచ్చె॥ 82

క॥ షహజీపలుకుల యురవడిఁ
 దహతహపడి, జీజియా యుదారవిచార
 స్పృహణీయ వచనరచనా
 మహితంబుగ ననియె నాథుమది గుదిగొనుచున్॥ 83

చ॥ “త్వరపడనేల? కాలపరిపాకము సర్వము నిర్వహించు; ని
 ట్లఱిమినమాత్ర శూరుఁ డతఁ డయ్యెనె? మీ రటు కాకపోతిరే?
 యెఱుఁగు జగ్గంబు, తాలిమివహింపుఁడు, భారతమున్దలంపుఁ; డు
 ధ్ధరభుజశాల్మస్త్ర యదనుదొక్కుచు, మామకు బుద్ధిసెప్పుఁడి!॥ 84

ఆ॥ వె॥ బలములేదు, తగినపరికరములు లేవు,
వట్టిబయలుఁ దెగువ ముట్టనేల?
కదలిపోద మిపుడ, కాదేని జీజియా
బాయి తొంటి సత్యభామ నిజము”॥

85

5॥ అని సమయోచితంపుహితమాడు కుటుంబినిమాట కొగ్గి, ‘యీ
పని యుట’ వచ్చునాడు పరివారముపల్కుల నాదిరించి, పై
కెనయు రుషాదవాగ్నిని జయించి, మహాజి నిజానుగూయుల
గొని పయవించె శత్రువులకుఁ దఱిగాని మహావిజయము॥

86

6॥ పరిణతగర్భయై యుడుకుఁబర్వుల కోర్వనిధిర్మహ్ని - ను
క్కఱినసుతుఁ గనుంగొని, యశగహిణమా తనది తైవృత్తియు
బటియలుగాఁగ, మీఁదిపయనమ్ముల మారుమఁ గితనున్న
న్నరుపురిఁ జేరి, యందుఁ జిననాఁటిసఖుం డగువానిఁ గన్గొనె॥

87

7॥ ఆ గుణశాలి ‘నింబళుక’ రన్వయరత్నము శ్రీనివాసరా
వీగతి వచ్చియున్నహితు నెంతయుఁగూర్చి నాగఁ డి, వ
ర్షాగమలక్షికిఁ గుఱుతులై కనులూర, మనోమయాగణం
స్యాగమ మొప్పఁ గాఁగిలిడె, నాతనితోడ మహాజి యున్నది॥

88

8॥ “లుకజీచేసిన దుర్ణయంబుమెఱుఁ గాలు న్నిబ్బఁగ్గాననఁ దీ
టికలే, దేగెదనేను, నీ వతనిబారికాబాపి, దాదో బదం
తకుఁ జేర్చింపుమ యీమె, గర్భవతిగానఁ వెంటఁగ’ పోవఁ గ;
దిక నన్ను బలవంతపెట్టకుము, నా కీమేలు సేకుంబుమి”॥

89

తే॥ అనుచు షాజీ కులాంగన సచటవిడిచి,
తనయుఁ దోడ్కొని, భటులతోఁ దరలిచనియె
దఱుముకొనుచు, లఖూజి తత్పురముసాచ్చి
శ్రీనివాసరావు గృహంబుచెంత నిలిచె॥

90

ఉ॥ అల్లుడులేడు, తోడిభటు లంతకు లే, రొకశ్రీనివాసరా
వల్లన వచ్చి యున్న కథయంతయుఁ దెల్పిన, నూర్పుపుచ్చి, ఘూ॥
రిలుమనంబుతో విణుఁగుఱించిన కన్నులతోడ జేయూ
యుల్లము దూసిపోవఁ బరుషోక్తులఁగ్రక్కి, లఖూజి గుట్టనున్॥

ఉ॥ “తప్పికొనెంగదే పరువుదప్పినశూరుడు! మీస మున్న వో
నిప్పని సేయనేల, యెదురెక్కి నిలంబడి పోరరాదె? యీ
యప్ప యరిప్రకాండము లయంబొనరించి, స్వదేశలక్ష్మికిన్
గొప్పకిరీట ముంచునట, కోటలుదాఁటెడు మాటలేశ్యకో॥

సీ॥ నీమాటవినని నాతో మచ్చరించి, నీ

మతము సాధింపఁ గుచ్చితముఁబూని,
నీశ్రీనివాసుతో నీమేనమామతోఁ

గుటిలుఁడౌ మోహితేకులఱతోడఁ
గలయికల్నెఱపి, చొక్కపుఁజెల్మిఁ శీ జుట్టాక
కంబు నొండొరులతోఁ గట్టికొనుచు,

నను విడఁదీసి, యీసునఁ జక్కుముడివెట్టి
యడఁగఁద్రొక్కఁగ నిట్లు వెడలినాఁడ,

తే॥ గీ॥ విడి యెఱింగితి మొన్న, నీమెదఁపఁదీసి
చక్కఁబఱుపఁగా నిటు కాలుదొక్కు కొనుచు
వచ్చితిని, నీబలంబెల్లఁ దెచ్చి నిలుము
తేల్చెదను నేనా వారలో దిక్కునీగు॥

ఉ॥ నాపెనుపొంది, నాదుకరుణంగొని యల్లుడవై ఘనుగడిస్తే
రేపునుమాపు న న్ననుసరింపుచు, నేటికిఁ గోఱవచ్చి, న
న్నాపుచు బుద్ధిసెప్పఁగలవా తులువా? నినుఁ జేరఁదీసిన్
బాపపుఁ బ్రపజాతులకుఁ బాలిడిపెంచిన ముప్పుదప్పునే?॥

¶ “He (Lukhaji) feared that Shahji might be reinforced
with the militia of the Nimbalkars” N. S. Takakha

—•— లుకజీ జీజియాల సంభాషణము —•—

- ¶ నా యుపకారమెల్లఁ దిని, నాకె దురంతము లెచ్చుచున్, విష
ప్రాయుడవైన నిన్ దఱిమిపట్టక, యాయువుముట్టి కుడిగా
దేయెడనైన దిక్కుగలదేఁ గొనిర” మ్మనునంత, జీజియా
డాయచు, “నాగు-మాగు వికటంబుగఁ దాండవమాడ నీకిక్క?” 95
- ¶ అని కాత్యాయనివోలె దూకి, సముఖంబై, కుటఁ గెగపూరి, నీ
నినసింగంబటు రోజుచున్ బలికె “గానీ! దిక్కులేదేమి నా
కును నాభర్తకు? నాయువుంగొనెదవొక్కో? రమ్మ నేనుగ? నా
తనియర్థాంగమ, నేమిచేసెదవొ, పాతబెట్టదో చూచెద!” 96
- ¶ అంతరువెంచి, నీదుమరియాదలనెంచి, హితగబునెంచి వ
ర్తింతువుగాక, నీపలుకుతీండ్రము నీమదివేడ్ర మొప్పు న
ర్తింతువొ, జీజియాచు గుఱుతింపవొ, చంపెదొ, చాపనీర్మల? 97
యెంతకసాయి! వీవు మనియే, నను దిక్కులఁ జీయుచుగ?వే! 97
- ¶ కెప్పున హుంకరించి యడికించెద, వాయుధ ముత్తచుగ? నీ
వెవ్వరిపైన? నీయెడఁద కింతవివేకము చాలదియ్యెనే?
గువ్వలుఁగూడఁ గాన్పులను గూరిమిఁబెందుగ?గొబున? 98
వెవ్వఁడవయ్య? యాదరణకెక్కరె యల్లుఁడు నాఁడుబిడ్డయు? 98
- ¶ కనికర మింతలేనికొటికాడవు న న్నిరుపించ నీల, పు
ట్టినయపుడే గళ మ్మటమటించినఁ బోవదే? వెంటగ? 99
య్యనువున వేటలాడ మనసయ్యెనే? కన్నగ?నుగ?మిగ?వ
ర్తనమది సర్పజాతికిఁగదా, యొకమానవుఁ డ్లిసేయునే? 99

¶ “Her father never excused the injury that had mortified his pride, and the turn of events, which made hahaji king-maker at Ahmednagar and Daulatabad, only aggravated this enmity. He retired to Bijapur hotly pursued by his father-in-law.” M. G. Ranade.

మ॥ ఒక కీడే యొనరించినాఁ డనుము, నీ వృద్ధేకమున్ గందువా?
ప్రకటంబౌ మనజాధవాన్వయపుమర్యాదల్ దిగందోత్తువా?
'లుకజీ యల్లున కిట్లొనర్చె' ననుచున్ లోకమ్ము పైకెత్తునిగ
దకు నీయాదలవంతువా? ప్రణయబంధ మ్మిట్లు పోకాన్తువా?

తే॥ వింతవేడుకఁ దొలికాన్పు సంతరించి
బుడుతమన్ననిఁ గఁగిటఁ బొదివికొన్న
సదయహస్తంబు లిపు డిట్లుపదిలపడెనె
పదనుకత్తులఁ గుత్తుకల్ చిదిమిపోయె?

తే॥ పసుపుఁగుంకుము, నుదుటిపై బాసికంబు
పెండ్లియుడుపులు, నునుసిగ్గుపెంపు దోఁప,
నడుగులంటిన మ మ్మెత్తి, యాదరించి
యిడిన దీవనపరమార్థ మిదియె, తండ్రి?

సీ॥ అనురాగనిలయ నాజననిమాల్యాదేవి

కడుపులోఁ గార్చిచ్చుఁ గనలఁ డీసి,
కన్నీటిబుగ్గ బుగ్గలజాఱఁ గుమిలిపో
యెడు నన్న 'యక్లోజి' యెడఁదఁ దుగించి,
తల్లితెక్కలపోవుఁ దలఁగని సాంభాజ
భావిజీవితనౌక భంగపఱచి,
కమియమాఁగినపండు గర్భపిండ మగల్చి
కఱకుఁగాఁకలదాలిఁ గాగఁగఁడీసి,

తే॥ ఇంతప్రళయంబుఁ గలిగింపనేలనయ్య?
కనికరములేదొ, పాపసంకటమురాదొ
కన్నతండ్రివిగాదొ, యక్కసముపోదొ
వలదవలదయ్య పచ్చనియిలు రగుల్పు!!

సీ॥ రంగపంచమిపండుగన్ 'గులాల్బుక్క' యా
 డెడుమమ్ముఁ గని కూర్చిపడిననాఁడు
 పదిమందిబందుగుల్ బలిసినచవికె లో
 మెచ్చి కన్యాదాన మిచ్చునాఁడు
 పెండ్లిలో మెఱవడివెంట బెత్తముఁగొంచు
 జనుల బరాబరుల్ సలుపునాఁడు
 పుడికి బుద్ధులుసెప్పి, యెడినించి, మగనితో
 నత్తగారింటికి ననుపునాఁడు

తే॥ మొగమునందాడు నానందముద్ర నేఁడు
 చెదరి భయదమై నిప్పులుచెరుగుచున్న
 దయ్య! కనఁజాల నిను, నీ లయాంతమూర్తి
 యుడిగి, శాంతించి, సుప్రసన్నుడవు గమ్ము॥ 104

ఆ॥ వె॥ ఉబికి, రెండుకనుల నుగియాసచున్నది
 కన్న ప్రేమ - నన్నుఁ గొన్న ప్రేమ
 నాకెకాదు, చూడు నీకును, దాడిగి యీ
 కనుల మూసికొనెదో? కాచికొనెదో? 105

ఏ॥ పసుపుం గుంకుము పూలు పూజలిడి, సౌభాగ్యము శోభిల్లి, భూ
 మిసురవ్రాతము దీవనల్ గురియ, నా మేలెది కట్టిది ని
 పెసఁగన్ మంగళసూత్ర మిమెడను; దాడిగి దీని సంతతులా
 ర," — సతీరత్నము వెక్కియేడ్చె నెదజూన్ గుడ్డిగదగియున్॥

వ॥ పలపలఁ గంటిజా లురలిపాటఁ, గరాళకరాసి జూఁ, దొ
 ట్రిలునడ మీఱ, జాధవుఁడు తివ్వనఁ బుత్రికదాపుఁజేరి, చే
 తులఁగొని, యక్కునన్ జొనిపి, తొంగలితెప్పలసోన లొత్తి, శం
 పాలసినబుగ్గల న్నిమిరి, యొడినకుత్తుకతోడ నిట్లనన్॥ 107

సీ॥ “కళవళపడి యెంతయలసితివే తల్లి!

దయలేని నావంటితొడివలఁ,

దడిలేదు పెదవిపై, దడ తగ్గలే, దపా

యములేదుగాదె గర్భాశయమునఁ?

గనలుకుంపటి రాఁజుకొని కాఱుపొగ సామె

గననైతి ని ట్లంటుకొనుట, తల్లి!

తఱియెంచి, యమృతమ్ముగురియించి, సోదనార్పి

నిలిపితివమ్మ! పెద్దలతపస్సు,

తే॥ ఆడుబిడ్డవు, దొడ్డయిల్లాల, విపులు

నిండుచూలాల, వీవు కన్నీరువిడువ

నాకులమునిల్చునే? తల్లి! నన్నుఁ జూచు

చూడు నీపుట్టినింటికి శోభనములు॥

చ॥ ననువిను, సింధుభేడునకు నావెరుకన్ జనుదెచ్చు తల్లి! న

పెనిమిటినిన్ గుమారుఁ బిలిపించెదఁ, గానుపు సంతకం దదన్,

దనయునిఁ గుస్తరించుకొనుదంపతులన్ మిముఁ దొడ్డిఁజూపులన్

గని మది సంతసించు, నుపకారమయీ! యిది సమ్మతిపవే!”॥

చ॥ అని బ్రతిమాలుతండి కిటులాడె “దయామయ! నీమనఁబువ

చ్చిన, దిదిచాలుఁ, జాలనివిశేషము దైవము నిర్వహించు, నా

ధునిపను పట్టులుండె, నిది తోయఁగరా, దభిమానశాలి నిన్

గన మొగమోడు, ఆయనకుఁగానిది నాకును నీకు నన్నిమే?”॥

ఉ॥ అక్షరమక్షరం బెఱుఁగవా తమయల్లునిచి తవృత్తి? ప

త్యక్షమగాదె నీ కెదిరియాడక యూరక జాతిపోక! శా

తిక్షము పన్యబుద్ధి గమనింపకు, త్రొంపకు ప్రేమవల్లి; న

లాక్షునితోడుగా నతనియం దొకదోషము లే; దెఱుంగవే!॥

— దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివనేరుఁజేరుట —

సీ॥ కఱకుటెండలు గాసి, కాఱుమబ్బులు గేఁగి,
చిమ్మచీకటి శెరల్ గ్రచ్చు కొనుదుఁ,
దళతళమెఱపులు బెళపెళయుములై
కుండపోతలవాస గురిస వెలియు
సుప్రభాతమునాటి సురుచిరప్రకృతితో
భల శాంతగంభీర భానుకముల
ననుభవింపుచు, జీజియాబాయి విస్మయ
వికచనేత్రముల భావింపుదుఁడె

తే॥ గీ॥ నంతలో నేగుదెంచె, బ్రహ్మాస్వరూప
తా సుభగమూర్తియై వచ్చుతరణికరణి
ఘనుఁడు విశ్వాసి దాదోజీఖాండదేవుఁ
డనెడు సచివుఁడు బ్రాహ్మణుఁ డామఁడు॥ 1

క॥ వచ్చినయతని గని, సిరి
వచ్చినయటు చన్నయుసురు వచ్చినయతని
మెచ్చుచు, విచ్చినమొగమునఁ
దచ్చరణములందఁ గంటితడితో వ్రాలె॥ 1

తే॥ భర్త నెడఁబాసి, వాల్మీకిపదముల
పనవుచున్న సీతను దలంపుఁకుఁడెచ్చు
జీజియాబాయి నెత్తి, దాదోజీ చలువ
పొలపమున నూటడించుచు బలి కన్పిల్ల॥ 11

చ॥ “అడలకుమన్న! నీచరితమంత యెఱింగితి; నీ విమల్భయ
పడఁ బనియేమి? నాయుసురు పందెముగా నినుఁ గాచికొందు, నె
ప్పుడు తగవేది, యట్టియనుపుల్ బచరించెదఁ; గాగ్యమీమియి
య్యెడ? శివనేరుదుర్గమున కిప్పుడ పోవుద” మంచు, నాతఁడు॥

తే॥ పూలపటపులఁ బల్లకిఁ బొందుపటచి,
జీజియాబాయి సందు వేంచేయఁజేసి,
తగిన పరివారముల్ గొని తరలిచనియె,
ద్రోవఁగాచుచు 'శివనేరు' దుర్గముసకు॥ 120

తే॥ ఉచిత పరికర భరితమా నొక్కమేడ
విడిసి, తండ్రియై దాదోజి వేయికునుల
నరయుచుండఁగఁ, బతిరాక లరయు చామె
కణ్వుచెంత శకుంతలకరణి నుండె॥ 121

❖ పాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట ❖

॥ జున్నరువీడి, దాపయినదోట నొకించుకవేచి, మామయు
జున్న తెఱంగు నాత్మసతి సౌఖ్యముగా 'శివనేరు' దుర్గము
దున్న తెఱం గెఱింగి, మదియూటఁబొంది, వహజి మీఁదఁబో
నెన్నుచు, బైపయి మొలకలెత్తుతలగపులఁ దోఁగ నీగతి॥ 122

తే॥ గీ॥ “నెలలునిండినసతిఁ గాయు నెఱిఁ దప్పితు
నా? నిలువులేని రాజ్యశాస్త్రముఁ దలఁతు
నా? పగలుగొన్న చుట్టల ననుసరితు
నా? యొకనిబట్టి దైవ మిట్లుండనేల?॥ 123

॥ ఇది యొకదుర్ఘటంబగుపరీక్ష, తితిక్షకుఁ దావులేన, 'మీ
లిది' 'యిదికీ' డటంచు మనసిచ్చి, సహాయముఁజూసి, వెంటదూఁ
కెదననుమామ యిట్లు లడికించె, నిజము నాబు కొన్నమీ
లదిమి కృతఘ్నుడయ్యె, నిక నాత్మసహాయము నిల్చియుండెడి॥

॥ అనుకొనియుంటి, నాబలమునంతయు నొకరి స్వత్రాగ్రాహ్యుల
క్మీని నెలకొల్పి, మామ యది ఛిన్నముభిన్నముసేసె, మామయే
యని యననేల, దైవమున కయ్యది యిష్టముకాదు; కానిహో
ననుపులుదప్పునే? యిటుల నందినకొమ్మలు దీలిపోవునే?॥ 125

ఉ॥ ఒక్కొక్కఁ డుద్భవించు, బలుపొందిన యాత్మబలము నూఁది లా
వెక్కుఁచు, ద న్నెదుర్చునవియెల్లను ద్రొక్కుఁచు, ది న్నడంబి
నిక్కుఁచు, నిప్పు - నీరమున, నిప్పుల - నీరము నేర్చికూర్చి పై
కెక్కెడు ధీరసత్త్వఁ, డిది యెల్లరకున్ దరిమాకొలంగియే?॥

ఉ॥ నా కొనగూడియున్న కరణములు లావఱియుండె, నొగునున్
బ్రాకి పరాక్రమించె యవసప్రభుతాపముతాండవము, నా
యేక ధనుర్ధరత్వము జయింపఁగనోపునె దీని? నిప్పు డా
కోకిలవృత్తి యుత్తమ మగుంగద తెక్కలువచ్చుఁగతకున్॥

ఆ॥ వె॥ కడఁక సమయమొర్పుఘనుఁ బది యన్నదో

మోటుతెగువవాని మూర్ఖుఁ డనరె?

అడఁగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీఁక

నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యగ్జునుండు॥

ఉ॥ మోగలుపాదుషాహి తనుమ్రొక్కినవారలఁ ద్రొక్కి నైచు, నా
యాగమనంబుఁ గైకొన దహమ్మదురాజ్యము, గోలకొండలో
నా గుఱుతున్నవారలు గనంబడ, రొంటరిపాటు మేలె? నా
జాగిరుఁ జేరునేర్పున బిజాపురమున్ గదలించిచూడెదన్॥

చ॥ అగును మురారిపంతు సచివాగ్రణి యచ్చట, మేలిమాటఁ దీ
ర్పఁగలుగు నేర్పువాఁడు, కులబంధువు ప్రాణహితుం; డతండు
కగు నుపకారమారసి సహాయము నేయకపో, ప్రేలుమో
పఁగ నెడమున్నఁ గా లిడఁగవచ్చు, బరుడఁగవచ్చు నాపయున్

తే॥ గీ॥ జీజియాబాయి నోమ దాదోడి గలఁడు,

భయములే” దని తలపోసి, భటులఁగొనుచు

దరలి, ‘భీమా’ తరంగిణి తటమువెంట

నడచి, ‘సూపా’ భిఘానమండలముఁ జేరె॥

క॥ ఆ మండలమున 'సూపా'

నామకపత్తనము దాన నవ్యవిభవశో

భామంజులమైతగు నిజ

ధామంబున విడిసి, కార్యతత్పరుఁ డయ్యె॥

132

॥ తనభటులందు నొక్క-యచితజ్ఞుని ధీరునిఁ బలుక-పొందువి
దెనసినవానిఁ జీరి, తగవెల్ల వచించి, 'హితస్తుఁగొంచు ర'
మ్మనుచు బిజాపురస్తునకు నంపి, నిజోద్యమస్థిఁ గోరుచున్
మునుకొని దుర్గముల్ బలఁగముల్ గమనిపుచుచుండె నుద్బట॥

తే॥ ఇంతలోన బిజాపుర మేగిసట్టి

భటుఁడు చనుదెంచి యచ్చళివాత్తఁ దెలిపె

దాన లాభములేమి వ్యక్తముగఁ దెలిసి

యరయుచుండె స్వతంత్రరాజ్యంబు శిరువు॥

134

❖ శివాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట ❖

॥ అలసాయాత సమీర సయమిత సంధ్యా గర్భవిర్భిన్న
దళ బాలారుణ పాదవోదన దళన్మందేహ సందోహా
చెలువొ నొండొకసుప్రభాతమున షాజీ కాల్యకృత్యంబుల
గలయన్ దీరిచియుండ, వచ్చె సటకున్ దాదోజీ మోదంబు॥ 135

॥ విచ్చినమోముతో, విరియవిచ్చినకన్నులతోడఁ జేరఁగా
వచ్చి 'సుపుత్రలాభమున వధిలు' మందు శుభాశిష్యు నొ
క్రుచ్చినఁ, బొంగి మేనఁగలక్రొన్నగలెల్లను నిల్వదోపుగా
నిచ్చె షహాజి యాతనికి, నెల్లరకున్ దగఁ బంచె గానుకల్॥ 136

క॥ "జీజా సుఖమున్నదె దా

దోజీ! సుతుఁడెట్లులుండె? దోసన్తులు లే

వే? జాతకమెట్టిది?" యని

షాజీ ప్రశ్నింప, నతఁ డెసఁగ నిట్లనియె॥

137

ఉ॥ “ఏయెడరున్ దపోబలము నెట్లలమున్? సుఖముగడ జీజియా
బాయి, కుమారుఁ డున్నత శుభంకరలక్షణ లక్షితుఁగు, రా
జా! యవిజయ్యతేజమున కాస్పద మాముఖమ డెలాబు ని
ధ్యేయమ, యిట్టిమూర్తి గలదే జగమాదని నాగుఁ దోచెనున్”

ఉ॥ మూడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్ముసాగు, రే
తేడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున నేఁ డుద యుచేసేమొ! శ్రీ
కాడినవానిచాయ లవి యట్టివి; ధన్యుడ వీవు భూవరా!”

తే॥ శి పదియునేనూర్ల నాలుగుపదాల నొమ్మి
దైన శాలివాహనశక హయన మాలఁ
బ్రభవ వైశాఖ సితపక్ష పంచమీ రు
జాంక వాసరమున సుతోదయము రాజ!”

క॥ శివ మార్దానిక్షత్రము
శివదైవత, మమృతకరుఁడు చెందిన నేత్ర
గవి దైవత వృషరాశి
భువనోద్ధారకుఁడు సుతుఁడు పుట్టె నదీ, దా!”

శి “క్రీ॥ శ॥ ౧౬౨౭ సం॥ ఏప్రిల్ నెల ౨౫ తే॥ కలిగెము కరణ, శాలి గ
విక్రమ ౧౬౨౪ ప్రభవ సం॥ వైశాఖ శు॥ ౫ మంగళవారము ౧ -రన, ఆర్ద్రాశి
అతిగండ ౩-౩౨, బాల ౧౯-౪౪, దివి ౧౬-౩ త్యా ప్ర ౩-౧౦, అమాస్సు ౩౦
భుక్తి ౧-౪౦, ఈశోజన ఉదయాది ౫-౩ శుడియలకు వృషభాగ్నిమండల నడు

— శ్రీ శివాజీ జాతక చక్రము :—

	ర బు	ల	చం
కు శు	రాశి చక్రము		రా
క్షే			
	గు		శ

	శ	ల	శ
రా	అశాఢాశ్రమము		శ
కు	బు గు		

“శ్రీశివాజీ జాతకగ్రంథము.” తెల్కపల్లి వెంకటసుబ్బాస్వామిశిర్డి

తే॥ ఆర్యమతములఁ బరులు తాపాడునాఁడు
శంకరాచార్యుఁగన్న నైశాఖపంచ
మీదినంబిది నేఁడు జన్మింపఁజేసె
నపరశివు, నెట్టిమేలు ముం దరయఁగలకొ॥” 142

తే॥ అని పలుకు ఖండదేవువాక్యముల కిలరి
‘సర్వమును శ్రీభవానీప్రసాద’ మనుచు
సంతసముఁదెల్పి, మనసులో సరదాకొన్ని
చిటితలంపుల షాజీ వచించె నిఁగుల। 143

మ॥ * “మును మాతండ్రికిడెక్ భవానియె వరంబుల్ గొన్ని ‘నివాశము’
దనఘుం డొక్కఁడుపుట్టు, నాతఁడు స్వరాజ్యముఁ బ్రతిష్ఠించి సి
ల్పును ధర్మస్థితి, యిర్వదేవు తరముల్ పొల్పగుఁ ద్రాదాద్య’ ము
చని, యీనాఁడవి నిక్కమైచటుతలపై కోర్కు - యారిచిడె” 144

ఉ॥ ‡ మున్నొకనాఁడు నిద్రఁగనుమూసిన నా సోయోగి కోఁది, ప్త
చిన్నెలె పల్కి, పండ్లొకటి చేతనిడెక్, జన, ముగ్ధులచి
విన్నది జీజయాను వినిపించి భుజించితి మాఁగలము, నా
డిన్నియు స్వప్నగాధ, లవియే నిజమయ్యెఁ గ్రహక్రిమముగన్ 145

* Goddess Bhavani declared to Mallojee, namely, that
“There shall be one of thy family who shall become a king
he shall be endowed with the qualities and attributes of
Sambh, he shall re-establish and preserve justice in Maha-
rashtra, his reign shall form an epoch and his posterity
shall mount the throne for twenty-seven generations.

Page 71 A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

§ One night he (Shahji) dreamt that a Hindu anchorite
put a mango in his hand and said “Share the fruit with
your wife and you will be the father of a son, who will be
the incarnation of the God Shiva” When Shahji awoke

సీ॥ అహమదునగరంబునం దున్నయపుడె మా
 యిదువురిలోఁ దోచె నివియరెండు
 జాధవుండిచ్చిన చనవు వాని భరించి
 పాదుల నెదిగించి ప్రోదిసేసెఁ
 బ్రతికూల కాల తీవ్రతరేఁగి, యింతలో
 వానిసుస్థితికి నెవ్వగలు గూర్చె
 నిజసత్వమెనసి పూనికమెట్టి తఱిఁబట్టి
 యనుకూలగతి నిప్పు డవశరించె

తే॥ ౧॥ నవియసుమ్మ స్వతంత్రరాజ్య ప్రతిష్ఠ
 యొకటి, జీజియాగన్న యభ్యుదయ మొకటి
 నేను దానిని, నీవుదీనిని భరించి
 పెంచుదము, దానినిది ముందా పెంచుఁగాక॥

తే॥ ౧॥ శ్రీ శివాదేవికరుణ నాన్జించుకతన
 నిపుడు శివనేరుదుర్గమం దెనయుకతన
 ముందు హైందవధర శివం బందుకతన
 నితనికి 'శివాజి' యనునామ మే నొసంగు॥

చ॥ ఇకఁ బయనింపుమీవు, బరువెల్లను నీపయి నిల్చియుండఁ, బు
 త్రకుఁ గనిపెట్టి, జాగిరులరాబడిఁ బెంచుచు, రాజ్యభారము
 సుకముగఁ దీర్పు, మీ వనుపుసొమ్మున సాగుచునుగడు నానుపూ
 నిక, తగుసూత్రధారుడవు నీవ గదయ్య స్వరాజ్యనాథుడవై॥

from his dream, he found a mango in his hand, visited his wife and shared it with her. The offspring of this reunion was the birth of a little boy

Page 181 "Great Men of India" by Rush Brook Williams

౧ "and he (Shahji) was himself secretly preparing for the inauguration of an independent sovereignty" N. S. I.

తే॥ జరుగుసంగతులెల్ల నీ వరయుచుండి
వలయుచో సాయ మేదైనఁ బంపుచుగాడు,
మరుగుమీ” యంచు దాదోజిసంపి, తాను
సమయసముచితసన్నాహ సహితుడయ్యె॥

149

సీ॥ ‘అలజహంగీరు మోగలుపాదుషా పోయె’
ననువార్త నింతలో నతఁడు వినుచు,
‘దైవము నాప్రయత్నము మెచ్చె, నికఁ గొంత
యడఁగు మోగలు దగడయాత్ర’, లిష్ట
డహమదునగరరాజ్యము నన్నుఁ దాఁకలే,
దనుకూలమిది’ యని యపు డకదలి,
‘భోక్తసలే’ కుల మూలపురుష వాసస్థాన
మగు ‘వెరోళా’ ప్రిత మాక్రమించి,

తే॥ బలిసి, ‘జున్నరు’ ‘దాలతాగా’ ‘దహమదా
నగరు’ ‘సంగమనేరుల’ నహమఁగల్గి
దేశమును గెల్చి, నైరులనేడ మహించి,
యచట ఖి షాజీ స్వతంత్రరాజ్యమును నిలిపి॥

150

చ॥ పృథులతరంబు ‘భీమగడ’ పెద్దలుగట్టినకోట నేరేగి
శిథిలతఁ బొందియుండ, షహజీ యగి చెరిగి-నొక ర్చి, నొక
ర్మధనబలంబు లందుఁ దొరక ‘షహజీగడ’ మున్న పోయె
బ్రథితముగా నొనర్చి, యగి పాపుగ నొకరును, కే గొప్పరాజుల ।

✽ “He brought within his grasp all the Balaghat (upland) country from Junair and Sangamner to Ahmadnagar and Daulatabad and attained to great power ”

Page 249 ‘The Modern Review’ September, 1917.

‘The Rise of Shahji Bhonsla’ by

Prof Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

ఉ॥ కాలము కొంతవోయె, నట 'ఖాండిషు' నేలెడు 'కాణ్డహానులో
డి' లయకాలుడై ప్రతిఘటింపగ, వాని నడంపవచ్చె నా
భీలత పాజహా, నతఁడు పెంపుమెయిన్ దనప్తెకి వచ్చువో
నాలము పోలదంచని పహాజయు సంధియొనర్చె వానితో॥ 15

తే॥ కన్దుడిచి పాదుషా నిట్లు కలియఁబలికి,
కన్ను బెదరించి నైజాముకాసుగట్టి,
కన్నుగలిగి స్వరాజ్యంబుఁ గాచికొనుచుఁ
గుఱచవాయ నైజాము లోఁగొనియె నతఁడు॥ 16

ఆ॥ దండుగట్టుకొని, 'పరెండా' పురమ్మను
గెలిచి రాజధానిసలిపి, యందు
విడిదిసేసి రాజ్యవిభవ మేలుచుచుండు,
నపుడె యొకవిపర్యయంబు జరిగె॥ 17

—❦— లుకజీహత్య, పాజీ జీజియాల పరిశాపము —❦—

సీ॥ తమువీడి స్వార్థలాభముఁగోరి, మోగలు
పాదుషాపాదంబు వట్టి ననుచు,
దమమర్మములు సెప్పి తంత్రముల్ నడిపి, మిం
గలులదాపునఁ దమ్ము నలిప ననుచు,
దమకుఁ బ్రాప్తినయుత్తము పాహాడిఁ దోలి,
తమకు చౌర్యల్యంబుఁ దొర్చి ననుచు,
దమరాజ్య మతఁడు కొంతకుఁగొంత గ్రహించి,
చుండ, నూరక చూచుచు ననుచు,

తే॥ ఇంత లుకజీకుతంత్రమం చెంచి పొంచి,
నమ్మకముఁజూపి, రాజకార్యమ్ముజేరఁ
బిలువనంపి, నిజాంనవాబులు వధించి
రతని సకుటుంబముగ సభాభ్యంతరము॥ 18

॥ ఒకనాఁ డాపహజీహితుండగు నిజాముద్దోగి యే శించి, చీ
లికలైయున్న నిజామువిప్లవము లోలికదెల్పి, 'మోసంపు ట
ల్లిక సుల్తానులు గొల్వకుంబిలిచి బల్మిక్ బుత్రునిక్ జాత్రునిక్
లుకజీజాధవుఁ గొంతుకోసి' రనుపలుకుల్ వలకఁగా నుగ్రుచ్చె॥ 156

॥ “ఏమేమీ? లుకజీవిభుక్ దునిమినారే? కొల్వకూటమ్ములో
నే? మోసంబానరించియే? తెగువయేమీ త్రుళ్లిపాటెంత? సుం
తే మామాటఁ దలంపరే? తలఁచినారే దిక్కులేదంచు? నై
జామెల్లక్ దిటమానటంచు నడియాసక్ జేసి చెగ్గాడినే?॥ 157

॥ వాలుక్ డాలునుబూని బట్టబయలక్ బారాడి పోరాఁగిదుక్
లీలాకేళి నరాతిమస్తముల బల్మిక్ దున్నికూఁగొడి, మీ
సాలక్ ద్రిప్పిన నొప్పుఁగాక, యిటు మూసక్ మ్రగ్గుచుక్, వాటులు
ల్లాలై కూరలుగాయలుక్ దఱుగుతీర్పా నేర్పు వీరాళికి?॥ 158

॥ మోగల్ సైన్యములుక్ బిజాపురబలంబుల్ చుట్టి ధట్టిగదనాఁ
డీ గాండ్రింపులులేవు, నేఁడు పులులై నే, యిట్లు వేఁచా? నీ
మోగల్ పాదాపహాను జేరుటయె తప్పో? తప్పు దొడిగిదుకో
యాగోషాతెరగుద్దులాటలివి? ఛీ! ఛీ! యింత కార్పణ్యమే?॥ 159

చేసిరి చేతనైనపని చీకటికొట్టిన, దీని శాత్రువు
ల్మాసిరటంచు నూటటఁ జెలంగిరాకో సులతానుగారు? వి
శ్వాసనిహంతలక్ బులిమి పామెను దాఁక మరాఁగుఁ డివ్వఁడ
నీసుదొఱంగఁడం చెఱుఁగఁడే? యిక్కనైన నెఱుంగకు న్నో?॥ 160

ఒకచో మామకుమాకునుక్ గలుగుఁగా కొక్కి రెండు నేదమ్ము, కిం
టికినిక్ తెప్పకు దూరమానె? నుదిఁ గంటిల్యూబుఁ గొరిగిపుదుక్
లుకజీజాధవు నట్లుసేసినపు, డల్లుండైనవాఁ డింతతే
లికయైపోయె! గులావమాన మొకతాల్మిక్ మ్రింగువారుందు రీ?॥

తే॥ అనుచు, నవమానభూతరోషాగ్ని యొకటఁ
గుములుచుండ, వేత్రాకట దిక్కుదరిలేఁ
కశినహత్యా విదీర్ణాంగకములఁ బొరలు
చున్నచుట్టాలు మదికిరా నూర్పువుచ్చి!

మ॥ “కసరుంబిందెల దూసిపోసి చిదుమంగాఁ జీతుల్కొండెనో!
నిసుగుల్ దిక్కటి యెంతగాఁబదరి ‘తండ్రి’యంచ నాపోయిపో
యసిధారన్ జల్లిపించి పైబడెడు హత్యాభృత్యులన్ గంచు, వ
నసహాయుండయి మామ యెట్టి మరణాయాస బునన్ గ్రాఁగెనో

ఆ॥ వె॥ ‘అందఱుండి తండ్రి యాడఁబోయెనే!

యాపువీరుఁ డొక్కఁడైన లేడ!’

యనుచుఁ బనవు జీజియాబాయిమొగ మొట్ట

చూడనేర్తు! మొగము చూపనేర్తు!”॥

చ॥ అని బలితంపుఁజింత నురియాడుచు నూర్పువుచ్చి, జీజియా
కనువుగ వార్తనంపి, యెటులైనఁ బగందెగఁదీయఁ గొంతయో
చనగొని, జీజియామది విషాదదవాసల మార్పు నొప్పు డొ
ప్పని కడుతొందరంగొని, పహజి చనన్ శివనేకుకొలకున్॥

చ॥ పరుగులువారుడెందమునఁ బర్విడి, రాజగృహాబుడఁసి, భా
వురుమనియున్నవాఁకిటికిఁ బోఁ దడుమానుచు ముగ్ధుఁడగుచి, ని
వ్వెఱగొనియున్న సేవకుల వెల్వెలఁబోయిన భాండిదేవునిన్
నెఱిదురపిల్లుభార్యఁ గని, నిల్విన నీరయి నిల్చె దాపునన్॥

చ॥ నిలిచిననాఁధు గాంచి, మదినిండినశోకము పొంగి నన్ను
ప్పలఁగురియన్, జిజాంబ “యెడఁబాసెఁగదీ గుఱ్ఱవెల్లెలు! మి
మ్మల మముఁ గాచుకోట పడిపోయెఁగదీ! యిఁక బుట్టనింటిద
సలు చెడిపోయెనే! పరువుచాలనిబిడ్డలఁ జేసిపోయెనే!”॥

|| అక్కా! అంతటివాని కిట్టిమరణంబా! గొఱ్ఱలబట్టి గొం
తుకలగోయు కసాయులట్లు కొలువందున్ దండ్రీకబిడ్డ వి
డ్డకునున్ దండియు దిక్కులేనిగతిఁ గట్ట చుట్టిమట్టాడిరే!
యొక్కడే నించుక జాలిగుండెగలుగండో! కాంచడో బిడ్డలన్ 168

సీ॥ మొనమొన్న నేగదా జననిఁ బంపుదుసంచుఁ
బోతివే యెటు మాయమైతితండి!
పసుపుకుంకుముతోడ నెసఁగుమహాలక్ష్మీ
తల్లి కీకడవ్రాత తప్పదయ్యె!
'నే నుంటిఁగాదె యక్కా! నీకు భయమేమి'
యంటివే యన్న! యెందుంటివయ్య!
పూలుగందమువెట్టి పూజించునిలువేల్పు
లోకరైన వచ్చి యాదుకొననైరె!

తే॥ తొలఁగితివె నన్ను! నీప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూసితివే, తండి! తరలిగో శే!
కన్నసంతాన మిటు బైలుగాలిఁదోలి
కన్నుఁగవ మూసికొంటివే! కన్నతండి!॥

169

రోసముదూసి, నాఁ డొడలెఱుంగక యేమిశపించి, యీవిప
ర్యాసముఁ దెచ్చికొంటిరా గదా జనకా! 'చిటిమన్నుఁ శిగిద' ను
చాసలుమీఱ నీదునొడియం దిడ నోచుఁగనైతి, వచ్చునూ
యాసమగాక నేను సుతనై నుక మీమిఘటింపఁ గల్గిరా? 170

తే॥ గీ॥ రక్తమునుబోసి నైజామురాజ్యమెల్లఁ
బెంచితివి, వారు నిన్నిట్లు త్రుందినారె?
నీదుబలమును దేజంబు నేటి కగ్గి
పలుకు లయ్యెనె వారికన్నులకుఁ దండి!॥

171

తే॥ గీ॥ వేచి హైందవసంపదల్ దోచికొనఁగ
యవను లనుపుమై ఈదీప మార్చినారె॥”
అనుచు, నాధునిమోమునై పెనసిచూచి
యెలుఁగు సవరించుకొని, యామె పలికెన్నిల్లు॥

ఉ॥ “కన్నులుచెమ్మగిల్లఁ దటకాపడి నిల్వఁగ నేల నాథ! మీ
పున్నెము నాదుపున్నె మిటుపూచిఫలించె, గణించె సర్వ, మీ
కన్నులయూట నామ కొడికంపుఁదిలోదక మిత్తువో? శేగం
గొన్న కసాయిదాయగమికుత్తుక నెత్తురుదోయి లి ప్తువో?॥

చ॥ ఒకయభిమానవంతునకు నోర్చుకొనందగుపాటియే కిరా
తకజన దుర్విహారమిది? దర్పసమగ్ర భుజాగ్గళిచ్చిదా
వికలితరాజలోకుఁడగు వీరున కేమివచింపఁ? దాక్షిణీ
రకుఁ దగు మామ, యా పరశురాముకృతశ్లశ నిర్వహింపవే॥

ఆ॥ గీ॥ పుట్టినిల్లు తఱిగిపోయు సశ్వశ్లామఁ
దలఁచుకొన్న ద్రుపదతనయ వైతి,
బావసాయ మందుపాఠ్యుండవౌచు, నా
కంటిసీటఁ బగఱఁ గాల్పవలదే॥

చ॥ కరకరగోయుచున్న మదికాఁకలకున్ నిలు కోపలేక, యా
తరువును దాఁటి, కొంతబెడిదమ్ముగ నాఱిసేనేము! వేలుగా
నరయక యీసముద్యమమహాభరమున్ దరిచోర్చు; మఱు కే
తెరు వుచితంబొ దానిని విధింపుము, నీమత మేరు ద్రొక్కద

ఆ॥ వె॥ నాయభీష్ట మిదియ, నన్ను మన్నింపుము,
దుడుకుఁగొనకు, మలఁతఁబడకు, మోహదు
మఱచిపోకు, నాదుమంగళసూత్రమ్ముఁ
గాచికొనుచు, సవ్యసాచి వగుము॥

। ఇది యొకసాధనంబ యగునేమొ తలంచిన నూత్నరాజ్య సం
పదకుఁ, గృతజ్ఞతఁ నెఱపుపట్టుదలఁ బద నెక్కి, దుష్టులఁ
మదమడఁగించి, ధర్మగమనంబుచుబెంచి, స్వరాజ్యస్థితి కా
స్పద మగుఁగాక నీదుకరవాల కరాళ విహార నైఖరుల్”॥ 178

। అని తగవార మేటితెగువార మనంబునదూయు జిజియాఁ
గని షహజీ వచించెఁ, “గలఁగఁ బనిలేదు, నిజమ్మ వల్లిగఁ. శే
యనుచిత మేలగల్గు? దిటవారిన దిప్పుడు నామంగాబు, మా
నిని! యిదె వాల్కుగైకొనెద నీహృదయమ్ము నానఁబెట్టుదున్”॥ 179

। కనె నిన్నుఁ, గొనె నన్నుఁ, బెంచె ననురాగగబాగి యువాఁక, న
య్యనఘుఁ ముట్టమదాంధులఁ జెఱుప కే నల్లుగఁసే? బీటగాఁ
జనుఁగా కొక్కఁడుదిక్కులేనిగతి నైజామెల్ల; ఆనాఁడె వా
డని నీమోమును గందు, నిమనసు ముట్టగిందు, దీక్షావతీ!॥ 180

తే॥ గీ॥ కొలుతుఁ జాణక్య చంద్రగుప్తుల తపాబు,
నిలుతు నీమాట, నామాట నిలికికొను,
భయపడకు నన్నుఁగూర్చి, యాపరాధు నీకుఁ
బాడమునో! వీరపత్నివి, సోమువస్తు”॥ 181

॥ అని జీజాసెలవంద, నామె మొగమిత్త మొగంగిట్టి, గాఁ
చిన ప్రేమైకఫలంబుగా సుతు శివాజీఁ జేరిన దిచ్చ, ఆ
తనయుఁ గొంగిటఁ జేర్చి, ముద్దుఁగొని, చేతఁ ముగిసులేచువ్వి, వి
చ్చినమోముఁ దనుపారఁగాఁ గనియె పా! శృంగారములు”॥

తే॥ గీ॥ చూపు మరలించి, భార్యకు సుతుఁడొసంగి,
‘ప్రాణపదముగా నితనిఁ గాపాడు’ మనుచు
నచ్చగాఁజెప్పి, దాదోజి హెచ్చరించి,
గుండెదిటవున షాజీవిభుండు చనియె॥ 183

ఉ॥ పోయెడునాథుఁ జూపులెడవోయెనునంతకుఁ జూచి, దీక్షియా
బాయి మదిన్ మరల్చి, “యొకపాపముఁ జేసితి నేమొ! శంభుమై
బోయె, సహాయమేదయినఁ బుట్టునొకో! కులగైవతాబు కా
త్యాయనియే మమున్ మనుప నాదరు” వాచు నిమిలితాక్షియై॥

తే॥ “ఉడికిపోయినమనసులో నోర్కిలేక,
పుట్టినింటిమమత్వ మాపుకొనిలేక,
దుడుకు చేసితి నేమొ! యాయెడరుఁ గాఢి
చేరఁదీయుము, విభుని రక్షిండు ఇల్లి!”॥

చ॥ అని పరమేశ్వరిం గొలిచి, యారట మూలముఁ గోవ, నా
ధునివిజయంబు నభ్యుదయదోహదమున్ గలసోయిదుఁగి, నో
పినకడఁకన్ పహజి తలపెట్టిన కర్జముఁజ్రోవలెత్తి, మి
త్రునిఁ గనఁబోయె జున్నరుకు, దూరవిచారస సొన్నపహాయతి॥

✽ ✽ ✽ షాజీప్రతీకారప్రయత్నము — కౌడవవినిసూచన ✽ ✽ ✽

ఉ॥ వచ్చిన నెయ్యునిన్ గరమువట్టి, ముంబునుముట్టి, లోనికన్ చ
జొచ్చి, గతాగతములగు దొప్పులెఱింగి, భవిష్యదస్థమున్
ద్రచ్చి, హితాహితములఁ దిరమ్ముగనారసి, శ్రీనివాసరా
వచ్చుఁజెల్మికల్మి యలరార వచించె నుదారధోరణి॥

చ॥ “జరిగినదానిలోఁ గల దసహ్యవిషం బమృతాబుఁగూడఁ, దొం
దరపడరాదు, వార్ధిమథనంబున మందర సర్ప కూర్మ శం
కరులును మోహిసీసతియుఁ గావలె ముప్పదిమూఁగుకోట్ల ని
ర్జరు లొకత్రాడు లాగవలె ద్రాగవలెన్ సుధ; లక్ష్మీ రావలె॥

ఉ॥ ఉన్నవి కొన్నిసాధనము, లోర్పుమెయిన్ సమకూర్చుకోఁదగున్ మ
గొన్నిటి, గడ్డిపోఁచలనుగూర్చి పెనంచిన మస్త్రుఁదీనుఁగున్
బన్నఁగవచ్చు, నామతముఁబట్టుము, సర్వసహాయసంపదల్
మున్నుగఁబెట్టి నీదుతలఁపున్ గెలిపించెదఁ; గొంత యాఁగుమీ!॥ ॥

సీ॥ నాసేన నీచునైన న్యము చేరిపోరినఁ

జాల, దీయరుల గగ్గోలువలుప,

మహితుండు నీమేనమామ 'వెంకోజి ని

బభుకరుఁ' డతనిఁ జేపట్టవలయు,

బలియుండు గుంపెడుబలఁగమ్మువాఁడు 'బా

జీమోహితే' వానిఁ జేర్పవలయు,

వారిసాహాయ్య మేర్పడినదో మనకత్తి

కెడురొడ్డువాఁడులేఁ డిగతనిజమ,

తే॥ గీ॥ అందు 'బాజీ' దలంచినాఁ డతనిచెల్లె

లల 'తుకాబాయి' నీకు నిల్లాలిఁజేయ

ననుమతింపుము నీవు, నే ననువుపలుతు

నదియు నిదియును, నూతనాభ్యుదయభంగి॥

190

॥ ఒక విడదీయరాని కొతుకున్నది నీకును నాకుఁగూడ దా

నికిఁ దగునుత్తరంబు గమనించుట నీపని, నాకుఁ దోచి

తకుఁ దగుధర్మ మందు బహుదారపరిగ్రహ మిప్పు, నీవు కా

ముకతనెసంగి మాటువలపుంగొన, విందున దోసమున్నదే?॥

191

। ప్రణయోపాసకులైనదంపతుల తాత్పర్యము న్యభ్యాస గ

దని యానందమయాద్వయంబు, యనుసాధా మ్ముఖ నేర్పుదు

చినవా రన్నిసమన్వయించి, విజయశ్రీఁగంగు; రీక్షిస స

మనసున్ డగ్గటి, జీజియాదలఁచి, సౌమ్యం బుత్తరం బీదగున్॥

192

। కడఁకన్ బూనిన కార్యనిర్వహణదీక్షాదక్షతన్ జూచు; మి

ప్పుడు పేరందినవానిలో మొదట దీ 'మోతే' కులం, బిట్ట వ

గడపుంజట్టటికంబు మే ల్దలఁపు, మేకగ్రీవమిత్తుండై

యడుగంబూనిన సన్నుఁ జూడము కుమారా! సన్నుతిన్ జూపుమి!"

తే॥ గీ॥ అనెడుచెలికాని వేడుకో లవధరించి,
ముందువెనుకు భాగోగుల సందడించి,
యరమరలువాయఁ బ్రణయమర్మరము లణఁచి,
పొందికలుమీఱ, పాజీవిభుండు పలికె॥

మ॥ “సుకముగఁగట్టముఁగూర్చి నేఁ దలఁపఁ, గ్రచ్చుల్ గ్రచ్చులేమైన,
మకునై కార్యముఁ గొంటి, దానిగెలిపింపన్ నిన్నుఁ గ్రాపించితిన్
లుకజీ పోయినమీఁద నీ వతనియట్లున్ నాకు సర్వాస్థసా
ధకుఁడౌమామవు, నేనుసాధనమ, సాధ్యం బెల్లొ సాధింపుమీ॥

చ॥ ఎఱుఁగుదు జీజియామది, యొకింతతొనంకనికుండ, కార్యబు
ధురతయెఱుంగు, నా నడచుతోవ లెఱుంగు, మఱుంగులేదు, క
న్పటచియయుండె నామతముఁబట్టఁగ సమ్మతి, యైన నామె నే
నరయుదు, నీవు నీతలఁచినట్లుగఁ గార్యము న గఁదోలుమీ॥”

చ॥ అనుషహజినుడుల్ విని, మహాముదమందుచు శ్రీనివాసరా
వచుపదమేగి, కార్యగతులన్నియు సిద్ధముసేసి, పుష్టిపె
త్తనమున నిల్వపేకయును దానయి లగ్నమువెట్టె, పుష్కల
యనుమతి మెల్లఁగైకొనె షహాజియుఁ, బెండ్లికిఁబోయి రెల్లరున్॥

తే॥ గీ॥ పరిణయోత్సవ మతివైభవమున జరిగి
విందువేడుకల్ గొని బంధువితతి యేగఁ
బ్రతిననెరవేర్పఁ దొందరపడి, షహాజి
శ్రీనివాసరావును జెంతఁజేరి పలికె॥

— ✽ — నైజాముపై పాజీదండయాత్రలు — విజయము — ✽ —

చ॥ “అనుకొనియున్న శత్రువిలయం బనుషహామముఁ దీర్చకుండఁ
అని కసిరేగ వారిరుధిరమ్ము వసంతము లాడకుండ, బో
రన జయలక్ష్మిఁగైకొని పురమ్మున నుత్సవమేగకుండ, నీ
వొనరుచుపెండ్లి పూర్తియగునో? యవశిష్టము నిర్వహింపుమీ॥ 1

సీ॥ అహమదునగరరాజ్యంబు కల్లోల సగ
 కులహాట నిది యనుకూలవేళ,
 యటఁ బ్రధానామాత్యుడైన పత్తేఖాను
 చెఱఁబెట్టఁబడియె, వజీరుపదవి
 రాఁబట్టె ॥ దన భార్యరాయసౌరమ్ముల
 సంపి 'హమీదుఖా' ననెడియవనుఁ,
 డతఁడను సులతానుఁ డనువుమైఁ బిలిపించి,
 వంచించి మామఁ దగిలె చినాగు,
 తే॥ మొన్న జున్నరుప్రాగితముల్ గొన్నయపును
 నన్నుఁదాఁకిరే? భయముఁగొన్నారగుగాకి
 నేడుమాత్ర మడ్డమువచ్చునే నిజాము
 బలము? బలమఱి దొంగ గోటులకు మగ ॥

200

॥ అది యటులుండె, లోఁ గలతలఁగి విశపురగాఁగ నీరసం
 గదుపఁగలేదుపాదము, మొగల్బలఁగి నిలువఁగొని, నా
 గుదిరినదాట, నిట్టు లనుకూలములెఱచిఁగొని, గుఱు
 గదిసినఁగూడఁ బైపడి తేగఁగొన కూరక నొచ్చును? ॥

201

॥ ఊరక కాలముం గడపు నొప్పున, పై న్నముల్లె, నొచ్చు
 జేరిచి, సర్వసాధనవిశిష్టముగాఁ బలుమొగ్గరఁబలుక
 దీరిచి, నీవు సేన కథినేతఁపుగా మును మెఱఁగొనఁపుదా
 భేరివి వేయఁబంపు, మరివీర విదూరణ యొనఁగె ॥

202

॥ Khafi Khan says that Hamid Khan, an Abyssinian
 noble, who had risen to power on account of the fascination
 of his wife's beauty upon the Sultan, succeeded Fattah
 Khan as Vizier

సీ॥ నాచేతనుండె 'పూనా' 'సుపా'జాగీరు,
 జన్నరుప్రాంతముల్ గొన్నవయ్యె,
 నిపుడు 'బారామతి' 'యిందపూర్' ప్రాంతమ్ము
 లరిక్ట్టి, కొంకణ మాక్రమింత,
 మింతటితో మూడువంతులు చేకురు
 నహమదునగరరాజ్యమున మసుకుఁ,
 దక్కినభాగమ్ము దక్కుఁ దనంతనే,
 విడవనిపూనిఁ బైబడితిమేని,

తే॥ గీ॥ గాలిమేడలుగావివి, కావటంచు
 రుజువుసేయుము, రిపులమార్కొనుము నేఁడె"
 యనుచు పాజీ వచింప, మిన్నంది యెఱుఁప
 సకల సైన్యసన్నాహముల్ సంతరించె।

సీ॥ ఒకపాడు తరంగతంపరవోలె గుఱ్ఱపుఁ
 బౌజులు మున్నుండు పరుగువారిఁ,
 దళతళలాడు నీఁటెల బారులనుదీరి
 వీరపదాతులు వెంటనడువ,
 శంఖచక్రములట్లు చక్రరక్షకులౌచు
 మఱదియు మిత్రుండు నోపుసూపఁ,
 బెనఁకువఁ గాఁకదీరిన మరాటావీరు
 లంగరక్షకులౌచు సనుసరింప,

తే॥ గీ॥ నుత్తమాశ్వంబుపై మధ్యమోర్వి నిలిచి,
 పెండ్లియుడుపుల నిన్నటిపెండ్లికొడుకు
 నేడు వీరవిహారసందీప్తుఁ డగుచు,
 నటిమి పాడీవిభుండు సైన్యములఁ దటిమె॥

205

206

Keywords:

208

2109

ఈగతిఁ బాదుపాపిలువ, నిచ్చకునచ్చనిదయ్యు పుట్టి, ని
గోగుల కూతగాఁదలఁచి యూఁకొని, కైకొనియున్న గొప్పము
దాఁగని యేల్బడికొనడిపి, యందకతకుఁ - సిజామురాగ్యము
లోఁగొనఁబొంచి, తత్సమయలోచరుడయ్యె పహజి యద్భుట ॥

సీ॥ 'అహమదునగరరాజ్యమునెల్లఁ గైకొనె
 షాజీ, హమీదుబాద్ చాలఁడయ్యె'
 నని నవాబైన బర్హనునిజాముషహా వ
 జీరు పత్తేఖాను చెల్లెనుబాపె,
 నతఁడు సమర్థుడై యదియది సవరించు
 నంతలోన నవాబుహస్త్యుఁ డగె,
 నిదియుఁ బత్తేఖానుఁడే చేసెననిమోసి
 బిరుసెక్కి ప్రిజలెల్లఁ దిరుంగబడిరి,

తే॥ గీ॥ రాజ్యమెట్టైనఁ దనప్రాణరక్షణఁబుఁ
 దలఁచి, యాతఁడు మోగలుకొలుపుఁ డీరఁ,
 దటియెఱింగి షాజీ యమాతముగదూఁకి
 తలుపులేనినైజామెల్ల గెలిచికొనియె।

ఉ॥ మామనుజంపనైనకసి మాసె, నిజాముచవాబు నియోఁ, బే
 రామునఁ ద్రుళ్ళిపోయిన యహమ్మదురాజ్యము చేరఁబెట్టె, స
 గ్రామకిరీటియై రిపులఁగ్రాఁచి ప్రతిజ్ఞను నిర్వహించి, షా
 జీ ముదమందె, - నింతపనిచేసి యాత్మసఖి డలగుచును॥

ఉ॥ పూవులకన్నఁగోమలము, పూద్యము, భారతభూ పాత్రవలె
 దైవము, సుప్రసాదమిళితంబుగ నాయమ చూచునీని, సు
 శ్రీవిభవమ్ములకు గురియు, రేగి కనుంగవడేపుకొనిచి,
 గావిరిగుప్పువిప్పు లుబుక జగమెల్ల దహింపకుండునే?॥

చ॥ జరిగిననాధుగెల్పువిని, సంతసపున్నుడిఁ బంపి బిడయా
 తరుణి తుకావధూటికి సుతప్రభవంబనువార్త వచ్చి, దొం
 తరగొనివచ్చు నభ్యుదయధన్యతకు గుఱియై, షహాజీ చే
 కురిన నిజాములక్ష్మీమఱుగుల్ గొనఁ జిక్కులువాయ దువ్వుచి

తే॥ గీ॥ అచటిసరదాన్లు తక్కినయవనిపతులు
ప్రజలు కనుకుట్టువడికుగడ, ధీ గాఢుకొకని
రాజుగాఁజూపి, తా స్వతంత్రతను నడిపి,
నెటిఁగె మోగలుపాదుపా యీ మోగలు॥

215

—❖— మోగలులు పాదీపై దండెత్తుట —❖—

మ॥ తెగువన్ జేరఁగవచ్చి తక్గొలుచు పల్తేఖానుఁ పట్టి, మ
ర్మగుఁడౌ నాతనిచే నిజామును జయింపవచ్చు నాగరాది, ము
దగ పాజీకిడు జాగిరున్ బదవిఁ దోడ్పొంద వాని కప్పించి, గుం
మోగలుంబాదుపహా నిజాముపయికిన్ బుత్తుల నాపినుట॥ 216

ఉ॥ వాదరదీరియున్న పరివారముతో సతఁడేగి, దొలఁగా
బాదును ముట్టడించి యటఁ బ్రాంతములెల్లను లోంగొనఁగ, ప
జీ దురతిక్రమంబులగుసేవలతో నెదిరించి మిఁద, వీ
రాదరణీయవైఖరి మహాహవ మున్నటఁ గల్గి నాటకే॥ 217

చ॥ మిఁకుతలదండవోలె బలిమిన్ బండ్లుఁబడి నీలులు పడి
ట్లడరుచునున్న మోగలుబలాంబుధి నెఁగెన ననాట॥ ని, రా
వడి నిలుచున్న సైన్యములపాటు దలఁచి, పహా, నా మోగలు
బుడిగి నెపంబువెట్టి, సమయోచితభంగి గణాబు వెల్పి ॥ 218

మ॥ “అహమదుపట్టణం బరిగినంత ఫలం బినుముతాతీయం గు
స్సహరిపులన్ జయింపఁగ బిగ్గపుర మీగి, ముగ్ధ మయి నా.
సహచరు సాయమున్ గొనుచు శాత్రువులన్ బంధువు” మునున
స్పృహఁడగుచున్, పహాజ యనిపిడి బిగ్గపుర్రోవంబు ॥ 219

§ The Maratha chief (Shahji) took out of the fort
udhan a Nizam Shahi prince named Murtaza Nizam Shah II
ged 10 or 11 years and carried on the government for
ree years
'The Modern Review' September, 1917.
Prof. Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

సీ॥ చాలకాలమునుండి సమయంబువేచిన

పాదుషా కిది మేటిపాడుగయ్యె,
నహమదునగరరాజ్యము బీనుపడియుండె

నొకరిలోనొకరు లే కునికొనీసి,
సులతాను మరణించె, శూరుడు మంత్రి ప
త్రేఖాను మోగలుతేరు నడిపె,

మొనమొన్న రాజ్యంబుగొనిన పాదీ నేను
బలమటి పరులపాచలకుఁ గానె;

తే॥ గీ॥ 'అదనిది' యటంచు మొగలుసైన్యములు పట్ట
తెగినచెఱువునీరముఁబోలె దేశమెల్ల
ముంచుకొనిపాటి, జనుల బాధించుకొనుదుఁ,
దటిమె పాజీని శివనేరుదాఁకిపోవ॥

221

— జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట —

తే॥ తఱుముకొనివచ్చు మోగలుదాడి నెఱిగి,
జీజియా తన్ను సుతుని రక్షించుకొనుచు,
నిన్నశివనేరు, మాహుళినేను, రేపు
కొండనాగడ, మిటు మార్పుచుండె వసతి॥

222

మ॥ తమకుంజిక్కినయూళ్ళు కొల్లగొని, పేదనాడు భంజించి, దీ
శము గగ్గోలొనరించి, మోగలులు 'నైజా' పట్టణంబు దప
త్యముతోడఁగినజీజియా నెఱిగి, తొల్తవారిబంధింప ను
గ్రముగాముట్టి, రదల్చి యామె కసిరేగక వారివారింపుచు॥ 223

శా॥ "ఏమీ! మోగలుపాదుషాప్రభుతయిట్లే? శూరధర్మంబు కాం
తామర్యాదకు భంగముదలంచు టానా? రాణివాసంపు 'గో
షా' మన్నించు మహమ్మదీయు లిటు స్వేచ్ఛజొత్తురే? లేను కా
దా మీ కొండొక యాడుతో? డిదియె మీకొనేని మీరోర్పురా॥

ఉ॥ ఈటెలదూసి, బల్లెములనేసి, ఫిరంగులుమోసి, వేతకుం
దేటని వేటలాగుమగదేబలు కయ్యము లాడ నేటికో!
కూటికి బిచ్చమెత్తుకొనుగూడదో? కూలికి గుండ్లమెక్కును
య్యాటములేల? హైందవసులంగనదాకిన దక్కిపోదురే?॥ 224

ఉ॥ తోడఱియున్ననన్ను విడదొోయుచు, నానుశు బట్టనుంటిరే
యోడక? దూడపైన గరమూదిన బెబ్బుల్లివైన గొట్టి గో
రాడుచు గొన్నులక బెలిగియార్యైనుధేనువుభంగి, గాళికా
క్రీడనముల్ వెలాల్చి విహరించద, సద్దముదాకి చూపండి॥ 225

తే॥ సతుల గోవుల విప్రసగతతుల సురల
గసురుగదల గలచి, యిక్కటా! లువలచు
తులువకొలముల దుడిచి, తుగుడుతు లడచు
కాళికాదేవి మిన్నుల గావుగొనదె॥ 226

మ॥ అను జీజాపలు కాదరిగపక తురుష్కా-నీకిసీసాసు లా
మెను బుత్తుక ॥ २२७ బట్టగదలచి బల్లికొట్టి, రాలోన నగ
దన గొల్వున్నమరాటవీరులు 'బహదూర్' 'మహదేవ'
యను జీజాపితండి, యన్నయగునా రడ్డాబుగా నిల్చుచు॥ 227

క॥ "ఇదివినుడయ్య! యాయబల యేయపరాధము, ర్చే? పాజపై
నొదవినయగ్గి నీమెషయి ను డంగనే? కృత్యుడతఁ డీ
పె దలుమగొట్టి, వేళొక శిర బెడిలియయ్యె; సభాగృభిన్నయై
బ్రదు తెడరోయు నీమె ॥ २२८ బట్టి గోరమునేత మంచిదే?॥ 228

ఆ॥ వె! పరువులేదాదీన, బాదుపామెచ్చ, డీ
వనిత విడువు" డనగ, వార లశ్లు
వెడలి, రామ జరుగువిధమెల్ల బలికి వి
న్నించి, సుతున కుగ్గువెట్టుచుండ॥ 229

—❦— విజాపురమంత్ర మురారిపంతు పాడీకి సాయమేగుట —❦—

చ॥ అచట విజాపురమ్మన మహాసచివుండు మురారిపంతు దా
నిచటి యుదంతమెల్లవిని, “యిట్టులె మోగలుదండు సాగుగోఁ
బ్రచలితమానోయేమొ మహారాజ్యముగూడ, నిజాము త్రోవ కూ
నిచటికిరాఁగ, దాని నిపుడే బలితమ్ముగఁజేయు తొప్పదే”॥ 230

క॥ మహలోమన మెటు తగవులఁ

గొనుచున్నను సహజవైరి గూడినచో నా

తనిఁ దఱుము తొప్పు, పాజీ

కనువుగ సైన్యముల సాయమంపుట తగదే”॥ 231

చ॥ అనితలపోసి, యీవిషయ మల్లనవాబున కెక్కఁబల్కి, యా
తని పనుపొంది, సేనఁగొని తత్పరతఁ జనుచుండి, దానిలో
వినియె మురారిపంతుఁడు ‘రవిగ్రహణాబను పర్వవేళ నేఁ’
డని, మదినెంచె స్నానము సమంచితదాసము లాచరింపఁగఁక॥ 232

క॥ “ఇది యింద్రాణీ భీమా

నదులు గలియుచోటు, పావనంబు ‘తులాపూర్’

పొదలునిట” ననుచు నాతఁడు

నది మునుకలువెట్టి తర్పణంబులు సలిపె॥ 233

ఉ॥ ఏనుఁగుతూఁగునంతధన మెత్తుచు దానముసేయఁగోరి, చూ
యేనుఁగుఁ దూఁచునట్టి వెరవేది, మురారి తలంచుదుగాఁ పా
జీ, నతఁ డింతలో నచటఁజేరె, బరస్పరకార్యకారవా
ధానత ముచ్చటించుకొని, తత్పరులైరి గజమ్ము తూఁదఁగఁక॥ 234

తే॥ ఓడలో నేను నెక్కించి, యోడమునుక

నీట గుర్తించి, దానికి దీటుధనముఁ

జేర్చి తూఁచుట పాజీ వచింప, నతఁడు

మెచ్చి యారీతి దానముల్ పెచ్చుసలిపె॥ 235

చ॥ పదపడి కర్జముగొని, యపారధనంబు నసఖ్యునై న్యసా
పద సమకూర్చి, “శత్రుబలవాహిని వెలకు నెట్టి నిప్పుడే
కదలుద” మంచు నుత్సుకత గన్నడ మగిలి ముగారి వలగా, న
భృదిత భుజావిద్యుభణ సమున్నతిమీరి పహజి నన్వయము॥ 236

తే॥ “ఇట్టి మీయభిమాన మొక్కింత చాలు,
జాలు పహజీ యొకండ యీశత్రుబలము
బడలువడఁజేయ, నేన తోడ్పడినా జాలు”
నని, మురారియు నతని దైర్యమును మెచ్చి॥ 237

వ॥ “నడుపుముసేన, శత్రుబలనాశముసేయుము, నా సహాయ మె
ప్పుడువలెనన్నఁ దత్క్షణమ పుచ్చెద, నీకు ననాబుచు నా
గుడియెడ నున్నతానముఁ గూర్చెదఁ, గోరు లు తీర్చెదఁ, దిగం
బడి విజయమ్ముదె” మ్మచుచుఁబలికి, మురారి పహజి నగిసె॥ 238

౪॥ అతిముతినేగి వెన్నఱిమి, యానెఁగి మోగలుసేనముట్టి, చి
చ్చటపిగుగట్లదాకి, వెలుచుగలఁదెఁ, గలు నానలేకి ‘యూ
పిరి గలదేని యుప్పుఁదినియుగడఁగవచ్చు’ నటంచు మోగలుతో
పరువులువెట్టి, రిల్లు శిగువ బలుమాలులు దోలె వాగలు॥ 239

౫॥ డాబుగొట్టుచు మోగలుత్తెగి ‘పరెండా’ పాఠముముట్టి, ‘న
రీగి’ బాధించి, ‘నిజాము’ దొచ్చిగొనుకోరిక బల్లముముట్టి, పా
జీ బాహటముగా నెఱ్ఱెఁ, దతిమె, జీకాకుగావించె, న
లో బీజాపురమందు మొడుకొనె గల్గోలగు లొకుమ్మడి॥ 240

తే॥ పలుకుబడిమై బిజాపురప్రభుతనదుపు
మరిని మురారిపంతు, నమాత్యుఁ ‘గవసు
ఖాను’ నోర్వక యొంటిపాటూని, హత్య
నేసి రాకొల్వులోనున్న చెనఁటిదొరలు॥ 241

— నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — పాజ్సాధి

ఉ॥ అక్కలులేనిపక్షివలె అచ్చవడెన్ పహాడీ విభుండు, లా
వెక్కుచు మోగలుల్ సమయమొచ్చి బలమ్ములబొచ్చి, యొక్క-
దక్కనునెల్ల మిగ్గింగ బలితమ్మగు పూనికమొచ్చి, దిక్కులన్
బిక్కటిలంగ దండు నడిపించిరి దక్షిణ వీరభూమికన్॥

మ॥ సరదారుల్ పదివేలు గొల్వంగ 'సయిస్తాబాను' ఉక్కాగు, ము
ష్కరుడౌ 'ఖాజమనుండు' వేళ్ళొకట, మోగల్ సర్వసేనానులై
తరంగల్వోలె బలమ్ముల న్నడిపి, చెంతన్ 'గాలగాబాగు' 'బా
న్నరు' 'గర్జీ' 'నహమద్పరంబును' 'బరెండా' సన్నిహిత్ ముట్టన్

క॥ కనుచూపుమేర నెందును

గనబడి కేకిసలుగొను మోగలుపై న్యూబున్

గనుగొని, పాజీ నివ్వెన్

గొని, యుద్ధమునేత మానుకొని, యిటు దలంచెన్॥

సీ॥ "కసివెట్టుకొనుచు మోగలుపాదుషా యఖి-

డముగఁ బల్కెఱు దంగునడిపె నిచట,

నహమదునగర రాజ్యము లోఁ గుఱివ

ట్టుచు నెత్తురోడి గొప్పవడి యెఁ;

బాపుగానున్న బిజాపురమంత్రము

రారితోఁ దగుపకారములు దీక్షి,

ననవరతంబుఁ గయ్యములాడియాడి నా

బలములెల్ల నలంత సొలసి యె,

తే॥ నొంటితెగువఁ బై పడి మొదలొకఁడెడుట

నీతిగా" దని పాహాడీ నిశ్చయించి,

బీజపూరుసుల్తానుల పెత్తనమునఁ

బాదుషాగారితో సంధి పాదుకొలిపె॥

తే॥ గీ॥ అలనిజాములో నర్థరాజ్యమునకన్నఁ
బయిగఁ గైకొని, మాహాజ్యోతికొన్న
॥ యాటుదగ్గముల్ దనవిగా నాకృమించి,
దండుమరలించి పాదుషా తరలిచనియె॥ 246

తే॥ గీ॥ జరుగుసంధిలోఁ గాదుషా సంగ్రహించు
కొనినరాజ్యముగాక, తక్కినదియెల్ల
సాయమొనరించి యాదిలుషాహి గొనియె,
సంతనైజామురాజ్య మిట్లంతరించె॥ 247

చ॥ అనుకొని స్వల్పగాక కొలదై తనకార్య మడంగ, మాహాదీ
తనయునిఁ జూడనై నను బదగబు మరల్పకపోరి, పాదుషా
మనసుమరల్చి, ॥ కొన్ని బహుమాన చమూ ధన గౌరవాదులన్
గొని, రణరంగముల్ విడిచి, కొండొక తీరుబడిన్ దలంచుచున్॥ 248

మ॥ తనకున్ నిల్చిన సొంత సేనాధిపతిని చాతన్ నిల్చియుండంగ, నా
తనిబల్మిన్ గనుచున్ విశ్రాంతి పు సుల్తాన్ సొంతలోఁ బిల్వఁ బా
ప, నతం డెచ్చటికేగి యాదుఁ గలతల్ వారిగుపుచున్ శాంతిని
ల్పిన, సుల్తాన్ నదిమెచ్చికొని చతని సల్పెన్ గొడ్డినస్త్రాదుగన్॥ 249

క॥ సాటియొకింతలేనిబలశాలి పహాడి నవాబుపంపె గ
ర్హాటకదండయాత్ర, బవరమ్ముల దేరిన రంగగాయఁ డా
మేటి నెగిర్చితాఁక, గడిమించి కలంచి పహాడి వారి పో
రాట మడంచి, పూర్ణవిజయమున వచ్చి, నవాబుఁ గన్గొనెన్॥ 250

॥ He entered the Bijapur service and gave up to the
ughals his Nizam Shahi princeling, together with Junnar
d six other forts still held by his men Evidently he got
od terms out of the Imperial Government.

సీ॥ మహామదాదిలుశాహి పహాడీపరాక్రమ
 మగ్గించి, మేటిమర్యాద సలిపె,
 గన్నడమ్మున గెల్చుకొన్నప్రాంతములెల్ల,
 నతనిజాగీరుగా ననుమతిగచె,
 * దనరాజ్యమందు 'రత్నపురంబు' 'దేవగడ్' [†]
 'మావళా' మొదలుగా మాన్యమిచ్చె,
 బేర్ని నీరానదీ భీమానదులమధ్యఁ
 గలదేశమున కధికారిఁ పేసె,

తే॥ గీ॥ దనమహారాజ్యసర్వతంత్రములు నడుపఁ
 గుడిబుజమ్ముగాఁ గొల్పిచ్చి కుడరుపముచే,
 నిటు బిజాపురరాజ్యమం దెలమిఁగొనుచు
 జెలఁగె బల్మినిఁగల్మి పాజీవిభుండు॥

ప్రథమాశ్వాసము — సంపూర్ణము.

* Not long after, the districts of Ratanpore, Deog
 Kanakgiri and Raidurg were added to his jagir (alre
 given in the Carnatic) and his Maharashtia jagir like
 received the addition of Indapur, Baramati and Maval
 addition to all this, the deshmukhi of twenty-two villa
 in the Karhad district was conferred upon Shahji..

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యులవారు

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ద్వితీయాశ్వాసము

చ॥ జరిగిన సంతిమేరకు ని , మువినుత్వ మహాగ, నందు ను
తరమునఁ గొంతభంగమును గొంత-న మోగిలుపాడుపా, నిజ
పురమునఁ దేరె నాకవిడి 1 యు దనఁగముల్లి, న శరదా
మొరయుచు గొంతగానములు హా హాకళి గల్గింప మేల్పానె॥

క॥ శరణు గానములను మ

హరాస్త్రం బడఁగియుగడి, యమునా గంగ

పూర్వాశ్చ, నిగా

కార సరస్వతీయ వలే గణనా గుణము॥

2

మ॥ ॥ అమితప్రాభుత్వం మహారథులు పెంపరక మహాగాస్త్రగా
జ్యము మున్నేలిక, — దక్షిణోత్తరము శృంగార గాపతీ మధ్యభా
గము, పూర్వాపరగిన్వభింగము 'వెయ్యంగానా' నదీభాగ ప
శ్చిమ వారాన్నిధమధ్య; మీద వధ నిల్పే నాళికి నేటికి॥

తే॥ కొంకణము, సహ్యాపర్వతక్షోణి, దాని

సూర్పు పీఠభూమియు, నిన్ని దొరసి కొనుచు

దని మహాగాస్త్ర రంగభిధాన మగుదు;

నిదియ రంగస్థలము మంచదావు కథకు॥

4

॥ The name Maha-rashtra was confined to the Western edge of the Deccan plateau, bounded on the north by the Tapati, on the south by the upper courses of the Krishna and on the east by the Sina.

సీ॥ * ఒకగీత, - 'నందోడు' నుడియు సాత్పురా
 కనుమలవెంటఁ దూర్పునగుఁ బోయి,
 యట 'వెయింగానా' మహానదివెంట ది
 ట్టిణము 'వాగ్ధా' నదిఁ జేరుదాఁక
 నడిచి, యచ్చటినుండి పడమర 'మణిఘరు'
 'మాహారూఁ' చేరుచు మరలి, దట్టి
 ణమున 'బీడారు'కు నడిచి, యాపైని ప
 శ్చిమము 'జోలాపూరు' చేరి, యచట

తే॥ దట్టిణముమల్లి, కృష్ణనుదాఁకి, వక్ర
 గతిని మూలగా 'గోవా'ను గలియవలయు,
 నుత్తరమునుండి యీరేఖ నొడిగియున్న
 ధర మహారాష్ట్ర, మహారాష్ఠి తటము వచ్చు॥

సీ॥ అటు పశ్చిమాంబుధి, యిటు సహ్యా పర్వతం
 బీరెంటి నడుమ విస్తారభూమి
 కొంకణదేశమై కొమరారు, బొడవుగా
 నుత్తర దట్టిణా భృగ్నతమయి;
 పైరుపచ్చల కంత సారవంతముగాని
 వెలినేల గులకతాల్ గలదిగైనఁ,
 బలురకంబుల పూల పండ్ల గుత్తులువ్రేలు
 రమ్యత రోద్యానరాజ గలను,
 తే॥ ఎండలో వానలోఁ దపముండియుండి,
 దైవమునునమ్మి జీవితాధ్యాయ మెట్లు
 జరుపు నిరుపేద రైతు కాపురము లిచటఁ
 గలవు, గుడిలేని శంభులింగముల కరణి॥

* Historical Atlas of India by Charles Joppen, S J.

చ॥ ఉఱుముచుఁ బశ్చిమాంబునిధి యూర్మిక లొండోరుఁ ద్రోపులాడఁగా
బెరసినయుప్పు, సహ్యాధరపెట్టిన కందలుఁ గాయగూరలున్
బరువపు జీవనంబు నడుపంగ, స్వతగ్రతఱ సొగఱసొక్కు-గాఁ
బెరిగినవీరులై ప్రకృతి పెగించి బిడ్డలు వొల్తు రన్పటన్॥ 7

ఉ॥ కొంకణరాజ్యమున్ నిలుపుకొట, సముద్రము పొంగు నాఁపఁగా
నుంకువ గొన్న మేటి, రవియుగ్రత మాపెను మాత్రకుండు, ప
ర్యంకమునందు నా డెను తరంగిణులన్ గవి యుబ్బు తగ్రడి, ని
శ్చంకపు 'మావళా' నెలపు 'సహ్యాము కొంకణమూటి' రాజలున్॥ 8

మ॥ మన కీ సహ్యా మహా మహీధరము సమ్మాన్యము, శ్రీదేవి శం
భునియిల్లా లిట ! 'నేకవీర' యఁఁగాఁ బొల్పారు, నీశలకుం
జ నితంబొంత దరీ ఝరీ తటములన్ పాగ్ర న్నహారాస్త్ర పీ
రుని హుంకారము మూలమూల నుఱిమోన్ రూక్షక్రియా భీలన్మై॥ 9

చ॥ పలితములౌ దినాగత రవిభానుల బంగరునీరుదీలు లో
యలు దరు లొప్పు నీగిరి తలాగ్రము లెక్కు, చు, మావళీలు దా
పులఁ దొనఁకాడు పశ్చిమ సముద్రపుఁ గంగితరంగి పొళి ము
సకలుగొను గాలికూగమి కౌగిలులన్ రమియిగతు రెతయున్॥

॥ సాద్ర నగంబు తూరుపుదెసన్ వరుసన్ గిరిపాద ముడి, య
క్షుద్రములైన దుర్గములు శోభిలుఁ, దొంగినృపుల్ స్వరాజ్యమున్
భద్రముసేయఁ గట్టి నివి పాడలి నేఁజు సపత్న మగడలీ
ముద్ర వహించెఁ జీమగమి పుట్టలు పాములకైన నైవడిన్॥ 11

1 శ్లో॥ విపులే విపులాదేవీ కల్యాణీ మలయాచలే।

సహ్యాదావేకివీరాతు హరిశ్చంద్రేతు చంద్రికా॥

'దేవీభాగవతము' - 7 స్కంధము, 80 అధ్యాయము, 66 శ్లోకము.

సీ॥ పగడాలదండ చెల్వము మించు నాగుగ్గ
 వితతికిఁ దూర్పుగాఁ బీరభూమి,
 'తపతి' 'యింద్రాణి' 'శాతమి' 'భీమ' 'సర' 'శ్రీ
 ష్ణ' యు నాటలాడఁగెను చలువనేల,
 'భాండూరు' శిఖరి 'భాస్వానాథ' 'మంబికా
 నాథ' మఁ గిరుల నందమగుసీను,
 పావనక్షేత్రముల్ 'పండరి' 'నాసిక'
 'తులజ' 'కొల్హాపురి' వెలయు నెలవ

తే॥ నదుల గట్టుల గుట్టల నెదిగి యొగుగు
 ఫలితవనరాజిఁ గనువిందు గొలుపుఁగాని,
 పండి యొలుగిన పచ్చని పైరులిచ్చి
 కడుపు విందులు సేయఁ బాల్పడని దయ్యె॥

❖ మహారాష్ట్రుల స్వభావ - వృత్తి - పరిస్థితులు ❖

క॥ ఇట్టి మహారాష్ట్రము సిరి
 పట్టయి, శౌర్యంబు విడిదిపట్టయి, యరులఁ
 నెట్టుచు, గీర్తికిఁ బట్టము
 గట్టెఁ జనరంజనానుగత వైఖరులఁ॥

తే॥ దక్షిణోత్తరములనుండి ద్రవిడు లార్యు
 లిందుఁ జేరంగ, నందఱు నేకమగుదుఁ
 గ్రమముగా మించి, యొకమహారాష్ట్రమౌచి
 యందుఁ జెలువారె మిశ్ర గుణాశ్రయముగ॥

ఉ॥ ఆర్యులనూపు - ద్రావిడగుణాతిశయంబు - నిసర్గధైర్య గాం
 భీర్యము - లేకరూపతను బెంపఁగ, దక్షిణపీఠభూమిలో
 నార్యులకన్న ద్రావిడులకన్న దృఢాంగు, లుపాస్త్ర సాహ సా
 దార్యులునై జనుల్ యశముఁదాల్చిరి దుర్దమకార్యధుర్యతఁ॥

ప॥ విడువని దైవభక్తి, తమపెద్దలనాటి పవిత్ర ధర్మముల్
నడిపెను జాతిరక్తి, యొరు నమ్మక సేగి దమించి 'విక'్
గడపు స్వతంత్రశక్తి, కొఱగాములనోర్చి మతగబు దేశమున్
బుడుకు నురుప్రసక్తి, యివి పుట్టుకతోడనే పుట్టి వారికిన్॥ 16

ప॥ మంచితనంబు నమ్మకపు మాట హితంబొసరించుకీటిఁ గా
న్పించినవారికిన్, దెగువఁబెంచి శరీరముఁ బ్రాణమున న
ర్పించి శుభంబుసేత, గికురించి నికారముసేయువారి సా
ధించి నిజగబుదెల్పి పగదీత, మఱుగులకున్ నిస్సర్గముల్॥ 17

ప॥ గుముతా కొండలయునిగ్గి, వాహినులు పెక్కు-ల్ పొంగి వారా యటన్
సమ నిమ్నోన్నత మూషరంబు నుపలగ్నస్సగబు నిస్సర్గము
న మహారాష్ట్రమునన్ జనుల్ మనుదూ, రెండన్ వానఁ గొల్పొడి గు
ర్దమ యోగంబున నై హికంబుఁ బర మంతర్వహ్ని సాధించుచున్॥ 18

ప॥ నదులు మహీధరగబులు వనంబులుఁ దల్లియుఁదోఁపనిడిగా
నెదిగినవారలై, జను లకృత్రిమ నిష్ఠురవృత్తి వనా
భ్యుదయ పరోపకారముల నోమెఱచి మునుఁబొంగు ఘర్మబు
ద్భుదములమొగ్గలన్ ఒదిమి, దోయిలివట్టుకు రక్ష్యమస్తుచున్॥ 19

ప॥ విరియని భాషలో నొడుఁగు విద్యులు, చిత్తము కంఠంబుఁ బలికిన్
బరిచితమైనవిద్య లొకపాటిగ నేరిచి, కావ్యబాధముల
విరచన సేత కంటె, మదివిప్పి రసగబునుగుప్పి, భోవనా
పరిణతిఁ దంత్రులన్ గలిపిపాట మఱుగుల కాటన్దై తగున్॥ 20

వ్యవసాయంబులు కూలినాలి పచుంబున్ వాణిజ్య భేషజ్యముల్
వ్యవహారంబులు వృత్తి విద్యులును బూర్వాచార ముద్యోగగ
రవముల్ వారును వారుఁబొందిరి మహారాష్ట్రంబునన్; యోగిభా
గవతుల్ మించిరి గొంద, అందఱ నమస్కారంబులన్ బొందుచున్॥

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస
న్యాయుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారై నౌ మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి, వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబున గొన, రంద యొక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవానువులచు
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

—❦— దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన —❦—

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుడు 'బహమనీ' సులతానుల్,
పౌరుషము విరియఁ జిమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్

ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియుఁ, గొందఁ ఁందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఁ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥

† "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems" (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike" (P 24)

"Rise of the Maratha Power" by M G Ranade

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస్
న్యాసుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారైన్ మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి, వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబున్ గొన, రంద ణొక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవాఁగులచు
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

❖ దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన ❖

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుఁ 'బహమనీ' సులతానుల్,
వారుషము విరియఁ జమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమదలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్
ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియు, గొందఁ ఁందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఁ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥ 28

‡ "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems" (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike" (P 24)

"Rise of the Maratha Power" by M G Ranade

చ॥ మొదవును లేగ మూతివిటుపుల్ గనకుండఁగ సంతరిపుచున్
బిదికనఁ, గుండపాల్గురియుఁ, బెట్టక ముట్టక తాళుఁ గట్టుచున్
బొదుఁగును గోయుచో రుధిర పూరము వాడదే? ముట్ట యెల్ల
మెదిగిన రాజులున్ బ్రజలు మేలిమిఁదాలిమిఁ బొంది నేర్తురే॥

ఉ॥ తీఱని యుమ్మలో మునునఁదేలుచు, నాఁక, ముగియులున్ 'శిశి
దారు' 'హవాలుదారు' సరదారుచు 'మాన్యుగారుచు' 'మ
దా' రనుపేరఁగొందఱు, స్వతాత్రులు బాగుగొన్లు గైతులన్
బేరులఁగొందఱై, మదిఁ దపించి రతాత్ర పరాశ్రమాబులున్॥

ఆ॥ వే॥ తల్లిలేని దూడ తడవుచు, నే గుంపు
పొదుఁగునైన మూతిముట్టఁగోవఁ
జుటుకుఁగాలివ్రేలు కడుకుఁగొమ్మల
గాక, కడుపు నింక కరణి గలదే॥

శా॥ "స్వాతంత్ర్యంబునఁబుట్టి చావవలె" న్నారితే ముగియఁజేసి
రీతుల్ గొందఱుమెచ్చ కొక్క పెరదానఁ దీసి, గొందఱో
యోతస్రోతము లెంచ కాదొరల యద్యోగముల గించి, రు
ఱ్ఱాతల్వో నెదుర్కొడ్డ సీయలలు తొలగి మొదలగు పాపముల

క॥ కడుపునకై కాలిఁత
నడఁపగగా నిచ్చపడని యభిమానఁ కనుల
పడఁతులతోఁ గొనుమలతో
నిడుమఁ గుడిచి రిశపులన్ ముగియఁగొనుచున్॥

oppressed beyond measure" "A History of India - Part
P 135, C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyar

† "Everything, therefore, seemed to be leading to
one inevitable end — the ruin and the devastation of
Hindu Province, the annihilation of their old royal houses,
the destruction of their religion, their temples, their cities
"A Forgotten Empire" Mr. Sen

సీ॥ కావిగుడ్డల బూది కఱకు మైపూతల
 రాజరాజచ్చాయ గాజువాఱఁ,
 గాయగూరల వంటక శ్బల నుఱుమాడి
 వజ్రాయుధపు టంచువాడి మగ్గఁ,
 గాలిగజ్జెలు చిట్టికరతాశములు నవ్వ
 దొరమగంటిమి యుమ్మఁ గరఁగిపోవ,
 గుఱ్ఱాల నదలించి గోవుల సవరించి
 రాచపుట్టువు కొండతాల మఱుఁగ,

తే॥ యతులు, పేదరైతులు, భక్తతతులు, షసుల
 కాపరులునై మహారాష్ట్ర భూపు లిపుడు
 నాటి య్జాతవాస పాండవులు వోలె
 నుడికిపోయిరి గూఢాగ్ని హోత్ర దీక్ష॥

35

సీ॥ ఎడ్లదోలెడునాథు నెడమగా నొడిగట్టి
 చదునార విత్తనాల్ చల్లునపుడు
 మూన్నెల్లపాపని మూపుజోలె దగిల్చి
 తెగని లిక్కులఁ గల్పుదీయునపుడు
 నడిమింట మండు నెండలకాకఁ గమలుచుఁ
 గొడవగడ్లఁ బైరులు గోయునప్పు
 డెదిరి పంజలుదీర్చి యిరుతొల్ల బిగియించి
 ముడిగడ్డిమోపులు మోయునపుడు

తే॥ ముంగురుల ముంచి చెమ్మటల్ మొగమునిండఁ,
 బెదవి కమలించి యెగయూర్పు లెద బిగింప,
 ఆ 'మరాటా' కుటుంబిను లడరుటగ్గిఁ
 గడఁక సాగించి రభిచార కర్మదీక్ష॥

36

— శివాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము —

క॥ తమవారి చెయిదములకున్

గుములుచు, బయివారి యెడమ కుడి చూపులకున్

గమలు మహారాష్ట్రముపై

నమరె చపుడు మొగలు దండయాత్రలు కట్టకై ॥ 37

ఉ॥ ఏ శుభలగ్నము దడుగులేసిరొ దక్కనుపైఁ, దొల్లి ఢి

ల్లీశులు నాటంగోలె వెరవేది మహారథరాజ్యలక్ష్మి శో

భా శిథిలాంగకంబులఁ దపస్వినియై, పచరించె జీగ ప

ర్ణాశన దుష్టసాత్వికసహసన ఘోరగుహాధివాసముల్ ॥ 38

మ॥ చిలుముంబాయఁ గటారి నూటికొని, 'ఖిజ్జీ' బిడ్డ తౌరుష్కసే

నల పాదాహత ధూళిధూమములు మింటన్ గా'మఁ, దానూగ్రత

జ్వలనజ్వాలల హైందవప్రజల సర్వస్వము వేల్చిందు కాఁ

కలు నాడున్ 'సినిమా' ప్రదర్శనములై కన్నబ్బ నవ్వారికన్ ॥ 39

మ॥ ఖలిజీ వంశమువారి దారిఁగొనుచున్ గ్రేశ్చెత్తి, 'తుగ్ల' కుటలుల్

పెలుచున్ దండులుదోలి దక్షిణపుటర్విదొక్కి, రవ్వారిసేఁ

తలకున్ జాతిమతావరోధముల కద్దంబైన విఖ్యాతగా

ధలు కీర్తించిరి దక్షిణోర్విజను లంతస్తాప మేపారఁగన్ ॥ 40

తే॥ పుండ్లవోఁ - బోని పెనుగంట్లవోలె, దొంటి

యవనుల దురంతములగుర్తు లడఁగ లేద,

మరల నవ్వాని గాయమ్ము పఱచునట్లు

'గింగు' రనిమోసె మొగలు ఫిరంగిగుండు ॥ 41

మ॥ శీ చనినాఁ డక్కరు చల్లఁగా మిణుగుఱుల్ సంధించి, మామంచివాఁ

డన, నవ్వాని రగుల్చినాడు సెగ లల్లార్పన్ జహంగీరు; త

త్తనయుం డాసెగలెల్లఁ బైఁ జెరుగుచున్ దండెత్తినాఁ, డిట్లు ద

క్కనులోఁ దొంటి దురంతముల్ మరల విక్కజొచ్చె నానాటకీ ॥

§ "A new danger threatened the country in the attempts

సీ॥ ఆది శిశోదరాయఁడుఁ దత్కులంబువా

రేలునాఁడు కుదుళ్ల నెసఁగిమించి,
రాష్ట్రకూటులు మహారథులు పాలించునాఁ

డంకురించి చివుళ్ల నందగించి,
దంతిదుర్గాది భూధవుల యేల్చడినాఁడు

మూవప్రాయపు నిండుమొగ్గఁ దొడిగి,
యాదవప్రభుల రాజ్యమునాఁడు కమియ మాఁ

గిన పండ్లబరువునఁ గొనలువిరిసి,
తే॥ యల మహారాష్ట్రరాజ్య కల్పగమగు

భామినీరాజ్యవాత విధ్వస్తమయ్యె,

॥ జెదరె బీజముల్, దక్షిణక్షేత్రమగు

మొలచె సహ్యాద్రిభవ నదీజలముచలువ।

47

చ॥ మొలచిన మొక్కలందు బలుపుఁ గనుచున్, వడిదేలు కాంచత్
నలముచు, నాఁగుదేలు చిగురాకుల నికిన మొక్క, - భోన్నలే
కుల చిత పూర్వపుణ్యములకు న్నెలనై ‡ శివనేరు ణోటలో
నెలకొనె, జీజియా పొదుపు నిండిన పొత్తిటఁ బ్రోదిఁగాంచుచున్॥ 48

ఉ॥ అట్టి యదీర్ఘ దేవగిరి యాదవరాజ మహాస్వయంబునన్
బుట్టి, శిశోదియాంక రసపుత్ర కులీనుని భోన్నలే విభున్
బట్టిన వీరయోష, దురుపప్లవ ఘూర్ణితచిత్త, జీజియా
పట్టినఁ బెంచుచుండెఁ బలిపాల మగంటిమి నుగ్గు వెట్టుచున్॥ 49

49

॥ "The Maratha power had been already created, though scattered in small centres all over the country."

‡ "The seed was sown for which the ground had been prepared for more than three centuries . when Shivaji was born at Shivaner " (Pages 38 & 39)

"Rise of the Maratha Power" by M G. Ranade.

స్తో॥ తలయాగి నీర్వాసి తక్షిణాన్వి యోగములు
 తిలకం గుండునట్లు గీర్వాను
 నొడిచి పుండులో - తల మూలమున
 నుండును పుండునందును గల పుండు
 నాటబొప్పియగు ముండు గల గుండు
 నుండు పుండును నుండు ముండు
 “జగదమానంద” గానం గానం - “
 “బిమ్మ” గానం గానం

తే॥ జలయాగి నీర్వాసి తక్షిణాన్వి యోగములు
 చిత్తమునందు గల పుండు గుండు
 ననయ ముండును పుండును గుండు
 నిలుపునట్లు గుండు గుండు గుండు

50

తే॥ పుండునీర్వాసి తక్షిణాన్వి యోగములు
 గుండును పుండును గుండును
 వివిధముల గుండును గుండును
 గుండును గుండును గుండును

51

నడువగ నేర్చి, నడువగ నేర్చి, నడువగ నేర్చి
 నడువగ నేర్చి, నడువగ నేర్చి, నడువగ నేర్చి
 విడువగ నేర్చి, విడువగ నేర్చి, విడువగ నేర్చి
 బొడువగ నేర్చి, బొడువగ నేర్చి, బొడువగ నేర్చి

52

నిద్దురవాయ నొకరినొకరి నొకరినొకరి
 పుట్టి జగంబుమాన్, పుట్టి జగంబుమాన్
 ముగ్గుకుమారు పెరిగిగోనొకరినొకరి
 బెద్దలనాటినుండి యిలువేల్పు భవాని సమస్త

53

తే॥ కొండవరుసల శివనేరు కోటచుట్టు
గుహల నొక్కటఁ గొలుపున్న గుహవేల్పు
గణపతికి మ్రొక్కు-ఁ దల్లితోఁగదలి శివుఁడు
భావికృతులకు విఘ్నముల్ న్రాయకుఁడ॥

ఉ॥ తా నొకరాజు, మేటిసరదారులు కొండలు, కొండల అంశురా
త్సేనలుగాఁగ బాలురను డేరిచి, వ్యూహము లొడ్డి, గుర్గసం
తానము లెక్కి, భేదనవిధానములు విజయోదిరానుసం
ధానము లాటలాడెఁ బిననాడె, శివాజి భవిష్య దగ్గముల్॥

మ॥ కనుదానిక వినుదానిఁ జెప్పకయె చక్కన్నేర్చు నీశాలితక
గని దాదోజి శివాజి మెచ్చుకొని ప్రకట-క జేర్చి, యుగాడించుమె
ల్పున వాక్రియక జడవంగ, నంకగణితంబుక గూర్పఁగానేర్చి, యె
య్యన రాజ్యాంగవిధానముల్ వినిచెఁ బ్రత్యక్షానుమానాగలక॥

మ॥ కలతకజెందెడు నాత్మదేశమతముల్ గాపాడ, శస్త్రస్త్ర వి
ద్యలుఁ జాణక్యతపంబులుక జడవు విద్వాంసుల, మహారాష్ట్ర
రులు వేదాంగములెత్తి యర్థముల మార్పుకదీర్చు చచ్చించు తా
తల తాటాకులమీఁది గంటములవ్రాతల్ గోళలుక మెత్తురే॥

ఆ॥ వె॥ ఆత్మ దేశ గౌర వాభ్యుదయాబుల
నామతిగచు జీజియా వశూటి
తనయు గుణగణంబువిని, నిర్గుణిధుగాఁ
బూర్వ వీర చరితముల్ వదించె॥

మ॥ చనవారక దొడఁజేర్చి మై నిమిరి జీజా పుత్రుఁ నగ్గించి, ప్రా
క్తనగాథల్ వినిపించునప్పు డతఁడుత్సాహంబునకబొంగి, దు
ర్జన శిక్షాపర వీరవిక్రమకథా సంకాంత దుగ్ధాంత వ
ర్తనుడై మైమఱ పండుఁ గాళియ ఫణాగ్ర వ్యగ్రనాట్యంబులక॥

సీ। “అతిథిపూజకుఁ గుటీ రాంగణ మేతెంచు
 పతిదేవతను జెఱబట్టి కొనియె”
 “దగు పెగ్గ కొలువులో ధర్మాసనముచెంతఁ
 జెరలాడి మగనాలి చీర లొలిచె”
 “బసుపు గుడ్డల పెండ్లి పడుచు మెర్వడి నాఁగి
 కుత్తుకఁ దెగఁగోయఁ గత్తిదూసె”
 “నద్దమందైన నీయతివఁ జూపింపవో
 యని, దంఁగుగొని కోట క్కిపెట్టె”

తే॥ నను పురాణ కథాగీతు లాలపింప
 విచుచు, దదాభవ భావనావేశపరతఁ
 గంట వేడినీ రూర, మై గగురువాఁ
 నడరి ఘూర్ణిల్లు బాలవీరుఁడు శివుండు!

60

। శివు నవతారమేయని వచింపఁగనొప్పు శివాజి, స్రాగ్భవో
 ద్భవమగు భక్తిసంపదయుఁ, దల్లియొసంగు మతాభిమానమున్
 బువువెడలించుతావివలెఁ బొంగిన సాహస ధైర్య శౌర్య గౌ
 రవము లెలర్పఁగాఁ జిఱుతప్రాయపు టాటల మేలిమిన్ గనెన్॥

61

—❖— షాజీపరిస్థితి జీజియా శివాజికే దెల్పుట —❖—

తే॥ శివుని యీ యాటలెల్ల షాజీవిభుండు
 మొగలు దండుతోఁ దలపడి పోరుచుంటఁ,
 గంటితోఁగాక మనసుతోఁగాంచుచుండె
 నోడుగెలుపుల నుయ్యాల లూఁగికొనుచు॥

62

తే॥ ఓటమిని మ్రింగి గెలుపున నుబికి, మొగలు
 దండు షాజీనిఁ బలుమాఱు దఱిమికొనుచుఁ
 బ్రజలఁ బీడించి గగ్గోలు పఱచుచుండఁ,
 గళవళంపడె నాఁడు దక్కను ధరిత్రి॥

63

తే॥ తన్ను గారించి, పాజీనిఁ దలుములాడి
 ప్రజల నుడికించు మొగలు కరక-శత నాచి
 జీజియాబాయి యెడఁదలోఁ జీతఁ దనిలి
 యురియుచుండె, నిట్లుండఁగా నొక-నాఁడ॥

ఉ॥ ఆటల బాలురక గలిసియాడుచు నొలశిపుగాఁ, వీధుల
 దోటమొగంబులక జనము లొంకొకరు గుమిగూడి, ముగదుభా
 రాటము, లందుమోగలుల యాగడ, మిప్పు వస్త్రరే మొ య
 న్మాటలు వించు, డెందము కుమారిలఁ దల్లనిఁజూడ నెంచుచు॥

చ॥ సరగున మేడకుకజని, విషాద మనీమస మైన మోమునక
 గొరలిన చెమ్మటక గరఁగు కుంకుము చాటులుగట్టి, దిక్కులక
 దొరఁగెడు నశ్రుపూరములతో డిగబాఁ, విఘ్నాత్మకలక
 బటపెడు జీజియాఁగని శివాజి కురార విచారి తత్కుండ॥

మ॥ “జననీ! యేమిది? బిడ్డతో గిరిగుహ స్వచ్ఛాద నిష్పాదతక
 గను సింగంబును తెచ్చకొట్టి బ్రతుకగా నెవ్వఁ జూహించె? నీ
 కనుసోనల్ గురియించి దప్పి నడఁపగా నెవ్వఁ జూపించె? ని
 డిన కుండక దొనఁకించు గాలితుటుమల్ నేఁడిగు రాసాడెనే?”

చ॥ అని యొడిఁజేరి పైచెఱఁగు నద్దంచు గన్నులయూహించి, మో
 మెనసెడుచూపుతో ననునయించు కుమారునిఁ జూచి, జీజియా
 కునుకఁగనున్న దీపమునకుక జము రొదినయట్టపై, మనం
 బునఁ జెరలాడు వేడివగపుక డిగమ్రుంగుచు, నా ను యిట్లనె॥

మ॥ “తనయా! నేటికిఁగల్గె నామనసువంతల్ దెల్పు - నూకొట్టి, ‘ను
 డెనో లేదో జగమెల్లనిండిన భవానీమాత, నా ప్రార్థనల్
 వినలేదో’ యనుకొంటి, దక్షిణ ధరావిర్భూత జీమూత దు
 ర్దినముల్యోవ, జపారుణారుణ ముషశ్రీ దోచిన ట్లయ్యెడుక॥

శా॥ అన్నా! దక్షిణ భారతోర్విని జనం బాబాలగోపాలమున్
గన్నారన్ నిదురించిరే? పిడికె డన్నంబైన నిశ్చింతగాఁ
దిన్నారే? 'యెపు డెల్లుపైబడునొ యుద్వృత్తి మొగల్బండు' లం
చున్నా రాపునుదాపు లేనిప్రజలై యుత్సాహమున్ బాయుచున్॥

ఉ॥ ఈ దవకీల లాఁగి యెదురెత్తులఁబోరుచు, నీదుతండ్రి తో
డేది కుటుంబమేది నిలుపేది శ్రమంపడుచుండ, వారిఁ గా
లూఁదఁగనీకయే తఱుముచున్నది మోగలుదండు దేశ మం
బేద యొనర్చి, యింత మిడిమేల మిదేలని యున్ములించెదన్॥ 71

మ॥ అయి దా జేఁడులవాడ వీవెఱుఁగ, వన్నా! మొన్న మోగల్ చమూ
చయముల్ గత్తిఁ గటారిదూసి కసిమించన్డాసి, మీయయ్య నే
బయల్ నిల్వఁగనీక తోలె, నటుపైఁ బతంబు సాధింప నా
పయికిన్ దూఁకె, నికేమి వల్కుదుఁ? దలంపన్ మేచు గంపించెడిన్॥

సీ॥ ఉదరమునంట నిన్ బాదివి, మర్కటివోలెఁ

బ్రలిదుర్గమున కెగఁబ్రాకలేక,

బావురుగాని యాపదఁబాప, రాచిల్క-

వలెఁ బంజరమున నిన్నిలుపలేక,

కంసు కటారిసోఁకఁగనీక, వసుదేవు

వలె గోకులముఁ జేర్చువాఁడులేక,

పులివాతఁబడు గోవువలె, లేగదరిఁ జేరి

దిక్కులేని తనంబు దెలుపలేక,

తే॥ యలసిపోయితి, 'దోడు లేనైతి' ననుచుఁ

గుమిలిపోయితి, మొగలు కక్కుఁజీతి నెదిరి

ధిక్కరించితి, 'నీతికై తెంపుసేయ

నొకఁడు లేడయ్యెనే' యంచు నుడికిపోతి॥

ఉ॥ దేవత లాపువచ్చినగతిన్ బినతండియిఁ దమ్ముఁడుండి, యా
యా వివరమ్మలాడి హితమాడి తెగంబడి దేవురించి, నా
జీవములిచ్చి, రీపాదుపు చిక్కనివో, శివనేరు కోటలో
నీవును నేనును న్గలిసి, నేడు మొగచ్చులఁ జూచికొందుమే॥

చ॥ ఇది యొకఁడే తలంప వచియింప నిజాము నవాబు మోసమున్
జిదుకుచు, నీదుతాత లుకజే దనకొల్వుకుఁ బిల్చి, భృత్యులన్
బాదువఁగఁజేసి, గొట్టియలఁబోలెఁ గుటుగబము నెల్లఁగూల్చె, నీ
చిదగొద లిట్టిరోతలు నశింపవె హైందవభూమి నెన్నఁడున్?॥

ఉ॥ † కన్నులపండువై తనుపుఁగాంచిన గోవుల నిండుపైరులన్
గన్నెల విప్రులన్ జెఱచి, గండతనచ్చునఁ గాఢు బీషగాఁ
దన్నుచుదున్నుచున్ మొగలు దండులు రా, నదిలిగిచి ధీరతన్
వెన్నడిఁ బాఱఁ దోలఁగల వీరుఁ డొకం డిట లేకపోయెనే॥

ఉ॥ కుమ్మెడు నీఁటెపోటులకు ణొమ్మిఁగుచున్ బయిదూఁకి, నైరి జీ
వమ్ములఁ దీయుదాఁక ధరపైఁ బడన్సొల్లని మేటి వీర వ
శమ్ములు గొడ్డుపోయినవి, సాగుచునున్నది వారియాట, నై
వమ్మెపుడోము! నెడ్డు మనవంశములన్ మణు లుద్భవించునో॥

మ॥ అనుమాటల్ విని, బాల్యచాపలము తోయన్, దల్లిగై కొన్నవే
దనదూయన్, శివబాలుఁ డుక్కెనసి, “మాతా! మానుమీచింత; శ్రీ
ర నిరాస మ్మొనరింప దేవుఁ డవతారం బొందు, సింగంబు నీ
నిన సహ్యవని గొడ్డువోవునె? భవానీమాత కన్నూయునే?॥

† “The long wars of Mughal aggression completed their ruin. The oppressed ryots fled from their homes, the deserted fields lapsed into the jungle, many once flourishing villages became manless wilderness”

సీ॥ కార్తవీర్యశుగొన్న కపిలధేనువుడేర
 రణభీము భార్గవరామునట్టు,
 లేకచక్రపురంబు నెరియించు బకు శైల్య
 ద్విరదాయుతస్థేము భీమునట్టు,
 లాదితేయులగెల్చి యమృతకుంభముడేరఁ
 దత విపక్ష దిధక్షుఁ దాగ్మ్యనట్టు,
 లమరసామాజ్యపహగ్తయా బలిద్రోక్త
 మాయావతార వామనునియట్లు,

తే॥ పనుపుమీ నన్ను, సంశయపడకు తల్లి!
 యమృతవాక్కులదీవించు, మదియ చాలు,
 జలము బలమును శక్తియుత్తులను జూపి
 జయముఁగొనివత్తు, నీ మనశ్శరముఁ బుత్తు॥ 79

ఉ॥ ఈ యుబలాట మాను జననీ! “మనస్సైగదవభూమినోమఁగాఁ
 బాయక భోక్తసలే కుల తపంబునకున్ వరమిచ్చియుండఁ గా
 త్యాయని” యంచు వింటిమిగదా! జగదాట నిడగిరిస్థిత
 యే యవతారమే నభినయించుత్వరన్ దేర యెత్తుగునునీ!” 80

మ॥ అనుటన్ దా నమృతాభిషేకమునయట్లు భీష్మయాదీయి పు
 త్రునిఁజేయారఁ గవుంగలించుకొని, ముద్దంగొందు, “నాతాడ్రి! నీ
 వనుమాటల్, గొనుకార్యముల్ గలిచి, దీప్తాయు ర్యశో వీర్య వ
 ర్ధనతన్ మించుత, వజ్రవర్మ మప్రగాతన్ నీకు నాదీవనల్” 81

ప॥ అని దీవించెడు సంతతోపలఁ ‘దధా’ స్తందున్, సుధాస్తార వా
 చనుడై వచ్చిన ఖాండదేవుని నమస్కారంబులన్ గొల్చి; రా
 యనయున్ డెందమునందు విందు కనులందై మోమునందై నుడిం
 గొనుటందై వెడజాలువాఱు, నిటు వాక్రుచ్చెన్ శుభాశంసియై॥ 82

—❖ పాజీయు తరము — పునహాప్రయాణము ❖—

- శా॥ “అమ్మా! నేటికి విచ్చిపోయినవి నిత్యంబై మహారాష్ట్ర రాజ్యము ముట్టిన కాలమేఘములు, సస్యశ్యామల శేత్ర) రమ్యహమ్మ నింక నుపాంత భూములు, వరాహవ్యాఘ్ర) భల్లాది, త్వమ్ముల్ దోల శివాజి మేల్కొనె నుదాత్తతాత్ర ధర్మబుగ్గ
- ఉ॥ తీఱనికయ్యముల్ వొడిచి, తెప్పిరి నేడు వహజిరాజు లోగోరు బిజాపురప్రభువును బెనుబాసటగాఁగ నిల్చి, సతకారముతోడ మేటియధికారములంది, జగము మెచ్చ సర్దారుఁడునుం బ్రధానుఁడయి, తా వసియించె బహుపురియున్॥
- ఉ॥ దుర్మదులైన మోగలులతో దురముల్ భరమాచు దేశము శర్మవిదూరము జలుప, సంధిగొనె వహవిభుగా, తత్కర్మఫలంబుగా మనకుఁదక్కినరాజ్యము కొంతవోయె, నినిర్మల పుణ్యభూమి శివనేరు పడె మొగలాయించేతులన్॥
- ఉ॥ పట్టినపట్టు దీటి, యొకపాటివిరామముతోడ నమ్మరి మెట్టి, నివాససుస్థిరత మేకొనఁగా “బుహుపురయున్ బట్టిని మిమ్ముఁ గందు” నని పంపిన యాశుధ లేఖ యుప్పుడ ముట్టినదమ్మ! మీ పయనము బతియానతి సేయఁగోరెదన్॥
- మ॥ అనుమాటల్ విని జీజియా యుబికి “దాదా! నేడు నానాఘనె మ్మన మీపాటివిరామముగొని, నను మన్నింపఁ గాలంబు వచ్చెనె? కష్టములు విచ్చెనె? శిరముపై జీరాడి మమ్మేఁచు దుర్దినముల్ విచ్చెనె? మాభవాని ననుఁదండ్రీ! నేటికి మెచ్చెనె?
- సు॥ చనెఁగాదా పదియేండ్లకాల! మిపు డాసాంభాజి నెన్నాము నా కనులన్ గట్టినయట్టులుండె, దత రాకాయామినుల్ గూడ సంధ నిశీధమ్ములె యయ్యె, వేళకగు నన్నంబేది, నీరేది, యింతనువా నిద్దరయేది, యేమయిరొగాదా! తండ్రియు బిడ్డఁడు॥

తల్లినిబోలి గర్భమున దాచి, శుభములఁ బుట్టినిల్లు న
త్తిలును విస్తృతింగొలిపి యేలిన మా శివనేరుకోటలోఁ
జల్లఁగఁ గాలమున్ గడపఁజాలుచు, మాశివుఁడెన్నఁడేని వ
ర్ణిల్లి నియంతయై కొలువుదీరినఁ, గన్నులఁ జూడఁ గోరితిన్॥

89

తే॥ ఇంతలో నిట్టివిపరీత మెఱుంగనైతిఁ,
దఱుముచున్నాఁడు బలవంతపడిచి మచ్చు
నాల్పిచైవము, మాశివనగర మిగ
శివునిఁగాసిన నెలాస శిఖరి గానె॥

90

దాదా! నామది నిండిపోయె, నీయఁగ్నహుగఁ! శోకగఁ! ని
ర్వేదంబో! త్వరితపాటో! నేనెఱుంగఁ, దిగ్భీ! సర్వసన్నాహ మా
పాదింపన్ నియమిగవు, మీ విపు గుప్తవ్యంబున్ బొడివ
శ్రీ దర్శింపఁగఁబోవు కృష్ణుఁడవు, భో! తృప్త్యంబు నేదేనుమా॥

91

తే॥ అనెనుపలుకఁ-ల నలగి, కల్యాణ మున్,
సముచిత బుగ దాదోశి సంతోషఁ,
దీజియా గొయి కిన్ గుఱు నావట్టి,
కరఁగి కరఁగెత్తుతలఁపులఁ గదిలిఁడినె॥

92

స్వారముఁజేరి, గాటమగు భక్తిమె యన్ గృహదేవఁగా నను
స్వారముఁజేసి, యాభ్యుదయింకగు గాన సమగ్ధనాగిణా
స్వారములెల్లఁ దీర్చి, పరిచారగుండ్ దనియించి, శోగణ
స్వారము డాసి, యచ్చటి భవానిక మొక్కులువెట్టి, వెల్వడన్॥

93

తే॥ క్రిందఁ గనుపట్టు నుపవన త్రేత్రములరు
వరుస దిగిపోవు నిడుపు సోపానములను
గనుచు, ద్వారమ్మదాఁకి, యుత్కఠతోడ
మనసుఁ గనులరు గోటవైపునకుఁ దిగిచి॥

94

చ॥ బురుజులతో, బిగింపుబలుపుంగని నిక్కినకోటతో, సభం
గుర పురత కవాటముల గుబ్బులతో, గిరిపంక్తితో, నిరం
తర తరురాజితో, వెఱఁగు దాగలియకా శివనేరు దుర్గపుం
బరి నిలువెల్లఁ జూచి, యెడఁబాటు తలంపున నీడలాడఁగన్॥

సీ॥ “నడిపించితివి, తోడుపడి కాన్పునవరించి

యల యాఁడుబిడ్డ మర్యాదలెల్ల
నొడిపించితివి, బిడ్డ నొడిఁజేర్చి పుడికించి

పెద్దకోడలి యింటిపెరిమయెల్లఁ,
గుడిపించితివి, పీటయిడి పల్లెరంబిడి

వియ్యపురాలి యొప్పిదములెల్ల,
విడిపించితివి, నీదుకడుపులోఁ జొఱిగిచ్చి

సవతి పుట్టింటిమచ్చరములెల్లఁ,
తే॥ బదివసంతముల్ నీదుగర్భమున నడిచెఁ,

బుడికితివి నీదుతొక్కలఁ బొదివికొనుచు,

మఱతుమే నిన్ను! మాశివు పురుటియిల్లు!

పతిని దరిసింప నెలవిచ్చి పనుపు తల్లి!”॥

చ॥ అనెడుతలంపులన్ బెదవియాడ, మన మ్మరియాడఁ, గన్నులున్
మినుమినుకాడ, తొప్పతుది మిట్టిన ముత్తైములాడ, బీజయా
గొనకొనుకూర్మితోఁ బనుపుఁగుంకుము దోయిలివట్ట, భక్తి భా
వనము కృతజ్ఞత న్నెరయ, వాకొనె దీవఁ పలుక- లీగతిన్॥

తే॥ “శివుఁడు శివుఁడేని, యంబ శాంభవియ యేని,

భరతభూమి పతివ్రతాకరమయేని,

శివుని పురుటిల్లు తద్యశ శ్రీల బెరసి

దక్షిణ ధ్రువతారయై తనరుఁగాక!”॥

మ॥ అను జీజాపలుకంది బాలశివుఁ “డంబా! నేఁడు నీవిచ్చు దీ
వనకున్ నాయభిమానముద్ర యిడి, సౌవగ్నాక్షరశ్రీల నిం
డిన యీపద్యము భావిహైందవులకున్ నిత్యోపపారమ్ముగా
నొనరింతున్, శివనేరు వాఙ్మయ చిరాయు శ్రీల రాజ్ఞుతన్”॥ 99

తే॥ అనుచుఁ దల్లియుఁగొడుగు జోహారు లిచ్చి,
నడువ ససిలేని మదిలేని యగుగు ద్రొప్పి,
త్రోవ నడిపించు దాదోజితోడఁ గదలి,
రంతఁ బల్లక సోపాన మవతరించె॥ 100

తే॥ మొదట విస్తారమై, కొంత పోవఁ బోవ
ముగురుమాత్రమే యొకటిగాఁ బోవఁజాలు,
నిలుకుత్రోవలో పై న్యమ్ము లొరసికొనుచు
నాయుధము లెత్తిచన వేషుకై రహించె॥ 101

మ॥ ఇరుపార్శ్వంబులు కొండలంబలిసి, మధ్యేమాగ్గ సోచి ముల్
తరఁగల్గా, డిగఁగాలు నిర్గురముమీఁదన్ పేలిఁజూఁగాను మ
ధరమా నోడయుఁబోలె బల్లకి బహిష్కర్తవగు పీఠిగర్భిణి
వరుసన్ దాఁచుచుఁబోయి నేలపము నిల్వన్, నారు వెష్టాదుదున్॥

మ॥ * ధరణీగర్భము దూఁకి, చక్కఁగా శిలీఘ్రము పుక్కుల్పి, మి
న్నరయన్ నిక్కుచు, వేరవేలఁగు లెత్తొ కొండఁగోరి నీ
డరిగాపొ శివనేరు దుర్గ మవిభేద్య శ్రీల శ్రీచక్ర గో
పురమై కన్నడఁ, మొక్కులిచ్చిరి తలఁపువోవని వీనోట ల్గులన్॥

* “The hill of Sivaneri rises at a straight line from the surrounding ground level and is thousands of feet high. Eight or nine gateways (toranas) (were) built over the narrow pathway. It is one of the holiest of the holy places of Dakhan, because from this mountain top of Sivaneri .. Maharaja Sivaji . greeted the first rising Sun of his new life ” — P 269, “Modern Review” Sept 1937. Adris Banerji.

ఉ॥ మునుకొని వీరయోధభటుముఖ్యు లుదాయుధులొచ్చుఁ బర్విడన్
వెనుకొని ఖాండదేవుఁ డట వింత విశేషము ముచ్చటించుచున్,
దనహయ మొక్కపార్శ్వమున దాపుగొనన్ గదలించి, ముందు
వెనుకను గన్నువెట్టి నడిపించెఁ బ్రయాణము సత్వరమ్ముగన్॥

క॥ “అది ‘చాకణ దుర్గం’ బను
నది, యిందాఁగి స్రవంతి యదియ, తుకారా
ముదయించిన ‘దేహూ’ పుర
మిది” యని దాదోజి వింతలెన్నుచు నడిపెన్॥

మ॥ పునహః పట్టణ సాధరాజి కనుచూపుం డాయ, నున్నుగకే
తనముల్, గోపురచంద్రశాలిక, లభేద్యులైన ప్రాకారముల్,
వనముల్, పచ్చికనేల, లంతికమునన్ గొర్రాను ‘మ్యూటా’ నదీ
స్వనదూర్ముల్ గనుచుండఁ బల్లకి పురద్వారము డాయన్ జనెన్॥

ఉ॥ అచ్చటి ద్వారపాలురు నయమ్ము ప్రియమ్మును జూపి లోనికిన్
బుచ్చిన, రాజవీధి హయమున్ నడిపించుచు, ఖాండదేవుఁడున్
బొచ్చెములేనిభక్తి జనముల్ కరముల్ ముకుళింప వీడుకొ
లిచ్చుచుఁ బోయి, సేన విడియించె నొకానొక మేడచెంగటన్॥

క॥ అది, ‘రాజమహాలు’ నా నొ
ప్పిదమకా భవనంబు, దాన విడియుచు, జీబా
సుదతీమణి తనయునితో
ముదమునఁ బతిరాక కెదురుపోవుచు నుండెన్॥

శా॥ షాజీరాజు బిజాపురప్రభువునాజ్ఞన్ గన్నడంబేగి, ఘో
రాజన్ దద్రీపులన్ జయించి, సులతా నందిచ్చు మర్యాద లా
యీజాగీ రధికారలాంఛనములెన్నేఁ బొంది “పూనా” పురిన్
జీజాబాయి శివాజినిన్ గనఁగ వచ్చెన్ నిండుమోదంబునన్॥

ఉ॥ ఉండఁగఁ బండఁగా నిముస మూపిరి యాపఁగనీక, యెందును
నిండినగండముల్ దొలఁచి, నేటికి రాజకుటుంబ మొక్క చో
నొందొరుఁ గూడి సంతసము నొందఁగఁ జేయు భ వాసికామి
గుండల గాదెలం గొలిచి, కొల్చిరి శత్రునహపురీ జరుల్ ।

110

తే॥ చీడపుర్వులఁ బాసి, కొఁగిజిపురు మొస్త
దొడిగి, పూచిన విరజాజహోఁట వోలె
నాపదలఁ బాసి, యభ్యుదయన్తు డెస
సిరులఁ గళకళలాడె పాద గృహము ।

111

సీ॥ పరిసర సహ్యాభూధర గుర్తి వాహిని
తీర శాంతి న సాధారములను,
ఉభయ సంధ్యోపాస నోద్భుష్యమాణ భ
వానీప్రభావ నిధ్యామములను,
స్థిర భక్తిభా వోపదిశ్యమాన పురాణ
రమణీయ హాసభా ప్రవహములను,
నిపుణ దాదోజీప్రణీత రామ్యుగళా
శ్రీ విధాన రుక్త వధాములను,
తే॥ సంక్షుభిత మాతృదేవతా శోభన్ముఖ
స్వమత గో విప్ర విప్లవ స్మరణములను
పడుచుఁగ్రామ్యపుఁ దగ బయ్యడి, శివ
యస్తరాయణ బాలాదు గణనా గణము ।

112

॥ దాదోజీ వినిపింపఁగా శివుని శ్రద్ధా సాహస నిరూపన
తా దాక్షిణ్య పరాక్రమకర్మ నిలితా శక్తు లొలిచి, మా
జీ దుస్సాధము భోక సలేకుల తపశ్రీ పండిత జ్ఞాని స
మ్మోదన్తు గనె, సాధు సిద్ధ వచనముల లోస భావిపురుష

తే॥ స్వమత గోదేశ ధర్మ రక్షణముకొఱకు
నుచిత వజ్రాయుధమ్ముగా నొలుపువెట్టి
తనయుఁ బెంచిన జీజియా 'ధర్మపత్ని'
'వీరపత్ని' యటంచు గర్వించె నతఁడు॥

11

—❖— శివాజీకల్యాణము — బిజాపూరిలోనివాసము —❖—

ఉ॥ ధీర గుణానురక్తి గడిదేటు కుమారకుఁ జూచి, వియ్యపుం
గోరికఁజేరు బంధువులకుఁ మొగమోడియు, నాఁటి సాంఘికా
చారము నెంచి, బాంధవముసాగిన పక్షబలంబు హెచ్చు నే
ర్పారసి, పాహజీ తలఁచె నష్ట కుమారకు పెండ్లి సేయఁగన్॥ 11

ఉ॥ శ్రీ ఆయతకీర్తి నింబళుకరన్వయుఁడౌ జగదేవరావు భౌ
గ్యాయతనంపుఁ దమ్మి యలరార ఒనించిన లక్ష్మీదేవి సయీ
బాయినిఁ బెండ్లియాడి, గుణవంతుఁడు బాలశివుఁడు నేడు భా
ర్యాయుతుఁడౌచుఁ, బెద్దల శుభాశిషముల్ గొనె దోయిలిందుచున్

తే॥ తల్లియనుమతి జాతీయతా స్వతంత్ర

రాజ్యలక్ష్మీకేఁ గంఠసూత్రంబుఁ గట్టె

దలఁచెడు శివుండు తండ్రిపెత్తనము క్రిందఁ

జవి యెఱుంగని లేతసంసారి యయ్యె॥

11

చ॥ జరిగె వివాహవైభవ, మజస్ర వినోద విహార వృత్తి సు
బరముగఁ గొన్నినాళ్లు గడపంబడె, నంత షహజిరాజు బా
గిరు పరికించు నేలుబడికిన్ మతిమంతుని ఖాండదేవు నే
ర్పఱచి, సతీ సుతానుగ పురస్కృతుడై చనె బీజపూరుకు॥ 11

§ "The marriage of Shivaji took place at Poona in 1640 with great pomp and eclat The bride chosen was Sayi bai a daughter of the distinguished Nimbalkar family "

N S. Takakhav, M.A

సీ॥ భార్యలు 'జీజియాగొయి' 'తుకాబాయి'

యనురాగనిలయలై యనుసరింపఁ,
దనయులు 'సాంభాజి' యును 'శ్రీశివాజి' 'వెం
కోజి' యు నెద ముద్దుగురియుచుండఁ,
దన యాప్తసచివుండు దాదోజిఖాండదే
వుండు సర్వకార్యముల్ నడుపుచుండ,
సులతానుఁ డాతనికొలుపులో నుద్యోగు

లెనలేని మర్యాద లిచ్చుచుండ,
తే॥ నచట నిచ్చట జాగీరు లరసికొనుచుఁ,
గొన్నదానితో ముక్తికొనిత గూర్చుకొనుచుఁ,
బలుకుబడి రాచకొబ్బులో వెలుంగఁజేసి,
చెలఁగ బల్కినిఁ గల్గి పాజీవిభుండు॥

119

మ॥ శివనేరున్ బునహాపురంబు, సహాగశ్రీ మిగుచు సహ్యావనీ
సవిధారణ్య తరంగిణి గిరి గుహా సాంభాగ్యముల్ వొగది, తృ
ప్తి వడ నేర్చిన భావుకుండు శివుఁ డీబీజపురీ పాగ్గ్య నై
భవముల్ మెచ్చక, ధీర పీఠ విస్మాది పాగ్గిలభ్యముల్ గైకొనెన్.

ఉ॥ పందెములొడ్డి ధూగ్త హయ నారణ శిక్షయు, విల్లు నమ్ములన్
బొందిక, వాలు డాలు గొని పోరు, తుపాకుల కాప్పు, మల్లవి
ద్యం దిట, వన్నిటన్ విజయమాది, శివుఁ డట సాటివారిలో
నందియ వేసి, వాసి యెఱయన్ 'బులిప్పిల్ల' యనంగ వద్దిలెన్॥

121

తే॥ కనెగు నాసక్త, దానిఁ గైకొనెడు రక్తిఁ,
దగ విమగ్నించు యుక్తిఁ, దత్వ ప్రిసక్తి,
నిగ్ర హానుగ్ర హాధాన నిపుణ శక్తిఁ
దఱచి, కనుచుండె రాజ్యతంత్రముల నతఁడు॥

122

సీ॥ అలవోక రాజకార్యాలయంబుల కేగి
 నడుచు రాజ్యాంగ తంత్రములఁ దెలియుఁ,
 జతురంగ బల నివేశ స్థానములఁ జొచ్చి,
 కలబలంబుల బలంబుల నెఱుంగు,
 బలితాయుధాగారముల కేగి, వివిధ శ
 (స్త్ర) ప్రయోగ విధాన సరణిఁ గఱచు,
 సైనిక శిక్షావసరముల మెట్టి, వ్యూ
 హ విధాన భేదనోపాయ మరయు,

తే॥ మఱపు వెఱపును వెఱుఁబాటు దరియనీక
 చుఱుకుఁదనమున నన్నింటిఁ దఱచి, శివుఁడు
 తల్లిచేఁ దండిచే గురూత్తమునిచేతఁ
 బడయఁగా రాని యాత్మానుభవముఁ బడసె॥ 123

తే॥ ధీరహృదయంబు, హృదయముల్ దెఱచు చూపు,
 పలుకు పొందిక, పొందిక పఱచు శెలివి,
 ధర్మ భంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ,
 విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు॥ 124

తే॥ హైందవమతంబు పడు నమర్యాద యొకట,
 నఖిల సంసేవ్య గోమాతృ హత్య యొకట,
 నలుసువలెఁ గంటఁ బడుచు నీ రొలుకఁజేసి
 బాలశివు లేతమది గాసిపఱచుచుండె॥ 125

❦ తండ్రికోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట ❦

మ॥ తన సర్దారుకుమారుఁడౌ శివు మదాత్త ధూత్ర సంపన్న వ
 ర్తనమెల్లన్ వినుచున్ బిజాపురపుసుల్తా నాతనిన్ జూడఁ గో
 రిన, షాజివిభుఁడున్ నవాబుమదిఁ గోర్కెన్ దెల్పి, “నావెంటఁ గొ
 ల్వునకున్ ర” మ్మని పల్కఁగా, శివుఁడు మోడ్చుంగేలుతో నిట్లనెన్॥

- | “నిగమాలాపమువోలే నీపలుకు తండ్రీ! నాకు సాభావ్య మట్లగుటకై నీచికిత్సేలఁ జూపఁ దలతో నద్వైతానిఁ గైకొనినను, వేఱుగ భావింపకు నన్ను, నేఁక ధరణీశ్రుత్ వారిమర్యాద లంతగ నాయుచ్చకు నెచ్చు, వేమచుచు సంతసాక్షి సోకొట్టుకొనక?”
- | కులధర్మంబుల కార్యవృత్తముల కెన్ను లావృషి ప్రాపుంటు, గుర్బలులకై దాఁ గలుకొంటు, ధూర్తజనులకై బాధించి న్యాయమ్ము నార్తులకుకై బాచుంటు, నొప్పిదప్పులకుఁ గ్రాదామీయఁ గాకుంటు, రాజులకుకై ధర్మము, లిన్నికిఁకొని మహిమకుఁ గొల్పి మేలున్నదే?
- | వనితారత్నము లన్ని లోకము నృపాక్ష జాపఁ దూలింపఁ జాలిన మూర్ఖతయోగానె, తేగులుముతల్లికై గాని పూజించుటే ఘన, మంగుకై బోదేవతా నామములే గావడ, నీ భారతా వని మేలఁగొన్నది, గాని దీని గమనింపక బోలదే సుతయుక?
- | అమృతాసారముఁ గల నీ నీవిను, బ్రహ్మాహింబు సంతానకల్పముగా నోము పురఁ ధ్రువమునవధగఁ భంగ్యులు గోమాతఁ బుష్పములకై బూజి మొనర్చి యాచుము, స్వేచ్ఛావృత్తి నాయేట నీరము లీబీటఁ దృణమ్ము లాసి, నమఃపూరక బుజిఁగా నియతే! || 130
- | జనకా! నామకముకై వదిలెద, హరిశ్చంద్రుని రాజన్య తేలిక యీ భారతగోమి గోహంబు మాంసియ్యులునకై బాసి, ప్రాక్షన జాతీయత సందగింపవలె, సుత్తానెని నినాటి పాలనసూత్రమ్ములు మాట్టవేయవలె, గల్యాణులు మ్రోయకవలె||
- || యవనుల్ హైహయ లన్ని భిన్నత ససూయక జూపఁగాలేదు, తామెవ రీరాజ్యము నేలినకై దగవు లేనేలేదు, ‘నీ’ ‘నా’ యటంచవకాశమ్మును బట్టి యొక్క శిగ కి న్యాయంబు గావింప, ‘నా నవు’ సంచూరక ‘వారుపాటపని’ సేయఁజాల ముమ్మాటికికై || 132

తే॥ తండ్రి కెదురాడు మూర్ఖపుత్రకుండ నంచుఁ
దలఁపకుము, తండ్రి! నామాట తప్పుగొనకు,
మనసు రెండుగావిటిచి నీ కనులయెదుటఁ
బెట్టితిని, దీసికొనుము నీవలచిన్లు”॥

తే॥ అనెడు తనయుని పలుకులు వినుకొలంగి
మనసు పారాడి పలుచనై మరులుగొలుప,
సరులు గొనుచిక్కు సడలించు సరణిఁ, జలువ
పులకరింపఁగా పాజీవిభుండు వలికె॥

శా॥ “అన్నా! నీపలు కెంతయేదగు, నసత్యం బేదియు లేద, వి
చ్చిన్నంబై చెడు దేశగారవ ముపేక్షింపంగ నే సత్త్వసం
పన్నుం డోర్చు? నసత్కుమారుడవు నీవా? కాదా, ని ధీరచి
త్తైన్నత్యంబు పురాణ వీర చరితోదాహర్యుని యొప్పెడికె॥ 1

మ॥ పలుమాటు గమనించి పొంచి, వివిధోపాయమ్ములక సర్వశ
క్తులఁ బోరాడితి నేనుఁగూడ, మనహక్కుల్ నిల్పి బాతీయక
వెలయింపక, వితయయ్యె నాజతన, ముర్ఖుని గెడఁ గారుషకరా
జుల సామ్రాజ్యము, లెవ్వఁ డీజలధియంచుల్ ముట్టి నీతాడడుకె

తే॥ భాగ్యరమ వారి కిట్లొడంబడిన దేమొ!
కుటిలదైవమే యొక లంచగొండి యేమొ!
కాలచక్రమునడక యీకరణి యేమొ!
వంతుపై వంతు మాటు తేర్పడిన దేమొ!

మ॥ అలతం జెందకు, తొందరం బడకు, పుత్రా! చీకెటుల్ వోయి
న్నెల రాదా? కనుఁగాయ పండవలెగానీ బల్కిఁ బండింతువా?
యిలకుం గంగనుదెచ్చు క్రొచ్చెఱుగవా? యాయేటిలో నెన్నిము
నకలతోనో నెఱయితకాఁ డగుట, యన్నా! యోపికక జూపుమి!

॥ ఇంతట మించిపోయినది యేమియు లేదు, నయన్ముఁజూపి యూరింతము పాలుఁగూడ, బెదరించి జలన్ముగ్రహింపలేము, నీ వింతయు నేఁగుగే పనునయిగవుము నాపలు, కేనుఁగూడ భావింతు, భవాని యెట్లునడిపించు నటుల్ పయనిగిత మోపికన్” ॥ 139

॥ అని షహజీవిభుఁ డనునయాబునఁ బుత్రకు వీశుకొల్పి, యాతనిమన సెట్టులెసఁ దనదారిఁబడన్ బురికొల్ప మిత్రులన్ బనువుచు, జీజియూ హితమువల్లఁగఁ జేసి, మురారిపంతుచే వినిచి, నయన్ము సూపి తనవెంట సుతుఁ డిరుదేరఁ గైకొనెన్ ॥ 140

ఆదిలుషానవాబు సుగుణాశిశయాబులు ముచ్చటించి, యత్యాదర మొప్పఁగాఁ గొలువునగుదు ‘సలా’ మొనగించుకొని మర్యాదల నుగ్గడించి, వినయాబు విధేయత నూలుకొల్పి, షాజీ దనపుత్రుతోఁ గొలువుఁజేరె, భిక్షులి బరాబరుల్ గొనెన్ ॥ 141

తే॥ కొలువుగల్గి భిక్షులి ముగియ నిలిచి,
నేల యొరయఁగా నెనుమోకాలు వంచి,
శిరముసోది సలాము మువ్వరుసఁ జేసి,
వెనుక కొనిఁగి షాజీ తనవీరమొక్కె-॥ 142

వీరశివుండు త ద్రివేచువెంట సరాసగి ముగియ కేగి, దర్బారకు పారఁజూచి, తలవంపకయే యొసగిన్దీమె నమసాకరముఁ జేసి, తగడి కడగా నుచితాసన మెక్కె, భీరతోదారుఁ గుమారుఁ జూచి సభయగులయు విస్మయముద్రఁ గైకొనెన్ ॥
“ఇతఁడేనా షహజీసుతుగ?” డని నవా బీక్షింపఁగాఁ జూచి, తన్మతి గుర్తించి, మురారిపా తనుమహామాత్యుండు “షాజీసుతుం డితఁడే, బాల్యము పల్లెలన్ గడచిపోయెన్ గాన, వాస్తాన సం గతమర్యాదల రాచకొల్వుల నెఱుంగం” డాచు వాక్రుచ్చినన్ ॥ 144

చ॥ తనమది నవ్వుకొంచు సులతాను శివప్రభు హెచ్చరించి “నీ
జనకునికన్న నమ్మకముచాలిన సైన్యవిభుడవౌదు, నా
తనివలె మమ్ము గౌరవపదంబున నిల్పుదు, శక్తి భక్తి మ
న్ననఁగొను టొప్పుఁగాదె?” యనినఁ, శివదీ యవికంపితాత్ముడై

మ॥ తన పీఠంబుననుండిలేచి కడు నుత్సాహంబు దీసిగప ని
ట్లనె, “బీజాపురనాయకా! తమకు నాయు దేదియో వేఱు తో,
చినటుల్ గన్నడుచున్న, దిట్టియెడ మీచిత్తంబొ నాదౌ పవ
ర్తనమో మాటకయుండ, దెందును గొఱంతల్ పెద్దలం దుండునె

చ॥ నడిచితి నేమొ మీకొలుపునఁగల తీరుకు వేఱు! దాన వే
ర్పడుతెఱఁ గౌనె? యీప్రజలు రాజులబిడ్డలు గారె? కొన్నిబి
డ్డఁడయినఁ గన్నబిడ్డని కెడఁగనుతల్లికి మాతృభావ మీ
ర్పడునె? విభుత్వముల్ మదిదొఱంగని యగ్రములొట యొప్పుడే

తే॥ తండ్రియటు రాజు మిగుల వత్సలతఁ జూప,
సుతులువోలె ప్రజల్ గొల్తు రతులభక్తిఁ,
దండ్రీకటు సల్పినాడ వందఁము, లిట్లు
తగదె? యింతకన్నను గోరఁదగునె మీరు?॥

14

ఉ॥ శక్తియు భక్తి యన్న నిలఁ జాఁగిలి సేయుసలాములంగు సు
సక్తత నున్నదే? మనసుజాడ లెఱుంగఁగ సగ్ద మున్నదీ?
యుక్తి రహింపఁగాఁ బెదవియూడినతేనె విసమ్ము గాదొ? ప్రే
మాక్తములొచు రెండుమదు లచ్చపునమ్మిక హెచ్చఁగావలె॥ 14

ఉ॥ ఇంతటి రాజ్యమెల్లఁ దగవెంచి సుఖంబులఁ దీర్చురాజు, వీ
సుంత యెఱుంగఁజాల వనుచున్ వివరించుట గాదు, లోచన
ప్రాంతము లల్లమూసి యొకరంగునఁ గన్గొనుటెల? మేనిపై
గంతులు వేయుదాఁకఁ జిటుగాలిదిసంతులు సూడనేర్తువే?

150

తే॥ యవన సామ్రాజ్య కసకసింహాసనమునఁ

గొలుపుదీరుచు నీ వేలుకొనెడు నాఁగు

నేను సరదారుడనుగ నీయాన మోయు

నట్టికాలము వచ్చుఁగా, కది య శుభము”॥

151

చ॥ అనఁగ శివాజిపల్కుల యధార్థముఁ గైకొనినాఁడొ లేదొ! యా

తని సమయోచితప్రతిభ, ధైర్యము, పల్కులనేర్పు లెంచి నె

మ్మన మలరక్ష, గుఱూల బహుమానము లిచ్చి నవాబు మెచ్చి, “నీ

వనుదిన మిందు రావలయు” సగదుఁ బ్రియస్థుఁ డీపకొల్పినన్॥ 152

మ॥ శివుఁ డా సత్కృతులగది గీమునకు రం, జీజాంబయున్ లోచనో

త్సవమున్ బొంది శివుఁగలిపఁజను, నాతఁ డాఁగి, ‡ “నామేను మై

ల వడెన్ గొల్వులరాకపోకల, సచేలస్నానమున్ జేసి హైం

దవ మర్యాదల మిన్నుఁ గొల్చెద, నను స్మన్నింపుమి!” యు చనెన్॥

తే॥ తనయుని పుగాణ పీఠ హైదవులు మెచ్చు

సత్య వైర్విక శ్రోత్రియాచార పరత

జీడయా మెచ్చు, గాని పాదీ భుజిప

ననువుపడదయ్యె నుడుకు చాయసము వోలె॥

154

— శివాజి పక్ష్మమగోరక్షణ విజయము —

చ॥ మఱియొకనాఁటి మాపునఁ గుమారశివుఁడు విహారమేగు సం

బరమున రాచబాటఁ గనుపట్టు వినోదములెల్ల విఠగా

నరయుచుఁ బోవుచుండి, యొకయంగడిదాపున బట్టబైల న

ల్లురు గుదిగట్టి నేలఁబడఁగొట్టఁ గలంగెడు గోవుఁ గన్గొనెన్॥ 155

‡ “ఇంటికిఁ బోవునపుడు బాలశివాజికి నవాబు వస్త్రాద్యలంకారము లిప్పించి పంపెను గాని యింటికిఁ బోయినతోడనే యావస్త్రములు తీసివేసి శివాజి సచేలస్నానము చేసెను.”

పుట 28. ‘శ్రీశివాజిచరిత్రము’ కె. వి. లక్ష్మణరావు.

సీ॥ యమకింకరులు వోలె నదిమి పైబడి కూత
 కోవి నొక్కడు హంతకులచు జూచి,
 బలివెట్టఁగా నొడ్డి జల్లిపించుచోఁ దళ
 త్తళలీను వారికత్తులను జూచి,
 యూపిరి బిగఁబట్ట నుబికినకడుపు డొ
 కలుఁ దన్నుకొను గుదికాళ్లు జూచి,
 ప్రాణభయంబునన్ బదరు నెమ్మేను నీ
 రొలయించు తేలకన్నులను జూచి,

తే॥ అదుకు లదుకులుగాఁగ 'నంబా' యటగచు
 సుడిసికొను కూయితో మోమువొక్కుఁ జూచి,
 చుట్టు ముసరుచుఁ బేవులు సుక్కిగోవ
 నటచులేగను జూచి, మైమఱచె శివుఁడు॥

156

మ॥ “ఎవ రాపాపము లుక్కళించు నరు? లిస్సీ! సాధు గోమాత హైం
 దవదైవం బనియైన నెంచ, కిటు లన్యాయంబుఁ గావింతురే?
 యివి సైపందగు పాటివే?” యరుచు నట్లే గొణమ స్త్రీగి, ధే
 నువుపై వ్రాలు కటారి కడ్డముగ మూదున్ దూకి, తా నిట్లనెన్॥

మ॥ “ఇదియే ధర్మపథంబు? మాపులుగారే? జాలి లేదయ్యెనే
 మది? మీ కొండొకముల్లు గ్రుచ్చుకొన 'నమ్మా' యందు వాగోదురే
 గద? మీబిడ్డల నెవ్వఁడైనఁ జెనకంగా వాదుకుం బోయిరే
 గద? యేదిక్కునులేని జంతువనియేగా కత్తులన్ దూయుటల్?॥ 158

ఉ॥ మీవలెఁ గాలకింకరులు మేకొని, మీ యసిధారకగటచున్
 జేవగలట్టి శస్త్రములఁ జేకొనుచున్, యమలోకవీధి నీ
 యావునుబోలె మిమ్ము సుడియన్బడ నేలచుగొట్టి కుత్తుకల్
 గావుగొనంగ రారె? నరకమ్ములతో నిటు నవ్వలాటయే?॥

159

చ॥ అటు గనుడయ్య! పేదమొగమై కనుగోపుల నీరువాట ను
 త్కటముగ నార్చుచు గుములుతల్లియు, దల్లిని జుట్టుముట్టి సం
 కటపడు దూడ, మీకులముకై యొక శాపము వోయ గన్నదో
 యిట జలమెత్తెగు, బ్రతుకనెంచిన నీవిస మారగింతురే?॥ 160

ఉ॥ ఈ బలవంతమో మరణ, మిట్లు కులమ్ములపోక, దీవికి
 లోబడు రాజుకు గలుగులోకువ, యిన్ని సహిషణుడ, దే
 యే బెడిదమ్ములైన నెలయించి నను నొలయించుగాక, నా
 చే బడి యావు దూడయు సహిషణురాగు, భరించి తీరెదన్॥ 161

ఉ॥ న న్నెడసేసి గోవుపమున ముం మోయగరాదు, బుద్ధిసం
 పన్నుల కింతకంట నుగువన్ బనిలే, దొకవేళ మీకు ని
 ష్పన్నము గాకపోయిన నవాబునకు వినిపిగద, డింశకు
 గన్నులు రేగి డెడములు క్రాగెడునంతకు బోమి యొప్పగున్॥

స॥ అని యొకధర్మము నయథయమ్ములు ముట్టగ బలిక, ధేనుపా
 లన దృఢనిశ్చయాబు నిలబడి యుండి శివాజి, వార లా
 తని యెదిరించురీవి, యెడద గల శీపు, పహ రాజుపె
 పు నెఱిగి, నోటికొడి పడిపోయినాల్ వెతగూరి, మెల్లనన్॥ 163

స॥ “మము మన్నిగపుము, పొట్టనూరి కనియేమార్గమ్ముగా నన్నియుం
 టిమి, పాపమ్ముల పీడియుగిమి, కను న్నిచమ్ముగా నిందు విం
 టిమి, మీయాన భరింపరాక” మరుచున్ డెడమ్ముల విప్పి దీ
 నముగా వేడ, శివుని సాక్షుల పునన్ పాలి బూపించుచున్॥ 164

స॥ “మీకు శుభమ్ముగాక, గడిమియ నుమ్ము లడంగుగాత” మం
 చా కరుణామయుని తగవో ప్రతికారముగాఁగ దోయిటన్
 రూకలు వోసి పంచి, యెడిరుంగొను ధేనువు బంధ మూడ్చి య
 త్తాకల లేవనెత్తి, మెయిసంటు దుమారము వాయ దువ్వచున్॥

తే॥ “బలము తేజంబు జీవన భాగ్య మిచ్చు
సాధు గోమాత భరతభూ శ్వాసకోశ,
మురియ నద్దాని బంధింప, నుడికిపోదె
వట దళమ్మనఁ గనుమూయువాని క శుభు॥

తే॥ పదరకుము తల్లి! నీ కేమిభయము గలదు?
బాలకృష్ణుఁడు నిన్నుఁ గాపాడఁగలఁడు,
తల్లిగండానఁ బాయు నీతఱపితోడ
నాడుకొనవమ్మ! పసరుబయల్లయందు!”॥

చ॥ అని కదలింప, నల్ల నడయాడుచు ధేనువు పోవ, లేఁగ దా
నిని వెనుకాడ, నాయడుగునీడల బాలశివుండు నోవుచున్,
దన యదలింపు, హంతకులు తాలిమిదేటి మనన్ముమాటి చూ
పిన వినయంబు, పౌరుల నవీన గుణాదరణంబు నెంచుచున్॥

తే॥ తలఁపులోనున్న గోమాతృ ధర్మ రక్ష
పలుకుతోడన చేసేతఁ గలుగఁజేసి
ప్రధమ విజయంబు గూర్చు శాంభవికి మ్రొక్కి,
యావు నడిపించుకొని, యింటికరిగె శివుఁడు॥]

ఉ॥ ఆఱని చెమ్మరింత యుడుకాటియు నాఱని మేనఁదోఁప, వి
ప్పరిన కంటితో నడుగులంటిన పుత్రకు నెత్తి, జీజియా
యాఱటలేని యాతురత నొగ్గి, శివుండు వచింపఁగా సమా
చార మెఱింగి, విస్మయ రసంబునఁ దోఁగుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 1

మ॥ “కొమరారున్ దగుధర్మమాచుఁ దనయా! గోదేవతా ప్రాణదా
నము, కౌలీన ముదాత్తలక్షణము నూత్నస్ఫూర్తి నీయందు రూ
పమరెన్, ధూర్వహు లెందరో ధరణి లేరా! నీకుఁగా నిల్పి రు
త్తమ పుణ్యంబిది, సంతరించితివి పెద్దల్ పిన్నలున్ మెచ్చఁగన్॥ 1”

తే॥ ధర్మదేవత గోరూప ధారి గాఁగఁ,
జెనకు కలిరాజుఁ బట్టి శిక్షించినాఁగు
మును పరీక్షితుఁ, డాతనివెనుక నీకు
దక్కి-నది తండ్రి! గోసతీ ధర్మ రక్ష॥

172

॥ నునుఁగ్రాయమ్మలవెన్నెలల్ గురియుచంగ్రుఁ జూచి, సంతోషమున్
జనులెల్లఁ గనుచుండు రగట తగ దన్నా! యేడ్చువా రెందఁ
యనుకొ, మ్మి ఘనకార్యముల్ శగువ సేయఁగోవుచోఁ గుట్టుతే
లును రాకొట్టెను భూతమున్ గనుట గోలున్, దెంపు అంపఁజుమి!

తే॥ కొండవలె నీకుఁ బెనుపాపుఁ గూర్చునాఁగు
తండ్రి గలఁ, డాయనయెడగద తడవి చూచి
నడుచుకొమ్ము, కుమార! గుండుడుకు మాను,
మడవి తోవలు రాజకార్యములు గాన॥

174

॥ అని తగవాడి, పుత్రహృదయమ్మున నుద్ధతిఁ బాయఁజోపి, యా
తని నుచితాభిషేక సరసాన్నములన్ దనియిచ్చె జీవితయా
జనని, పహాజి యేదియనఁజాలక యూరకయుగడె, బట్టణం
బెనసె ఫిరంగిమోతవలె నీకన్, యావనులెల్ల నొవ్వఁగన్॥

175

ముడుఁగనిభక్తి నాశ్చమతమున్ గొను యావంపొరులెల్ల రా
గడ మొకరీతిగా నొడియఁగట్టి, నవాబున కగదఁజేసి రీ
దుడుకుఁదనంబు, శాంతగుణపూర్వశుఁ డాతఁడు మంచిమాటలన్
దడుపుచు, వారలన్ సరిది, ధర్మవిచారణ సల్పెఁ గొల్వనన్॥

176

ఆ॥ వె॥ సమయవేదిమైనమాడీ కుమారుని
శ్రేణు వలుకనోడి, చిర హితుగడు
మేటిమఱి నైన 'మీరు జుమ్మాఖాను'
తో వచింప, సతఁడు తొడరి ఫలిక॥

177

చ॥ “ఇది యొకతప్పుగా గణనకెత్తఁగ రాదు, మతప్రసక్తి నొప్పిదముగ వారివారి నడిపించుట మంచిది, యీ విభుత్వ మందదనపుసంఖ్యవారును సహాయులు హైందవులౌట, దత్త్రాజాహృదయము వెచ్చసేయఁ బనియేమి? సమానత యొప్పురానిదే॥

చ॥ మన మతమందు ‘భూతదయ మంచిదిగా’ దని వ్రాసెట్టిరే? ‘యనదల ముంచివేయుఁ’ డని యాడిరే? వీధులవెంట, గొల్వుదపునరు, మసీదుపజ్జ, నెటువోయిన నచ్చట నిల్లు జంతుహింసనములు రోత గొల్పవొకా? సాటివిభుత్వము లేవగింపవో? 1

మ॥ మన షాజీతనయుండుఁ గూడ నటులే మన్నింపఁ డీసేత, కొల్వునకుఁ రా”డనఁగా, నవాబు విని “యొప్పు నీదువాక్యంబు, తనికే గా దిది యెట్టివారికిని రోతల్ వృట్టగాఁ జేయు, మెచ్చనిదీనిఁ దొలఁగింపఁగా నిపుడ యాజ్ఞాపింతు నీరీతిగఁ॥ 1

తే॥ † మన బిజాపురమందు నేమనుజుఁ డైనఁ

దులువతఁమున గోహత్య సలుపరాదు,

అంగఱులువెట్టి మాంసంబు లమ్మరాను,

తోవవెంటఁ గన్నంటఁ గొంపోవరాదు॥ 1

శా॥ “నా యాజ్ఞ వెల్లినైచి పోవు నెవఁడైనఁగాని శిక్షాన్ముఁడౌ, నీయంగఱు పురీ బహిష్ఠలమునందే నిల్పుఁ” డఁచాఁడె, నౌరా! యెవ్వా రెటులాడుకొన్నను, గుణగ్రాహిత్వముఁ జూపుచుఁ న్యాయస్థాపనఁ జేయు యావన నృపాధ్యక్షుండు సామాన్యుఁడే॥

† “The Sultan disallowed forthwith the slaughter and sale of the Kine,” — as a consequence of Mir Jumla’s gentle remonstrance with him against the loathsome spectacles of the sales of beef, cooked-flesh and cow-slaughter

For the above facts please refer to Chapter III

‘The Life of Sivaji Maharaja’ by N. S. Takakhav

తే॥ “ముండ్లపొదలఁ బాములఁగూడ మురియఁజేసి,
పరువుమేర గుబాళించు పరిమళన్ము
నెగచి, సరసాళులకుఁ బంచ మొగలిపువ్వు
మురియుమీ! నీవు నీ పూలదొరతనమున”॥

183

౪॥ అని కవు లామతీచు సుగుణాళి, గుణావళి పోహాళించి గై
కొను మది, నెమ్మదిగ్ గుబులుకొన్న యభిస్సత, యిన్నియొప్పు యా
వనపతి సచ్చరిత్రము ప్రబాధములందు సువర్ణ ముద్రణా
బెనయుచు, భావి భారతమహిమ్ గుంకొప్పునె నిల్వబట్టిమై॥

184

౫॥ ఘనులౌ పూర్వులు పెక్కుఁ దొడచుక జక్కఁ గాఁ జేయలేనట్టి గో
హనసంబుగ్ సులతాను మెప్పుఁ గొని మాయఁ యు బొలుగడు, బా
లుని సాగ్ధ్యాము నెల్లరొ దరుపు మేలుగ్ మెచ్చుచుగ్ ధర్మవ
ర్తనము నిల్పు ననాబు, నిర్వురును సర్వశ్లాఘ్య ధర్మాతిథుల్॥

185

॥ “శివుఁ డవమాన మొద” నను చిత్ర క్రమమ్ముగ నీను రోస్త
రవులఁగఁ, బక్షపాత మొనరగ్ గనె చు సనాబు నెన్నుచుగ్
యవచులు గుంపులై, గుఱుగులై, గుఱులై, తలపోచుసాగి, రీ
యవిచయ మాతయుగ్ గని, పశుగ్ విచార పరీత చిత్తుడై॥

186

॥ ఈయుప కీర్తనమ్ము నెదియే గొర ముప్పుగు నొచు నొది, పా
జీ యొకనాఁడు భావి హితవిధము న్నుడిపింపఁగా, చిబ్బా
బాయిని రాజగార్యము నుపన్ము వచ్చి, భాగడదేవు మే
ధాయుతుఁ గరబిల్చి, విహిత మ్ముచితమ్ముగ నిల్లు వాకొనె॥

187

॥ “సహజ మతాఢమూఁమున నొలుదీర శివుఁడొ, యావచుల్
సహనములేక లేనియపచారములగ్ దలమోసి, యేదియే
నహితము సేయనుగడి, రిది యాఁగఁగరా దవునేమి! పూర్వమా
యహమనుపట్టణంపు వ్యవహారము లన్నియు మీ రెఱుంగరే॥

188

చ॥ ఒకరినిఁ దప్పువట్టఁ బనియుండదు, వో టిఱుకై నవేళఁ గొం
కక తన కాలుసేతు లొదుఁగన్ సవరించుట సాధురీతి, యం
తకు వెగఁతైన వో నచటు దాటుట మంచిది, లేనిపోని వా
దుకు దిగరాదు, స్థానబల దుస్సహముల్ గద మత్త చిత్తముల్”॥

చ॥ అనుటయు జీజియా విని “యిదంతయు నే నొకనాఁడు పుత్రకున్
వినిచితి, నాతఁడున్ ‘స్వమతవిష్ణవమున్ సయిరింపఁజాల, వీ
రినిఁ గొలువంగఁజాల, నెదిరించినచోఁ దమ కెల్లఁ జిక్కు, న
న్ననుపుఁడు దూరదేశమున’ కంచనె, నయ్యది పోలదో” యనెన్

శా॥ పాజీదంపతు లాడు పల్కుల మనస్తత్వంబు గుఱించి, దా
దోజీ, “యితవిచారమేల? శివుఁ డిందున్ నిల్వఁగానేల? పూ
నా జాగీరున నాకు సాయముగ నుండవచ్చుఁ గొన్నాఁడు, లా
పై జాడల్ మఱి చూడవచ్చు, నిది సర్వశ్రేయ” ము చాడినన్

చ॥ అది సమయోచితం బని షహజి శివాజినిఁ బిల్వఁ బొచి, సా
హృదమున నండఁజేర్చుకొని, “యీ మనజాగిరు చక్కఁబెట్టి నె
మ్మదిఁ గలిగింప వృద్ధుఁడగు మంత్రికి సాయముఁజీయఁ బొమ్మ, నీ
వెదిగినవాడ, వియ్యది భరించుట మీఁదట మేలు చేకురున్” 19

ఉ॥ నీ వెనువెంట నుండునుమి నీజనయిత్రీయు ఖాండదేవుఁ, డా
యా వివరమ్ము లాతఁడు నయమ్మున నీ కుపదేశ మిచ్చు, దు
ర్భావులతోడఁ బోక, సమభావమునన్ బ్రజ నాదరించి, రాఁ
బోవు శుభమ్ములందు కనుమూయక, యాచితి నిర్వహింపుమీ” 19

మ॥ ౧౦ దాదోజినిఁ జూచి, “యీతని కుపాధ్యాయుండవై, తండ్రివై
మరుపం జూడఁగదయ్య! నేఁడుమొదలై మావంశ మర్యాద లీ
తనిపై నీపయి నిల్చియుండు” నని యత్సాహమ్ముఁ జూపించి, యొ
య్యన జీజామొగ మయ్యె, నామె తదభిప్రాయంబు నూహింపుచున్

తే॥ కనుల మెఱయించు ప్రణయభోగములకంటె
దలఁపు సొగియించు భావ బంధమును మెచ్చు
శీలవతి గాన, నొక తపస్సిన్ది కొఱకుఁ
దనయు వెన్నుటఁ దలఁచి, యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 195

మ॥ “తమ తాత్పర్యము భక్తులై గొనుట నాథా! నాకు సిద్ధాంత, మీ
కొమరుకై గైకొని, మీ యనుగ్రహము నెక్కోనోచి, రానున్న భా
గ్యముఁ గాంక్షింతుఁ, గుమార రక్షణ మనర్హులైన భక్తాత్మ దే
శముమే లిన్ని ఘటింపఁ గల్గునో, అచ్చులొవ్వు నా కేటికి॥” 196

మ॥ అను జీజా సముదార భావమున సద్ధాంగిత్వముకొనఁచి, వి
చ్చిన డెందచ్చున మెప్పులకొ దినిసి పాడీ కార్యమూహించి, “ప్రా
ద్ధనఁబోవక బయనగబుఁ జూడు” మని చాదోడీని వీడ్కొల్పి, యం
గనతోఁ బుత్రునితోడి విశ్రాంత సుఖాగారగబుఁ జేరక జనె॥ 197

సీ॥ కలకలమ్రోయు పక్షుల మంగళస్వర

ములు, స్వరమ్మలవెంట మలయుగాలి,
గాలితునకలఁ దలల్ గదలించు తరువులు,
తరుల నీరాడించు నరుణకాంతి,
యరుణకాంతుల మెఱుఁగారు శస్త్రాస్త్రంబు,
లస్త్రముల్ గయిసేయు నాశ్విక తతి,
యాశ్విక తతివెంట నంగరక్షకబల,
మ్మంగరక్షకులతో నందలంబు,

తే॥ అందలము దాపుగా జీజియా వధూటి,
జీజియావెంట శివుఁడు పాజీవిభుండు,
నండగాయుచు దాదోజి యరుసరింపఁ,
బ్రాత రారంభమునఁ బురపాఠ మలరె॥ 198

తే॥ అత్తగోడండు) పాజీ పదాంబుజముల
కెఱుగి సెలవంది యందల మెక్కి, రంత
నడుగులంటిన శివునిఁ గేలంటి యెత్తి
నెనరుదొలకులు పలుకు లిట్లనియె నతఁడు॥

చ॥ “ఇకఁ బయనింపు మీపు, వచియించిన నాహితమెల్ల విస్మరిం
పకు, మట నేనుబోలె మనుపన్ గురుదేవుని ఖాండదేవుఁ బా
యక గయికొమ్ము, నీజననియానతి యన్నిట మేలుబంతి, తా
వక హృదయాధివాసిని భవాని శుభమ్ముల నీ కొసంగుతన్”॥

మ॥ అను మాటల్ శిరసావహించి వినతుడై తండ్రి వీడ్కొంచు, డ
సిన భద్రాశ్వముఁ దట్టి పైకొనె శివాజీ, ఖాండదేవుండు హె
చ్చినపేర్నిన్ నడిపించెఁ బైనము, పహాజీ స్నిగ్ధ నిష్పంద లో
చనముల్వాఱుగఁ జూచుచు న్నిలిచె, నిష్టభాంతరంగంబునన్॥

సీ॥ ఉత్సాహమున మేను లొరయంగఁ దమభక్తుల్
నగుమొగమ్ముల ముందు నడచుచుండఁ,
జెదరని చూపులో నొదిగించి రాజ్యమ్ము
లదుకు దాదోజి వెన్నాడుచుండ,
మదికిఁ జేవలువోయు మాత జీజాబాయి
దాపుగాఁ బల్లకిఁ దరలుచుండ,
సమయమారుతమట్లు పాజీ మనోవృత్తి
వెన్నుబలంబుగా వీచుచుండ,

తే॥ నన్నియును భావికార్య దోహదముగాఁగ
నన్వయింపుచు, శివుఁ డున్నతాశ్వ మెక్కి
కెఱకుఁబెండలోఁ గార్మబ్బుతెరలఁ గనుచు
నెమ్మదిని మెట్టి పునహాపురమ్ముఁ జేరె॥

— శివాజీ పునహానివాసము - రాజ్యాంగశిక్షణము —

- ఉ॥ రాజుల కర్హమకానటు పురాతనరీతుల సంస్కరించి, దా
దోజి యనూన శిల్పములతో నెసకొల్పిన నన్యసృష్టి యకా
'రాజమహల్' మహాభవనరాజమున న్నివసించుచుండి భా
ర్యా జననీ యుతుండు, యువరాజశివుండు సుఖములక గనె॥ 203
- చ॥ తఱుంగని వత్సలత్వమునఁ దండ్రీయొసంగు హితోపదేశముల
దరిచి, శివుండు మీఁదటి హితమొనరింపుచు, గాలికందులక
దరఁగలువోలెఁ బూర్వచరితములు నెమ్మదిఁ దారసిల్లె, దొగ
దర విడనాడి తల్లికడఁ దత్త్వసమీక్ష యొనర్చె నీగతి॥ 204
- మ॥ “మనతోడు న్నెఱుపగ నెంచియెగదా మాతగడ్డి బీజాపుర
మునకుఁ గైకొనిపోయె నిన్ను నను? అంపుల్ గుంపులై యింతలోఁ
బునహాపట్టణ ముపె, ‘నానడక తప్పుందార్హినుఁ బోయెనా!’
యనుకొందుక, జనకుండు వేలువడ, నేలా యల్లు శంపాడితి॥
- శా॥ పూనాజాగిరు చక్కసేయు మని పంపుక గాక మాయయ్య నా
లో నేనెగతు, ‘మనానుబాధమగు కల్లోలము నారింప నా
కీ నిక్షేపముఁ జూపె’ నందు, నిది యిట్లేకానిదో, గూర్చి లే
దా నాపై? మఱి నీవు నేను మనరాదా తగడ్డి మైసిడలక?॥ 206
- తే॥ దైవ శాసనమగు సత్య ధర్మ రక్ష,
దైవ సముదగు తగడ్డియత్తురువు సేత,
యాత్మగలవారి కయ్యది యగ్గ తరము?
రెంటి సవరించుకొనుచు వర్తించు శుక్లు?॥ 207
- ం॥ అను మాటల్ విని జీబియాసతి, “కుమారా! నేటి నీయూహ నా
మనసుక ముట్టినదయ్యె, నీకుఁదగు సేమంబెంచి మీతండ్రీ ని
న్ననిపెక నిక్కము, నీదుసంశయము వాయకజేసి, యుక్తమ్ము వా
కొన దాదోజిహితమ్ము గొ — మృతనిపలుకుల్ నీతి సిద్ధాంతముల్॥

సీ॥ రాజ్యాంగనీతి, పురాణ శాస్త్రాధీతి
 యొడిగించుకొన్న విప్రోక్షముండు,
 మన పునహాపాగ్రింత మెనయు 'మాల్తాను' జ
 న్మగ్రామమా నభిమానధనుఁడు,
 గ్రామాధిపత్యమ్ముఁ గడపుచుఁ, 'గొండునా
 గడము' సుబేదారి వడసినాఁడు,
 వరశక్తి నెఱపి 'జున్నరు' సుబాలోన 'ము
 జందారు' గా యశ మందినాఁడు,

తే॥ పిదప మీతండ్రికొల్వులోఁ బేరుచెంది
 మన కుటుంబము తనదిగా మనిసినాఁడు,
 సంగరము లేచి శిథిలమా జాగిరెల్ల
 జీవకళవోసి దాదోజి చేవఁగొలిపె॥

సీ॥ బహుమానములు పంచి పందెముల్ వెట్టి, దొంగ
 గల బాధ మృగబాధ తొలఁగఁజేసి,
 యుంబళిగా నిండ్లనొసఁగి భూములనిచ్చి
 కొత్త కాపురములు గుఱురుపూచి,
 బావులు త్రవ్వించి ఫలవృక్షములఁ బెంచి
 పడిపోవు దుర్గముల్ భద్రపూచి,
 గుత్తలు పన్ను తక్కువచేసి, వెలినేలఁ
 గలుము లీనెడు పగులపొలముఁ జేసి

తే॥ న్యాయముఁ దలంచి, భూపాలనము గణించి
 యాయమును బెంచి, సేనల నలవరించి
 నీతి చతురత సకలంబు నిర్వహించె,
 దాత దాదోజి మన కులతాత గాఁడె"॥

॥ అని వినిపించుచున్న సమయాబున నాతఁడువచ్చి నిల్చినన్
గనుఁగొని, జీజీయా తనయుఁడార్యగతుల్ వివరించి, యుక్తవ
ర్తన మెఱిఁగింపు మాచన, నతఁ డిట్లాలా, “నిద్రాబు నీవచి
చినది, మనీసివౌట శివనీ! గమనించెద వీ రహస్యముల్॥ 211

॥ అనుపమ రాజనీతి సమయజ్ఞుఁడొ సీదనకుండు దూరపు
గనులిడి నిన్నుఁ బాపె - నెఁఁగొంచఁ డతఁ, పోయి నీవు భేదము
ల్లొనకుము - రేఖ రెండుకొనలున్ బెడఁగాఁగునేని మాడలం
బెనయునె? చుట్టొనున్ బాదివి యేకమణిన్ గుఱి ముట్టఁగావలెన్॥

॥ ఆ వివరంబులన్ విచిత్ర” గచని, నాటనుగోలె - గానవి
ద్యా విదురు - డెఱిఁప సవయసుకలతో శివశాలు మెటఁ గొం
పోవుచు, జాగిరున్ మచుచుగోఁడిమి, యప్పుకి రాజకీయ సగ
భావన, తగ్గడియూహ, తనపద్ధతి, నేర్పుచుచుండె నెమ్మదిన్॥ 213

సీ॥ ప్రజలను బ్రకృతివృక్షము సంతరించుట,

రాజ్యంగ స్తక రక్షణాబు,

షాన్యా సముచిత శాస వివేకాబు,

పరాచక్రియావేగ బంధనంబు,

చతురుపాయ ప్రియ సమ్యక్ప్రయోగాబు,

శక్తిరక్తి యాహుధి చతుర సరణి,

ద్వంద్వోపతాప నిష్పాదభావ స్థితి,

ధర్మమాగ్నేక సంధాన నిరతి,

తే॥ వ్యూహవిరచన, సమరసన్నాహ పటుత,

యాయుధవిశేష నైపుణ - మాదిగాఁగ

నలువదియునాఁగ్గు విద్యల యంతుదెలిపి,

శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిఁజేసె॥

సీ॥ ‘పూనా, సుపా, యిందపూరు, బారామతి’

యనెడు జాగీరుల యవధిఁ జూపి,
తమ యేలుబడిఁ గ్రామాంతర పట్టములఁ గొన్న
గ్రామాధికారి వర్గములఁ జూపి,
యాయ వ్యయ వ్యవహారముల్ నేలకొ
ల్తలు పన్ను దెలుపుసొత్తములఁ జూపి,
భటు లాయుధమ్ములు వాహనమ్ములు మొద
ల్లాఁగ సేనాంగ సంగతులఁ జూపి,

తే॥ చేరి పంచాయతులఁ దీర్పుఁజేయఁ దెలిసి,
వెదకి యపరాధులకు శిక్షవేయఁ దెలిసి,
యన్నికార్యముల్ తనవెంట సరయఁ జొనిసి,
శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిఁ జేసె।

సీ॥ ప్రత్యూష పవనముల్ పారాడఁ జలువలూ

రిస వాలుకా విశ్కలయంగు,
ఫలి తోపవన వాటికిల శీతలచ్ఛాయ
లలమిస హరిత శాద్వలములందుఁ
బరువంపువెన్నెలల్ వాటి చుక్కలుదేలు
పఱపైస మేడయుప్పరిగలంగు,
బాగఁజోపి చిఱువత్తు లెగఁద్రోసి చమురుదీ
పా లిడ్డ వీధిసోఫాలయంగా,

తే॥ శిష్యగణముతో శివరాజుఁ జేర్చికొనుచు,
భారతాదుల భావసంపదలఁ దెలిసి,
ఘనుఁడు దాదోజి తన విమర్శనము లిచ్చి,
నవ్యసాహిత్య యోధసంతతుల నడిపె॥

సీ॥ ఆవులించినమాత్రఁ బ్రేవులెంచఁగ నేర్చి,
 నీటిలో జాడలు నెమకనేర్చి,
 పాలు నీరుచు వేలుపలుచు నాణెము నేర్చి,
 కనుపాపనీడలఁ గాంచ నేర్చి,
 గాలెంతబెబ్బులిపాలు పిండఁగ నేర్చి,
 దళము లంటక తేనెఁ ద్రావనేర్చి,
 యెండసోఁకుల దప్పి నెడలిగపఁగా నేర్చి,
 శిలలకు గిలిగింశఁ గొలుపనేర్చి,

తే॥ పొత్తమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు పిప్పి,
 పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి,
 యన్వయ వ్యతిరేక దృష్టాంత గతుల
 నరసి, భావుకపండితుం డయ్యె శివుఁడు॥

217

సీ॥ మొనలుగట్టదు, గుట్టములఁ గాల్చులాబులఁ
 గొట్టెను 'సగృహజనదేవు'
 మదపు తీనుఁగుకై నఁ గుదియగదు 'రఘునాథ
 బల్లాలు' శస్త్రాస్త్ర పండితుండు
 సమయోచి శోపాయ సరణిఁ దంత్రములొడ్డు
 నోజఁ దెగపరి 'శ్యామరాజపంతు'
 బలశాలి ధీశాలి పటుదుగ్గనిర్మాణ
 విదుఁగు 'మోరోపంతుపింగళుండు'

తే॥ ఉక్కుఁబిండము 'తానాజి' యుద్ధతుండు
 'బాటి' 'యేసాజి' మొదలుగాఁ బ్రాణమిత్రు
 లన్నివిద్యలఁ దనకు దీక్షనవార
 లనుసరింపఁగ శివుఁడు విద్యలను నేర్చె॥

218

❖ దాదోజీ శివాజీల — రాజనీతిధర్మములు ❖

మ॥ తనశిష్యుల్ గొలువంగ నొక్కదిన మాదాదోజి యుద్యానమున్
జని, యా యా ఫల పుష్ప పల్లవ లతాసౌభాగ్యముల్ వేడుక
గనుచో, నయ్యెడఁ బక్వచూతఫల మొక్కఁ డింపుగాన్పింప, దా
నిని గోసెన్ మదియూరి - గాని యది యెంతే దప్పుగా నెంచుచు

మ॥ “శివజీ! యీకర మొక్కనేర మొనరించెన్, దీని మన్నింపరా
దవు, నీవాలునఁ ద్రుంచు” మన్న, నతఁ “డయ్యా! దీనఁ దప్పేమి? య
యవనీజమ్మును నాటి పెంచి, ననలేయన్ గాయ పండంగఁ బ్రా
పవువాఁ డొక్కఫలమ్ముఁ గోసికొనరాదా? ధర్మ మిట్లుండునే?”॥ 21

మ॥ అన, దాదోజి వచించె, “ధర్మగతు లన్నా! చాల సూక్ష్మంబు, య
మనకెల్లన్ పహజీవిభుండు పతి, యీశ్వాసీమలో సర్వ మా
యన, దేసుంతయు వారియుత్తరువులే కంటంగరా, దంటఁగా
ననుకోరా, దనరాదు, పాలకత పాల్యత్వంబు గుర్తంపవే?॥ 22

సీ॥ బాహుదాతటమున బ్రాహ్మణు లన్నద

మ్ములు శంఖలిఖితులు గలరు మునులు,

లిఖితుండు తన యన్న లేనప్పు డట భూరు

హములపండులు గోసి యారగించె,

నన్న యెఱింగి “యీయపరాధమును భూమి

పతిదండనమ్మునఁ బాయు” మనియె,

నతఁడేగి సుద్యమ్ముఁ డనురాజు నొడఁబడఁ

జేసి, కరచ్చేదశిక్ష వడసె,

తే॥ నిరయమును బాసి బాహుదనీట మునుఁగ

మొలచెఁ గరము లాఘనునకు ముచ్చువోలె,

నది కతమ్ముగ బాహుద యయ్యె తటిని,

యరయుమీ! దీన ధర్మరహస్య సరణి॥

తే॥ అనెడు దాదోజపల్కుల నాలకించి

శివుఁ డనియె, “ధర్మ మితభీష్మిచ్చి యున్నె?

లేతకన్నులు చూడఁగాలేవో దాని?

జాలిగుడియ దానివాసలు చొరవో?॥

223

శా॥ దాదా! ధర్మపథమ్ము హస్తలిడి గీతల్ గీచి బంధించు మ

ర్యాదల్, - పాభవశక్తిఁ బైకొలిపి సౌహార్ద్రులు నంచించుటే

గాదా! భావవిశుద్ధిఁగాక పయిరేకల్ చూచి, చూపించుటే

లా దోషమ్ములు? మేడిపగులవలెనే యజూరమున్ జూతురే?॥

ః॥ * ఈ కరినవ్రతం బపనయింపుము, మోగులు మోసులెత్తఁగా

నాకర మీ కిరంబు కుళిలాసి నికృతన మందరాదు; ధ

ర్మైకపథంబు తప్ప” డనిమాట శివప్రభు మెచ్చియున్, స్వదో

షాకృతి గుర్తునూపె నతఁ, డంగరకాకుడిచేయిఁ గాపుచున్॥ 225

ః॥ అంతటఁబోక గాలశివుఁ, “డార్య! యథుమ్ములు రాజశిక్షచే

నంతమునొందు నంటి, రదిమూనె? పుప్పుడొ నెట్టివాఁడు? తా

నింత మహాత్మునిదఁ గెతమీగి? వదింపు” మబ్బు, నీలసి

ద్ధాంత విదు, డతఁడు శివుతత్పరతన్ గమనించి, యిట్లనెన్॥ 226

స॥ “తనయా! లోకుల పాపపుణ్యములకై దగడింప రక్షింపఁ బు

ట్టిన విష్ణ్వంశము రాజు, రాజు సమదృష్టిన్ జూచి శిక్షింప, భూ

జనపాపమ్ము లడంగు సగమఁ దెలుపున్ శాస్త్రులు, లట్లాట, రా

జను దత్తాభవమున్ దదాజ్ఞ నసదందున్, జూడరా దెవ్వఁడున్॥

* “When he was tempted to pluck without leave a ripe mango he ordered to cut off his right hand by way of self-inflicted punishment . . . the hand was spared, but he ceased to wear the sleeve on the right side as a token of his conscious wrong he had done,” (Page 65)

“Rise of the Maratha Power” by M. G. Ranade

చ॥ అరయుము వత్స! రాజు ప్రజ కాత్మ, మహామహుఁ డాతఁ డెట్లు
త్తురు విడచేని, దాని జవదాఁటఁగ రా, దొకవేళ దుష్టుఁడై
పఱచిన దుర్గతిఁ బొరయుఁ, బన్నులఁ గైకొని పాపముల్ గ్రహి
పరె నృపు? లిట్లుపోక తెగఁబట్టు జనమ్ములు మేలు గాంతురే?॥ 22

చ॥ పవనుఁడు సూర్యుఁ డీజగతిఁ బొఱుచు, మంచియుఁ జెడ్డ సర్వముఁ
దవులుదు, రందునందు మలినత్వము తప్పదు, చూచి వేచి నీ
కవుగతి వాడుకొమ్ము, వెరవందక, వానివిభుత్వ మాఁగఁగా
నవునె? కుమార! యీ జగమునంతయు శుద్ధిముసేయ శక్యమే!” 22

చ॥ అనుపలు కాలకించి, వినయమ్ము వివేకము తోడుసూప ని
ట్లనె శివజీ, “గురూ! తమ యుదార నయానున యానుయోగ భో
ధనము సుధా సధర్మము, కృతజ్ఞతతోఁ గయికొంటి, నైన నా
మనమున నొక్కసంశయము మానదు, మన్నన సేయఁగావలెన్॥ 23॥

ఉ॥ ఈనయశాస్త్రరీతి నిజమే యగు, నైనను, దేశ కాల పా
త్రానుగుణమ్ముగా జగతియంతయు నవ్య శరవ్యమై, యను
ష్ఠానమునందు వేర్వడుట సాజము, భూజను లొక్కత్రోవ, భూ
జానులు వేఱుత్రోవఁ బెలుచన్ జనుచో, నిక శాంతి దక్కునే?॥ 231

ఉ॥ నీలిపథమ్ము మెట్టి యవనీపతు లందఱు నేగుచో, జగ
త్రాతకు లేనిపోని యవతారము లెత్తఁ బనేమి? దుష్టసం
ఘాతము రాజులఁ బ్రజలఁ గల్గుట నిక్కము నాఁడు నేఁడు, భూ
నేత యటన్నమాత్ర నవినీతుని శాసన మేల మోయఁగన్?॥ 232

చ॥ ‘హిత మహితమ్ముచున్ దెలిసి, యెప్పటికప్పుడు వేచి, గర్భిణీ
సతివలె నేలఁగావలెఁ బ్రజాసముదాయము’ నందు రార్యు, ల
య్యతివయు గర్భమున్ గుములునట్లు ధవుం డెడసేయ, నెన్నఁడో
పతి కగు పాప మం, చివుడుపాడగు చూలు నుపేక్ష సేతురే?॥ 233

ఉ॥ కా దిది రాచబాట, కొఱగాములు గూర్చు జనమ్ము నోమఁగా
రాదు, పరోపతాపన పరమ్మగు రాచటికమ్ము మేపఁగా
రాదు, బలాధికత్వము నిరంగుశఁజైన, బలోన దీన ప
క్షాదరణమ్ముఁ బెంచుట హితార్థుల ధర్మముగాఁ దలంచెదన్ ॥ 234

తే॥ పవన సూర్యులువోలె జీవనము వోయు
దొరలు గలరేనిఁ బ్రజ కేలుదోయి మోడ్చు;
నురక విషమించి వడగాలి చెరిగిరేనిఁ
బ్రకృతిమాత యొగ్గొకమార్పు పన్నకున్నె” ॥ 235

౪॥ అను శివరాజు ధీరహృదయమ్మున నంకురమౌ నవీన భా
వనఁ గని, భాండదేవుఁ “డిది వర్ధిలుచో నిక నెట్టిపండు పం
డునో? మునివ్రేళ్లతో నిపుడ నొక్కట యుక్త” మటంచునెంచి, యా
తనిపలు కాదరించినవిధ మ్మొనయన్ బురికొల్పి, యిట్లనెన్ ॥ 236

౫॥ “మనజాగీరు క్రమమ్ముగాఁ బెరిగి, సామంతాధిపత్యంబు లోఁ
గొని, విస్తీర్ణత సందెఱున్, నలుఁగెలగుల్ ముట్టి లోపమ్ములన్
గని వారించి, స్వయమ్ముగాఁ బ్రజల యోగక్షేమముల్ దీర్పఁగాఁ
జనుఁజెల్లన్ యువరాజధర్మము. భవిష్య ద్భాగ్యమున్ గూర్చెడున్ ॥

తే॥ మనసుఁ గన్నులు విచ్చి, దర్శనము గోరి,
యర్యమునిఁబోలె నిను వేచినది జగమ్ము;
చనుము జాగిరుఁజూడ నీసఖులఁగూడి,
విశ్రమించెద నేను నీయాశ్రయమున” ॥ 238

—❖ జాతీయోద్యమ పూర్వరంగము. ❖—

౬॥ అను గురుదేవు వాక్యనిచితామృత ‘మున్నతభాగ్య’ మంచుఁ గై
కొని, యువరాజు మిత్రులనుగూడి భటావళి వెంటనంటఁగా
మునుకొని పల్లెలున్ నగరముల్ గిరి దుర్గ నిషాదభూము లె
ల్లనుజని, వారివారివెతల్ గని, కూరిమి నాదరించుచున్ ॥ 239

సీ॥ కుల మతాచార సంకులత మాయఁగఁజేసి
 ప్రబల జాతీయత పాదుకొలిపి,
 అధికారి దౌర్జన్య మంతరింపఁగఁజేసి
 గ్రామ వైషమ్యముల్ కట్టుగట్టి,
 వ్యవసాయమునకుఁ గావలయు సాయ మొనర్చి
 నీటిసౌకర్యముల్ నెగడఁజేసి,
 రాకపోకల కించు రాచబాటలఁ గూర్చి
 పేదసాదుల మొఱుల్ పెద్దచేసి,
 తే॥ మనసుఁ గరఁగించి, నిలువెల్ల నెనరు గురిసి,
 యన్నిటికిఁ దానుగా వారి కభయ మిచ్చి,
 తలఁపుజాడలఁ గను నుపాధ్యాయునట్లు,
 శివుఁడు ప్రజలలో నాత్మబాధవము నొనరిపి॥

శా॥ ఆ జాగీరుజనంబులెల్ల శివు సౌహార్ద్రంబునన్ దేలి, మా
 లోజీనాఁడు షహజీనాఁడు తుద కీలోకజ్ఞుఁడౌ ముగ్ధు డా
 దోజీనాఁడును లేని కొవిరిపసందుల్ శీతనాశమ్ములి.
 పా జాబిల్లివెలుంగులం దనిసి, రూహ స్వీన్న చిత్తంబులన్॥

మ॥ 'మనదేశమ్ము మతమ్మునున్ మనుష నాత్మత్యాగమున్ నీయు,
 డని, 'సుల్తానులఁ గొల్వఁబోఁ' డని, 'యభిప్రాయంబు భీది పని
 య్యనఁ దండ్రన్ విడిపోవనయ్యె' నని, 'గోహత్యాదులన్ మాన్పి,
 డని, విశ్వాసము పెద్దసేసి శివుసాయం బది రాభూజనుల్ ॥

మ॥ పర భూపాలక పాలనంబు విసిగింపన్, దండయాత్రల్ పొరి
 బారిఁ జేకాకొనరింప, జాతిమతముల్ భుగ్నంబులై పోనఁ, ద
 త్పరిహారంబున కొక్కనాయకునకై పారాదు దేశీయు లె
 ల్లరుఁ దోడ్డరి శివాజి, కుద్యమము సల్పన్ ధర్మరక్షార్థమై॥

తే॥ ఉదధి యూర్జులఁ దేలు నాయువులఁ గోలె
 గనులపలుగులు న్నానియశోము బలి ప,
 గిరి పుఁ జే ని న్వత శ్చ శోదా శ్చ
 గిర్జులఁ బునాదివేయ యన్న గ శివుఁడు॥

244

చ॥ అనుచు లాపుఁడ బ్రయత్నము తయగ్గమ ముత్సహించి వె
 టనడువఁ, గుఱువోచి న్నపచేతుఁ డాతఁ డ భద్రచిహ్న శో
 భన జననాశ్వ మెఱి, యెడఁగఁయొ శ్చమర స తటబునఁ
 జనిచని, ముదటఁ గోఁసు సానువిశాలము సహ్యాశలము॥ 245

స్తీ॥ అమర దౌ తులుదీప్యసము గోపురముల్లు
 కరిసి మిన్ను గా శ్చ గమము వెలయఁ,
 గడు పక్క-లి ఎనగలి నావులి విస
 యుగ గోప్ప చలుమును దినులు వెలుగఁ,
 బైనుండి నిలుపు య పురుగోతఁబలెఁ బాయ
 తమ గోఁతనగోయలు రహిగప,
 బలిసి యుగఁ, లిడ సులఁ బొంగుఁగా
 కడలి నా పడిధవృక్షములు గడయ,
 తే॥ మమసమమ గోయలవెఱు నాగు నాము
 కరణి దిగఁగోలు నెలఁచుల్లు పదావులిడఁగఁ,
 బ్రకృతి గంభీరమగు సహ్యాపర్వతము
 గనుదు హృదయ ముదకుఁ జనియె శివుఁడు॥

246

— శివాజీ మావళేవీరులఁ గలిసికొనుట —

శా॥ ఆజిస్థీతుఁడు మావళాధిపతి సహ్యరణ్య సింహంబు 'తా
 నాజీమాలసురే' శివప్రభునియగడఁ గళ్యేము బట్టి య
 య్యాజ్ఞ నేయముద్రిప్పుదు గుహలు లోయల్ నెత్తముల్ పేటు లా
 యా జాడల్ నడిపించుచు జనియె, నైజావాసము జేరఁగ॥

చ॥ అదియు 'నుమారధం' బను మహాచలసానువు, దానిపై ముదం
బొదవ శివుండువోలె శివుఁ డున్నతపీరము నెక్క, మావభుల్
త్రిదశ గణంబువోలె యువతీ శిశు వృద్ధ పురస్సరంబుగాఁ
గదిసిరి చుట్టనుం బొదివి, కన్నుల యేకటవాయఁ జూచుచున్॥ ౧

సీ॥ కరిఁగిపోసిన యుక్కుఁగంబమ్ములటు బలి

ష్టములైన శ్యామలాంగములు మెఱయఁ,
జలి గాలి నెండఁ గాఁకలుదీటి బలుపారు

మేన మానార్థ కౌపీన మమర,
మాయ మర్మములేని మనసున కద్దవకా

మొఱకుమోమునఁ జూపుమెఱపులాడ,
మెలికలుదీటి, బుగ్గలకెక్కి, వలుదలౌ

జవ కోర కుచ్చు మీసములు వెలయ,
తే॥ సహజ గంభీర ధీర నిష్కపట వృత్తి

యెదుట సాక్షాత్కరించిన ట్లింపు గదుర
చుట్టుముట్టిన మావళే శూరవరులఁ

గనియె, విస్మయ స్తిమిత లోచనుఁడు శివుఁడు॥ 2

ఉ॥ ఏనుఁగుదంతపుం జికిలి యెత్తిన గాజులు, గవ్వగుత్తులన్
దూనిఁగలైన పెజడలు, తోరములౌ గురివెంద దండలున్
మానిత శీలరక్షకయి మాసిన యల్లిక బొంతపావడల్
పూనిన మావళేసతుల పోడిమి యూరె శివాజి కన్నులన్॥ 2

ఆ॥ తల్లిపాల బలుపుఁ ద్రావి నున్నారచు,

నేన్దుగున్న లట్టు లిందు నందు

మలసి, గంతువేయు మావళేబిడ్డల

పరువ మరసి, యెడఁద మురిసె శివుఁడు॥ 2

చ॥ కపటములేని వృత్తిమెయిఁ గన్నుల కిగని వైవత్త్యమున్
దపమునఁ గాంచు యోగుఁడొకమ్మునఁ, గొండలనమ్మి జీవికా
శపథముఁ దీర్చు మానవులనర్హుఁ జాలి నహించి, ధర్మలో
లుపుడు శివుఁడె తాన్వీర మిగోకెనుముల్ దనకొగ నిట్లనెన్॥ 252

మ॥ “ఉన్నాఁడా భగవత్తుఁ డొదె మిఁద? దా గొక్కొక ససాదియై
గన్నాఁడా ప్రియ? తొడ్గివోలె సమసౌఖ్య బాదఁగా బిష్టలన్
గన్నాఁడా? యచుగోమఁ గొనిమిద, నీ కాంతారముల్ తొండె
న్నన్నా! మీరు నివాసము మనఁగ నేల? జనువుల్తోడగన్॥ 253

మ॥ జనసామాన్యమువోలె మీగు ధరణీస బాత సౌఖ్యమున్
గనరాదో? సరిసా? గరవమున్ గా గ్గింపఁగా రాదో? సౌ
ధ నివాసమ్ము మిట్టి, నాగరక గర్భా శీత చాచ్యున్
జనరాదో? మఁగూడదో యుదగ భిక్షా వైశ్య తూన్యముగన్?

మ॥ తెరలో నందముఁ బూడఁగాఁ, బ్రకృతినందేశము వ్రాసువ్వఁ, ద
త్త్వరతిన్ జితనసేయ సాధనము - విద్యావ్యాప్తి లేదయ్యె, న
బరమో భూషణమో గృహాగోధనమో ప్రాప్తి, దేలా మిమున్
దిరుగంజాలిన తాముగాఁ దమిసగ నిర్మించినాడో గదే!॥ 255

చ॥ యువతులు ‘భాగ్యమూర్తు’ లగుము, ‘సుకుమారశరీర’ లగు గౌ
రవమిడి, నాథువెంబడి సరణ్యములేగన తొంటి సాధ్యులన్
బువులను బూజనీయు మనభూమి సదా వసవాస భిన్నులై
చివికెడు మానవసతులఁ స్థిరుల గుట్టల దోలు తొప్పునే?॥ 256

చ॥ పిడికిటఁ గొండలన్ బొడిది పిడియొసర్చు బలమ్ము, సింగపుం
దడముల జూలువట్టుకొను ధైర్యము వీర్యము గల్గు మావళా
బుడుతలు కార్యఖడ్గములఁ బూని స్వదేశము నోమఁగాక, - కా
టడవులఁ బట్టులై మృగములై కడునోమఁ జరించు తొప్పునే?॥ 257

చ॥ మతమున కోర్వరాని యవమానము, జాతికి శిక్ష, దేశసు
స్థితికిఁ దుపాను, నీతి కవధీరణ, యిట్టి విపర్యయంబు శా
శ్వతముగ నిల్చుటేమి? బలవంతులు కొందఱు దైన సత్కృపా
మృతనది నానఁగట్టి, బలిమిఁ దమనేలలు వార్చుటేటికిన్? 258

ఉ॥ దీనిని సైఁపరాదు, జగతీజన జాతి మతోపకార సు
ధానము నిర్వహించుట ప్రధానముగా, జగదంబ తోఁపుగా
నే నిపు దుద్యమింతు, నిది నెగ్గిన మగ్గిన దైవనిర్ణయా
ధీనము, సత్యదీక్ష వెనుదీయక ధర్మరథంబు లాగెదన్ 259

తే॥ దొరల మచుపేరి పొడుగుచేతులకుఁ గాక
యనద దోయిళ్ళకుఁ బ్రసాద మందవలయు,
మా ప్రయత్నము దైవసమ్మతమ యేనిఁ
జీమ దోమయు సాయంబుఁ జేయుఁగాక” 260

మ॥ అనుమాటల్ విని మైగగుర్ప విసతుండై వలెఁ దానాజి, “స
జ్జనబంధూ! తమచిత్త మింత యమృతాసారంబు వర్షించునే!
యనదన్ జూచినఁ గంటనీరొడియు దైవాంశంబు సాక్షాత్, రి
చినదయ్యెన్, గొద వేమియున్నది ప్రభూ! సిద్ధార్థులౌ మీకికన్?”

ఉ॥ లోకము లోమఁగాఁ దమ విలోకనముల్ వఱఁగింతురేని, న
త్తాఁకల నడ్డువారు గలరా, యిది యేమిటిమాట? దేవతా
నీక మెదుర్చుఁగాక గమనింపఁజూమి? జయలక్ష్మి మీపద
శ్రీకడఁ దారసిల్లవలెఁ జెప్పెడుమాటకుఁ జేత ముందుగాన్ 262

శా॥ డిల్లీపాదుషహాలు దక్కనువిభుల్ డీకొంచుఁ బోరాడియున్
ముల్లున్ మోపినయంత సందుగొని యెప్పుఁగాని మా మావళా
యల్లెన్ ముట్టఁగలేద యిందనుక, దేవా! సహ్యా భూభాగమం
దెల్లెన్ వీరికి ముక్కుఁజూపఁ దరమానే మేము మాతొడ్డినన్? 263

॥ ఈ సహ్యవని యెల్ల మాటలకుఁగాదే మును సృష్టిచినాఁ
డాసర్వేశుఁడు? రాజరాజకయినా హకుఁ యెదే యును? దే
వా! సామాజ్యము స్వర్గలోకము నెదా దీర్చి? నీవు మా
యీ సిగహసన మెక్కు , మీ మామగుదోయి బూన్త డిల్లీశ్వరాఁ॥

స్త్రీ॥ అదరువా బ్రతుఁగని మదిలిగితి తొలఁకాచు

పరిపక్వమగు న్వామిభ్రతతోడ,
నొకకార్యమందు ముగియఁగొట్టిచరణాబుఁ
దిప్పినోపని గుఱిగొనినతోడ,
జెనకెనా నాగుఁబామును బోలి పగఁబూని
కసిదీర్చి విడుచు నకి, సముతోడ,
నగ్గి నాహరించి, హలాహలముఁ దా'వి
మునఁ, బూనిక మెట్టు నలన్పుతోడ,
ఆ॥ బిల్లినోలఁ గ్రోకి, బెబ్బులివలె దూకి,
చెలఁగి మలఁగి పగఁగఁ జీల్చివేయు
మావళాబలము నీవెగఁ నడిపిగది,
జయముఁ గూర్చు నీకు చరణమాస॥

265

॥ శివరాజా! ననువంటి మీమగ, నీ సిగంబు, 'లేనాజి' 'బా
జి' 'విరోధి' మఱ మావళాదొరలు నీసేనాధ్యక్షు వేచి, సై
న్య వితానంబు 'భివండి' 'నాగపురి' 'కల్యాణంబు' 'చంపావతి'
సవిధస్థానములందఁ జేస్తురు, యథేచ్ఛా రాముసైన్యంబుగఁ॥ 266

॥ ఇఁక సుంతేనిఁ గొఱుగతయుండదు ప్రభూ! యీకార్యముదీర్ప; మా
మక సర్వస్వము మీది: మీ మృనుసరింపఁ వాలునుఁ దాలు సే
వకుఁడుఁ వార్వము వర్మమై నిలుతు: నాప్రాణంబు లర్పింతుఁ, గొం
కక సాగింపుము జాతి నీతి మత రక్షా జైత్ర యాత్రావళి॥ 267

మ॥ అనుచోఁ దక్కినమావళేదొరలు, “రాజా! నిక్క మీమాట, యీ
మన సహ్యవని నొక్కపిట్టయయినన్ మాతాడ, దట్టాని ‘జీ’
యని యీధర్మరథంబు లాగ సుముఖంబై యుండు, నుత్సాహ వ
ర్ధనతా ధూర్వహ దుందుభిధ్వని యొనర్పన్ బంపు” మగ చాడినన్॥

తే॥ “తగ్గడి తాతలకంటె మాత స్త్వమెఱుఁగు

దొడ్డిసామివి! మొన్నటిబిడ్డవైనఁ

గార్యమును దీర్చి విజయమ్ముఁ గాంచు” మనుచు

వృద్ధమావళుల్ శివుని దీవించి రపుడు॥

269

మ॥ శివజీ - వారి సహానుభూతి సహనశ్రీ మెచ్చి యుత్సాహమున్
మివులన్ జూపుచు, నందఱన్ గలిపి నెచ్చిన్ మంతనం బాడి, కా
ర్యవిధానం బిటు ముచ్చటించె, “హితులారా! ధర్మరక్షార్థ మీ
వ్యవసాయంబున దూఁకుచుంటి మొకదైవాంశంబు ప్రేరేపఁగన్॥ 270

మ॥ మనకా కోటలు లేవు సైన్యబల సామ్రాజ్యంబులా లేవు ‘నే’
నని సాయం బొనరించి తోడుపడువాఁడా లేడు ధర్మంబు యా
వన ముద్రాంకిత మయ్యె, దీని సవరింపన్ బూచుచో, నే నికృం
తనముల్ ముట్టినో! యెండలో నుడుకకున్నన్ వాన లిగపారునే?॥

ఉ॥ రాఁగల కార్యమందు బవరమ్ములు పెక్కు, లుదీగ్గ సైనికో
ద్యోగముగల్గు శత్రువులతో నెదురొడ్డఁగ వట్టిబైలఁ బ
న్నాగము లాఁగలేవు, జతనంబున నీటిమొసళ్ళువోలె స
హ్యగము నాశ్రయించి దిటవంది, మగంటిమిఁ జూపఁగావలెన్॥ 272

తే॥ దరులు లోయలు, కొండనెత్తములు, గుహలు

దుర్గములు, మాటుమూలల శ్రోవ లెల్ల

సమరుకొనవలె సమయ నిర్గమముకొఱకుఁ,

దల్లిగర్భమువలె సహ్యాధరణి మనకు॥

273

ఉ॥ ఓలము బైలు నాకి, మయ్యుగ్గను గాగర్గురగు సన్నో
తలముగా భగీరథరథమును వెన్నడి, స్వస్తి మచ్చి పా
తాళము లాక్రమింపవలె, ధన్వంతరి ముఖ్యము నానాథులున్నత
శ్రీల సుపర్వలై తనియ, వససౌభ్యము సుడిపోవలె॥ 274

మ॥ అని మేధావి శివుడు వారి గుచిత్రాన్యహారముల్ సిద్ధి, సే
నను గూర్చుగల కొండల బసిది, తనానమొగుల్ గొండల
దనవెంట గొని, గేబవల్ నడిచి, స్రగ్గా పుష్పిపాసాని లో
ల్లని పూనిక జని, సస్యభూతామలైర్లు మల్ల నిర్మలకరి॥ 275

తే॥ 'హోయనా' హోయ, 'లింగానికి' దాయనో,
'భీమరథ' పుష్పిని 'స్పష్ట వేణి' దిశలు,
కాలిశ్రోవలు, శివుగారి ముగ్గురు గుహలు
విడన తిరుగాడ, గార్వభూమి శివుడు॥ 276

సీ॥ చిగురాకు పసగాను దిశమొచ్చి గుపుస్వ
నినుగాను పసగా మెసగు నను,
నిలువెల్లి బరసి యందు ముత్తైరపుగ్రోన
మెనుగిలు నడిగూడు ననురుగుడు,
దొలుకాగు కాగుమబ్బు నీలి శరదూ
బూచులూగు మొలుగులేదు నిశల,
దొగగు లేజాయల జగిరిచి, తొలికొండ
పురుట్టిలు గు పొద్దుపొడుపులగు,

తే॥ వేయిరగుల మిసమిసల్ వెల్లివిడియు
సహ్య సహజ పౌభాగ్యంబు చవుల గొనుదు,
ననుచరులతోడ మంచెల నధివసించి
యరసి ముదమందు బ్రకృతితత్పరుడు శివుడు॥ 277

మ॥ ఇటు సహ్యచల సాంగయాత్ర కడగా నేతెంచి, యా మావళా
భటులన్ జేరిచి, సైన్యశిక్షణము లొప్పు దీర్చి, నానాయథో
త్కటసామగ్రిని జేర్చి, వారికగు కాన్కల్ సైనికోద్యోగముల్
చటులాశ్వంబుల నిచ్చి, సిద్ధపఱచెన్ సన్నాహ మేపారఁగన్॥ 278

—❖— దాదోజీ మందలింపు — శివాజీ దృఢనిశ్చయము ❖—

ఉ॥ అచ్చట ఖాండదేవుఁడు నిజానుచరుల్ వివరింపఁగా, శివుం
డిచ్చట సేయుచున్న పనులెల్ల నెఱింగి, - వినాయకార్థమై
యచ్చునఁ బోయఁగా హనుమయకాటకుఁ జింతిలి, - రాజకార్యపుం
గ్గిచ్చునుజూపి, 'సత్వరమ ర' మ్మని కమ్మయొకండు పంపినన్॥ 279

చ॥ గురువరు నుత్తరమ్ముఁ గయికొంచు శివుండు హయమ్మునెక్కి, య
ద్ధరమగు మావళాబలముతోడ నెకాయకి వచ్చి, జీజియా
చరణములంటి, నుంతిక్రడ సాగిలి కర్జ మెఱుంగఁగోర, ధీ
పరిణతుఁ డాతఁ డాదరణపక్వముగా నెసకొల్పి యిట్లనెన్॥ 280

మ॥ "యువరాజా! మనజాగిరుల్ మనుచు నీయువ్యోగ ముత్సాహ మె
ల్ల విశేషంబుగ వింటి, నీ చతుర వాల్లభ్యంబుఁ డెప్పటి తృ
ప్తి వడెన్ లోకము, పిన్నవాడవయినన్ దేజంబుఁ జీకూర్చినాఁ
డవు మాకెల్లఁ, గుమార! నీహితుఁడనొటన్ సుంత వాక్రుచ్చెదన్॥

మ॥ మన మీ యాదిలుశాహిరాజ్యమున సామంతాధికారమ్ముఁ గై
కొనియున్నారము, గాన — వారిమనసున్ గుర్తించి, ధిక్కార వ
ర్తనము ల్మాని, తదంచితాదరణమున్ రాబట్టి, యీరాజ్యపా
లనమున్ జూచుట యొప్పు, వేటుతెఱఁగుల్ దప్పట ముప్పొజ్జుమీ॥

శా॥ అన్నా! రాజ్యముఁ జక్కఁబెట్టుకొనుతీరా - మంచిదే, కాని నీ
కన్నుల్ కొత్తలు సూచు, నీమనసుపోకల్ వేటుగాఁ దోచు, న
న్నన్నా! సైన్యములేల? శిక్షణములేలా? కొండలన్ గోటలన్
సన్నాహంబు లివేల? యెందుకొక కీశస్రాస్త్ర సంధానముల్?॥ 283

ఉ॥ గాలియు నెండయున్ — జెవులు కన్నులుగా, కగమెలుచున్న భూ
పాలురు నీమనమ్ము సడిపట్టరే? కచ్చెకుఁ గాలుద్రవ్వి శా
టా లిడువార లోర్కిఁ గుగుటకబడి నిక్కుననోగునే? మున్న
బాలకుఁ జేటుఁదెచ్చు విషనాయువుకోవికి మూఁతదీతువే?॥ 284

ఁ॥ పలుపాట్లంబడి నిన్న మొన్నఁగద సాపాదించె మీత డ్రీ — యా
దలియుద్యోగము నిగమరాజ్య మెపుడైనన్ మీఁతినాఁడ నవా
బుల యాఙ్గాపిధి? యట్టినాని కదలింపుల్ నానికిన్దు చి గూఁ
దలవంపుల్ గలిగించి, లేనియపనిద ల్వాద నీకేరికన్?॥ 285

౧॥ ఒకలాడంబడి చిక్కుఁగాకి, పలు నాఁతో శక్కు నామగ్రి, ఘో
టకమున్ జిక్కిన స్వారిచేయనగు; గుట్టక బట్టక బుట్టు పై
నికులక గొందఁగూర్చ నేమియగు? దాక్రి వల్వి దీనూరి, యూ
రక సింగంబుల గేచి, సకరువుఁ గొలక దూఁ మేలున్నదే?॥ 286

౨॥ నీ మేధావతి, యెత్తెత్తె మల శాశ్వతాబు, రాజ్యాంగ గో
ష్ఠి మర్మజ్ఞత, యిల్లయున్ వెలువఱక, శ్చేష్టప్రభుత్వాబుఁగా
నీ, మీతండ్రియగుల్ వికపురముఁగానీ, లేక గోయోగడఁగా
నీ మెప్పించుము, గోప్పనాఁడెవము మత్రిశ్వరాబు రాబ్బుమీ!॥

తే॥ ఇగత యుద్ధవయోని నీ విదయుఁడి,
రాజ్య మేలుము సగిలంచురగదకముగ”

ననెను దాదో “చువల సమన్వియిగది,

యీ నెలగుగీసి, శివవిభుగ డిట్టలనియె॥

288

౩॥ “గురుడీ నిడుమ మున్ దొడరి, నాకున్ మేలుచిత్తించు శ
త్పరతక, దాక్రియ నాదు వైవనువుకాదా నీవు! నీ నాగులక
సరిగా నర్థముఁదేని? నేఱుఁగకుల్లుక సన్ను మన్నింపు, మా
దరమున్ వీడకు; మీచును దరిచి త శ్వవ్యాఖ్యఁ గావించితి॥ 289

ఉ॥ నాకును మీకు నన్నిటఁ గనంబడుఁ గార్యసమత్వ మైన ను
దేరికము వీడి, 'దైవము విధించెడుఁగా' కని వేచి, ప్రాభవాం
ధీకృతులైన రాజుల కధీరత దోయిలివట్టి, యెన్నఁడో
పాకముఁజేయు మీ మతముఁ బట్టక, నామది వేటుపోయెడు॥ 290

ఉ॥ నిక్కినవారు, పోరిద్బలము నిండినవారును, రాచగడ్డెపై
నెక్కినవారు 'పాప' మని యిత్తురె యూరక నిల్వఁజూట? లా
వెక్కిన పోటరుల్ బలిమిసీడ్వఁగ దూకురథంబు, శ్చెల్ల
గ్రక్కున నడ్డకున్న, నెడగాబడి కొంపలు గూల్పుకుంగునే?॥ 291

ఉ॥ వేయితరమ్ము లిట్లొదిగి వేగిన లోఁగినఁ, గొల్వుకాండ్రమై
దోయిలివట్టినన్, గరుణతోడ నవాబులు తుల్య గౌరవ
శ్రీ యిడఁబోరు, వారి నెదిరించుటగా దిది దేశరక్షణ
ధ్యాయము, దీనఁ దప్పగలదా? కలదా పెరదారి ముక్తికిన్?॥ 292

మ॥ ఒక సింహాసనమెక్కి భోగములతో నుయ్యేలలూగంగఁ గో
రిక లే, దన్యులవైభవంబుఁ గని యాత్తి బొందుకొ లేదు, కూ
టికినిన్ గుడ్డకు లేని దీనపరిపాటిన్ గుందుదేశం, బనా
మకమై వీఁగు మతమ్ముఁ జూచి, నిజధర్మం బిట్లు సాగించితిన్॥ 293

శా॥ నేనేకా, దొకదేశబంధు వెవఁడున్ నేఁడైన రేపైన ని
ళ్లే నిర్ధారణ సేయఁగావలయు, నిట్లే పోరు సాగించి దీ
నానాధావళి నోమఁగావలయు, గాదా, హైందవంబే పరా
ధీనంబై, మన జాతి నీతి మతముల్ దిక్కేది సుకొక్కవలెన్॥ 294

మ॥ ఎవఁడో కన్నులుమూసి, 'గుడ్డికబళంబే చాలు' నంచున్న, హైం
దవలోకంబు సమస్త మట్లు పడియుండఁజాల, దాత్యయ ధ
ర్మ వినాశంబును సైఁపఁ జాల, దొకనిర్మాణంబొ, విధ్వంసమో
యవుఁగా కేను స్వధర్మరక్షకయి ప్రాణాయామమున్ జేసితిన్॥ 295

చ॥ ఎవరికివారు వారిహితమునకు దూరపడక యుండురేమి? ప్రా
భవము బలమ్ముచుకొని గలుగువాని పరోక్షము నాక్షరముగా
దివ్యరక యుండు రేమి? వెరుగియును నాయుచునును, ధర్మము
దు, విజయముగను దిప్పు, దిగుతో భయము సుస్థరతకొని గలిగెదాం॥ 296

॥ నే నొకరుండనే యని, న నీచులతో భూవర్గమును, ను
ల్లానులతోడ వైరమని, తాలిమిదగాలి అలకనీల? దా
దా! నిముసగుబులొకరి గలుగునంతయు మూలము నీచులము
దీ నలుసెంత్ర? వాను, గలిగెదాం॥ 297

స॥ అనుభవ మితగాఁగల మహా మహిమ తుండ - నీవుగూడ నీ
నొనరుచు పూనిక దాడి) ఇదియో తలవపు సుఖము నగు. వీ
మని తలపోసితో యెటుగో న్నిగునే, నిగ నెవ్వఁడుకొని దనో
'ధన! తనదేశము - మతము దగ్గిన దాడిని గొల్పుకొప్పుదే?॥

॥ కావర మెక్కునై కనులుగాని గొలుచేతులు దిస
భావితుల సృదేశ మత మాయ నిత్య స్వభావము లూలక
బోవఁగ నుద్యమము పరిభ్రమయె? ఇదియో నాకుఁగాక స
దాభవము గల్గుతాడి) కొకతప్పు ఘోరమురే? ముప్పు గూర్తుందే?॥

॥ నీచత కొగ్గుచుకొని బహుమతిను లింకేమిసేతురో
చూచెదఁ దగ్గిపైసఁ బగచూపినచో, - నెదురొడ్డి మర్మముల్
దోచెద వారిగౌరవముతో మనస్తాందవలక్ష్మి మొగ్గఁగా
దూచెద నెల్లడక జలువదోగిన తేమ్మెర లారవీచెదక॥ 300

స॥ ఒకనిపదమ్ములంటి, సమయోచితరీతి మతమ్ము మార్చి, గొం
కకయ సలాము లిచ్చి, యధికారపుఁబెంటలు మోసి, పాపజీ
విక నడుపంగఁజాల; చిత్త విత్తిమె యెసఁ - బరాధికార వా
'చకమగు - జాగిరుకొని మరుపజాల; స్వతంత్రత నూడి నిల్చెదక॥

ఉ॥ ఇందలు మావళాజనము లీగిరి కానన కుంజ వాటికా
కందర భూములన్నిలిచి, కష్టములన్ బడుచుండ, నేను రా
జ్యేంద్రిరకౌగిలింత రమియింతునె? వారికినేను, — నాకువా, —
రందలు మొక్కడై కలిసియాడెద మిందు స్వరాజ్య నాటికన్॥ 302

మ॥ గురుజీ! నే నిటు నిశ్చయించితీ, బరాకుం భాందలే, దింత తొం
దరయున్ లే, దిది నిన్నమొన్న మొలకెత్తన్ లేదు, వేఱొక్కనా
డరుగంబో, దవిధేయుఁ డీతఁ డనుకో, కాత్మీయతా భావ బం
ధురతన్ దీవనలిచ్చి నన్ననుపు, నాదోసమ్ము మన్నింపుమీ!”॥ 303

తే॥ అనెడు యువరాజు దృఢనిశ్చయగుబుఁ దెలిసి,
ప్రాత పలుకుల మరలింపరామిఁ దలఁచి,
యప్రయత్నముగాఁ ‘దధా’ స్తనెడు రీతి
నోరగిలుకంట దాదోజి యూరకుండె॥

304

ఉ॥ అంతట ఖాండదేవు సెలవంది, శివప్రభుఁ డపై జీజియా
యంతిక మేగి తత్పదములంటి, మదిన్ గయికొన్న నిర్ణయం
బంతయు విన్నవింప, వెఱగందుచు నామెయు నిర్నిమేష నే
త్రాంతర నగ్న మాతృహృదయమ్మునఁ బుత్రకుఁ జూచి యిట్లనెన్॥

మ॥ “తనయా! బాల్యమునుండి నీమతము నీతత్త్వమ్ము వేఱొండుగాఁ
గనుపట్టున్, దృఢనిశ్చయిండ ‘విపు డీకార్యమ్మునన్ నీవు తృ
ప్తిని సాధించెడు నంతకంటె ఘనమై వేయంతలై, యాపదల్
నిను ముట్టన్ దమకించుచున్నవని తండ్రి! నాకుఁ గాన్పించెడిన్॥ 306

మ॥ ‘ఒక సాధ్వీమణిబిడ్డఁ డున్నత మహూద్యోగంబునన్ మాతృభూ
మికీ గల్యాణముఁ గూర్చినాఁ’ డనుచు నెమ్మిన్ లోకులగ్గింపఁ గా
తుకమున్ బొందఁగవచ్చుఁ గాని మనసున్ దూలించి గాలించి, దా
నికినై గర్భముకోసి పంచెడు పురంధ్రున్ దల్లు లేమందురో॥ 307

|| నే నదియంతయున్ మఱచి, నీమతమే యురరీకఱితు; మే
ధానిధి ఖాండదేవుని హితమ్మునకగుట విశేష మేమియున్
నే నుడువంగఁజాల, గమనింపుము నీవె శుభాశుభమ్ము లె
ఘనను 'బాలనాయక' మట చు నపప్రథ రామిఁ జూగుమి!! 308

|| కొండలతోడ డీకొనెడు కుండల వైశిష్య, యావప్రభా
ద్దండత మాటుమోగెగ బెడిదబగు నీ సమయాబుగదు, 'మూ
ర్ఖుం డెదురీదుచుగడ' సనుకోక సహాయ మెవ నెసేయు? ని
ట్లుండియు నేడు ధర్మపథ మోమఁగ నిమగివో ముప్పగున్|| 309

ఎంచియుఁబంచి యిట్లు వచ్చియుండుట - సజ్జనసాము నాఁగె య
త్నించుట గాదు, 'చాలు' వని ని స్పదలొందుట గాదు; కర్జ మా
ర్జించెడుపట్లఁ జీమ యెదిరించిరె గొండలు గూలునున్న - భీ
ష్మించక బేలగాక - సమసిచి జూలుపఁగ హద్దరించితిన్|| 310

కడచిన గ్రంథమున్ దిడివఁగాఁ బసిలేదు; స్వధర్మ రక్షకై
నడుముచు గట్టినాఁడి, విది న్యాయము లోకహితబయేనిఁ దో
డ్పడు సకలగుఱు, నీమది భవానిఁ గిరమ్ముగ నచ్చు, నేర్పుదు
నడుపుము శాలినాహనుఁ డొర్చిన పోకల సేకరిపుచున్|| 311

తే! అక్షరమ్ముల సర్వార్థ మమరినట్లు
ప్రకృతిలో సర్వశక్తిసంపదము గలవు,
అనువుగా నేర్చి గూర్చు, కావ్యమగు గోలెఁ
గార్యమును దీర్చి, యొక సృష్టికర్త వగుము|| 312

|| పట్టినదెల్ల బంగరువు పలికనదెల్లను వేదవాక్యమి,
గుట్టలు పట్టణంబులయి కొండలఁ గోటల నిండునైస్యమి,
పట్టినపంతమున్ గెలిచి భద్రముగూర్చి, స్వరాజ్యలక్ష్మికిన్
బట్టముఁ గట్టుమయ్య! యెడఁబాయని ధర్మబలంబు పెంపునన్|| 313

చ॥ దిటవును దెంపుఁ గూర్చి, కులదేవతయైన భవాని నీకు ను
 తట కరవాలమై — కవచ కార్ముక కాండములై, రణంబునం
 తట నినుఁ గాచుఁగాక! గుణతత్పరతఁ జయిలక్ష్మీ నిండుకఁ
 గిటఁ గొనుఁగాక! సేమ మెదిగించెడుఁగావుత నాదుదీవనలో”॥

మ॥ అను జీజాపలు కంది, యుత్సుకత డాయఁ మావళావీరు లే
 చినపేర్మిఁ గరయుగ్మ మెత్తుచు, ‘శివాజీరాజుకుఁ భోసలే
 శునకుఁ జే! మన రాజమాతకును జే! శూరుండు పాడీనృపా
 లునకుఁ జే!’ యని దీవఁలవలికి, రెండుల్ మిగుట రాపాడఁగఁ॥

ఉ॥ ఆ నినదమ్ము లాని పులకాంచితుఁడై శివుఁ డగబఁజూచి, “మా
 తా! నెనరంటి నీవిడుహితమ్ము శిరమ్మునఁ బూలదండగాఁ
 బూనితి, శ్రీభవాని పరిపూర్ణకటాక్షము సర్వరక్షకం
 జానఁట తక్కువున్నదె? సురాసురు లొడ్డిన లెక్క-సేతునే”॥

చ॥ అడలకు నన్నుఁ గూర్చి, మనసంటిన యీసున నెవ్వఁ డేదియే
 నుడివిన నమ్మఁబోకుము, నినుఁ గనుపెట్టులు సొడ నుండియే
 నడిపెద సర్వకార్యములు, నావిజయమ్ము శుభమ్ము నెమ్మదిఁ
 దడవుచు నుండు మిందుఁ, గరుణఁ నెలవి; మ్మిఁకఁ బోయివచ్చెదఁ

చ॥ అనుచు శివుండు తల్లిచరణాబ్జము తొడలఁ దాల్చి, కన్నులం
 ట నదిమి, పాదధూళి నుదుటం ఘటించి శిరమ్మువాల్చి యొ
 య్యన నెలవంది, మేటివినయమ్మున ముందుకుసాగి, వెంట నం
 టిన తనసేనతోడఁ బయనించె నిజోద్యమ దత్తదృష్టియై॥

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

శృతియా శ్వాసము

శ్రీయతుఁడౌ శివప్రభుఁడు చేసెను నుద్యమమున్ ఘటించువాఁ
డై యొకనాఁడు, సహ్యావనమగును నొకటి - విశాల భూరుహ
చ్ఛాయ వసిగిచి, కావలయు సన్నహన బులఁ బూని చుట్టినన్
డాయ నిజానుయాయు సుభటప్రతాపిన్ గని, గుట్టు నాకొనెన్॥

— శోక గణాదుర్గ పీఠయము —

“హితులారా! మన మొక్కధర్మపథ మెట్లఁ బట్టి సాధింపఁ బూ
నితి, మిందాన్ బ్రహ్మకాలస్తా నిలిచియుండఁ జేరి రాజ్యాంగ; ము
న్నతమా తత్ప్రభుశక్తితో నెగిరి, కొండల్ పిండిసేయంగ దూఁ
కితిమన్నన్ గొలుగొందు; నేర్పుమెఱు వాకిన్ ధ్వుండదీయన్ దగున్॥

కలరు, మతమ్ము దేశమఁగా నభిమానముఁజూపువారు - రా
జులు బ్రజ లందునఁ, దయు, శూరతఁదక్కి మహమ్మదీయరా
జులదయ కొగ్గు వీరిమనసుల్ మనవంశగు రావు, గాన, నీ
యిల సకలమ్ముఁగూడ ధ్వజమెత్తుఁజూమి మనపైకి రేగుచున్॥ 3

‘ఇంద్ర కిచ్చలేనిపని యేల ఘటింపఁగః లేనిపోని యీ
తొందర లేటి’ కందు వెనుదొక్కినచో, నిక దక్షిణక్షితిన్
హైందవజాతియే కటకటా! కటవై యడుగంటిపోదె! యీ
చందము భావ్యమాన రవిచంద్రుల సంతతి యుండునంతకున్॥ 4

- ఉ॥ కావున, నెవ్వ రెట్లు తిరుగఁబడుచున్న సహించి, ధర్మము
దైవము నమ్మి దూఁకుట యుదాత్త మహాపురుషోచితంబు, రా
బోవు జయంబూ యొండొకఁడొ పూవులదండలుగాఁగ భారత
శ్రీ విహరించుఁగాక సవరించుత దుర్గమ దుష్పథంబులన్॥
- చ॥ 'అగు' నని, 'కా' దటంచు వెనుకాడుట మందులరీతి, మానవుం
డగునట తాను, ధర్మయుతమానట కార్యము, - కాకపోవువో,
జగములు నిల్చునే? నియతిశాసన మన్నిటి గెల్చునే? మదిన్
దెగువయుఁ దేకువన్ గలిగి, దేవతలన్ గబళింపరాదొకో॥
- చ॥ అటు లగుటన్, దురుద్ధరములైనను మానవశక్తి కెందు లోఁ
గుట మది నుత్సహించి, ములుకుల్ మలకల్ గమనించి, పొంచి,
రుట తగు, సహ్యశైలము విరోధులకున్ జొరరానిదౌట నూ
టఁగొని, దీనిపాపునఁ బర ప్రతియోగము లాఁగఁగావలెన్॥
- మ॥ మనకార్యం బొకరీతిగా సుగమ సంపాద్యంబ మానంచు నా
మన మూహించు, బిజాపురప్రభువుతో మాతొడ్డి పోరాట త
ప్పనిదయ్యున్, - సులతా నొకింత తగవున్ బాటించువాఁడౌట - య
డినసర్దారుల కొండొకళ్ళకును 'బోటీ' యుంటయున్ దోడగున్॥
- చ॥ మఱియును, నిన్న మొన్న నహమత్పురరాజ్యము కొంత చేరె నీ
దొరలకు, వీరు దానిఁ దగుత్రోవలఁ జక్కనొనర్ప, రింత కీ
ధర మన తండితాతల యుదారత మెచ్చినదౌటఁ జారులె
ల్లరు మనమాటఁ దాటరు, తలంపరు వారికి మేలుసేయఁగన్॥
- ఉ॥ అంతియగాక, యీ మహామదాదిలుశాహినవాబు రోగసం
క్రాంతశరీరుడై - యతనిరాణియె రాజ్యము నేలుచుంట - నా
మంతులు దుర్గనాథు లెదమాటి యలక్ష్మ్యము సేయుచుండి, రీ
ప్రాంతములెల్లను శిథిలబంధములై యిటు దారిచూపెడున్॥ 1

ఇన్నిటికంటె మాజనకుఁ డిచ్చటలేమియ ముఖ్య; మాయనా
గన్నడరాజ్యముఁ గెలువఁగా నొగిఁ బాపె సవాబు, వారితో
నెన్నికఁ గన్నవీరభటు లెల్లరుఁబో నిట నిలె సున్న, లీ
చిన్నెల సన్నలెన్నె మనచేతలు చేతుల కగుదుపాగులు॥ 11

మన మిపు డొక్కసారి యరిమండలమెల్లఁ బగ్రాక్రమించి, ది
క్కను సకలమునుఁ గెలువఁగాఁ దమకించుట లగ్గుగాదు; నా
జనకునిజాగి రంటి సలుచక్క-యఁగ గల శీలదుర్గము
ల్లొని బలమంది, తక్కినవి గూర్చుట యొప్పుఁ గ్రమక్రమముగ॥ 12

అటు మోగల్పల - మీ బిజాపురపు పైష్ట, బిష్టు గాఁ బోవ, ,
న్నిటికిఁ గూడలిమైన దీనెలపు; గీని - బట్టి బోఁగొన్న వోఁ
గుటిల పొంత దరీ గురీ గిఁతాకీ రు కభవన్నాగ్గలు
దిటవేదక, మనవైపు గిగ్గొన గరానినాస్త్ర మీరీతిగ॥ 13

తే॥ స్థానబలముచుట్టక, యిచ్చక గడంబు
లందు ముఖ్యముల్ నాగ్గా, 'పుర దరంబు'
'కొండనగడంబు' 'చాకణుకోగ' 'శోర
గాఖ్యదుర్గము' - నివి యభేద్య బు లెందు॥ 14

దుర్గములన్నిటఁ మిగుల దుర్భిద, ముప్పుతిమియఁ దోరగా
దుర్గము, వైరివర్గములు దూఱి పొంగినవైన స లోజొరక
మార్గము లేదు, దీని నొకమచ్చునఁ బట్టితిమేని, దానిపై
భర్తుఁడు వచ్చెనే నెదురవచ్చు, జయింపఁగవచ్చు నొక్కట॥ 15

॥ మన తానాజి వచింపఁగాఁ దెలిసెఁజుమ్మా - తోరణదుర్గనా
థు నుదాసీనత, సేనతో నెదిరి, కత్తుల్దూసి, పోరాడఁగాఁ
బనిలే కించుక చెమ్మరింపకయ గెల్వవచ్చు దుర్గంబు; నే
పనులైన న సమయోచితంబుగ లగింపవచ్చు నామిందట॥ 16

మ॥ ఇది యెంతే ననుకూలకాలము తగ్గయుపంగ లాభమ్ము లే
దిదిగో పోదము లెం” డటగచు శివరా జెల్లెన, ‘జే! జే!’ యట
చుదితోత్సాహముతో నుదాయుధ సహాయుల్ మావళావీరు లు
న్నద మాతంగములై, శివప్రభునివెంటఁ దూఁకి రొక్కుమ్మడి॥

తే॥ పదియుఁ దొమ్మిదియేండ్ల జవ్వనపుఁ దిమురు
కార్య ఖడ్గాభిమాన కర్కశతఁ బెనుప,
దంటతనమున శివరాజు - గెంటులేని
బంటు లరుదేర - నడవులవెంట నడిచె।

చ॥ ముసిముసిచీకటుల్ విరియు మున్నుగ, మున్నుగ మావళాబలం
బసి ముస లోరుతోమర శరాసన బాణ ధురీణ పాణులన్
ముసర, హయంబు నెక్కి శివభూపతి తోరణ డాసి, మేటిసా
హసమున లోనికిఁ జనియె, నచ్చట కావలివారు డీల్పడన్॥

క॥ సోమరితన, మేమఱుపా,
టామును, దండింపులేమి - యమరిన దుర్గ
స్వామి పరాకుపడన్, శివ
భూమీశుని భటులు చుట్టుముట్టిరి నగరున్॥

ఉ॥ ఒంటరిపాటుతోడఁ, గను లూడియునూడని మంపుతోడఁ, గే
లంటియు నంటఁబోని నిశితాసిలతాగ్రముతోడ, తీచ్చపా
టంటిన దుర్గనాథుఁడు నిజాగమనంబు నెఱింగి బైట రా
కుంట శివప్రభుం డరసి, యుద్ధతి లోనికిఁజొచ్చి యిట్లనెన్॥

శా॥ “అయ్యా! మే మొక గొప్పయుద్యమము సేయంబూని, యీదుర్గం
ట్లొక్కఁ గైకొనుచుంటి, మిందు సమరోద్యోగంబు నూహిల్పుచు
డయ్యంబోకు; నవాబుతోఁ దగినమాటన్ నేను గైకొందు, నా
నెయ్యం బానుచు దుర్గమున్ విడుము, హానింబొంద నీకేటికిన్॥”

‘కా’ దని ‘కూడ’ దగచుఁ బెఁగఁబడఁ - బెన్పలనాఁకఁ న్వత్వమా -
కా దిది, జీవనమ్ముకొఱకా - గుణనాతుఁ కెఱుమలేకు సా
పాదన? కాని కూడని వివాదములన్ దల శైలితోకు, న
కేదయినన్ దలంపు గలదీని నచిగపుము, బాసిఁ దీర్చెదన్”॥ 23

¶ అని సమయోచితంపుఁ బలుకాడి, శివప్రభుఁ - డీచ్చుత్తనఁ బా
ననవసరమ్ముగాఁ బెసఁగులాపదు నత్తురు లోకఁదీయ నొ
ల్లని తత రాజనీలి కుశలక్రముఁ పోటను, గొన్నిచూడ నొ
తని పెనుదోయిటన్ నినిచఁ, దత్పరుఁడై యశఁ శ్చిలు విశితన్॥ 24

“బలఁగము లేదు నాగుఁ, బటనాఁకముతోఁప నాగాస్త్రగా నితఁ
డలముకొనెన్, బెనంగిన గయమ్మును గాగచుట కిల్ల; యూరకీ
తొలఁగుట మే” లటఁ చప్పుఁ గర్గము నప్పు నేసి, నమ్మదిన్
జల ముడివోవ, కాతఁడు బిఁబుర మే ననాబుఁ గర్గన్॥ 25

తమ ప్రథమప్రయత్న మిఁక వఁకున్ విజయమ్ము నొదఁ, ని
త్తము చిగిరింపఁగా, శివుఁ నొదొత్తనీన్ గులదేవతా పదా
బ్జములు భజించి, కానుకలఁ బొంది, విరఁజుట తోరణాభ్యుదా
గమున స్వరాజ్య తోరణముఁ గల్ప రసాల కిసాలయమ్మున్॥ 26

పదపడి కర్ణమున్ గొని శివప్రభుఁడన్ “సులతాను గీనిచే
మదిసెడి మాఱుకొన్నఁ బలుమంటలు రేఁగకపోవు; వల్వ దీ
తొద, యిది గుప్పు డి యణఁగఁద్రొక్కట మే”లనుచు ధలంచి, నె
మ్మది గలిగింప, నుత్తరము మానితనైఖరి వ్రాసె నీగతన్॥ 27

“మా సులతానుగారు గుణమండను లాదిలుశాపిగారికిన్
మీ సరదారుబిడ్డ ప్రణమిల్లి కుమారశివుం డవశ్యమై
చేసెడు విన్నపంబు, - తమచిత్తము రాఁగలదంచు నమ్ముచున్
జేసితి నొక్కకార్య మిట, స్వీయవిధి న్నెరవేర్చుచాడ్పునన్॥ 28

¶ “In 1646 Shivaji struck the first blow. He persuaded

ఉ॥ ఇచ్చటి తోరణాగడము నేలెడు మీసరదారు కన్నులన్
 విచ్చి చరింపఁబోని యవివేకియు సోమరిపోతు వీనిచే
 నిచ్చటి పాఠమెల్లఁ జెడియెన్ జెడ రాబడి లేని యల్లరుల్
 సొచ్చిలె, గాన, వీని దిగఁజోపుచు, నేఁ గయికొంటి దుర్గమున్॥

చ॥ శ్రీ ఇదియునుగాక, శత్రువుల కియ్యది వచ్చెనుదారి, దీని బ
 ల్లిదుఁడును స్వామిభక్తినిఁ జలింపని మాదృశుఁ డేలుచుంట యె
 ప్పిద, మిటుపైని రాబడినిఁ బెంచి క్రమమ్ముగ మీకుఁ బంపుచు
 డెద, మిది సమ్మతించి, తమ నిక్కపుటు త్తరు వీయఁగోరెదన్॥

తే॥ ఆతఁడును మిమ్ము దర్శించి, యనువుమీఱ
 నిచటి యాగాములను వచియింపవచ్చు,
 నైన, సావధానముగ సత్యమ్ము నరయు
 విభులగుట యెంచి, మీయాజ్ఞ వేచియుంటి”॥

చ॥ అని లిఖియించి ముద్రయిడి, యప్పుడ వేగరియైన దూతచేఁ
 బనిచిన, దానిఁ గైకొని నవాబు శివుం డొనరించు కార్యమం
 దునఁగల తత్త్వ మారసికనుంగొన వేచె నొకింత, యాతఁ డే
 మన కిటు లూరకుండుట నిజాభిమతోచిత మంచు నెంచుచున్॥

or bribed the governor of the fort of Torna to throw open
 the gates of his stronghold which he occupied and repaired

Chapter III — Rawlinson's "Shivaji"

§ "Shivaji represented that the taking over of the fort
 of Torna was entirely in the interest of the government
 that a loyal servant like him had to be in charge . that
 he would be able to compel the deshmukhs to render true
 accounts of revenue to the state, thus saving immense sums
 of money annually to the government he undertook to
 pay over to the government a far larger revenue "

Page 96 'The Life of Sivaji Maharaja' by N S Takakhov

శివరా జూటట వొంగి యుదలి ప్రజాక్షేమంబు భావించి గౌ
రవముం జూపుచు, వారివారి కనువారన్ నూత్న సౌకర్యముల్
మివులన్ గూరిచి, యేల్బడిన్ బెనిచి, నన్నిన్ నూతనోద్యోగి పుం
గవులన్ జేరిచి, తోరణాగడము చుట్ట-గ జీసె నల్మూలన్ || 33

* శిథిలము దుర్గమెల్లఁ బరిశీలనసేసె సుపట్ల, నొక్క-చోఁ
బృథుల సువర్ణ రత్న సముపేత మహానిధి చిత్తు-చ, దాస సు
ప్రథితుఁడు సుస్థిరుండఁడు శివప్రభుఁ డాదృత కార్యసిద్ధి కీ
ప్రథమబలంబు దైవబలపాకముగాఁ గలసోసి పొగుచున్ || 34

ఒకరాజ్యాంగము నిల్పఁగాఁ దలఁచి, యుద్యోగంబున్ - ముత్రి సే
వకుఁ డిట్లందఱ నిల్పి, కాల్బలము వార్వగుబలం బాది నై
నికులన్ జేరిచి, యస్త్ర శస్త్ర వితతిన్ నిండిచి, భూపాలనా
దికమున్ గూరిచి, రాజధాని కనువొ దేశంబు పాటించుచున్ || 35

తే॥ గీ॥ సహజ తుంగ శృంగత్రయూ స్త్రుధ శాస్త్ర
పథము * 'మార్బు' నా గిరిభాగ మొకఁడు
తోరణగు దాపుగాఁ గోశదూరమగుఁ
జెలఁగ, నద్గాని నొకదుర్గసీమఁ జీసి || 36

తే॥ గీ॥ శృంగమాలకు మూలకిని 'సావని' యు 'సు
వే' 'పద్మావతి' యనంగఁ బేరుపెట్టి,
యన్నిటికి మధ్య రాజగృహంబు గట్టి
'రాజగడ' మను దాసఁ గార్యములు నడిపె || 37

'In course of these operations Shivaji had the good luck
unearth a quantity of buried treasure among the debris
the fort Shivaji devoted the treasure to the purchase
arms and ammunition and the erection of a new fort of
own," "(which was originally) known as Morbad, but
changed its name to Raigad or the King's Fort."

P 96 N S Takakhav. - P. 134. Kincaid, C. V. O., I. C. S

—❖— దాదోజీ చరమదశ — శివాజీ కృతజ్ఞత —❖—

- చ॥ ఇటు శివరాజ యత్నముల నెల్ల నెఱుంగుచు, ఖాండదేవుఁ డొక్కట సులతా నొకంట వడిగా షహజీ కెఱిగించి, రాతఁడు జటుల రణమ్ములఁ దెఱపిచాలక కన్నడమందుచుండి, 'యచ్చట శివు మందలింపు' మని సత్వర ముత్తర మపె మంత్రికి॥ 38
- చ॥ పరువము వచ్చుటాది సరపాల సభావిరతక్రియా ధురంధరత వహించి, మోము ముడుతల్వడ నీల శిరోజబంధముల్ నరసినపండు, తొంబది తొనంకిన వృద్ధుఁడు, ఖాండదేవుఁ డీ యటగొఱలెల్లఁ జూచి, హృదయంబున దూయుచు నిట్లు చింతిలె॥
- చ॥ “ముదుసలిసొటఁ గార్యభరమున్ దలమోయఁగఁ జాలఁ, బ్రాయపు బదలున మీఱుచున్ శివకుమారుఁడు నా పలు కాదరింపఁ, డియ్యది సవరింపనంచు నొగులాడు షహజి, నవాబు సూచుఁ దప్పిదముగ, దేనికై పరితపింతు, భరింతు దురంత వేదనల్”॥ 40
- చ॥ ‡ పడుచుఁదన న్మునన్ దుమికిపారుట గాదు, శివాజి సేతలన్ గడకు మహత్త రాశయము గర్భితమైనటు దోచుచుండఁ, దోడ్పడఁ దొడఁగెన్ జగ మ్మతనిప్పట్టియి, నే నెదురాడి మాట చేడ్పడఁ జనుటెట్లు? స్వార్థపరవా ద్యపవాదము లెల్లు మోయఁగన్”॥
- చ॥ అను పెనుచింతతోఁ గుమిలి, యప్పటికప్పుడు నీరసస్థితిన్ దనికి రుజాభిభూతుఁడయి, తాఱిన ధార్మికవృద్ధు ఖాండదేవునిఁగని, జీజీయా యడలి పుత్రికవోలె సపర్యఁజేయుచున్ దనయునిఁ బిల్వఁబంపఁగ, నతం డరుదెంచి విషణ్ణ చిత్తుఁడై॥ 42

‡ “When, however, he was satisfied that his young charge had the capacity to realise this wild dream (of common liberation from the Moslem yoke) the old man yielded and blessed him ” Page 66 M G RANADE
Jijabai and Shivaji attended him with assiduity Shivaji was always by his bed side ” P 80 & 81 N S Takakhav

౫॥ మరణపు మంచమై, తెలుగుమాటిన మోమును దేలకన్నులౌ
గురువరుఁజూచినంతఁ గనుఁగొల్కుల 'గిట్టు' న నీరువాటఁ, ద
చ్చరణము లంటఁగా నిలిచి, సవ్వడి కుత్తుక నొత్తి గిల్ల, వా
తెఱ వణఁకించు పేదనుడి దీనముగా వెడలిగిచి యుట్లనెన్॥

43

౬॥ “దాదాజీ! శరతల్ప శాంతనవు చందం బైలివే! తాణయే
లేదే! యేదయినన్ జకిత్సఁ గొనఁగా లేవైతివే! శెల్పుఁగా
రాదే నా కొకవార్త! నీదుమదికిన్ రా నైతినే! తండ్రి మ
ర్యాదన్ గూరిమి గుఁమ్మరిగిచితివి కాదా! నేటి కిట్లైతివే॥

44

నీ॥ బలమఱు నవయవము సుక్కి - సోలు నీ

ముదిమి రాజ్యభరము మోయలేక,
మనసొగ్గి మీమాట మన్నింపలేని నా

కొఱకుఁ గూరినవేడిఁ గుడువలేక,
తెరచాటునుండి నొందరసేయు శగడి యు

శ్తరువు సమాధాన పఱుపలేక,
చెమ్మటల్ వోసి పెరిచిన మొక్క - పురుగాడి

చెడగుడు తెలుగు లాజ్జింపలేక,

తే॥ గీ॥ తలపుసెగ లాటి యడికి, రక్తస్రవంతి

బిందుబిందువు నిమికి యావిరిగఁబోవఁ,

జివిక బీగ్గించి శల్యావశిష్ట యష్టఁ

బెను శపసినై శా! ప్రియోపవేశ దీక్ష॥

45

౭॥ కన్నగురుత్వ మొక్కటియగా మహాజీవిభుఁడందె, ‘దండ్రిగా’
రన్న గురుత్వము విలిచినట్టి మహాత్ముఁడ వీవ గాదే! నా
యున్నతిఁ గోరి జీవకళయొడ్డిన నీ హృదయానుభూతి కే
మున్నది మారుతూఁచఁగ గురూ! యొక యశ్రుకణంబు దక్కఁగన్?॥

సీ॥ చిరకీర్తి వెలయింపఁ జిననాఁడె నాపేరఁ

దిరముసేసిన 'శివాపురముఁ' జూచి,

నీచేత ననుఁబెట్టి, నిశ్చింత దూరదే

శములేగు తండ్రి నిశ్చయముఁ జూచి,

నెనరూరి దరిఁజేరి నినుఁజూచి ననుఁజూచు

తల్లి కందోయి చిత్తడినిఁ జూచి,

ననుఁ జూచినంతమాత్రాన విచ్చు కనుజోతి

పొదువఁగాఁ బదరు నీపెదవిఁ జూచి,

తే॥ గీ॥ యిందుఁ బారాడు చీమయే నెఱుఁగలేదె

నిబిడ వాత్సల్య కల్యమా నీ యెడంద!

మనసు సుడిసిల్లఁ బెరదారిఁ జనితినేమొ!

తప్పుగొనకుము తండ్రి! యాదరము విడకు॥

చ॥ ఇపుడుగదా! కనుంగొనితి నిట్లుకృశించిన నిన్ను - ని న్నశ
కృపు వెతకీడ్చు నీదు హృదయవ్యథ యితకు వచ్చుదాఁ కస
హ్యపువిన మిట్లు మ్రింగి, వెలయందని జీవిత ముగ్ధఁబట్టి, పా
పపుబరు వెత్తుపూనిక తగవా, యపుడే నను మార్పఁగూడదా?!

మ॥ గురుజీ! మన్ననఁజూడు మిప్పుడయినన్, గొండంత నాదోస మే
పఱ గోరంత యనుగ్రహింపు, ముదయ ద్వాత్సల్య సీయాప శీ
కరము లోవోయుచుఁ బెంచు నీపెరటిమొక్కన్ మందుగా వాడుకొ,
మ్మరగాధీశ ఫణాగ్ర జీవమణి డాయున్ నీవు కాంక్షించినన్॥ 4

చ॥ నవయకు తండ్రి! నా హృదయనాడుల సత్వము నప్పగితు, నైం
దవ కళవోలె నీ మొగమునన్ వెలుఁగాడిన నంతెచాలు, నా
యవినయమున్ క్షమింపు" మనియాడుచు దోయిటఁ బాదమంటు న
శివు దరిఁజేరఁగాఁ దిగిచి, చేపినకన్నుల నాతఁ డిట్లనెన్॥ 5

మ॥ “శివజీ! యూఱడు, మేల యిట్టిసెగలన్ జిత్తంబు హత్తిగించుకొం
దువు? నీచేసిన నేర మున్నదె? జరన్ దూపిల్లి, నానాఁటి కి
ట్లవసన్నం బగుచున్న దీతనువు హెచ్చెచ్చుచున్న దీరాజ్య మీ
యవకాశంబున నండఁ లేవయితివా చాసాస న్నన్తాడితిన్॥ 51

ఉ॥ ఇప్పటి రాజకీయముల నేదలపోయుచు, నీదు కిర్జమున్
దప్పదలంచియుంటి, వితత స్థిర చిత్తుడ వీవు కాలమున్
గప్పుచు, నాత్మశక్తి మెదుగం బొదిగించితి పుద్యమాబు, ని
గొప్పకడంక దైవమునకున్ మనసగఱినదాట కిస్పష్టన్॥ 52

మ॥ కుల శీలంబులు జాతి నీతి మతముల్ గో దేవ భూదేవతల్
కలఁగంబాఱఁగ, నార్యధర్మములు బ్రుంగన్ దూలుదేశమ్ము - ముం
దల మూపున్ మొగియించి పూనఁగల స్వార్థత్యాగులా దేశబం
ధుల నాహ్వానము సేయుచుండఁగ, సమర్థు డెట్లు కాలాఁగెడిన్॥ 53

ఉ॥ మంచిది, నాయనా! యుచితమార్గమున్ గొని దేశలక్ష్మి లా
లించుట మంచి, ధైర్యం, గదలించిన తేనియ ల్లభ్యం బూర్తిగా
వంచినదాక, నేమరక పాయకి పోవుఁ దొలగిపోక సా
ధించుము, లేనిచో నదవదించుఁజమి మధుపాళి రేఁగినన్॥ 54

ఉ॥ నీ నెఱవాదితీరు గమనించి, నిప్పటి రాజకీయపు
దోనియ నేర్పుచు దిరిగిఁద్రోయఁగఁ జాలినదిట్టనాచు నా
మానస మూఱటన్ గొనియె; మచ్చుము దక్షిణ హైదవోర్వి, బ్రా
చీన పరిష్కృతిన్ బొటగుచేతులు దాకినమచ్చ వాయఁగన్॥ 55

ఉ॥ ఒక్కటిమాత్ర మేమిటు - మూఁదరఁగొల్పు పరాశ్రయాబునన్
గుక్కలుమింగి, దేశరమఁగోరి తప్పించెను నీదుతండి, నీ
మొక్కలుమొంచి, యీ యవసభూపులు పైకొనిరన్న నెప్పు డే
చిక్కులు మూఁడునో! కనులు చేడ్వడఁ గాటుక దిద్దుటొప్పునే॥ 56

చ॥ మెలపరి దంటవై యెడరు మ్రింగుచు, నంతటఁ గన్నువెట్టి నీ
తలఁపు జయింపు, మిందనుకఁ దాల్చిన నాబరు విడ్డు నీపయిన్
నిలిపితిఁ, దండికిన్ బ్రజకు నీకును నుత్తరవాది వోచు, దో
యిలిసరి విత్తులన్ గొలిపి, యిండ్లను బండ్లను బంటఁ గొల్చుమి॥

మ॥ శివజీ! నా తుదికోర్కీ, - నీవు వితత శ్రీశాలివై ప్రాజ్య హైం
దవసామ్రాజ్యము నేలునాఁడు నవరత్న స్వర్ణ సింహాసనో
త్సవమున్ దీరిచి, దీవనల్ గురిసి మోదం బందుటే నాటివై
భవ మీకన్నులు నోచెనే! యిపుడ సంభావించు నాకోరికన్॥

తే॥ గీ॥ అనుచు దాదోజి శివరాజు నంకపీరిఁ

జేర్చి, వంచిన శిరముపైఁ జేయిఁ జేర్చి,
చిత్తమున నిండి కన్నులఁ జిందు హర్ష
శీకరమ్ములఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసి।

నీ॥ బహువిధోపాయన పాణులై తమయాజ్ఞ

వలచు సామంతమండలముఁ జూపి,

సేవకుఁ డాదిగా సేనాధిపతిదాఁకఁ

గలుగు నుద్యోగివర్గములఁ జూపి,

హస్త్యశ్వ రథ పదాత్యాదిక చతురంగ

భరిత రాజ్యాంగ సప్తకముఁ జూపి,

నాగర పౌర జానప దాటవికు లాది

తనయేలుబడిఁ బ్రజాతతినిఁ జూపి,

తే॥ గీ॥ “ఇదియ శివరాజ! నీదు పైతృక ధనంబు

నీవు మనుషగా బలుపొంది, నిన్నుఁ గొలువ

వేచియున్నది ధర్మోపవీత దీక్ష

నరయుమి॥” యంచు సర్వస్వ మప్పగించె॥

ఉ॥ పండిన తెల్విత్తోఁ గమియఁబండిన స్వాచుభ వాత్మశక్తులన్
నిండిన చూపులన్ - గనులనింప ముదశ్రులు నిగ్గుదేరి యీ
రెండలుగాయ, తెప్ప సొగియించి శివున్ మొగమంటఁజూచి, పూ
జ్యుండగు ఖాండదేవు చర మోగితముల్ వెడలిచె నీగతిన్ ॥ X 61

తే॥ గీ॥ “నిజము, శివజీ! భవాని విన్నించుపలుకు
నిజము, తనకుఁదా నది తోఁచు నేఁడొ రేపా!
అటగొటలు దీరినవి నాకు హైందవోర్వి
నుదయ శోణిమ వెలుఁగుచున్నది కుమార! ॥ 62

౧॥ నాకై సేయఁగ నేమియున్ నలవ, దన్నా! భారతక్షోణి - కా
తాకుల్ డుల్లఁగ లేజివుల్ల రమణీయబైన కల్పాగమ
బై కల్యాణము లందగించవలె నీ యాదాత్మ్య మొదన్ వసం
తాకల్పమ్మునఁ గప్పఁగావలె, గుమారా! యితకాంక్షించితిన్ ॥ 63

౨॥ ‘ఒకపరి ఖాండదేవుఁడు గురూత్తముఁ డీశివరాజు’ కిందు, మా
మకచరితంబు నీ విజయమంగళ నాటక పూర్వరంగ మా
టకుఁ దగె, నాయకుఁడు ప్రకటంబుగ రంగమునెక్క - సూత్రధా
రకుబలె, భూమికాంతర పురస్కృత్తికై శిరచాటు కేగెదన్ ॥ 64

౩॥ శివజీ! నా కరణీయమెల్ల సమసిం చెన్ మేరు జీర్ణించె నీ
యవతారమ్ము ముగితు, నీహితము సేయన్ - జీతనామాత్ర జం
తువనై నీవెరువెట నుండెద గురుగునున్ ముత్రియై నీకుఁ గా
ర్య విధానం బెరిగింతు బ్రాహ్మణుడనై యాశీస్సులన్ బోసెదన్ ॥

॥ † ఏమఱబోకుమీ! సుర మహీసుర గో మత దేశ రక్ష సుం
తేమఱబోకుమీ! హితము నెంచి తపించెడు మాతృదైవ మెం
దేమఱబోకుమీ! మదిలయించిన నీ కులదైవతమ్ము వ
త్సా! మఱపించు నెట్టి శత్రుఁడైనను నేమఱబోకుమీ నిరున్ ॥ 66

“He (Dadoji) exhorted Shivaji to look after his family and

తే॥ గీ॥ అదరు బెదరును లేని నెమ్మదినిఁ బొదలి
 హైందవజగమ్ము నీకుఁ దో డాను గాక!
 భరతమాత దీవనపూలు గురియుఁగాక!
 గెలుపుమీ వత్స! నే నింక సెలవు గొందు!"॥ 67

చ॥ అను తుదిమాట లొం డొకటియై, కనుఁగొల్కుల నీటిబుగ్గతో
 మునుకొని జాఱుచుండ, శివు మో మెడఁబాయని నిల్వచూపుతో,
 గనుఁగవ మూసె నస్తమయకాల రవింబలె ఖాండదేవుఁ, డా
 ఘనుఁ దలపోసి రెల్లరును, గన్గవదోయిట నగ్న్య మెత్తుచు॥ 68

చ॥ కవిసిన చిమ్మచీకటి జగమ్మునెఱుంగని తత్కుటుంబమున్
 దవిలిన నెవ్వగన్ బసవు తల్లినిఁ - దక్కినవారి నూఱడిం
 చి, వగ నడంగి సొమ్మసిలు చిత్తముఁ దేకువ నూలుకొల్పుచున్
 శివపతి నిర్వహించె గురు శిష్యవిధిన్ బరలోక సత్క్రియల్॥ 69

—♦ శివాజీ చాకణు, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట —

ఉ॥ కొన్నిదినంబు లిట్లు లొనఁగూడిన కాఠీయఁ బాయఁ టోపి, కై
 కొన్న విభుత్వమం దదనుగొన్న పరుల్ దగనిర్వహించి, యా
 సన్న హితానుయాయి జనసమ్మతి మంతనమాడి, చేయఁగా
 నున్న సదుద్యమంబుఁ దలయొడ్డచు ముందుకుఁద్రోయ నున్నెడన్॥ 70

ఉ॥ “జాగిరురాబడిన్ నిలువసల్పిన రొక్కముఁ బంపు” మంచు, పా
 జీ గురు ఖాండదేవునకు సేవకులన్ మురువోలెఁ బంపె, స
 వ్యాగమ రాజ్యకార్య ఘటనాతురుడై శివరాజు ముగదు బా
 గోగుల నాకళించి, సమయోచిత ముత్తరమిచ్చె నీగతిన్॥ 71

dependents and expressed a cordial wish for his happiness and glory and the fulfilment of his noble vow to inaugurate a new state for the protection of cows and Brahmans and the higher glory of his religion ” Page 81 N S Takakhav,

మ॥ “మన దాదోజి గతించె, జాగిరుపనుల్ మా కెందును గ్రొత్త, లీ
మన సామంతులరీతి యెల్లవునొ! సమ్యగ్భండమా లేదు, మా
పని సేనా చతురంగ సాపదలఁ గూర్పు దీర్పనై యుగడె, గా
వున మీరే యొకకొంత పైకమును బాపుం డేము కాలూఁదఁగె”॥

చ॥ అని బదులిచ్చి సేవకులనంపి, నిజోద్యమ సాధనైక దీ
క్షను దనయేల్బడి గలుగు జాగిరుదారుల దుర్గనాథుల
దన యధికారముదిక్ గొనె - దన యుద్యమ మామతిచి కై
కొనఁ బిలిపించె, నగదఱును గూడి భజించిరి స్వామిభక్తులై॥ 73

సీ॥ ప్రాంత ‘చాకణ’ దుర్గ పతి, ‘ఫిరంగోజి న
ర్సాళా’ యనెను మహాసత్వశాలి,
దాదోజి శివునకుఁ దగడ్రి జాగిరు లప్ప
గించినవిధ మాలకించి, తాను
సముచి తోపాయ నోత్తమ లాభనములొప్పుఁ
గనుదొంచి రాజదర్శనము సేసి,
తండ్రికాలమునుండి తమచేతనున్న దు

గ్గాధిపత్యము భక్తి నెప్పగించె,
తే॥ గీ॥ స్వామిభక్తికి ధార్మిక స్థైర్యమునకు
గుఱుతుగానున్న యతని సగ్గణము మెచ్చి,
గారవము నిచ్చి, పూర్వాధికార మిచ్చి,
చనవుఁ బెనయించి శివవిభుఁ డనియె నిట్లు॥ 74

॥ “చాకణ దుర్గ సేత నరసాశ్వకులుండు ‘ఫిరంగజీ’ - పరా
నీకము లొడ్డనేనియు గణింపని శూరుఁడు, స్వామిభక్తియు
దేయవ తెంపును గలుగు ధీరవరు” డని, ఖాండదేవుడే
మా కెఱిగింప వింటిమినుమా! భవ దున్నత వర్తనంబుల॥ 75

మ॥ ఒక దుర్గాధిపతిత్వ మిచ్చుటయ గా, దో వీరశార్దూల! మా
మకరాజ్యంబున నాల్గుమూలలఁ జరింపఁ - బెంపు సాధింపఁ బూ
నిక మీపైఁ గల, దేను హైందవధరా నిర్ద్వంద్వ నామాజ్యమా
లిక యర్పింతు భవాని, కచ్చమణు లోలిక మీరు గూర్పవలె

తే॥ గీ॥ చిర తపోభూమి శివనేరుశిఖర మెక్కి

యాడు 'మోగలుబావుటా' నూడఁదీయు,

మిదియసుమ్ము - నీకునునాకు మొదటికానఁగ,

శూరుఁడా! పొమ్ము, జయముతోఁ జూడరమ్ము!"॥ 7

చ॥ అని సరదారులెల్ల 'రిదియకా'నని మెచ్చఁగ ముచ్చటంచి, యా

తని నుచితాంబరాభరణ దానములఁ దనివొందఁజేసి యొ

య్యన నెలవిచ్చి పంపి, తదనంతర కార్యవిధాన ధోరణి

సునిశితఁడౌచుఁ, దన్తోలువఁ జూడని వారల జూడలఁ గనె॥ 7

సీ॥ సవతితల్లికి నన్న, పాజీమఱింది, 'బా

జీమోహితే' నుపాక్షితివిభుండు,

తనయాన కొగ్గఁజాలని రీతి - నతనివ

ర్తనముచే నెఱిఁగియుఁ గినుకమాని,

తగినమర్యాదఁ 'బండుగువిందు గుడువఁగా

విచ్చేయు' మని వానిఁబిలువనంపి,

యప్పటి రాజకీయములెల్ల వినిపించి

మన్నించి బోధించి మందలించి,

తే॥ గీ॥ యెంతసెప్పిన విన కుడాయించు నతని

సర్వధనముల మున్నూరు వార్వములను

గోశమునఁ జేర్చి, తగు సేవకులను దోడు

పనిచి, 'బావను జూడఁబా' మ్మనుచు విడిచె॥ 8

ఉ॥ ఈవిధిఁ దోరణాగడము నేలొకని, చాకణుఁ జేతబట్టి, నూ
పా విభుఁ దోలుచున్, శివనృపాలుఁడు సింహగడమ్ము లోఁగొనన్
భావముఁ గొల్పి, తాఁ జతురుపాయములన్ నడిపించు దగట యాఁ
గావున దుర్గనాథుమదిఁ గైకొనె, రొక్కము లాసగొల్పుచున్॥ 80

తే॥ అచటి యావనసేనాధిపతి - నవాబు

పచుపుఁ గొనియున్నవాఁడు ద్రవ్యమున లొంగి,

యనువుగా సింహగడదుర్గ మప్పగించి,

తనకుటుంబముతోఁగూడఁ దరలి చనియె॥

81

సీ॥ ఘన పురందరదుర్గమును 'నీలకంఠహై

బతరావు' పాలించుఁ నతఁడు ప్రజలఁ

గరుణింపఁడని, యొకకారణంబునఁ దన

నెలతనే త్రుంచెన న్నింద గలదు;

మరణించె నతఁడు - కుమారులునువు రా

గడమునేబ్బడిఁ బెనంబసచు నుండి

రం దగ్రసుతుఁడు పురందరదుర్గాధి

పతియకాచుఁ దమ్ములఁ బొరనడచె

తే॥ ననదలై వారు శివునిసాయంబుఁ గోర

నచట విధమెల్ల శివపేథుగ డరసె నిల్లు

“తగ్ద్రవివలె వీరు వ్యభు, లాదరము లేదు

ప్రజకు వీరిపై నదిలేని ప్రభుత యువె॥

82

ఉ॥ వీటిడి యన్నగాని, వెలివీఁగిన తమ్ములుగాని - చల్లఁగాఁ

దీరుపజాల రేల్బడి మదిన్ గమనించు నవాబు మెల్లఁగాఁ

దూఱకపోడు దీనఁ నిటు దూరమునన్ గల చిక్కు- ప్రక్కలోఁ

జేరిన వీరికి మనకుఁ జేటగు - నిట్టిది మాన్చు టొప్పుదే॥

83

మ॥ మనజాగీరులఁ దూర్పుమండలము లోమన్ సైన్యముల్ నిప్పుజా
లిన దుర్గంబులు లేవు శత్రువులఁ దూలింపంగ దుగ్గాశ్రయం
బనురూపంబు పురందరం బొకయసాధ్యంబైన దుర్గంబు దీ
నిని వీరిన్ మనవైపు చేర్చుకొని సంధింతున్ నిఁదోద్యోగమున్”॥ {

చ॥ అని తలపోసి, వారికొత్తకై పయనంబును వెల్లడించి, న
మ్మిన సుభటాళి త న్ననుగవింపఁ బురందర దుర్గమేగి, య
య్యనుజల స్రగజున్ గలిపి యందఱకున్ దగుమాటలాడి, నె
మ్మనము కలంకఁబాప సుకుమారముగా శివభూపుఁ డిట్లనెన్॥ {

శా॥ “అన్నా! దుర్గవిభుత్వ మేమి సుఖమా? యద్దానికై మీరు మీ
కన్నుల్ గ్రుచ్చుకొనంగనేల? పెరగోకల్ గోయి - ప్రేమామృత
స్విన్నంబౌ నొకమాతృగర్భముచు విచ్చేడించి, దోయిల్ల న
న్నన్నా! నెత్తురుద్రావనేల? మనలోనా యిట్టి గోరాటముల్”॥ {

చ॥ సమయముఁ జూడుఁ - డొక్కపిడుచున్ గబళింపఁగ వేచియుండె
శము సకలమ్ము యావనవిశాంపతికేతన, మీ కుంబుబవై
రము లిటువైపు రేఁగినఁ - బరస్పర విశ్లేధ సంధిబాధఁజై
సమయదె జాతి నీతి మత సర్వధామ్ముల హైందవం బింకెన్?॥ {

ఉ॥ ఈ విపరీతమెల్ల మడినెంచి తెగింపుచు, నే స్వదేశల
క్ష్మీ విజయోద్యమంబుఁ బరికించితి నీగతి, నొక్కఁ డెవ్వఁడే
మోవఁగరాని భారమిది, ముందల యొడ్డుచు, మీరు మేముచున్
బ్రోవులు త్రాళ్తులొచు, బలుపున్ గెలుపున్ గొనఁ దోడ్పడన్వలె

మ॥ ‘ఇది యేదో కడుదుర్ఘటంబు - తరమానే దీనిసాధింప’ నని
చెదమాట బనిలేద, యన్నిటికి నేనే ముందుగానుండు నా
యదుపుంగూడ ఘటించు దుర్గమున సైన్యంబింత కాపుంచి యే
తొదలే కేలుఁడు మీరు మీధరణి, కందున్ గొందు మీసాయమున్

॥ ఇందువసించి ప్రాంతముల నేలెఱుఁగా కితఁ డెగిరిజూపె, మీ
కుం దగుజాగి రిత్తుఁ గలుకొనుట, మదుద్యమమందు మేలుచే
యది, పురందరమ్మగడమందలి నా బలఁగమ్ముతో స్వరా
జ్యేందీర పెంపుసేయుఁ, డిగియే మనకుఁ గరణయము తగున్”॥ 90

॥ ‡ అనివచ్చియిగిచి, వారు హితులై భజియుపఁగి - నందఁ దమ్మున్”
దనకొలువందఁ నీచ్చి యుచితమ్మగు జాగియుపదఁపసి, య
న్న నచటి ప్రాంతభూములకు నాయగుఁ డేసి, పురందరమ్మపైఁ
దనదపతాక నిల్పి, సుహితక్రిముఁడై శివుఁ డెగి వీటికిన్” 91

సీ॥ పూనా సుపా యాదపూరు గారామచి

నా నొప్ప నామ్మమండలములైన

తండ్రిజాగిరులందఁ దనయెలుబడి నెల్పి

ప్రాంతదగ్గములు లోబడఁగఁ డేసి,

యాదిలుషాహిరార్యమునగు దొలఁగిచి

సర్వాధికారమ్ము సాగఁ డేసి,

కాల్బలగబును గరంగబల బు నెసకొల్పి

యాయుధసామగ్రి నలవరించి,

తే॥ యైకమత్యము ప్రభుభక్తి యమరఁ - బ్రజలు

తనకుఁ గోడ్చుచున్నాసా మెనయఁ డేసి,

భట సుహృ తో శ దుగ్గాది బలము వెలయఁ

బ్రథితుఁడై స్వాద్యమము శివప్రభుఁ డె నడిపె॥ 92

‡ The Naick's retainers, “all faithless and disorderly men,” were expelled and a Mavle garrison was placed there by Shivaji

Page 40 J N Sarkar

‡ The three Naik brothers got the hereditary watan (the eldest brother Nilo Nilkanth had the senior rights) of Naickship and Inam villages. It was settled that they should remain below the hill and serve the king

Page 167. “Shiva Digvijayam” Sabhasad

—❖ శివాజీ మతభక్తి - తుకారాముని యుపదేశము ❖—

ఉ॥ దైవము సాయమై యమృతధారలు వోయఁగ, రాజ్యలక్ష్మికిఁ
దేవలు గూర్చినట్లై మతస్థికిఁ ద్రోవలు దీసి, పాదులన్
దీవలఁబెంచు మూలకరితీరున నాత్మమతంబుఁ బెంచె మే
ధావి శివుండు, సాధువులు తన్మతబీజము లెందు నాటఁగన్॥

సీ॥ పాండురంగనిసేవ భవబంధ మూడ్చు పా
వనుఁడు తుకారాము భక్తవరుఁడు,

విఘ్ననకిరణ వివేచిత సదసత్ప

దార్థతత్త్వఁడు రామదాసయోగి,

భారతామ్నాయంబు వాసి, ధర్మపథంబు

నెసకొల్పు భక్తముక్తిశ్వరుండు,

ప్రజలలో భక్తితత్పరత జాతీయభా

వముఁ గూర్చు వామనపాడితుండు,

తే॥ మొదలుగా సాధువులు శివుపూనిక- నెఱిగి,

యల మహారాష్ట్ర మన్నిమూలలను దిరిగి,

స్వమతసందేశ మెల్లఁడఁ జటుచుండి,

రమృతములు వాట - భక్తిగేయములు మీఁక॥

చ॥ తనదు మహాద్యమంబు సుహితకర్మమతన్ వెలయించి, భక్తి
ధనముల సంఘశక్తి వితతం బొనరించు మహాత్ము లా తనో
ధనులను బిల్వబంచి, సముదార సపర్యల సత్కరిపుచున్
ఘనుఁడు శివప్రభుండు సమకట్టె నఖిండ మతప్రచారముల్॥

తే॥ ఒకపరి, మహానుభావుఁ డసూనభక్తి

పరిణతుండు తుకారాము - తెరువువెంటఁ

బ్రాంత 'లోహదుర్గము' జేరవచ్చు తెఱిగి,

భక్తి గజరఁగా శివుఁ డిట్లు వాగ్దానంపె॥

స్తీ॥ “మా ‘పునా’ ప్రాత ‘దేహాగా ప్కణము - నిమః
 బుధాపదీర్చితాః బుధ్యభూమి యయ్యె,
 సాంద్రోదపూర విగా ‘యద్రాణి’ యాలలన్
 నీభవ్యకవిత భవనించుచు,
 నానాల గోపాల మన్నినోళుల నీ ‘య
 భగ’ గయము లూటఁబోలు మండె,
 బండెమ్ముఁజూచి నూ పాగర గిస్తామి
 నీగీయగీసుల నిలిచియుండె,

తే॥ దొంగి భుక్తిభక్తి ప్రహ్లాదు ద్వాత్తనము
 నీక నీకల నిజముఁ గొప్ప మనునాఁ,
 బరమపునః నీ విని మిపాదినేవ
 వేచియున్నాఁ, నీ సుఁ దొంగిచూచు కనుల”॥ 97

తే॥ అనుచు లిఖించి, బహువిధోపాయనముల
 రాజ లంగఁధుఁ బుష్కల గుకా గుఁముఁ దీర్చె,
 భక్తి భగదాచుఁ, లోకమునకెస యతఁడు,
 కావ్య లిఖిత మును లొక్క-కిమ్మ ప్రాసె॥ 98

వరాజా! భవదీయ భక్తిసింధుశ్రీ మీదముగ గూర్చె నా
 , విధేయుఁడను మాత్స్యభూమిఁ గొలువక, గో దేవ భూదేవతో
 వ సంధాతను, నర్కవ మ్మనఁ గు నీ తాత్పర్యముఁ ద్రోయరా,
 క్షనైవక మతిమును వలక-సె, గుమాంరా! వేలు గాఁబోకుమి॥
 లము చేర్చునీ, గహసకల్పము సాస్మతి దూరమై, దయా
 , శమాది మా, సికసిద్ధుల సర్వము విస్మరించి, శ్రీ
 లుని దివ్యమూర్తి యవలోకన సేయఁగనున్న నాకు భూ
 లుర కొల్వులేల? పటుభాగ్యము భోగ మదేల పుత్రకా॥ 100

ఉ॥ బూటకమాడి రంగులను బూయుచుఁ దీయుచు, రాజకీయపు
న్నాటకరంగ మెక్కుటలు నాకు రుచింపవు తొల్తునుండి, బా
హుటముగా మురారి చరణాబ్జ మరందము లాను తేటిన్
పాటలు పాడుకొంచుఁ, జొరఁబాటుదుఁ బుణ్య సరి ద్వనంబుల॥

ఉ॥ కావున నాయనా! బయలుగాలికి వేచిననన్నుఁ గొల్వకుం
దే వల, దెందు నేఁ జనిన నీకును నీప్రజ కాయురున్నతి
శ్రీ విభవంబులన్ దలఁతుఁ, జేరుము నీ విఁక రామదాసు, మే
ధావి యతండు - కృష్ణపరతత్వము పార్థునకట్లు నీ కగున్ ॥ 1॥

ఉ॥ మావలె నీవు - నిశ్చలసమాధుల దైవ పదద్వయీ రహ
స్సేవలఁ గాలమున్ గడపఁజెల్లదు, బల్లిదు లై నవారిచే
నావిల మా జగంబు నరయన్ - రవివంశమునన్ జనించు ల
క్షీవిభు నంశ మీవు, తెలిసెన్ జమి మా కిది సాధుబోధలన్॥ 1॥

ఉ॥ క్షత్రియమాళి వౌట నయశాస్త్రము శస్త్రముఁ గేలఁ బూనుచు
బాత్రు లపాత్రులౌ జనులఁ - బాలససేయఁగఁ బారఁదోలఁగా
సూత్రము నీకుఁ జెల్లినది, చూడుము శక్తులు మూఁడుఁగల్పి, తౌ
ర్య త్రిక మేళనం బగుఁగదా పరిపాలన సంగతశ్రుతిన్॥ 10

ఉ॥ హైందవధర్మ మిప్పుడు నిరాశ్రయమకాచుఁ, బరాధికార వి
స్పందితమయ్యె, సాధు బలసంహతి చాలదు, క్షత్రియోచిత
స్యందన మెక్కి లావు వెరవంది కడిందిగ మోహరించి, దా
నిం దిటవందఁ జేయు, మిది నీవిధి, తక్కినవెల్ల వేఁగుకల్॥ 10॥

తే॥ గీ॥ కనులు మూయుంచు ధర్మచింతనముతోడఁ
గడఁగు కార్యమం దేమటుపడఁగ వలదు,
వలదు ననుఁగూర్చి తలఁపు, నే నెలవుఁగొందు,
శివపతీ! నీ కభీష్టార్థసిద్ధి యగుతా॥

చ॥ అని లిఖించి యుక్తరము నొప్పుచు, నాదరమాగ దేవతా
ర్చనమునఁ బూని కుంకుముఁ బ్రసక్తుఁడనీడళమాఁగి కమ్మనో
ననిచె, శివుఁడని భక్తి ముఖుఁడనియుఁ గిన్నెఁగి గిన్నెల గొట్టికొనియి, మా
శి నుదుటఁ బేరెద నిలిసి, శ్రీభువన వి సముత్సుకాత్ముఁడై॥ 107

ఉ॥ “ఆమును గామమున్ దొంగిన్దట్టి మహాత్ములు గారొన్” తుకా
రాములు! నేఁడు నాయెడకు రా గనఁజేసికి - నాగు సచ్చిదా
రాములు! తన్ని దేశముఁ జూచున సేవిధి రామ! ను నా
స్వామిగఁ గొల్తుఁ గొల్తు నిరపాయ పశుఁబ్బున్ దేశభాగ్యచూ॥ 108

చ॥ ఇది యొక ప్రైవశాసనము గుఱ్ఱుక పద్యములైన సమ్మత
బిది యగు తుర్పణన్ న్యాయులెల్లగుఁ దోడ్పడెదమాడి రి మాఁ న
భ్యదయము దోఁప గుర్తించెయ మొనరించు ముచ్చేతఁ జిల్ల న
యద నుడివోని శాపు ర్పణ, పగను చల మాక్రమింపదన్”॥ 109

◆ శివాజీ సైన్యసన్నాహము - ప్రథమ దినమునాత్రా విజయము ◆

చ॥ అని తలపోసి, ప్రైవపరమారతి దేశపరముగఁగఁ జే
కొని, గరుపాఁగు డెరిదిమొనకున్ దలమీఁజేసి పొంగు మ్రొంగుచున్
ఘనతర కార్య నిర్వహణ కరక శుండై, శివరాఁగు సర్వసా
ధన చతురంగ సైన్యసముదాయమున్ సమకూర్చె నత్తఁజే॥ 110

ఉ॥ ఆదర మింతచూపని పరాశ్రయణమ్ము దలంచి, తగ్గడిమ
ర్యాద హితమ్ముఁజూపు శివరాజుపరామరికన్ గ్రహించి, ని
త్యోదయ మందుచున్న స్వమతోద్యమమున్ దలమోసి చేరి, రా
యా దెసచుండి పెక్కురు సహాయులునై శివరాజుకొల్వసన్॥ 111

ఉ॥ చేరినవారి ధీబలము శీలము సాహస విక్రమ క్రమో
దారత సత్కులీనత మత స్థిరరక్తియు దేశభక్తియున్
గౌరవ మాది యోగ్యతలు గన్గొని, యర్హ పదంబు లిచ్చి స
త్కారము లిచ్చి, యంద అవధానమునన్ దనుఁగొల్వఁ గైకొనన్॥

సీ॥ బ్రాహ్మణోత్తములు, - నీరాజి దత్తాజి య
 ణ్ణాజి రావ్ ప్త రఘునాథపంతు,
 ప్రభువంశభవులు, - మురారిబాజీప్రభు
 డాజిదుస్సహుఁడు బాలాజియవజి,
 మావళాజాతీసంభవులు, - నేతాజి యే
 సాజి సూర్యాజి సాంభాజికవజి,
 స్వకులబంధువులు, - నింబళుకరు మోహితే
 మోరేలు యాదవ ఘోరపరులు,
 తే॥ గీ॥ నాదిగా వీరయోధు లేకైకశూరు
 లనుపమ త్యాగశీలు రేకాంతహితులు,
 దేశకల్యాణ సిద్ధ్యింత దీక్షఁ బూని,
 శివపతినిఁ గొల్చి రాక్షిజ్య మవధరించి॥

సీ॥ ఆబాల్య పరమాపుండగు 'శ్యామరాజపు
 తును' మహామాత్యుగా నొనరఁ జేసి,
 దీపితోత్సాహు 'మోరోపంతుపింగళే'
 నఖిల సేనాధినాయకునిఁ జేసి,
 'బాజీఫసల్క' 'రబ్బాజిసోదేవుల'
 బహిరాక్రమ చ్చమూపతులఁ జేసి,
 'నేతాజి' 'నేసాజి' నాతత మావళా
 తురగ పాదాత నాథులను జేసి,
 తే॥ 'సూర్యజీ' 'తానజీ' యను శూరవరుల
 జంటఁబాయని యంగరక్షకులఁ జేసి,
 యనఘు 'దత్తాజి' రాజగృహాధికారి —
 నాంతరంగికు 'బాలాజియవజి' జేసి॥

తే॥ గీ॥ దక్షిణోన్మతః కౌశలధగణితః సూర

గోగ్రోతభూముల నికట గోగ్రములయందు

అల బిరపుర రాగ్యముగ దస్మయేతి

వేగు నడిసింది, చుగట గోగ్రము లగు॥

115

చ॥ ఇటు శివరాజు సన్నహనుమల్లను బూజుచున్నప్పుడు, కార్యము

పటుడయి మొరక నాచు హితవర్గముతో - సచివాళితో - సము

ద్భట నిజ వీరయోధ సముదాయముతో, కేసు గొప్పదీక్ష, నిరా

దటిజతనమ్ము వారియొక్క బుర్రులొప్పుపని, వాళొనక॥ 116

చ॥ “గరువపు దేశధర్మ గుణి గణలదీరిన చూఢులార! గు

ర్ధరమగు నొక్క కార్యమున సేవము పూసెద మిమ్ము మమ్ము, ప

ధ్వరములకన్న - దుశ్చర శివ బుర్రకన్న - దివిత్రి మిచ్చసా

గర మిట దాస్యమోక్ష ఫలము నొప్పు, గాఢ రంగారతె॥ 117

చ॥ మత మొక దొడ్డసాధనము - మత్స్య లిహమ్ముగ బరమ్ము నొద ను

స్థితః గలిగించు దానికి స్వదేశవిధుత్వము దానిప్రాపగు

మత మిటు రెండు నొడ్డొకటి మన్నె, సెట్ట పరాధికారి దు

ర్గతము మతమ్ము నోమదగుఁగాటె ప్రభుత్వము జేతబట్టుచు॥ 118

చ॥ ఒకసులతానునో ప్రభువునో పదమూరి నిధుత్వ ముదాళో

రిక తగ దట్లు గాజ్యముధరించు - బిచ్చపుఁగూడు స్వర్ణపా

త్రిక నిడుకొంటగాదె? బెదరిపుల బోని స్వత స్వతంత్ర జీ

విక మననైన నిద్రపదవి గొనుకగల సుమాళమే యగు॥ 119

ఉ॥ ‘ఈ యవనాధిరాజ బలమే యిల నేలఁగఁబోలు’ నంచు దీ

హ్నాయువుబోసి ముద్రయిడిరా? యదిగాదు; బలోద్యమైక పా

థేయులచేతినా మ్మిది: విధేయములై మనభాగధేయముల్

దాయకపోవునే - పెనుకడంకమయి మొనకట్టినిల్చిన॥ 120

ఉ॥ కావునఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁగాఁ దలఁకన్ బనిలేను, సాహస
 శ్రీ వెలివోని యిందఱము చేరితి మీఘనకార్యమందు, స
 ర్వావయ వాభిరామ చతురంగ బలమ్ములు నిండియున్న, వీ
 యావనరాజ్యమెల్ల సుడియన్ గయికొందము దండయాత్రలన్॥ 121

మ॥ మన జాగీరులచుట్టు నీయవన సామ్రాజ్యంబులే ముట్టి పై
 కొని యుంటన్ రిపుమధ్య మొప్పు, దొకదిక్కున్ మెట్టి లోఁగొండపై
 ట్లన నీపశ్చిమవార్ధి హద్దుగొని, సహ్యాక్షోణి సర్వంబు లోఁ
 గొనుచో వెన్నుబలంబు గల్గుఁ, బయి మాన్చోవచ్చుఁ శార్భవంబులన్॥

సీ॥ మన కుత్తరంపుదిక్కున మోగలు విభుత్వ

మది బలిష్ఠము, దాని నంటరాదు,
 ప్రా గ్దక్షిణముల దూరపుమేర బయలౌట

నట బిజాపురరాజ్య మనువుగాదు,
 నైర్మతిమూల నర్ణవపుటంచుల నున్న

‘సిద్దీల’ రాజ్యంబుఁ జెనకఁగూడ,
 దటువైపు ‘కల్యాణి’ - యిటు ‘తాళ’ ‘గోశాల’

లదిమి, పశ్చిమమెల్ల నాక్రమింత

తే॥ మందుఁ గల్యాణి క్రొత్తగా నమరుకతనఁ

జక్కఁబటుపరు దాని బిజాపురీశు

లచటి యధికారియును రోగియకా నవాబు

నరసికొను చుండు - నట బిజాపురమునందె॥

122

చ॥ ఉరియుచునున్న దీకరణి నుత్తర కొంకణభూమి, దక్షిణ
 స్థిర ‘యబిసీనియా’ యవన శిక్షితమాచు, మతాభిమాన ము
 మ్మరమగు వారియెల్బడిఁ గకావికలయ్యె మతావమానపుం
 దఱటుల మ్రగ్గు వారియెడఁదల్ మనప్రాపును దాపుఁ గోరెడున్॥

తే॥ 'మీరు దగడైవచ్చి, మేమునుడఁ
దోడుపడెద, మన్నితుము గుర్తనిచయ'
మనుచు, బాపుచున్నారు రహస్యవార్త
లచటి మనమహారాష్ట్ర దుర్గాధిపతులు।

125

కాపున దీనిగెల్పుటసఁగాఁ గడులుల న తజ్జయగుబునో
యావనసేన లీవలకునావలకుఁ దనుదాని బద్ధనూఁ
ద్రోవలులేని యీ నెలపుఁ ద్రొక్కనదో - మనచేటి బామ్మలే
కావలెవారు, 'తా'హి' యనఁగావలె, సీగతి లోఁగొనవలె॥ 126

లెండిక శూరులార! కదలిపులు సేనలు సజ్జమాదు బ్ర
హ్మాండము లొడ్డఁగాక వెలుఁగిందకుఁ దగఁగఁ గన్నవెట్టి నే
నుండెద నండగాచి, పురుచున్నది మాక భవాని. మీర లు
ద్దండులు - మీవడిక బగలుదియు బాపలుగాక నిల్చునే!॥ 127

తే॥ శూరపుంగవుఁ 'చబ్బానిసోదేవు'

'బాబ' ముదలుగ సేనాధిపతులు గోలువ

వెడలుఁగాక మోరోపగుతుమిగిలుము!

విందు లిడుఁగాక మనసచ్చి విషయలక్ష్మీ!॥

128

మఱియొకమాట, - మీ రహితమగ్నముల్ చనునప్పు డెచ్చటఁ
ద్వరపడి పేదసాగులకుఁ బైదులకుఁ బోదేనత జనో
త్కరమున కాలమందలకు ద్రవిత భూసురకోటి కెట్టిదు
శ్చరితము సల్పరా, దొరులుసల్పిన పైఁపఁగరాదు చూచుచు॥ 129

తే॥ ఇదిసుమీ ద్రవశాసనం, బిదియచూపె

రాజశాసన. మిది దాటరా దెవండు

ధీరచరిత మహారాష్ట్రదేశమాత

దొడ్డకాన్పుల - గజమైన దోమయైన!॥

130

చ॥ అను శివరాజానుద్ధరపుటానతి వార్షికమేఘు నిస్వనం
 బున వెడలంగ, నుత్సకత ముట్టి చమూపతులందఱు జయ
 ధ్వనులు ప్రతిధ్వనింపఁ గరవాలము బట్టి జోహారువెట్టి, యె
 య్యన సెలవంచుచు వెడలి - రాహవ దోహాల సాహసంబుల॥

తే॥ బహుళ శస్త్రాస్త్ర సాధనోద్భటత మెఱయఁ
 దరలి చతురంగబలము దొంతరలు గొనఁగ,
 బారులను దీర్చి సేనాధిపతులు నడువ,
 దండు నడిపె మోరోపంతు గండుమిగిలి॥

1.

ఉ॥ ఆ నిరపాయసైన్యము లనంతములై యుపనద్యుపేత గం
 గానదివోలెఁ బొంగి, గిరి కానన పత్తన దుర్గవర్గ శా
 ఖానగరాదులెల్ల మునుఁగఁ గొనుచు జనుచుండ, నందు నెం
 దే నొకయడ్డులేక భజియించె జగమ్ము శివప్రభుత్వము॥

1.

తే॥ 'రోహిణి' 'తిక్కోన' 'కాంగారి' 'లోహగడము'
 'రాజమచి' మున్నుగాఁగ దుర్గముల పతులు
 ధన కనక రత్న వస్తు వాహనము లాది
 కానకలిడి కొల్చి రాత్మ దుర్గముల నిచ్చి॥

13.

ఉ॥ కానకవెట్టి నెయ్యమెసఁగఁ దమదుర్గము లిచ్చువారి స
 మ్మానము మెచ్చి, రోసమున మార్కొనువారి సడంచి దుర్గసం
 తానముఁగొంచు సహ్యాగిరి దక్కొని, కొంకణభూమి మధ్యమ
 స్థానము నాక్రమించె శివుసైన్యము లన్య దురాసదమ్ములై॥

13.

శా॥ ఆరంభోరి జయంబుగొన్న నిజ సేనాధీశ వర్గంబుతో
 మోరోపంతు వచించె, "నేటి విజయంబుల్ శ్రీమహారాష్ట్ర రా
 జ్యారంభంబున స్వస్తివాచనము లా యాదుర్గముల్ వట్టుచో
 మీ రంకించిన తెంపు తేకువయు నెమ్మిగూర్చె మా కెంతయు॥

॥ వాలుమగంటిమిక్ జిక్కిలివాళ్ళ యీగలుగలు నల్లల బైల
దోలుచు మీరు మీ మొకిట దూకినానో - నగ గొడ్డి నిల్వఁగాఁ
జాలునె యేకమైనను బి పుర రాజ్యము? లేని నిగ
గ్గో లిదియేల, యేలగ బిళ్ళోళి శశమ్ముల వేల, లాపఁగ? 137

సీ॥ 'బాజిఫసల్క' - 'గేసె' - 'యూ' - 'దో' - 'గ' -

'న' - 'బి' - 'స' - 'దే' - 'ప' - 'ద' - 'మ' - 'మ' - 'మ' -
'క' - 'ల' - 'క' - 'మ' - 'క' - 'గ' - 'మ' - 'స' - 'మ' - 'మ' -
గొనవలె నున్నర కొనినాను,
నబిసీనియనుల శౌర్య మహిమ - 'ర' - 'మ' - 'న' - 'న' -
బల్లారు' - 'నే' - 'క' - 'ప' - 'ప' - 'గ' - 'గ' -
జని, నేను 'తా' - 'గ' - 'గ' - 'లా' - 'లా' - 'జ' - 'మ' - 'చ' -
కొనియెద దక్షిణ గంగకణాలు

తే॥ చనుఁడు మీ" ర , గల్వాణిజయము గొనఁగ
నడిచె సగ్భజి బహుళ పై, వ్యములఁ గొనుచు
'బో' - 'క' - 'న' - 'మ' - 'లో' - 'య' - 'ద' - 'ద', 'పా' - 'క' - 'న' - 'మ' -
దరులు వెడల మోరోపంతు దగ్గర డివి॥ 138

॥ మలయుచు సేస 'పా' - 'క' - 'న' - 'మ' - 'క' - 'వె' - 'డ' - 'ల' - 'క' - 'జ' - 'న' - 'గొ' - 'క' - 'క' - 'చా' - 'రు' - 'డ' -
త్యలఘు జవంబునక గోసి, "ఆర్య! బిజాపుర మీ' - 'గ' - 'మ' - 'న' - 'వా' -
బుల ధనసంచయం బదిగొ! ముగగలిగా నట' దానివెంట నే
బలఁగము లేదు, కొంత పో వారముమాత్రము క' - 'పు' - 'వో' - 'యె' - 'డు' - 'క' -

తే॥ గీ॥ అధిక్పతుగడు 'మాలానాయపామ్మ' దనెడు
వాడు కల్వాణినుగడియుఁ బంపె దీని"
ననివచింప, మోరోపంతు వినియు వినక
మునుపె రఘునాథబల్లారుఁ డనియె నిట్లు॥ 140

చ॥ “తడయఁగరాదు దీనిఁగొనఁ దప్పునుగా దొకరైతు దీనిఁ జే
 డ్పడుటయు లేదు దీని విడువఁబనిలే” దని విన్నవింపఁ, ‘బైఁ
 బడు’ మనె పింగళుం డెలుకపైఁబడఁ బొంచిన పిల్లివోలె న
 ప్పడ బలఁగమ్ముతో నతఁడు ముట్టి పయింబడె నార్భటించుచున్

చ॥ పెనఁకువ ఘోరమై, యవనవీరులు ప్రాణములొడ్డి పోరి, రా
 మున శివసేన కొట్టికదుపున్ గొనెఁ, దద్బలధాటి కోడి యా
 వనబల మల్పమై శరణువట్టెఁ బడెన్ జెడెఁ బాటె, నిట్లు పె
 ల్చిన ధనలక్ష్మీయున్ - విజయలక్ష్మీయుఁ గైవసమయ్యె వారికిన్॥

మ॥ రుధిర స్నానము లాడి జీవబలి కోరుంబెట్టుచున్ - గుప్తమఱా
 నిధి సాధించిన యాత్మనైనికుల నెంతే మెచ్చి మన్నించి, వి
 శ్లేధమఱా దక్షిణకొంకణక్షితిని గెల్వన్ దండు సాగించె, శ
 త్రు ధరాపాల విగాహ దోహాలుఁడు మోరోపంతు పంతంబునన్॥

చ॥ విజయముగొన్న పేర్ని శివవీరచమూపతు లేపునన్ జయ
 ధ్వజముల నెత్తి కొంకణముదక్షిణమెల్లఁ జరించి, పత్తన
 వ్రజములు దుర్గవర్గములు పల్లెలు సర్వము లోఁగొనంగఁ, ద
 త్ప్రజలును దుర్గనాథు లతిభక్తి భజించిరి కానకలిచ్చుచున్॥ 14

చ॥ కఱకు మతాభి మానమునఁ గక్కుఱితిన్ గుడిపించు యావనో
 త్కర - మబిసీనియా నృపవితానము మారొక్కఁ, వారిఁ గోల్తులన్
 దఱుముచు, నందు హైందవమతమ్ము తిర మ్మొసరించి, దక్షిణ
 స్థిరఁ దమరాజ్యసీమలకుఁ జేరిచి రా శివరాట్టమూపతుల్॥ 145

తే॥ గీ॥ సురగడము - తాల - గోశాల - శుద్ధగడము
 రైరి - భిర్వాడి - మొదలు దుర్గముల పతులు
 స్వమత మోము శివాజి యుద్యమముఁ దలఁచి,
 యొప్పగించిరి కోట లత్యుత్సవమున॥

చ॥ శివపతియానతిన్ నిరవశేషముగా నిటు నిర్వహించి, హైం
దవ మత గౌరవము విశిష్టరతన్ వెలయగఁ జేసి, శా
త్రపుల నడంచి దుగ్గ నికరములు లోఁగొని, సర్వవాహినీ
ధవుఁ డతఁ డేగఁ సైన్యసముగాయముతో శివరా గఁ జూడఁగన్॥ 147

ఉ॥ వచ్చిన సైన్యనాథుల సహారముదమున్న నాదరిపుచున్
దెచ్చిన కానుకల్ ఘనమణి ప్రముఖములు చిత్తగిగుచున్
జొచ్చిన కార్యమగదుఁగలు వోద్యములన్ విన నుత్సహిపుచున్
జెచ్చెర హెచ్చరించు శివజీఁ గని, పింగళుఁ డిట్లు నానొనెన్॥ 148

మ॥ “తమయాజ్ఞన్ శిరసావహించి, జయయాశాన్ సంగభ్రతోత్సాహ దు
ర్దమ సైన్యంబులు వెంటరా - నికలు దుగ్గత్రేణి లోఁగొందు, స
హ్య మహీభృ తు టకంబు లెక్కి-తిమి, పై నగ్బజ సోన్దేవు సై
న్యముతోఁ బంపితి నుత్తరముననుఁ గల్యాణి గగీషారతిన్॥ 149

ః॥ తక్కినసేనతోఁ గదలి దక్షిణ కొంగణ భూమిఁ ద్రొక్కుచో
నొక్కటఁ గంటిఁ గొరక-నుమయొద్ద - బిజాపుర మేగు రొక్కపుగ
బొక్కస, మింతలో మనచమూపతు లం ధనరక్ష కావల్సిన్
గ్రక్కునఁ దోలి, రైకొని రఖండి బిజాపుర రాజ విత్తమున్॥ 150

॥ అటుపై దండుఁగదల్చి యుద్ధరత నాయా ప్రాంతముల్ గొందు, న
చ్చట నేపా ‘సబిసీనియా’ యవన రాజత్రేణి దగడించి, త్రొ
క్కటవాయన్ మత జాతి గౌరవముఁ జక్క-న్నిల్పి, యందందు ను
త్కట దుగ్గములుఁ గొంచు వచ్చితిమి వేడక-న్ మిమ్ము దర్శింపఁగన్॥

తే॥ గీ॥ అచటిప్రజలెల్లఁ దమయాజ్ఞ నానుతించి,
రివియ వారువా రగదందు నిచ్చు కాన్క-”
లనుచు వేర్వేటఁ జూపించి యప్పగించి,
వినయమార మోరోపంతు వినిచె మరల॥

శా॥ “దేవా! దేవరయాన మీఱ, మెచటన్ దీండించుచున్ గో వధూ
దేవ బ్రాహ్మణ హానిసేయము, ప్రిజార్తిం గూర్ప, మ్మిట్టైనఁగా
ర్యావాప్తి దుది రక్తపాత మనివార్యంబయ్యె - నీబాక్కునం
బావర్జింపఁగ ఖడ్గధారలకు సాహార్దంబు సేకూరునే”॥ 153

తే॥ గీ॥ కోశ మొకవైపు - చతురంగకోటి యొకటఁ
బెరిగి, మనయుద్యమంబును బెంపవలయు
ననుతలంపున నీ శత్రుధనముఁ గొంటి
మవసరోచిత నిర్ణయ మవధరింపు”॥ 154

క॥ అని మనవిసేయ, శివపతి

విని “మీ విక్రమమునెల్ల వింటిమి మీరల్

✓ వినిపింప మేమ స్వయముగఁ

గనుఁగొంటిమి కొన్నియెడలఁ గనుచా టగుచున్॥ 155

చ॥ అనుచిత మెందు లేద, యదనానాక వో ననివార్యమే యగుఁ

సునిశిత ఖడ్గపాత మిది శోణితధారల సాధులోక జీ

వన మెదిగించునేనిఁ గడుఁబావనమా హయమేధతుల్య, మీ

వొనరుచునేత నేడు సమయోచితమై కడుఁ జేవ గూర్చెడున్”॥ 156

మ॥ అనుచో నుత్తరసహ్యాభూ విజయమై యబ్బజిసోదేవుఁ డా

య్యన నేతెంచి సఖడ్గపాణి వినతుండై “దేవ! మీయానతి

రునఁ గల్యాణి జయించి దానిసరదారున్ బట్టి బంధించి, యా

తనిసర్వస్వము రాణివాసమును దోడ్చు దెచ్చినా” మం చనన్॥ 157

శా॥ “ఆ - యేమీ? యొక రాణివాసమును బుణ్యావాసమున్ దెచ్చినా

వా? యేహైందవుడైన నీగతి నమర్యాదన్ బ్రవర్తించునే?

మా యాజ్ఞ గమనింపవో? జయ మదోన్నాదంబునన్ రేగి, నీ

యాయుస్సూత్రము లీవ త్రుంచుకొనెదో? యాధ్యత్య మోర్వజమి॥

॥ అనుచున్ జేవులుమీఱు కన్నుఁగవతో నాస్పద దోష్టంబుతో
ఘన హుంకారముతో నటగ్భ్రమింతుతో గర్జిల్లు నా భోక్తసలే
శునిజూడన్ బుయిలోడఁగొల్పు, శివుఁ డీనున్ గుత్తుకన్ మ్రింగి, బో
రన నవ్వారల బంధమూడ్చి గొనితేరన్ బాచె సోదేవునిన్॥ 159

॥ త్వరితుండై యతఁ డట్టులేసలిపి “దేవా! నన్ను మన్నింపు మీ
సరదారున్ గొని తెచ్చువో సరభసోల్సాహుగబు శ్శృంఘ్రి. దు
శ్చరితాలోచన లేదు, లేదు భవదాక్షా లుఘనోద్వృత్తి మీ
చరణద్వంద్వములాన” యాచు వినిపించన్, సుత శాంతించుచున్॥

। శివరా జంతట మేల్ముసుగుఁడెరలో - స్పృహంబుద చ్చాయలో
నవ సౌదామినిఁగోలు నా యవనకాగణ రత్నమున్ భక్తి గా
రవముల్వాఱఁగఁ జూచి పల్కె “వనితారత్నంబు లీ భవ్యస్తైం
దవభూ జంగమ పుణ్యదేవతలు, మాతా! శప్పు నైరింపుమీ!॥ 161

సీ॥ హరి హర బ్రహ్మలఁ బురుషోద్ధిష్టలఁ శేసి
జోలఁబాడిని పురగఢి) లలామ,
యమధర్మరాజుపాశముఁ గ్రంగి యదలిగిచి
పలికితే గొన్న పావనచరిత్ర,
ధగధగ ద్విహాసమధ్యము పూలరాసిగా
విహరించియున్న సాధ్వీమతల్లి,
పతినిమిత్తము సూర్యభగవానునుదయగబు
నరికట్టి నిలుపు పుణ్యములపంట,

తే॥ అట్టి యెందఱో భరతాంబయాఁడుబిడ్డ
లమల పతిదేవతాత్వ భాగ్యములువోసి
పుట్టినిలు మెట్టినిలుఁ బెంచు పుణ్యసతులు
గలరు, భారతావని భాగ్య కల్పలతలు॥

మ॥ అనలజ్యోతుల నీ పతివ్రతలఁ బాపాచారులై డాయు భూ
జనులెల్లఁ నిజసంపదల్ దొఱఁగి యస్త ధ్వస్తులై పోరె? వి
త్తనమే నిల్చునె? ము న్నెఱుంగమె పులస్త్యబ్రహ్మసంతాన? మో
జననీ! హైందవభూమి నీపగిది మశ్చరిత్రముల్ సాగునే?॥ 163

తే॥ శి యవన పుణ్యాంగనామణి వగుదుగాక

హైందవులపూజ తల్లియ ట్లందరాదె?

నీదురూపము నాయందు లేదయైనఁ

గనని తల్లివిగా నిన్ను గారవెంతు॥

164

శా॥ శి మా సర్దారుఁడు తొందరఁబడి యసన్మార్గంబునఁ బోయె, నీ
దోసంబుఁ గని నొచ్చుకోకు, నినుఁ జేర్తుఁ నీగృహం బిప్పుడే,
నాసైన్యంబును దోడుగాఁ బనిచెదఁ, నాతల్లిగాఁ దోడుగా
దోసిల్లఁ నడిపెంతు, నీ కనులయందుఁ దాల్మి సారింపుమి!॥ 165

మ॥ అని కొండాడి, పతివ్రతా హిత సపర్యా ధుర్యుఁ డాతండు యా
వన కాంతామణి కర్హసత్కృతు లొనర్పఁ జేసి, చేసేతఁ జి
క్కినసర్దారుని గారవించి హితసూక్తిఁ బలికె, బీజాపురం
బునకుఁ బోవిడె - వారితోఁ దనబలంబుల్ గొన్ని తోడంపుచు॥

మ॥ శివరా జంతట సోనదేవుమొగమై “స్త్రీరత్నముల్ పూజ్య, లే
యవమానంబు ఘటింపరా, దిది మదీయాదర్శ మస్మచ్చమూ
ధవు లీయాజ్ఞ నవశ్య మోమవలె, నీతాత్పర్యమున్ జూచి, లోఁ
కువ చేకూరమి నెంచి, నీయెడ దొసంగు వ్రేమి భావించితిన్॥ 167

శి “Then the fort of Kalian was captured Abaji had captured a handsome girl (the daughter-in-law of Maulana Ahmed, the Governor of Kalian) in his raid and presented her to Shivaji Shivaji said, “If my mother had had your beauty how happy it would have been! I too should have looked handsome” He treated the girl as his own daughter, gave her clothes and sent her to her home in Bijapur

తే॥ మోగలుల దండు రాయిడి ముడుగుజేయ
నుత్తరమునఁ 'గల్యాణి' 'మావాళి' యుఁ 'ని,
ప్రజలసౌఖ్యము మాప్రభుత్వముచు బెనుప
నట సుబేదారుఁడై రాజ్య మరయఁ గొమ్ము"॥ 168

ప॥ అని వాక్రుచ్చి, నవీనసంగతము రాజ్యబెల్లఁ గాలించుతీ
రున నాబా దొనరింపఁగాఁ నిలఁచి మోరోపగతు నీక్షించి యు
ట్లనె "నీ వీ గయికొన్ని కొంకణము సహ్యాక్షిణి సర్వంబు నీ
రున నల్మాలలు మెట్టి పాలసముతీగున్ దీరుసేయన్ దగున్" ॥ 169

సీ॥ బాజీఫసలక రేనాజియు - శాస్త్రపుల్
చొరకుండఁ బ్రాంతముల్ దుట్టవలయు,
శిథిల దుర్గముల సుస్థితిఁ గూర్చి, వీరయో
ధుల గుర్గపతులుగా నిలుపవలయు,
'బయలు - బీ' డినక యేల్బడిచున్ ధరయెల్ల
నెఱ పంటపొలముగా నెఱపవలయు,
సమరపుఁబన్ను - సుగళము - గుత్త - కప్పము
మొదలుగా రాబడి యెదుగవలయు;

తే॥ కుల మతాచార నీతి సంకులతఁ బాపి
వసతు లెసఁగించి ప్రజ సౌఖ్యపఱుపవలయు,
నన్నిపనులను దీర్ప సమర్థులైన
యగచిత్తోద్యోగులను నియమించవలయు॥ 170

తే॥ అరిగణము వొచ్చిరాకుండ నదుపుగొలుప
రాయరీ ప్రాంతమున 'లింగణ' యటన్న
గడము, గోశాలకడ 'బిరవడి' గడమ్ము
మించుదిటవున వెలయ నిర్మించవలయు॥ 171

ఉ॥ ఈ పనులందుఁ గావలయు నెల్లసహాయముఁ దీసికొంచు, దీ
 ట్లా పరిపాటి నన్నిటినిఁ జక్కనొనర్పు, మవశ్యమైనచో
 నా పిలు పెప్పుడందిన ట్టణమునఁ జేరఁగర” మ్మటంచు నా
 యా పడవాళ్లఁ దోడ్కొలుప, నందఱు లేచి సముత్సుకాత్ములై॥
 చ॥ “జయ శివరాజ! దర్పజిత సహ్యాధర ణ్యధిరాజ! హైందవో
 దయ దినరాజ! శ్రీ భృశబలాన్వయ వార్ధ్యుడురాజ!” యంచు న
 ధ్యయ జయనాదముల్ వెలయ నప్పుడ జోతలువెట్టి, సాహసో
 న్నయ తత రాజకార్య ఘటనాపటులై చని రుత్సవంబునన్॥ 173

—❖— రామదాసు దర్శనము — ధర్మోపదేశము —❖—

మ॥ శివరా జీగతిఁ గొంకణక్షితి జయశ్రీ వొంది తత్పాలన
 వ్యవహారంబులు ధీర్పఁగాఁ బనిచి, సేవాకాంక్షియై రామదా
 సు విలోకింపఁగ నెంచి, వారియునికిన్ జూపెట్టఁగా నాత్మ భృ
 త్య వితానంబును బాచి, యొక్కతఱి వేఁటాడన్ మదిన్ గోరుచున్॥
 ఉ॥ శ్రీ సేనలతోడ సహ్యా వనసీచులఁ జొచ్చి దుర్రాత జంతు సఁ
 తానముఁ ద్రొంగు సప్పు - డటఁ దాపునఁ దీవల యాకులందు ము
 క్తా నిచయంబుఁ గూర్చినవిధంబగు నిద్దపువ్వాళఁ జూచి, య
 వ్వానిఁ బరించె నీగతి శివప్రభుఁ డుత్సుకి తాంతరంగుడై॥ 175

తే॥ గీ॥ “అదరువోయిన హైందవ హృదయములకు
 జీవబలములఁ బోసి ప్రాచీన ధర్మ
 పాలనము సేయ నినుఁగోరి, భరతభూమి
 వేచియున్నది, శివపతీ! వెడలుమింక॥ 176

శ్రీ ఒకదినము శివాజి వేటమార్గమునకై యరణ్యములోనికిఁ బోఁగా నచ్చట వృక్షముల
 మీఁది యాకులపై దేశాభిమానమును బుట్టించు కొన్నిశ్లోకములు వ్రాయబడి యుండెను
 వానినిజూచి యట్టి ప్రాసాది శ్లోకములు వ్రాసిన కవిపుంగవుఁ డెక్కడ నున్నాఁడాయని
 శివాజీ వెదకి చూచెను పుట 78 “శ్రీశివాజీ చరిత్రము” కె వి లక్ష్మణరావు

తే॥ గీ॥ తుక్తు కెరకాల నురుగుకరుల్లు దేల,
 'భోరు' మనుమోక్షె జగమెల్ల బుక్కి లింప
 దాటు కడిలితుపాచులో 'ధర్మనాక'
 సుడియుచున్నది దరిదీర్చి నడవు మిగిల॥

177

తే॥ గీ॥ చెదరిపోయిన యగముల్ శునురుపొచ్చి,
 సడలువాణ్ణి తగుతువులే చక్క దీర్చి,
 యనుగతశ్రుతి భువన మోహముగాఁగ
 హాయి బలికింప లెమ్ము మాతీయనీ॥

178

తే॥ గీ॥ దేవ ముని ధేను నిపా సాక్షి పద్మా
 పావన పరాగ పరిపూత భరతభూమి,
 కలిపురుష నాన్వహర కశ్మలముగాఁగ
 జూడజూలక శివపతీ! చూతు నిన్ను॥

179

సీ॥ ఆసురబల పరాహిత మూర్ఖ శాస్త్రీయ
 చేనాధర్మ సావకరణి,
 పరమతాశుగ శల్యపా శోపతాపిత
 స్వమతాపవేధ విశల్యకరణి,
 భగ్నావయవ సాధిబంధ స్వోగతీయ
 తా యథాకరణ సాధానకరణి,
 యిం కులాపాయ దుగ్ధిం శాత సుభట జీ
 వన సవోత్సాహ సావర్ణకరణి,

తే॥ అయిన క్షత్రాన్వ యాషధీ శాంతురంబు
 నంచిత తదాప్తి సహ్య శైలాంతరమున
 నరయుచున్నాడుసుమి - సుమిత్రాపచార
 పరిహృతి పరాయణుడు రామభక్తుఁ డిప్పుడు॥

180

చ॥ అనియెడు పద్య పత్తి హృదయంగమమై విశదాక్షరంబునై
కనుపడఁ బల్మఱు జదివి, గాథ నిగూఢ తదీయ భావ భా
వనమున మేచుబొంగ - గరుపాఠిన డెంద మమంద విస్మయ
ధ్వనితముగాఁగ, నచ్చటి విధమ్మునకుఁ దలయూఁచె నీగతి॥ 181

చ॥ “ఇది పరమాద్భుతంబు పరమేశ నిదేశము, సహ్యాపర్వతం
బిది చిగిరించెనేమొ యిపు డీగతి నెందుచు దేశభక్తి - సా
భ్యుదయ మతప్రసక్తి - సమయోచిత ధర్మపథానురక్తి, యు
చ్చ దశకుఁ బోవు హైందవము సర్వము నేఁ డిటు మేలుకొన్నదో॥

ఉ॥ కా దిది తానుదామొలచి కన్నడు భౌతికసృష్టి, యోగవి
ద్యా దయితం డొకానొక మహాపురుషుం డొనరించు శాంబరీ
వాదమ రామదాసమునివర్యుల పాదుక లంటుగొన్న యీ
మేదిని నిర్వహింపదె యమేయము లిట్టివి పెక్కుచిత్రముల్॥ 182

ఉ॥ ఎన్నిదినంబులయ్యెఁ గనులెత్తి గురూత్తము దర్శనమ్ముకై
జన్నియవట్టి! యా యడుగు జడలు నేటికిఁ జిక్కవయ్యె నా
వెన్నునఁ జేయిదట్టి నడిపించెడు దైవముఁ జూడ - వీఁపునఁ
గన్నులు నాకుఁ దోచవలె, గా కతఁడే యెదురైనఁ గావలె॥

ఉ॥ పౌరుష మెందు దైవబల పక్వము, దైవము సాధు సజ్జనా
కారము సాధుపుంగవుఁ డకారణబంధువు రామదాసుఁడే
భారత భావి భాగ్యరమ పట్టయి న న్నడిపించుచుండ, నా
ధోరణ ధూత గంధగజ ధోరణి నింకఁ బరాక్రమించెద॥ 183

చ॥ ఒక పరమాణువుం బొదివి యూర్జిత సృష్టిసమన్వయంబుఁ గొం
కక యొనరించు పండితునిఁ గానక నా కొకరూపు నిల్చునే?
యిఁక సకలంబు నాకడఁక యేకముఖం బొనరించి, నాదు దే
శికుఁ గనుదాఁక ని ట్లుపవసెంతుఁజుమీ హరయోగ జీవిక॥”॥ 184

చ॥ అని తలపోయుచున్, శివమహాప్రభుఁ డవ్వనసీమ నందు నం
దును వెదకెన్ భటవ్రజముతోఁగుగ సాధు సమర్థరామదా
సుని మునివర్యు, నిట్లలఁతఁజూపక చెట్టనుగుట్ట లోయలున్
గనుమలు నెత్తముల్ గుహలుగా వెడఁ గ్రుమ్మరుచుగడ, నొక్క చోన్॥

మ॥ దశసంతాన వితాన శీతల వాగాధశ్చాయఁ - గుంతోదర
స్థలి - దర్భాస్తరణస్థుడై - గణికసోఁచల్ రెండు మూఁ డంది, పా
త్తిలిసెజ్జన్ బొరలాడు లేడి నినుఁగున్ దిన్నించుచున్, దానిసేఁ
తల కుప్పొంగెను రామదాసు - భవబంధగ్రాసు నీక్షించుచున్॥ 188

ఉ॥ కన్నులఁ దొంగలించు కుతుకగబున మోము దుఱంగలింపఁ, బై
కొన్న సముత్సుకత్వముఁ గున్ గుఱిమై మది చొగగలింప, న
భృన్నత పాణులెత్తి శిరమున్ గరియఁగొని దోయిలించి, “సగ
విన్నిధయే! నమోస్తు గురవే!” యని తత్పదసీగి వ్రాలినన్॥ 189

చ॥ బెదరెడు లేడికూస ముఱిగిదుదు నకుఁ దేచ్చి, కన్నులన్
బ్రదిలెడు తేనె తెప్పలచు మ్రొగి, దయా మృదులాక్షరంబులన్
బెదవి గదల్చి దీవనలఁ బెట్టిన వల్పలి కేలు చెమ్మబుల్
చిదుమఁగఁ దాకి, “లెమ్ము శివశ్రీ” యని యల్లిన లేవనెత్తుచున్॥

ఉ॥ ఆదరమారఁ జెంత నుచితాసన మందఁగఁజేసి, తండ్రుమ
ర్యాద హితంబునూపి శివరాజున కిట్లనె రామదాసు, “వ
త్సా! దురతిక్రమాబులు ప్రజాహితశార్యములందు రేబవ
భీదుచునున్న నీకుఁ గలదే యొకతీరిక మమ్ముఁజూడఁగన్॥ 191

ఉ॥ కొన్నిదినంబులౌచు మదిఁ గోరికయున్నది నిన్నఁజూడ నై
న న్నిలుచున్న చో నిలక నల్లడఁ గార్యమువొట దూఁకు నీ
సన్నిధి చిక్కదయ్యె; గడసారికి నేటికిఁ జూడఁగంటి నో
యన్న! నినున్ గలంపవుగదా పగదారుల మాయమర్మముల్?॥ 192

ఉ॥ అండనయుండి కార్యగతు లారయఁజేయఁగఁ దండ్రు దూరమై
యుండె గురుండుఁ దండ్రుయగు నుత్తమవిప్రుఁడు ఖాండదేవు వే
ఱొండుజగంబుఁ జేరె నిపు డొక్కఁడవున్ దరుణుడవౌచు, ను
ద్దండము లీప్రభుత్వముల దందడి నేగతి నాఁగి నీఁగెదో॥

ఉ॥ పాయనికూర్చి నీకు నిరపాయపథమ్మును జూపఁగా నుపా
ధ్యాయిని వీరమాత భవదంబ దయాజగదంబ జీజియా
బాయికి సేమమే? సుగుణబంధుర బాంధవసింధువౌ సయీ
బాయికి నీ వధూమణికి భద్రమే? నీప్రజకెల్ల శ్రేయమే?”॥

చ॥ అను గురువర్యునాదరణ మందుచు, సాంద్ర సుధారసాభిషే
చనమునఁ బోలె నెమ్మనము చల్లనగా శివరాజు వలె, “మీ
ఘన కరుణావలంబనము గల్గిననాఁడె శుభోదయంబు మా
కొనరినదయ్యె నేకొఱఁతయున్ గలదే సురధేచు సన్నిధిన్”॥ 1

మ॥ గురుజీ! మీ రనినట్లు కార్యములచిక్కుల్ పెక్కులై యున్న, నీ
శ్వరచింతా పరతంత్రమాచు మది నిచ్చల్ సాధుసేవా సమా
దరమున్ గోరెడు, వేచియుంటి మిముఁ జెందన్ బెద్దయున్ బ్రాద్దు;
త్తురుపొత్తుం గుడిపించు రాచటిక మెందున్ విందు చేకూర్చునే॥ 1

చ॥ జనకుఁడు దూరమాచుఁ, బితృసమ్మితుఁడౌ గురు ఖాండదేవుఁ డే
గినకొఱ దోఁపకుండ నుడిగించితి రాచటికంపుఁజిక్కు, లై
నను మఱికొన్నియూహలు పెనంబడుచుండె మనంబునందు, నా
కనువగు ధర్మనిర్ణయము నందుటకై మిము నాశ్రయించితిన్॥ 11

ఉ॥ రాచటికంబునన్ గలదు, - తాఁగఁదనంబు కసాయిసేత మా
యా చరణంబు, ధర్మపథ మైనను - దప్ప దొకప్పు డాత్మసం
కోచము, రాజనీతి యనుకొన్నను - నోదముపైని పైరుగాఁ
దోచుఁ, బ్రభుత్వముల్ నరకదుర్గము లంచని పెద్ద లాడరే॥ 11

|| కొందఱఁ జేతఁబట్టి, మఱికొందఱును దలక్రిందుసేసి, రా
జ్యేందీరపేర ర క్తబలి యిచ్చుట యెవ్వరికోస? మీశ్వరుం
డందఱఁ గావఁడే? ప్రకృతియంతయుఁ బండదె జీవభుక్తి నై
నందిన? మోమరే యిన ఘన శ్వసనాదులు పూటకాపులై? || 199

|| నామది నింతవట్టు మననం బగుచుండు, మతమ్ము దేశమున్
బ్రామిన చీకటిన్ దలఁచుపట్టునఁ బట్టఁగరాని శెంపు పెం
పై మెఱపాడు, దానికొఱ కాయుధమై న్నినఁ - 'గ్రూరకర్మమా
నేమొ' యటంచు, 'శాగలి - బలహీనత యశా' ననియున్ దలం పగున్ ||

|| 'మన కింతే' లని యూరకుంట విబుధుల్ మన్నింప, 'రన్నింటి కే'
ననుచున్ దూకిన లోకమే పెడమొగం బొసట్టులొ; నీయెడన్
మనుజుం డెట్లు చరింపఁగావలె? మహా మాయామయ బీజగం
బనుచున్ మౌనులువట్టుదారియ ఘనగలై గమ్యమై యుండునో? ||

| అది యగునేని రాచలోకమ, నొకబంధ మీదేల? యెవ్వరే
నొదుఁగుచు రాజకల్పిత నియోగములన్ జనుటేల? యిట్టిసం
పద యెటుగల్గె రాజునకుఁ? బాపము లాతని కగటవో? బలో
న్మదమున రేఁగి పైకొనెను మానవులెల్లరు రాజు తాదురో? || 202

| ఈమెయిఁ దారసిల్లెడు ననేకతరంగములెత్తి సంకులం
బొమది నిర్ణయంబుకొఱ కాతురతన్ గనుచున్న, దా తుకా
రాముఁడు 'ధర్మసంగరము రాజుల కర్హ' మటంచుఁ దెల్పి, వి
ద్యామయు నిన్నుఁ జీరుమనె, నంకిలివో మది నూలుకొల్పవే" || 203

అను శివరాజుచిత్తమున హత్తిస యొత్తిడిఁ జూచి విస్మితా
ననుడయి రామదాసమునినాథుఁడు వలెఁ - "గుమార! నీ వచిం
చిన దుచితంబ ధర్మపరిశీలన సేయుచుఁ బాపపుణ్యముల్
గని, నిరపాయవృత్తి మెలఁగన్ దలఁపొందిన - నింత యొప్పదే" || 204

ఉ॥ మానవ జీవితంబు సుకుమారము సార్వర్థ - పరార్థ సౌఖ్యసం
 ధానముతో మదిన్ దనుపు - తత్పరమార్థము, సార్వర్థవృత్తియు,
 దైనను గేవ లైహిక సమాహృతి - రాజస తామసాంక మ్మా
 మౌనులు ముక్తికై నడచుమార్గము - సార్వర్థమ, సాత్త్వికం బగున్॥

చ॥ తగులము లేక, యాసలకు దాసులుగాక, తమత పండి పై
 రగు ఫల మూల శాకముల నంది, బహగ్గత పంచభూత శ
 క్తిఁ గొనుచు నాత్మముక్తి పరికించుట యొక్క తెఱంగు, దీని మే
 లు గొనరు గొంద - తాత్మసుఖలోభ మభూతహితత్వ మెచ్చుచున్॥

తే॥ గుడిసెలోఁ గన్నుమూసి, పైఁదొడరు భూత
 ములకు మేనిచ్చి, లోని శత్రుల జయించి,
 సార్వర్థముఁ దలంచు మునికి - రాజగ్ని కుపమ
 యొదుఁగల, దంతయును దలక్రిందుగాక॥

207

తే॥ తన్నుఁబోలిన సకలభూతములు దనియఁ
 దాను మురియుటే - మానవత్వపుగుఱుతు
 దాని సాధించుటే - పరార్థమగు నందుఁ
 దెరువులివి, రాజసంబు - సాత్త్విక మనంగ॥

208

మ॥ తన కేమేలు దలంప, కన్యహితచింత బ్రాభవం బొది, శా
 సనశక్తి జగమోమ రాజసమగున్ సామ ప్రబోధంబునన్
 దను పొందించుట సాత్త్వికం, బిటుల ముక్తప్రాయులౌ జ్ఞానియున్
 జననాధుండు పరార్థమున్ గొనుదు - రంతశ్శాంతి దైవారినన్॥ 209

చ॥ ఒదవిన రెండుమార్గముల యోగ్యము సాత్త్వికమైన, మూఢ మూ
 ర్థ దశల గండరించిన జగంబున మేలు ఘటింప - రాజసం
 బదికినయట్లుగా ఫలసమగ్రదశన్ నియమించి నిల్పఁజూ
 ల దవుట శాంత రాజసకళా పరిపాకము సాధకం బగున్॥

210

తే॥ దాన స్వార్థముఁగోరు భూధన్యులకంట
మునులు మేలు, నారలకంట మొగిఁ బరార్థ
సాధకులుమేలు, వారిలో జ్ఞానధనుని
కంట రాజుగ్న శాంతిరక్షకుఁడు మేలు॥

211

తే॥ వినుము శివదీ! పరార్థమున్ బెనుచున్నపుడు
జ్ఞానధనుకంట శాంతిరక్షకుని కిన్ని
గతుల నొకపును గల, దన్నిగతుల నిలుపు
గల, దది పరులరంజిగచు కృత్రిమాము॥

212

1 రాజతపస్వియై భువనరంజకతన్ వెలయుదుట సుధా
భాజన ముద్ధరించుట, యపారపయోధి మధుగచునాటి వి
ద్యా జటిలత్వ మబ్బిసఁగదా - సకలమ్ము దమింపుచున్ బయో
భోజన మిచ్చుచి వెత్తనముఁ బొందు టనన్ బయిపైన నున్నదే! 213

వేడిమి సూపరా, దొరుల వేడినదో బలహీనవృత్తి, గొం
కాడుట కానికార్యము, యథార్థము లోకవిరోధి, మేలునన్
గీడునఁగూడఁ గీడు పరికించు దిగుబున - నెల్లవాడు 'మా
వా' డన - రాజనీలి నన్నపన్ దరమే మొక పాటివానికిన్॥ 214

1 ప్రతికూలంబు లడంచి మేలు గలిగింపన్ బూని, గాఢాభిమా
న తరంగోద్ధతి రేగి దూఱునెడి విఘ్నవాతముల్ లేచి ప
ర్వతములొవ్వలె నెదుర్చు వాని నొడిఁగిపన్ దీరు లేనప్పు, మ
ద్ధతుడౌ రాజసయోగి క్రుంగి యడఁగున్ దైవంబు సాధించుచున్॥

లాతుల కి ట్లడంగుటయు లాఘవమై కనుపట్టు; భోరఁగాఁ
జేతులురాని రాజముని స్తేగి దమింపఁగనోప, డట్టి యా
కూత మెఱుంగువారు దొసఁగున్ దగ వెంచక స్వార్థసిద్ధి కు
ఱ్ఱాత్రలు వోదు, రీ జగ మయోమయమై కనులుండి లే వగున్॥

తే॥ ఇంతయురవడి కెదురీది, యింతకంత
కులికివడక, యెడంద కాయువునుబోసి,
పరహితముఁ బెంపవలెఁగాక బమ్మరింపఁ
దగదు, తగవెల్ల సృష్టితత్త్వమునఁ గలదు॥

ఉ॥ సృష్టి - పరస్పరాశ్రయ పరీతమ యయ్యు, స్వత స్స్వతంత్రతా
పుష్టము భిన్నమార్గములఁ బోకడ - నైజము న్యాయ్యమయ్యు,
తృప్తము తన్నికృష్ట మడఁగించెడి ధర్మపదార్థ మిట్లు సం
సృష్టము సంకరం బగుటఁజేసి సమన్వయశక్తి కావలెన్॥

తే॥ ఆ సమన్వయ మకరంద మందుకొఱకు
మధుకరము పూవుఁబొదరిండ్ల మలయునట్లు
ప్రకృతియంతట సృష్టిమర్మముల నెమకి
తరిచి పొరలెత్తి - చవులంటువెరవు వలయు॥

ఉ॥ అట్టి సమన్వయంబు ఘనులైన మహాత్ములకైనఁ బూర్తిగాఁ
బట్టదు - దైవశక్తి విగఁబట్టినవారికిఁ గాక వారి కీ
చుట్టటికంబు గిట్టదు - విశుద్ధ సమాధిలయంబు గాక, యి
ప్పట్టున లోకసుస్థితి కెవండు సమర్థుఁడు తోడుసూపెడున్?॥

మ॥ తనముక్తికై దలపోయు సంయమి, పరార్థం బెందున్జ్ఞానియున్
వినినన్ మేలువచించు, ధర్మగతు లన్వేషించురాజుగ్ని పూ
నినచోఁగాక సమాధినిష్ఠుఁడయినన్ - నిర్భీకపై లోక మె
వ్వనికీవాఁడుగఁ దాండవించు, నిటు విధ్వస్తంబు ధర్మం బగున్॥

ఉ॥ ఉన్నది దైవరక్ష సకలోపకృతుల్ ప్రకృతిన్ ఫలించియే
యున్నవి భూతశక్తి జగమోముచునున్నది కాని, లోక మా
యున్నతికోసమై పెనఁగి యొం డొకటిన్ గబళించుచున్న - దీ
చెన్నుటి చీకటిన్ బొడుగుచేతులు పైకొని విక్రమించెడున్॥

తే॥ దొరలమని యస్త్ర శస్త్ర బంధురత నెఱపి,
తెలివిగలమని పెను కుయుక్తులను జొనిపి
జగముఁ గబళించు బలియురఁ జక్క-బలుప
కున్నఁ దెరువున్నె? నా యార కొడుఁగఁగలరె?॥ 223

ఉ॥ అట్టి ప్రజాపకారము బయల్పడి ధీమడు సైఁపఁగూడ, ద
ప్పట్టున సామదానములు పొందియప్పుడు భేదదాడముల్
ముట్టకతీట దందు రణముల్ మరణంబులు నోర్చి, కత్తులన్
గట్టుచు నెత్తురుల్ గురిసిగాక - తొలఁగునె దుష్టహారముల్?॥ 224

ఉ॥ ఇంతలు సేయకున్న ఫలియిగాప దొకిప్పుడు లోకముగళి
బింతలుసేత హింస యగుసేమొ యటం శోకజంకు దోచు, నా
స్వాంతమునందు లోకహింస యజ్ఞముగా నిది యెత్తు వేదసి
ద్ధాంతము - యజ్ఞ ముత్తమ మటం చదియున్ బరులండు హింసగన్॥

చ॥ ఇది దరిలేనిసాగర - మహింస ము హింసయు నిర్ణయింప, నె
య్యదనునఁ బ్రాణికోటి కహితాచరణం బది హింస, యైన స్వా
భ్యుదయముఁగోరిగాక జగదున్నతీకై యొసరించు కార్యము
దొదవిన హింసయున్, ఫలశతోన్నతమౌచు సహింస నాఁబడున్॥

క॥ ఇటు లగుట లోకరక్షా
ఘటన యవశ్యంబు సేయఁగాఁదగు, దానన్
జటులత కుటిలత హింసా
పటుతయుఁ గొనరాదు - స్వార్థపరత యెసఁగమిన్॥ 227

తే॥ స్వార్థమునఁగూడఁ దారతమ్యంబు గలదు:
తొలుతఁ దాను, గుటుంబము, కులము, జాతి -
యిందు స్వార్థము క్రిమముగా డింది, కడ క
ధర్మమే ధర్మమగుఁ - బరార్థమునఁ దవిలి॥ 228

క॥ 'నా' యనునది లేని జగ

చ్చేయింబ పరార్థ మది భరించుటయందే

నాయకుఁ డొకఁడు సమస్తా

పాయవిదుఁడు వలయు సతఁడె ప్రభువన నొప్పున్॥

ఉ॥ ఆ చతురుం డొనర్చు జగదాదృతి రాచటికంబు నాబుడున్,
'రాచటికంబునన్ గలదు - తాఁగఁదనంబు, కసాయిసేత, మా
యాచరణంబు' నంటివిగదా - యది స్వార్థముగొన్న దృష్టి, ధ
ర్మాచరణంబునం దతని కంటవు తద్గత పాపపంకముల్॥

ఉ॥ పాపము లంటఁబోని గునపంబునఁ బువ్వులతోటఁ బెంచి, న
లైవులవిచ్చు పూల పొలపంబునకున్ దలయూఁచి, కన్నులన్
జేపిన తోటకాపువలె, జేకొను ధన్యత దేవపూజకున్
బ్రాపగు లోకనిర్వృతికిఁ బట్టగు - నాతఁడు ధర్మకర్తయై॥

క॥ ఈగతి, లోకోద్ధరణ

శ్రీ గురుభారమును దలధరించిఁ స్వాగ

త్యాగి విధించెడు శిక్షా

భాగం బది - రాజనీతిపథము, కుమారా॥

ఉ॥ నీమము లేనిచోఁ దగవునేర్వదు లోకము తానుదా - నహం
తా మమతా పురస్కృతపథం బది, కావున ధర్మబద్ధుడై
సేమముఁ గూర్పఁగా నడరుసేగినిఁ దీర్పఁగఁ జాలు ప్రాభవో
ద్దాముఁడు రాజు, కావలె, సత్సద్రము, కావలె రాజనీతియున్॥

ఉ॥ రాజన మర్త్యమాత్రుఁ డనరాదు - జనార్దనమూర్తి యష్టది
గ్రాజుల యంశ మంది, మునిరాజ తపంబుల షష్టభాగమున్
బూజితవృత్తిఁ గొంచు - జగమున్ నడిపించు నియంత వాని శి
క్షా జటిలాతపం బఘము గ్రాచుఁ, బదంపడి కాయు వెన్నెలన్॥౨॥

॥ బలితపుటెండలక దెవులు న సిగ మొడికలు - చల్వవెన్నెలల్
వొలసిన సేదదేటి, తనుపుక బెనుపుక గొని పూచు గాచు, నీ
లలి నరపాల శిక్షణబలంబున సొసక ప్రతాప జగము - సా
ధుల వచనంబులక దెలివి దోగి, పరాపరస్థితి బొల్పెడిక॥ 235

తే॥ నా వచించిన యగ్గమ గాయును నేటి
హైందవజగంబునకు - నీకు న్యాయించి,
ధర్మదండము నభయహస్తమున బూన్చి
పంచినదిసూ వె నిచ్చు భవానిమాత॥ 236

॥ కావున భూపతీ! ప్రజల గాచు నీవిధి, నేల దుచ్చుచో -
నావుల గాచుచో - బ్రజల నాగయుచో - బ్రలిహాలశిక్ష హిం
సావిధి గా, దుపేక్ష బలశాలిక గొప్పముగూర్చు, నీకు నే
లా వెనుదీయ - నీశ్వరవిలాసము నీకరమందు బాడెడుక॥ 237

॥ మతముక దేశముగ్రాణిల్యముగ సభాపిఠము సీతీరు, సా
తతముక నీ వొందించు త ద్భవముల సన్నాహము గాబోవు ను
న్నతికి గుర్తులు, భూత భావి చరితాంతర్యము 'గన్నారం జూ
చితి' మన్నక గొల్పలేదు, నీవలకు స్తుత్రీ భారతంబుదెమక॥ 238

॥ అటమది మాని ధర్మవిషయధ్వని మిత్తి, పరాధికార జ
య్ధరితము దేశముక మతము జక్క నొసర్పుము భారమెల్ల నీ
యటకడ బూనుచో - సమయ మారసి నివెనువెంట దామ వ
త్తురు మనహైందవప్రజలు తోడ్పడెడుక మముబొంట్ల దీవనల్॥ 239

॥ ఆవును లేగయుక బరులయంగడి నమ్ముడువోవ, దీవలుక
బూవులువోని స్త్రీచరితముల్ కడునాటడి బొంద, దేవుడుక
గోవెల రూపుమాసి వెడకోతల రోతల బుగ్గిదేల వ
త్సా! వెనుదీసి పోవిడుతువా భరతావని భాగ్యసంపదల్॥ 240

ఉ॥ ఆ రవినుండి నేటివఱ కానికఁబూని బుజమ్మలొడ్డి, భూ
భారము మోయు వంగడముపాదునఁ బుట్టినమొక్క — తత్ప్రభ
మీఱకయున్నె? పంబిన యమిత్రకులంబులు దానిపెంపునన్
దీఱకపోవునే? శివపతీ! తెరదీయుము వీరలక్ష్మికిన్॥

తే॥ వేసముల మాఱు ధర్మజిజ్ఞాస నీకు
వలదు — వలవదు పుణ్య పాపములగొడవ
రాచబిడ్డవు — ధర్మశస్త్రమున దున్ని
పంట గొలుపుమీ యిహ పర భాగ్యలక్ష్మి॥ 2

ఉ॥ కాపరిలేని గోగణముకై వడి — హైందవభూమి ధర్మర
క్షాపరులైన క్షత్రియులఁ గానక, ముష్కర తస్కరాళిచే
నేపటి, నీపయిన్ బరువులెత్తెడు నాసల వేచియుండె, బా
హు పరిణాహ ధూర్వహుడవై శివరాజ! భరింపు మీధరన్॥ 2

మ॥ చివురుంజెక్కులు చెమ్మరింప విజయశ్రీ నీవు సాధించుచోఁ
గవియున్ జిక్కులుపెక్కు లొక్కమొగి లోకంబెల్లలోఁగొన్న యి
యవనాధీశు లెదుర్తు, రబ్ధిమథనం జూ, నేటి పోరాటలో
శివజీ! యంగిటఁ జేదనాఁపి, యమృతశ్రీ యిమ్ము నీవారికిన్॥ 24

చ॥ ‘మునుకలువెట్టు దేశ మతముల్ దరిఁజేర్పఁగ ధీరుఁ డెవ్వఁడా’
యని నినుఁ గంటిఁ, గంటి భవదాశయ, మీ నినుఁ బ్రోత్సహింపఁగా
బనిగొని ధర్మగీతములు వ్రాసితి, నాతలఁపున్ వచించి నె
మ్మనమున నూఱడిల్లితిఁ, గుమార! సమీహిత మీవ చూడుమి॥

చ॥ అను మునిరామదాసు వచనామృతమున్ మనసారఁ గోరి, త
న్నున నిలువెల్లఁ బొంగి శివభూపతి యిట్లనె, “నోమహాత్మ! నా
మనసు కలంకవాసెఁ, జిఱుమబ్బులు మాసె, నుషస్సమాధి మే
లొకని యరుణుండు దూసె మునికోలఁ, జరింతు జగద్ధితార్థి॥ 246

మ॥ తమయాజ్ఞన్ శిరసావహిగపుచు నుదాత్త తాత్రధర్మబు కృ
త్యముగాఁ దీర్చెదఁ — గాపపుణ్య విచికిత్సల్ వోవ నాకేల! రా
జ్యమునెల్లన్ గురుదక్షిణాత్మకముగా నర్పించితిన్ మీకుఁ, బూ
జ్యముగా నేలుఁడు, గైకొనుండు నను హస్తాలంబ దండంబుగన్॥ 247

మ॥ * గురుజీ! సుందర కందర ద్రుమ తటీ కుంజాపగా రమ్య మీ
పరశీ పర్వతదుర్గ - మిందు వసతిం బాటింపుఁ, డేఁ బల్మఱున్
దరిసింతున్ మిము, నేటినుండియు భవద్రాజ్యంబుగాఁ జాట — భా
స్వర కాషాయపతాక యెత్తి ‘భగవాజగడాఁ’ బ్రతిష్ఠించెదన్॥ 248

చ॥ అను పలు కాలకించి పులకాంచితుఁడై ముని రామదాసుఁ డి
ట్లనె “శివజీ! త్వదీప్సితమ యయ్యెడుఁగాక! విరక్తి సన్న్యసిం
చిన ననుబోటి కీ భువన శిక్షణ రక్షణలేల? నీవ - నా
యనుమతి నేలు మీయిల్ల సమస్త — మపాస్త రజ స్తమంబుగన్॥

చ॥ వెరవును లావు గూర్చి నడిపిగడఁగ నేస్తువు రాజనీతి నీ
కొరు లుపదేశమీయఁ బనియుండదు నే దరిలేనియప్పు — డ
క్కఱగలచోఁ — బరిచెదవుగాక మదీయము చాసబోధ భూ
వర! హిత సర్వధర్మ పరిపాకము నీ కలదాసఁ డీకుఱున్॥ 250

డ॥ నలుగడఁ జిక్కులొట్టుచు మసంగబునఁ గ్రొక్కట మీఱుచో — ననా
కుల మతిశాలివై శరణుగోరుము నీ కులదైవతమ్ము, ని
ర్మల ముక్తరంబునందువలె — మానసమందు భవాని తోఁచి నీ
యులు కెడలిందుఁ బూజువడియున్నదిగా భవ దన్వయద్ధికై॥ 251

* “Bhagwa Zenda or orange brown (was the) standard of Shivaji The tradition is that Shivaji's standard assumed this particular colour from the orange coloured robes worn by the great sage (Ramdas)”

ఉ॥ కూరిమి వోయుచున్ నుదుటఁ గుంకుము వెట్టి, సఖిడ్గపాణికిన్
దోరముగట్టి, వె న్నొరయు తూణమునన్ జయలక్ష్మి వెట్టి, హృ
న్నీరజమందుఁ దా నిలిచి నిన్ నడిపించు భవాని యెందుఁ భో
స్వారికి - నీ పటాణిగొరిజన్ దడి యంటఁగనీక త్రిప్పెనున్ ॥ 2

మ॥ శివజీ! లె మ్మిది దాసబోధ మిదియే శ్రీచక్ర పూజాస్రజం
బివి నాదీవన - లిన్నిటిన్ గర శిరో హృత్స్థిమల న్నిల్పి, యు
త్సవ ముత్సాహము దోహలింప, భరత స్వాతంత్ర్య దీక్షాంతమా
సవనంబున్ జరిగింపు మా భువనరక్షాకర్త్ర ని న్నోమెడున్ ॥ 2॥

చ॥ చనుము కుమార! నీవు సువిశాల మహీవలయమ్మునెల్లఁ బ
చ్చనిపయి రిచ్చగించు వ్యవసాయఘనుడవు, నాన్గములలన్
బనులు - మఱెన్నియో పెనఁకువల్ నిను ముట్టఁగనుండు, నన్నిట
గనుఁగవ గల్గియుండు మవుఁగావుత నీకు జయమ్ముఁ గీర్తియున్ ॥

మ॥ అని యర్పింప శివప్రభుండు వినతుడై వానిఁ గొంచున్, బ్రിയం
బునఁ “దండ్రీ! సెలవిచ్చినాడ, విక నేఁ బోవచ్చునే! పోదునే!”
యనుచోఁ - గుత్తుక డిందఁ, గన్ను పదనై యజ్ఞాడ, మోమోట మ
న్దొన నూల్చొంచుఁ బునఁప్రణామమున వీశోలదఁగా - నాతఁడున్

తే॥ “ఎదఁ - బెదవి - గాలుఁ గదిలించు సదనులందు

నెంత మెలఁకువ యున్నదోయీ కుమార!

గురులయెడ లేత - యరులపైఁ గులిశధార
నీదుమది, వారి వీరి బంధింపకున్నె ॥

256

॥ శో యెడఁబాటునన్ దలఁకు మానుము, నీ మయినీడ జాడలన్
బాయకయుండ, నీ వదనుఁబట్టుచుఁ బట్టిన దైవకార్యమున్
జేయుము, కీర్తిగా” మ్మని వచింప, శివప్రభుఁడు ద దాదరా
ప్యాయిత భావుడై చనె రయమ్మున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్ ॥ 257

॥ తనకై వేచిన మాతృకైవశము - సంతర్వన్నీయకా పత్నిని
గని, సహ్యవని రామదాసముని సాక్షాత్కార భాగ్యము - నా
తని సందేశము ముచ్చటించి, తన వాగ్దానము దీర్చిన వే
యనిచే భృత్యుని “రామదాసమునిరాగ్యం” బాచుఁ గాణింపఁగన్॥

॥ పదపడి కర్జమున్ గొని శివప్రభుఁడొన్ తురంగస్థైర్య సౌ
పద యెదిగించి, సాధన ననాగ్రతఁ బొందుచు, గోపలైదు
ర్భదములు నేసి, వేగు నుండి, నిపుర గాఢ్యసీమలన్
బొదివి జయింపఁగా నుత్తమము వెలయును నుదార శీరతన్॥ 259

❖ శివా - గర్వలక్షణ - పురపుర గోపలైదుర్భదము ❖

॥ ఇట్టి శివప్రభుని సేవ మెల్ల విధి పుర గోపలైదుర్భదము
నెట్టన మ్రోసె “గుర్జముని గోప, పల్లె బొక్కసము, వే
పల్లెరి దేశమెల్ల, బుట్టెరి కామిచుట్ట, మత్తము దీ
కొట్టరి - మాహాగీతము గోపలైదుర్భదము” అను నాగ్యం॥ 260

॥ తోరణం బట్టెరిగి సేవతోవలె గోప, శివప్రభు ద్వయం
బారయుచుండి, సేవ గోప “బొదిర గోదర” గాఢ బ్రతీపమున్
జేరు పెట్టిగి, తత్త్వముని పేధము లారయ గా నెవము - స
ర్దారులు మంత్రు లాపు గాఢ గొప్పన ముట్టవలె వారివో॥

॥ “చిన్నటనాటి నేతల ముచ్చేరుచుగోప నెరుంగఁడంచు, బై
నున్న పహాజి నాని సరియొత్తకట్టె డని, మొన్న దోరణన్
గొన్నపు డంపు నుత్తరము కొంత విధేగూతఁ జూడెనంచు, మా
కన్నటు వ్రొప్పటె - మదిగా కుదురయ్యె శివాజినేతకు॥ 262

॥ అయ్యారే! మొనమొన్న బాలకుఁడు గాదా! యెంతలో నెంతవా
డయ్యె - గొండల నూపి లేపఁగలవాఁ డానాఁడు మాకొల్వునన్
దియ్యం బాడఁగఁ ‘దేటతేనె’ యనుకొంటి - నేడు లోక బుద్ధులే
క్రయ్యదోగెడు మూఁగడు బయిన నీగల్ గూయుచు గుట్టుచు

ఉ॥ ఇంతటితెంపు బాలకున కేగతిఁ జేకుఱు - లోన నెవ్వరో
కొంతకుఁగొంత సాయమును గూర్పక తీర్పక? విప్పిచూచుచో
నంతయుఁ దానయై మనషహజియె యాడఁడో బొమ్మలాట? లే
నంతట వానిజాగిరుల యంచులనే యితఁ డేల పైకొనున్?॥ 264

శా॥ లావుజూపి జయంబుగొన్న 'రణదుల్లాఖాను' కర్ణాటల
క్షీర్ణ వాల్లభ్యము వెంటనుండిన షహజీ కిచ్చి, యేతెంచె మా
సేవల్సేయఁగ నాటినుండి యట షాజీ రాజ్యమున్ గొంచు, దు
ర్భావున్ బుత్రకుఁ దోలె మాపయికి, బైపైఁ దాను గాపుండుచున్॥

ఉ॥ ఆ సరదారు లిట్లు మరియుదల మీఱుచు, నస్మదీయ వి
శ్వాసము వమ్ముసేసి మనపైఁ బగయొత్తుట నైఁపరాదు, సం
త్రాసము నొంద దూకి శివరాజు నడంచుట మేలొ? షాహజీ
వేసము బైటవేసి నడిపించుట మేలొ? వచింపుఁడి" యనన్॥ 266

శా॥ ఆ మాటల్విని షోలపూర్వభుఁడు ముఖ్యామాత్యుఁ 'డబ్దుల్ రహీం'
సామర్షంబుగ లేచి "యిట్టి విపరీతాచారముల్ గొత్తలే
యీమన్నీలకు? నైఁపఁగూడ దిక్క, బ్రత్యేకంబుగా నిర్దురన్
స్వామిద్రోహులఁ బట్టఁగావలె నవశ్యం" బంచు వాక్రుచ్చినన్॥ 267

మ॥ సరదార్లందఱలోన మేటియు, బలిష్ఠ ప్రౌఢ బాహుమదా
కరుఁడున్, తొమ్మనఁజిమ్ము గండఁ 'డఫజుల్ ఖాన్' లేచి యిట్లాడె, "దే
వరవా రిట్లభిమాన మీవఱకుఁ జూపన్ వారు చెల్లాడుచుం
డిరి - లేదే దలయొగ్గి మీచరణపీరిన్ గొల్చి కూర్చుండరే?॥ 268

॥ కన్నులుమూసి తంత్రములు గట్టెడువాఁడు షహజీ, యాతఁడే
మన్ననఁ జూపుచున్న - నహమత్పురరాజ్యము చేయిసేతులన్
సున్నముఁ జేసె, నేఁ డిచటఁ జొచ్చె, బిజాపురరాజ్య మెట్టు ల
భ్యున్నతిఁ గాంచు - నీపురుగు లూడలు వేరులు త్రుంచుచుండినన్?॥

చ॥ ఎఱుగనియట్టులుండి - యొల్లవిచ్చి - బలమ్ములనిచ్చి - పుత్రకు
బురికొలిపెన్ వహజి, పగుబొంచె నొకించుక దూరముండి; ము
ష్కరుడు సుతుఁ డొసర్చు కొఁకగామి వచింపఁగరాను - దుర్గముల్
పోరిగొనె, స్త్రీలఁ బట్టె, మతమున్ గొలియించె, గలంచె దేశమున్॥

క॥ ఇంకను గన్నువిచ్చి తమ రీ చలిచీమలు తాచకుండినన్
గొంతు కళంకు రాజ్యమును మతక గ్రలకున్ ఘోరిల్లు, మీ
కింకరు నాజ్ఞ సేయుఁ, డొదిఁగించెద - గొంచెద - వాని వీనినిన్
బింకఁబడంచి మీయెనుటఁ బెట్టెదఁ - బట్టెద వానిదేశమున్॥ 271

స॥ అనునెడఁ, దోరణాధిపతి “యాతఃగిగడఁగు దుండగిఁగు లేఁ
డని మును విన్నవిచితిఁగదా - యిపుడైనను జిత్తగిఁపుఁ” డం
చనె, “మన దుర్గనాథులకు నగు జనాభికి నిల్వ వీలులే”
దని యనెఁ గొండనాథపతి; “యకాను, సిగ” మ్మని పల్కి రందఱున్॥

సీ॥ అంతఁ గల్యాణినాయకుఁ, ‘నూలానాయ

హమ్మదు’ వి. తుండై యనియె నిట్టి,

“లీమాట లిగి నిజగజేయగుఁ - దచ్చమూ

పతులఁ గొందఱు సేయు పనులఁబట్టి,

షాహజీతనయు దుశ్చరితె మింతలుగాఁగ

భావింప నా యనుభవమువలన;

సతులైన శత్రు సహతులైన జీజిక

మన్నించి విడుదు సంపన్నుఁ డతఁడొ,”

తే॥ అనెనునంతలో నొకదూత యరుగుదెంచి

“కన్నడమునుండి ముస్తఫాఖానుగారి

మనవి” యన, నవా బాబాబుఁగొని పరింపు

మనుటయు, మురారిజగదేవుఁ డంది చదివె॥

మ॥ “తమయాజ్ఞా గొని కన్నడంపుజయయాత్రా గొంత సాగించియు
 టిమి లోఁగొంటిమి పోర ధీరపరిపాటి గొన్ని సామంతరా
 జ్యము లాంధ్రావనిపోరుతీరు బలితంబై యుండె ‘జింజీ’ జయం
 బమితాయాసముఁ గూర్చె, నేటికి నసాధ్యం బంచుఁ గాన్పించెడిన్
 మ॥ మన షాజీసరదారు వర్తనమునన్ మా ర్పెంతయున్ దోచె ర
 మ్మనినన్ రాఁడు, బలంబు లంపఁ, డనిసేయన్ దెంపుఁ జూపింపఁ దా
 తని పేర్వాసికి మాటులే దిచటఁ దంత్రా లేవియో సేయుఁ జే
 సినకార్యములఁ ద్రోయుఁ దోడ్పడఁడు ‘జింజీ’ కోట సాధింపఁగన్
 ఉ॥ ‡ నాలుగుమాసముల్ చనె ఘనమ్ముగఁ గోటను ముట్టడించి తా
 నాలముసేత మాని, సెలవంది స్వదేశమునేగఁ గోరె, “గ
 య్యా లిటులుండఁ - బోక తగవా - సులతానులఁ గోరు” మంటి “సై
 న్యాలకుఁ దిండిలే” దనుచు నప్పుడ యేగె ననాదరింపుచున్ ॥ 276

తే॥ గీ॥ అతనిఁగూర్చి విచారణ యవధింపుఁ,
 డంపుఁ డొకకొంతసేన సాయముగ మాకుఁ,
 దమ యనారోగ్య మిట్టితొందరలఁ గదుప
 వలదు, స్వామివంచకుల పైఁపంగవలదు!” ॥ 277

చ॥ అని పరియించునప్పు డరుణాననుఁడై సులతాను విప్పుక
 న్గొనల మిణుంగురుల్ గురియఁ “గూఱఁ గృతఘ్ను సహింపఁగూడ, దా
 తని యపరాధ మిట్లు విదితంబ, విచారణలేలయింక? నే
 మనెదరుమీ?” రటన్న, వినయానతుఁడౌచు మురారి యిట్లనెన్ ॥ 278

‡ “When the siege of Jinji was protracted and fighting continued long, the cunning Shahji sent an agent to the Nawab Mustafa Khan to say that grain was very dear in the camp, that the soldiers could not bear the privation, any longer, and that he would retire to his own country without waiting for permission” Page 44 - J N Sarkar

॥ “సను మన్నించు జహంపనా! యొక కృతఘ్నువృత్తి - దా నెంతహె
చ్చినవాడైన క్షమింపఁగూడదా, షహజీనేరముల్ పెక్కు-లై
గనుపించుక, దమరన్నయట్టు లతఁడా గావచ్చు విగ్రోహి యె
వ్వని నాడింపవు తాఱుమాఱుగ స్వలాభభ్రాణ రాజ్యాంగముల్” ॥

॥ మంచియుఁజెడ్డయుక దెలియు మాన్యులు శాగతులుగాన, మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెద, - షహజీ నడకతీ రొకమాగిరి తొల్తునుగడి గు
ర్తించితి, వింతలో నిలు మదిగచి కృతమ్ముచు విస్మరిగచి వా
చించునె! సింగముక 280 చేడ్చుచు గాత పవే దూఁగుడే! ॥ 280

॥ అహమదురాజ్యముక నిలుప సగతలు సేసినవాఁడు - మోగలుల్
బహుతరధాటిఁ బైకొనఁగఁ బట్టి పొచ్చార్చి బిహపుక్కి యశో
మహిమము నిల్పువాఁడు - ఓపుమఁగల మోర్పుచుఁ గన్నుఁడు మి
మహిత విభుత్వముద్రొకు మాఁచ్చి నాఁ - డిటు ధిఁగ రిచునే! ॥ 281

॥ శివజీ చిన్నటనాఁడె సుతగుఁడై చిట్టాడె - మీ నమ్మనిక
జివుక జేయఁగఁజాల కగపెఁ బుఁహఁ యెరగి కిట్టిగత భూ
ధవమర్యాదలు - ఖాండదేవుగుగు దోగి దోరణఁ బట్టుకొం
ట విగర్హించె షహజీ యంకఁ డిపు యొడ్డానిది గెయిడ్డాగునే! ॥ 282

॥ తనయుని యెత్తికోలున కతఁడు నిదాన మయానా! కన్నడ
మ్మనఁగల రాజకార్యముల గొకడె తెవ్వరి వట్టివానా! యే
యనువుననైన నన్నిట యథార్థ మొలుగుచు, సామ దాన భే
దనములఁ దీరుసేయఁదగుఁ దప్పగు దగడవిధాన మావలక ॥ 283

తే॥ గీ॥ షహజీ సాయపఁగనట్లు సరదుకొనియె -

యతని విడఁదీసియో - శివు నణఁపవలయు,

నిరువు రొక్కటనఁ గార్యమ్ము బరువుగాదె?

ప్రథమ ముచితంబు రాజ్యాంగ పథమునందు” ॥ 284

చ॥ అని వినిపింపఁగా సుముఖుడై సులతా - “నిదియొప్పు, షాహజీ
యన నసదంచుఁ జూడఁదగ - దాహవ పండితుఁ - డాత్మగౌరవం
బెనసినమేటి, కార్యగతులెల్ల నెఱుంగుచు యుక్తవర్తన
మ్మునఁ జనుటొప్పు, దీని కతిముఖ్యుల యోగ్యులఁ బంపఁగావలె

శా॥ † ‘బాజీఘోరపడే’ ముద్దోళుపతి, ‘జస్వంతుండు’ సేనానియు
షాజీ కాపులు చుట్టముల్ గనుక విశ్వాసంబుఁ జూపించుచు
‘రాజీ’ మాటల వాని యుద్యమముసారంబెల్ల గుఱింది, యా
యా జాడల్ గమనించి, నాటి కుచితోపాయంబు సేయఁదగు

చ॥ అని వచియించి వారిమొగమై “చనుఁ డిప్పుడ మీరు నే వచి
చినగతి సంచరించి షహజీనడకిల్ గనిపట్టి, కన్నడం
బున మన ‘ముస్తఫా’ చెయిదముల్ గమనింపుఁడు షాహజీప్ర
ర్తనము దురాకృతంబయిన దర్పమునక జేయబట్టుఁ డాతని॥ 20॥

తే॥ అట్టితెగువ యవశ్యమా నపుడు గూడ
నొడపుదప్పిన నడఁగు తుండుచుకు తగదు,
చేటు నిందయు మిగులు చెఱ్ఱాట తగదు,
నిరపరాధినిఁ గొని రన్న నింద తగదు॥ 21॥

ఉ॥ † మానసమందు మాహితము మానక, మాకును మీకుఁ గీర్తిసం
ధానముగాఁగఁ, దోడిసరదారులకుఁ గుణపారమ్ముగాఁ
బూనిక నిర్వహించి జయముఁ గొనిరం డధికాధికార స
మ్మాన మమూల్య వస్తు బహుమానము నందుఁగు, పోయిరం” డన॥

† “The Raja is a general of high rank and it is not
proper to dishonour him You are all well-wishers of the
Raja

If you can bring the Raja a prisoner your
fame will increase and you shall be promoted ”

—❖— షా జీ ని ర్భ ం ధ ము —❖—

|| వా రసహాయశూరులు నవాబుమదిన్ దనుపాడఁ బల్కి, స
తూరము లంది పైనన్య సముదాయముతోఁ జని కన్నడంబునన్
జేరుచు, దూతనంపి షహజీనడకల్ గమనించి ముస్తఫా
తీరు నెఱింగి, చేయఁగల తీరుబడిన్ దలపోసి రీగతిన్ || 290

| “కంటిమి వింటి మిందుఁగల కార్యములున్ గఫలెల్ల, నేఁడు ని
ష్కంటకవృత్తి లోఁబడియెఁ గన్నడదేశము కొంత షాహజీ
దంటతనమ్ముచే నతనిదర్పము ధైర్యము సగ్గుణాబు వా
కొంటయగాని - యెవ్వరినిఁగోరినఁ గీల వచింప రింతయున్ || 291

తే|| మన నవాబును వచ్చిందు మనసుగాని -

కొడుకు నుసికొల్పి దగడెత్తు గుఱుతుగాని -

షాహజీయెడఁ గనుపట్టి వాహవమును

దొలఁగిపోవుట కుచిత హేతువులు గలవు || 292

|| ‘అంతఁ దూలినసేన య్రాని యనిసేయన్ బాల, దాహారవ
స్తులు లే, విప్పుడ కోట లోఁబడ’ దటగచున్ షాహజీ యుద్ధమున్
దొలఁగెన్, ద్రోహముసేయు శౌరి పతనియందున్ జూడఁ గాన్పింప దీ
జులుముండేతలు ముస్తఫా గదిపెనుందున్ దోచు సాసూయతన్ || 293

|| ఇటులని షాహజీఁ గొనకయేగిన ‘జాత్యభిమాన’ మంచు న
చ్చటి సరదారు లాగడము సల్పకపోరు నవాబు దీనఁ ద్రొ
క్కటపడుఁ బైనఁ బొంచి కసిగత్తులు నూతెడు తాఁగ ముస్తఫా
కుటిలతఁ జూపు - నిన్ని యొనఁగూడినచో మనదారి యేమగున్ || 294

| ఇది యొకయూహ, యొండొకటి యేమన, నిష్ఠు షహజి చాల బ
ల్లిదుఁడయి కొల్వులోన నదలింపుచు నెవ్వని మోయనీఁడు పై
నెదుగుచునుండఁ గన్నడమునేల్బడి యీగతినిక్కు వీని కే
మొదుఁగుచు విన్నవోయి పడియుండుటె - దివ్యటిక్రిందిదివ్వలై || 295

- మ! అదిగా దభ్యుదయైకసిద్ధి వివృతద్వారమ్ముగాఁ దానుదా
 నెమ్మరై కన్నడ - నూరకుండఁగలఁడే యెట్లైనఁ గార్యజ్ఞుఁ, డా
 యదనున్ లోఁగొనుఁగాక! లోకమిది న్యాయాన్యాయముల్ గప్పిసం
 పదఁ గొండాడునుగాని - దానిఁగొను త్రోవల్ నొక్కి నోనాడునే॥
- ఉ॥ కావున షాహజీఁగొనుట కర్జము దీఁ నచాబుగూర్చు సం
 భావన, కొల్వులో బలిమి, ప్రాభవవైభవముల్ ఘటిల్లు, మా
 పై వికటింపవచ్చుఁ గులబంధులు కొందఁ నసూయఁజూపి - యే
 త్రోవలఁ బోయినన్ దొలఁగఁద్రోయఁగ నొనె స్వజాతివైరముల్॥
- ఉ॥ ఇప్పటి నిర్ణయంబు సరియే షాహజీఁ జేయఁబట్టు కార్యమో
 డెప్పురమైన, దాతఁడు కడిందిమగం - డెదురొడ్డి పోరుచోఁ
 దప్పునో! తాఁకునో! యదనుదప్పక చెల్మిసరించి, సమ్మకం
 బొప్పఁగఁ జేరఁబిల్చికొని, యొంటిమెయిన్ పోయఁబట్టుఁగావలెన్॥ 298
- చ॥ అని మది నిర్ణయించి, కుటిలాశయు లా సరదాన్లు సైన్యముల్
 గొని చని, షాహజీనెలవుకుం దరిగా విడియించి పల్కు తా
 తనిఁ గనుచున్, దదీయ బలదర్పములున్ సులతానుఁగిచ్చు మ
 న్ననఁ గొనియాడుచున్ - మివుల నమ్మికఁజూపిరి రాకవోకలన్॥ 299
- మ॥ ॥ ఒకనాఁ డొండొక విందుపేరున దురుద్యోగంబు నూహించి, యం
 దుకు సన్నాహములెల్ల గుఱ్ఱముగఁ దోడ్పొందఁ గొచ్చి, షాజీ చమూ
 పకు లాయాపనివెంటఁ బోయినతఱిన్ బాటించి, “యీనాఁడు వేఁ
 డుకవిందున్ గుఱవంగ ర” మ్మన - నతఁడున్ జెల్మి మన్నించుచున్॥

॥ “Ghorpade never dreamt of achieving such a feat (to defeat Shahji in the open field and to take him prisoner) He resorted to stratagem. He invited Shahji to an entertainment and had him arrested as an unsuspecting guest”

Page 47 “The Life of Sivaji Maharaja”, by

N S. Takakhav, M A

చ॥ అటమది లేనివాడయి షహాజి భటుం డొకరుండు వెంటరా
నరిగె, బ్రయమ్ముజూపి కుటిలాత్ముడు సొరపటుండు షహాజీ
కరమును బట్టి లోపలి యగారముచున్ దరియంగ నేగె, ము
దిరమున విందుకుందగిన తీరులు గానమి సుశయించుచున్॥ 301

శా॥ షాజీ - “యేమిది? చేరరెవ్వఁడు? నస్వంతుఁడు లేడే?” యనన్

బాజీ - నవ్వుచు “నందలున్ గలఁగి, నన్నాహంబున్ నుండి, రి
కేజాగున్ బనిలేగు లె,” పనుటతోనే - భీకరాఁడు లా

బాజీభృత్యులు శస్త్రపాణులయి పైమొట్టి రుగ్ధాకృతిన్॥ 302

మ॥ అయకా లాంతకుఁడై షహాజీ కరచాలకీకృత నా సాంతకో
చ్చయమున్ దోలుచుఁ దోలుచున్ గినిసి, “నీచా! కప్పువెక్కుసి పా
మయి మాపైఁ బడిగిల్చి యూచివెడి మాయా వాగురాబంధ దు
ర్జయతా గ్రాహిణుఁ దుగ్ధుని నిన్నిపుడ సాక్షా ద్వీరనిశ్శేణికన్”॥

చ॥ అని యదిలిగిచి పైబడిగె - నందలున్ గ్రొడుగ మొట్టి, సాహస
మ్మునఁ దెనులించియున్ బొగివి, మూర్ఛితఁ గాశనిబద్ధుఁడేసి రా
తని శిబిరంబు సొచ్చి పితృమ్ముగు శర్థనమున్ షహాజీనిన్
గొని, “డిసిరిచి సైన్యమున్” - రిపటుండు నవాబుఁ జూడఁగన్॥ 303

ఉ॥ ఘోరపడే - నవాబుకడకుండు అని సంగతి విన్నవించె, “ద
ర్బారున షహాజీ నిరపరాధుడే లేడుదాఁక బాధనా
గారముఁ డీర్చి రక్షితులఁ గట్టవసేయు” మనె న్నవాబు, వి
స్తారములై షహాజీ చూసొకతల్ విసనయ్యె సల్లడన్॥ 304

తృతీయాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేశతాయైనః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

చతుర్థాశ్వాసము

చ॥ తిరమగు రామదాసునుపదేశమునన్ బలుపొందు పూనికన్
బరికర బద్ధుడై శివవృషాలుడు కొల్విన భావికార్య నై
ఖరి వివరించుచుండ, వడిగా నొకవేగరి వచ్చి యూదుపుల్
చెరుగుచు విన్నవించె షహజీఁ జెఱఁబెట్టు నుదంతమంతయున్॥ 1

—❖— షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము —❖—

చ॥ బెడిదముగాఁగఁ దండిఁ జెఱఁబెట్టినవార్త హఠాత్తుగాఁ జెవిన్
బడి కుదురొనెడందఁ గలఁపన్, గలుచన్ గనుచున్ శివప్రభు
డుడుకును మ్రింగికొంచుఁ దలయూచి, మొగమ్ము గభీరముద్ర ము
ట్టడిఁగొన - ధీరభావ నిబిడమ్ముగఁ గొల్వను జూచి యిట్లనెన్॥ 2

శా॥ “విన్నారే? సులతానుగారి దురుసుంబీరంబు, లీనాఁడు మే
లొక్కన్నారో యటగన్నులన్ దెఱచి? యఘ్నం జూపి యారీతిఁ బై
కొన్నన్ ‘లోఁబడిపోదు’ రంచు బయలన్ గోరాడిరో? యెందు కీ
పన్నాగంబులు? సింగపుంగొదమ నాఁపన్ ద్రాడులున్ దగ్గులా?॥ 3

మ॥ తమ రాజ్యంబును జక్కఁబెట్టుకొను పంతం బొప్పు నొఁగాక - యు
త్తముడౌ తండినిఁ బట్టినేల? బలవ ద్దర్పంబునన్ మేముగా
తమరాజ్యంబును గొంటి - మందుకతనన్ దండెత్తి రాఁగూడదో
మము సాధింప? నవాబులై పెరటిగుమ్మం బేల దూఱజనన్?॥ 4

మ॥ పరమోదాత్తత వీరిరాజ్యమునకై ప్రాణమ్ము మాఁచొడ్డి నె
త్తురుఁ గండల్ దెగఁగోసి పోసె రణమందున్ ముందు మాతండ్రి దూఁ
బటవో నన్నియు - వారిబట్టు తెగుదెంపా? యప్పుడైనన్ సరా
సరి పోరన్ జెయిచేయు గల్పికొని తూఁచన్ గూడగో బీరమున్॥ 5

మ॥ ‘ఒకపాడీ చెఱిగోయె’ యందు తగ దీయుర్యోగమున్ జూడ సే
వకవుత్తిన్ దలఁదాల్చి, హైందవముసర్వం బిట్లు విశ్వాసఘా
తుకుతొ రాజలక్రిగదఁ గుండెను సరేగ్రద్రుల్ నేఁడు కన్నూసి, యూ
రక యీ కప్పయెలుగుఁ గొములకుఁ కరణ్ణోయి పాల్వోతురే?॥ 6

చ॥ కుదిరికలేని హైందవముఁ గ్రుక్కె, పదాబుచఁ ద్రొక్కె, నల్లడన్
గదుముచు నేల్బడిన్ నెఱపఁగా మొదలై చనె మూఁగువందలేం
డ్లదనముగాఁగ నూరకిపు డాయలవాటులు వోవునే - పదిం
బదిగఁ బయిబ బుబుక, పట్టక, యాయువుపట్టు ముట్టకన్॥ 7

చ॥ తన బలఁగమ్ము పైకొలిపి తా నరిగాపుగ నుండునొండె - బై
కొను బలఁగమ్ము చెక్కుములకున్ దలయాఁపుచు నుండునొండె - మె
ల్పున సులతానుఁ డిట్లు పొరిపుద్దుఁజమి దరిలేని హైందవం
బువునఁ బట్టి యీబెడిద మాగ్గుక తీర్ప కెడంద కూర్కునే?॥ 8

తే॥ అని వచిపువోఁ గగదుకి యరుగుదెంచి

“యూ బిజాపురి సులతాను లంపు లేఖ”

లరుచు నర్పింప, శివరాజునాజ్ఞఁ గొనుచు,

శ్యామరాజుపగ శవానిఁ జదివె నిట్లు॥

9

మ॥ “శివరాజా! చిననాటి నీ నడకవాసిన్ జూచి ‘మా రాజ్యగౌ
రవముల్ పెంపొనరింప వాడిగల సద్గారుండవై, కీర్తి వై
భవముల్ తగ్గిడి మాకుఁ దెస్తు’ వచుచున్ భావించితిన్ నాఁడు, నేఁ
డవురా! యల్లరిమూఁకలన్ గలిసి, యన్యాయ్యంబులన్ జొత్తువే?॥ 10

ఉ॥ కొండికివాడవోటఁ జెనుగుల్ పొడిగి తువు నీస లాభ మే
ముండె నటం చెఱుగ, వెదురొడ్డి ప్రభుత్వము భక్తి రించి యె
వ్వండు సుఖంబు నొందె? బలవ తులఁగి శాస్త్రవిఫలముఁ జూచు, ధీ
రుండగు నట్టివాని కొమఱుగ యెఁగఁగఁ జూచు, యె ట్లొప్పదే?॥

చ॥ ‡ జరిగిన దంతయున్ మఱచి సమ్మతి మాకొలు నని రమ్ము, ‡
పరుసములెల్ల సైచెదము పట్టిన దుర్గములెల్ల సేసి
గిరుగ ననుగ్రహింతు మెదిగితుము మా సరదాగ్నిగోస నీ
పరువుఁ బ్రతిష్ఠ నీ తరమువట్ట ము శ్చుక నీత మా నుమి॥ 1

ఉ॥ అంచిత రాజభక్తి వెలయున్ నాముఁగిచ్చి, నీకుక యిచ్చెన్
బెంచిన మాకు నీవలఁగి ధేదములేర్ప, నాకె యిచ్చి పా
ప్తించిన సేగి కెంతయుఁ దగిచి, పొలెమ్ము నీది, నీకు వా
యించిన కిమ్మఁ జూచు, మెఱయెత్తి నీయ ను యెఁగొకమి॥ 12

తే॥ చల్లఁగా మరు ప్రజలు గానీ, గవ, వ,
బరిణతుఁడు తొడ్డి లేనిశాసనముఁ గుం వ,
నరుల కెడమిచ్చి, గర్వోలు కలుపనే?

రమ్ము, శివరాజ! నీ యధిష్టమ్ము దీన్తు॥ 14

చ॥ ‡ అను సులతానుగారి సనయమ్ముగు కమ్మఁ బొంది, చూపు మా
తీన శివరాజు మోముఁ గని, రెండవ యుక్తగమ ది శ్యామరా
వనుగత మీగతిన్ జదివె, “భయదయముఁ జరియు నందుమి
తనయ! హితంబుగోరు సులతానుల యుక్తరువ నీ పంపెదన్”॥ 15

‡ There was Badshahi letter (also) (to the following effect) “Your misdeeds will be pardoned and the provinces will be confirmed Come to the presence ”

Page 174 Sabhasad.

‡ “Shahji sent a letter to Shivaji under the Sultan's compulsion to go to Bijapur” Ch. VIII. N S Takakhav.

క॥ ఆని చదువుచుండ, ధర్మా

సనమును డిగి శివవిభుండు చయ్యనఁ జేతుల్

పెనఁచి - తలవంచి - నిలిచెన్

వినయంబున, శ్యామరాజు వినిపించె నిటుల్॥

16

చ॥ “వినబడియుండు నన్నుఁ జెఱఁబెట్టినవార్త నవాబుగారు నీ
వొసరుచు సేతలన్ గినుకనొందుచు, నిన్ బురికొల్పినాఁడ నం
చనియు - మదీయము క్రికొఱకైనను నీ వికమిఁద మంచిత్తో
వ నడ తువంచు - నన్నుఁ జెఱఁబెట్టిరి కూడ దనంగ వచ్చునే?॥ 17

ఉ॥ వెక్కుఁజెఱంగులన్ మనసువిప్పి వచించితి - నీకడంక నా
కెక్కనిదంచు, నాపలుకు లెంచవు నీ వని, దండనంబునన్
దక్కొనుడంచు నాపలుకు నమ్మక నీకొఱ కిట్టు లీచెఱన్
గ్రుక్కిరి నన్నుఁ - గాయకయి కొమ్మకుఁ దప్పునె తాలరువ్వుటల్॥

చ॥ ఉసురులసోకకై తలఁకు నొందుట లే దొకనింద వొంది, య
క్కనుఁ గుడిపించు వీరి కొఱగాములకున్ దలయొగ్గి, శాత్రవ
గ్రసన విహార ధీరము పరాక్రమ మాఱడిఁబో - దినమ్ములన్
గొసరుచుఁ జీకటింటిబ్రదుకున్ గడుపన్ గడు భారమయ్యెడిన్॥ 19

ఉ॥ పిన్నటనాటఁగోలె వినిపించితిఁ ‘దొందర మాను’ మంచు నీ
యున్నతి యెట్టిదో తలఁపనోపవు నాపలు కాదరింప, నేఁ
డిన్నెగు లేగుదెంచె, సడి యెత్తకపోదు జగంబు నీకు, నే
నన్నది వేఱుసూడ, కిప్పుడైనను మీఁదటిమే లెఱుంగుమీ॥ 20

చ॥ తరములనుండి యీ దొరలదాపున నింతటివారమైతి మే
తెఱఁగున నైననే - మొకటఁ దింట్టిమి వారలయుప్పు కొంత తొం
దరపడి నేడు వారి కహితమ్ముగ మాఱుకొనంగవచ్చునే?
యెఱకలు వచ్చెనే నెగిరి యేగుము - కూల్చెదవే కులాయమున్॥

ఉ॥ ఉన్న రవంతప్రాపు గొని, యూజ్జితశక్తియు రక్తి సూపుచున్ -
గన్నడమందు నిం దెసయఁగల్గితి రాజ్యము - రాచకొల్వులో
నున్నతి యింత యెందుకొఱకో గమనింపుము, దీనిప్రాపునన్
జిన్నది పెద్దగాదో? విడిచేతుల సాద్రము నొడవేర్చువో?॥ 22

ఉ॥ తోచిన యూహ విన్ను - సరితూచుము దానిని నీకుఁ దండ్రిగా
నోచిన నన్ను - నాబలమునోచిన రాజ్యముఁ గోరికొందువే
నా చనుదారితీరు మననం బొసరింపుము, లేనిపోని సా
కోచములేల యొండుతెఱఁగు గొని కార్యము వట్టనున్నదే?॥ 23

ఉ॥ చీకటిచూపు చూడకుము చేతులకందని పురుగుగోయ న
త్రాకలఁ దూలిపోకుము యథార్థ మెఱుంగుము - 'జియా మనః
పాకము వేచి నీవు బలవంతుఁడవు' మతిశాలి - వన్నిటన్
దేకువఁ బట్టుమి! తలుపుఁదీయకుమి సుడిగాలి గూర్చికిన్॥ 24

ఉ॥ ఏవెత్తలైన - మమ్ము భరియించుట నీవిధిగా, దురపు మీ
యావనరాజసేవ తగ దం చనుటెందుకు - రాజనీవి వి
ద్యావిదు లిట్టిచో నడుచుదారులఁ బట్టము సన్నఁ జూడఁగా
నీ వొకసారి రమ్ము గమనింపుము నీ హితవాగ్వివర్గమున్॥ 25

తే॥ అభ్యుదయమందు నీభాగ్య మరసి, మేము

దీవనలఁబోసి, హగ్నించు శైరువుఁ జూచు:

మిదియ నాకోర్కీ - సులతానుఁ డిదియ కోరె

నని తలంపుము తనయ! భగవ్యంతరమున్॥ 26

చ॥ అని పరియించి, యుత్తరము లాతనిముంగల నున్న తాసనం
బున నిడె శ్యామరాజు, శివభూపతి తండ్రియొసంగు పత్రికన్
గనుఁగవ నొత్తుచున్ గొలుపు గన్గొని, తొనకని పాలవెల్లిపైఁ
జను చిటుగాలికూసల పచారున వాతెఱ విప్పి నీగతిన్॥ 27

ఉ॥ “కూడలి యంతయున్ దెలిసికొంటిమి నేడు, సవాబు జాబులో
జాడలు దేటిచూచునెడఁ - జక్కెరపూతవిసమ్ము చందమై
యూడెడుఁ, దండ్రుగా రిడిసె యుత్తరమో - చిగురాకునీడలన్
వేడిమివోని యొడివలె వెక్క-స ముమ్మది ముక్క-ళించెడున్”॥ 28

ఉ॥ ఇంతకుఁ దేలు సారమిది, యే మొనరించు మహిమాద్యమంబునన్
ఱంతులువోయి, తాడ్రినిఁ బొంగొని - రందుచు మోసగించి మా
పాత మడంపఁగా నెడమువట్టిరి - తాడ్రినిఁ దొందరించి యీ
తంతువుఁ బట్టి నన్నుఁ దనుదాసునిఁ జేయుట వారి తీ రగున్॥ 29

చ॥ ఇది యొనుగూడునే - ప్రళయమే యగుఁగా, కథికార మత్తులై
యెదిరెడువారు లేక బిరుసెక్కు-చు పొందవభూమి నేచు బ
ల్లిదుల నడగచి, దీని - కనిలింప చమూ పరిముక్త దేవతా
సదనమువాసిఁ దేక, కుఱుచట్టొని యే నొకవానిఁ గొల్తునే?॥ 30

ఉ॥ ఇంతయుఁ దీర్పఁగా వెలితి యొదు నొకితయు లేదు గాని, య
భ్యంతరమాచుఁ దాడ్రిచోయన్నగి నేఁ డెదురయ్యె, వీరు దు
శ్చింతలు, మా వడిఁ బడి కసిఁ గొని పాపమొకటఁ దండ్రు దూ
లింతురొ! యట్టలైన విదళించి బయ్యచియు నేదదీటునే?॥ 31

చ॥ కొఱవడియున్నయప్పు డనుగూడదు గాని - కుమారుఁ డిట్లు దు
ర్ధర నిజధర్మ నిర్వహణ తత్పరతఁ బెరలాడుచుండఁ, దా
నొరులకు దోయియొగ్గఁ బనియున్నదె? యుక్తమె? రాచబాటకున్
దెఱఁగులు దిద్దువాఁ డిది మదిన్ గమనింపఁ డనంగ వచ్చునే?॥ 32

చ॥ గతజల సేతుబంధనము కార్యము గాదు, తెగించి దూఁకు ధూ
ర్తత సరిగాదు, కాదని వెతంబడి, లోకహితంబు జాఱు భీ
రుత కొఱగాదు, ధీరుఁడు నరుం డెదిరించుపక్షత్తు లోర్పుచున్
గుతిలవడంగఁబోక, యెదకుం గుదురిచ్చి కడంక యొప్పుగున్॥ 33

ఉ॥ కొందఱి కుందుగోరములకుఁ గుటయైనది నేటికార్య మా
 కొందఱుఁ బ్రాణమట్లు విడఁగూడనివా రగునప్పు డూరకే
 తొందరపాటు మేలె? సరితూచి కడంగుద మొక్కదారి మీ
 రందఱుఁగూడ నిందలి శుభాశుభముల్ పరికించి పలుకు-ఁడి”॥ 34

తే॥ అనఁగ సభలోని జనులెల్ల ‘రాచు, గా’ ద
 టంచు గుసగుసవోవంగ నాలకంచి,
 యుద్ధతుఁడు తానడీ వారి నోసరించి
 పలికె - నిజరాజభక్తి దర్పమున మెదిపి॥ 35

మ॥ “అనువుల్ పెక్కులు సూపి మీనుడికి మాతాడగ నోరాడ - దై
 నను ‘సుల్తానుల సైపఁగూడ’ దనుట నామాట ‘షాదీప్రభు’
 గొని’ రన్నప్పుడు వేదపన్నగతిఁ బేర్కొనే? మావంశివా
 రనుగుల్ గల్గియు - మిమ్మవంటిప్రభు లీ యన్యాయముల్ సైతురే?॥

మ॥ తమ రీరాజగడమ్ము కోటగవనం బాట బనే - మాన్య యి
 డమితోత్సాహులు మావళాభటులు శోకరాగం పైఁ దూకి, య
 డ్డముగా నెవ్వఁడువచ్చినఁ దఱిగి తుంటల్ సేసి, కారా కవా
 టము భేదించెదఁ - దండ్రుగారిఁ దమ గుండ - డేర్చు నిశ్చకితఁ॥ 36

ఉ॥ దీనికిఁ దప్పేనేనిఁ దెగఁదీయుఁడు నాతల, లేనిగాని స
 ధానములేల - యేల వ్యవధానము? దేవరవారిచిత్త మా
 పై” నన, శ్యామరా జనె “నపాయములేని యపాయ మూనుటే
 పూనిక, ముల్లు ముల్లుగ నిపుచ్చక కొట్టునఁ గ్రుమ్మినైతురే”॥ 37

మ॥ మన సన్నాహము లెన్నియున్న, మన్న మానోడ్డి నిరాడఁగా
 ననుమానింప - రఖండ చండ పుష్పనైన్యాటోపు లవ్వారు; హె
 చ్చినచో రేగెద - రింత లొచ్చునెడల ‘జేనున్న షాదీప్రభు’
 గొని, యేపాపముసేతురో’ యనుట నామఁ దోచు మీరన్నటుల్॥

చ॥ మఱియును 'మీరు రావలయు మాకడ' కంచను మాట 'వంచనా
పర' మని తోచు, అమ్మకముఁ బట్టుచుఁ దండ్రునిఁగోరి పోయినన్
జరచుర సందఱున్ బొదువునో - షహజీవిభు నట్లునేయు పో
టరు లెది సేయఁజాల? రెదుటబడి యొంటిఁ బెనంగ నేటికిన్॥ 40

చ॥ తమపయిఁ గూర్చిఁ గాక సులతానులయొత్తిడి నందు రమ్మనెన్
మిము షహా 'విభు' డచుట మిక్కిలిమాట లిఖించు కమ్మలో
నిమిడిన భావ మెన్న - నెదురేగుట మాని యుపాయ మాని కా
ర్యముఁ గొను శుచ్చరించు అరి యగ్త పసిమ్మని నాకుఁ దోచెడిన్॥

చ॥ ఒక బలవంతుఁ డైకొలిపి యొడఁ, సవాగెరమా కలంత లొం
డొకరికిఁ గూర్చి యొడఁ, దగు నొక్కని కాసలుగొల్పి యొడఁ, బూ
నికఁ గొను నొక్క లీ రగుట - నేటివిభుశ్వములన్ బలీయమా
నొకటిఁ దలచి, దాని నుచిహోపచిలీన్ మొగియుంపఁ బోలదో!॥ 42

చ॥ పర హృదయఁస్సగ్గీగొనిను బట్టెను యగ్రతము మీ మనీష, నే
ర్పరితన మిచ్చి దానికిఁ దిరమ్మగు రూపము వోయఁజాలు మీ
వెర - వొకతీరునేసి డిప్పిపులుల కార్యము, మీ విధించు నై
ఖరి మునుమెత్తి గూర్తు - మిదిగాని కొలదులు కొల్వనేర్తుమే!॥

చ॥ అని వదిలిప, నొకటి గూర్చి, రత శివప్రభుండు "మీ
మనసు మధిగది చూచుఁ దొడమాగ్గము, నేనును నాకుఁ బెద్దతా
ఘనుల యెడగద ముట్టి, మొనక శ్చెద నొక్క-తెఱం" గటంచుఁ గొ
ల్వును విడి, నీయఁ గనఁగఁ గోని విధేయ పథానుగామియై॥ 44

చ॥ డాయఁగఁబోయి భక్తిసేవికమ్మగ మ్రొక్కినఁ, బుత్రినెత్తి దీ
ర్ఘాయ రనామయగబుల శుభాశిషముల్ గురియించి, జీజియా
బాయి కుమారు నెమ్మొగమునట్టిక విన్నదనంబుఁ గావికం
దోయినిఁ బూది, బాటునెదఁగోడ నిమిత్త మెటుంగఁ గోరినన్॥ 45

—❖— షాజీవిడుదలకై శివాజీ పర్యాలోచన - జీజయా నిర్ణయము ❖—

చ॥ కొతుకు నెడందతోడ నతుకుల్ గొను కుత్తుకితో శివుండు సం
గతి వినిపింపఁగా — విప దకంపిత వీరవధూటి జీజయా
చితుకు నెదన్ గుదించి, పగ సేతల కూర్చుచుఁ బలెఁ, “సంతతా
జతనము లింతలయ్యె బలశాలులకున్ దెఱసాల లయ్యెనే”॥ 4

ఉ॥ పోసరమార నిట్లు కదుపుంబలె హైందవమెల్లఁ దోలుచున్,
మోసము లెంచుచున్, గదనముల్ నడిపించుచు, మృత్యుదేవతా
హాసముల న్నటించు యవనాధిపులన్ గననోడి, వైవమే
వీసరవోయి యోసరిలె - వే రొకఁడు డిపు డేమిసేసెన్”॥ 4

చ॥ అనునెడ నామెనెమ్మొగము నంటి నేగుఁగుఁగప్పు, చూపులన్
దునుఁగుమిఁగుఁగులుల్, పలుకుదూఁటిన వాఁడియు, లోని వేఁడియున్
గని, తెగుదెపు ముమ్మరముగా మొనకట్టియు నిర్వికారతన్
గొని, శివరాజు తల్లియుశుకున్ దడిచేతుల నంటి యిట్లనెన్”॥ 48

చ॥ “కనలకు తల్లి! నీమది నొకంటఁ దిరం బొరింపకున్ మా
మనసులు ప్రీతిపోవె? యది మాస్పఁగవచ్చు నె? వైవ మెడ్డపు క
న్గొన లఱమోడ్చునే? మెఱుఁగుఁగోఱలు నుల్లఁగ మృత్యుదేవతా
నన మఱకాలఁ దన్ని, భువనమ్ముల నోమ శివుండు చాలఁడే?॥ 49

ఉ॥ ఆత్యమలంబు ధర్మపథ, మందు జయంబు భ్రువంబు, దానితో
నిత్యము లాపదల్, మనసునిండిన యొర్మి కడంక శౌంపు సాం
గత్యమువొంది పండు, నటగావున సాత్త్విక వీర భూమికా
సృత్యముల న్నటించు, జననీ! నడిపింపుము కార్యరంగముల్”॥ 50

ఉ॥ అంతటి షాహజీన్మపున కర్మిలిబిడ్డఁడనై, యుదాత్త శు
ద్ధాంతర జీజయా యమృతహస్తములన్ బెనుపొంది, ఖాండదే
వంతటి దేశికున్ గొలిచి, యాపుల నందఱ నేలఁగల్గి — యీ
క్రంతలు కాఁతయల్ దుడువఁగానక, యే నిక రిత్తవోదునే?॥ 51

- ఉ॥ మానుము చింత, చేయఁగల మార్గముచన్ దగవున్ దలంచి నీ
యాన నొసంగు, మ్మిపు యవనాధిపుఁడున్ జరకుండు కొల్వుకున్
రా నొక కమ్మఁ బంపిరి, తిరస్కృతిఁ జూపిన నొక్కముప్పు, లే
దే నిరువైపు ముప్పు — మొదలెత్తి, కార్యముతప్పు దోచెడిన్ ॥ 52
- ఉ॥ ‘రమ్మనినాఁడు తాడ్రి’ యరా ద, కుండఁగరాదు, ‘నాదు క
ర్జమ్మును మెచ్చినాఁ’ డ, గరా దనకుండఁగరాదు, ‘నాకుఁ గా
ర్యమ్మును జూపినాఁ’ డనఁగరా దనకుండఁగరాదు, వారి బం
ధమ్మునఁ దక్కి- వ్రాసెనిటు — తా నెదకోతలఁ గ్రుంగిపోవుచున్ ॥
- చ॥ ఒకయెడ భారతోదయసముద్భరణైక మసూద్యమంబు, వే
టొక యెడఁ దగడ్రిక జత — మొ డొకఁ డిట్లు పరస్పరోపరో
ధకముగ నడ్డుతాఁకె, నొకదానినిఁ బెంచితి నేను — పెంచె న
న్నొకఁ, డివి ప్రాణమ్మట్టి, వెరియోముగ? రెగు భరించు పెట్లగున్ ? ॥
- ఉ॥ కేవల రాజనీతిఁ బరికింపఁగరా — గిరి పేరిమకత్తవి
ద్యావిదు లార్చి తీర్చఁగల యగశ మగున్, బ్రణయ ప్రబుద్ధమా
దేవత — వన్నిటం దనుకు తేమముచన్ గనునిచ్చి చూచు, మా
జ్ఞా వచనమ్మ నిమ్ము! నడిసవ్వడికిన్ ననుఁ గాయఁద్రోయుమీ! ॥ 55
- ఉ॥ ఉన్నది చేతశస్త్ర — మగియున్ బదునై గి, లోకఁ బారుషం
బున్నది మొక్కవోక — యగియున్ బదునైనది, వెంట మార్బలం
బున్నది మున్నుదూఁక — గియున్ బదునైనది, ప్రాణశక్తి నీ
వన్నిటబోసి మొక్కశేరు వాడుము — తల్లి! జయింతు విశ్వమున్ ॥
- గ॥ అను శివరాజవిన్నపము నందుచుఁ గన్నుల మోముచన్ మనం
బున వడఁదేటి, శేషుకొను పూనిక మీదటితీరు సేయఁగాఁ
బెనఁగు తలగపుల్ బదివి, పేరిమపరీక్షల నిల్చి, జీజియా
ననుపున వాకొనెన్ — హృదయనాడుల దాఁపటికమ్ము విప్పుచున్ ॥

- చ॥ “అవును గుమార! నీ వనినయట్టులఁ గార్యవిధాన శక్తి పాటవములు నీయెడఁ గడుదిటమ్ముగ నున్నవి, చెప్పినంత చేయువెరవు పెద్ద, పెద్దల హితోదితముల్ గొని ధర్మమార్గముఁ దవులుదు - వీతెఱంగు లుచితమ్ములు శ్రేయము గోరువారికి॥
- ఉ॥ పెద్దల చాటుఁబాసి, బడిపెద్దటికమ్ము గడించి, తీఱముల్ దిద్దఁగ నేర్చినప్పు - డొకతెంపును దేకువ లేమి యుండ, దా పద్దశ లడ్డమైన - బిగఁబట్టిన తాలిమికేలఁ గొండలఁ బ్రద్దలునేసి కార్యములఁ బట్టెడు ధీరులజాడఁ జూడవో?॥
- ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు భక్తి రతియుఁ దలిదంఁడ్రులపై ధర్మశూరుండవుగాన, వారి యెడరుఁ వెడలింపఁగవచ్చుఁ గార్యశూరుండనఁ జిక్కుఁబాపఁ జతురుండవు గావలదయ్యె? నిన్ను బ్రహ్మాండము లాఁపఁజాల - విటు లానయిడఁ బనియేని నాపయి॥
- ఉ॥ నీమది కొండలంబు గమనించితి - ‘లోకహితమ్ముపొంటె నుద్దామత రేగఁ దండ్రి కహిత మ్మగునో యని, దాన దుర్వ్యధల్ నామది ముట్టునంచు, నిటు నచ్చిన యుద్యమ మాఁపరామియున్ బ్రేమసమాధికిన్ జలదరింపులు వోయఁగలేమి - కిన్నడున్॥
- ఉ॥ ఉన్నతిఁ గోరి, హైందవ సమున్నతిఁ గోరియు, నంతలంతలా బన్నము లంది, యన్యులకుఁ బ్రాణము లొడ్డి గడించెఁ బ్రాపు - కన్నగురుండు నీహితముఁగన్న విభుండగు తండ్రి నీకు, నా కన్నిట దైవ - మయ్యనఘుఁ డాపదవో నెటు తాల్మి నిల్చెడు?॥
- ఉ॥ అంచితరీతి హైందవ మహాభ్యుదయంబును గన్నులారఁ బ్రేమించితి దానికై యధిగమించిన నిన్ను మనంబునిండఁ బ్రేమించితి నీవుగాఁ బరిణమించిన మూలమహస్సు నేల ప్రేమించినమాట - యిట్లుపరమించెఁజమి ప్రిణయ ప్రిబంధముల్!

చ॥ బుడిబుడి చెమ్మటల్ మునుఁగఁబోయుచుఁ బెంపఁగఁ బూలుపూచు నీ
వడి యుడిగింతునా - యఱుతబంటి సెగన్ దగవోవు తండ్రి నా
ఱడి విడుమందునా - కఱకు ఱక్కె-సతాలిమిఁ బూని వారిచేఁ
బడ నినుఁ బుత్తునా - తనయ! ప్రాణములే బరువై కలంగెడున్॥ 64

చ॥ అడుగకునన్ను వట్టిబయలై పెనుగాలికిఁ దూలిపోవు నా
యెడఁదకు నిల్పు లే, దయిన నిప్పటి కప్పటి కొక్క-సమ్మకం
బడగొనియుంటి నీ వభయహస్తములన్ గొని పూరిపోఁచయే
విడు - మది వజ్రమై యమృతవీరుధిమై ఫలసిద్ధిఁ గొల్పెనున్॥ 65

ఉ॥ ఇంతట నిల్చియుందుఁ, దగవెంచుచు నీ వెదియైనఁ జేయు - మా
పంతమునన్ ఫలించెడు శుభ మ్మశుభమ్మును 'దైవ నిగ్ణయా
గంతుక' మంచు మొగ్గవసుకన్నులఁ గన్గొనుచుందుఁ, గందు ని
శ్చింతత లేదు నీకు సడి సేగియు - రాదనియున్ గడంగుమీ॥ 66

ః॥ తక్కినమాట లట్లనిచి, తాడ్రియొసంగిన యుత్తరమ్ములో
దక్కిన తెల్విఁ బట్టు - మది తాకునఁ దప్పుఁ దాటిపోక పై
కెక్కు-తెఱంగునన్ జొనుపు; మిగులు - దప్పదు తండ్రికోసమై
యక్కఱఁగొన్న కీర్తి యగినై జయమబ్బిన - రెంట మేలగున్॥ 67

వ॥ అకపడు రెంటిలో నొకటియైనను దక్కొను కొక్కదారి కొం
చక తనమేలుఁ జూచికొని చల్లఁగ బాటు టధీరవృత్తి. యెం
దుకు వెనువోక దూఁకి, తక్కితోఁ దలలెక్కుట సాహసంబు యీ
సకలము దాటి, మేటి యొకచక్క-టి సర్వముఁ దీర్పఁజాలఁడో॥ 68

ః॥ డాపక తల్లిదండ్రులయెడన్ గల యప్పును, హైందవావనీ
తాపముఁ బాపఁగా నదనుదప్పిన తప్పును, మచ్చరించువా
రోపుచు నీ కొనర్పఁగల యుప్పలికప్పును దూఁచికొమ్ము, నీ
యేపునఁ దూఁగుదాని విరియింపుము తీర్పరు లెవ్వ రిందున్॥ 69

తే॥ గీ॥ అన్నివైపుల శుభము జయమ్ముఁ గూర్చి
యేగుదెంచెడు నీరాక కెదురుచూతు
నలతమైఁగాక - ముమ్మరమైన తనివిఁ
జెమ్మటలఁ దోఁగు నిన్ను నాశీర్వాదింతు”॥

71

చ॥ అని తగవాడి పుత్రహృదయమ్మును మోమునఁజూచి జీజియా
తనుపునఁ బొంగి, “పుత్ర! కులదైవతమైన భవాని నీదురూ
పున సకలమ్ము దీర్చు, శుభముఁ జయముఁ సమకూర్చు - దత్పదఁ
బును శరణందు” మన్న శివభూపతి “భాగ్య” మటంచుఁ బలుకుచు॥

ఉ॥ పొంగెడుమేనఁ దల్లినెలవుఁ గొని యాత్మగృహంబు సొచ్చి, చే
యంగల సాంధ్యకృత్యముల నాదటఁ దీర్చి, యనేకభావనా
సంగతిఁ బోవు చిత్తమున సాపడి, నెమ్మదివోసి తోడుసూ
పం గల మేడకుం జనియె - భావికథా రచనాభిలాషియై॥

72

— సయీబాయిసలహా - భవానీప్రార్థనము —

మ॥ సవమాసంబుల నిండుగర్భమున మందస్పంద యానంబునఁ
నవకంబుఁ దులకించునిల్విన నలంతలోవ్వి సయీబాయి త
న్నవలోకించి యెదుర్కొనంగ, శివరా జాచెల్వచెల్వంబు క
న్గవకుఁ జల్వలువోయ ‘నిల్వ’ మనుజోకఁ డాసి కేలందుచు॥ 73

ఉ॥ ఆదరవీచికా నిచుళితాంతరుడై మృదలోపధాన త
లోదరసీమఁ జేరఁ, బతియొర మెలంగుచు నామె తన్ముఖ
శ్రీ దిగువాటు నీడలును రీతులుమాటిన సేత లెంచి త
దేబ్బద మెఱుంగ విన్నపముఁబెట్ట - శివప్రభుఁ డండఁ జేర్చుచు॥ 74

ఉ॥ సంగతి యంతయుఁ దెలిపి, “చాన! విధానము దోప, దిప్పు డే
భంగిఁ జనంగ నేదొసఁగు పట్టునో! చూడుము నీవుఁగూడః ‘రా
జ్యాంగములందు మాకుఁ జొరవా’ యనెదో యదిగాదు - నాకు న
థ్థాంగివి. తెల్వి కొక్కనెలవన్నది యున్నదె? తోడుసూపుమి!”॥ 75

చ॥ అని వినిపింపఁ బెద్దెఱఁగుతా తలపోతల నూర్పువుచ్చి, నా
ధని యనుసీతిరీతిఁ గొని, తొంగలితెప్పలబోలె నెమ్మనం
బునఁ దెరమంచుఁ బోఁదూడిచి, పుట్టిన వంగడపుంగొనంబు మె
ట్టిన యిలువావి రాచసురఁటిక గదలింపుచు నామె యిట్లనె॥ 76

మ॥ “నను మన్నింపుము నాథ, యిట్టిపనులక నాబోటు లేమన్నఁ జా
లినదానే — యొక యాడూకూ యనుచుఁ దూలింపంగ నాఁగాక. నే
ర్చిన మీతీరులు దిద్దనానె, యది యాచిత్యంబె? యేమైననే
మనెదక మీ చనువంది - పొందుగొనఁ దోడైయున్న మేలయ్యెడిక॥

ఉ॥ తీఱమి యింతవట్టు కడతేటిన దిప్పటి కీగతిక, దునే
దారితనంబులేక పెరదారుల వైరులు పుట్టలోన పూ
త్కారము సేయుచుండిరి తెగంబడ కిప్పుడు వారుబోయుచుక
దోరమువెట్టి మొక్కుబడి నోచుట యావచు లిచ్చ మెత్తురే॥ 78

చ॥ మనసున మాట రెంటఁ బురిమార్పుచు, ముప్పరితీరు చేతఁ బెం
చిన పగత్రాళ్ళు ద్రొంపఁ దడిచేతులు చాలునె — వాడికత్తులక
దునియలుసేతగాక? పెరతోవ లవెన్నియు వారిమంచికై
పనుపడనేర్చునే — యడుగుఁ బట్టినఁగా? కిది శూరుఁ డోర్చునే?॥ 79

చ॥ ఇరుదరు లంటఁజూచి మొదలెత్తుట మే, లొకకొంత యీది ద
గ్గతిదరి వీడుచో — నవలిగట్టును మెట్టుట గట్టిపూనిక, సా
గరమున దూతునడ్డపు తరఁగల్ నురుగుల్ సురగాలిసుళ్ళు పైఁ
దెరలఁ — దలంకుగుండియలు ధీవరులక దనియింప నేర్చునే?॥ 80

ఉ॥ ఉత్తముడైన మామ పగయొత్తుల గత్తరవోవుచుండ నే
జిత్తులతోఁ బనేమి? యెగఁజిమ్ము మగంటిమి కావిరేగఁ బై
కెత్తినకేల విచ్చిపరువెత్తఁగ దాయలఁ దోలి, కార్యముక
బొత్తిటఁ జేర్చుదాతఁ దఱిపుత్తురె డాగురుమ్మాత లాడుచుక॥

- ఉ॥ ఇంతగ లోతు పాఁ తరయనేటికి — వైరులు మామగారికి
బంతమువట్టి యేదయినఁ బాపము సేతు రటంచుఁగాదె? యీ
వంతు తొలంగుఁగా - కది యవశ్యమ యానెడ దాఁగనొనె? వి
భ్రాంతియగాక పట్టుగొని ప్రాణము లెవ్వఁడు గాదెవోనెడున్॥ 82
- ఉ॥ అత్తకు మామకు గుఱుచలాడిన పాపము సేయ — వారు నా
యుత్తమదైవ దైవతము లూజితశక్తిఁ గడంగి వారి యా
పత్తులు దీర్చు టాద్యమ యవశ్యమ — కాదనదానిఁ గాని, యీ
పొత్తున మీకడంక గఱివోవకవిచ్చుట లామతించెదన్॥ 83
- ఉ॥ తల్లిమొగంబుఁ జూచి, పగదారుల దక్కిన తండ్రిఁ జూచి, మీ
యుల్లము సళ్ళువోనునికి యొప్పునె? హైందవ రాజ్యలక్ష్మికి
బల్లవతోరణంబు నిలుపంగల యీకర మిట్లు చెక్కిటన్
జెల్లువడంగ — నేభువనజేత శతారము చేతఁబట్టెనున్॥ 84
- ఉ॥ పున్నెము నోచి, కొత్తసరిపువ్వులు వోసి భవానిపూజలన్
గన్నది జీజియా — భరతఖండము గొన్నది మిమ్ముఁ, దత్తప
శ్చిన్నములొచు విఘ్నములు చేడ్పడుఁ, దత్సుమనోరథామృత
స్విన్నము మీకడంక వికసించుఁజుమీ నిలువెల్లఁ బూచుచున్॥ 85
- చ॥ గడుసరివాయి మీఁగడలుగట్ట వచింపఁగ నేరనయ్యు, వా
విడిచిన తెంపు సైపుఁ, డదవీయసమా నిజ కార్యసిద్ధికి
దొడిమెలు నొక్కువారివడి దోచి, స్వతంత్రత నిగ్గుదేఱ, న
ల్గడ జయ మంగళధ్వను లెలరెచ్చెడు హైందవలక్ష్మిఁ జూడుఁడి॥ 86
- తే॥ తలఁప సలుపఁగా మనము కర్తలమె యైనఁ
గనులకందని బ్రహ్మాండ గర్భగోళ
మెనసి యూకొట్టు సర్వభోక్తను దలంపుఁ,
డతని మే లంద భావికార్యమునఁ జనుఁడు॥ 87

॥ అనెడు వఘామణిక్ - బులకితాశయుడై తుదికంట విచ్చు మె
చ్చునఁ గని, ముంగురుల్ పుణుకుచుక్ శివభూపతి వలె-“నీ వచిం
చినతెఱఁ గింతయొప్పునొకొ! చిత్తము గెంజిగురాతులెత్తె మా
నిని! సరిక్రొత్తపోకడల నేర్చితి - మబ్బులలో మెఱుగులక్ ॥ 88

॥ నాదము తెన్నియేనియు వినంబడి గింగురుమ్రోసె: నీ శ్రీవో
భేదమునక్ శ్రుతిగలిపి వీణియతగత్రిలు మీటఁజాలఁ జొ
తా దమనంబు శాంతి సదనంబు వివిక్తమునొ సమాధి నే
నాదటవోదు, నీవు బరువౌ కనుతెప్పల సేదఁదేర్చుమీ!” ॥ 89

తే॥ అనుచు నిల్లాలి మృదుల తల్పాంతరమున
విడిచి, యేకాంత మాధురీ విహృతిఁ గోరి,
పాలపొంగుల వెన్నెల లావ్వు మేడ
బయలఁ జల్వరాచప్పటఁ బవ్వళించె॥ 90

॥ దొంతరలై తలంపు తెడదోపక చుక్కలువోలెఁ బొంగి, భా
వాంతరవీధి నాడి, నయనాంతములక్ దిగువాఱి, యిందుపా
దాంతరితంబులై చనఁగ, నన్నిటికిక్ దరువాయి సర్వవి
శ్రాంతి నికేతనంబు కడసారి భవానిపదంబు దోచినక్ ॥ 91

॥ ఆకటఁ దూలు తేటి యొక్కడై విక-చోత్పలపాళి నిల్చి, య
తాఁకల తెక్కలార్చుకొని యాడుచుఁ దేనియ లానియాని, యం
గీకృత గీతికారతి సుఖించినరీతి భవానియంఘ్రిలక్
జేకొని, తెప్పవ్రాలుపురుచిక్ శివరాజు తలంచె నీగతిక్ ॥ 92

తే॥ “గగన ఫలకము - వెన్నెల జిగురుఁబూత,
తారకాపక్షి నీ మహత్త్వంపు వాఱిత,
కనులు మలపక నిలువెల్లఁ గలయఁజూచి
చదివితినిఁ - దల్లి! తాత్పర్య మొదుఁగదేమొ!! 93

- తే॥ అరసితిని వారివారి భావాంతరముల,
ననుసరించితి నురక విద్యార్థివోలె,
దనుపు దొరకదు - తగినయుత్తరము రాదు .
గురువు దరిలేనిచదు వెంతబరువు తల్లి॥
- తే॥ తటపిపాఁడిలోఁ గొనరు తత్తరము తరిచి,
ధర్మజిజ్ఞాసలో నిరుత్తరతఁ గఱచి,
యాత్మశక్తిని మఱచి యిట్టై తినేమొ -
దారిచూపుము తల్లి! చిత్తమున వెలిఁగి॥
- తే॥ కొతుకుమదితోడఁ గార్యమ్ముఁ గొనుటలేదు,
కొను కడంకలో ద్రోహచింతనము లేదు,
చింతితము చేతిమోపైనఁ జెదరలేదు,
చెదరఁబోమి పరీక్షసేయుదువా తల్లి॥
- తే॥ అటుతనిడు తమ్ములపుటాకు నఱకునపుడు
తూఁగు త్రాసులో ధర్మంబుఁ దూఁచునపుడు
వణఁకులాడని కరము - నిల్వఁగల కన్ను -
తగవు - మెలఁకువ - నొదవ నీ ధర్మభిక్ష॥
- తే॥ రేబవలు వెల్లుకంట గుర్తింతు వనుచు
సాఁగఁదోలితి ధర్మరక్షా రథంబుఁ,
గనులు మలపకు - మిరు లరుల్ క్రమ్ముకొన్నఁ
జీకటిజగంబులో నేమిసేతువమ్మ॥
- తే॥ ఇంత నిక్కచ్చి - సిరులు నిల్వెల్ల నమలి
కొలువుగదైపె నొఱగి కులుకుటకుఁగాదు
'దొడ్డతల్లివి - గుంపెదుబిడ్డ' లనుచుఁ
గొదవఁ దూలింపఁ 'బ్రాతపలుకలకుఁ' బోతి॥

తే॥ అయిన నేమాయె - నిప్పట్కై నఁగాని
నన్ను నడిపించుకొనుము నీ కన్నయట్లు
తలఁపుఁ దిరుగ కే నెట్లైనఁ దఱిమినడిచి
దుడుకుబిడ్డల తల్లిప్రేముడి గడింతు॥ 100

తే॥ ఇంతకును నన్నుమీటి కల్పాంత మొసఁగు
వాన గాలియు నగ్నిపర్వతము లేదా,
'ప్రేమ' మని 'ధర్మ' మని తూఁచి పెనఁగు మనసుఁ
ద్రెంప లేనైతిఁ దగవుఁ జూపింపవమ్మ॥ 101

తే॥ చెఱయు సంకెల తలిదండ్రు లురియుచుంట -
యందు నిందును సమమ నీ వవతరించి,
తలుపు దీయించి యమునలో దారియిమ్ము
కలఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డీవలఁ - గంసుఁ డవల॥ 102

తే॥ రావణుఁడు - లంక, నడుమ వారాశియకాచు
నన్దుకొన్నది చెఱసాలయన్న దొకటి
ధర్మలక్ష్మికిఁ జెఱఁబాపు ద్వంద్వరణము.
తెరు వొసంగెదో? కడలి భేదించు మనెదో?॥ 103

తే॥ అణువు మొదలుగా సర్వ సర్వాంతరములఁ
గార్య కారణ కర్తృ తాఖండమూర్తి
వెలుఁగుచున్న తేజోమయ విశ్వశక్తి
మేలుకొలుపుము! నాయందు మేలుకొనుము!"॥ 104

తే॥ అనెడు తలపోత గాఢసమాధి మునిఁగి
కన్నుమూసెనో - తెఱచెనో కన్నదెవఁడు!
సృష్టి శాంతిలో జరుగు సంసృష్టి యేదో!
కోడి యెలుఁగెత్తె 'గొక్కొరోకో!' యటంచు॥ 105

చ॥ మలయుచు నిందునందు సుకుమార సమీరము లోరఁబాటి మే
 లొకలుప, శివప్రభుండు పురికొన్నమదిన్ గనుదోయి విచ్చి, తె
 కకలు విదిలించి లేచు విహగమ్ములవెంటన కాల్యకృత్యముల్
 సలిపి, దివాకిరుం డుదయసానువు నెక్కుటఁ గొల్వదీర్చుచున్॥ 1

చ॥ పరిణత సత్త్వలైన సచివప్రవరుల్ హితులున్ జమూపతుల్
 దొరసినకొల్వఁ జూచి సరితూచి శివప్రభుఁ డిట్లు వలె, “ము
 షకరమగు నేటిచిక్కు నలుచక్రియల్ గదలించి యోర్పుమై
 నరసితి - నెట్లువోఁ జివర కడ్డమగున్ జెఱలోని చీకటుల్॥ 10

చ॥ అడఁకువయున్ బెనంకువయు నంకిలివో మొనకట్టఁ జాల వీ
 గడుసరిమూఁకపట్లఁ, దునుఁగన్బడ లాగిన లగ్గులేని యీ
 వడి కడుసున్నితంబ, యిరువైపుల మ్రొగ్గతిలంగఁ బోని కా
 వడిఁ గొని, తొట్రివో కడుగుపట్టును బైలివ చూపఁగాఁదగున్॥

తే॥ అడఁగి పోవువో - సులతానుఁ డణఁచు మనల,
 నెదిరి మారొన్నఁ - దండ్రీ కేయెడరు గలదొ!
 యిరుదెఱంగుల మేలులే, దిపుడు బలియు
 నొకని వానిపై కనుపుసేయుటయ తగవు॥ 109

ఉ॥ మోగలుపాదుపాబలఁగమున్ దలపోయుచు లోఁగి, వారి వై
 రాగమ మెన్నుచున్ బడగయాడక యుండఁ బిజఁపురీశుఁ, డా
 మోగలుపాదుపాహి తఱిముట్టుచు దక్షిణభూమియెల్ల స్వా
 హా గొన వేచియుండె - స్వసహాయుల బంగరు కేల దువ్వుచున్॥ 110

చ॥ ఇది తగువేళ మోగలుల కేదియెలాభముఁ జూపి - సాయమున్
 బదిలముసేసి - తండ్రిఁ జెఱఁబాపఁగ వచ్చు; బిజఁపురంబుతో
 నెదిరెడుమాకు సాయపడ నింతయు లోఁగఁడు పాదుపాహి యీ
 యదుపునఁ జిక్కువాపి, సమయానుగుణంబుగఁ జూత మవ్వలన్॥

ఉ॥ ఇప్పటిదాకి మోగలుల కె గ్గొసరింపక యుంటగూడఁ దా
 నొప్పిదమయ్యె రెంటఁ బగయూఁది నిలంబడునే బిజాపురం -
 బప్పులబోయి మోగలుల కగ్గమ మైన దొకంట వారికి
 దప్పుదలంచి - తాను మనదాపునఁ జేరుటమైనఁ గాఁదగున్॥ 112

తే॥ అనువుమెము నిప్పు పాపాజహనుసాయ
 మగ్గఁ టుర" వని తననిశ్చయంబుఁ దెలిపి,
 యంద 'ఱిది యుక్తి' మని మెచ్చియాడ, నపుడ
 కమ్మ వ్రాసుండఁ గందుపాగారి కిన్లు॥ 113

❖ పాగపా కు తరము - పాడీ విషదల. ❖

సీ॥ "శ్రీమ దుక్తామ డిల్లీ మహాసామాజ్య
 గార్వభాములవారి చరణపీరి
 వినఁతుఁడె" శివరామ్ విష్ణుపమ్ములు, - మేము
 శుమనియోగుల మొక్కతరముచుండి,
 భారతభూ న ర్వభాముల మిప్రభు
 త్వము నండఁగొనఁ బెక్కితఁపు గలదు,
 దక్షిణభూమియంతయు గెల్వఁదలఁచు మీ
 జతనమందునఁ దోను సలుపఁగలము,

తే॥ మా మనవి జిత్తగించి, సామంతులందు
 మమ్ముఁ జేరిచి, మాతోఁగు సమ్మతింపుఁ .
 డిందు వంశక్రమాన మే మందుచున్న
 'దేశముఖి' హక్కులను మాకుఁ దీర్పఁగనుడు॥ 114

మఱియొక విన్నపంబు, తను మార్కొనఁగా నను తేపెనంచుఁ దీ
 వరపడి, నాదుతండ్రిఁ డెఱబట్టె బిజాపురపున్నవాబు, మీ
 యెఱుంగని దున్నదే! యెవరికే నొకయెగ్గుఁ దలంప, నడ్డుగాఁ
 దిరిగినవారిఁ గొందఱు నెదిర్చితి - వారికి మాకు మేలుగన్॥ 115

చ॥ వివరములెల్ల మీకు వినిపించెడు మా రఘునాథపంతు, మీ
చెవినిడ కెట్టిసాహసముఁ జేయఁగరా, దిపు డేము తీర్పఁగా
నవుతెరు వాఁతిం, డుచితమానెడ వారల కాన్గ సేసి తం
డ్రది విడుపుసేయుఁ - డిట్టిలగుఁగించిన నిందుఁ గలత దీతెడున్ ॥ 116

ఉ॥ 'గోటన తీటుకార్యమున గొడ్డలి యే' లని, మీ కలమ్ముతో
డ్పాటునఁ దండ్రికిన్ డెఱకవాటముఁ దీసతిరేని, మేటి యా
రాటమువోఁ గృతజ్ఞత దిరమ్ముగ మాతల మోసియుం - బో
రాటములేని దక్షిణధరన్ దమయేల్బడి తీవసాఁగెనున్ ॥ 117

తే॥ భరతఖండముఁ గొనగోరఁ బట్టి యేలు
తమయెదుటఁ దగ్గవల్కు పెత్తనము దగునె!
కరసు లెఱుఁగమిఁ గన్న మన్నింపవలయు!
వేచియున్నాడఁ దమయాజ్ఞ వెడలుదారి!" ॥ 118

మ॥ అచుచున్ గమ్మ ముగించి ముద్రయిడి, న్యాయాధీశవర్యుండు నా
త్త నయుండౌ రఘునాథపంతుకడి కన్తవ్యులు బోధించి, యీ
పని 'దారా' యవరాజుమూలమునఁ దీర్పన్ గట్టికిన్ జేసి, యా
తనికిన్ గానఁ లొసంగి వీక్షొలిపె - భృత్యశ్రేణిఁ గో డంపుచున్ ॥

చ॥ పదపడి తండ్రిగారికి నవాబునకున్ బడు లియఁగోరి, బ
ల్లిదముగ వారిచిత్త మగలించునెగల్ పయిఁ బ్రాశకుండఁ, దాఁ
బాదు పొనగూర్చుపూనిక వెడపొంగులఁ బ్రొయ్యినిబ్రుంగకుండ, య
క్తి దనర నుత్తరమ్ముల లిఖించె నతం డిటు వేటువేలుగన్ ॥ 120

* Shivaji petitioned to the Padsha invoking his patronage and instant aid and urged that in saving the life of such a distinguished general the emperor would strengthen the foundations of the Mughal power in the Deccan and could count upon the grateful assistance of Shahji and himself

తే॥ “శ్రీ విజాపురప్రభా సింగో”

భామినీరాగ్య ధవళాశ్రమ సేమ

బ్రభుత నేపు నాదిలమోనాబుగారి

చాత వి తుక్తు శివరాగ సేయుమవి

121

॥ తమ యాహ్వానముఁ గొంగి, బెద్దగురు దా మితగ్గకొంట యు

త్తమ మీ నామను నన్ను రాబిలుచు మీతాత్పర్య మెంతేనియో

గ్యమన బెల్లదా తప్పగల్గునెడఁ దక్క-ంసేయు దండం బవ

శ్యము కాదందురె - కిన్నులుక ను లొక్క దాఁ చూపించినన్॥

॥ ఒక కొఱగామియే కలిగియున్న దినుగ డది నాశ్చర్యంబ, దా

నికి గుఱియైన న న్విడిచి నిర్మలుఁ దగ్గఱిఁ గొంటి - రిట్లు గొం

చక తమరాజసీతి కలుషం బగుకో యని లోఁ దలంతు నిం

తకు నుచితజ్ఞులైన తమదాపుగదాయని యూడిల్లెదన్॥

123

॥ నా కార్యంబులయందు నే దవర్తింప గుఱు పొందించు నూ

హ కలుష్యము లేదు, పట్టుకొని రాక్ష్యకాక్షయఁ లేదు ధ

ర్జైకాంతంబు మతంబు నోముటిది న్యాయ్యంబుచుఁ గైకొంటి, శి

క్షా కల్పంబున దీనఁ దప్పుఁగొనురేకల్ మీరు భావించురే॥ 124

మోసముఁజేయువా రడఁగ మొట్టుచు, దుర్గపదంబునన్ విప

ర్యాసముఁ జూపువారి దిగతాచుచు, మ మ్మెదిరించువారికిన్

ద్రాసముఁగొల్పి, యిట్లు తమరాజ్యము మామత మోము పూనికన్

జేసితి నాజ్ఞవేచి - పెడసేతల కిందున దారిఁజూతురే॥

125

శాంతపథమ్మునన్ దరిచి సాగిన సర్వముఁ జూడుఁ : జెందుఁ బ

క్షాంతర దీక్ష లేని తమయానతి కొప్పమి లేదు తండ్రి వి

శ్రాంతికిఁ దోడునూపెడు తెఱంగున నెమ్మదిముట్టి - మిమ్ము ద

ర్శింతుఁ బొసంగుతీరు వివరింతుఁ, ద్వరంబడఁబోమి కోరెదన్॥” 126

తే॥ అనుచుఁ గమ్మ ముగించి, యనంతరంబ
తండ్రినిగుఱించి యెడఁదలోఁ దరఁగలించు
వెడతలంపులఁ బొడము సవ్వడి నడంచి,
తడవికొనుకేల వ్రాసె నుత్తరము నిట్లు॥ 12

చ॥ “అదరు నెడందతో వణఁకు హస్తముతో వెనుకాడు పూనికితో
‘నిది’ యని తేల్చులేని యెదియే లిఖింపఁగ నైతిఁ దండ్రీ! శ్రీ -
మొదలిడి, పైన మీకుశలమున్ మఱి మాకుశలంబునైన వ్రా
యఁ దెరువులేనికమ్మ హితమా నె - నమస్కృతి వ్రాసిపెట్టినన్”॥ 12

చ॥ అటఁ జెఱసాల, గుండె లవియబడు చీకటికొట్టు, వాకిటన్
భటుల తళ తళించు కరవాలుమెఱుంగులు, తీవ్ర వేదనా
కుటిలము మీ మొగం - బిటుల గోచరమై యెడఁ గ్రుమ్మివైచు నా
రట మొకకేల నొత్తికొని, వ్రాసెద రెండవకేలి తూలికన్॥ 120

చ॥ తెగువన కొంటి మీ రనుమతిపని యుద్యమ మొండు, దీనిపైఁ
దిగినవి నేటిబన్నములు - తీఱకపో నవి వచ్చినట్లై, యీ
తగవున నేనొ - మీరొ - సులతానొ నిమిత్త మంగవచ్చునే!
జగదుదయంబునన్ జగురుఁజాఱులు గోగులు నూడకుంటిమే॥ 130

ఉ॥ ఏమని తప్పుగాఁదలఁతు రియ్యది వారురు మీగుఁగూడ? నా
సేమముఁ గోరిగా, కెదుటిసేగిఁ దలచియుఁగాక, నా మతం
బోమఁగ - నాదు హైందవము నోమఁగ - నే నిటు సేయఁగూడదో?
తాము దలంపరో తమహితం - బది మీరును సమ్మతంపరో?॥ 131

చ॥ దొరలమటంచుఁ దీమసపుద్రుశ్శున వా రిటురేఁగిరైన నన్
జెఱఁగొనరాదో? తండ్రీవని చేతికలోబడు మిమ్ము శిక్షకున్
గుఱికొనుటేమి? మీరు నిదికూడదటం చలవారిఁ బల్కఁగా
నఱగొనుటేమి? మీకుఁ బ్రభులైరనుచున్ ననుఁ దప్పఁజూతురో?॥

చ॥ † కొడుకని తండ్రియగుచు నొనగూడిన బంధమకాక, నాయొన
రైదుకృతులందు మంచికినిఁ జెడ్డకు - మీకును బాత్తులేదు, వా
రడుగిడ హక్కులే - దెవరియత్నము వారుగ నుండవచ్చు, ధీ
రుఁడు సుతుఁడైనఁ దాడ్రియెడరున్ దొలఁగించ నిశోద్యమంబునన్॥

ఉ॥ † వారల యుప్పుఁ దిగిటిమని వాకొసరాదని నాతలంపు - నే
నేరనినాఁడు మీయొడిని నిల్చిననాఁ డది యుండవచ్చు నే
నీరతి రెండునుంబదియునేఁపల ప్రాయమునుండియున్ స్వతం
త్రారభటిన్ జరించిలి-సహాయులు పెక్కురు తోడుసూపఁగన్॥ 134

ఉ॥ † పట్టితి వారిదుర్గములుఁ బ్రాంతము - లట్టులే మీవిగూడఁ జే
పట్టితి నిర్వు రేకమయి బల్మిని న న్నరికట్టి గోరునన్
నెట్టఁగవచ్చు - నిల్వఁగల నేరిమిగల్గిన నిల్లు నల్లుపో
కిట్టటు వ్రేలు సూసి, వెడయెత్తుల నెత్తు టుదాత్త రీతియే?॥ 135

చ॥ † నిజము వచింప నింకె, గమనించద నీపము సాధురీతి నీ
గజిబిజయంతయున్ దులుపఁ - గాఁగలయంతయుఁ గాకమాన, దా
త్మజుడగువాఁని చూపఁదగు ధర్మమునంతయుఁ జూపెదన్, మనో
రుజ లెడఁబాసి నిశ్చయపరుగడవు గమ్ము, తలంకుఁ బాయుమి॥

ఉ॥ మీ యుపదేశ మే ననుగమించితి సర్వము, తల్లిభావమున్
దోయిటఁగొంటి, నింకమదితోడ భవానిహితమ్ముఁ గంటి, నా
ధేయము రాజనీతి గణులించితి, నెందుఁ గొఱుతలేని సు
ధేయము తీరుఁబొందఁగ - విధేయుడనై మిముఁ గూడ వచ్చెదన్॥

† I owe my birth to you but not my deeds You may
argue that till to-day I have eaten their bread but up to
the twelfth year one is accounted a child and up to that age
I lived upon your bread As I have taken forts and strong-
holds belonging to others, so are yours in my possession
About them you should decide as is fit I shall in this way
acquit myself of the duties of a son Page 174 Sabhasad.

తే॥ కల యధార్థము సులతానుగారి కేను
దెలియఁబఱచితి నొక్కొంత వెలితిలే
నాప్రయత్నము వారిడెందము నిజంబ
సరళమైన - భవానియే సరదాఁగాక”॥

138

తే॥ అనుచు వ్రాత ముగించి ముద్రాంకనమున
భద్ర మొనరించి, యుత్తరద్వయము భటుల
చేత ననిపి, కొల్వునువీడి శివవిభుండు
చనె - ననంతర కరణీయ సజ్జఁడగుచు”

139

చ॥ దినములు కొన్నివోయె, జనుదెంచె వడిక రఘునాధిపంతుఁ, డ
య్యనఘుఁడు, - పాదుషా యనునయంబునఁ గార్యము సమ్మతింపఁ గై
కొని, షహజీవిభుక విషవఁగోరి, నవాబున కాన్దచేసి పం
చిన వివరంబులెల్ల - వినిచెక శివగూపతి సంతసింపఁగక॥

140

సీ॥ సార్వభౌముండైన షాజహా సంపిన
యాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య మగుటవలనఁ,
దగు శివరాజును త్తరముల షాహజీ
యనపరాధత వ్యక్త మగుటవలనఁ,
దన మంత్రులందుఁ గొందఱు సేయువిన్నపం
బవలఁ దోయఁగరాని దగుటవలనఁ,
గ్రామముగాఁ బ్రజలలోఁ గలుగు నసంతృప్తి
యణఁప కుండఁగరాని దగుటవలన,

తే॥ సర్వమెఱిగిన యాదిలుషానవాబు
షాహజీప్రభు విడిపించి సత్కరించి
తనకొలువుఁ జేర్చి మన్నించె; దద్విధంబు
చెవుల కమృతమై హర్షించె శివవిభుండు॥

141

❖ విజాపురవారి పన్నుగడలు — శివాడీ ప్రతిక్రియలు ❖

చ॥ ఒకయెడ భోజనలేకుల శుభోదయమా సుతచిన్నవాగ్త, వే
తొకయెడఁ దగడ్రిగారు చేతులుడి లొలగుట, భావిభాగ్య సూ
చకముగ రెండు దండగొని సాపతల - శివరా జొనర్చెఁ గౌ
తుకమున నైవతార్చనలు తోరపువేషకి లన్నదానముల్॥ 142

శా॥ కారాగారముఁ గొనియున్ - ఒకరుఁ డాకగ్లాటమున్ జేర కా
యూరన్ గొన్నిదినము లుగటఁ గని, యేయుగ్యోగమున్ జేయ నే
యారాటం బొంగుచునో యని, శివుఁ డగదాఁక రాజ్యాంగసం
స్కారంబుల్ గడుమిగి - నారి మది గోల్ పై ను గుర్తింపుచున్॥

చ॥ చనె మూఁడేగి, క్లుప్తమైనఁ గన్నడపుదేశం బేగుచున్ షాహజీ -
“నను మోసాబుఁ బట్టి పట్టి వెల్లొనన్ బెట్టి ‘బాజీ’ ముధోళ్
జననాథున్ గసిదీ యిక్కడ సమయ జక్కా-డి, నాపుత్రకుం
డనుటన్ నిల్పు” ముగియ న్రాసె చనె, నీగ్న్వా తప్త చిత్తంబునన్॥

చ॥ జనకుని యానఁ దీర్చఁగలగదమున్ దశివేది, యుద్యమం
బనువునఁ గూర్చఁగాఁ దెరువులారసి, క్లుప్త వేగువారలన్
బనిచి రహస్యమందొందు, శివప్రభుఁ డెప్పుడియట రామదా
సునిఁ గననే / యోగొనుచున్ - ‘బరణి’ గిరిదుర్గ సీమకున్॥ 145

చ॥ గురుఁడగు రామదాసమునిఁ గొల్చి శివప్రభుఁ డంతఁ బూర్వపుం
జరితముఁ దెల్పుఁగా - సతఁడు సంగతముల్ వివరించుచుండె నీ
మురువున రెండు మూఁగు దినముల్ గడవన్ మును పంపియున్న వే
గరి యొకఁ డగుదెంచి, యటఁ గన్నయదంతము వలె - నీగతిన్॥

తే॥ “షాహజీరాజుగారు విజాపురమున
నుండుతఱి - వారిక్రింది యుద్యోగులెల్లఁ
గరలి కర్ణాటసీమలోఁ దిరుగఁబడిరి,
కనకగిరి దుర్గమునఁ బెద్ద కలహమయ్యె॥

శా॥ ‡ ఆ జంజాట మడంపఁగాఁ జనిరి సైన్యాటోప మేపార సాం
భాజీగా - రట ముస్తఫా బలియుండై మాఱొడ్డై దుస్తంతరిం
ఖా జంఘాలుండు దూరమున్న యఫజల్ ఖాన్ ముస్తఫాతేసి, సాం
భాజీగారిని పల్కనోడెదను, దేవా! వారు లే రీధరన్”॥ 148

చ॥ అనునెడ బల్లెమున్ జొనిపినట్లగుచున్ శివరాజు వేటిటనా
టిన పులివోలె రేగి, “వికటించిన వీరి దురంత మొత్తున్
జన వెనుదీయదో! బ్రతుకుఁజావుల నేమగు - నిందుపై లయం
బొనరుచు టొండుగా” కనుచునుండఁగ, నొండొకదూత డాయుచున్॥

శా॥ “దేవా! నేను బిజాపురంబరిగి నిగ్దేశంబుఁ గైకొంటి మా
యావుల్ వా రెట్టులైన మీ కొకయసాయా బీయఁగాఁ దంత్రపుం
డేవాటంబున నుండి, రాపనికి ‘బాజీ శ్యామరా’ వచ్చు దు
ర్భావుం బుకి, రతండు కాచుకొనఁ గ్రోవల్ - మిమ్ము సాధింపఁగన్॥

చ॥ తతిఁగొని పల్మ టిచ్చటికిఁ దా మరుదెంచుటఁ గాంచి, యోవలో
నతఁడు ‘మహాద్వరంబు’ దరియంచుల దాఁగొనియుండె జావళి
పతియగు చంద్రరా వతనిపట్టయి దారియొసంగి సాయ మీ
జతగొనియుండె, సైన్యము లసంఖ్యము - లితయుఁ జూచివచ్చితిన్”॥

చ॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డా సులతానుగారి వం
చనములఁ గ్రించునేతల నెసంగు మిడుంగఱు లప్పళించుచున్
గనుల గభీరముద్ర వెలుఁగన్ దలయాఁపుచు, భావికార్యమున్
గనుబామసుళ్ళు ముళ్ళుగొనఁగాఁ బెనవైచుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 152

‡ Instigated, if not actually aided, by Afzal Khan, Mustafa Khan overpowered Shahji's garrison and occupied Kanakgiri. Mustafa Khan treacherously ordered his artillery-men to hit, if they could, Sambhaji and the knot of officers about him. The batteries killed him instantly.

“సరి! యిక జంకు దీతినది సజ్జనతల్ కొఱగానివంచు నే
 ర్పిరి సులతానుగా — రింగుల వింగడముల్ మొదలెత్తి యింక నె
 వ్వరి చెయిమించు వారు శైగబట్టఁగవచ్చు న్నెట్లెస — నీసునన్
 గొఱవినిఁ జూపఁ గుంతముఁ గ్రువ్వక, పువ్వులఁ బూజసేతురే?

తడయంగాఁ బనిలేదు, పొండిపుడ, మా తానాజితోఁ బల్కి — స
 వ్వడిలేకుండ నఖండసేనఁ గొని తోవల్ మార్చి రాఁగా నొన
 ర్పుడు, నే నెదవనాఁడు పార్కనుమలోఁ బొంచుందు మీలోనఁ
 క్కఁడు వీరిన్ గనుచుండుఁ — డీపనులు తెక్కల్ గట్టి తీర్పందగున్’

అని వారిన్ వెడలించి, తాను గురు డాయంబోయి సుల్తానువ
 ర్తనమున్ దెల్పుచు నిట్టి వలెక, “మునినాథా! రాజకార్యమ్ము లీ
 త నిరాఘాటములొనె! పాపమని పుణ్యంబంచు లేదానె! యే
 ఘనుడైనన్ దన మానవత్వ మిటఁ జక్కన్ నిల్ప వీలున్నదే”॥ 155

ఏ నలు సంటరా, దనృత మెన్నఁగుఁ గూడదు, మోసగింపరా,
 దే నొరుఁ గొల్వఁగూడ దనియే తలపోయుదుఁగాని — తండ్రికై
 యా నియమంబు తేలగొను టయ్యెనొ! నేఁ డొనరించు కార్యసం
 ధానము లొప్పవో! మనసు తత్తఱమందు నెఱుంగఁ బల్కవే”॥

అన విని రామదాసముని యాడె, “గుమార! యుదారమైన నీ
 మనసున కీమెలంకువ సమంజస : మిప్పుడ రాజ్యతంత్రముల్
 గను మెఱపించుచున్న, వయిగానఁ దలంకెద వొక్కనిల్వినన్
 గనుఁగొన నొనె ధర్మ — మధికారి విభిన్నత రూపుమాతెడున్”॥ 156

తాను జగమ్ము మేల్వడఁగ ధర్మము కావలె — ధర్మబద్ధుడై
 తాను జగమ్ము నోమవలె, ధర్మము దైవ మొకండ — దానికిన్
 దాను జగమ్ము గూర్పఁగల తారకమేది? జగమ్ము తాను లే
 రే నలధర్మ మేరి? కిది యెన్నుచు ధర్మము వాడుకోదగున్”॥ 157

ఉ॥ మానవశర్మమన్న నొకమచ్చున నచ్చుగొనంగ వచ్చునే!
కాననిదైవ మొక్కతెరఁ గట్టుచుఁ దాఁ బయినుండి, సర్వసం
ధాన ముదాత్త మానవవిధా పరిణాధముఁ జేయుఁ, గావునన్
దేనియవోలె మానవవిధిన్ గొనుమీ మలిసంబు వీడుచున్॥ 159

ఉ॥ 'లోకులు కాకు' లన్న నుడిలో నిజమున్నది వారి నోటిలోఁ
బాకముదీక్షి, పున్నెముచు బాపముచున్ జవి మాఱు, రంగుచున్
రేకయుఁ దెఱు, నేలవివరింపఁగ - 'నా' కనిగాక, లోక ర
క్షాకృత్తికై యొనర్చునది సర్వము పున్నెముగాఁ దలంచుమీ॥ 160

ఉ॥ అందును రాజనీతి కడు నబ్బురమైనది యెత్తుకెత్తు వే
యం దగువాఁడ కార్య సమయఙ్గాఢ పంటలు పండివచ్చునే
కందును గుందులేక - వెలికంచెలు వేయక! వజ్రవర్మమున్
బొందనిమేన శాతశరముల్ చొరఁబాటుచుఁ జీల్చివేయవే॥ 161

ఉ॥ కావున నీవు సేయఁగల కార్యము సర్వము యుక్త, మొక్కధ
ర్మావసరంబుఁ బట్టి తగవాడుట దబ్బుఁగొంట గాక, మా
యావుల మోసగించుట యనర్హము గాదు, జగద్ధితంబుకై
సేవయు నేవగాదు, వగఁ జెందకు - నీమది మార్పఁబోకుమీ॥ 162

చ॥ అనఁ దెలివొంది వారి నెలవంది, కడంగిన కార్యసిద్ధికై
పనిఁగొని యుత్సహింపుచు శివప్రభుఁడున్ సుధఁగూళి వెంటరాఁ
జని, మునుముందు త్రోవ నలుచక్కియలన్ దుదిగన్ను వెట్టి, పా
ర్శనుమకు దాపుగా నిలిచి కన్గొనె నచ్చటి యంగమచ్చముల్॥ 163

మ॥ తన యాజ్ఞఁగొని యంతలో బలముతోఁ దానాజియున్ వచ్చె, నా
తని కాసర్వముఁ జూపి, సేయఁగల సంధానంబు వాక్రుచ్చి, న
చ్చిన సైన్యంబునఁ గొంతగైకొని శివాజీరాజు తాఁ బొంచి, నె
మ్మిని వా రేమఱియున్న వైపుఁగొని దొమ్మిన్ దూఁకె నొక్కప్పుడిన్॥

॥ అటఁ దానాజి మఱొక్క-నైపు తత సైన్యాటొపుఁడై దూఁకి, యె
చ్చటఁ దానై రిపుసైన్యమున్ బొగువ, నస్త వ్యస్త సన్నాహ లం
పటతన్ డీల్పడి వారు - నల్గడ దవ జ్వాలావలీధిగబులై
యెటువోఁ జాలని లేడిగుంపులటు - లెంతేఁ గుంది రాదందడిన్ ॥ 165

॥ ఒక కేలన్ గరవాల మన్యమున డా లొప్పారఁ, గళ్ళెంబు మా
టి కుడాయించి, శివప్రభుగఁ జూయమున్ డీకొల్పుచున్ నైరి మ
సకముల్ గోయుచుఁ గుప్పవోయ, శివరాజ తాత్రమున్ బేర్చుపో
లికఁ దానాజియుఁ గోల్తులన్ నెఱిపి చీల్చెన్ శత్రు గాత్రంబులన్ ॥

॥ అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని సైన్యం బేచి భగజింపఁగాఁ
దమ పన్నాగము లీట్లు నేఁస విపరీతంబాటగున్ గుంది, యొ
చ్చెముఁ దీర్చు దెరువేది వేదవడి, బాఁశ్యామరా వే నికుం
జములోనో తలఁదాఁచె, సైన్యములు విచ్చున్ బాతె నల్లూలలన్ ॥ 167

॥ పాతెడువైరులన్ దొళిమి పట్టు నిజానుగులన్ మరల్చి, దు
శ్చరుఁడు శ్యామరావు దిగబాఁబునెఱల్ వెదకించి, బావనీ
శూరుఁడు చంద్రరావు తలచూపముకిన్ దలయూఁచి, భోన్సలే
వీరుఁడు సేనతోఁ జనియెఁ బెంపున రాజగడమ్ముఁ డేరఁగన్ ॥ 168

❖ ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాఁ శిక్షించుట ❖

॥ ఆపైనన్ శివభూపుఁ డొక్క-తటి ముత్రాలోచ నైకాంతిక
వ్యాపారంబున నాంతరంగికుల నాప్తమాత్యులన్ జీరి, మా
యోపాయంబులఁ బన్ను నైరుల దురుద్యోగంబు విన్నించి, మ
ర్మాపాతంబుగఁ దప్పితిక్రియలు సేయన్ గోరి తా నిట్లనెన్ ॥ 169

“తోవలు పాదుపాచెలిమిఁ వికటింప, బిజాపురీంద్రు దు
ర్భాషము హెచ్చెఁ; దండిఁ జెఱఁబాపుటనుండియు రాజకీయ వా
తావరణంబు గుల్లవడి, యందముచందము మాతె; సాహస
శ్రీ వెలివో నవాబు లొనరించెద రీ తెరచాటు బీరముల్ ॥ 170

~|| తమ కొలువందునున్న సరదారుల హైందవులైన కొందఱు
గమిగొని, యాసఁజూపి, బయకారముల బచరించి, మాపయ్య
దుముకఁగ రేపుచుండఁ దఱితోడ నవా బిట నెవ్వ రీల్గిన
దమకొకలాభమం - చిది యెదఁ గమనింపర వా రమాయికుల్ || 1

~|| ఇరువురు శత్రులే యయిన, నించుక పైచెలిమి న్నటించి కీ
డ్పఱుపఁగ లోఁ దలంచు కులబంధులు వీ రనుకూలశత్రు, లే
యొరిమలు లేక మాకుఁ బగయొత్తెద రా బహిరంగశత్రులా
దొర, లిపు డేరిపై రథముఁదోలుటకై మొదలెత్తఁగావలెన్ || 17

~|| ¶ బయటికి రాకతప్పదు నవా బెప్పుడైనను - నాఁడె తత్ప్రతి
క్రియఁ గొనవచ్చు, నేఁ డనుసరింపని యీ కులబంధువర్గము
నయమునఁ జేరఁదీసి యొకనమ్మిక లోఁగొన నైనచో ననా
మయమగు నాత్మపక్ష, మటు మాఱనివారలఁ జూత మవ్వలన్ || 17

సీ|| జావళీధవుఁడు, మోరే వంశజుండైన

‘కృష్ణాజిబాజీ’ యరిదిముండు,

బలవంతులైన తమ్ములు సుతుల్ గలవాఁడు,

పదివేలు మావళాభటులు గలరు,

తనపెద్ద లెవరొ యుద్ధమున బిజాపురీ

పతిమెచ్చఁ బోరఁగా, నతఁ డొసంగు

‘జావళీ’ జాగిరు - ‘చంద్రరావ్’ బిరుదంబు

తరము లెన్నిదినుండి దక్కె వాని,

¶ “The times dictated a policy of union and mutual trust for a common purpose Shivaji tried to interlace to men's interests or ambitions in a way to make them feel pride in common success and shame in common defeat.”

Page 54 “Rise of the Maratha Power” by

M. G. Ranade.

తే॥ గీ॥ కట్టిశూరుఁడు మనపక్ష మయ్యెనేని
తఱుఁగని బలమ్ము, దాన నుద్యమము పెరుఁగు,
మనము పశ్చిమదక్షిణ మధ్య మేగు
దారి సుగమమై - తజ్జయశీ) రహించు॥ 174

ఉ॥ కావునఁ జంద్రరావు నొడికమ్ముగ లోఁగొను టొప్పు, నైన దు
ర్భావుఁ డతండు, తంత్రపుఁ దెఱంగులఁగాక మతాభిమానపుం
ద్రోవలఁ బోఁడు, ధర్మము నెఱుంగఁడు, చుట్టటికమ్ము చూడఁ - డీ
యావనసేవ మెచ్చి, మరియుదలు వోఁ గులహాని కొగ్గెడు॥ 175

చ॥ పనివడి రాయబారములఁ బంపితి, “వారలవీడి, మా కడం
కనుగొని యైదువేల బలఁగమ్మునఁ దోడ్పడుచున్ స్వతంత్రత
గను, మటుగాక వారికిడు కప్పము మాకిడి, మా స్వతంత్రత
జను” మని, ‘యాను గా’ దనక చాటుమఱుంగుల జాతిపోయెడు॥

ఉ॥ అంతటఁబోక ‘చుట్టటిక మంటినఁ గూడిక హెచ్చు’ నంచు, బ
హుంతరమైన నోర్చి మను వంపితిఁ - గన్యక నిమ్మటంచు, దా
నింతయు సమ్మతిగచి బదులీ కొకపోడిమి నుండె, నింక సి
ద్ధాంతము సేసి వాని విహితాహితరీతులఁ దేల్పు టొప్పుగు॥ 177

తే॥ గీ॥ అనుచు వివరించి శివవిభుం డచటనున్న
ధీరు రఘునాథబల్లాలుకోరదేవు -
నాజి దుర్జయుఁడైన సాంభాజికవజి
నాదరమ్మునఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 178

ఉ॥ “వింటిరి జావళీవిభుని వింతచరిత్రము లిప్పు వాని లోఁ
గొంటకు రీతులెల్లఁ గనుఁగొంటిరి - నేర్పున నందు మీకు మే
లంటినరీతి వాని మనయండకుఁ జేర్చుట చూడుఁ - డింతకుం
గుటును గంటులేక పనిగొంచు మెలంకువతో మెలంగుఁడి॥ 179

తే॥ గీ॥ పరువుఁ గార్యమ్ము సెడకుండు నెరువు ముట్టి
యతని లోఁగొను తెఱఁగైన నది హితంబ,
బిరుసుతల గానఁ బెనఁకువ దొరయునేని —
మీ కపాయము లేకుండు మెలఁగుఁ డచట॥

180

ఉ॥ నే నిపు డేగనుంటి జనసీసహితంబు మహాబలేశ్వర
స్థానముఁ జూడఁ, గొన్ని దివసంబులు మేమట నుందుమేమో! యే
దైనను ముఖ్యమైన సలహా గొను పొందిక పుట్టునేని మీ
లో నొక రేగుదెండు — మనలోపము లేదనఁ దీరుసేయుఁడీ॥ 181

చ॥ అని శివరాజు వల్క వినియానతులై సెలవంది వార — లే
చిన బలఁగంబు వెంటఁ గయిసేయ నెఱయకి బావభీపురం
బున కరుదెంచి సేవకునిఁ బుచ్చి నిజాగమఁబుఁ దెల్పు, వా
రిని విడియింపఁజేసి, యొనరించె నతఁడు యథార్హ సత్కృతుల్॥ 182

మ॥ తమ యే తెంచిన రాయబారమును సూత్రప్రాయశం దెల్పి “చూ
తములెం డిప్పుడు విశ్రమింపుఁ” డని యాతఁ డాడ వీడ్కొంచు, దు
ర్గము నల్మూలలు సంచరించి - యట మర్కటబుల్ బంబుల్ రహ
స్యములెల్లన్ గమనింపుచుండిరి శివత్కాపాల సేనాపతుల్॥ 183

మ॥ ఒక సాయంతనవేళఁ దన్నగర బాహ్యుద్యాన సౌధంబునం
దొకఁడై కొల్వయి, చంద్రరావు శివరాజోద్యోగులఁ ద్వారపా
లకుతోఁ బిల్వఁగఁబంపి సంగతులు శిల్పింగోర, ద్రాక్షాసవో
త్సుకితాత్ముండగు వానితోడ రఘునాథుం డాడ నీరీతిగఁ॥ 184

శా॥ “రాజా! మా శివరాజమాళి తమ ధైర్య ప్రాభి వోదారతా
తేజంబుల్ గని చెల్మిఁగోరి మముఁ బుత్తెంచె, మహాభాగుఁ డా
పాజీపుత్రుఁడు జాతి నీతి మతరక్షా దీక్షఁ గైకొంచు, ని
ర్వాజంబౌ స్వకులీన బంధుల సహాయం బిప్పు డర్థించెడుక॥ 185

చ॥ తమకడఁ బెక్కు-లేల విశదంబులుసేయఁగఁ! జూడుఁ డిప్పు డే
శము పడుచున్న కష్టములు! సమ్మతి నందఱు మీరు గూడి యు
ద్యమమును నిర్వహింపవలదా! యెవరంతకు వారలై, విప
క్షు మఱుఁగుఁగొంట మేలె! మును గొడ్డలిసామెత మీ రెఱుంగరే॥

చ॥ ఇదియునుగాక, మా శివమహీపతి చుట్టటికంపుమేర మీ
యదు కొనరింపఁగాఁ దలఁచె - నంతటియత్తముఁ డల్లుఁడౌట య
భ్యుదయమకాదె! యీసమయ మొచ్చెముసేయక భావికార్య దో
హదముగసన్నతించి, యుభయాన్వయముల్ వెలుఁగొందఁజేయుమి॥

ఉ॥ అన్యుల నమ్మి జాతి కహితాచరణం బగు రీతియేల! సా
జన్యము శీలమున్ బలము చాతురియున్ గల వీరలోక మా
ర్థన్యుని మాశివప్రభుని - రాజనియున్ హితుఁ డల్లుఁడంచు, మీ
కన్యక నిచ్చి, సర్వసహకారము లిచ్చియు, దోడ్పడన్ దగున్॥

చ॥ అని వివరింప, మున్న మనసంటిన యీసు రగుల్చు నట్టలై
యినుమడి కావిరేగఁ, గయిపెక్కు తలపుల వేడియూరుపుల్
పెనఁగొనఁ, జంద్రీరావు తనపీటఁ జివాలున డిగ్గఁబాటి యి
ట్లనె - గుటిలభ్రుముక్త పరుషాక్షరముల్ వలకేలఁ జల్లుచున్॥ 189

చ॥ “బలిబలి! రాయబారము సెబాసుగ నున్నది! కొంటెగాండ్రకున్
దలముడిమైనవాఁడు సరదారుల కిప్పుడు మేలుబొత్తినై
వెలసెనె? దొమ్మిపోటు దలపెట్టుచు మమ్ములఁ గొల్వఁజేరఁగాఁ
బిలిచెనె? వార్వమెక్కు తనవెంబడి మేము సవారిదీయుటో?॥ 190

చ॥ ఎఱుఁగఁడొ మమ్ము? మాబలము నేమనుచున్ దలపోసెనో? బిజా
పురిసులతానుగూడఁ దన పోటుఁదనమ్మున కాఁగఁడో? సరా
సరి జగమెల్లఁ దాన పిడుచన్గొని మ్రింగునో? నేటిదాకనున్
దిరిపెపుఁ గూటికిన్ గొలువుదీతెడు తండ్రివిధ మ్మెఱుంగఁడో?॥ 191

చ॥ శ్రీ పలువ యతండు మాకొలమువాడని పల్కిననైన సిగ్గుచే
టలమెడు - నల్లుఁ జేసి తనయక ముడివెట్టెడు వెఱ్ఱు లుందురే?
తల బిరుసయ్యెనే - కులముతక్కువకు నుత నిమ్మనంగ? మీ
కొలఁదులఁ బోక - మెక్కువలకుం దలలెక్కుట లోర్వవచ్చునే?"

చ॥ అనియెడు పల్కులక గినుకనంటియు వచ్చినకార్య మెట్టులై
నను సవరింపఁబూని, తమనాయకు నానతి మేరముట్టి, యా
తని మధుపానరీతి యని యారసి, పే రభిమాన మొర్పి లోఁ
గొని, రఘునాథుఁ డాడె - ననుకూల వచో రచనా ధురీణతక॥ 193

చ॥ “ఘనుడవు చంద్రరాయ! తమకమ్మనఁ బోవఁగఁ బాడియానె! నె
మ్మనమును జిక్కఁబట్టు మభిమానమె యున్నను - దేశకాలముల్
గని యనుకూలవృత్తి మెలఁగక దలపోయుట మేలు మా వచిం
చిన దొసఁ గున్నదయ్య! నిరసించుట పెద్దలుమెచ్చు దారియే”॥ 194

చ॥ తమమది మాటిపోకకుఁ గతంబు నెఱంగము గాని - మాప్రభూ
త్తమునెడ లోటు లేదనక తప్పదు మీరును వాబుఁగూడి యు
ద్యమమును దీరుసేయఁ దగుచంటిమి, వంతుచు వాదు లే, దవ
శ్య మనఁగలేదు, శాంతమతులై బదులిం - డిపు డింతయేటికిక॥”

చ॥ అనుటయు, నేయివోయ నెగలంటిన వావకునట్టు లిస్కడిక
గనలుచుఁ జంద్రరా వనియె, “గాని కువాడము లేల మాటికిక
వినిచెదరోయి? మాకుఁ దెలివిక గఱపంగల బంటులైతిరో?
చనుఁ, డధికప్రసంగములు చాలు - నికక బెడనోరు మూయుడి?”

శ్రీ Balaji More, who regarded the Bhonsles as inferior to his own ancient house, declined the offer (marriage)

ఉ॥ పెద్దటికమ్మ వేసికొని పిల్వనిపేరట మేలరాగ? మా
సుద్దులతో, బనేమి? గడుసుందన మంటు గరాసు నొక్కని
బెద్ద యొనర్చి వేడబపు, బెండ్లికి వత్తురే? యంచకూనకు
గ్రద్దకు జోడే? వియ్యమున, గయ్యమునన్ మముదేటిచూతురే?”॥

చ॥ అని కనులెట్టజేసి తెగనాడు నుడుల్ మది, గుమ్మివైవ, రే
గిన కనుతెప్పవిప్పు మలగింప కెగాదిగ నిల్వసూచి యి
ట్లనె రఘునాథు, “డాగు, మధికాధికముల్ తెగఁగోయనేల? యె
వ్వని బలగౌరవంబు లలవాని - వొరుల్ తడవంగ నేటికిన్?” 198

ఉ॥ మా కిది యుక్తమంచు, దగుమాటలు పల్కితి మిష్టమైన ‘నా,
గా’ కను - మట్లు కానియెడ, ‘గా’ దను మింతియ, లేనిపోని వా
చా కుటిలత్వమేల? బలసంపద తూచుకొనం దలంతువా -
వాకులతో, బనేమి? మధుపాన మొకింతయు గుట్టెఱుంగదే? 199

ఉ॥ వీరుడ వాడుగాక, పదివేల తరమ్ములకైన భోసలే
ధీరుని, దేటిచూడఁగల తెంపరివే? పయికన్న శూలము
దూరమువెట్టి యొక్కజడ దూయ జనించిన వీరభద్ర ఖ
డ్గారభటి భరింపఁగలవా? శివుపై, జను దక్షు లుందురే?” 200

మ॥ అనఁ, దీండ్రింపుచు, జంద్రరావు పటు రోషావేశ దుర్దాంత వ
త్తనుడై, ఖడ్గము ‘జట్టున’ దిగిచి యుగ్రస్ఫూర్తి, బైదూకె నా
తని కీడై రఘునాథు, డేమటని పంతం బొప్పువాడౌట, నె
త్తిన కాక్షేయము, బాయజిమ్మి, తనకత్తి నాటె వక్షంబున॥

ఉ॥ వ్రేటున రేగి, మైదొరఁగు వెచ్చని నెత్తుట, దోగి, చంద్రరా
వోట, దొలంగి పైబడఁగ - ‘హుమ్మ’ని యార్చి కుతారము మెయి
నాటి గతాసు, జేసె రఘునాథుడు, కావలివారు కొంద అ
చ్చోటున సందడి డెలిసి, చుట్టును ముట్టిరి శస్త్రపాణులై 202

శా॥ దంభోలి ప్రతిమాన ఖడ్గమును హస్తంబందుఁ గీలింపుచున్
సాంభాజీకవజీ యెదుర్కొను విపక్షవ్రాతమున్ దోలె ది
కుంభి ద్వంద్వముఁబోలు నాయరువు రుక్మంజూపి, యచ్చోనన
ప్రభంబున్ దొలఁగించుకొం చరిగి బైటన్ సేనలన్ జేరుచున్॥

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ జెయిజాతినతోందర, దాన నచ్చటన్
దుర మొనగూడినన్ గలుగుతోందరయున్, శివరాజుఁ జూడ కే
తెఱఁ గొనరింపరామి గణుతింపుచు, వారు వెసన్ మహాబలే
శ్వరమున కేగి రాజుఁగని పల్కిరి నాటి యుదంత మంతయున్॥ 204

చ॥ వినయముతోడ వారు వినిపించెడు సంగతు లొం డొకండుగా
వినుతఁజే - 'జంద్రరా వుసురు వీడె' నటంచు వినంబడన్ మనం
బునఁ గడు నొల్లఁబోయి, శివభూపతి నివ్వెఱపాటు నెవ్వగల్
మునుకొన నూర్పువుచ్చి, తలపోతలకున్ దలయాచి యిట్లనెన్॥

చ॥ ‡ “అనుకొనురీతి యేమి - కడ కైనదియే! మొక బాంధవంబు మె
ల్పున నయినన్ స్వజాతి బలమున్ నిలఁబెట్టెడుపూనిక యిట్టి ల
య్యెనె! యనుతాపమే నిలిచెనే తుద! కింతకుఁ బోక తీఱద
య్యెనె కులబాంధవం! బతనియేపున కింతలు రాక యొప్పునే!॥ 206

తే॥ ‡ శత్రు పక్షమై యహితమే సలిపె, నైనఁ
దలఁపుమాటిన నెపుడైన ధర్మరథముఁ
బా) పొసఁగి లాగు నొకమహారాష్ట్రవీరుఁ
డంతరించిన కొఱతవో ననువు గలదె!॥

207

‡ “From the recently discovered Mahabaleswar account, it is clear that Shivaji repeatedly strove to win More to his side, that More as often tried treacherously to take Shivaji prisoner and that he eventually fell in a quarrel between him and Ragho Ballal Atre, while the latter was delivering

చతుర్థాశ్వాసము.

శా|| ‡ ఆయోబోయె ననంగరాదు, రఘునాథా! యెంతలో నెంతకీ
 డోయా! నీకరవాలుకింట మది కెంతో వాడి యున్నట్లుగాఁ
 బోయో గార్యము, చంద్రరాయఁ డొకఁడే గోలేదు-మీభక్తియు
 మా యశాదార్యముగూడఁ గోయె, నపనిందారేఖ నిల్చె దుదిన్ ||

చ|| ‡ కలిగినదీనిలో నిజము కన్నడసేసి, యసూయఁజూపి, ని
 దలు తలకెత్తదే జగము నాకును వారికి మీకుఁగూడ? నీ
 మెలకువఁజూపి మీనుది దమించినవో మనకీర్తి యెంత రం
 జిలు! బహిరంగ యుద్ధములఁ జేతికొని విల్వ హెచ్చదే! 209

ఉ|| ‡ సంగతి యిట్టులుండఁ, దెలుచాఁగునఁ బోయిన దీనికి బ్రథా
 నాంగము నేనుగాఁ దలఁచి, యాత్మకులీనుల హత్యసేతగా
 రంగులు పూయునేమొ నివరంబులు మాసిన భావికాల! మీ
 యింతమెంచి, యిందు నిజ మిట్టిదిగాఁ గనువాఁడు గల్గునో! || 210

చ|| అను శివరాజమాళి హృదయాబు నెఱుంగుచు శ్యామరాజపం
 తనియె, “మహాప్రభూ! వెలిలియయ్యె నన్ బనిలేదు, ద్రోహచిం
 తనుఁ బొలియించి ధర్మము యొనర్చిన యీ రఘునాథు మన్నన్
 గనఁదగు - దోస మెంచెన్ జగమున కీశ్వరుఁడైనఁ దప్పునే! || 211

him an ultimatum Shivaji was thus clearly innocent of
 More's death!" Page 272. Kincaid, C V O, I C S

‡ This active hostility of Chandrarao More could not
 be safely put up with any longer, and Shivaji's agents,
 Ragho Ballal and Sambhaji Kawji resolved on their own
 account to punish the Mores P 93 M G Ranade

‡ “చంద్రరావు ఘాతవృత్తాంతమంగయు శివాజిచరిత్రలో నొక గొప్ప కలంకమనియు,
 నతఁడు నీతివిహీనుఁడని చూపుటకు గొప్పనిదర్శనమనియుఁ గొందఱు చరిత్రకారుల
 యభిప్రాయ మైయున్నది . . . తన్ను మోసపుచ్చిన వానిని, మోసపుచ్చునున్నవానిని
 మోసపుచ్చిన నెంతదోషముండునో అంతకంటె నధికదోషము శివాజిపై నారోపింపరా
 దనుటకు సందేహములేదు ” పుట 55. ‘శ్రీశివాజిచరిత్రము’ - కె వి లక్ష్మణరావు

చ॥ కడచినదానికంటె జరుగంగల దానిని జిత్తగింపుఁ - డీ
 యుడుకున జావరీవిజయ ముద్దివిడిఁ గొననొప్పు నింత సం
 దడివడి యొల్లబోక తగునా! యొకధర్మము నిర్ణయింపుచున్
 దడయుట మేలె! దాన నమృతమ్ము విసమ్ముగ మాటఁగూడదో॥

చ॥ అనుటయుఁ గార్యమెంచి, సమయానుగుణంబగు తత్ప్రబోధమున్
 బనిగొని, యష్ట సేననడుపన్ రఘునాథున కాజ్ఞసేసి, యే
 చిన బలఁగమ్ముతో మసకచీకటి వాయకమున్న తత్పురం
 బును దరిఁజేరి, కోట నలుమూలల ముట్టడివెట్టె నేపునన్॥ 213

ఉ॥ “ఇప్పటికైన వారు తగవెంచి చలమ్ముచువీడి, కూడిరా
 నొప్పెదరేమొ” యం చనునయోక్తులతో నొకదూతఁ బంపెఁ గీ
 డొప్పక షాహజీతనయుఁ, డుక్కివులై పగరేఁగి యీసునన్
 గొప్పరమెక్కి, వారు కసికోతలకున్ దిగి రక్కసింపుచున్॥ 214

ఉ॥ గండు మగంటిమిన్ బిరుదుగట్టిన వీరులు - చంద్రరావుత
 మ్ముండగు సూర్యరాయఁడు, చమూపతియశాహనుమంతరాయఁ, డు
 ద్దండులు పుత్రులున్ దెగువ దందడిలన్ బదివేల మావళా
 దండు వెలార్చుచున్ గవకుదాటి పయింబడి రంజవేయుచున్॥ 215

ఉ॥ పంతము వంతువాటఁ దెగబట్టి పెనంగెడు రెండువైపులన్
 దంతురమయ్యె మొండెముల తండము, నెత్తురుపేలు పాటె, గా
 లాంతకుఁడొచుఁ దెంపు మెఱయన్ రఘునాథుఁడు సూర్యరావుపైఁ
 గుంతము దూసి, వక్షమునఁ గ్రుచ్చి ధరన్ బడఁద్రోసె నార్చుచున్॥

తే॥ దానఁ జెలరేఁగి సేనలఁ దఱిమి నటకె
 మారి మసఁగినయటు హనుమంతరావు
 వాని కెదురెక్కి యుటిమి సాంభాజికవజి
 శాతశరమున వానిమస్తకముఁ దునిమె॥

ఉ॥ ఈ జడి యిట్టులుండ, మునుమెత్తుచు మూఁకల మ్రొక్కదోలి తా
నాజి కరాళ ఖడ్గవలనంబులఁ బీనుఁగుఁబెంటఁ జేసె నా
తేజన శత్రుసైన్యములు దిక్కటి నల్లడఁ బాటసాగె నీ
మోజను జంద్రరావుసుతు లొంటిఁ బెనంగుచుఁ జిక్కి రచ్చట॥ 218

ఉ॥ చిక్కిన వైరిపుత్రకులఁ జేకొని, సేన మరల్చి, జావళి
దక్కొని, యందు పాతఱలదాఁచిన పెద్దలనాఁటి రొక్కపుం
బొక్కస మేన్దులు దురగముల్ గొని, స్వీయపతాక దానిపై
నెక్కొనజేసి, తజ్జయము నించె శివప్రభుఁ డుత్సవమ్ముల॥ 219

చ॥ తలఁచిన యంతకంటె వితత మ్మనఁగా నెదురైన కార్యముల్
గెలిచి, శివప్రభుం డచటి కీడును మేలును దీర్చిదిద్దఁగాఁ
గొలువొకఁడానతిచ్చి, యనుగుల్ సచివుల్ హితులు జమూపతుల్
వలగొని కొల్చుచుండ సలవారలఁ గన్గొని పల్కె నీగతి॥ 220

చ॥ “బలియుఁడు చంద్రరావు మనపక్షముఁ జేరిన మే లటుంచు మా
కొలిచిన కార్య మిట్లు తలకోతలతో ముగియంగనయ్యె నిం
తలు ముడివెట్టఁగాఁ దలఁచు దైవము కారణ మయ్యెఁగాక - దా
యలవలె మేము పోరఁదగవా పగవారికిఁ జో లొసంగుచు॥ 221

ఉ॥ § మాయలు వన్నె, వైరులకు మంతనము బల మిచ్చె నాతఁ డ
న్యాయము గూడదంచు రఘునాథునిఁ బంపితి సంది - కై నను
మాయకపోయెఁ దద్దురభిమానము! మా తగ వోర్మియు వృథా
వోయె! గుటుంబమెల్లఁ జెడిపోయె! సహాయము పోయె జాతికి॥

§ “At the suggestion of the Bijapur government, More now allowed Bajji Shamraj to use his fief as a base from which to surprise and kill Shivaji.

తే॥ ఏ మనఁగనేమి! కడచనె నెల్లతగవు —
 నిలిచె వారికి మన కొక్క-వెలితిమాత్ర
 మంతయును నైవనిర్ణయం బగుట నిజమ
 యైన, మనవైపు కొఱలేమి యరయవలదె॥

223

ఉ॥ పోయినదానితోడఁ బగఁబుచ్చక, తత్సతు లిర్వు రింత లేఁ
 బ్రాయమువారుగానఁ దెగరాజెద రందున సత్ప్రవర్తనఁ
 బోయెడుదాఁక వీరి మనపొత్తున నేమటకుండి యోగ్యులఁ
 జేయుఁడు - రక్షకాళి పరిశీలిత రాజగృహంబుఁ జేర్చుచు॥

224

తే॥ గీ॥ పతినిఁ బాసిన నెవ్వగఁ బరితపించు
 తత్కుటుంబమునెడ సమాదరముఁ జూపి,
 యుచిత సౌకర్యములఁ గూర్చి యుపచరింప
 నంచితోద్యోగులచు నియమించుఁ డిచట॥

225

ఉ॥ తక్కిన రాజ్యపాలన విధానము లొచితి యెంచి శ్యామరా
 విక్కడఁ దీర్పఁగావలయు, నీవిజయమ్మున దేశలక్ష్మీకై
 యుక్కునఁ బ్రాణవాయువుల నొప్పరికించిన వీరయోధులఁ
 మక్కువ నాదరించి, తగు మన్నన లీవలె వారివారికి॥

226

తే॥ గీ॥ అనుచు రఘునాథువైపున - సతనిపజ్జఁ
 గవగొని వసించు సాంభాజికవజ్జపైనఁ
 జూపు వెలయించి యాదర సూచకముగఁ
 దనకడకుఁ బిల్చి వారితో ననియె నిల్లు॥

227

చ॥ “పొరపడియుంటి మీ జతనము వినిపించినయప్పు మీరు తొం
 దరపడినా రటం, చది కతమ్ముగ రాఁగల కోపతాపముల్
 విరసతఁ జూపకుండఁ గనువిచ్చె దయాళు భవాని; వారి ము
 ఝరతను గంటి నే స్వయముగా నిట - మీ నెఱిలే మెఱింగితి॥

॥ ఈ విజయమ్మునందు మొదలెత్తుటనుండియు మీరుచూపు స
ద్యావము - ప్రాణమైనఁ దెగఁబట్టిన శైం - పెడవోనియోర్పు - బా
హు విభవంబుఁగూడి సమయానుగుణంబయి మెచ్చుఁ గూర్చె, మీ
పోవుతెఱంగు తక్కిన చమూపతు లందఱు నేర్వఁగాఁ దగ్గె॥ 229

॥ శక్తియు రక్తియుఁ బలము సాహసముఁ వెలయించి, దేశముఁ
భక్తి భజించు మీకు బహుమానముగా నిడు నీకటారు లా
సక్తినిఁ గొంచు, మా కుడిభుజమ్మునెడఁ గొలుపుండుఁ, డాహవో
ద్రిక్తుల వైరులఁ దఱిమి తేజముఁ గూర్పుఁడు దేశలక్ష్మీకి॥”॥ 230

తే॥ గీ॥ అనుచు మన్ననఁ జూపి యనర్హభూష
ణాంబరమ్ములఁ దనియించి, యర్హరీతిఁ
దక్కుయోధుల మన్నించి, దండనున్న
వినయవంతు మోరోపంతుఁ గనుచుఁ బలికె॥ 231

❖ శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు - విజయములు ❖

॥ “ఏ నిటు దండయాత్ర మునుమెత్తెదఁ బశ్చిమవార్ధియంచు ల
త్రానెడుదాఁక, నేటి విజయమ్ము వెలుంగ, మహాబలేశ్వర
స్థానమునొద్దఁ ‘బా’ ర్కనుమదాపున దుర్గముఁ గట్టు మీవు - కృ
ష్ణానది కియ్యెడఁ బురుటిసంతన దీరుటఁ బావనం బగు॥ 232

సీ॥ నాల్గువైపులఁ గొంకణము సహ్యాధరణి యం
తట రాను బో, ముఖద్వార మిచటఁ,
దొలుత బిజాపురీశుల మహాధనరాశి
యుడివోక మనచేతఁ బడియె నిచటఁ,
జెడుతలంపున మమ్ముఁ జెనకి బాజీశ్యామ
రాయఁ డేపటి, దాఁగిపోయె నిచటఁ,
బగఁబూని సకుటుంబముగఁ జంద్రరావు రూ
పఱివోవ, ‘జావళి’ దొరకె నిచటఁ,

తే॥ మన ప్రతాపోదయము దినదినముఁ బెంచు
క్షేత్ర మిదియూట నిట దుర్గసీమఁ గట్టి,
యట భవానికి దేవాలయము ఘటించి,
దానికిఁ 'బ్రతాపగడ' మభిధాన మిమ్ము!"#

233

తే॥ అనుచు నియమించి, తక్కిన పనులు దీర్ప
వారివారినిఁ బంపి, తత్ప్రాంత దుర్గ
ముల 'వసోటా' ముఖంబుల గెలిచి, 'హీర
దాస' మను ప్రాంతమును గెల్వఁ దరలె శివుడు॥

234

మ॥ అట 'బుడా' లను 'రోహిడా' పతి యవార్యాటోపుఁడై పోరి, త
త్పటుధాటిక దెగి మ్రగ్గె, దత్సచివుఁడౌ బాజీప్రభుం డాహవో
ద్భటుఁడై మారొగి, యల్పసైన్యములతో దర్పించి పోరాడె, నే
మిట నేపా శివరాజుసైన్యములు దొర్చి బట్టె నా దుర్గము॥

235

ఉ॥ అప్రతిమాన విక్రమ విహారములక బ్రభుభక్తిఁ జూపు బా
జీప్రభు మెచ్చికొంచు శివజీ యట దుర్గపతిత్వ మిచ్చి, సై
న్యప్రభుఁగా నొనర్చి, తన యాన మెలంగుచు నాంగువైపులక
స్వ ప్రతిపక్షముక దఱుముచాడ్చునఁ గట్టడచేసి యేలొ నెక॥

236

ఉ॥ వారక 'హీరదాస' మను ప్రాంతము గెల్చి, శివప్రభుండు శృ
గారపురమ్ముచుక గెలువఁగాఁ జనె, నీకథ లాలకింపుచుక
వీరుఁడెయ్యు 'రామదళవీ' యను తత్పతి పాటిపోయె - శృం
గారపుర ప్రభుత్వమును గానుకవెట్టెఁ దదీయమంత్రియు॥

237

ఉ॥ అంత శివప్రభుండు ముదమందుచు, 'వాడి' ధరాధినేత శా
వంతుని గెల్వఁబోయె, బలవంతుఁ డతం డెదిరింప నుండ, సా
మంతులు వానిమంత్రు లతిమానుషమా శివరాజు విక్రమం
బింత యెఱుంగఁజేసి, యెలయించిరి లోబడ శాంతిదూతలై॥

238

౧॥ ‡ అలశావంతుఁడు భోక్త సలేకులమువాఁడై యుంటఁ - బూర్వప్రభుల్
నిలయంబందున నిల్చి కొల్చెడు 'భవానీఖడ్గ' మర్పించి కా
స్కలతో లోబడ సమ్మతించుట - శివత్మాపాలుఁ డవానితోఁ
జ్ఞలికారంబున కిచ్చగించి, మది మెచ్చెన్ వాని సౌజన్యమున్॥ 239

తే॥ ‡ మూఁడువందల మొహరీల మోపు గలిగి
కలిత నవరత్న ధగధగతాఁతు లీను
నా భవానీమహాఖడ్గ మందికొనుచు
శివపతి జగత్ప్రియంబు గెల్చినటు లలరె॥ 240

౨॥ ఆపయి దండయాత్ర నపరాంబుధిమేరకుఁ బోవచుండ, "బీ
జాపురిలో నవా బొకరుజన్ మరణించె" నటంచు, "దత్తుతుం
జేపునఁ దండ్రుగద్దెపయి నెక్కె" నటం, "చవురంగజీబు బీ
జాపురి గెల్వఁబోయె" నని చారులచే శివరా జెఱుంగుచున్॥ 241

౩॥ అనుకొనియున్న దిగ్విజయ మాఁపి, జయించిన రాజ్యమెల్లఁ బా
లనమునఁ దీరుసేయుచుండులన్ దగువారల కాజ్ఞ సేసి, చే
సిన పనికంటెఁ జేయఁగల సేతలకున్ మది నుత్సహంపుచున్
జనె శివరాజు సేనఁగొని చయ్యన రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 242

౪॥ అంతట దూతలన్ బనిచి యచ్చటి సంగతులన్ గ్రహించి, సా
మంతుల మాత్రులన్ గలిసి మంతనముల్ శివరాజు వలె, "నీ
పొంతన మొక్కమేలుచుకొ బుట్టెనో! కీడున కయ్యెనేమో! సి
ద్ధాంతము సేయరా దయినఁ - దప్పదు మార్పొకఁడంచుఁ దోచెడిన్॥

‡ There was a famous long sword worth 300 hons (pagodas) with a chief, Gowalkar Sawant by name. The Sawant seeking an interview with Shivaji presented him with the sword. He (Shivaji) gave it the name of his tutelary deity Bhavani.

- ఉ॥ బాలకుఁ డీనవాబు, బలవంతులు సైన్యపతుల్ వజీరులున్
దాలిమిఁదూలి లోనికలఁతల్ పెనవైతుర కాని తెంపునన్
మేలు దలంప, రి య్యదనుమెట్టినవాఁ డవురంగజేబు తా
నాలమునెత్తి వచ్చె - సమయజ్ఞన కందనిత్రోవ లున్నవే॥ 24
- ఉ॥ షాహజహానువోలె నొకచక్కటివాఁ డనరా దితండు - దు
ర్యోహములొడ్డుతాంత్రికుఁ, డపోహలకున్ గుహ, రెంతకేనియన్
సాహసమూను తెంపరి బిజాపుర మీతనిచేతియందుఁ బూ
ర్ణాహుతి గాకపో - దెవరియంతకువారయి కన్నుమూసిసన్॥ 24
- చ॥ పయిఁబడి రాకయుండఁ దొలివంతున లోఁగొనె గోలకొండ, న
క్షయముగ వారిపొత్తు జరుగన్ దసపుత్రున కానవాబుక
న్నియఁ గొనె, వారు తోడపడ నేఁ డిది పైకొనె - స్వీయసమ్మతిన్
గయికొన కేల్పడిగొనుట కప్పములీమి నెపంబు వెట్టుచున్॥ 246
- ఉ॥ ఇంతయుఁ బాదుషానికృతి, యిందు బిజాపుర మంతరించు తీ
రెంతయుఁ దోచు 'నైన మనకే' మనియున్, 'బలవద్విరోధ' మం
చంతరమెంచి కన్నలపు టర్హమె' నేఁ డిది మిగిలి బల్పునన్
గతులు వేసి, రేపు కడఁకన్ మనపై కతఁ డెత్తిరాఁడొకో॥ 247
- చ॥ మనము బిజాపురీశుఁడు సమానముగాఁ దెగి పోరవచ్చు, నా
తని మన - మాతఁడున్ మనల దక్కొనవచ్చు, మఱొక్కఁ డిందుఁ బై
కొనఁ దగ దట్టలైనఁ గలుగున్ జెడు గిర్వర కౌట, నేడు ము
నొకని యవురంగజేబు నులుగొట్టి, బిజాపురి కూత యీడగున్॥
- ఉ॥ ఆ వెర వొప్పునైన, మనమై మునుకూఁకుచు సాయ మీయఁగాఁ
బోవుట మేలుగాదు, నయమున్ బ్రియమున్ గలిగింప, దొక్కవో
ద్రోవలుమాటి యిర్వయిపు ద్రోహముగానయి రెంటఁ గీడగున్
గావునఁ, దేలిపోని యెసకంబున వేఱొకదారి తీరగున్॥ 249

5|| ఒకట బిజాపురంబు బలమూఁదుచు నుక్కునఁ బోరుచుండ, వే
తొకటఁ బరాక్రమించి మన ముద్దవిడిక మొగలాయిరాజ్యమున్
వికలముఁజేసి కొల్లగొని వే యలయుతము - దీన వాని పూ
నిక యిరుపాయతొచు, నెవనిక గెలువక దరిలేక చిక్కెడుక॥ 250

6|| ఇప్పటి కీకడంక సరియే - 'యొక గో యవనద్వయంబు తా
మొప్పుగ సాధిఁగూర్చికొనియున్ మనపై కరుదెంచు' నన్ దలం
పొప్పరికింపరాని, దపుడో? - యపుడో యననేటి కావిధం
బెప్పటికైన నున్న, దదియెంచి తలంకిస నింత యేటికిక॥ 251

తే॥ మట్టివిత్తులో నెంతటి మహిమ గలదో -

దెసలఁ గబళించు కొమ్మల నెసఁగునాఁడె

తెలియఁదగు, దాని మొలపించుదేవుఁ డెఱుఁగుఁ

బెంచువిధ - మూడవాట బల్పించు విధము"॥ 252

7|| అని వివరంబులాడి, తగునంచని యందఱు వల్కఁగా ననీ
కిని వెడలించి, ముందు పరికించినతోవ నెకాయకిక బలం
బుచు నడిపించి, యందుఁ దొలిముద్దగ జున్నరుపట్టణంబుఁ గై
కొన మదినెంచి కోటగవకుల్ వడిదాఁటుచు లోనికిక జనెక॥ 253

8|| జన్నరు నాయకుం డెడముసూపక వచ్చు శివాజినైన్యమున్
గన్నులఁ జూచి, వారి సరికట్టుటకు బలగంబులేమి నా
పన్నత నొందియున్ బెరకువక గొన మేలిమిలేమి నెంచి, మే
లొకన్న తెఱంగునక భటులఁగూడి చనెక శివరాజుఁ జూడఁగక॥

9|| ఆ సరదారు భక్తివినయంబులకు శివరాజ మెచ్చి, "నీ
దోసము లేదు, మాకుఁ బగతోఁ బనిలే, దిట మాప్రభుత్వమున్
వాసియొనర్పఁగాఁ దలఁచి వచ్చితి, మీవును మాపతాకకున్
దాసుఁడవౌచు బొక్కసమునక ధనమెల్ల నొసంగు" మంచనక॥ 254

తే॥ ౨ దానికి విధేయుడై సుబేదారుఁ డపుడ
తలుపు తెఱచె భాండాగారములకు నెల్ల
మూఁడులక్షల మొహరీ, లమూల్య మణులు,
సమితధనము, నిన్నూఱు వార్వములు దొరకె॥ 257

ఉ॥ ఆ వసుసంచయంబుఁ గొని యందుఁ బతాక ప్రతిష్ఠచేసి, సై
న్యావళి వెంటసంటఁగ నహమ్మదుపట్టణ మేగె శ్రీశివుం
డీవిధమెల్ల మున్నవిని హెచ్చరికఁగొని తత్పురీశుఁ డెం
దే వెడలించె బొక్కసము, నితటిలో ఏరికట్టె సైన్యముల్॥ 257

తే॥ పురము లోఁబడె మున్ను సన్నదుచుబోలి,
యేనువందల గుఱ్ఱంబు లీడులేని
కరులు నాలుగుమాత్ర మాపురిని మిగిలె
వానిఁ గొని శివభూపుఁ డవ్వలకుఁ జనియె॥ 258

చ॥ తదుపరి శ్రీశివుండు సరదారులఁగొందఱుఁ గొంతసైన్యసం
పదయిడి వేఱువేఱుఁ బనుపన్, మొగలాయి నమూపతుల్ బలో
న్మదులయి వారలన్ దఱిమి మందటిలన్ గొనుచుండి - రొక్కవో
నొదుఁగుచునుండి, రందు గెలుగోటము లేతముఁద్రొక్కుటై తగె॥

మ॥ * శివరా జీగతిఁ బ్రొంతపట్టణములన్ జేపట్టి, యందందు వ
స్తు వితానంబు ధనంబు వాజులు కరుల్ తోరంబుగాఁ గొంచు ని
ష్ట విహారంబులు సల్పి మోగలుల రాజ్యంబెల్ల గారించె, ని
య్యవి యిట్లుండ, బిజాపురంబున రణం బవ్యాహతంబై చనెన్॥ 260

* They carried devastation and alarm to the very gates of Ahmadnagar He (Shivaji) carried off 300,000 hun in cash, 200 horses and much costly clothing and jewellery (from Junnar) The success of the Maratha raiders was due to the negligence of the Mughal officers and probably also to their military weakness Page 60 - J N Sarkar.

ః॥ మోగలు సైన్యధాటి కెడఁబోయె బిజాపురిసేన, వారికే
లోఁగె వజీరు, సైన్యపతులున్ దమలోఁ గలహించుచుండి రీ
యాగడమెల్లఁ జూచి భయమందుచుఁ గొండికయా నవాబు రా
జీఁ గొనఁగాఁ దలంచి పనిచెన్ వడిగా నిటు రాయబారముల్॥ 261

తే॥ “పైక మొకలక్ష యిచ్చి, కావలయుగడము
లప్పనముసేసి, మిముఁ గొల్తు” ననె నవాబు,
రాజ్య మరిగొన నెంచు నొరంగజేబు
పట్టువిడ కాహవముఁ గట్టిపొందుచుండె॥ 262

తే॥ అంతలోన, శివప్రభుం డధికుఁడగుచుఁ
దనదురాజ్యంబు గారించి తొరస్తి
వార్త వినుచు నొరంగ జీ బార్తిబొంది
యిచటి యుద్ధము సడలించి యేపుసూపె॥ 263

ఁ॥ కొంతబలంబు వేర్పఱచి, కోరిన సాధనముల్ ఘటించి, లా
వంతుల సైన్యనాథుల శివప్రభు నొంపఁగఁ బాపుసేసె, నీ
యంతరమందుఁ దండి) మరణాంతరుజా పరిసూతుఁడైన వృ
త్తాంతము రాఁగ, దానఁ గలఁతంబడె నా యవ్వరంగజీ బటన్॥ 264

తే॥ “ఏ నిచటనున్న వో రాజ్యమెల్లఁ గొందు
రన్నదమ్ము” లటంచుఁ దా నచటికేగఁ
దలఁచి, యొరంగజేబు సుల్తానొసంగు
ధనముతోఁ దృప్తివడి సంధి యనుమతించె॥ 265

చ॥ కుదిరిన సంధిమాట విని కోల్పోనుచున్ శివరాజు “నేటి యం
గద నవ్వరంగజేబు మొనకట్టి పయిన్ బడునేని లేని యా
పదలగు - వీని నిప్పు డెడఁబాపి, నవాబునుగెల్చి, యాపయిన్
గదియుట మే” లటంచు నొడికమ్ముగ నుత్తర మంపె నీగతిన్॥ 266

సీ॥ † “తమ బిజాపురిజయోదంతము విని చాల
 సంతసించితిని, మీ చనవుఁబట్టి
 తమరాజ్యమందుఁ బెద్దలనుండి మేమందు
 కొను ‘దేశముఖి’ పన్నుఁ గొంటి, నిదియు
 మును పాదుషాహిగారినిఁ గోరియుంటి, నా
 యన సమ్మతించియు నాజ్ఞ సుంత
 తడవయ్యెనైన మీదయ రాకపోదని
 మునుకొంటి, నీసేత యనుమతింపుఁ,

తే॥ డైదునూర్ల గుఱ్ఱపుదళం బనువుపఱచి
 తమకుఁ దోడ్పడుచుందు, మీదక్షిణమునఁ
 నేముగెల్చినవెల్ల మాయేలుబడిగ
 సమ్మతింపుచు, నిండు దేశముఁ హక్కు”॥ 267

తే॥ అనెడుకమ్మ నొరంగజేబునకుఁ బంప,
 నతఁడు సమ్మతించినయఁగ లభినయించి,
 “యాజ్ఞగొన నీదా ప్రతినిధి నగపు” మనుచు
 మచ్చుపొడిఁ జల్లి ‘ఢిల్లీ’ కి మఱలి చనియె॥ 268

చ॥ ఇటు లొరంగజేబు చనుటెల్ల నెఱింగి శివప్రభుండు ము
 న్పటివలె దిగ్జయంబు ననుపన్ దలఁపొంది బలంబుపెంచి, మి
 కుటముగ దేశదేశముల గుఱ్ఱములఁ గొనిజెచ్చి, వానితోఁ
 జటులతరాశ్వసైన్యముల - సాహిణులన్ వెలయుచె నేర్పున॥ 269

† Ch IX “Relations with the Mughals,” by
 N S Takakhav, M. A

† Page 102 “Rise of the Maratha Power,” by
 M. G. Ranade

శ॥ § ఓజోవంతము వాజినైన్యమునకు యోధావతంసంబు నే
తాజీపాలకు నాధుఁ డీసె, నపుడే తగ్గించె సైన్యంబులన్
బీజాపూర్విభుఁ, డేమచూర్ల యవచుల్ బీజాపురీసైనికుల్
షాజీపుత్రునిఁ జేరి వేడికొని రాసన్ గొల్వులొఁడరంగన్॥ 270

తే॥ శత్రుపక్షమువారైసె, శరణమడుగు
వారి లాలించి, నమ్మికఁ జేరఁదీసి,
చెంత, రఘునాథబల్లాలుచేతికింద
శిక్షణము లిచ్చి, కొల్వించె శివవిభుండు॥ 271

చ॥ ఇటు బలంగమ్మఁ గూర్చి, ముచుమెత్తిన దిగ్విజయంబు పూర్తిసే
యుట కెద నిశ్చయించి, సచివోత్తముఁడై తగు శ్యామరాజు ను
దృఢ చతురంగ సైన్యముల దందడితో వెడలించె, నాతఁ డొ
క్కటాకటి దుర్గముల్ గెలిచికొంచుఁ జనన్ జరమాబ్ధిఁ జేరంగన్॥

సీ॥ అట 'జింజరా' యను నబ్ధిదుర్గ మొకంగు
దసరుఁ, బత్తేభాను దాని నేత,
యతఁడు 'నీగ్రో' జాతి నధికుండు, వానిరా
జ్యము సముద్రప్రాంత మలమియుండె,
సామంతుఁ డగుచు బిజాపురీశులకుఁ, ద
క్కినవారిధరఁ గొల్లగొను నతఁడు,
బలిత మాతని యోడబలంగమ్మఁ దలఁచి, యె
వ్వరుగాని వారితో నొరయ వెఱతు,

§ About 700 disbanded Pathans from Bijapur came to Poona and enlisted themselves under Shivaji Ragho Ballal Atre was placed in command of this Pathan division

Chapter X. "The Life of Shivaji Maharaja," by

N S Takakhav M A.

తే॥ రతఁడు మునుమున్న శ్యామరా జరుగుదెంచు
 వార్త విని, సైన్య సన్నాహ ధూర్తుడగుచు
 వీర నెదిరించి తఱిమి చీకాకుపఱుప,
 వెనుదిరిగిపోయె శ్యామరా జనువులేక॥

273

ఉ॥ ఓడుమొగంబు సూపి తనయొద్ద నిలంబడి శ్యామరాజు మా
 తాడకయుండ, నా యపజయమ్మునకు మదిఁ గిన్న-వొంది నో
 నాడుచు, 'పేషవా' పదవి కర్హ తచాలమి వెట్టి, శ్రీశివుం
 డోడక పింగళేశచివు నొప్పుగఁ దత్పదమందు నిల్పుచు॥

274

తే॥ “జయముఁ గొని ర” మ్మటంచు నుత్సాహపఱచి,
 బహుళ సైన్యముల్ - నేతాజిపాలకరుని -
 ధూర్తు రఘునాథబల్లాలుఁ దోడొసంగ,
 వెడలె నపుడ మోరోపంతుపింగళుండు॥

275

ఉ॥ అంతటి పేషవాపదవి యబ్బుటకు మదిఁ బొంగి, పింగళే
 పంతుఁ డజయ్య కార్యముచు బట్టుదలన్ శెలువన్ దలంచి, త
 త్ప్రాంతములెల్లఁ గైకొనుచు, బశ్చిమవార్ధి తటంబుఁ జేరి, దు
 ర్దాంతుఁడు జింజిరాధిపతి రాజ్యమునన్ నడిపించె సేనలన్॥

276

ఉ॥ తక్కిన సైన్యనాయకు లుదగ్గముగా బలఁగంబుఁ గొంచు, న
 ల్లిక్కుల నాక్రమించి, యదలించి బిజాపుర రాజ్యభాగముల్
 దక్కి-నుచుండ, నప్రతిహత ప్రభుతన్ వెలిగెన్ శివప్రభు,
 డక్కజ మీసు రోస ముదుటై కనలెన్ సులతానుఁ డాత్మలో॥

277

చతుర్థాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేవతామైనమః

శ్రీ శి వ భా ర త ము

(శి వా జీ ప్ర బంధ ము)

ప ౧ చ మా శ్వా స ము

౫॥ ఇట శివరాజ్యవిక్రమము నెల్ల నెరిగి విజాపురీదుడొడు
తొటముగ నీసుబెంచి, ప్రతికారమునన్ దనరాజ్యలక్ష్మి కూ
టట యొదవింపగా నవసరంబగు నోలగ మానతిచ్చి, ముం
దటి చరితమ్ము లెంచి సరదారల మంత్రులజూచి యిట్లనెన్॥ 1

❖ శివానీ నణచుటచై బొంపురికొల్వులోఁ గ్రియత్నము ❖

౬॥ “నాటికినాటి కుద్యమమునన్ బలుపొంది శివప్రభుండు పో
రాటము పెగ్గసేసి, మనరాజ్యమునన్ నలుమూలలగు బా
హుటముగాఁ డరించి, యెదురాడినవారి నధ కరింపుచున్
గోటలు దుర్గము ల్గొనియె, గొల్లగొనెన్ మనదేశ మెల్లెడన్॥ 2

తే॥ సహ్యా పర్వతప్రాంత రాజ్య మదియెల్ల

దక్షిణోత్తర కొంకణధరణి యెల్లఁ

గైవసముఁ జేసికొని, బలఁగంబుఁ బెంచి

మింగుచున్నాఁడు మన ధరిత్రీతలంబు॥ 3

ఉ॥ ఏబదివేల కాల్యలము, లేచినగుట్టము లేడువేలు, బా

హుబలగణ్య సైన్యపతు లర్థసహస్రము వెంటనంటి రాఁ

గాఁ బులివోలెఁ దా ననిమొగమ్మున దూకుచు, దండయాత్రలన్

రేబవ లెత్తిరా నిలువరింపఁగజాలర వాని నెవ్వరున్॥ 4

ఉ॥ తేఱిన ధీబలంబు - గడిదేఱిన గాహుబలంబు - కాఁకలన్
దీరిన మార్బలంబుగల తెంపరియై, యటువైపు పాదుషా
గారిని సాగనంపి, మన గట్టిపెనంకువఁ జిమ్మి, యప్రతీ
కార విహారముల్ వెలయఁగా శివరా జిటు విక్రమించెను॥

ఉ॥ కట్టిన మొగ్గరంబు కడు గట్టిగనున్నది, క్రొత్త దుర్గముల్
గట్టఁగఁ జేసె, బ్రాతయవి గట్టియొనర్చె, నపార సైన్యముల్
దిట్టముసేసె, మాఱుకొనుతెంపునఁ దండిహితంబుఁగూడఁ జే
పట్టఁడు, వానిపట్టు మనపట్టణమున్ గడలింప నుండెను॥

చ॥ తగునని సల్పియుంటిమిగదా! వెడతత్రము లప్పుడప్పు, డా
తెగువరి వానినెల్ల రొకతెంపున వ మొనరించె, దానితో
మగుడక మాఱుకొన్న పులిమాదిరిఁ బైపడ దూఁకుచుండె, నీ
మొగి నరికట్టి, యెల్లు మనపోడిమి నిల్పుకొనన్ దరఁబగున్॥

మ॥ 'కలరే నేఁడు బిజాపురీశ్వరుకడన్ ఖడ్గంబు నంకించు వీ
రులు సర్దారు' లటంచు నాడికొను కాఱుల్ పైఁపఁగావచ్చునే!
కలఁగంబాతెడు దేశమున్ మత ముపేక్షన్ జూడఁగావచ్చునే!
నలుసై ముల్లయి బాకు బల్లెమగు దంటన్ గెట కిట్లోద్దురే॥ ౬

శా॥ మీలో నొక్కఁడుగాని పల్వు రొకటన్ మెండ్లాడ్డియేగాని, దు
శ్శీలుండౌ శివరాజు నొంపవలయున్, జీవమ్ముతోఁ బట్టు తెం
తే లెస్సై తగు, గానిచో నుసురు మాయంపన్దగున్, శూరులా
రా! తెం, డెవ్వరు పట్టితేగలరొ సహ్యరణ్య శార్దూలమున్॥ ౭

చ॥ అనుటయు రాజమాత యిటులాడె "నిజప్రభుభక్తి గీర్తి బెం
చిన సరదారు లింద అవిజేయులు గల్గి, బిజాపురీ యశో
ధనమును గొల్లగొట్టు నొకతస్కరు నొంపఁగఁ జాలరో? గతిం
చిన సులతానుతోడన నశించెనొ మీ భుజసార సంపదల్?॥ 10

|| 'ఈతెల నెత్తి సైనికు లనేకులు వెంబడిరా శివాజి పెన్
ఘోటక మెక్కి సహ్యాగిరి కూటములన్ దిగివచ్చె' నన్న, ద
ధాటి బిజాపురిన్ గవకుతల్పులు గిట్టు మోయు, దధ్వినిన్
బీటలువోవు మా హృదయభిత్తిక, లింతలు రా యొప్పునే|| 11

|| అన్నిటి కాధ్యులౌ మహామదాదిలుశాహిసవాబు లూటన్
గన్నులు మూసి, రీతలు పగన్ చెగదీయు తలపెగాని, యా
సన్న తెఱుగ, డౌట బలశాలులు మీ రొకతెంపుసేసి, యా
మన్నెమరాట యాగడము మాన్పకపోయిన గీర్త దక్కునే|| 12

— అపభ్రంశానుప్రతిష్ఠా — రామమాతస్రోతాహము. —

తే|| అనె న పలుకల జూచి లా మనసు
గడుసుదేలుగ, వెడమోము గగపవాలు
గండబలుపున నపశుభాను లేచి
కొలువు గలయ గనుంగొని పలికె నిల్లు|| 13

చ|| "నలదు జహపనా! వెలుగుపాటున నెమ్మది నొచ్చుకోలు, బె
బ్బలి మిడికోలులే నొడిసి పుచ్చెగు మేల్ సగదారు లిందలు
గొలువున నేలు మీ రడవికోతుల సేతుల కొల్లబోదురే!
చలమున సానదేతిన బిజాపురికుంతము మొక్కవోవునే|| 14

మ|| ఆతఁ డే మిందలు మమ్ము మీలు మొనగాడా! కొండగూడెంబులన్
మెతుకుల్ చల్లుచు గుంపుగట్టికొని దొమ్మిన్ దోపిడిజేయు కు
చ్చితు, డేనాఁ డెదిరించి మామెగుట నిల్చె? దండ్రైకై పాదుషా
బ్రతిమాలన్ జనెగాని, బీరమున మాపై కెత్తి రాగల్గెనే|| 15

చ|| అటమదిలేని మా మహామదాదిలుశాహిసవాబుగారు ము
మ్మరమున బోక, వానిపయి మంచితనంబును జూపి రంత బో
సర మెగమేసి మాటుకొనసంగ, నికన్ దమ రిల్లు మారొనన్
దరమగునే బిజాపురపు దండుమొనన్ మొనకట్ట వానికే|| 16

ఉ॥ ఈ సరదారు లీబలఁగ మిందఱు కావలెనే, నిరర్థకా
యాసమగాక? యీభటున కబ్బులుఖానున కాజ్ఞయును, సం
త్రాసము దోఁప దూఁకి శివరాజును బ్రాణముతోడఁ బట్టి మీ
దాసునిఁ జేతు, లేక పెరదారిఁ బెనంగినఁ గ్రుమ్మినై చెడన్॥ 17

తే॥ బొటియదాపునఁ దల నిక్క వొడిచి యెగురు
'కొండయెలుక' కై తమ కింత కుదిలి కేల?
యుక్కుబోచుగా నాబాహు లొడ్డి వానిఁ
బొదివి మెదపుచు, నేలపై నుదిక విడనె॥ 18

ఉ॥ చూశుఁడు నాబలంబు, మలచుట్టుచు సేనల నోలి కొట్టి గో
రాడెదఁ, గొండలందు గుహలం దెట దాఁగి, మోటనంటి వేఁ
టాడెద, మీ పదాబ్జములనైన - యమాలయమైనఁ జేర్తు, బొం
కాడఁగ నేర్తునే! కొలఁదు లాడక న న్నిపు డాజ్ఞ సేయుడి॥ 19

చ॥ అని యభిమాన ముట్టిపడ నబ్బులుమాను వచింప, నంద కా
తని బల శౌర్యధైర్య భుజదర్పమున్ గొనిచూడి, మాటటన్
గొని సులతానుఁ డాబలియుఁ గొల్పునఁ బెద్దయొనర్చి పేర్చు మ
న్ననలిడి, యుత్సహించు వచనంబుల నాతనితోడ నిట్లనెన్॥ 20

చ॥ “అపజులుఖానుజీ! యెఱుఁగమా భవ దద్భుత వీరకర్మముల్
కుపితుఁడవైన ని న్నెదిరి కోఁగొను వీరులు గల్గిరే! కుతం
త్రపు మిడిమేల మెత్తుగు మరాటులు నేఁ డొకబంటులైరి, నీ
విపుల భుజాబలమ్ము పొదివించి విపక్షుల శిక్ష సేయుమి॥ 21

చ॥ బలఁగముతోడఁ గావలయుభంగి పిరంగులు మందు గుండు క
త్తులు కరు లశ్వముల్ ధనము తోఁచినటుల్ గయికొమ్ము, సర్వ శ
క్తులు వెలయించి యెట్లయిన దుర్జయుఁడౌ శివరాజు గెల్పు, మా
మెలపరితోడి పోరగుట మిక్కిలిగా నిటు హెచ్చరించెడన్॥ 22

౫॥ అనుటయు రాజమాత సమయమ్ముచు గార్యము హెచ్చరించి యిట్లనె “సరదారుడా! యుచితమాతయు నీవ యెఱుంగనేర్తు, మా మనసు కలంతవాయ నరిమగ్దన దుగ్ధమ శక్తి న జయబును గొనిరమ్ము శత్రుబలముల్ నినుదాకి ధరింప చేర్చునే”॥ 23

౪॥ ‘బలితములౌ తల ల్పనియు బొహువు లిర్వది లేవుగాని, యీ కలియుగ రావణు డనియెగా నిచు హైందవయోధు లెఱతు, నీ పలికినయంత చేయగల బాటవు, నీవలనన్ బిజుపురీ కళ విలసిల్లి, భానుగు గణ్యశయుక్ నిర్మల వెలిగెడిక్”॥ 24

ఉ॥ అన్నిటిపైన నొక్క గోళు గానియు, మాత్రమే కార్య బుద్ధి సుపన్నుడు, నివు రోసమునఁ బై పడఁగోఁ గల జాగరూకత బన్నుము, కొండయెల్లఁ కెరఁబట్టుదు బోనుగుఁ దీయఁగ్గువో నన్నిట మేలు, శత్రువిషయాబునఁ దంత్రము లీ వెఱుంగవే?॥ 25

తే॥ * సంగహరంధ మొచ్చవు జగిలకొనుచుఁ దంత్ర మచఁబోని మామౌదితసము సడిపి యతనిఁ గెల్లఁబట్టు, మట్టిట్టు లయ్యెనేని విడక శ్రగఁబట్టు — ఎదను గోల్పడకు మెప్పుడు॥ 26

ఉ॥ దేహబలంబుకంటె గలఁ దీవ్రము బుద్ధిబలంబు; ధర్మసం దేహముఁ బొందువానిఁ దెగఁదీయు నొకప్పుడు కార్యవాది, విద్రోహము కూడ్చెనఁ బగతున్ బరిమార్చుట రాజనీతి, యుత్సాహమ లక్ష్మీ, యింత మదిఁదప్పకు, మేగుము, గెల్పుఁగాంచుమి”

* The dowager queen had beside instructed him to effect the capture or murder of Shivaji by ‘pretending friendship’ and rousing hopes of the Sultan’s pardon

❖ ఖానుని యుద్ధయాత్ర — శివాజీకడకు రాయభారము ❖

చ॥ అనుడు 'మహాప్రసాద' మని యప్పుడ యబ్బులుఖానుఁ డాజ్ఞఁ గై
కొని, పదివేల కాల్బలము - గుఱ్ఱపుదాఁ డొకయైదువేలు - న
మ్మిన సరదారు లేబదికి మిక్కిలిగా - మొనకట్టి, సర్వ సా
ధన సముపేత సైన్య సముదాయములఁ నడిపించె నత్తటిఁ ॥ 28

ఉ॥ బారులుదీరి పాఞు నడువన్, రణదుంహభు లొక్కపెట్టునన్
బోరుకొనంగ, శస్త్రములఁ బూనుచు నల్లడ నంగరక్షకుల్
వాఱఁగ, వార్వ మెక్కి పటువై భవ మొప్పుఁగ ఖాను తత్పుర
ద్వారము దాటి, దీటుకొని దండు హుళిగాహుటిఁ దోలెఁ దెంపునన్॥

ఉ॥ ‡ గుంపులుగట్టి యొండొకరు గూడుచుఁ బాయుచుఁ ద్రోపులాడుచు
దెంపున గంతువైచి వెనుదీయక సేనలు పర్వఁ, దోవలో
ఱంపులువోయెఁ బల్లెలు పురంబులు పంటపొలంబు, లింత దం
డింపులులేని సైనికుల నిష్కరవృత్తికి మేర యున్నదే॥ 30

ఉ॥ ‡ దండి మతాధిమానమున దర్పమునఁ బెలరేగి, సైన్యనా
ధుండగు ఖాను తాను జనుత్రోవల నూలులు గొట్టి, సాధు గో
తండము రూపుమాపి, వనితాజనముఁ బెట్టఁబట్టి, దేవతా
మండప విగ్రహాదల క్రిమం బడఁగించి కలంచె దేశము॥ 31

ఉ॥ ‡ ఆమున ఖానుఁ డేఁచెడు నపాయములఁ బడి, 'పండరీ' పుర
స్వామి యదృశ్యుడయ్యె, 'దులజాపురి' లోని భవాని విగ్రహ
శ్రీ మురిపెంబు వాసె, నవ శిల్పకళా కమనీయ దేవతా
ధామములెల్లఁ జేడ్చుడె, వెతంబడెఁ దైక్కి సాధులోకముల్॥ 32

తే॥ ‡ అల బిజాపురి మొదలుగాఁ దులజదాఁక
నడిచిన ధరిత్రి గగ్గోలు నడిపి, ఖాను -
శివపతి ప్రతాపగడమును జేరు తెఱిగి
దండు మరలించి తద్దిశాధ్వమునఁ జనియె॥ 33

|| ఇటు లుద్దండత నేగి మార్గమున 'వాయీ' క్షేత్రమున్ జేరి, య
 చ్చటి దేవాలయ గోపురాదికము లస్త ధ్వస్తముల్ సేసి, త
 లటముం బొందఁగఁ దత్పురంబు నిలువెల్లన్ గొల్లగొట్టించి, యం
 తట ఖానుండు శివప్రభున్ బొదువు తంత్రం బెంచె నీరీతిగన్ || 34

|| “ఇంతలు అంతుసేసి మన మీగలి వచ్చు టఱింగి, వంచనా
 దంతురుఁ డాతఁ డొయ్యనఁ బ్రతాపగడమ్ముచు జేరె, దుర్గమో
 పాంత వనాంతమా నచట వాని జయింప బెనంగుకంటె, నే
 వాతుననైన నమ్మకము వలకు చు జైవీకిఁ దీయు గొప్పదే” || 35

|| మంచితనంబుఁ జూపి, యభిమానము గెప్పడ సాధిపేరఁ బి
 ల్పించిన రాకపోఁ, గుఁగువెట్టిన వాఁ డొకలాభ మాసఁజూ
 పించిన జాతిపోఁగఁ, మనపెగవున కొగ్గకపోఁగఁ కాక వ
 క్రించిన నెందుఁబోవు - నెదిరించి ముఖముఖ నిగ్రహించెదన్” || 36

తే॥ అరుచుఁ దలఁగిసి, క్రియవాది - తనదు రాయ

బారియైన గోపీనాథపాతుఁ బిలిచి,

కార్యముచు జూపి తగిన వాక్యములు గల్గిసి

నికృతి వెలయ శివాజిసన్నిధికిఁ బంపె ||

37

|| ఖానునిరాక చారులముఖుగబున మున్నె యెఱింగి, వైరి సం
 ధానము నాఁప నోపిన ప్రతాపగడంబుచు సేరి, దుర్భిదం
 బొ నటు కోట లేర్పఱచి, యచ్చటనచ్చటనున్న సైన్యసం
 తానముఁ బిల్వఁగాఁ బనిచి, తత్పరుడై శివధూపుఁ డంతటన్ || 38

|| * సాఁగిన పట్టులన్ విడిదిసల్పిన పట్టుల శత్రుసేనలో

మూఁగుచు, గూఢచారుఁడయి సోకడలారయ నొక్కభృత్యు బై

రాగి విధానఁ బంపి, శివరాజు విరోధి రహస్యముల్ - తదు

ద్యోగము - తద్బలంబు నరయున్, బ్రతికారము లాచరింపఁగన్ || 39

* Viswasa Rao in the guise of a fakir informed the

చ॥ అవసర మొచ్చి వారికి భయంపడినట్టుల వార్త లంపుచున్,
దవులునఁ దత్రి-యా ప్రతివిధానములన్ నడిపింపఁ గొల్వ్వొ
శివపతి వేచియుండ, నొకసేవకుఁ డప్పుడ యేగుదెంచి, యా
యవనుల రాయబారి తనయండకు వచ్చుట విన్నవించినన్॥ 40

తే॥ తగినమర్యాద నతని నాస్థానసీమఁ
జేర్చి, యుచితపీఠము నిచ్చి శివవిభుండు
“కార్యమునుదెల్పుఁ” డని పలకఁగా, నతండు
వినతుడై ఖానువాక్యంబు లనియె నిట్లు॥ 41

మ॥ “శివరాజా! హితకాంక్షినై వినుతు నీశ్రేయంబు, నాలింపు, మా
యవనాధీశుఁడు మాకు మీకును విధుండు యేలుచున్నాఁడు, గౌ
రవమున్ జూపుచు వారి యుత్తరువుమేరన్ బోక ధర్మంబు, శై
శవమందున్ బలె నాటలాడెదవు, రాజా! దీని సైరింతురే?॥ 42

మ॥ ప్రతికూలంబులు పెక్కు- సల్పితివి, నీ పారుష్యమున్ దీర్ప ను
ద్ధతుడౌచున్ సులతాను నన్ననిపె, బద్ధస్పర్ధను నేను వ
చ్చితిఁ, బోరానెడ మేలుఁగీకు మది యోజింపదగున్, సైన్య సం
హతిఁ బోరన్ బలివెట్టినేల, యొకతీర బారి లేదయ్యెనే?॥ 43

మ॥ ॥ నెరసుల్ దోషని చెల్మికల్మి నొకటన్ నీశండ్రియు న్నేను నా
దరులన్నట్లు మెలంగియుంటి మగుటన్, దిత్పుత్రుపై నట్టి యా
దరమే యున్నది, వానికంటె నినుఁ బెద్దకావ్యం గొండొత సం
బరమే యున్నది, యిందు న గ్గలియరమ్మా నీకు మేలయ్యెడిన్॥ 44

movements of the Khan to Shivaji

Chapter IX - N S Takakhav, M A.

॥ Your father has long been a great friend of mine and you are, therefore, no stranger to me. Come and see me and I shall use my influence to make Adil Shah confirm your

తే॥ రాజనీతిలోఁ గల యంతరంగమెల్ల
నంతరంగములోని సౌహార్దమెల్ల
నొరులతోఁ బగప ననునొనె! యుచితమానె!
హెచ్చు కుం దాడి కిందాఁక వచ్చిపోమ్ము!" 45

చ॥ "మనసులు గల్పి యా కొను మాటలతో నొకచెల్మి గల్గుఁ జే
సిన యపరాధముల్ గొలఁగఁ జేతు నవాబున కెక్కఁబలిక, గె
ల్చిన ధరయెల్ల నీ కొసఁగఁ జేసెద జ గిరుపేనుఁ బెట్టి, కొ
ల్విన నినుఁ బెన్పిసేతు, నెడకోనక నీ విటు వచ్చి పోదగున్" 46

చ॥ "ఇవి మనభానుగారు వదిలుచిన మాటలు, వారు మిమ్ములకు
మివుల ననుగ్రహించిరని మేము వచింపఁగ నేల, కార్య గౌ
రవమున మీకుఁ బోలిన శ్రేష్టులగు సమ్మలఁ జూపుఁ, డిందుఁ బొం
దవు తెరువైన నయ్యని ముహవహామే యగు నెల్లవారికిన్" 47

ఆ॥ వె॥ అనుచు రాయ బారి పనిపింప, శివరాజు
సాదరముగ సకల మాకళించి,
మనసుకొతుకు మ్మిగిరికొని, శిచ్చికోలు సం
బరము కనుల విరియఁ, బలికె నిల్చి" 48

చ॥ "అపజలుభానుగా రన మహామనిమగుతులు, వారు మాపయిన్
గృహ గలవారు, మా కహిత మెన్నఁ నేయ రటంచు గట్టిగా
శపథము సేయవచ్చు, నిటు సాయము వా రొనరింతురేని, నే
నిపుడ మగద్యమంబు విడి యేలినవారినిఁ జేరకుందునే? 49

చ॥ జరిగినదానికేమి, కడు సంబరమే యొసగూడె నేడి, కం
దటమును రేపు గూడి యుచితగబగు సంధి ఘటించి, మేల తొం
దరపడ, విశ్రమించి గమనశ్రమమున్ దొలఁగింపుఁ డిప్పు" డం
చరుసము వుట్టఁగాఁ బలికి, యప్పుడ కొల్వును వీడుకొల్పుచున్ 50

possession of Konkan and the forts you now hold

తే॥ తన దివాణము దాపుగాఁ దగిన వసతు

లడరు మేడ గోపీనాథు విడియఁజేసి,

యతని యనుచరులకుఁ గొంతయవల విడిది

యిచ్చి, యందఱ కుచిత సత్కృతు లొనర్చె॥ 51

ఉ॥ వెన్నెల పొత్తిటన్ బొరలి, విచ్చిన టెక్కల గాలిసోఁకులన్

గన్నులు మూసి, మైమఱచి గాఢసమాధి మునింగె లోక, మి

ట్లున్న, నసాధ్య కార్యమున కూడి శివప్రభుఁ డాదగొన్న లోఁ

గన్నున రాయబారినుడిఁ గల్గిన మంతన మెంచె నీగతిన్॥ 52

ఉ॥ “ఖానుని తొంటిసేతల నికారమగాని కృపాగుఱంబు లే,

దే నటు విన్నయంత కొకయెత్తున ద్రోహముసేయు మోసపుం

బూనికగాని సంధిగొను ప్రకడ లే, దిటు రాయబారపుం

దేనియపూత పూసినను దీన హలాహల మూడకుండునే!॥ 53

చ॥ పగ మదియెత్తి, కీడుపటుపన్ జనుదెంచినవాఁడు మోసపుం

దెగువన పోవుఁగాక వెనుదీయఁడు, నేరిమి గల్గి, దానికిన్

దగు వెరవంది, ముప్పునకుఁ దప్పుట - ముప్పొనరింప గల్గు టొ

ప్పగు, నెఱవాది కియ్యదనులందు మెలకువ తెపు గావలెన్॥ 54

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారి తన వచ్చినకార్యముఁ బలెఁ దీన నే

కుచ్చిత మున్నదో తెలిసికొంట యసభ్యము గాదు మర్మముల్

విచ్చి వచించునే యచట వే - టతఁ డేదియొ పలెఁ మానఁ గా

కిచ్చటి వన్నె చిన్నె మొగమందున రంగులుదేఱ కుండునే?”॥ 55

ఉ॥ * అని మది నెంచి, శాంతమగు నా నడురేయి నొకండ ‘భాస్కరు’

డను తనరాయబారిఁ గొని, యప్పుడ ఖానువకీలుమేడకున్

జని, బహుమాన మానిత వచఃపరిపాటినిఁ ద న్మనఃప్రసా

దన మొనరించి, కార్యగతి తత్పరుడై శివసూపుఁ డిట్లనెన్॥ 56

* “At night (Shivaji) met him in secrecy and solemnly

* “పంతోజీ! తమ దివ్యచిత్తమున విశ్వాసంబు మైకొల్పి యీ
చింతన్ బాపుడు, భానుగారిమదిలో స్నేహంబు తా నెట్టి దం
చెతున్, మాపయిఁ గన్జిక్ట్టకొని తానే వచ్చువాఁ డింతలో
నాంతర్యంబున సంధికిఁ దిగుట శూనా? కూర్చి యిందున్నదే?॥ 57

* ఎన్నడులేని యీవియ - మీయుపలాలన - నిట్టి నెయ్యపుం
జిన్నెలు వింతలేక వికసింపను నే; డతఁ డెట్టివాఁడుగా
నున్నను, మీరువచ్చి తగవొంద వచ్చిచెడ చాటఁ బల్కరా
కున్నది కీడుమాట, తమయొగ్గ ముఖుగు క్షోణుగు లేటికిన్?॥ 58

తే॥ * దైవతంత్రము భాస నేత్రమునఁ జూచి
శాంతి విధులచే జగదరిష్టము లడంచు
బ్రాహ్మణాశ్వుఁడవు, నీగుఁ బాడిఁ గృతప
నేమియున్నది? శెలియని దేమిగలదు?॥ 59

* ఇంతగ నేరు మీ మృషగుటేలని మొంచఁగఁబోకు, నేడు దు
ర్దొంతులచేత హైందవనుతంబు నిరాకృతమై, స్వధర్మ సి
ద్ధాంతములెల్ల రూపుసెడి, దైవత భూసుర ధేను మానినీ
సంతతి భంగమందఁ, గఁజాలక యుద్యమ మిట్లు నేసితిన్॥ 60

* కావున నేఁడు హైందవజగంబు సమస్తము నాకుఁ దోడ్పడం
గా వలె, మీరు బ్రాహ్మణు లఖండ మహాచుతిశాలు లాట స
ద్భావముతోడ సాయపడి, తామును దప్పుకు జూపుఁ, డింతయున్
మీవిధి - ఖడ్గమున్ గొఁగ మీ, మిట్లులై మత మోమఁగావలెన్॥ 61

pealed to him as a Hindu and a priest to tell him of the
han's real intentions Krishnaji (Gopinath - according to
awlinson) yielded so far as to hint that the Khan seemed
harbour some plan of mischief”

తే॥ ఖానుమదిలోని కపట రంగమును దెలిపి,
చేయఁగలయంత నీవంతు సాయపసుము
నేటినుండియు మావాడవౌటఁ, దరత

ర మ్మచుభవింప 'హివరే' పురమ్ముఁ గొనుము"॥

చ॥ అని శివరాజు భక్తి వినయాదరణమ్ములు మీఱఁ బల్కఁగా
విని, తదుదార సాహస వివేక ధురంధరతా గభీర వ
ర్తనముల కుబ్బు చిత్తముఁ దిరమ్ముగ నిల్పుచు, గోపినాథుఁ డి
ట్లనె - నిజ ధర్మదీక్ష యుభయూచుగలికఁ గొఱవోని యల్లగఁ॥ 61

ఉ॥ "అబ్బరమయ్యె మీకృతి, కుశాగ్రమతీ! శివసూపతీ! కను
న్నిబ్బరమైన పూనిక గమనింతువు లోతుచు బాతు, నికడక
దబ్బుట లాడఁగాఁ - దగవుఁదప్పి చరింపఁగ నొనె? యిదు నా
కబ్బము రాయబార, మదిగా కగునే మన మొక వల్కఁగఁ?॥ 62

చ॥ అవనిపు లిట్టి తాంత్రికరహస్యములక దను యాంతరంగిక
స్థవిరులతోడ మంతనము సల్పుదు, రంతియగాక దూతకుక
జెవిఁబడ నిత్తురే? తమకుఁ జెప్పినపారము 'తొను, గాదు' నా
క వినుచుఁగాక దూత, పలుకక జనునే యధికప్రసంగముల్?॥ 63

తే॥ చతుర మతిశాలి విటు లొక్కసన్న వైచి

నాదు బ్రాహ్మణత్వంబు - హైందవత గూడ

సడిఁ బరీక్షించెదవుగాక, చారదృష్టి

నెఱుంగవే మబ్బులో నీర - ముఱుము - మెఱుము?॥ 64

న॥ ఎఱుంగనివానియట్లు వచియించిన 'నేమి మెఱుంగ' వంచు, న
న్నరయతలంపుతో నడిగినంతన 'నే నొకపెద్ద' నంచుఁ, దొం
దరపడ నొనె? నాదు వచనమ్ముల నిర్వుర మొక్కనిందకుక
గుఱియగు యెనె? నిక్కమునకుక నను - ఖానుని నీ వెఱుంగవే?॥

తే॥ నట్టనడురేయి మేడలో నన్ను నిన్ను
జగ మెఱుంగకున్న, నెఱుంగుజూ సర్వసాక్షి!
కలియఁజూడని నాకంట, హనుప్పాదయ
మెఱుగు మాత్రీకుటుంబ, మిం తరయనేల?॥

68

॥ అడుగకు నిన్ను, దెప్పుడనిన్నెను దప్పుగఁ జూడఁబోకు, నీ
కడఁక సమస్త స్త్రాదవఁ గి త్సుఖదం బగుఁని, దోడ్పడఁ
గడఁగు జగంబె, బ్రాహ్మణుడఁగావున దీవచ లిత్తుఁ గొమ్ము - కా
అడవులు కమ్మఁగోలు లగుఁకలు భవాని యనుగ్రహించుతన్॥ 69

॥ అనియెడు గోపినాథు ప్పాద గొమ్ముచు మెచ్చి శివప్రభుండు వా
కొనె, “దమ ధర్మనిశ్చలుఁకు ముదమయ్యె, నుదార నీర వ
త్తనమున హైందవత్వమును బ్రాహ్మణత్వ వెలిగించినాడ, వి
చ్చిన హివరేపురచ్చు గొలుసేయుము దొడ్డతనాపుఁ గాఁగన్॥ 70

తే॥ మనసుసిండుగ నిడిన దీవ, మొనగడ

చాలు - సాలార్థములఁ గార్యసరణి గెలువ,

రాయబారమ్మునకు నుత్తరంబు వినుతుఁ

గొలుపునకు రగ” డటంచు వీడొనియె నతని॥

71

॥ మఱుదిన మాపులన్ గలిసి మంతన మాడి, రహాప్రవృత్తులన్
గుఱికొని, రాయబాగులను గొల్వనకు బిలిపించి మన్ననల్
జరిపి, శివప్రభుం డనియె “సాధుముఖంబున భానుగారు మ
మ్మరసెడు నెయ్యపుంగలిమి యద్భుతమై మది విందుఁగొల్పెడిన్॥ 72

॥ అంతటివాఁడు, దిగ్గజమునైన బలంబున నిగ్రహించువాఁ,

డంతకునైనఁ గిట్టి రణమాడువడిన్ బుజ మప్పళించువాఁ,

డింతలు కూర్చి పేర్చి వెలయించుట భాగ్యమ గాదె? వారి సా

మంతులమై చరించుటయు మా కొకమన్నన గాక యల్పమే?॥ 73

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న, దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ట్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు, నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికి॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరునైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు, మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంతులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ
జనిరి వారలు ఖానుదర్బనము సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు కారవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననెన్॥

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న, దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణితు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ట్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు, నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికి॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరునైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు, మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంతులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ
జనిరి వారలు ఖానుదర్బనము సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు కారవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననెన్॥

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పుఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుగరులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నెఱచి
స్తోడ మోరోపాతు ముఖ్యమంత్రి,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ డొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణీప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోదేవుఁ హితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీససలకరు -
శౌర్యనిశ్చిగురు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొక నాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మగ్నన దుగ్గమ పైన్యసంపద
ల్గొని చనుదెంచినాఁడు కుట్రుండగు నబ్బులుగూనుఁ, డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొసదీర్పక దర్పము డాగురించి, పం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పముల్ దలంచెడి॥

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేలు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేలు,
విహితుఁడని కౌగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

|| అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహము బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁదలకొంటి, మీ శైలఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచు గ్రుథా
యతి నంబేదల సేనలఁ నలుకనేలా? ఖానుఁడు నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద, మనోచిత్వంబె నీల్గు దుదిఁ|| 99

| ఇది చదరంగమాడు శైలఁ, గిందున రాజను మంత్రి సైన్యసం
పద గల, వెత్తుకెత్తు నగుపంగల చాతుర్మోడి తెంపు పెం
పొదవఁగఁ జేయు, నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నుసురొడ్డు జూద మాడెదఁ|| 100

జూద మటగచుఁ బైచలువ సోకి వచించిలిఁ గాని, లోనఁ జి
చ్చై దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁగు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూడిన దుండగంబు, 'వెడి యుక్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనుచుట్లు తోచెడిఁ|| 101

కావున సాధిబాధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యము
ద్రోవకుఁ దీయు పెట్లనియుఁ దోచెను, నిందు భవాని కూర్చి సం
భావఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెదఁ|| 102

|| అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్లులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె, నా యనంతరము సాంభాజిక్ మహారాజుగా
నమరఁజేయుచు, మీర లేకమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుఁడి|| 103

|| ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుఁడు, దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె, దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుఁడి|| 104

|| He (Shivaji) left minute instructions for carrying

చ॥ “శివపతిపల్కులన్ మనవిసేయు” మనన్, సతుఁడై యతండు గౌ
రవమునఁ బలెన్ “మాప్రభుఁడు రక్తిమెయిన్ దమచెల్మిఁ గోరె,
ఉవసరమయ్యు, మీబలఁగమఱయుఁ గన్గొని సౌశయంబునన్
సవిధముఁ జేరఁగా వెఱచి, సన్నిధి నీగతి విన్నవించెఁబన్॥

ఉ॥ ‘మీరు తలంచుమేలులకు మేము స్పృహలు, పట్లు మాహితం
బారసి తండ్రివోలె నుచితానుచితమ్ము లెవఁడు దెల్పెఁపన్?
గూరిమివోసి పిల్చుటయె గొప్పగా నే నొకవత్తు నైన, మీ
తీరున రాజనీతి గడిదేఱని చిత్తము తత్కళించెఁపన్॥ 8

చ॥ తమమది నన్య మొచక, ప్రతాపగడమ్మరు కోపఁగ్రొద నూ
త్నముగ రచించు మండపమునన్ గలియన్ జరుదొన, వెంట నై
న్యము లితరాముధమ్ము లెవరైనను దేదగ, గొక్క-బాగు ఖ
డ్గముఁగొని వెంటవచ్చుఁ, గపటమ్మును వీడి చరింపఁగావలెన్॥ 88

తే॥ అచట నియమాబులెల్ల మాటఁ పసిదప
మదియు మది గూడి మనపొందు కుదిరెనేని
నన్నదమ్ములమై పేర్ని గదవచ్చు’
ననియె శివరాజు, మీచిత్త మాఁలొడు”॥ 89

చ॥ అచటయు ఖాచు “డింతసుళ్ళువై జతనాబు ఫలించె” నంచు, “బ
న్నిన వలలో శివప్రభుఁడు నేరిమిలేక తనంతఁ బాఁదగు
లొకనియె” నటంచు, “గోటకడకున్ జరుగో, తఁ జేమిసేయు లే”
మ్మని, “దరిఁజేరువాని నెట్టులై నచు బట్టెద” నంచు నుబ్బుచున్॥ 90

౪॥ తనుబలమున్ మనోబలము తద్దయుఁ బెద్దిగఁ గోతరించి, వం
చనమెయిఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁ జాతురి మించియుఁ, గీడుసేయ నెం
చిన విధినిర్ణయంబు నెడసేయక యాదలవంచి, ఖాచుఁ డి
ట్లనె - శివరాజుపద్ధతి నిజాభిమతంబని వెల్లడించుచున్॥ 91

చ॥ భయపడనేల? మా కతనిపైఁ గడుఁగూర్చి, యతండు కోరిన
టయిదవనాఁడు కోటకడ నందఱమున్ బనిగొంద, మెట్టిసం
శయమును గూడ” దంచుఁ దనసమ్మతిఁ గానకల నిచ్చె, రాయబా
రియుఁ జనె, ఖానుఁ డేపున నరిందమయాత్రఁ గదల్చె నేకల॥ 92

❧ ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము. ❧

చ॥ § అట శివరాజ వేచి, సమయాగతుఁడౌ తన రాయబారి యి
చ్చటి చరితంబులన్ దెలుప సమ్మతిఁ జూపుచు, ఖానురాకకై
కుటిలపుమార్గముల్ చదునుగొల్పి, తదశ్వ గజాదిసేన కూ
టయొదవించె - మే ల్విడిదిరచ్చలఁ బచ్చిక నీరముల్ దగ॥ 93

నీ! కోటకు దిగువగాఁ ‘గోయనా’ లోయ తీ

రమున నీరంధ్రవృక్షముల నతికి,

సమ చతురస్రమై చదునైన యానేల

రమ్యమా నొక గుడారంబు గట్టి,

చలువ చాందిని - ముత్తైముల జాలరులు - వ్రేలు

రతనాల గుత్తులు రాణగొలిపి,

పరువముకొలఁది నందఱుఁ గూరుచుండఁ బీ

రములఁ దివాసీలఁ గొమరుగూర్చి,

తే॥ నడుమ నాన్ధానవేదిక నవ్య రాజ

లాంఛనమ్ములు వెలయ నలగకరించి,

యతుల సామ్రాజ్య వైభవోన్నతులు దొరయ

సంధిభవనము సచ్చోట సంతరించె॥

94

§ By Shivaji's orders a path was cut through the dense forest all the way from Wai to Pratapgarh and food and drink were kept ready for the Bijapur army at various points of it

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుచుదులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగఁ
స్త్రోడ మోరోపొత్తు ముఖ్యమంత్రీ,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణిప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోదేవుఁ హితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసల్కరు -
శౌర్యనిశ్శంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొక నాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

96

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మర్దన దుర్దమ సైన్యసంపద
ల్లొని చనుదెంచినాఁగు కుటీరుండగు నబ్జులుఖానుఁ, డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొనదీర్పక దర్పము డాఁగురించి, పం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పముల్ దలంచెడిన్॥ 97

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కౌఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

98

ప॥ అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహము బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁదలకొంటి, మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచు గ్రథా
యతి నంబేదల సేనల్ నలుకనేలా? ఖానుఁడు నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద, మనోచిత్త్యంబె నీల్గు దుది॥ 99

ప॥ ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ, గిడున రాజను మంత్రి సైన్యసం
పద గల, వెత్తుకెత్తు నగుపంగల చాతురితోడి తెంపు పెం
పొదవఁగఁ జేయు, నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నునురొడ్డు జూద మాడెద॥ 100

ప॥ జూద మటంచుఁ బైచలువ సోక వచించితిఁ గాని, లోనఁ జ
చ్చె దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁగు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూదిన దుండగంబు, 'వెడి యుక్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనునట్లు తోచెడి॥ 101

ప॥ కావున సంధిబంధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యము
ద్రోవకుఁ దీయు తెట్లనియుఁ దోచెడు, నిందు భవాని కూర్చి స
భావనఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెద॥ 102

ప॥ ॥ అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్లులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె, నా యనంతరము సాంభాజి మహారాజుగా
నమరఁజేయుచు, మీర లేమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుడి॥ 103

ప॥ ॥ ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుడు, దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించి ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె, దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుడి॥ 104

ఉ॥ ఇంతకు దైవనిర్ణయము నీ వెడగన్నులఁ జూడరామిఁ, గా
లాంతరమందుఁగూడ దిటమైన మదుద్యమ మేపులేక యా
పాంతర మందఁగూడదని, యర్హవిధిన్ నియమించి యిట్లు ని
శ్చింతుఁడ నైతి నింకఁ జెయిసేత నదృష్టము పెల్లగించెదన్॥ 105

ఉ॥ ఖానుఁడు చెల్మిఁగొన్న సరి కాదని దుండగమెన్న, జావళి
కానన మల్లెద్రోకి చఁగ నెడమిత్తునె? పొంచియున్న పం
చానన మల్లు దూకి, నిశితాసి లతాగ్రమున్ దదున్నతా
పీన శిరోధిఁ గోసి బలివెట్టక నెట్టి జఱునిత్తునే?॥ 106

ఉ॥ * ఈజతనంబు రంగమున నెట్లగునో కరుఁ డంగరక్షఁ దా
నాజి యొకండ వాలుగొని నావెచుకన్ జనుదెంచుఁగాక, యే
సాజి మొదల్ చమూపతులు సైన్యములన్ గొని దుర్గరక్షణ
వ్యాజమువెంట వేచి సమయానుగుణంబుగఁ బైకొనన్వలెన్॥ 107

సీ॥ మన దుర్గమునకుఁ దూర్పున గుట్టలను డాఁగి

నేతాజి సేనతో నిలువవలయు,

బలముతో జావళివైపు కానలఁ బొంచి

పొలసి, మోరోపంతు మెలఁగవలయు,

ఖానుతోఁ గలియు మాకడఁక దుర్గముచుండి

కనిపెట్టి, యబ్బాజి కడఁగవలయుఁ,

‡ బోరితమైన యప్పుడ శృంగరవము పి

రంగు లై దిచట మోయంగవలయు,

on the government in the event of his being killed

Page 73 - Prof J N Sarkar.

* Attended only by Tanaji, Shivaji slowly descended from the gateway of the castle

‡ 'When you see me strike', Shivaji ordered him (the

తే॥ ‡ శృంగరవముతో నేతాజి చెలఁగి రిపుల
భంగపఱుపంగవలయు, పిరంగిమోత్ర
విన్నవెంట మోరోపంతు వెడలి, యరుల
నఱిమి తఱిమి వెన్నంటి వేటాడవలయు॥

108

చ॥ ఇఁక మన మాలసింపఁదగ, దింతకు రే పుదయంబునందు ఖా
నుకడకుఁ బోవలెక, దను మనోబలముల్ వెలయించి ప్రొద్దువ్రా
లక మురు కార్యసిద్ధి పొదలక జనుదేవలెక, గాన లెండు, పా
యక మన మీయెడక గలియునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతక॥

చ॥ అని బలఁగంబు వీడ్కొలిపి, యన్నిశి వుచ్చి యుషస్సమాధి మే
లొకని, కరణీయముల్ నెఱపి, గోకుల దైవత విప్ర వందనా
ర్చనములు దానధర్మములు సల్పి, భవానిప్రసాదముక శిరం
బునఁ గొని, వీరయోధు నుడుపుల్ గయిసేసె నుదాత్త మూర్తియై॥

సీ॥ శిరమునిండుగ నుక్కుఁదెర శిరస్త్రాణంబుఁ
గట్టి, పైఁ బట్టుపాగా ధరించి
మైనిండుగా నయోమయమైన కవచంబు
నూని, పై నిల్వటంగీనిఁదొడిగి
యెడమచేఁ బులిగోళ్లఁ గుడిచేతఁ బిడిబాకు
నంగీమఱుంగులో నమరఁ జొనిపి
నిడుపైన కరవాలు నడుముపట్టికనంటి
యొరసి వ్రేలాడ బంధురముసేసి

sentry), 'Don't think of me, sound the charge, whether I stand or fall' The signal was to be passed on to Moro Trimal by firing five guns at the same moment

తే॥ భావ గంభీర సువిశాల ఫాలమందు
సర్వరక్షఁ గుంకుమరేఖ సంతరించి
యుబుకు నెమ్మది - యుప్పొంగు నొడలు దోషఁ
దల్లికడకేగి పాదపాదనము సలిపె॥

— ❦ — శ్రీ జియా గాయనీ వన — ❦ —

ఉ॥ ఆయతభక్తిఁ బాదముల నంగు కుమారకు నెన్ని జీజియా
గాయి తదీయమస్తకముఁ భాణిశలంబునఁ బుణికి, విచ్చు కం
దోయిఁ దొనంకు గొప్పములతో గళభుగ్ని రవంబుతో జయ
శ్రీ యొదవింది దీవనలఁ జేపిని ప్రేమవచస్సు లిట్లనె॥

తే॥ “తనయ! సమకట్టినాఁడవు ధర్మదీక్షి
ఖిష్ట మొకచేత - నొకచేతఁ గార్యవృత్త,
మెడఁద డైర్యులు , ంకించి, యీశలాపుఁ
బెంచిన భవాని నిన్ను 7ల్పించుఁగాత॥

ఉ॥ కా దనరాదు నీ శైగువ, భానుబలాబుఁ దలంచి యందుఁ బో
రా దనరాదు, లో మరులుఁగిపిలు ప్రేవులపొత్తు తాల్మి రా
నీదు, కుమార! హైందవమహీ కుశలఁ గొకచేతఁ బట్టి నీ
వీఁదెద వొంటిచేత - సుడియెత్తుల నీదిని కేవుఁ జూపమి॥ 114

చ॥ మెదలుచునున్న వీ మనసు మీఁకి - నిరున్ గనుఁగది పుట్టెఁ దా
పద, లవి దీర్ప నాపడినపాల్గి, శుభమ్ములు గూడ నేటికి
న్నది యిటులయ్యె, నాతపము బట్టిని, లోకముగిన్న బిడ్డవై
యెదుగుము, శాగ్రడి! భానుని బియ్యపుము హైందవ భూతపంబుల॥

ఉ॥ వచ్చినవాఁడు భానుఁ, దొకనైపునఁ గుస్తుఁ బుత్తనిచు నా
పచ్చి కసాయి నీ వెఱుఁగవా? భవదగ్గర నట్లుసేసె, నా
చిచ్చెదఁబాయ కింతలు కృశించితి; నీ శరణాశ్రుపూర మీ
వెచ్చని యూర్పు నీ కనులవేరిల మెలంగుము భానుసన్నిధి॥ 116

ఉ॥ నాకును నీకుఁ జిచ్చు మదినాటియుఁ దీఱక, హైందవ ప్రజా
లోకము నాఁచి వేఁచు కుటిలున్ దఱియన్ జనుచుంటి, వో కుమా
రా! కసిగాటు నేమటకు, మన్నకొనర్చిన సూడు దీర్చు, మా
చీకటికోనలో నెవనిచేతులు మించునో! కన్నువిచ్చుమీ! 117

చ॥ అడుగడుగున్ బ్రమాదకరమా నొక మొగ్గరమందుఁ జొచ్చి, వే
పడగల పాముతోఁ జెలిమివట్టఁగ నెట్టన దూఁకుచుంటి, వీ
యెడ నినుఁ - గాళియాహి శిరమెక్కుచుఁ దాండవమాడు బాలకృ
ష్ణుడ - వనుకొందు, నాకును యశోదతపంబు ఫలించుఁ గావుతన్॥

ఉ॥ బాలుడ వాచు గోహనన పాపము నాపిననాడు - సాహసో
త్తాలుడ వాచుఁ దోరణమొదల్ గడముల్ గొనునాడు - ప్రౌఢ వా
చాలుడ వాచుఁ దండిఁ జెఱసాలకుఁ బాపిననాడు - నీకుఁ దాం
బూలములో సుధాంశమయి పొల్చు నదృష్టము నేడు తోడగున్॥

మ॥ అరిసేనా హృదయాంతరాళములు మ్రోయన్ దార హుంకార భీ
కరమా సింగము నెక్కి, యష్టభుజముల్ ఖడ్గాది శస్త్రంబులన్
దరళింపన్, రణమందు నీ మునుమువెంటన్ గోల్తలన్ జేయు శాం
కరి యవ్యాజ కటాక్షముల్ కవచరక్షా దీక్ష ని న్నోముతన్॥ 120

మ॥ తనయా! పచ్చనిపైరు, లందు శిశుసంతానంబుతో నాడు పా
వన గోమాతలు, వానిసేవ ఘనులౌ బ్రహ్మణ్యు, లవ్వారు నే
ర్చిన మంత్రంబులు, వానిదైవతములున్ జేయెత్తి నిలెవ్వు దీ
వనపూలన్ గురియింతుగాక తమకుం బ్రాపైన నీ యశాదలన్॥ 121

మ॥ అసిధారా వ్రత మూని, తెంపు కుదురౌ నాత్మోపహరంబునన్
బసుపుం గుంకుముఁ గానకవెట్టి ప్రిణయబ్రహ్మం బుపాసించుచున్
బసిపాపన్ నినుఁ బెంచి, నీవలన విశ్వక్షేమమున్ గోరు తా
పసి నే నైతినయేని నాతలఁపుఁజేవల్ తండ్రి' ని న్నోముతన్॥ 122

తే॥ కిలదు నా యంగరక్ష నీ నిలుపునిండి
 భయములే - దింక సీయన్నపగ నడంచి
 మరలిరమ్ము, కుమార! యీ మన లలాట
 కుంకుమాంకము నీ గెల్పుఁగునవ యశాత!"॥ 12

చ॥ అని నిభృతాత్మయై యభయహస్తములన్ దనమస్త మంటి దీ
 వన లిడు శీజియఁ గని శివప్రభుఁ డున్నమి తాననాబ్జుడై
 “జనని! మహాప్రసాద మిది, సర్వజగ ద్విజయగబుఁ గందు నీ
 యనుమతి, నెమ్మి నుండు” మనియాడి, సతుండయి తల్లి వీడ్కొనె॥

మ॥ తరవారిన్ గొని యంగరక్షకుఁడుగాఁ దానా యేతేర, ని
 బ్బరమా పూనిక- నగళ్ళు దాటుచు బహిష్కారమునన్ దాసి, “మీ
 రయదెం, డే మిదె వచ్చుచుంటి” మని యాహ్వానముఁ బుట్టెంచె స
 త్వరభంగిన్ శివరాజు ఖానునకు, నాతం యిట్టి మిన్నందుచున్॥ 125

మ॥ పదునేనూఱులు స హిణుల్ గొలువగాఁ బైనంబు సాగించె, న
 య్యదనన్ డగ్గటి గోపినాథుఁ డిటు కార్యాకార్యముల్ వలె “నా
 ప్పిదమే ఖానుమహాప్రభూ! తమ రిటుల్ వేంచేయ? నీసైన్యసం
 పద లీదందడిఁ జూచి యాతఁడు వెఱన్ బాటించి రా నేర్చునే?”॥ 126

చ॥ వల, దతఁ డెట్లుకోరె నటు నైపునఁ గార్యము దీర్చికొంద, మీ
 బలఁగము నింద నిల్పి, యొకపల్లకితోఁ బయసంబు గండు, బ
 యలు మనయంద నుందుచు, మహాబలుఁ డొక్కఁ డెవెగొనుగఱు, మీ
 బలము పదాఱువేల బలవంతులకుఁ దర - మింత చాలదే?”॥ 127

చ॥ అన విని ఖానుఁ డుట్టి, యిదియశానని తా సరస్థులుదూరము
 దునఁ దనసేన నిల్పి, పటుదోర్బల గర్వితుఁ డొట నెట్టి సా
 ధనముల నెట్టి రక్షణవిధంబులనైనఁ దలంప, కొక్క-
 ల్లని యుడుపుం ధరించి పదిలంబగు పల్లకిపాను పెక్కి-నన్॥ 128

ఉ॥ 'సయ్యదుబందు' నాఁగఁ బటుసత్త్వఁడు ఖానుని యంగరక్షకుం
డొయ్యఁ గటారిజంటఁ గొని యుక్కున వెనొకనె, గోపినాథుఁడు
నెయ్యముఁ జూపి పెంటఁజనె, నేరని గుట్టల నెక్కి బోయలు
డయ్యచు మండపంబునికటంబుఁ బల్లకి నిల్పి రూర్పుచు॥ 129

చ॥ అనుచరు లండ రా నడిచి యబ్జులుఖాను నవీన మండపం
బును గని, దాని వైభవసమున్నతికిఁ గమనీయ శిల్ప శో
భనతకు విస్మయంపడి, శివప్రభుఁ డచ్చట రామికిఁ మనం
బున వెఱఁగంది, యావివరముల్ వినఁ బంతును బల్కరించిన॥ 130

శా॥ గోపీనాథుఁడు ఖానుగారిమది సొకోచంబు వాయంగ నా
యా పల్కుల్ పచరించి, కోట దిగువాఁడై బంటువెన్నఁగట పా
జీవుత్త్రుం డరుదెంచుచుండ "నదె వచ్చెఁ జూడు" డొచ్చన్న, ద
ద్రూపంబుగని ఖాను లేడిఁగను శాస్త్రులంబుగా నుబ్బుచు॥

స॥ తనుఁ గని భీతిచెందిన విధంబు నడించు శివప్రభుగ్ గను
గొని పయిమాటగా "నితఁడు కోపము తాపములేని మఱచివాఁ"
డని, "యొక మన్నెతేడయిన సద్భుత వైభవమకార మండపం"
బని, "యెటుగూర్చె నీవిభవ" మగచని నాలుకతీపు సూపుచు॥ 132

స॥ "భయపడినాఁడు పాప! మిటువచ్చిన నేమగునో యటంచు సంత
శయపడినాఁడు, గుండె దిగఁజు నితఁ డెటు దేశ మెల్లెడ
బయికొనినాఁడో! నీ వరిగి నమ్మగ మిచ్చుచు నిగదుఁడేరఁగాఁ
గయికొనిరమ్ము చూత" మనఁగా నుది నవ్వుచు గోపినాథుఁడు॥

స॥ "అవును, మహాప్రభూ! యతని కంతటిసంపద లున్న, వైన నే
మవు? దమచేతిలోఁ బడుఁగదా యవి యిప్పుడ? మీరు మెల్లఁగా
శివపతి యిందురా ననువుసేయుఁడు, మీభటు మిమ్ముఁ జూచి ని
క్కువముగ భీతుడయ్యె, బెనుకొంకున నియ్యెడ రాఁ దలంకెడు॥

తే॥ అంగరక్షకు నెడముగా నంపి, మీరు

శస్త్రపాణులై యుండుఁ డిచ్చట, నతండు

నట్ల రాఁ గూర్తు” నన, ఖానుఁ డనుమతించె,

శివుని వినిచి, గోపీనాథుఁ డవలఁ జనియె॥

135

ఉ॥ పంతు వచించినట్ల తన పార్శ్వచరుణ్ విడి, ఖాను మండపా

భ్యంతరమందు నుండె, శివుఁ డవ్విధమే తన యంగరక్షకుణ్

శాంతమునందునన్ నిలిపి ద్వారము డాయఁగఁబోయె, ఖానుఁడున్

వితగఁ బేర్చి యోర్చిఁ గనిపించి, యెదుర్కొని కేలుముట్టుచున్॥

మ॥ “శివరాజా! దయసేయు, మేల జడుపుం జింతింపఁగా? గ్రొత్తవా

రెవరున్నా, రొకయింటివారమగదా? యెన్నాళ్లకున్ గల్గె ని

ట్టి విశేషం!” బని కౌఁగిలించె, శివుఁ డట్లే మారు గావించె, నా

కవుఁగింటన్ జని రొండు రెం డడుగు లేకగ్రీవులై యిర్వరున్॥ 137

తే॥ “అదను దప్పిన విడిపోవు” నంచు నొక్కఁ,

“డనువు దప్పినఁ జెడిపోవు” నంచునొకఁడు,

నమ్మికలు లేని బాహుబంధములఁ దవిలి

నడిచి - రెవఁడు ముం దెట్లు పైఁబడునొ యనుచు॥ 138

మ॥ శ్రీ బిగువా సందిట నొక్కి, గొంతు నెడచే బిట్టనాడి, ఖానుం డదా

టుగ వాలున్ గొని వ్రేయఁగా, శివవిభుండున్ మోస మా తెంచి, బ

ల్గు పూనికన్ జెమకించి పట్టుబిగి వాయన్ దూసి, డాకేలున్

మొగచాటా పులిగోళ్ల ఖానుచుదరంబున్ డీల్చె నుగ్రాకృతిన్॥ 139

§ Suddenly Afzal tightened his clasp and held Shiva's neck in his left arm with an iron grip, while with his right hand he drew his long straight - bladed dagger and struck at the side of Shiva

‡ 'మోసము మోస' మంచుచి ముట్టించు, వ్రేలెడు వ్రేపు లొక్కచే
 నోసర నొత్తి, వాలుగొని యుద్ధతి భాను శివాజియాఁదలన్
 వ్రేసె, శిరస్త్ర ముంట నొదవె నటు కించుక గోదుమంత, పే
 శీసున హుంకరించి శివుఁ డీవడిలోఁ బిడిబాకు నెత్తుచున్॥ 140

¶ "ఓయీ! పాపసరాధమా! కుటిల మామోపాయములన్ని, మై
 త్రియోగంబున మృత్యువున్ బిలిచి రక్తి నాట్య మాడింతువో?
 నీయాటల్ మొనకట్టునే యిచట? గుండెల్ గండలున్ రాల్చి నీ
 యాయుర్దీపము నార్తు నీకెవఁడు తోడై వచ్చినన్ వచ్చెదన్॥ 141

¶ ‡ హిందూదేవ్యముఁ ద్రావి తోవనెచటన్ హింసింతువో గో సతీ
 బృందం? బీశ్వర విగ్రహాలయము లుర్విన్ గూల్తువో? ప్రేస్తువో?
 పందా! దైవము దిక్కులేనిదనుచున్ - బాషాణముల్ పల్క వం
 చుం దీండ్రింతో? శివుఁడు నిన్నుఁ గడతేర్చున్ గాక సోఁ - కోర్చునే?॥

¶ పాజీరాజున కెక్క సేసి చెఱలో సగ్గించి, మాయన్న సా
 భాజీరాజును యొంగ గొల్లన ననిన్ మగ్గించి, గర్వించి నేఁ
 డాజిన్ నా కెదురైతి, వింక నడుగే నట్టిట్టుఁ బోనియ, మూ
 ధా! బాల్మా! నిలు" ము చదల్చి, పిడిబా కంకించి జంకింపుచున్॥

¶ పందెపువ్రేటునన్ జొనిసి, సవ్యభుజంబుననుండి కుక్షికిన్
 గొందుగ దూయాఁగాఁ దిగిచి, వ్రేపులు నెత్తురుఁ బాఱఁ జేల్చె శ
 త్రుందముఁజొ శివప్రభుఁడొ, రోజుచు భాను గతాసుఁడయ్యె, నీ
 సందడి నింతలో నెఱిగి సయ్యదుబందు కృపాణపాణియై॥ 144

‡ A brave exploit was it (indeed) to destroy stone
 buildings and to break mute images that could not offer thee
 any resistancel Dost thou know that if thou hadst not
 committed these barbarities, I would never resolve to seek
 thee. thou wilt pay with thy life for what thou hast done
 P 17. "Life of the celebrated Sevagy" by Cosme-da-Guarda

మ॥ శివరాజు వడిఁ దాఁకె, నాతఁడును గొఱ్ఱేయంబు సారించి యు
ద్ధవిడిఁ వానిఁ దెమల్చె, నీతెఱపిలోఁ దానాజి యేతెంచి ఖ
డ్గ విహారంబుల వానిపై కుఱికి, యుగ్ర స్ఫోటనాటోపుఁడై
యవియంగా నెదఁ గ్రుచ్చి దొమ్మిఁగొని సయ్యద్బందుఁ గూల్చెఁధర॥

ఉ॥ ఈ నడుమంతరంబు గొని యేపునఁ బల్లకిమోయుబోయ లా
ఖానుశవంబు నెత్తి శిబికఁగొని పోవుచునుండ, మార్గర
త్నా నియతుల్ శివప్రభునిసైనికు లా చనువారి నొంపుచున్
ఖానుశిరంబుఁ గోసికొని గ్రక్కున నేగిరి కోటమీఁదికిన్॥ 14

మ॥ పటు దర్పోద్ధతు ఖానుఁ దాఁకి శివభూపాలుండు పోరాఁపపెం
పట దుర్గమ్ముననుండి కన్గొని ఘనుం డబ్బాజిసోన్దేవుఁ డం
తటిలో శృంగములన్ పిరంగుల జయధ్వనంబు మ్రోయించె, ను
ద్భటులై శత్రుబలంబుపైఁ బడిరి నేతాజీముల్ యూధపుల్॥ 14

ఉ॥ కొండలు లోయలున్ గుహలు గుట్టలు పుట్టలు చెట్లు లీ చమూ
తండము నీనెనో యనువిధంబునఁ - జీమలపుట్ట వ్రీలిన
ట్లుండిన-చోటుచుండియె రయోల్బణమై శివరాజుసైన్యము
ద్దండత రేగి, శాత్రువ వితానముఁగూలిచెఁ గుప్పకూరగన్॥ 14

ఉ॥ సంధి ఘటిల్లెనంచుఁ దమ సాధన వాహన శస్త్రపాళికిన్
బంధములూడ్చి, నిబ్బరమువట్టిన యావనసేన సర్వశో
బంధముగాఁ బయింబడు శివప్రభుసేనకు లోగి, కార్య మూ
కాంధత వీగి, రావడి భయంపడి చేడ్పడెఁ దాటుమాటుగన్॥ 14

తే॥ నడుమచున్న పదేనువందల తురంగ

బలముపైఁ బడి నేతాజిపాలకరుఁగు

కత్తి కెదురైన ముక్కముక్కలుగ నఱికి

పలుచఁబడఁజేసె నాహవతలము నెల్ల॥

* శివపతి యింతయుఁ దెలిసి సేనల కీగతి నాజ్ఞచేసె “నా
హవమునఁ బాటువాని, శరణాగతు, శస్త్రమువీశువాని వె
న్నది వధింపరా, దకరుణంబుగ నెత్తురు వాఱరాదు, వా
రి వివిధ సాధనంబుల హరింపుచు, నూరక సాగనంపుఁడీ!”॥

151

మావనసేన లా శివమహాప్రభు నాజ్ఞ యెఱింగి, సోరఁగాఁ
జేవ యొకింతలేక, యనిసేసిన లాభములే దటంచు, నా
నావిధ వస్తు వాహన ధనంబుల నప్పనసేసి, వీటికిఁ
భోవ ననుజ్ఞవేడ శివభూపతి వారి ననుగ్రహించుచున్॥

152

తే॥ * “ఇష్ట యుండిన మముఁ డీరుఁ డెవ్వరైన”
నని పిలిచి యొప్పుకొనువారి కభయ మిచ్చి,
తరలువారికి వావళి దాఁటు దాఁకఁ

ద్రోవఁ జూపింప భటులను గోడుపనిచె॥

153

ఆలము దీఱఁ, జేరె జయ, మర్వదియేర్గులు వేయియొంటెలున్
నాలుగువేల గుఱ్ఱము లనంతములైన పిరంగు లెడలబు
డ్డోలి నమేయవిత్తము రణోచితవస్తువు లిట్లు లాభ ము
ద్వేలము గొంచు రా జరుగుదెంచె బ్రతాపగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥

154

* విజయోత్సవము — తృతీయదండయాత్ర ప్రయాణము

పురవీధుల్ విజయోత్సవధ్వనులతోఁ బొంగార నూరేగి, త
త్పరుఁడై దేవి భవాని పూజ లొసరింపన్ జేసి, రక్తంపు జా
లరుదౌ ఖాచుశిరం బుదాత్త బలిగా నర్పించి, భక్తున్నతాం
తరుఁడై శల్లినిఁ జూడనేగి చరణద్వంద్వంబుపై వ్రాలినన్॥

155

‘శస్త్రంబులు మనకప్పగించి శరణుచొచ్చిన శత్రుపైనికులఁ జంపక రక్షింపవలయును,
చశ్యముగా రక్తపాశము చేయవలదు” అని శివాజి వార్తనంపి వారికి నభయ
మిచ్చి ..తనయొద్ద నుండుట కొప్పుకొనిన వాండ్రకుఁ దగిన పనులనిచ్చి యితరులను
వారి దేశంబులకు బంపెను పుట 102 కే వి లక్ష్మణరావు, ఎం ఏ.

తే॥ నెమ్మదినిఁ బొంగు నానంద నిర్ఘ్నరంబు
కనుల నిండాఱి తెప్పలఁ దొనఁకులాడ
జీజియా పుత్రుఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుకొనుచు
సహజ వాత్సల్య శీతలాక్షరము లుఱిసె॥

151

ఉ॥ “గండము దాఁటి నేటికి సుఖంబున వచ్చితివే కుమార! పూ
జ్యండగు నన్నఁ జంపు ననయున్ గొనుచున్ బగఁదీర్చికొంటి! నీ
యండన యుండి యేలొక్క నెఁగదయ్య భవాని! మదీయ పుణ్యముల్
పండె! జిరాయు రున్నతుల వర్ధిలు మేందు జయంబుగాంచుచున్”॥

మ॥ అని దీవింపుచు, దృష్టిదోష పరిహారాచారముల్ దైవతా
ర్చనలున్ దానము లెన్నియే సలిపె జీజాబాయి, కి ర్తవ్యతా
ఘనుఁడౌచున్ శివరాజు తల్లిసెలవున్ గైకొంచు నాస్థానము
గునఁ గొల్వై విజయోత్సవంబు నెఱపెన్ దోరంబులౌ కాన్కలన్#

సీ॥ రణమునం దమితశౌర్యముఁ జూపినట్టి యో
ధులకు భూషాంబరాదుల నొసంగి,

గండపెండేరముల్ కంకణ గ్రీవేయ

కవచ ఖడ్గాదులఁ గానకలిచ్చి,

బవరంబులొ గాయపడినవారల నొష

ధోపచారంబుల నూర్చి తేర్చి,

మృతులైనయోధుల సుతుల కుద్యోగంబు

సతుల కశాశనభృలి నొసంగి,

తే॥ † సత్యపరత గోపీనాథు సత్కరించి

నెమ్మి ‘హివరే’ పురమ్ము దాని మొసంగి,

యాజి దుర్జయుఁడైన తానాజగళిము

లలిత మా క్షీ కమాల నలంకరించె॥

159

† On Pantoji Gopinath he bestowed the village of Hivare.
Page 162 Kincaid, C V O, I C S.

॥ ఎద నెమ్మిన్ గొని రంద, అష్టాకభటుం డేతెంచి, “నుల్తాను సే
సదవీయంబుగ దాటిపోయె, మన సేనానేత ఖాండోజి యి
య్యదనన్ లంచముఁగొంచు వంచకు లోనై చోరమార్గంబునన్
గదియన్ ఖానుకుటుంబమున్ గొని తొలంగన్ దీసెఁ గర్హాడకున్”॥

॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డాగ్రహమొది “వింటిరే
మన సరదారువర్తనము? మా కొకమోస మగౌరవంబుచున్ —
దన కొకలాభమున్ దలఁచి, ‘దక్కిన శత్రుకుటుంబమైన మ
న్ననఁ గని పంపినాఁ’ డను సునమ్మగు కీర్తికిఁ బాపె మమ్ములన్”॥

॥ అతని క్షమింపఁగూడదు, దురాత్ముఁ డతండుచు సేవ్య సేవక
స్థితి కొకదారి చూపవలె, “యఁగల్గి మదుద్యమంబునం
దతుకులువోవు నిట్టి కుటిలాశయు లుండఁగరాదు, శత్రుస
ష్టితమగు రాజనీతి యరి మిత్ర భిదన్ గొన దిట్టిష్టులన్”॥ 162

॥ కావున వాని నెందయునఁ గొని యవశ్యము పట్టి క్రూరశి
క్షావిధిఁ జంపుఁ, డీగెలుపుసంబర మూరక తీఱఁగూడ, దు
చ్చావచ సైన్యముల్ గొని బిజాపురరాజ్యమునెల్ల లోఁగొనన్
గావలె, లొంగినప్పుడె తెగం గొనఁగావలె శత్రువర్గమున్”॥ 163

॥ రే పుదయంబునన్ వెలువరింపుఁగు సేనల, దుర్గరక్షణ
వ్యాపుతిఁ గొంద టింద నిలువై, సరదారులు గొంద తాహవో
ద్దీపితు లేగుదెండు, వెనుదీయక పశ్చిమవార్ధినుండి బీ
జాపురిదాక రాజ్యము విశాలము సేయఁగఁ బైకొనన్వలెన్”॥ 164

॥ ఖండోజీ కాకడేయను నొక మరాట సరదారుడు ద్రవ్యలాభముచేత
కృపులకు పశుఁడై, శివాజికిఁదెలియకుండ అఫజుల్ ఖానుని భార్యా పుత్రాదులను
గొంతోవలఁ దీసుకొనిపోయి సుగత్తిశముగా కర్హాడలోఁ జేర్చెను ఈసమాచారము
వాఙ్కిఁ దెలిసినతోడనే వానిరిఁదిలిపించి శిరశ్చేదముచేయించెను.

పుట 108 “శ్రీశివాజిచరిత్రము” క వి లక్షణరావు.

మ॥ అని శాసింపుచుఁ గొల్వవీడి శివరా జా వేకువన్ సర్వసా
ధనముల్ తోడుగ సైన్యముల్ నడిపి, లొల్త జింజిరా గెల్వఁగా
ననుచున్ బైనముదీర్చి, మార్గమునఁ 'బన్వాళా' మహాదుర్గమున్
గని, దానిన్ గొనఁగాఁ దలంచి నలుప్రక్కల్ ముట్టె నాదుర్గమున్॥

తే॥ భీతుఁ డగుచు 'రుస్తుంబమన్' పేరి దుర్గ
నాథుఁ డర్పించె దాని, ధనమ్ముఁ గొంత
బహుమతి యొసంగి యవ్వానిఁ బంపి, శివుఁడు
నాయకునిఁ జేసె నచటనణ్ణాజిదత్తు॥

166

సీ॥ పదపడి శివరాజు పాఠ్రింతమందలి 'పావ
నగడంబు' మఱి 'వసంతగడ' మాది
బహుదుర్గముల గెల్చి, పాఠ్రిభవంబున నందుఁ
గప్పముల్ గొప్పకానకలను గొనుచు,
గిరిందఁ బైనను సహ్యగిరి నంటుకొన్న 'రాం
గణ' 'భేలనాది' దుర్గముల గెలిచి
భేలనాగడము 'విశాలగడం' బు

వెలయించి దానిపై బలఁగ ముంచె॥

తే॥ నింత యెఱిగి 'కొలాపూరు' పాఠ్రింత రక్ష
కుండు 'రుస్తుముఖానుఁ' డుద్గొడధాటి
మాఱుకొని, వానిబలముఁ దార్మాఱుసేసి
తఱిమెఁ గృష్ణాతరంగిణి దాఁడిపోవ॥

167

చ॥ తఱుముచు నిట్లు బీజపురి దాపుగొనన్ బెను దండయాత్రలన్
బఱచి, మరల్చి సైన్యములఁ బశ్చిమవాగ్ధి తటంబుదాక వె
న్నఱిమి, 'దభోళు' 'రాజపుర' మాది జయించి, యఖండలక్ష్మి కొ
ప్పెరలకొలదిగాఁ బనిచెఁ బెంపున రాజగడంబు సేరఁగన్॥

168

శివాజీ పైకి బిజాపురివారి మూఁడునైపుల మొగ్గరము. ❦

చ॥ శివపతి దండయాత్ర సవిశేషముగా వినుచు బిజాపురీ
ధవుడు వితాకుఁ జెంది, పరితాపముతోడి పరాధవ కృధా
దవదహనంబునఁ మఱిగి, తత్పరిహారము సేసిగాక గో
దవు కసిఁబెంచి నిండుకొలునై సరదారులఁ జూచి యిట్లనె॥ 169

మ॥ “వినుచున్నారగదా! శివాజి మనపై విక్రాంతుడై దుర్గముల్
గొనుచున్నాడని, వానియేపు నణఁపఁ గొండగత సగ్గారు న
టనుపఁ గాలికిఁ దూలిపోయె, నవురౌరా భారుఁ డట్లెచే! నే
మన నేమున్నది - సింగము దునిమెఁగాదా నేను సారంగముల్”॥

తే॥ రాచకొలు వొక్కటియ గాదు రాజ్యమెల్లఁ -
జంటిబిడ్డయు - రాణివాసంబుగూడ
భానుమరణాబువిని, పరాధీన హృదయ
దీనముఖముల నివ్వెఁ దేలిపోయె॥ 171

చ॥ ఇది సమయంబుగాఁ దలఁచి యేఁజ్జెఱఁ బైకొనుచుండె నాతఁ, డి
య్యదనున టిచ్చవోయి మన మట్టిగు చూచినచో నితోధికా
భ్యుదిత బలంబునఁ బలిసి యుప్పెన మీఱు నతఁడు, నేటికిఁ
గొడుకని భామినీప్రభుతకు మనుపట్టిన సేగి యొప్పునే?॥ 172

ఉ॥ కావున నెట్టి దుష్కరముఁగాని ఘోరిమ తలాపుతో నహం
భావము కన్నుగప్పిన శివప్రభు నొగపక తప్ప, గొడుకై
లా వొసఁగూర్చ నాదగు బలమ్ము ధమ్ము సమస్తమునఁ బ్రతి
జ్ఞా విధి నొడ్డికొందు, బలశాలులు మీ రొకఁడెంపు సేయుఁడి॥ 173

ఉ॥ పట్టినపట్టు మించి బలవంతముగాఁ దెగి గోరునప్పు వాఁ
డట్టిటు బాఱఁగూడ, దడియాసల నేమఱఁగూడ, దింతలోఁ
గుట్టినతేలుగా జణిగి గోడల కెక్కిఁగూడ దివ్యటీఁ
బట్టి సడించిగాక విడువఁ జన - దీగతి ముట్టఁగావలె॥ 174

తే॥ దీని కురవైన వెరవు సంధింపుఁ, డెవరు
ప్రతిని గొందురో లెం” డని పలుక, నంద
ఱొండొరుమొగంబులన్ గనుచుండి, రంత
ననువున మురారిజగదేవుఁ డనియె నిట్లు॥

175

మ॥ “లమ రన్న ట్లతఁ డొక్కయెత్తుగడపై దండెత్తుచున్నాఁడు, దు
ర్దమ సైన్యంబులు పెక్కు లున్న, వెచటన్ ధైర్యంబు తంత్రంబు వి
క్రమమున్ జూపుచు నోహటింపని కడంకన్ దూఱు నవానిపైఁ
దమి నొక్కం డెవఁడైన మార్కొను టనర్థం బుచు భావించెదన్॥

తే॥ అంత నెఱజోదు మనఘానుఁ డట్టులవుట
నంతకంతకు నతఁడు దుర్దాంతుఁడగుట
నొంటిమొగమున నతని మార్కొంట దగమిఁ
దలఁచుచున్నార మన సరదారులెల్ల॥

177

ఉ॥ నాలుగుమూలలన్ గవిసి, నల్లురుగా మొనకట్టి, మత్తశుం
డాలములట్లు దాకి, కపటంబున బెబ్బులులట్లు దూకి, తం
త్రాలకుఁ జొచ్చి, తాకు నసిధారలకున్ దలలిచ్చి, పెచ్చు గ
గ్గో లొనరింపకున్నఁ గుసిగుంపులఱంపుల కాతఁ డొగ్గునే?॥

178

సీ॥ అనుకూల మిపు డొండు విచుడు, డిల్లీసేన
లరుదెంచె నతనిపై కనుట వింటి,
మొకట నయ్యవి గోరు, నొకవైపు కవియింత
మబిసీనియా జింజిరాధిపతినిఁ,
బగఁ గొన్నవాఁడు శావంతు ‘వాడీ’ నేత
యతని రేపుద మొక్కయండఁ దవుల,
మనము స్వయమ్ముగా మార్కొని బలముతోఁ
దఱుములాడుద మొక్కదండగొనుచు,

తే॥ నందుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁడగు జోహారు

సేన కథినాథుఁగాఁ బంపుసేయునెడలఁ

జుట్టుకొన్న దవాగ్నిలో స్రుక్కిపోవు

హరిణ యూధమై శివబలం బణఁగిపోవు”॥

179

చ॥ అనుచు మురారి వల్క, నిది యశా నని రచ్చటి కొల్వరి, వాలా

తనివెర విచ్చమెచ్చి సులతా నల వారలఁ బిల్వఁబంచి, యెం

చిన తమనిర్ణయంబును వచించి, జయించినమీఁదఁ గల్లు మే

ళ్లనువునఁ జూపి, కావలయునట్లు ధనంబు బలం బొసంగుచున్॥ 180

తే॥ వేలువేట మార్కొని శివవిభుని గెల్వ

బలియు శావంతు జింజరాపతినిఁగూడ

నంపకమువెట్టి, సిద్ధిజోహారుఁ డనెడు

వీరుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁ బిలువనంపి॥

181

మ॥ పదియున్నాలుగువేల కాల్బలము, చేవల్మీఱు తొరంగికుల్

పదివే, లేనుఁగు లుష్ట్రముల్ శకటముల్ శస్త్రాస్త్రముల్ పెక్కు లే

చి దిటంబా నొకసేనఁ గూర్చి, పతిగా సిద్ధిజోహారున్ బొన

ర్చి, “దురాధర్షు శివప్రభున్ గెలిచి వాసిన్ గూర్పు” మం చాడుచున్॥

తే॥ అతనిబలమును దొంటి కార్యములఁ బొగడి,

తగ ‘సలాబతుఖాన్’ బిరుదంబు నిచ్చి,

ధూర్తు నబ్జులుఖాన్ పుత్రుఁ డో డొసంగి,

సత్కరింపుచు నందఱ సాగనంపె॥

183

ఉ॥ పంతముబట్టి ముట్టి, తమప్రాంతములన్ బలఁగంబుఁ దోలి, శా

వంతుఁడు జింజరాపతీయు వైరుల మార్కొని, రా బిజాపురీ

కాంతునిసైన్యముల్ చనె నెకాయకి, నబ్జులుఖానుపుత్రుఁ డ

త్యంతము రేఁగి తండ్రిపగ నార్పుటకై చనె వానివెంబడిన్॥

184

—♦ శివాజీ సన్నాహము - పన్నాళాగడముచుండి బయలుద్రొక్కుట —♦

చ॥ కడు దిటమైన మొగ్గరముగట్టి నవా బిటు మూఁడుచోట్ల ము
ట్టడి యొనరింపఁగాఁ దివురుటన్ దనచారులచే నెఱింగి, ధీ
రుఁడు శివరాజు విక్రమనరుండు వివేకయుగంధరుండు నై
పుడిసిటఁ గార్యమున్ బిడుచుపోడిమి యోధులఁ జూచి యిట్లనెన్॥

చ॥ “అనుకొనినంతకంటె నరమై భరమై దుర మేగుదెంచె, దెం
పునఁ దన సర్వసార మొకపుక్కిట నూఁదె బిజాపురీంద్రుఁ, డీ
పెనఁకువ బొబ్బరించి జడిపించినఁ బోదు, పరాక్రమించి పం
బిన బలమూఁది పట్టుదలఁ బెంచి తెగించి జయింపఁగావలెన్॥ 186

చ॥ ఇది కడసారియెత్తుగడ, యిర్వుర కొక్కపరీక్ష, యిందునన్
గొదుకని లావుమై గెలుపుఁగొంటిమయే నిఁకమీఁద నెన్నఁడున్
బదరి బిజాపురంబు మనవైపునకున్ దలయెత్తఁజాల, దీ
కదన మమూల్యమంచు మొనకట్టిన నేల జయంబు తక్కిడున్॥ 187

ఉ॥ ఉండినయట్టులుండి పగయొత్తుమదిన్ మనపైకి నిప్పుడే
దండు గదల్చినాఁ డదనుదప్పనివాఁ డపురంగజేబు, వాఁ
డండకువచ్చి ప్రాంతముల నాఁగిన నాఁగెడుఁగాక, తొల్త ను
ద్దండము నీ బిజాపురపుదండు నడంచుద మొక్కయెత్తునన్॥ 188

సీ॥ అబిసీనియా జింజిరాధిపు నెదిరి గె

ల్వఁగ రఘునాథబల్లాలువంతు,

‘వాడీ’ నియంత శావంతుఁ బంతమడంచి

తఱుమ బాజీఫసల్కరునివంతు,

మోగలుదండు నాపుచుఁ గొంకణమునెల్లఁ

గావ నబ్బాజసో నేవువంతు,

రాజధానియును దత్ప్రాంత దుర్గములెల్లఁ

బాలింపఁ బింగళేపంతువంతు,

తే॥ తగినబలఁగమ్ముఁ గొని మీరు తరలుఁ డిపుడ,
యరుల కెడమీక పోరి జయంబు గొనుఁడు,
స్వయముగా నేను దొడరి బిజాపురీశు
సేనల విజృంభణంబు భంజించివైతు”॥

89

మ॥ అని శాసింపుచు నందఱు బనిచి, యుద్ధాయత్త సైన్యంబుఁ దె
మ్మని నేతాజిచమూపతిఁ బనిచి, పన్నాళాగడంబందు వా
ని నిరీక్షించె శివప్రభుం, డతనియునిగ్గ బోల్చి బీజాపురీం
ద్రునిసేనాని హరాత్తుగా సుడిగొనెన్ దుర్గంబు నలైవపులన్॥ 190

ఉ॥ కావలివెట్టి, నాలుగుమొగంబులఁ దల్పులు ముట్టి, యందు రాఁ
బోవఁగ దారిగట్టి, తగు భోజనవస్తులు బైటనుండిరాఁ
గా వెలిఁబెట్టి, దుర్గమునఁ గల్గుజనంబులఁ జిక్కువెట్టి, సే
నా విభుఁ డింక నెట్టులయినన్ నడికొటఁ బగుల్పనుండినన్॥ 191

సీ॥ ఇంతలో సైన్యసమేతుఁడై నేతాజి
యరుదెంచి యరుల వెన్నంటి తాఁకె,
బహిరంగముగఁ బోరె, గుహలు గుట్టలు చాటు
గొని పులివోలె గగ్గోలుపఱచె,
సంకులంబుగ దొమ్మిచఱచె, దూరమునుండి
పలుశరంబులు పిరంగులును గురిసె,
వెఱచినట్లుండి యేమఱచి పైఁబడె, రేల
నిర్దురమబ్బులో నిగిడిదూఁకె,

తే॥ యవనసేనల కందు ధాన్యములు గడ్డి
నీరము లభింపకుండఁ గంగారుగొలిపె,
నెంతపోరినఁ జెదరిపో కీసువెంచి
యవనసేనాని ముట్టడి నడఁచిపట్టె॥

192

ఉ॥ కోటకులోపలన్ దిటవుగొల్పి శివప్రభుఁ డన్య లెత్తు పో
రాట మడంపఁగా బురుజులంటిన సోరణగండ్లనుండియున్
మాటికిఁ గ్రాఁగునూనియలు మంఘపిరంగులగుండ్లు బాణముల్
పోటున గుప్పి, శత్రుబలమున్ దఱిమెన్ దరిఁ జేరకుండఁగన్॥ 193

తే॥ ఎంతపోదినఁ జెదరక యేపు సూపె
యవనసేనాని, శివభూపుఁ డద నెఱింగి
యాజి భరమాటఁ దలఁచి, యణ్ణజదత్తు -
శూరమాళి బాజీప్రభుఁ జూచి పలికె॥ 194

సీ॥ ‡ “పిఱువోక పోరుసల్పితి మింతదనుక, నే
తాజియు వెలుపలఁ దఱుముచుండె,
నైన లాభములేదు, యవనసేనాని ము
ట్టడి గట్టిపఱచి కోట గొన నుండె,
మనబలంబులు దూరముననుంట నీ యల్ప
సేనతో రిపుల భంజించు టరిది,
యిదిగాక దుర్గమియ్యది మొన్న లోఁబడి
దిటవొనర్పమియు సందియముఁ గూర్చు,
తే॥ మఱియు దుర్గరహస్యముల్ మనల మించి
వారె యెఱుఁగుదురౌట నపాయ, మింత
నిలువు నరయక నే నిందు నిలుచుటయును
దప్పిదమ యయ్యెననుచు లోఁ దడవికొందు॥ 195

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యము లే, దొకచిక్కు నేర్పునన్
గడపుట నీతి, దుర్గమిది గైకొనుఁగా కతఁ డిప్పు, రేపు మా
ర్పడ నిది గెల్వలేమె? పొరపాటు వెలార్పఁగ నేడు రాంగణ
గడమును జేరనెంత, మొనకట్టుచు వీరి జయింత మవ్వలన్॥ 196

‡ To sally out and give battle was impossible, for the

ఉ॥ చీమయు జాటకుండఁ బరిశీలనసేయుచునున్న వీరిఁ గ
నాబ్బిమి తొలంగరా దవుట, వారికి లోబడి దుర్గమిచ్చున
ట్లేమెయినైన సంధి వెలయింపుచు నమ్మిక వుట్టఁబల్కి, వా
రేమఱియుండువేళ నెలయించి తొలంగుట నేటి కొప్పగున్॥ 197

చ॥ మన మిటు తప్పికొన్న ననుమానముఁ జెందఁగవచ్చు - లంచమున్
గొని వెడలించెనేమొ యనుకొంచుఁ - జమూపతిపై నవాబు, దీ
నినె జనులాడుకొన్న గమనించు నిజంబని, యిట్లు భేదముల్
పెనఁచిన శత్రుపక్ష మది వీఁగిచనున్, మనతెంపు పెంపగున్”॥ 198

సీ॥ ‡ అని పల్కి, యుదయంబునంద సంధికిఁబోలు
తెఱఁగెల్ల బోధించి, వెరవుసూపి
పనిచె నణ్ణాజిదత్తు, నతండు వోయి జొ
హారుతో సంధి మాటాడ, నతఁడు
“సమ్మతించితి సంధి, స్వయముగా శివరాజు
రావలె, మాయమర్మములు కూడ”
వని చెప్పె, శివుఁడు నమ్మినయట్ల నటియించి,
తన జాగరూకతల్ ఘనముసేసి,
తే॥ తగినసైన్యముతోఁ గోటదిగువ కేగి,
యవనసేనానితో సంధి యనువదించి,
“యొదవెఁ జీకటి యిపుడు, రే పుదయమంద
కోట యర్పింతు” నని తనకొలుపు సేరె॥ 199

enemy far outnumbered the garrison. He had therefore, to contrive his escape by daring and stratagem. With this view he opened communications with the Sidi. First he consented to surrender the fort. By this time it was very dark and adjourned the conference for the night to be resumed the following morning. Page 185 N S Takakhav.

Rawlinson says, it was only an “apparent truce”

చ॥ ర్వి కొఱఁతలు దీఁతెనంచు, దమకుఁ శివభూపతి లోఁగెనంచు, నే
పఱు నితఁ డింకఁ బోరఁగలఁడా యని, సంధి ఘటిల్లఁగా బిజా
పురపతిసేన వేడుకలు పొంపిరివో నిశఁ గొంతవుచ్చి, యా
తురతలు దీఱ మైమఱచి, తూఁగెఁ దమస్వినికొఁగిలింతలన్॥ 200

సీ॥ ర్వి నిశ్శబ్ద మా యగ్ధనిశ లేచి శివరాజు
నలువైపుఁ గోటపైఁ గలియఁదిరిగి,
గాఢ నిద్రాముద్రఁ గదలికల్లేక పం
డిన సేనలున్నవైపునకుఁ జేరి,
కొంతసైన్యంబుతోఁ గోటఁ గాపాడఁగా
నణ్ణ జిదత్తున కాజ్ఞ వెట్టి,
బాజీప్రభుం డైదువందలసేనతోఁ
దన్ను వెన్నాడ నుత్తరువుసేసి,

తే॥ తాల్ల దిగవైచి, సైన్యముల్ దానుగూడ
వాని వెంటన చప్పుడుగానియట్లు
కోట దిగివచ్చి, రాంగణాకోటవైపు
బలము నడిపించె సాహసోల్బుఁడు శివుఁడు॥ 201

చ॥ ఇది యెటులో యెఱింగె శివుఁడేగినయంతటిలో మొంకువన్
గదిసి నవాబుసేన, తమకన్నులఁ బ్రామి శివాజి యేగుటన్
బదరుచు, నెట్టులే నతనిఁ బట్టకపోయిన మాట దక్కదం,
చద నిది యంచుఁ గొందఱు రయంబున నేగిరి శస్త్రపాణులై॥ 202

§ The sentinels relaxed their watch and for the first time after a long period of tension gave themselves to mirth and frolic . With the flower of his bravest Mavalis, Shivaji slipped down the fort walls and marched through the enemy's sentinel outposts Page 185 N S Takakhav

§ About midnight Shivaji and a body of chosen troops descended by a different path known as "Shivaji's Window " Page 168 Kincaid

తే॥ జవన తురగము లెక్కి గజంబులెక్కి

పరువులిడువారు - కాల్పడఁ బఱచువారు

ముందు వెనుకగా గుంపులై సందడించి

చనిరి, సులతాను సైనికుల్ సైన్యపతులు॥

203

చ॥ కడు వడిగా శివప్రభుఁడు గాఢతమంబునఁ గొండతో॥వ నె

క్కుడు దిగు డీదుచుండఁ దొలికొండపయిన్ రవి దోచె, రాంగణా

గడ మిఁక మూడుకోసు లనుగట్టునకున్ శివుఁ డేగి చూడఁ, గ

న్నడె వెనునైపు దగ్గఱగఁ బర్వులువాటుచు వచ్చు సైన్యముల్॥ 204

తే॥ అంత శివరాజు సమయజ్ఞుడౌచు, నింక

నాలసించిన నొక యపాయంబ యనుచుఁ,

జెంతనున్న బాజీప్రభుఁ జేరఁబిలిచి

యవనసైన్యముఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె॥

205

ఉ॥ “అల్లవిగో! బిజాపురపు యావనసేనలు గుంపుగుంపులై

పెల్లుగ వచ్చుచున్న - వొకపెట్టునఁ బైపడ, నిప్పు సైన్యముల్

గుల్లవడంగఁ గొండలును గుట్టలు నెక్కఁగనేల? నైరులే

తల్లడమంద నియ్యెడన తాఁకుద మొక్కట మోహరింపుచున్॥ 206

మ॥ నునుపై నిల్వినఁ బొల్చు పార్శ్వములురెండున్ గోటలట్లుండ, మ

ధ్య నెడం బించుకగల్గు లోయ యిది, యీదావారంబు బంధించి ని

ల్చినచో యావనసేన లేవయిపునన్ జేరంగ రాజాల, వీ

మొనకున్ డాసినఁ గోసినైతము తలల్ పూబంతులై రాలఁగన్”॥

మ॥ అన బాజీప్రభుఁ డుత్సహించి యనె, “దేవా! నిక్క, మీ లోయదా

పునఁ దీండ్రింపుచు నిల్చి శాత్రవబంబున్ జీల్పఁగావచ్చు, నీ

పనికై న న్నియమింపుఁ, డింతచనవున్ బ్రాపించినన్ వీడు తీ

ర్పని దేమున్నది? *రాంగణాగడముఁ జేరన్ బొండు నిశ్చింతులై॥

* N S Takakhav and J N Sarkar say that Shivaji reached 'Vishalgad'

చ॥ ఒక శివరాజమాళి యిట నుండకపోయిన నేము లేమె? త
త్ప్రకట మనోబలంబును బరాక్రమ మన్నిట వజ్రవర్షమై
సకలముఁ గావదే? యతఁడు సాకినయోధులు చిచ్చుమేసి కి
చ్చెకు మురుదూఁకుచున్ రిపులఁ జీల్పక ప్రేల్పక టిచ్చువోదురే?॥

మ॥ భవ ద్వాఙ్గా పటుముష్టిబంధ నిపత ధృహ్మస్త్రమో వజ్రమో
యపు బాజీ చనుదెంచునే యురక? సృత్య స్తృత్య జిహ్వ కరా
ళ వలశ్శర్క విదారితారి తను కీలాలాభిషే కోదయ
ద్రవిబింబంబయి, రాంగణాగడముఁ జేరన్ వచ్చు మీవెంబడిన్॥ 210

తే॥ పావనం బిది 'పాండురపాణి' లోయ,
శూలపాణినై యిచటఁ గాచుకొనియుండి
వైరిశిరముల సోపానపంక్తిఁ గూర్చు,
నమవుఁ డొక మహాప్రభూ! యదుగులెత్తి' ॥ 211

చ॥ అనుటయు, విస్మయ స్మయ దపాంగకుండై మది యారవిప్పు మె
ప్పున శివరాజు వానిశిరమున్ గరముద్రక నంటి "యోధుఁడా!
వినిచితి వొక్క యద్భుతనివేదిక, తెంపునమించు తేకువన్
దనరిన స్వామిభక్తి సదుదాహరణంబు గడించె నీయెడన్॥ 212

ఉ॥ హైహయరాజ వంశజున కర్హముగా వచియించినాఁడ, పు
త్సహముతోడి నీనుడి యుదారమ యైన, నొకండవైన ని
న్నాహనమందు శాత్రువుల కగ్రముసేసి తొలంగుటెట్లు, దు
ర్వాహముచుండి తప్పకొనకుండుటయె ట్లని యెంత - నైనను॥

ఉ॥ అంచిత వీరవిక్రమ విహార మహాకృతుడీక్ష నిన్ను నే
మించితి, సర్వసాధన సమీకృత సుస్థిర సుప్రయోగతో
దంచిత సిద్ధివై యవభృథంబున ర, మ్మిపు డేను ‡ గోటఁ బ్రా
పించినవార్త నీకు వినిపింతుఁ బిరంగియెలుంగు లెదిటన్॥ 214

‡ "నేను (శివాజీ) గోటమిఁదికిఁజేరఁగానే గుర్తుకొఱకు ఫిరంగిశబ్దము అయిదుసారులు

తే॥ † రాంగణాగడ మేను జేరఁగనె తగిన
 సైన్యముల నీకుఁ బంపుదు సాయపడఁగ,
 ననువు గలుగుచో రిపుల వేఱాడి రమ్మ -
 కాని వోఁ గొండలెక్కి నన్ గలిసికొమ్ము”॥ 215

తే॥ అచుచు నియమించి, యున్న సైన్యముల నిచ్చి
 పరిమిత సహాయుడై శివప్రభుఁడు చనియె,
 పిచ్చుకత్తుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియ
 యవనరాజ తురంగసైన్యములు డాసె॥ 216

— పదునైదువేల బిజాపూరుసేనతో బాహ్మప్రభుఁడు పోరుట —

ఉ॥ వేలకువేలుగా యవనవీరు లుదార కురార కుంతముల్
 వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వార్వములన్ బలపించి, విక్రమా
 భీలతరాట్టహాసముల బిట్టుగఁ బైపడి - రభ్ర విభ్రమ
 తాఁల ఘనాఘనంబు లనఁగా, నుఱుముల్ మెఱుపుల్ సెలంగఁగన్॥

ఉ॥ ‡ అప్రతిరోధమై యడరు యావనసైన్యము బిట్టదల్చి బా
 జీప్రభుఁ డాత్మసేనలకుఁ జే విసరంగ, నుదాయుధాశుగ
 షీప్రతర ప్రహారములఁ జిమ్ముమఁ గ్రమ్ముచు వార లేచి, ఘో
 ర ప్రశనాబ్ధి మంధర ధరాధరమట్లు గలంచి రీసునన్॥ 218

ఉ॥ అందఱ కన్నిరూపులయి, యంతటఁ దా నగుచున్ బ్రభుండు మ
 ధ్యందిన భానుఁడౌదు నిశితాసి తళతళ లీన వైరులన్
 గొందఱికాళ్ళు న్నటికి, కొందఱికుస్తుక లుత్తరించి, చే
 యందని వోట నీఁటె యలుఁ గవ్వలికిన్ దెగఁగ్రమ్మె నిమ్ములన్॥ 219

చేయనగును ఆశ్చర్యముల వినినతోడనే నీవు సైనికులతో గుట్టలచాటునఁ గోటమీఁదికి
 రావలసినది ” పుట 118 “శ్రీశివాజిచరిత్రము” కె వి లక్ష్మణరావు.

‡ The action at the Rangana Ghat has been compared
 to the battle of Thermopylae Rawlinson.

శా॥ బాజీ శాతకృపాణ పాతిత శిరః పాదోరు వక్షస్కతన్
 వాజుల్ యోధులు చాపకట్టుగ ధరాభాగంబునన్ వ్రాల, న
 య్యాజ్ఞ రక్తనదుల్ కబంధగిరు లేపై నిండె, నవ్వానిలో
 బీజాపూర్విభు సైన్యముల్ సుడివడెన్ బెంపేది కంపించుచున్॥ 220

చ॥ అరి కరవాల శూల వివిధాహతులన్ నెఱిగింట్లు నిండి, మై
 బురపురఁబొంగుర క్తములఁ బూచినకింశుకమై ప్రభుండు తెం
 పొరయుచు హుంకరించి రిపుయూధము నావులమందచాడ్పునన్
 దఱుముచు వెంటనంటఁగ, యధాయధలై చనె శత్రుసైన్యముల్॥ 221

చ॥ మొన మొగవిచ్చి శత్రుబలముల్ వెనుదీయ, మరాటవీరు లే
 చిన కసి వారివెంటఁబడి చిందఱవందఱలాడి, రింతలోఁ
 గనుకని నా బిజాపురపుఁ గాల్బముల్ చనుదెంచె, నయ్యెడన్
 బెనఁకువ ఘోరమయ్యెఁ బ్రతివీర పరస్పర ఖడ్గఘట్టనన్॥ 222

ఉ॥ గుంపులుగుంపులై కదియఁగూడిన యావనసేన లొక్కదాఁ
 టింపున దూఁకుచున్ బ్రతిఘటించి కటారుల నొంచుచో, ననా
 కంపిత ధైర్యసార మెదుగన్ శివసైనికు లేచి, మేను లా
 సింపక ముందుకాలు వెనుసేయక పోరి రఖండచండిమన్॥ 223

చ॥ అడరిన దొమ్మిపోరున సహస్రములౌ యవనేంద్రుసేన లు
 క్కడరఁ బరాక్రమించి వివిధాయుధముల్ పరఁగించి నొంచు సం
 దడిఁబడి, బీరువోక రణతాండవ మాచుచు నల్పమాటఁ జే
 డ్పడి, శివరాజసేన సగపాలుగ మైకొనె వీరతల్పమున్॥ 224

మ॥ పలుచంబాటుచు టిచ్చవోవు బలమున్ బాటించి, కందోయిచా
 టలలో నిప్పులువాఱ మేను గరుపాఱన్ దూటి బాజీప్రభుం
 డలుకన్ వాలును డాలుఁ బూని పటు వీరావేశ దుర్దాంతుడై
 కలనన్ గోల్తలవెట్టి బిట్టడరె సాక్షా ద్వీరభద్రుండనన్॥ 225

సీ॥ కొఱవిదిగ్ధిప్పినయట్లు మెఱుఁగు లేచినయట్లు
 కరవాలు మిసమిసల్ గ్రమ్ముకొనఁగ,
 మునుమెత్తి రిపుమధ్యమును జీల్చి చొరఁబాటి
 నలువైపు సేనల నఱకులాడి -
 పెనుగాలి తాటిపండ్లను రాల్చుచందానఁ,
 గొడవండ్లఁ బైరులు గోసినట్లు,
 చెఱుకుగడల్ నిల్వ నఱికివై చెడరీతిఁ,
 జిగురాకు దూసిపోసిన విధానఁ -

తే॥ దలలు ప్రేవులు పాణి పాదములు కండ
 లింతలింతలు తునియలై, యిందునందఁ
 బ్రోవులై, రాసులై, రణభూమి మిత్తి
 వంటయిల్లనఁ బీచుఁగువెంట చేసె॥

226

ఉ॥ ఆతనివెంటఁ బార్శ్వచరులై చెలరేఁగి తదీయసైనికుల్
 శాత కృపాణ పాళిఁ బెలుచు బరఁగించి తెగించి శాత్రవ
 వ్రాతముఁ గూల్చి, రిక్తు బవరంబునఁ జిందఱరేఁగు వారి వె
 కోతల కోహటించి యడుగుల్ మగిడించె నరాతిసైన్యముల్॥

227

తే॥ మూఁడువందల సేనతో మోహరించి
 దశ సహస్ర పతాకినీ దర్ప మడఁచి,
 కనుమవాకిటఁ జొరనీక కాలుగట్టె
 సింహవిక్రముడైన బాడీప్రభుండు॥

228

ఉ॥ అక్కసు దీర్పఁగా నడరి యబ్జులుభానుకుమారుఁ డంతలో
 నుక్కున సానఁదేఱు భటు లొక్కసహస్రము వెంటనంటిరా
 నక్కడఁ జేరె, వానికి సహాయతఁ జూపిరి సైన్యనాథు, లా
 దిక్కున గట్టిమొగ్గరము దీర్చి పయిబడి రంద టొక్కట॥

229

ఉ॥ అప్రతిమ ప్రతాపమున నందఱకున్ దలమీటి పోరి, బా
జీప్రభుఁ డాకటన్ దనివిఁజెందని సింగమవోలె రేగుచున్
స్వప్రతిపక్ష సైన్యము లపారములై చనుదేర, ముందు తీ
వ్ర ప్రధనంబు నెంచి పరివారముఁ గాంచి వచించె నీగతిన్॥ 230

ఉ॥ “వీరవరేణ్యులార! యరివీర విదారణ దారుణార్భటిన్
బారముముట్టఁగా నదనువచ్చె, నిదే యెదు రేగుదెంచుచు
న్నా రరు, లిందు వీరశయనంబుననుండియు వాలు దూయుచు
న్నారు స్వకీయు, లింతటి రణం బెదురయ్యును జాగుసేతురే?॥ 231

ఉ॥ లెండు, పరాక్రమించి విదళింపుఁడు వైరుల, మృత్యు తాండవో
ద్దండతఁ జిందులాడి, మిముఁ దాకినవాఁ డెవఁడైన నిల్వనన్
గండలు రాల్పుఁ, డెంతబలఁగం బిది గొఱ్ఱెలమందగాకి? మీ
యండన రెండుమార్లు దిటవానక పర్విడి యిప్పు డాగునే?॥ 232

చ॥ గడుసరియై శివప్రభుఁడు కట్టలుకన్ గుటివెట్టి, రాంగణ
గడముననుండి శాత్రువుఁ గాల్చు పిరంగులగుండ్లు ప్రేలెనో -
పిడగులు రాలెనో యఁగ బెబ్బలిదాటున దూకి, మూకిలన్
బడలువడంగి ముట్టి పొగబట్టుఁడు, నే నిదే యిందు దూఁ కెదన్”॥ 233

చ॥ అని కరవాలమెత్తి విలయగిరణార్భటి హుంకరించి చె
గున రిపుసేనపై దుమికె, గోల్పులులట్లు తదీయసైనికుల్
మునుమున వాని ముందుఁడి మూకఁ గకావికసల్పి, రిట్లు తా
కిన యిరువాగు రేగి కలఁగెన్ బ్రతికూల తరంగ భంగిమన్॥ 234

కు॥ యవనాధీశ్వరు వీరయోధు లభితో వ్యామర్ద దుగ్ధాంతులై
కవియన్ గ్రమ్మి, కురార కుంత పరిఘా ఖడ్గదులన్ గుమ్ముచున్
శివరాత్ననల నొక్కనిన్ బదుగురై చెండాడి, రయ్యాహవం
బవశీర్ణాంగ వమద్వసా రుధిర పూయంబయ్యె బీభత్సవై॥ 235

చ॥ తఱిమినఁ దాఱిపోక, నిశితప్రదరంబుల నెత్తి యంగముల్
తఱిగిన బీరువోక, తమదాపునఁ దోడిభటాళి నేలపై
నొఱగినఁ దూలిపోక, యసురొడ్డుచుఁ బోరు నిజానుయాయులన్
బురికొనఁజేసి డాసి శివభూప చమూపతి దాఁకె వైరులన్॥ 236

మ॥ కుటిలారాతి చమూ విపాటనవిధా కూలంకషాటోపుడై
పటు బాహుయుగమందు ఖడ్గయుగమున్ బ్రాపించి, బాజీప్రభుం
డటు లంఘించి, తట్టిల్లతాశతము వోయన్ వాలు సారించుచున్
విటతాటంబుగఁ గూల్చివైచె సమరోర్విన్ శత్రు గాత్రంబులన్॥ 237

సీ॥ ద్వంద్వ యుద్ధప్రాణిఁ దారసిల్లినవారి
నొదిఁగించి కుత్తుకల్ చిదిమినైచి,
యనువుమైఁ బొంచి పైకొని చుట్టుకొనువారి
విదిలించి కాలేతు లొదుఁగనఱికి,
గుంపుగా నడరి దూఁకుచుఁ బోరువారిఁ బె
ల్చునఁ జాపకట్టుగాఁ బదియమోది,
వెఱచిస్ట్లండ్లి వెన్నెరయు మూఁకలవెంట
నుఱికి తూలించి యట్టుఁతయూచి,

తే॥ రాహుదంష్ట్రా కరాళ శాత్రవకృపాణ
పంజరముఁ బాయఁదట్టి యవ్వలకు నెగసి,
మొగులుఁగాయు దినేశ్వరుపగిది ఁధికి
దీప్ర కిరణుడై తఱిమె బాజీప్రభుండు॥ 238

చ॥ పలుచని కూనయొడ తనపైఁ బడు తేపటిప్రాగ్గునుండి వి
ప్పులు గురియించు వేడికరముల్ మెయి గంటలు సూఁకుదాఁకఁ గా
ల్నిలుపక గోరి, బిట్టలము నీరసత్ నిజరాజభక్తి మై
కొలిపి, యవార్యధైర్యమునఁ గోల్పోనుచున్ బ్రభుఁ డాఁకె వైరులన్॥

ఉ॥ అంతకునంత కేచి దిటమై తనుఁదాఁకు నరాతిసేనఁ గా
లాంతకుఁడై యదల్చి, మెయినంతట జల్లెడవోని గాయపుం
గ్రాంతలఁ బొంగి నెత్తురులు గాఱఁ, గొలందికిమీటి యూరుపుల్
వంతులువాఱఁ, జేవచెడి వ్రాలుచు - సోలుచు - విక్రమింపుచు॥

చ॥ పయిఁబడు నాజ్యధారలకుఁ బాల్పడుచు బొగరాజి, యంతలో
నెయిది ఛటచ్చటధ్వనుల నేచి ధగద్ధగమండు పావకుం
డయి ప్రభుఁ డప్పు తన్నొదువ నాఁగుచు లోఁగుచునున్న విద్విష
చ్ఛయము నదల్చి ధిక్కరణసల్పుచు రోసమువోసి యిట్లనె॥ 241

తే॥ “రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

చెదరి చూచెదరేమి? బాజీప్రభుండు
చిక్కినాఁడుగదోయి మీ చేతులందుఁ?

దెంపుఁ జూపించి యిపుడ బంధింపరాదె?॥ 242

తే॥ ఔను, మీ పెద్దసేనాని యండలేడు -

తలకు బరువైనపని మీకు వలదులెండు!

కోరమీసంబు మునివేల్లఁ దీరదువ్వు

నీ యెడమచేతినైనఁ దీయింపరాదె?॥ 243

తే॥ చెవులపోతుల వేటగాఁ గవిసినారో?

వచ్చినది పెద్దిపులి, మిమ్ము వ్రచ్చివైచు,

శివవిభుని సైన్యపతులలోఁ జిన్నవానిఁ

జెనకఁజాలరో? యిది యెంత సిగ్గుచేటు?॥ 244

తే॥ రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

కనుమఁ ద్రొక్కుఁడు మీకాలు గట్టివైతు”

ననుచుఁ దెగనాడి, రాద్ర రసానుభూతి

నెనసి దూఁకుచుఁ, దనవారిఁ గనుచుఁ బలికె॥ 245

తే॥ “వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
తటిగిపోయఁడు రిపులమస్తముల గములు!
మచకు రణరంగములు పెండ్లిమంటపములు -
వీరలక్ష్మీతో జయలక్ష్మి వియ్యమాడు!” 246

తే॥ పడిన మనవారి యీ కళేబరము - లొకటి
యొకటి నిచ్చెనమెట్లుగా నూఁది, ప్రభువు
నడుచుచున్నాఁడు రాంగణాగడము నెక్కఁ,
జివర సోపానమైన మీ రవుట తగదో? 247

తే॥ ఖడ్గధారల మునిఁగి రక్తనదు లీఁది
నవ్వుమోముల నరుగుచున్నారు వీరు,
లదిగో! మందారకుసుమ మాల్యములతావి
మలయుచున్నది సూర్యమండలము తెఱచి 248

తే॥ వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
చేతఁ గరవాలుబట్టి బాజీప్రభుండు
ముందుగా దూఁగుచున్నాఁడు - మునుమువెట్టి
నలుకుచున్నాఁడు రిపు కంఠనాళ తతులు 249

తే॥ ఇదిగో! యొక్కటి - రెండు - మూఁ డెగిరిపోయె
నరులకంఠము, లింక నైదాఱు గడవ
శివమహారాజు కోటలోఁజేరు వార్త
వచ్చుఁ, దడవులే, దరిసేన వ్రచ్చుఁ డిప్పుడ! 250

తే॥ స్వామిభక్తిలో నిలువెల్ల జలకమాడి
ధైర్యసారము నమలి, యుద్ధమునఁ దిరుగు
వీరుఁ డలయునే? బహుళాభ్యుధార నెసఁగు
ననలుఁడై జ్వాల లంతంత కార్చుఁగాక! 251

ఉ॥ దారులుగట్టి యీ కనుమదాపునఁ బోరుడు, నేటి కీ ముఖ
ద్వారము గర్వధూర్వహ విపక్ష వరూధినిపాలికిన్ యమ
ద్వారము - వీరయోధజన వల్లభ కీర్తిరమా సమాగమ
ద్వారము, స్వామిభక్తి పణబంధమునన్ జొరఁబారుఁ డిందునన్”॥ 252

చ॥ అని యెలుఁగెత్తి యార్చి, రభసాహవ దోహాలుఁడై ప్రభుండు జా
తిన యడు గూఁదికొంచుఁ, జెమరించిన చేతికిఁజాటు వాలు బ
ల్మిని జళిపించుకొంచు, సుతిమించిన సొమ్మకు సోలి తెంపుపెం
పున మెయికొంచు, శత్రుబలమున్ దటిమెన్ దరిఁజేరకుండఁగన్॥ 253

ఉ॥ ఆటని రక్తధార యరుణారుణమై మెయి జాలువాటఁ, గో
పారుణమైన మోము నెఱయన్ గచబంధము వీడఁబాట, ర
క్తారుణ ఖడ్గజిహ్వఁ చెరలాడఁగ నార్పుచు, హుంకరింపుచున్
జాటల బెబ్బులిన్ దెగడి శాత్రువులన్ నుటుమాడె నేపునన్॥ 254

తే॥ సర్వ శోణిత దర్శిరీక్ష ప్రకారుఁ
డగుచు బాజీప్రభుండు పెదగ వగర్చి
సోలి తఱుముచున్నను, వానిజోలిఁ బోవఁ
దెగువఁజూపర యొకరైన దిటవుమాలి॥ 255

—❖— బాజీప్రభు మరణము - శివాజీ సానుభూతి —❖—

ఉ॥ ఆటఁగనున్న విక్రమరసాంచితమా నొక పెద్దవెల్లు గు
ర్వార శిఖాసహస్రములఁ బైకొని మండుచునుండ, నింతలో
వారక రాంగణాగడమువైపుననుండి పిరంగిమోత లే
పారె - శ్రవోద్వయంబు నులియన్బడు సవ్వడిఁ బంచవారముల్॥ 256

ఉ॥ ఆ నినదంబు కర్ణయుగళామృతమై చనుదేర, స్వామి సం
ధాన కృతార్థతన్ దనిసి ధన్యత ముట్టి, దురంత వేదనా
దూనతఁ గంఠనాళములఁ దొట్టిలు ప్రాణము లాపలేక, ని
ధ్యానపరాత్ముఁడై ప్రభుఁడు తత్పరివారముఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 257

తే॥ “మనప్రభుఁడు - హైందవీయ ధర్మ ప్రభుండు -
 శ్రీ శివప్రభుఁ డదె కోటఁ జేరినాఁడు!
 ధన్య మీప్రోరు, మీరెల్ల ధన్యతరులు,
 తనువుఁ దొఱఁగిన వీరెల్ల ధన్యతములు”॥

258

ఉ॥ చాలు, నరాతిమ స్తములచాలునఁ బువ్వులబంతులాడు నీ
 యాలము, కోటఁజేరె నిరపాయగతిన్ మననాథుఁ, డింతయే
 చాలు, రయంబునన్ దొడరి శత్రులకున్ దరిగాని త్రోవలన్
 జీలిచి రాంగణాగడముఁ -రి, భజింపుడు శ్రీ శివప్రభున్॥

259

చ॥ ॥ ప్రతిన యొనర్చినట్టలె శివప్రభు నెమ్మదిఁ గోటఁ జేర్చి నా
 బ్రతుకు కృతార్థమయ్యె, ననిఁ బాటిన యొక్కొకర క్తిబిందువున్
 క్షీతిఁ జరితార్థమయ్యె, గడసేసిన మేను భరింపజాల, మీ
 జత నెడఁబాయఁగా నెలవొసంగుడు, తెల్పుడు స్వామి కీనుడుల్”॥

సీ॥ ‘తమయాజ్ఞ పుష్పదామమువోలెఁ దలఁదాల్చి
 యరుల భంజించి వేటాడె’ ననుడు,
 ‘కడదాఁక రిపుల నొక్కండైనఁ గనుమలో
 నడుగేయ నెడమీయఁ డయ్యె’ ననుడు,
 ‘వ్రణితాంగకింబుల వచ్చి, మీ కీవార్త
 యర్పింపఁగా నోఁచఁడయ్యె’ ననుడు,
 ‘తమసేవ సేయు భాగ్యములేమిదప్ప, నే
 కొదలేక తుదిఁ గన్నుగూర్చె’ ననుడు,

తే॥ ‘స్వామిసేవా కృతార్థ మీ చంద్రహాస
 మపయశ కశ్మలము గానిదయ్యె’ ననుడు,
 ‘పూలదండలోఁ దిరుగు పిపీలికయును
 శివునిపద మంటె ననుచు హర్షించె, ననుడు”॥

261

చ॥ అనియెడు పలుకు లొం డొకఁడు సంతకునంత కణంగుచున్నయె
ల్లన డిగజాఱ, సీరసతఁగూఱు కరంబున వాలు జాఱ, దే
లిన కనుదోయి తెప్పకబళింతల మూతలువాఱ, నిట్టి ని
ల్చిన నిలునైన మేన వివశీకృతుఁడై యొఱఁగెన్ బ్రభుం డిలన్॥ 262

తే॥ అప్రతీప ప్రతాప మార్తాండమూర్తి
యస్తమించు నకాల సంధ్యాగమమున
నుభయసేనల వేడి నిట్టూర్పుగముల
వాడుమోముల నులివెచ్చఁ బడియె బ్రకృతి॥ 263

చ॥ అలమెడు మబ్బులో మెఱుఁగులానఁగ నేర్చు శివాజినైనికుల్
మెలఁకువ ముట్టుచున్, దడవుమించినఁ గీడగునంచు, వైరు లొ
త్తిలిగొని పూజ్యమా ప్రభునిదేహము ముట్టి కలంపఁగూడ దన్
తలఁపునఁ దచ్చవంబుఁ గొని తత్పరులై చని రదులెక్కుచున్॥ 264

ఉ॥ చారులచే శివప్రభుఁడు సంగతియెల్ల నెఱుంగుచున్, బహి
ర్ద్వారము చెంతనున్న సరదారునచేతనమూర్తిఁ జూచి, త
ద్వీర విహారముల్ విని తదీయనివేదిక చిత్తగించి, నిం
డారు సహానుభూతి యెనయన్ దనఁడెందము విప్పె నీగతిన్॥ 265

తే॥ “ఎంతలో నెంతలయిపోయె! నిపుడగాదె
సెలవుఁగొంటివి - మరల దర్శింపలేని
సెలవు! బాజీప్రభూ! కనుల్ సెదర మెఱసి,
మెఱుఁగులో తెప్పమఱుఁగులో సురిఁగిపోతె॥ 266

తే॥ ప్రాణములు మ్రొగు మృత్యువక్త్రమున కెదిరి
నన్నుఁ దొలఁగింప బలియిచ్చినాఁడ వ్రసురు,
లట్టినినుఁ జేతులారఁ బోఁగొట్టికొంటి!
నెందు వెదకుదు - వెల్లువ లేచి చనఁగ!॥ 267

తే॥ అరులఁ దఱుము నీ వీరవిహారములచు
సాహసము స్వామిభక్తినిశ్చలత నెంచి,
నీ నివేదిక స్మరియించి నిల్వ కరుఁగు
మనసులో స్వప్నదృశ్య సంభ్రమము మిగిలె॥ 268

తే॥ లేనివో నీవు - శివరాజులేని నేఁడు
నీవు లేనట్లే శివరాజు నిలుపు విశ్వ
వీరుఁడా! చీమగానైన వెలసినట్లు
తనిసితో! యెంత నిష్కామ ధన్యతపము॥ 269

తే॥ ధన్యమూర్తి! బాజీప్రభూ! ధన్యకీర్తి!
విలిచికొంటి వనర్ఘ జీవితముఁ బోసి
నన్నుమాత్రమ గాదు - హైందవజగము,
నర్కమండల మధ్య సింహాసనము॥ 270

తే॥ హైందవోదయ నాటకాభ్యంతరమున
రంగ మొకఁ డెక్కితివి, శైరవ్రాలె నపుడే!
భరతవాక్యము నీనోటఁ బలుకనైన
నెంతబాగుండు! నాభాగ్య మేది మాకు॥ 271

తే॥ స్వామిభక్తితో శౌర్యాన్ని సంస్కరించి,
రణ మహాయజ్ఞ వేది స్వర్ణముచు వ్రేల్చి,
యవభృశమున నమృతోపహార మంది,
వెలుగుచున్నాఁడ నో ధర్మవీర జీవి॥ 272

తే॥ అదిగో! తానకాత్మజ్యోతి యంబరమున
వెలుగుచున్న, దీ దీప్తిమండలముచుండి
యెన్నికిరణముల్ హైందవం బెనయఁగలవో!
యంతయును నీ వొనర్చు నేకాంతతపము॥ 273

తే॥ పచ్చినెత్తురు కాల్వలఁ బాటఁగట్టి
సంగరక్షోణి శౌర్యబీజములఁ జల్లి
స్వామిభక్తి పండించి విశ్వమునఁ బంచు
త్యాగధన! శాశ్వతామృతస్థాయి వగుము!"॥

274

చ॥ అనుచు సహానుభూతి హృదయంబునఁ గన్నుల నూరనాడి, త
త్తనువున కగ్నిసంస్కృతి విధానముఁ దీర్పఁగఁబంపె, నింతలో
వెరుకొని శత్రునైన్యములు వే చనుదెంచెడువార్త వచ్చినన్
ఘనతర యుద్ధసన్నహన కర్కశుఁడై శివుఁ డేగఁ గోటకున్॥

275

ఉ॥ తీఱని యీసునన్ బయలుదేఱిన యావనసేన లాహవో
దారత రాంగణాగడముఁ దన్నుచు నల్లెస ముట్టడించె, యు
ద్ధారధటి పటీయసము లయ్యిరునైపున సేన లుక్కునన్
బోరెఁ బరిస్పరంబు జయమున్ గొనుతెంపున యగుపులాడుచున్॥

276

తే॥ ‡ గీర్షి మార్తాండ కనకన త్కిరణపూర
మీఁది, నెత్తురుఁ గండల నేటి పోరు
వారిఁ గనలేనిదయ్యెనో ప్రకృతి యనఁగ
వానకారు కార్మబ్బు లభిమునఁ గప్పె॥

277

చ॥ వెళవెళ దార్భట్ గగనవీధిఁ బగిల్చి, తళతళ త్తటి
ద్వలనము లార్చి, నీలితెర వైచి, వడిన్ జెరలాడు గాలిత్తో
పుల విడఁబాటి, కార్మగులు ముమ్మరమై వడగండ్లవానలన్
దళకొని, కుండపోతలపు భారలతో జడివట్టె నెల్లెడన్॥

278

ఉ॥ ఊటలువాట నెత్తములనుండియుఁ బేటులనుండియున్ రయో
ద్ధాటితమైన వర్షకణికల్ గుములై, చటులందు లోయలన్
దూఁటుచుఁ గాల్వ లేటులయి, తోరములౌ నలలెత్తి, రాంగణా
కోటను జుట్టి పాటె, నలుఁగుల్ దెగి పర్విడు చెర్వులోయనన్॥

279

‡ అప్పుడు పన్నాకాలమైనందునఁ దురుష్కులు కొండక్రింద నుండలేక తిరిగి పన్నాకా

చ॥ విడువనివానలై పఱచు వెల్లువలన్ బడుచున్ గుడారముల్
గొడుగులువోలెఁ దేలిచనఁ, గూడునుగుడ్డయు నిల్వనీడయున్
జెడి విసువెత్తి యావనులసేనలు ముట్టడినాఁపి, రాంగణ
గడముచు వీడిపోయె వడిగాఁ దమనాయకుఁ డున్నచోటికిన్॥ 280

చ॥ జరిగినదంతయున్ విని బిజాపురనాయకుఁ - డిట్లు చేతికిన్
దొరకి శివప్రభుండు తఱితోఁ గనుబ్రాముచుఁబోకకున్ మనం
బెరియఁగఁ, జేయుసన్నహనమెల్ల నిరర్థకమౌటగాక చే
కురె నవమాన మంచు - మదిఁగోపము తాపము పెద్దసేయుచున్॥

ఉ॥ ‡ “లంచముఁగొంచుఁ గోటబయలన్ బడఁగా శివరాజుఁ బంపె నీ
వంచకుఁ” డంచు సైన్యపతిపై ననుమానముఁ బెంచి, వారువా
రెంచక పల్కు పల్కుల నిదే నిజమంచుఁ దలంచి, వాని క
ర్పించిన సైన్యనాశపదవిన్ దొలఁగించి, స్వయమ్ముగాఁ జనెన్॥ 282

తే॥ ‡ సైన్యనాయకుఁడౌచు బిజాపురీంద్రుఁ
డురక సకిమోపి యవమానపఱచె నంచు
నాలముచు జేయమాని, కర్నూలుఁ జేరఁ
దిరిగి చనియె సేనాని సిద్ధిజోహారు॥ 283

శా॥ డ్వేషాభీల చలచ్ఛమూ సహితుఁడై బీజాపురీనాయకుఁ
‘డాలీయాదిలుషా’ శివప్రభుని సైన్యవ్యూహమున్ దోలి, ‘ప
న్దాళా’ దుర్గముఁ బట్టి, పావనగడం బార్జించి, సహ్యంతిక
స్థూలోత్తాల విశాల దుర్గతతిఁ గొంచున్ మించె దుర్వారుడై॥ 284

దుర్గమునకుఁ బోయిరి శివాజి యొద్దనుండి లంచము పుచ్చుకొని తన సైన్యాధిపతి
యైన సిద్ధి జోహారుడే పోనిచ్చెనని యాతనికి సంశయము కలిగెను ఇట్లు నవాబు
తన నవమానించినందున సిద్ధి జోహారుఁడు కోపగించి తన జాగీరు అయిన కర్నూలుకు
వెడలిపోయెను పుట 115-116 కె వి లక్ష్మణరావు.

సీ॥ ఇది యిటులుండ, నయ్యెడ శివరాజు యా
 వనులు దుర్గమువీడి చనినవెరుక,
 బాజీప్రభుకుమారు బాలాజిఁ దనతండ్రి
 యుద్యోగమందు నియుక్తుఁ జేసి,
 తక్కినసుతులకుఁ దగువృత్తిఁ గల్పించి
 యా కుటుంబమునెల్ల నాదరించి,
 యవనులతోడఁ బన్తాళాగడంబునఁ
 బెనఁగు నేతాజీనిఁ బిలువనంపి,

తే॥ సైన్యములఁ గూర్చికొనుచు 'రాజాపురమ్ము'
 పైన దండెత్తి దాని లోఁబఱచుకొనుచు,
 నచటి యాంగ్లేయవర్తకు లహితపక్ష
 మునకుఁ బెందినవారుగా వినుచుఁ గినిసె॥

285

ఉ॥ శి "యావన సైన్యనాయకున కప్పటిపోరున మందు గుండ్లు నా
 నావిధ సాహ్యముఁ బలిపినా" రని వారలఁబట్టి శైల కా
 రావసధంబునం దునిది, యత్యధికంబు లమూల్యముల్ తదు
 చ్చావచ సర్వసంపదంబు చంఘనఁ గైకొనె నిల్వదోపుగఁ॥

286

ఉ॥ అంతటఁబోక తత్పురము నందునఁ దన్నెదిరించుచున్న శ్రీ
 మంతులఁ బట్టి, వారి పెనుమందసముల్ దెఱపించి, తద్గృహ
 భ్యంతరభూమిఁ ద్రవ్వి, వివిధాగ్ధములున్ బహుళోరువస్తు ల
 త్యంతము నుష్ట్ర) దంతి శకటాదులపై నడిపించెఁ గోటకుఁ॥

287

శి The company incurred heavy losses during this invasion Four British merchants, including the agent Henry Revington were taken prisoners on the allegation of having helped Sidi Johar with ammunition

ఉ॥ ధీరత ముట్టి సహ్యతట దేశములెల్ల జయించి మించి, శృం
గారపురీశుఁ దోలఁ బెనుకానల, కీ సమయంబునందె వి
స్తారబలంబుతోడ సులతాను స్వయమ్ముగ వచ్చి ప్రాంతముల్
వారక ముట్టి దుర్గములఁ బట్టుచునున్న యదంతమున్ వినెన్॥ 288

మ॥ అటు మోగల్బలఁగంబు లుత్తరమునం దవ్యాహతస్ఫూర్తి వ
చ్చుటయున్ వించు శివుండు రెండబలముల్ చూతాడఁగానెంచి, యు
ద్భట సైన్యంబులతోడ నావయిపు నేతాజీనిఁ బుత్తెంచి, తా
నిటు సుల్తాను జయింపఁగా స్వయముగా నేగెన్ బలోపేతుడై॥ 289

తే॥ ఘోర సంగ్రామమున బిజాపూరువిభుఁడు
శ్రీశివప్రభుఁడును దారసిల్లనుండ,
నింతలో వార్త లొకకొన్ని యేగుదెంచె
గన్నడమునుండి సులతానుగారి కిట్లు॥

290

సీ॥ “ఇచటి దుర్గాధీశు లెల్లసామంతులు

నెదిరించి, రల్లరల్ హెచ్చె నిచట,
స్వయముగాఁ దా మిందుఁ జనుదేరవలయు, లే
దైన నరాజకం బా” నటంచు,
నిదివిని సులతానుఁ డిందుండలే కందుఁ

బోలేక యోచనా ముగ్ధుడయ్యె,
నింతలో శావంతుఁ “డే జయింతు శివాజి,
నింత సాయంబిచ్చి యేగుఁ” డనియె,

తే॥ నదియ తగునని కొంత సైన్యమును - సైన్య
పతులలోన బాజీఘోరపటుని - ధీరుఁ
డైన బహిలోలుఖాను సాయముగ నిచ్చి,
తరలె సులతాను కర్ణాట దండయాత్ర॥

291

చ॥ ఘనుఁడు బిజాపురీశ్వరుఁడు కన్నడసీమకుఁ బోయినంత, నా
తనిసరదార్లు - ఘోరపటతాంత్రీకుఁడు బహిలోలుఘానుఁ - డు
కుగనఁ జనుదెంచి, రం దొకఁడు ఘోరపటుండు బలంబుఁగూర్చుగా
నని పయనించె నుత్సుకితుఁడై నిజపత్తనమౌ ముఢోఘకుఁ॥ 292

—*— బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట —*—

శా॥ * షాజీ యింత యెఱింగి పుత్రున కిటుల్ జా బంపె “ని న్నొంపఁగా
‘బాజీ ఘోరపడే’ ముఢోఘపురముఁ బ్రాపించి యున్నాఁడు, ను
ర్రీజుం డాతఁ డొనర్చు తత్పరిభవాభీలవ్యధల్ నేటికి
లోఁ జిచ్చె సెగలార్చుచున్న, వివి యెట్లుఁ సైపరాదయ్యెను॥
తే॥ అన్యసేవా నియంత్రితఁడైన నాకుఁ
దీర్పరాని - దీహృదయాగ్ని యార్పరాని
దాతృజడవైననీవె చల్లార్పు” మనుచు,
నుత్తరము నంది శివవిభుం సుక్కుమిగిలి॥ 294

చ॥ జనక పరాభవజ్వలన జ్వర్ణరితాంతరుఁడైన జామద
గ్న్యనివలె మండి, నైరియగు ఘోరపటుండు ముఢోఘపత్తనం
బున బలఁగంబుఁగూర్చుకొను పోడిమినుంట యెఱింగి, సైన్యముఁ
గొని శివరాజు వోయె - మిడికోటలఁ బైపడు సింగమోయనఁ॥ 295
మ॥ అమితాటోపముతో ముఢోఘపురము డాయఁబోయి, బాజీ నివా
సము నల్వైపుల వీరయోధ నిబిడచ్చన్నంబుగా ముట్టి, దు
ర్దముఁడై నిల్చె శివాజి, ఘోరపటుఁడుఁ ద్వైపాయనాంతః కృతో
ద్యమ దుర్యోధనుఁ డయ్యె, నంత శివుఁ డుద్య ద్భీనుగర్భార్భటిఁ॥ 296

* “You will not fail to be courteous always to Bajī Ghorpade for you know the great obligations under which he has laid me” “Bajī Ghorpade has gone ahead to Mudhol with his men” He (Shivaji) grasped the real meaning of the sentence

శా|| “ఓయీ! ద్రోహపరాయణా! కుటిల మామోపాయ దుర్జీవ మీ
యాయుశ్శేషము నేలవెంచెదవు? దాయల్ ద్వారమున్ ద్రోకి ‘ర
మ్మి యుద్ధమ్మున’ కన్న, వీరవరుఁ డిస్సీ! తల్పు బంధించునే?
నాయండ్ బడి యెందుఁబోగువు, కృతఘ్నా! మృత్యువున్ జూపెదన్॥

ఉ|| ధీ ‘ఘోరపడే’ కులోద్భవులకున్ మసిఁబూసెడు పందనై, గృహ
ద్వారము మూసితే? యెఱుఁగవా తొలి నీకులవృద్ధుఁ డేపునన్
బోరుచు, ద్రాడుగట్టి యుషమున్ విడి కోటకుఁబ్రాకి గెల్పుచున్
‘ఘోరపడే’ ప్రతిష్ఠ గయికొంట? తదన్వయుఁ డిట్లొనర్చునే? 298

ఉ|| జేనెఁడు పొట్టకై పరులసేవ గడించెడు కూటికై పరా
ధీనుఁడవై, స్వజాతి మత దేశ మహత్త్వము మంటఁగల్పియున్
మానక, మాపయిన్ దురభిమానముతోఁ దలమీటి వచ్చినా
వో? నెఱబంటవై నిలువు, మొక్కతృటిన్ నినుఁ జక్కపెట్టెదన్॥ 299

ఉ|| విందుకుఁ బిల్చి యొంటితటివేచి మహామహు పాహజీన్యపున్
బందిగొనన్ దెగించు కులపాంసన! పందెమునైచి తత్ఫలం
బందఁగఁజేతు - నీ బలఁగమంతయుఁ దోడుగ లేచిరమ్ము, నాఁ
డందని విందుకై సమయమారసి వచ్చితిఁ దత్కుమారుఁడన్॥ 300

ఉ|| అన్న కపాయమున్ జలుపుహంతకుఁ డబ్బులుఖాను ప్రాణముల్
గొన్నకటారు తండ్రఁ జెఱఁగొన్న నినున్ బలిగోరి కేలఁ బై
కొన్నది, మిత్తియున్ నిరయకుండ కవాటము దీసి మ్రింగఁగా
నున్నది నోరువిచ్చి, శివుఁ డూరక నిన్నిఁక బాటనిచ్చునే?॥ 301

§ The Ghorepurays were originally named Bhonslay, and their ancestor acquired the present surname during the Bhamini dynasty from having been the first to scale a fort in the Concan by fastening a cord round the body of a ghorepur or guana

తే॥ పండి కోతలకెదిగె నీపాపఫలము

చావు తప్పదు నీ వెట్లుచనఁగనున్న

బ్రతుకుతుదినైన నొక మహారాష్ట్రవీరుఁ

డనఁగ మెలఁగుము, తెరఁబాసి మొనకురమ్ము॥

302

తే॥ గడు వొసంగితి నీ కొక్కగడియకాల,

మింతలోఁ దెంపుగొంట యెంతేని లెస్స

కానిచో దొమ్మిదూఁకి, నీగర్భగృహము

దెఱచి వేఱూడి మృత్యుమందిరముఁ జేర్తు”॥

303

చ॥ అనుటయు, వ్రేటుగొన్న పులియై భుజగేంద్రుఁడునై కృపాణికఁ

గొని, ఘనరోష విహ్వలుఁడు ఘోరపటుండు కవాటభేదనం

బున శివరాజుపై దుమికె, బొంచిన తద్భటులెల్లఁ బెల్లు పై

కొని, రుభయానుయోధులకు ఘ్నాత్త సంగరమయ్యె నయ్యెడఁ॥

మ॥ తత హుంకారముతోఁ గఱగారుగొనుచుఁ దానాజి లంఘించి, యు

ద్ధతుఁడై ఘోరపడే నెదుర్కొని నిశాత స్ఫీత కాక్షేయ వి

క్షతగాత్రుం బొనరించె, నాతఁడును ఖడ్గ తేపణాటోప సం

గతిఁ దానాజికటారుకేడెముల వ్రక్కల్ సేసె నొక్కుమ్మడిఁ॥ 305

ఉ॥ అంతట గండురేఁగి సెగలార్చుచుఁ దానజితుండు గాటపుం

గుంతమునెత్తి మిత్తివలె ఘోరపటుఁ బొలియింప దూకె, దు

ర్దాంతుని వానిఁ జూచి శివరా జనె “శూరుఁడ! నిల్వ మింక, నా

వంతుకు వచ్చువానిఁ దెగవైచెద, వియ్యది వీరధర్మమే?॥ 306

ఉ॥ పాపము! నాదుతండ్రిఁ జెఱబట్టుచు ఘోరతపం బొనర్చి, మ

తోకపవిధూత ఖడ్గమునకుఁ దలయొడ్డఁగ నెంచినాఁడు - రం

భా పరిరంభణార్థ మిటు బైసితొలంగెనొ! వీనికోర్కీ దు

ష్టాప్రపమునాక తీర్చెద, మఱిల్పని నీయడు గల్గె నిల్పుమి!”॥ 307

మ॥ అని తీండింపుచు, దండియు తరము సద్యస్సీత కోపాగ్ని కిం
 ధనమై రేపంగ వాలుదూసి యరిపైనన్ దూకె, నా యిర్వురున్
 ఘనకోపారుణరేఖ మోమున వెలుంగన్ దార హుంకార ని
 స్వనముల్ మీఱ నియుద్ధకౌశలము దోపన్ బోరి రత్యుగ్రులై॥ 308

ఉ॥ సామున సానదేటి, జవసత్త్వములన్ దిటవారి, ఖిష్టసం
 గ్రామములందుఁ బేర్వడిన గండరగండఁడు శ్రీ శివప్రభుం
 డామున శత్రువేయు వివిధాయుధముల్ కరలాఘవక్రమో
 ద్దామత వమ్ముసేసి బెడిదంబుగఁ బైకొనె నొవ్వనేయుచున్॥ 309

ఉ॥ పొంచి పరాక్రమించి, యొడుపుం బెడుపుం బొడుపుం జెలంగఁ దూ
 లించి, యొకంటఁజూపి యవలీల మఱొక్కటఁ గుమ్మివైచి, యా
 కుంచిత సత్త్వఁడై సొలయు ఘోరపటున్ - బులి జింకఁబోలె - నా
 డించి, తదీయబాహువు వడిన్ నటకెన్ శివుఁ డక్కసింపుచున్॥ 310

ఉ॥ విశ్రుత విక్రమక్రముఁ డీరవరుం డతఁ డొంటిచేతి భూ
 రిశ్రవఁడయ్యు డయ్య కెదిరింపుచు, దాపలికేలవాలుతో
 నశ్రమధాటిఁ బైపడె, దురాగ్రహుఁడై శివరాజు శాతఖ
 డ్లాశ్రిఁ దదీయమస్తకము సంబరవీధికిఁ జిమ్మె నార్చుచున్॥ 311

ఉ॥ చుట్టుచుమ్మట్టి రా బలియు చుట్టములున్ జెలు లంగరక్షకుల్
 బిట్టుగ, హుంకరించి శివవీరచమూపతు లేచి వారి ని
 ట్టట్ట తొలంగనీక నులియన్ గలియన్బడఁ జావమోడి, రా
 పట్టున నిల్చె శాత్రవ కబంధశతంబులు పర్వజాలమిన్॥ 312

చ॥ అని బయలయ్యె, నయ్యె విజయం, బటుపై నొగి వానిజాగిరుల్
 ధనముల నెల్లఁ గైకొనుచు, దండియభీష్టముఁ బూర్తిసేసి, చే
 సినపని తండ్రికిన్ మనవిసేయఁగ నప్పుడ యాత్మభృత్యులన్
 బురుపుచు, శ్రీశివప్రభుఁడు వచ్చె విశాలగండంబుఁ జేరఁగన్॥ 313

❖ వాడీ జింజిరా విజయము — సముద్రాధిపత్యము ❖

సీ॥ బలవంతుడౌ మోరపటుఁ డిట్లు తెగిపోవు
టను విని సులతాను వనటఁగూరి,
ఘనుఁడు 'కావస్థానుఁ' డనువానిఁ బంపె, వాఁ
డును బహిలోల్లానుఁడును గడంగి,
పెనుదుర్గములు గొన్ని గొనిరి సహ్యాపాంత
ధరణిలో నందందుఁ దారసిలుచు,
నంతఁ గర్ణాటమం దాలము భరమశాచు
సులతాను వారలఁ బిలిచికొనియె,

తే॥ నిటు నవాబు శివాజిపై కెత్తినట్టి
మొగ్గరంబుల నొక్కండు ముగిసిపోయె,
మఱియొకంట బాడీఫసల్కరుఁ డనంగ
శివునిదశవాయి శావంతుఁ జేరి పొదివె॥

314

ఉ॥ పంతము లుల్లసిల్ల బలవంతులు వారు - ఫసల్కరుండు శా
వంతుఁడు - బోరి, రండు నిరునైపు ఒయంబు లుయేలలూగుచున్
వంతులువాతె, నొక్కపరి పైకొని దూకి ఫసల్కరుండు శా
వంతునిఁ దోల, నడ్డపడె వానిసహచారుఁ గుగ్రముార్తియై॥ 315

చ॥ బిరుసుగఁ దాకి వారు కసీబెంచి పెనంగుచు, ద్వంద్వయుద్ధని
ష్ఠురులయి, క్రుమ్ముచున్ దెరలుచున్ దెరలించుచు, నిర్వరున్ బర
స్పర కరవాలఘాత వినిపాతితులై ధరఁ గూలి, రీవిధం
బెఱిగి శివప్రభుం డచటికేగి యరాతుల నొంచె నేపునన్॥ 316

తే॥ ఒంటి నిలిచియు శావంతుఁ డోపినంత
పెనఁగె - శృంగారపురనాథు వెంటఁగొనుచు,
శివవిభునిసేన యవ్వారిఁ జిదిమి తఱుమ
శరణుసొచ్చిరి పోర్చుగీన్దొరల వారు॥

317

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె శ్రీశివమహీపతి వారికి వార్తబంపె “శా
వంతునిఁ జేరఁదీయునెడ వైరము మీకునుమాకుఁ గల్గు” నం;
చంతటఁ బోర్చుగీనుదొర లాచృపులన్ దమసీమఁ బాపి, రీ
వంతున వారు పెక్కునరపాలుర సాయముగోరి రావులై॥ 318

ఉ॥ వ్రేసిన రాముబాణమున వీఁగి జగత్త్రయిఁ బర్వలెత్తు కా
కాసురునట్లు వారు జగమంతయుఁ గ్రమ్మరి, దాపులేక సం
త్రాసము నొంది కుంది శివరాజుపదద్వయి ముట్టి భక్తివి
వ్యాసముఁ జూపి, రాతఁడు దయామయుఁడై శరణం బొసంగుచున్॥

సీ॥ ఎవరిరాజ్యము వారికిచ్చి, యవ్వారిరా
బడిలో సగంబు కప్పమిడునట్లు,
మూఁగువేల తురంగములసేనతో యుద్ధ
ములఁ దోడుపడి తన్నుఁ గొలుచునట్లు
సలిపి, తద్రాజ్యమందలి ‘రాయరీ’ ‘మాల
వణ’ దుర్గముల భద్రపఱచి, యందు
స్వబలంబులను నిల్పి, ‘ప్రబలకాయులు’ నాఁగ
నచటియోధుల స్వసైన్యమునఁ జేర్చె,

తే॥ నిటుల రెండవముట్టడి యే పడంచి,
జింజిరాధిపు యవను భంజింపఁ జనిన
బలియు రఘునాథు నరయఁగా బలమునడిపెఁ
జరమ సింధూర్మి శిశిర భూస్థలుల శివుఁడు॥ 320

చ॥ అట రఘునాథుఁ డేచి యవనాధిపుసేనలఁ దాఁకె, సంద్రపుం
దటమున కెక్కకుండు బలుదారులఁ దూలఁగఁదోలె, వారి హృ
త్పుటమగు ‘దండరాజపుర’ దుర్గముఁ గైకొనె, నిట్లు నొంచుటన్
దివవజీ వారు నిల్చి రుదధిగల జింజిరదుర్గమందునన్॥ 321

సీ॥ ‡ ఇంతలో శివపతి యేతెంచి, దాఁగిన

యరుల నేమఱఁగూడ దని తలంచి,

పెనుపిరంగుల గుటివెట్టి యొడ్డుననుండి

(1) జింజిరాపై నుక్కుఁజిచ్చుఁ గురిసె;

నద్దాని కులికి, సాయములేమిఁ దలఁచి, ప

త్తేఘానుఁ డపుడ సంధిని ఘటించె,

దనకులోఁబడి, సముద్రముఁ దాటిరాకుండు

నటుసల్పి, శ్రీశివుం డతని విడిచె,

తే॥ నభిపైఁగూడ నధికార మాక్రమింపఁ

బంచశత యుద్ధనౌకలఁ బదిలపఱచి,

‘స్వర్ణదుర్గ’ ‘విజయదుర్గ’ సంజ్ఞ లొప్పు

నోడరేవుల రెంటి నయ్యుదధిఁ గట్టె॥

322

శా॥ ‡ పారావారతటంబునందలి ‘కొలాబా’ ముఖ్యమా రేవుగా

శూరుల్ సైనికు లైదువే లెపుడు నచ్చో నుండఁగాఁజేసి, నౌ

కారంభంబును దీర్ప నాయకుని (2) ‘దర్యాసాగర్’ జేసి, (3) ‘బం

డారీమైనకు’ తోఁగిగా నడిపె నోడల్ వాగ్ధి నలైవపులఁ॥ 323

చ॥ * జలనిధిపై స్వతంత్రముగ సాగుచు, నన్యుల నాఁగుదున్, నిర

ర్గఘండగు శ్రీశివున్ బ్రబలరాజునుగాఁ దలమోసి, పోర్చుగీ

సులు నబిసీనియాహ్వాయులు సుగంధమువెట్టెచు మందు గుంట్ల కా

వలయుపిరంగు లిచ్చునటు పలుకుచు సంధి ఘటించి రత్తఱిన్॥ 324

‡ Shivaji first organized his fleet and made himself master of all the Konkan sea-forts M G Ranade

* The Portuguese agreed to furnish every year to Shivaji a certain amount of guns and ammunition and other war material

Page 215 N S Takakhav.

(1) Maritime Fortress (2) Sea Captain (3) Water Leader.

చ॥ ఇటు సులతానుమువ్వయిపుటెత్తుల లోఁగొని, యుత్తరంబునన్
బటుతరధాటితో మొగలుపాదుషహాబలఁగంబు లెత్తివ
చ్చుట విని, తద్విజృంభణముఁ జూఱగొనన్ శివరాజు సాహసో
ద్భుట భటరాజితోఁ జనియె నైశమ రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 325

❦ బిజాపూరునవాబు సంధికై షాజీనిఁ బంపుట ❦

సీ॥ ఇంతలో బీజాపురీశుఁడు కర్ణాట
కముచుండి తనపట్టణమునుజేరి -
బలియుఁడై శివరాజు పలుదుర్గభూము లా
త్మీయసీమల నాక్రమించుటయును,
ఘోరపడేఁ ద్రుంచి, వీరు శృంగారపు
రాధీశు శావంతు నణఁచుటయును,
నంబుధీశ్వరులైన యబిసీనియా పోర్చు
గీసు నాయకులను గెల్పుటయును,

తే॥ అందఱు విధేయులౌచుఁ ద న్ననుసరింప
బహుళ గిరి వన భూ జల ప్రభుత మెఱసి
యసమవిక్రాంతిఁ గొనుటయు - నరసి, యలసి
యున్న స్వబలంబుఁ దలఁచి యిట్లుమ్మలించె॥ 326

ఉ॥ “కానిమహాప్రయత్న మిది, గంతులువేయుచు దేశమెల్ల స్వా
ధీనముఁ జేసికొంచుఁ, గడుఁదెంపరియై శివరాజు మించె, దు
ర్మానము వీడలే కతని మార్కొన లాభము దోఁప, దింతకున్
న్యూనముగానియట్లు మనయున్నతి నిల్పుట నేటి కొప్పగున్॥ 327

ఉ॥ అల్లరిసేయువాఁడౌ యధికాధికుఁడో యననేల, ప్రక్కలో
బల్లెము వీఁడు, వీనిఁ దెగఁబట్టిన లాభము గల్గ దోర్మి సం
ధిల్లక, సంధికైనఁ దెగఁదీయుచుగా కనుకూలుఁడౌనె! యీ
యొల్లని పొత్తుమాట సరియొత్తఁగ నేటి కెవండు చాలెడిన్॥ 328

చ॥ నయమున మాటనేర్పరితనంబున దుర్ఘట కార్యసిద్ధి ని
శ్చయమున గెంటరాని భుజసారమునన్ దొరయకాటెగాక, ప్ర
త్యయమున వానికిన్ గురుపదంబగునాతఁడ నేటిసంధి కా
శ్రయమగు, † నట్టివాఁడు బలశాలి షహజి యొకండె కన్నడున్”॥

తే॥ † అనుచుఁ దలపోసి సులతానుఁ డా షహజి
నపుడ పిలిపించి యలరించి యనియె నిట్లు,
“షహజీరాజ! తొంటి విశ్వాసబలము
దిరముకొలుపుచు, మామేలు నరయు మిపుడు” 330

తే॥ శివపతికి మాకుఁ బోరయ్యె, జేరఁదీసి
తగవుగఱప కన్యులరీతిఁ దలఁగు టురవె?
యాతఁడు సుతుండు - మేము మీ కాశ్రయులము,
రెండుకన్నుల మేలు సారింపవలదె? 331

ఉ॥ సంధిఘటింపు మిర్వురకు సమ్మతిగా, నిటుసల్పు మంచు ని
ర్బంధములేదు, నీ వుధయపక్షహితుండవు, రాజ్యలోభ పా
ణింధముడైన వీరుఁ డతనిన్ దనియింపుము మేలుచేత, హృ
ద్బంధులువోలె మేము విడఁబాయనిచెల్మి మనంగఁ జూడుమి!”॥

చ॥ అన షహజీవిభుం డనియె, “నంతయు మీరు వచించినట్లు వం
చనవిడి యిందు నే సలుపఁజాలిన దోడక నిర్వహింతు, ‡ నై
న నతఁడు తొల్లి నాపచుపునన్ జనలేదనుమాట మీయెఱుం
గనియది గాదు, గాని తమకై వెనుదీయక పోయివచ్చెదన్” 333

† “A convenient mediator was at hand in Shahji”
“The good offices of Shahji were again utilized by them
(Bijapur Government) P 174 Kincaid & P 100 Ranade

‡ “నాకుమారుఁడు నేనుజెప్పినటుల వినఁదనినసంగతి మీకు దెలిసినదే అయినను
నానికి బోధచేసి చూచెద” ననిచెప్పి శివాజీనిజూడ (షాజీ) వెడలెను

పుట 122 “శ్రీశివాజీచరిత్రము” కే వి లక్ష్మణరావు.

సీ॥ అనుటయు సులతానుఁ, “డగుఁగాక పోయిర”

మ్మని సంధిలోఁ దనయంతుఁ దెలిపి,
ప్రత్యేకముగ నిర్వురకుఁ గానుకలువెట్టి
సత్కారములనిచ్చి సాగనంపెఁ,
దనయునిఁజూడఁగాఁ దగునవకాశ మి
ట్లొడఁగూడ పాహజీ యుత్సహించి,
యతివ తుకాబాయి, సుతుఁడు వెంకోజయుఁ
దనవెంటఁ బయనింప నచుమతించి,

తే॥ తాను జనుదెంచుచున్న వృత్తాంతమెల్లఁ
దెలియ శివరాజునకు వేగరులను బంపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
ననుచరులఁ గూడి పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥ 334

మ॥ బలముల్ వెంబడిరా షహజి ‘తులజం’ బ్రాపించి, యాక్షేత్రమం
దిలువేల్పెన భవాని మ్రొక్కి, యట్లుపై నేతెంచుచు బావన
స్థలమా ‘సింగనపూరు’ నందు హరు విశ్వత్రాత సేవించి, య
ర్జుని ‘శ్రీపండరి’ నాయకుఁ గొలిచి చేరె ‘జేజురీ’ గ్రామము॥

—❦— పాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము —❦—

ఉ॥ అంతకుమున్న శ్రీశివమహాప్రభుఁడు జనకుండువచ్చు వృ
త్తాంత మెఱింగి, పట్టణము నర్హవిధిఁ గయిసేయఁబంపి, సా
మంత హితానుయాయ జనమండలితో బహు తూర్యరాజితో
దంతుర రాజవైభవ నితాంతముగా షహజీ నెదర్కొనె॥ 336

తే॥ మూఁడుకోసులదూరంబు ముందు కిరిగి,
జేజురీ దేవతాలయ సీమయందు
విడియుతండ్రినిఁ గని, భక్తి వినతఫాల
ఫలితపాణియై తత్పదాబ్జముల వ్రాలె॥ 337

మ॥ చరణద్వంద్వము నంటియున్న తనయున్ షాజీవిభుం డెత్తి, ని
 ర్భర సమ్మోద నిరూఢ గాఢ పులక ప్రత్యగ్ర వక్షస్తలం
 బారయన్ గౌగిటఁజేర్చి, నేత్రయుగ నిఘ్నూతాశ్రు ముక్తావళీ
 పరితస్విన్న శిరంబు మూర్కొని రసాద్వైతస్థితీన్ గైకొనెన్॥ 338

చ॥ పరవశతా శ్లథంబయిన బాహుయుగంబునఁ బాసి, భక్తిబం
 ధురుఁడు శివప్రభుండు కరతోయజముల్ శిరమందుఁ జేర్చి, త
 చ్చరణసమీపభూమిఁ దనజానుయుగంబున మోకటించి, వా
 తెఱ డిగజాఱు లోనితరితీపున నిట్లనె ధన్యవాదముల్॥ 339

మ॥ “జనకా! నేటికి ధన్యతన్ గనియె నాజన్మంబు, నే ముందుఁజే
 సిన దోసంబులు దూలిపోయె, భవదాశీ ప్రాప్తి రాఘోవుమే
 లునకున్ బాత్రమనైతిఁ, దండ్రుదఁ గల్గొలించు నిర్వాఙ్మజపు
 న్నెనరుండేనియలోని క్రొంజపులఁ గంటిన్ గొంటి నిన్నాళ్లకున్॥ 340

చ॥ తెలియని మువ్వప్రాయమునఁ దెంపొనరించితిఁ గొంత, దాన మీ
 కలయిక లేకపోదని జగం బచుమానముసూపె, నీ నవా
 బు లిది నిజంబుగాఁదలఁచి పూజ్యుల మిమ్ముఁ బరాభవించి, రిం
 తలు దలమోసియున్ నెనరుదప్పమి దైవముగూడ నేర్చెనే॥ 341

మ॥ ఘన సంగ్రామ కిరీటినై పటువిపక్షవ్రాతమున్ దోలి, పం
 చిన విఖ్యాతినిఁ గొన్నవీరుఁడవు, నీ పెంపేద నావంటి పు
 త్రునకై యల్పులచేతఁజిక్కి చెఱయందున్ గ్రాగితే! వేగితే!
 నిను దాయల్ దెరలింప, నే మనియుఁ దండ్రీ! లేనియట్లయ్యెనే॥

మ॥ ఒకదుర్వ్యాహముఁ జీల్చుమన్న నభిమన్యుం డుగ్రుడై సింహశా
 బకమై ప్రాణము కోరువెట్టి విమతవ్రాతంబుఁ జెండాడె, వా
 నికి నా కెక్కడిసాటి! యేమనుచుఁ దండ్రీ! నిన్ను దర్శింతు! నా
 దు కృతఘ్నత్వము పైఁచి, నీయడుగులందున్ సుంత చో టియవే॥

తే॥ దూసిపోయుచు, జిగురాకు తొడిమ మొగ్గ
పూవు పిందె పండును రాసిఁబోసినట్టు,
లప్పగించితి నాసేయు నభము శుభము,
తెఱఁగువడఁ దండి! నీవ యేర్పటచుకొనుము”॥ 344

చ॥ అనుటయు, నాదరోదవసి తాంతరుడై షహజీ వచించె, “నీ
మనమునఁ జింతవాయుము కుమార! భవానియనుగ్రహంబున
మన కనుకూలమైనది సమస్తము, చేసినకార్యమందుఁ జే
యనిపనియందు నీదుసమయజ్ఞత పెద్దలమెప్పుఁ గైకొనె”॥ 345

* ఉ॥ నీ విటు మేల్మిఁగందువని నే ముచు సాధులచేత వింటి శ్రీ
దేవి భవాని స్వప్నమునఁ దెల్పె భవద్భవితవ్యరేఖ తా
నై వెలుఁ గొండుదాఁక నిదియంతయు నే మది మ్రింగికొంటి, వ
త్సా! విడిపోయె నాకొఱత లన్వయవర్ధను నిన్నుఁ గాంచుట”॥ 346

మ॥ మతము దేశము గో మహీసురుల నోమ వాలు గేలంది భా
రతకల్యాణము నుద్ధరింపుచు, మహారాష్ట్రప్రభుత్వంబు శా
శ్వతమై వెల్లఁ బునాదివేసితివి వత్సా! నీ మహాత్సాహ సం
భృతమై భోన్సలరాజ కీర్తిరమ పర్వె బాఝణజ్యోత్స్నల”॥ 347

తే॥ అలముకొను పండువెన్నెల యందు నణఁగు
మచ్చవలె నాదుచెఱసాల మాసిపోయె,
కలువలు చకోరకములై జగంబు తనిసె,
దనయ! నాడెంద ముదధియై తరఁగలించె”॥ 348

చ॥ అను షహజీనుడు ల్విని మహాముదమంది, శివప్రభుండు త
మ్మునిఁ బినతల్లిని బ్రాణయపూర్వకభంగి బహూకరించి, యొ
య్యనఁ దనతండియాజ్ఞఁ గొని యప్పుడ పైనముదీర్చి, తూర్వని
స్వనములు పెచ్చుమ్రోయఁ బరివారముల నడిపించె గోటకు”॥

తే॥ పాదచారియై జనకునిపాదుకలను
 శిరముపైఁ బెట్టి పల్లకి చేతఁబట్టి,
 శ్రీశివాజీప్రభుండు తండివెనువెంట
 నంగరక్షకుఁడై తోవ ననుగమించె॥

350

తే॥ బహుళ మంగళతూర్యరావములు మొలయ
 సాంద్ర సమ్మోద వైభవోపేంద్రుఁ డగుచు,
 ఘనుఁడు షాజీవిభుఁడు రాజగడమునందు
 రాజభవనముఁ జేరి విశ్రాంతుఁడయ్యె॥

351

మ॥ ప్రణయస్వాదు రహస్తపంఘల పరీపాకంబు సాక్షాత్కరిం
 చినయట్టై చనుదెంచియున్న దయితున్ సేవించి పూజించి మిం
 చినతృప్తి గనె జీజియాసతి, శివాజీరాజు దేవోపచా
 ర నిరూఢిన్ దలిదండ్రులన్ గొలిచెఁ బుత్రత్వంబు ధన్యంబుగన్॥ 352

శా॥ తా నాంజ్ఞించిన రాజ్యముల్ ధనము లుద్యద్దుర్గవర్గంబులున్
 దానాజీముఖ వీరయోధగణముల్ దండోపతండంబులౌ
 సేనావారము లాయుధోపకరణశ్రీ సర్వమున్ జూపి య
 త్యానందం బొడఁగూర్చెఁ దండికి శివుం డాయా ప్రదేశంబులన్॥

సీ॥ ఇది రాజగడము - దుర్భిదవప్ర నూత్నని

ర్మాణ రమ్యము, నేటిరాజధాని,

యిది తోరణాదుర్గ - మిందు జాతీయోద్య

మారంభమున నసంఖ్య ధన మబ్బె,

నిది ప్రతాపగడంబు - మదమత్తుఁ డట్టులు

ఖాను గోరాషు రంగస్థలంబు,

ఖానునితలఁ బూడ్చి కట్టినబురు జది,

కులదేవత భవాని కోవెల యిది,

తే॥ ఇదియ 'రాయరి', 'పన్తాళ' యిది యటంచు
వేటువేటుగా నవ్వాని వివరములను
విన్నవింపుచు, నందందు విందుగొలిపి,
శివవిభుఁడు తండ్రితోడ వచించె నిట్లు॥

354

చ॥ “జరిగినదంతయున్ దమ ప్రసాదమ, నేటికి నాటివారు మీ
చరణము లంటుచున్ గొలువసాగిరి, లోగిరి వైరు, లిట్లు ని
ర్భరమగుచున్న రాజ్యవిభవాబులకెల్లఁ బ్రభుండవౌచు, నీ
జరుగు నహర్గణాంబులఁ బ్రశాంతముగాఁ గడపన్ దలంపుమి॥”

355

తే॥ చరణదాసుఁడ నౌచు, మీసలుపునాశ్చ
శిరమున వహించి, సకలసంసిద్ధి మెఱసి
యుభయలోకసమృద్ధిఁ బెంపొందఁ గందు”
ననిన, మహాశీవిభుండు తా ననియె నిట్లు॥

356

చ॥ “అవును, గుమార! నీ వనినదంతయు నిక్కమ, నేనుగూడ ని
ట్లవగత శాంతి నిశ్చలుఁడనై మననెంచెద నైన నొక్క లా
ఘవ మగుచంచుఁ దోచు, ననుఁ గైకొన కోపవటంచు నిన్ను, నిన్
దవులక నిల్వలేననుచు నన్ను జగం బొకలేత సూడదే?॥

357

ఉ॥ ఉండినయట్ల యిర్వరము నొండొక దోటున వేటువేటుగా
నుండి, స్వతంత్రరీతిఁ జనుచుండము, నే నటు కన్నడంబునం
దుండుటకూడ నొక్కగతి యుక్తము లాభమటంచు నెఱతు, నెం
దుండిననేమి, నీవు తనయుండవు నే జనకుండఁ గామొకో॥

358

ఉ॥ కావున భేదబుద్ధి గనఁగాఁబనిలే, దది యుండనిమ్ము, నా
కీవట కింత యాశ్రయము నిచ్చినవాఁడు విజాపురీందుఁడౌ డా
యావననేతపై సమరమాఁగుము నే మనియుండుదాఁక, స
ద్భావముఁ జూపు నాపలుకుపై, నుపకారి విజాపురీందుఁడై॥

359

చ॥ సమయము గురైతింగి గుణశాలి యతండ్రి వరించె నీసహాయము,
నను సంతి కై పనిచె, నాతనితో నియమంబులెల్ల న
ర్హమనఁగ సంప్రతించితిఁ, గొఱంతలు తోచినఁ దోచుఁగాక, నా
దు మతము నీ వొడంబడుము, దొడ్డతనంబునఁ జెల్మిసేయుమి॥ 360

శ్రీ నీ॥ ఈవుగెల్చిన రాజ్యమెల్లఁ బర్వతదుర్గ
వితతంబుగా నీకె విడుచునట్లు,
వరుసఁ 'గల్యాణి' 'గోవా' 'కొలాపురి' మధ్య
నిను స్వతంత్రునిగ మన్నించునట్లు,
లల బిజాపురికొల్వునందు నీపత్రినిధి
నుంచి, వా రతని భరించునట్లు,
లేడులక్షల 'హూను' లేతుటఁ గప్ప మ
ర్పించి, నీసాయ మార్జించునట్లు,
తే॥ లెవరిరాజ్యము వారుగా నేలికొనుచుఁ
బనివడిన నొండొరులకుఁ దోడ్పడెడునట్లు
సంతరించితి సంతి యిష్టపడు మింత,
యధికుఁ డిటు లొంగివచ్చు టత్యంతహితము॥ 361

§ Being discomfited on all sides the Bijapur Government sued for peace The chief conditions were —

1) that the conquests hitherto made by Shivaji should be allowed to remain in his hands and the Adil Shahi Durbar should make no further attempt at their recovery 2) The Durbar was to recognise Shivaji as an independent sovereign, cede him certain defined districts and stipulate to pay him an annual tribute of 7 lakhs of hons 3) There was to be a defensive alliance between the two powers, and Shivaji's ambassador Shamji Naik Pande was permitted to reside at Bijapur and represent him at the Adil Shahi Durbar

ఉ॥ ఈ నియమంబులెల్ల లిఖింపఁగఁజేసి నవాబుముద్రతో
మానక నీకుఁ బుత్తు, ననుమానములే, దిశ రాజధాని కా
స్థానము 'రాయరీగడము' సల్పుము, తక్కిన రాజకార్య సం
ధానము జాగరూకత నొనర్చుము, నే నికఁ బోయివచ్చెదన్"॥ 362

చ॥ అనుచు హితానులాపముల నాడి, కుమారకుపజ్జ నిల్వపం
డిన లతవోలె నెమ్మొగమునిండిన తన్పునఁ బొల్చు జీజియాఁ
గని, నిబిడాదరోదర సుఖంపచ లోచనరోచి రూర్మికల్
మునుకొనుచూడ్కి డెందమునుముట్టి, షహాజ వచించె నీగతిన్॥ 363

ఉ॥ "ధన్యవు! జీజియా! యవితధంబుగ హైందవ వీరమాతృ మూ
ర్ధన్యవు, నీ యుదారచరితంబున భోన్సలవంశకీర్తి స
మ్మాన్యతఁ గాంచె, నీచనినమార్గము భారత భాగ్యసాధనా
ధన్యలు తల్లులెల్ల నడువన్దగి మించు పరీమళించెడున్॥ 364

సీ॥ తనయవాత్సల్యంబు ధవుప్రేమ దేశభ
క్తియుఁ దూఁచి, సమత సాధించినావు,
వానిలో నొకఁడైన వాడిపోవనియట్టు
లెదిగించి, దోహద మిచ్చినావు,
దవకీలవోలె వెన్దవులునాపద లాఁపు
వెరవుమై దేహ మర్పించినావు,
కొఱవోవకుండ రూపటివోవకుండ న
న్నిట నిండుఫలము పండించినావు,

తే॥ మనసు మాట సేతయుఁ దొనంకనివిధానఁ
గరినదీక్షఁ దపస్సిద్ధిఁ గాంచినావు,
నిజము జీజియా! భరతోర్వి నీదుసేవ
కప్పువడినది సకలభాగ్యములతోడ॥ 365

తే॥ వీరపత్నివై నెఱపిన విందుకంటె
 వీరమాతవై హృదయంబు విలిచికొంటి,
 వతివ! యర్థాంగివేమి పూర్ణాంగివౌచుఁ
 బెంచితివి కల్పతరువు నీపెరటియందె॥ 366

తే॥ నేను గన్నడంబునఁబోలె నీవు శివుని
 యండ నుండుట విధినిర్ణయముగఁ దలఁతు,
 నిది యవశ్యము, సూచితాభ్యుదయ మగుట
 ననుసరింతము శాశ్వతాధ్యయనదీక్ష॥ 367

చ॥ అనుటయు, జీజియా విభునియాళ్చ కనువ్రతయకాచు నిల్చి, వి
 చ్ఛినహృదయంబు నిండి వికసించినకన్నులఁ దేలు సంతసం
 బునఁ దనసమ్మర్తి దెలిపెఁ, బుత్రు సతీమణి నుగ్గడించి దీ
 వనలిడియున్ షహాజి పరివారముతోఁ బయనించె వీటికి॥ 368

తే॥ తండ్రికినిఁ దమ్మునకుఁ బినతల్లిగారి
 కర్హ భూషాంబరాదుల నప్పగించి,
 యల్లె సులతానునకుఁగూడ నందఁజేసి
 జనకుని శివప్రభుఁడు పేర్ని సాగనంపె॥ 369

ఉ॥ అంత బిజాపురంబున షహాజివిభుండు నవాబుగారితో
 మంతనమాడి, సంధినియమంబుల సమ్మతిగొల్పి, వానిఁ బ
 త్రాంతర రాజముద్ర ధ్రువమానటు సల్పి శివాజికంపుచున్
 సంతసమంది తాఁ జనియెఁ జయ్యనఁ గన్నడసీమఁ జేరఁగన్॥ 370

తే॥ తండ్రి దయసేయుట — నవాబు తనకుఁదానె
 సంధిగోరుట మిగుల నుత్సాహపఱుప,
 శివనుహీపతి రాజ్యవిస్తృతికిఁ దగిన
 పెం పెనయ రాజధాని నిర్మింపఁదలఁచె॥ 371

ఉ॥ ‡ అప్పటి రాజ్యభాగముల కన్నిటికిఁ నడిచోటనుండి, పై
కుప్పరమంటు శైలశిఖరోపరిపీరిక రాయగడం
బొప్పుటఁ, దండ్రుగారు మనసొప్పి వచించుట నెంచి శ్రీశివుం
డప్పుడ రాజధాని కనువొనటు దాని రచించె నేర్పునన్॥ 372

సీ॥ ‡ నలువైపుఁ గోటయాఁదల కెక్కరానియే
పున నిల్వచెక్కించి నునుపుగొలిపి,
“వెలినుండి గోటలోపలి కెవ్వఁ డెక్కివ
చ్చిన గొప్పబహుమాన” మనుచుఁ జాటి,
యొక్కఁడుమాత్రము రాఁగ నొగి వానిమెచ్చి, యా
తఁడువచ్చుదారి భద్రముగ సలిపి,
రాజ్యాంగభవనముల్ రాచనగళ్లు ఆ
చ్చలు రాచబాటలు వెలయఁజేసి,

తే॥ ‘రాయగడ’ మనుపేరున రాజధాని
సలిపి, రాజ్యాంగవిభవ మచ్చటను గొలిపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
శ్రీ శివప్రభుఁ డద్దానఁ జేరికొనియె॥ 373

‡ “Raigad was made capital at this time, because it was
in the centre of the Konkan and close to Janjira and Surat”

Chapter V Rawlinson

‡ “The precipices on the four sides looked as if scraped
perpendicular and were one and a half ganvs in height
The Raja said that this fort should be made the seat of his
throne He built palaces, state-rooms a separate
mansion for the eighteen departments, the seraglio for the
queens

సీ॥ ‡ అటులుండ నొక్క-నాఁ డాకోటలో 'హీర
 ఖని' పేరి గోపికాంగన యొక్కర్తు
 నెఱసంజపొడుపునుండియుఁ బాలు పెరుఁ గమ్ము
 కొనుచుండ రేయి జామునకు మించెఁ,
 జెంగటితనపల్లెఁ జేరఁగావెడల న
 ప్పడె కోటతల్పులు మూయఁబడియె,
 నొక మాటుదారి నేర్పొదవఁ గోటనుదాఁటి
 యాకాంత తనకాంతు నండఁ జేరె,

తే॥ నదియెఱిగి శ్రీశివప్రభుఁ డట్టియెడలు
 మూయఁగట్టించి, తగిన కాపుగడఁ బెంచి,
 యప్రమత్తుఁడై తనదు రాజ్యాంగ మరసి
 యేలుకొనుచుండె నన్నింట మేలుకొనుచు॥

374

పంచమాశ్వాసము - సమాప్తము.

‡ When the building was over Shivaji offered a purse of gold to any one who would scale the walls without ladder and plant a flag on the summit. A certain hill-man found a pathway up and won the reward, whereupon Shivaji presented it to him and closed the path with a bastion (Another path was discovered by a milk-woman)

Chapter V Rawlinson.

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము)

షష్ఠాశ్వాసము.

ఉ॥ శ్రీ శివరాజు తండ్రియొనరించినయట్లు బిజాపురీంద్ర పూ
ర్ణాశయదత్త సంధినియమావళి కొప్పుచుఁ జెల్మిఁగూర్చి, యా
వేశముతో స్వరాజ్యమున వెంపరలాడుచు విక్రమించు డి
ల్లీశుని సైన్యనాయకుల యే పడఁపన్ జతనంబు గైకొనెన్॥ ౧

— శివాజీపై మోగలుదండయాత్ర — శివాజీసన్నాహము —

చ॥ మొదట బిజాపురీంద్రుఁడు సముద్ధతి మార్కొనినపై పాదుషా
గదియఁగఁబె సైన్యములఖండములిచ్చి సయిస్తఖాను ను
న్మదగతి నాతఁ డుత్తరమునఁ బలుభూములు గెల్చుకొం, చహ
మ్మదునగరంబుత్రోవఁ జని మార్కొనుచున్ 'బునహా' ను గైకొనెన్॥

మ॥ పునహాజున్నరు త్రోవనుండియు బలంబుల్ యుద్ధసామగ్రి భో
జనవస్తుల్ దమ కందునప్పు నడుమన్ 'జాకణ్' గడంబందు శ
త్రునిరోధం బగుచుండ దానినడఁపన్ రూపించి, సైన్యంబుతోఁ
జని సేనాని సయిస్తఖాను నలువంచల్ముట్టె నా దుర్గమున్॥ ౩

ఉ॥ చాకణదుర్గనేత నరసాశ్వకులుండు ఫిరంగజీ పరా
నీకమువడ్డగింపుచు, గణింపక యేబడినాల్గునాల్గు పె
న్వీక రణంబుసేసి యరివీరులనొంపుచు, బైన నాఁపఁగా
రాక సహాయమంప శివరాజునకున్ వినిపించె వార్తలన్॥ ౪

సీ॥ అపుడు శివాజి పన్నాళాగడంబున

బీజపూర్ సేనతోఁ బెనఁగుచుండి,

“నీచేతనైనంత నెగ్గింపు, మటు కాని

యెడ దుర్గమును వారి కిచ్చివేయు”

మని వార్తనంపె, నయ్యదన సయిస్తఖా

నాకోట యీశాన్యమందుఁ గంద

కముఁద్రవ్వి, పెనుమందుగట్టించి యంటించెఁ

గోటగోడయు నందుఁ గూలిపడియె,

తే॥ నట మహారాష్ట్రవీరభటాళి దూకి

యరులమార్కొనఁ దుములసంగరము జరిగె,

వేయిమోగలువీరుల విరియ నటికి

తతమహారాష్ట్రభట శతద్వయము సమసె॥

5

ఉ॥ * ఏబదియాలునాసరము లిట్లు పెనంగి ఫిరంగడీ భరం

బై బవరంబు, సాయ మిసుమంతయురాకి, విరోధిసేన సం

ఖ్యా బహుళంబుగాఁ దొడరుటారసి దుర్గము నప్పగించె . శా

హుబలశాలియా నతనిత్యాగముఁ దేకువ మెచ్చి రెల్లరుక॥

6

తే॥ * మొగలుసేనాని బహుమానముల నొసంగి

తన్నుఁజేరఁగా నతనితోఁ దడవిసెప్పె ;

మనసుతిరుగని యాత్మాభిమానశాలి

యతఁడు శివరాజు దర్శింప నపుడ చనియె॥

7

* For nearly two months Firangji had defended his post with tireless energy had disputed every inch of the ground (and) capitulated with honour Shaista Khan greatly admired the gallant qiladar and pressed him to enter the imperial service on high pay But Firangji refused to prove false to his salt and was allowed to go back to Shivaji with his army

ఉ॥ చాలినయంతవట్టు పెలుచన్ రణతాండవమాడి, యోరువన్
జాలనియప్పుగూడఁ బ్రభుసమ్మతి దుర్గమువీడి, శాత్రుల్
మేలిమిఁ జూపుచున్నను జలింపక వచ్చినదుర్గనాథు “భూ
పాలగడంబు నేలు” మని పంపె శివప్రభుఁ డాదరింపుచున్॥ 8

సీ॥ అట సయిస్తాఖాచుఁ డా చాకణగడంబు
నరిగొని తనబలం బాదు నిలిపి,
యొకదుర్గమును బట్టుటకు వేయిమందిశూ
రుల బలియిచ్చినందులకుఁ దలఁకి,
“యలఁతిగా దీ మరాట లదుర్గములఁ బట్టు,
టధిక సైన్యముల - సైన్యాధిపతుల
బలియురఁ బంపుఁ” డం చలపాదుమాగారి
కంపె విన్నప మతఁ డది యెఱింగి

తే॥ విపుల సైన్యము లిచ్చి, యోధపురనాథు
బలియు జస్వంతసింగుచు బచుపువెట్టి,
“యీమరాటులఁ దలలెత్తనీక యణఁపుఁ”
డచుచు శాసింప జస్వంతుఁ డపుడ వచ్చె॥ 9

శా॥ ఆజిప్రక్రమ దుర్విషహ్యమగు సైన్యాటోప మేపారువాఁ
డై జస్వంతుఁడు తన్నెదుర్చు శివసైన్యవ్యూహమున్ దోలి, నే
తాజీపాలకురు నోడఁగొట్టుచు, సయిస్తాఖాచుఁడున్నట్టి పూ
నాఁ జేరంజని వారితోఁగలిసి సన్నాహంబుఁ బెంచెన్ వడిన్॥ 10

ఉ॥ మోగలు సైన్య మిట్లు చలమున్ గొని దేశముఁ బట్టుచుండఁ, బూ
ర్వాగతమా బిజాపురమహాహవమున్ ముగియించుదాఁకఁ గా
లాఁగి, శివప్రభుం డిపు డుపాగతసంధిబలీయుఁడై తదు
ద్యోగ మడంప నా ప్తతతితోఁ గరణీయము వలెన్ నీగతిన్॥ 11

సీ॥ శ్రీ “మును తండ్రిచెఱఁబాపుననువున షాజహా
 నునిచెల్మిఁ గోరఁగా ననుమతించి,
 యంతలో నస్వస్థుడయ్యె నాతం డంత
 నారంగజేబున కల్లె వార్త
 నంపితి ‘నాఁగాక’ యని యప్పటికి నొప్పు
 కొని, సార్వభౌముడౌవెనుక నతఁడు
 మే మీబిజాపురం బీమెయిఁబోరుచోఁ
 దఱివేచి మాపైకి దండుబంపె,

తే॥ నతఁడె మాటనుదప్పినాఁ డనెడుదాఁకఁ
 దలఁగియుండఁగా మనప్రాంతములను బట్టె .
 దానుదానుగాఁ బైపడి తఱుమునప్పు
 డెంతవఱకని సైరింతు మిట్లు మనము॥

12

మ॥ బలవంతుండగువానితోఁ బగ యసంభావ్యంబుగా నెంచి సం
 ధిల నే నుంటయుఁ జేతగానితనమా తీరయ్యె నీరీతి నా
 కలఘుశ్రేయము గూర్చునెంచి విధియో యశారంగజేబో ననున్
 బలవంతంబుగఁ బోర లాఁగిరనియే భావించు నిప్పట్టునన్॥

13

శా॥ ఊరుంబేరును లేనినాటఁ బ్రబల ప్రోద్య న్మహారాష్ట్రరా
 జ్యారంభంబును జేసి పెంచు జగదేశకారాధ్య శ్రీదేవి హుం
 కారధ్వస్త సమస్త శాత్రవ మదోగ్రవ్యగ్రతన్ బేర్చి తా
 నై రక్షారతిచుండ, నా కొకయసాధ్యంబుచు రానేర్చునే॥

14

ఉ॥ కావున దైవశాసనముగా నిజధర్మముగా విపన్న లో
 కావనదీక్షగాఁ దలఁచి, హైందవభూమి నుదూఢ కంటకా
 భావముఁ జేయనెంచితి, నభంగతరంగవిహార వీరపూ
 జావిధి నిందు నాకుఁగల సర్వబలంబుల ధారవోసెదన్॥

15

ఉ॥ చేయఁగరాని సహసముఁ జేయుచు మోయఁగలేని భారమున్
మోయుట కూడదైన, ని యపూన్చి భవానియె మమ్ము ముందుకున్
ద్రోయుచునుండ మాకుఁ గొలఁదుల్ గొలువన్ బనియేమి? యిందునన్
నాయకభూమికన్ గొనుట నావిధి రాఁగలయంత వచ్చెడిన్॥ 16

ఉ॥ వచ్చెడుదానిలో గెలుపువచ్చుట దైవముకార్య మోటమిన్
ద్రచ్చుటా విచ్చుటో వెలికిఁదార్చుటో మార్చుటో నాప్రయత్న మీ
వచ్చెడునైరులన్ దఱిమి వ్రచ్చుచు, బచ్చెనపూతబొమ్మలై
తిచ్చవడన్ గలంప కదరింపక యూరక తీఱిపోదురే?॥ 17

చ॥ మన కెదురెక్కి యడ్డుపడి మార్కొనువాఁ డొకనాఁర్వభౌముఁ, డే
పున భరతోర్వియెల్ల నొకపుక్కిట మ్రింగఁదలంచువాఁడు, వం
చనయు బలంబు తెంపు వెనుసాధనము ల్వఱగించి కార్యమున్
గొను హరవాది వానిమఱుఁగుల్ గొనఁజాలునె సాధుమార్గముల్॥

చ॥ కడచినపోరులన్ దొడరుకైవడి గా దపురంగజేబుపై
కడరుట యైంద్రజాలికునుపాయములన్ గొని వానియెత్తులన్
బడలువడంగ నెట్టి, కనుపాపలఁదీసెడు నేర్పు నోర్పుఁ దెం
పుడుగక మించి, యీకరుల నోదమునన్ గుదియింపఁగావలెన్॥ 19

చ॥ విమతులతీరు లిట్లు వినిపించితి నైన జయంబుగాంచు ట
శ్రమ మపురంగజేబు సడిసన్నల గద్దియమీఁదనుండి తం
త్రముఁగొనుఁ గాని, వానిసరదారుఁడు వాఁర్వము కత్తిగూడ రొ
క్కమునకు దక్కుఁ దక్కి-చనుఁగా కవి ప్రాణము కోరువెట్టునే?॥ 20

ఉ॥ చేవలుదీటి నైరులచు జీల్చుబలంబులు పెక్కులుండ, నే
నై వెడలింపకున్నఁ దమకై రణతాండవమాడు వీరసే
నావిభు లిందఱుండఁ, గలనన్ గెలిపింప భవానియుండ నీ
యావను లెంత! నిర్భయులమై వెడలింతము దండయాత్రలన్॥ 21

చ॥ అని శివరాజు మోగలులయాగడమున్ బల ముగ్గడించి, దా
ని నడఁపకున్న రాఁగలుగు నేటివిపర్యయమున్ వచించి, మా
రొక్కను నెడఁ జేయనైన తెఱఁగుల్ మఱుఁగుల్ వివరించి, ధీరతన్
జనెఁ బరివారముల్ గొలువఁ జయ్యన సింహగడంబుఁ పరఁగన్॥ 22

—❖— సయిస్తాఖానుపై శివాడీ విజృంభణము —❖—

ఉ॥ అచ్చటఁ గొంతయాఁగి, పునహపురమంగు సయిస్తాఖానుతీ
రచ్చముగా నెఱుంగుటకునై తగుచారులఁ బాపి, గొండు వోఁ
బుచ్చిన వీరయోధులఁ జమూపతులన్ బిలిపించి, యందఱున్
వచ్చినమీఁదఁ జీయఁగలవైఖరి శ్రీశివుఁ డిట్లు వాకొనెన్॥ 23

మ॥ “మనపైకిన్ బలమెత్తి వచ్చిన మహామాయావి యకారంగజే
బునకున్ నెయ్యపుమేనమామ, బలితంపుందొడ్డసేనాని, ద
క్కనుకున్ నేత సయిస్తాఖానుఁ డతఁ డగ్రస్ఫుర్తఁ బోరాడ కా
పునహపట్టణ ‘దత్తపుత్రుఁ’ డయి, కాపున్ మేపుఁ గైసేనెడిన్॥ 24

తే॥ లక్షబలఁగంబు దన కంగరక్షగాఁగ

వెడలిన సయిస్తాఖా నొక్కయడుగు దాఁట

కంతిపురి దాఁగికొనియుండె . నతనితీరు

కడువిచిత్రమై హృదయగద్గదికఁ దెలుపు॥

25

సీ॥ సర్వతోభద్ర రక్షాదీక్షఁ బురములో

నన్యులు చొరకుండ నాజ్ఞవెట్టి,

‘ప్రజల నెవ్వండ్లెన బయటికిఁబోఁగూడ,

దాయుధం బాటరా’ దనుచుఁ జాటి,

తన లక్షసేన చుట్టును గాచియుండంగ

వెలి గుడారమ్ముల విడియఁజేసి,

పదివేలబలము తోడ్పడ శివాపురితోవ

జన్వంతసింగు రక్షకునిఁజేసి,

తే॥ ఖానుఁ డిటు వానకాలంబుఁ గడపుకొనుచు
నుండెఁ బునహపురంబున నులికి యిట్లు
కాపుగడఁబెట్టు నవ్వానికడుపులోనఁ
దెరలుచున్నది కొండంత పిఱికితనము॥

26

చ॥ ఇది యిటులుండ, వాని కెదురెక్కుచు నాలముసేతకంటె నా
బెదరినవాని నొక్కజడిపింపున డీల్పడఁజేయు టొప్పు, నీ
కుదిరిక సేయరాని దనుకొఁ బనిలేదు నిసర్గధీరతా
స్పద హృదయంబు లందుకొనఁజాలని భౌతికసిద్ధి యున్నదే॥

27

ఉ॥ అద్దమరేయిఁ జొచ్చి, పునహపురి ఖానుని మేడతల్పులన్
బ్రద్దలుసేసి, మైమఱపువట్టిన యాతని వెన్నుదట్టుచున్
నిద్దురలేపి, వీరగణనీయ పథంబున హత్తికొండ మీ
సద్దన లక్షసైన్యములఁ జంపక యంతటిసిద్ధి చేకుఱున్॥

28

ఉ॥ బౌ - నిది యొక్కసాహసమమైనను, గొండఱుమెచ్చుతీరు కా
నైన, భవానియాష్ట్ర యిటులైనది ఖానుని సర్వశక్తిసం
ధానముగూడ నొక్కయడిదంబునఁ గోసి యపూర్వసాహస
శ్రీ నెసఁగింత మిట్టు లొనరింతము చేయగలట్టికార్యమున్॥

29

కి॥ మన కొకయామడదూరము

పునహపుర - మందుఁ జేరఁబోవఁగఁ 'గాత్రజ్ఞ'
కనుమలదారి, శివాపుర

మునఁ జనుదారియుచు రెండుముఖ్యము, లందున్॥

30

ఉ॥ పూని శివాపురమ్ముపయిఁ బోవుపథంబున నొక్కరాత్రియం
దే నటు తానజీవభృతు లిర్వదియేపురఁ గొంచునేగి, యా
ఖానునిమేడలెక్కి యెసకంబున నాతని నిద్రలేపి సం
ధానముఁ దీర్చు నప్పు పయిదారుల మీ రిటు తోడ్పడవలెన్॥

31

సీ॥ శీ కాత్రజుకచుమమార్గమున నేతాజి సే
 నలతోడఁ గొండగుట్టలను డాఁగి,
 కొమ్మల కాఁబోతుకొమ్మల కందందు
 మెలపుమై నూనెగుడ్డలను జుట్టి,
 యటఁ బొంచియుండి, యిచ్చటఁ 'బునాపురి' నేము
 వినుచు శృంగరవంబు విన్న వెంట,
 నన్నిగుడ్డల కొక్కయదన నిప్పంటించి
 పెనుతూర్యములు మ్రోయ వెడలవలయు :

తే॥ మ మ్మనుసరింపుచు, శివాపురమ్ముతోవ
 నొక్కమైలుదూరంబునందుండి పొంచి,
 పింగళేపంతు మాజాడ వేగుదెలిసి

సమయహితభంగిఁ దోడ్పాటు సలుపవలయు॥

32

ఉ॥ తక్కిన నాటకాంగముల దందడియెల్లను మేము ఖానుతో
 నక్కడఁ జూచికొందు" మనియాడుచు, దత్తునహాపురంబునం
 దొక్కని కాత్తమిత్రున కెదోయొకరీతి రహస్యమంపుచు
 రొక్కములిచ్చి, కార్య మనురూపముసేయఁగ వాని లోఁగొనె॥

ఉ॥ శీ వాడుచు బెండ్లికార్యమునెపమ్మున బంధులఁగూడి మెర్వడి
 వాడలవెంటఁబోవు నలవాటున కుత్తరువీయ ఖానుని
 వేడుచు సమ్మతిఁగొనుచు, వేగ రహస్యములంపె "న్యీస్తి లీ
 నాఁ డగుఁగార్య" మంచు శివనాథున కంత సతంజు పొంగుచు॥

ఉ॥ మున్ను వచించినట్టు లెటుపోదగువారల నట్టులంపి, తా
 నన్నిట జాగరూకుడయి, యర్హవిధంబున మాటువేసముల్
 గొన్న నిజానుయోధులకు గొంచు నెకాయకివచ్చి, చీకటుల్
 కన్నులుగుట్టువేళ సరిగాఁ దఱిసి మొగలాయిపాళెము॥

35

తే॥ భటులు దానును మోగలుభటులయట్లు
వేసములుమార్చి, జంకును వెఱపులేకి
వైరిసంకేత మెఱిగినవాఁడువోలె
నడిచెఁ దన్ని వేశములవెంబడి శివుండు॥

36

ఉ॥ 'మీ రెవ' రన్న - 'మీరెవరొ' మే మలవారె' యటంచు, 'నెందు కీ
దారుల వత్తు' రన్న - 'సరదారుల యుత్తరు' వంచు, నిష్ఠురన్
గూరినవారిఁ దట్టి 'యిటుకూడునె మేలొకనుఁ' డంచు, ధీరుఁడై
వైరుల హెచ్చరింపుచు శివప్రభుఁ డేగెఁ బురమ్ములోనికి॥

37

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి పరిశీలనసేసినయూర సాదులున్
గన్నపుదారులున్ దెలియుఁగాన శివప్రభుఁడున్ భటాశితో
నన్నియు దాటి, యొక్కట మహావిభవంబున సాగు మెర్వడిన్
బన్నుగఁజొచ్చి, 'యచ్చమగుబండుగుఁడై' చనె వారివెంబడిన్॥

38

సీ॥ వివిధవాద్యములఁ బాటవముఁ జూపెడివారి

'నా - సెబా' సని మెచ్చులాడియాడి,
చతుర నాట్యకళా ప్రసక్తి వొల్చెఁగుచోట
నుప్పొంగినటు తలయాఁచియాఁచి,
పనివాండ్ర గదిమి 'యాపని - యాపని' యటంచుఁ
దనపె త్తనమువెంటఁ జొనిపివొనిపి,
యిరువై పుదుట్టంబు లెవరైన వారితో
ననువుగా మేలంబు లాడియాడి,

తే॥ వారిచుట్టముగా వీరు - వీరిచుట్ట
మనుచు వారును దగినమర్యాద సలుప,
నన్ని కార్యముల్ దనవిగా నరసికొనుచు
నడిచె మెఱవడి శివుఁడు ఘంటాపథముల॥

39

ఉ॥ ఇంతటిలో ఘనాఘనము లేచి వడిక బెనువాన మూసె, ను
దాబ్బింతి జనంబు లెవ్వరికివారుగఁ బోయిరి, దీపపంక్తి వో
ధావంతము నిండె, ద్వారపరిపాలకు లాజడి నిల్వలేక స్థా
నాంతర మేగి, రంత ముదమంది శివాజి భటాళిఁ గూడుచున్॥ 40

సీ॥ * తన తొంటిదివనమందున ఖాను వసియించు
టరసి, తన్నిర్మాణ మెఱుఁగుఁగాన
వెనువైపు వంటయింటినిఁజేరు దారి గో
డలు దూకి పాకమంటపముఁ జేరె,
నపుడు 'రంజో' పండుగౌట నా నడురేయి
వండుచు బానసీం డ్రుండి రచట,
నొకని కిర్దురుగాఁగ నొడిసి యవ్వారలఁ
గిక్కురుమనకుండఁ గ్రుక్కి చంపి,
తే॥ ఖానుమేడకుఁబోవు మార్గమున కడ్డు
గోడ యిటుకలు మెల్లఁగా నూడఁదీసి,
లోని పటకుడ్యములఁ దీల్చి, గానుపడక
గదిని భటాలతో శివుఁడు సాక్షాత్కరించె॥ 41

ఉ॥ “ఖానుమహాప్రభూ! యెదియొగట్టిగఁ జప్పుడ, దొంగలేము, మీ
యాన” యటంచు నొక్క భటఁ డాడఁగ, ఖానుఁడు కోపగించి, “పో
రా! నెఱుంగి రం జెఱచి అచ్చయొనర్పకు” మన్న, నింతలో
ఖానునిరాణివాసము గకావికలేచి శివాజి గన్గొనెన్॥ 42

* It was Ramzan Some cooks were despatched by the Marathas without the least noise being made The wall dividing the outer kitchen had a small door in it, but the opening had been closed with brick and mud The Marathas began to take out the bricks and make an opening there Hacking a way through them (screen-wall after screen-wall in the harem) Shivaji reached the very bed-room of the Khan

చ॥ “ఇకఁ దడఁబాటు కూడ” దని యెంచి, శివాజి భవానిఖడ్గ మిం
చుక జల్లిపించి “లెమ్ము, కనుసోగల విప్పుము, ఖానుజీ! భయా
నకమగు రాత్రి - దొమ్మిగ రణమ్మగు రంగము - మేడలెక్కి హం
తకు లిదెవచ్చి, రింకనయినన్ నయనమ్ముల విప్పుఁగూడదో॥ 43

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు మొనగాఁడవటంచు బలమ్ములిచ్చి ని
న్ననిపె శివాజి నొంపఁ బునహపురిమేడల నాఁడువాండ్రితోఁ
బెనఁగుచుఁ బ్రొద్దుపుత్తువు, వివేకమొకో యిది? యిట్టివానికిన్
బచుపడునే శివప్రభునిబట్టఁగఁ బాణముబట్టి నిల్వఁగన్॥ 44

ఉ॥ వ్రాసితి వుత్తరంబును శివప్రభుఁ ‘గోతీయుఁ’ ‘గొండయెల్క’ గాఁ
జేసి, ప్రగల్భముల్వదరి చేతనువాతనుగాని కోతలన్
గోసితి, వన్నిటిన్ దడివి, గుత్తపుటుత్తర మీయ నింకు వేం
చేసితి, రోసమున్న దయసేయు, మొకొక్కటి యప్పగించెదన్॥ 45

ఉ॥ ఓ యవివేకుఁడా! యెఱుఁగవో? యిది కొంకణపీఠభూమి - స
హ్యాయత కూట కానన గుహ సుదురాసద, మిందు మావళే
బోయ - మరాట సింగములపొత్తున శూరతమేసి, రిట్టి సే
నాయుతుఁడౌ శివప్రభుఁ గొనన్ జనఁ గుత్తుక గాలమంటదే?॥ 46

ఉ॥ కూటికి గుడ్డకై పరులకొల్వినఁ పాణములమ్ము నీ చమూ
కోటుల శత్రుఖడ్గములకున్ బలివెట్టుచు, మీరు మేడలన్
బోటుల ప్రక్కలంటి గెలుపుంగొన నెంచెద, రిట్లనాథ హృ
తోక్కటర రక్తపూరములఁ గొల్పు విభుత్వము నోర్వవచ్చునే?॥ 47

చ॥ బడుగుబలంబు నాపదకుఁ బాపుచు, బన్నసరంబుకొల్కిగూ
డెడపినభంగి నిన్నుఁ బొలియింపఁగ నీనిశి నిట్లువచ్చి పైఁ
బడితి, నిజాంగనాజనముఁ పొసి, కటారును గేలబట్టి వె
ల్విడు, మిటుసేయ నీబలములక్షయ హాయిగ నిద్రవోయెడున్॥ 48

ఉ॥ ఇప్పటినిన్ను - నన్ను - రణ - మింతయుఁ బాదుషహా యెఱింగి, తా
నెప్పటికైన మాపయికి నిట్టిరుఁ బంపకయుండఁగాక, లే
కప్పటి కంపెబో కదియునాతఁడె మమ్ము నెఱుంగుఁగాక, రా
వప్ప! భవానిపేరఁ బునహపురికిఁ బొలిఁజల్లిపోయెదన్”॥ 49

చ॥ అను శివరాజ వేడి నుడులట్ల తళ తళలీను కత్తులన్
గని భయమాది ‡ బానుకులకాంతలు చప్పున దీప మార్చి, రం
గనలమఱుంగునన్ జూణిఁగె ఖానుఁడు, కార్యము దప్పునంచుఁ బై
కొని, శివయోధు లా శయనకూటమునెల్ల సడించి రేపునన్॥ 50

ఉ॥ చీకటికొట్టులోఁ, బదరుచేతులఁ గాళ్ళులఁ గీలగొంతులన్
గేకలువెట్టి మూఁగుచుఁ దెగించి పెనంగెడు నాఁడువాండ్రొ
నాకులచాటుపండు తెఱఁగొ మనఖానుని వెల్వరింపఁ, బె
ల్లకులమయ్యె మేడగదియంతయుఁ దేనియఁబట్టు చందమై॥ 51

చ॥ “అతివలజోలిఁ బోకుఁ, డెట్టులై నను ఖానునిఁ బట్టుఁ డంచు భూ
పతి యనఁ దద్భటుల్ గదియఁబట్టిరి, ‘డాఁగురు మూతలాడినన్
గతి చెడు’ నంచుఁ దెంపుఁగొని, ఖాను గవాక్షమునెక్కి దూఁకె, వాఁ
డు తొలఁగుసంతలోన ‡ శివుఁడున్ గరవాలము వైచె వానిపైన్॥ 52

ఉ॥ ఆ కరవాలువేరీటు పశుసంతకె ఖాను గవాక్షమున్ దిగన్
దూకుటఁ ‡ జేత్తివేల్లు తెగి తుఁకలుగాఁ బడె, సంతఁ బ్రాణర
క్షాకృతి నేడనో సురిఁగె ఖానుఁడు, వాని సడింప నల్గడన్
బ్రాకిరి శైవయోధులు, విపన్నత గొల్లున నేడ్చి రంగసల్॥ 53

‡ The Nawab utterly panic-stricken put out the candles and lights and remained concealed among the women. The Raja (Shivaji) dealt a blow three fingers were struck off

సీ॥ ఖానుకుమారుఁ డక్కడఁ బ్రక్కగదినుండి
దిగ్భ్రాంతిచే నేగుదెంచె నటకు,
నతఁ డడ్డమకాట గార్యవిఘాతముని రేఁగి
తానాజి వానిమస్తకము దునిమెఁ,
ద్రాటిపై దిగెడుసర్దారునొక్కని ఖానుఁ
డంచు నేసాజి ఖండించివైచె,
వారు వీ రాకవలివారు సర్దారులు
గుంపులై, పెను గండ్రగోళమయ్యె,

తే॥ † సంత శివభూపుఁ డుచితకార్యజ్ఞుఁడౌచు,
నాపదనుదెల్పు యుద్ధవాద్యములగదికి
నేగి భటులచే వాని మోయింపఁజేయఁ,
గిట్టునఁ బురంబు బహుజనాకీర్ణమయ్యె॥

54

ఉ॥ † “దొంగలు! శాత్రవుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! వారె! వీరె! యీ
భంగినిఁబోయి” రం చఱచి పర్విడువారలఁగూడి, తామును
“దొంగలు! శాత్రవుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! రండు! పట్టు! డీ
భంగినిఁ జూతురే?” మచుచుఁ బర్విడి రా శివుఁడు శివానుగుల్॥
మ॥ తన సంకేతమురీతిగా శివుఁడు తద్దగొమ్ము లూఁదింపుచున్,
దనకై వేచిన పింగళేశచివుతోఁ దా సింహదుర్గమ్ముకున్
జనె, నేతాజియు నూనెగుడ్డలసుడిన్ జాల్నివ్వటి లెత్తి, బో
రన వాద్యమ్ములఁ గొల్పి, శ్రీశివుని డాయబోయె సైన్యమ్ముతో॥

† They (the Marathas) entered the bandroom and ordered the bandsmen, as if from the Khan, to play

Page 101 J N Sarkar

† The guardsmen cried enquiring, “Where is the enemy?” With them he (Shivaji) also ran forth shouting like them, “Where is the enemy?” Page 42 Sabhasad.

సీ॥ కాత్రజకనుమమార్గమున వెల్లెడు దివ్య

టీల - మ్రోగెడు నగారాలఁ గాంచి,

వైరు లం దేగుచున్నారని తలఁచి, మో

గలునైననాథు లఖండబలముఁ

గొని వారి వెన్నాడి, కొండగుట్టలఁ జిమ్మ

చీకటి బిట్టు వీకాకుఁ గఱచి,

యది పెద్దమోసమాటరసి, చప్పిడిమొగ

మ్ముల సయిస్తాఁఖానుఁ గలిసి, రంత

తే॥ నతఁడు రెట్టింపుటలుకచి చ్చలముకొనఁగ

“శివపతిని బొగ్గు బూదిగాఁ జేసిగాక

విడువరా” దం చవుడ సింహగడముపైకిఁ

బ్రబల చతురంగవాహినిఁ బనుపుసేసె॥

57

చ॥ ‘ఇది యిటు లా’ నటంచు మునుపే తలపోసి, రణార్హ వస్తుసం

పద సకలమ్ము కోటపయి భద్రముగానిడి, మొగ్గరమ్ములన్

బదిలముసేసి డిక్కొని శివప్రభుఁ డుండె, మొగల్బలంబు లే

పుదనర దూకి, సింహగడముం దరియంచులఁ దాకి పైకొనెన్॥ 58

ఉ॥ మచ్చరమెక్కి కాపుగడమార్గములెంచక వైరు లండకున్

వచ్చెడుదాకఁ బొంచియు, శివప్రభుఁ డున్నటులే హఠాత్తుగా

నచ్చటికోటలెక్కి, నిశితాంబకవృష్టి పిరంగిగుండ్లకా

ర్చిచ్చును గ్రాఁగునూనియలచి తడియున్ గురియించె వారిపై॥ 59

శా॥ చక్రదూయుచు బాణముల్ మెయి సహస్రచ్ఛిద్రముల్ సేయ, నం

దుకై సీసపుగుండ్లు చిచ్చుమిసి యాయుర్వాయువుల్ దీయ, నే

ప్రక్కన్ నూనియమంటలన్ గమలి బొబ్బల్ బుగ్గలై యంగముల్

స్రక్కన్, మోగలుసేన లిట్లుచెడి యవోచివిచ్చె నలైవులన్॥ 60

శా॥ అంతః బ్రాంతములందుఁ బొంచుకొని నైన్యాధీశ్వరుల్, పింగళే
పంతుం డొక్కటఁ - బాలకరుండొకట నిర్వైపుం బలంబెత్తి, యు
ద్భాంతశాంతుల వైరులం దఱిమి నొంపఁజంప దిక్కేది, ప్రా
ణాంతాపత్పరిభూతమై మొగలునైన్యం బేగెఁ బూనాఁ జొరఁ ॥ 61

మ॥ తననైన్యంబు పరాస్తమై, తనప్రయత్నం బిట్లు విధ్వస్తమై,
తనయుండుఁ బనికత్తెలుఁ సతులు సర్దారుండునుం గూలి, కూ
లిసప్రేళ్లఁ దలకూలిన ట్లుపగతక్లేశుండునౌ ఖాను దా
పునఁ గొల్వై యుపచారముల్ వలికి రాపుల్ బంధు లుద్యోగులు ॥

తే॥ అంద జేతెంచి యుచితవాక్యముల నూఱ
డించుచున్నను, జస్వంతుఁ డించుకంత
యాలసించుటఁ దలఁచి, మున్నంటియున్న
యాసు ముడివైచె నిటుల సయిస్తఖాను ॥ 63

సీ॥ 'తఱివేచి కొలిచి యందఱు విచారింప నా
తఁడు కొంతతడ వేలతడసె' ననుచు,
'శివరాజఁ దఱిమి శిక్షింపఁ దానేగక
తనబలంబే యేలపనిచె' ననుచు,
'బదివేలబలముతోఁ బొదివి తానుండుత్రో
వనె వైరి యెటు దాటివచ్చె' ననుచు,
'దమ హైందవాభిమానముఁ జూపి యొళవిచ్చి
శివు రేపి మనల భంజించె' ననుచు,

తే॥ సాటిసరదారుడైన జస్వంతసింగుఁ
దప్పుదలఁచి, యాతనిపైనఁ దప్పుమోపి,
యెల్లసంగతు లపుడ సయిస్తఖాను
పాదుషాగారి కటు విన్నపమును బంపె ॥ 64

ఉ॥ “ఈ పునహాపురిన్ నిలుతుమే నికమీద శివప్రభుండు ప్రా
ణాపద సేయకే విడవఁ” డంచడలెత్తి, సయిస్తఖాను పూ
నాపురినిల్చి కార్యముగొనన్ జనవంతు వచించి, యాత్మర
క్షాపరుడౌచు నేగఁ దననైన్యముతో నవురంగబాదుకున్॥ 65

చ॥ జరిగినకార్యమందు శివు నాహస నిర్భరధైర్య శౌర్య ధీ
పరిణతిఁ గాంచి, “దైవబలపాకముతో నవతీర్ణుడౌ మహా
పురుషుఁ డితం” డటంచు జనముల్ హృదయమ్ములు విచ్చి, రొంటిపా
టరసి ప్రతిక్రియారహితుడై జనవంతుఁడు నిల్చె నచ్చటన్॥ 66

—•— సూరతుముట్టడి —•—

చ॥ ‡ తన యదలింపునన్ మొగలుదండులునున్ సరదాగ్లు భీతులై
మినుకుట - లోకమెల్లఁ దను మెచ్చుటఁ జూచి, శివప్రభుండు చే
సినపనికంటె నొండొకవిచిత్రము సాహసముం బొనర్చి లోఁ
గినయరులన్ మఱింతయణఁగింపఁ దలంచి, హితాళిఁ గూడుచున్॥ 67

మ॥ ‡ కొలువై యిట్లువచించె, “శత్రు లిపుడే కోల్కొంచురాజుల రిం
దుల, కేతెంచినఁగూడఁ దొంటివలెఁ జిందుల్ద్రొక్కలే, రింతలో
బలమున్ దెంపు వెలుంగ నొండొక రసాభాసంబుఁ గావిత, మీ
మెలపుంజూపి బలాఘ్యతారిపులకల్మిన్ గొంత కొన్నట్లుగున్॥ 68

తే॥ ఎదురెదురుయుద్ధముల మాని, యిందునందు

నింద్రజిత్తుపోరాటలే యెత్తవలయు,

దీనమనపైనఁ బ్రజ లభిమాన మెంచి

యరులతర మెంచి వారిపైఁ దిరుగవలయు॥

69

‡ He had gained an immense moral advantage by his nocturnal assault on Shaistakhan's residence . and he intended to pursue it with unrelenting resolution .. The financial prospects of such an enterprise, no doubt, proved a great inducement, but money was not the only incentive under which Shivaji acted He wanted to strike terror into the hearts of the enemy subjects P 32 Cosme-da-Guarda

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి మనతావు, జనుల్ మనవారు, వీరి ని
ష్పాక్షికసానుభూతి మనపై సహజమ్ముగ నుండు, 'బీజపూర్'
దక్షత నాగియున్న మనదర్పము దేశహితానురక్తి ప్ర
త్యక్షమ వారి కౌట మనయత్నముఁ దప్పఁదలంప రీజనుల్॥ 70

చ॥ ప్రజలకునై ప్రజాబలముపట్టుగ సాగువిభుత్వ మెప్పుడున్
విజయముఁ గాంచు, స్వార్థపరవృత్తిఁ జలంబు బలంబు చూపు భూ
భుజుఁ డతిచారదుష్ఫలితముల్ గను, నేఁ డవరంగజేబుది
గ్విజయము లట్టివై యుడుకుఁబెంచి, ప్రజాహృదయమ్ము నేర్చెడున్॥

ఉ॥ నొచ్చియు దక్షిణావనిజనుల్ బలవత్ప్రభు నాగలేక, తో
డిచ్చెడువాఁడు లే కణఁగి యీగతినుండిరి . వారి రేపుచున్
జిచ్చు గదల్చి శాత్రులఁ జెండితిమేని జనుల్ దమంతఁ బై
పెచ్చు పరాక్రమితు, రిటు వీఁగి యరాతిబలంబు పెంపఱున్॥ 72

ఉ॥ మోగలురాజ్య మింగు సడిముట్టి కలంచుచు, నస్మదద్యమం
బాఁగెడువైరులన్ దఱుములాడి తెమల్చుద మిట్టి మా మహి
మోగ మెదుర్పలేని - తమునోమఁగఁజాలని పాదుషాహిపై
నోగు మదిన్ దలంచి, మనయున్నతి కౌదలవతు రీప్రజల్॥ 73

చ॥ ఇటు బలహీనుఁడౌచు యవనేంద్రుఁడు నివ్వెఱ నిల్చుఁ, గాని యు
ద్భటుఁడగువీనికై ప్రజల దందడిగొల్పుట తప్ప, దిట్లు సే
యుట యొకరాజనీతి యిదియున్ యవనేంద్రులు నేర్చి, రైనఁ బై
కిటుతయు లోనిమార్దవముగా జళిపింతము చంద్రహాసముల్॥ 74

ఉ॥ ఇంతకుఁ గంటిలోనలుసు నీఁగఁదలంచినఁ దప్ప వొత్తిడుల్
గొంతకుఁగొంతయైనఁ గనుగ్రుడ్డున, కూరకయున్న నోర్చి ని
ద్రింతుమె? శస్త్రమున్ జొనిపితిసిన - నూఁదిన - న్జ్ఞులైనఁ గా
ర్యాంతమునందు నిండుకనులౌ నగ్గుమోములఁ గన్నఁ జాలదే॥ 75

ఉ॥ కావున దండయాత్ర లెసఁగఁ దొలి సూరతుఁ గొల్లకొట్టి యా
పై వెడలింత, మాపుర మపారధనమ్ముల కాటపట్టు డి
ల్లీవిభు రాజ్యలక్ష్మీకేఁ జలింపని యాయువుపట్టు దూరపుం
దీవులవారు నావికవిదేశవణికుల అచ్చపట్టగున్॥ 7

ఉ॥ పూనికమీఱ మోగలువిభుత్వపురక్షణ యున్న దుర్బలం
బైనది, వర్తకుల్ పలువురై - యెవరంతకువార లాత్మర
క్షా నిరతిన్ మెలంగుదురుగాన సుసాధము కార్య, మందు సు
శ్రీ నరిగొంచు, మించినయరిప్రభుత్వ జడిపించినట్లగున్॥ 7

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేనచివుఁ “ఊ, నిదియున్ దతరాజనీతి, హె
చ్చినపుకోటికో పణఁగఁజేయఁగ వేఱొకదారి లేదు, లే
దని వెనుకాడవో బ్రదికినంతకు బంధవిముక్తి లేదు కా
వున ముధిర్న మేమటక పోరుట మే” లన, సంతసింపుదున్॥ 7

తే॥ అల పరాసుల - నబిసీనియచుల గెల్వ
ననుచు నిరువైపు సేనల ననుపుసేసి,
సురథపట్టణమర్మమ్ము లరయ, నా
వరు “బహిస్సాయకుం” డనువానిఁ బంపి॥ 78

చ॥ శివపతి కొంతసైన్యమును సంహగడమ్ముచుగావ నిల్పి, శా
త్రవులను వేచియుండ సరదారులఁ గొందఱ కాడ్లవెట్టి, యు
క్తివులు చమూపతుల్ - యమునిగెల్చిన నాలుగువేలసేన వెం
దవులఁగ, క్షేత్రరాజమగు ‘నాసికఁ’ జూచునెపమ్మునన్ జనెన్॥ 80

చ॥ దినములు రెండఁమూఁ డచట దేవునిఁ గొల్చినయట్లు - కార్యమున్
గొనినటు లుండి, మున్నునుపుగూఢచరుం డరుదెంచి సంగతుల్
వినిచిన సంతసించి, యతివేలజవంబునఁ బోయె సైన్యముల్
గొని శివరాజు తత్పురము కోశయుగ మ్మనుమేర డాయఁగన్॥ 81

చ॥ సురధపురమ్మునన్ జనులు సూచనగా శివరాజువచ్చుతీ
రరసి భయమ్మునన్ బదరి, యచ్చట రక్షణలేమి నెంచి, కొం
దఱు ధనవస్తువాహనపదార్థము లబ్బినయంత గొంచు, వే
పఱచిరి వేలువేలుగ, శివప్రభుఁ డంతన డాసెఁ దత్పురిన్॥ 82

తే॥ ‘బర్హణపురమ్ము’ తోవన వచ్చి, యూరి
బయల నొండొక యుద్యానవనమునందుఁ
బటగృహమ్మున విడిసి, తత్పట్టణంబు
నాల్గుగవఁకులఁ దనదు సైన్యముల నిలిపె॥ 83

ఉ॥ † అంత శివప్రభుండు పురమందలి కొందఱుపెద్దలన్ - యశో
వంతుల - దాంతులన్ - ద్రవిణవంతుల నండకుఁ బిల్వఁబంచి, యే
కాంత మృదు ప్రియోచిత హితానునయోక్తుల భూతభావి సి
ద్ధాంతము దేశకాలవిహితమ్ముగఁ జూపుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 84

ఉ॥ “సోదరులార! నేఁడు పరిశుద్ధము భారతభూమి ధర్మ
క్షోదరశూన్యులున్ బలియురౌ పరరాజులపాలనమ్మునన్
జేదురు మేసి, లేవడిఁ గృశించి, యతంత్రిత కఱ్ఱునాఁచి, మ
ర్యాదకు దూరమై, పెనుచెఱుబడి ప్రేలుట మీ రెఱుంగరే”॥ 85

ఉ॥ గుర్చితి మింతకాల, మిదియున్ బలహీనత యయ్యె, నీవెతల్
దీర్పుట కెవ్వఁడైన నొక శౌంపరి ముందుకురాఁడు, వచ్చెఁబో
కూర్చియుఁ దేర్చియున్ బలముకొల్పదు లోకము - ప్రకటపొటులన్
మార్పుటెకాని, యిట్టి కసుమాల మదెంతని యోర్వనయ్యెడున్॥ 86

† Shivaji had publicly announced that he had not come to do any personal harm to any of the native or foreign merchants in the city (Surat) He had invited the foremost citizens to attend his camp outside the city gates and settle the ransom there Page 241 N S Takhakov.

ఉ॥ కావున నేఁ దెగించి బలఁగంబులఁ బెంచి యెదుర్చుచుంటిఁ బల్
తోవల, బీజపూర్విభుల తుందుడు కేవఱెఁ, దత్సహాయులున్
జేవదొఱంగి, రిప్పు డబిసీనియనుల్ - మఱి పోర్చుగీసులున్
లావఱిపోయి, రొక్క మొగలాయివిభుత్వము హుంకరించెడున్॥ 87

చ॥ ప్రిబలతరంబు మోగలుల ప్రాభవ మిప్పుడు, దాని నాఁగ న
ల్పబలము చాల, దాఁగక తొలంగిన శ్రేయము లేదు గాన ని
ప్పు బహుశ సైన్యముల్ విపులముల్ ధనముల్ పటు సాధనంబులున్
నిబిడముసేయుచుంటి, గమనింపుచు మీరుచు దోడ్పడవలెన్॥ 88

చ॥ కలదు బలంబు మిక్కుటముగా - రిపులన్ బులి వేటలాడుచున్
గెలుపుఁగొనంగ, నెట్టపనికిన్ ధనలక్ష్మి ప్రధానశక్తి; మీ
రలు సమయమ్మునెంచి, బవరమ్మునఁ గత్తినిఁబట్టకున్న దో
యిలిమునిఁగించి కల్మిగురియించిన సర్వముఁ జేసినట్లగున్॥ 89

ఉ॥ మీ రిడునాణె మొక్కొకఁ డమేయబలమ్మగు విష్ణుదక్రమై
వైరుల రూపుమాపు, మనపక్షమునం దమృతమ్మువోయుఁ, గె
దారమునందుఁ జల్లు బలితమ్మగు విత్తనమ ట్లొక్కొక్కఁడన్
నూఱులు వేలు పండు, నిది నూలొకన నే హలికుండ నయ్యెదన్॥

ఉ॥ దున్నెదఁ, బాపనంబు వడిఁ దోలెద, విత్తదఁ, గల్పుఁబాడెదన్
బన్నెదఁ గించె, ముచ్చిచ్చుపసిఁ బట్టెదఁ బైరుల మేయకుండఁగాఁ,
దన్నెదఁ జోరులన్, ఫలముఁ దప్పక కోసెద, నిందుఁ బాపమున్
బున్నె మదేదియైన నెడవోవక పూనిక నిర్వహించెదన్॥ 91

తే॥ నాప్రయత్నము సర్వహైందవ హితమ్ము
గా నెఱిగి తోడుపడువారిఁ గలిసికొందుఁ .

గానివారల నెట్లులైనఁ గలిపికొందు -

నయభయమ్ములు కార్యవృంతములు చూవె!॥ 92

ఉ॥ కావున మీరు సేయఁగలకార్యమునఁ హృదయమ్ములట్ల భాం
డావసథమ్ములఁ దెఱచి, యట్టులె మీపలు కాదరించు స
ద్యావులఁ బ్రోత్సహింపుఁ, డటుతప్పినవారలఁ దీర్చిదిద్ద సై
న్యావళి యున్న దాకొలిమియు దొగి సాగెను నెట్టిలోహముల్”

సీ॥ * అనుచు, ధీరోద్ధతులైన సైన్యాధీశు

లను బిల్చి శివవిభుం డనియె నిట్లు,

“చనుఁడు మీ రీసాధుజనులవెంబడి, వీర

లిప్పించుధనముల నిందుఁ జేర్పుఁ,

డటు పోనివారి కియ్యదనుఁ గార్యముఁ దెల్పి

నయభయసరణి ధనమ్ము గొనుఁడు,

ప్రతిఘటించెడు నెట్టిబలవంతు విషవకుఁ,

డతిలోభి దుశ్శీలు నడఁచివేయుఁ,

తే॥ డనదలను బీదలను సాధుజనుల బహుకు

టుంబులను ధర్మపరుల దండుగకుఁ బాపుఁ,

డన్నిజాతుల పూలు కాయలును బండ్లు

పత్తిరియుఁ గోయుఁ, డిది మాతృభాగ్యపూజ”॥ 94

మ॥ అని యవ్వారలఁ బంపి, మోగలువిభుత్వాజ్ఞఁ బురాధ్యక్షుఁడౌ
‘నినయథాను’ న కంపె వార్తలిటు “లోయీ! మేము నిజాడవ
చ్చిన ని వించుక తొంగిచూడఁ జనదో? ‡ చీకట్లు గోరాడు కొ
ట్టినఁ గూర్చుంటివి కోటమూసికొని, తిట్టుం గొట్టు దూరమ్ముగ”॥

* “The richest plunder never made him deviate from the rules he had laid down for its appropriation”

Page 238 James Grant Duff

‡ “The Governor , retired into the fort with what he had of the greatest value.”

P 178, “Life of the celebrated Sevagy” Cosme-da-Guarda

ను॥ శ్రీ హయనైస్యంబులఁ బాదుషాకొఱకు మే మార్జించియున్నాము, త
ద్యయముల్ దానె భరింప మున్నతఁడు వాగ్దానంబుఁగావించె, సుం
తయు దానిన్ వినిపించుకోఁ డిప్పుడు, నీదాక్షిణ్య మిట్లుండె, ని
ట్టియెడన్ మాపని మేము మాచుకొనుకంటెన్ మార్గ మొందున్నదే॥

ఉ॥ కావున నిట్లు వచ్చితిమి, 'కా' దన కీ విపుడైన మాకు రాఁ
బోవుధనమ్ము గుప్తముగ మోయుచు నప్పనసేయు, మట్లుకా
దా! విడదీసి నీపురమునంతయు దండుగుఁబ్బుకొందు, సై
న్యావళిఁ బంపి కోశగృహమంతయుఁ బెల్లుగఁ గొల్లగొట్టెదన్॥ 97

తే॥ ॥ అయిగువందలభటుల నీ కప్పగింపఁ,
దక్షిమి వారల వారిజీతములఁ దినుచు,
వారినోటను - బాదుషాగారికంట

దుమ్ముఁగొట్టితి, విపు డెందఁ దూతీచనెను?॥ 98

చ॥ దొరలమటంచు మాధరణిఁ ద్రొక్కి, యకార్యము లిట్లుసేయు మీ
పరువము నిల్వ దీప్రజలు పాదుషహ నెదిరింతు రేము కా
పరివలె వెంటనంటి తెగఁబట్టచు దక్షిణపీఠభూమి మీ
చరణము మోయనీ మిది నిజమ్మని తెల్పుము పాదుషాహికిన్॥ 99

చ॥ అని తగుదూతలన్ బనిచి, యంతకుమున్ను పురమ్ములోనికిన్
జనినభటాళి సేయఁగల సాధకముల్ గనుచుండె, నింతలో
ధన కనకాంబరాదులు నుదారమణి రమణీయభూషణున్
గొని చనుదెంచి రాభటులు గుంపులుగట్టుచు వేటువేటుగన్॥ 100

§ The Mughal Emperor had forced him (Shivaji) to keep a large army and he would force the Emperor to become its pay-master Page 241 N S Takakhav

¶ He used to draw from the Treasury the pay of 500 soldiers, but had so long appropriated the money without maintaining a proper force Page 107 J N Sarkar

సీ॥ తాముదెచ్చిన వస్తుతతి యొండొకండుగా

నర్పించి వివరమ్ములాడునప్పు -

“మముఁజూచి మిగుల సమ్మానించి యీ యమూ

ల్యధనంబు లర్పించి” రనుచుఁ గొంద,

“ఱిలుదూఱి బెదరించి బలవంతపఱచి, యీ

ధనము రాఁబట్టినా” మనుచుఁ గొంద,

“ఱిటునటుపాఱిపోయెడువారిఁ బట్టి, క

ట్టినమూటలను గొంటి” మనుచుఁ గొంద,

తే॥ తొకట వాగ్వాద, మొకట నాయుధముఁగొనుట,

పాఁతఱలఁ బెల్లగించుట, బందిగొనుట,

యాదిగా నందుజరుగు కార్యక్రమంబు

వేఱువేఱ కొందఱుభటుల్ వినిచి రంత॥

101

మ॥ “పరదేశీయ వణిగ్వరాలయము లీప్రాంతాన లేకున్కి, నె

వ్వరు వారున్ మన కడ్డురాకునికి, స్వస్వస్థానముల్ గాచుచున్

బరివారమ్ముల నిల్పుకొంటఁ గని తద్వైరంబునన్ బోక, మి

మ్మరయన్వచ్చితి నాజ్ఞవేచి” యని సైన్యాధీశుఁడొక్కఁ డనెన్॥

మ॥ “ఇనయత్థానుఁడు కోటలో జణిఁగె, నెంతేఁ గోట దుస్సాధ, మం

దున దానిన్ బెకలింపఁబోక, పురమందున్ రాజకార్యాలయం

బని యెందున్నను దాని లోఁగొనుచు, నానానూన సామగ్రులున్

ధనముల్ దెచ్చితి” మంచుఁ బలెన్ నొకసర్దారుండు సన్నాహియై॥

మ॥ “జనులెల్లన్ గుములొచు ఖానునినివేశస్థానమున్ జేరి ‘యో

యినయత్థానుఁడ! రమ్ము, మాకు దరిలేదే! పాదుషాగారిపా

లన మిట్లున్నదే! మిమ్మునమ్ముకొని కొల్లంబోతిమే!’ యంచు నా

లని నోనాడి” రటంచుఁ బలెన్ నొకసర్దారుండు సంతోషియై॥ 104

తే॥ “యవనులమసీదా - లచటి కైస్తవులమంది
రములు - హైందవదేవాలయములు నొరక,
పేదసాదుల నంటక వెడలునట్లు
నడిపితి బలంబు” లనె సైన్యనాథుఁ డొకఁడు॥ 105

చ॥ ఒరిగినకార్యమందుఁ దనసైన్యపతుల్ నడిపించుతీరు ని
బ్బరముగ నాలకింపుచు, శివప్రభుఁ డగ్గ విధంబుసేత కా
దర ముఖముద్ర సూపి, బెడిదమ్ములుసేతకు ధిక్కరింపుచున్
సురధపురంబు ప్రాగ్విభవశూన్యముగా ముగియించె ముట్టడిన్॥ 106

చ॥ అయిదుదినమ్ము లిట్లు పురమంతయు దండుగుబట్టి, కొట్లకుం
బయిగ ధనమ్ముఁగొట్టి, యరిపక్షములోకువ నారబట్టి, ని
ర్భయముగ సంచరించి శివరాజు బలమ్ముమరల్చి వీటికిన్
బయనముదీర్చె - నా ధనము బండ్లు కరుల్ హరు లెడ్లు మోయఁగన్॥

ఉ॥ “ఇంతటఁ దీటిసోయెనని యెఱచకుఁ, డీ మొగలాయిపొత్తు మీ
కెంతకుఁబాయ దంతవఱ కీయడియాలము తప్పదాట, వి
క్రాంతినిఁజూపి వీరియధికారముఁ బాపుఁ” డటంచు నూరిలో
నంతటఁ జాటఁబంచి, చనె నాతఁడు రాయగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 108

ఆ॥ మనసుచిన్నవోయి మఱుఁగుచు, నపురంగ
బాదులోన నులికిపడు సయిస్త
ఖానుఁ డింతయెఱిగి సేనలఁ బంపె, శా
త్రవులు తెఱచియున్నతలుపు మూయ॥ 109

ఉ॥ చారులు దెల్పఁగా జరుగుసంగతులెల్ల నెఱింగి, పాదుషా
గారు శ్రీ “సయిస్తఖానుఁ డధికారముచాలనివాఁ” డటంచు ని
ర్ధారణసేసి, ధీరు యువరాజుఁ గుమారు ‘ముజంప్రభు’ సుబే
దారునిఁజేసి పంపె ద్వరితమ్ముగ దక్షిణపీఠభూమికిన్॥ 110

§ The Emperor heard of the disaster and ascribed it to the

తే॥ ప్రబలతరుడౌ శివాజిధూర్తత నడంపఁ
జాలని సయిస్తఖాను బెంగాలుసీమఁ
జేరఁగాఁ బంపి, జన్వంతసింగు నందె
నిలిపె, యువరాజునకుఁ దోడుసలుపుకొఱకు॥ 111

ఉ॥ “దక్కనురాజ్యమున్ మనకు దక్కఁగనీని శివాజి నెట్టులేఁ
ద్రొక్క” మటంచుఁ దండ్ర తనతో ననియుండ, ముజంప్రభుండు దా
నక్కడఁజేరి వేడుకల నాటలఁ బాటల వేటలన్ గడున్
జొక్కుచునుండె, భోగవివశుల్ నిజధర్మము నిర్వహింతురే॥ 112

—❖— షాజీ మరణము — శివాజీ విచారము —❖—

చ॥ సురధపురంబు కొల్లగొని శూరుడు శ్రీశివరాజు వేగ ‘రా
యరిగడ’ మందుఁజేరుసమయమ్మున కొండొకవార్త వచ్చె - “భూ
వరుడు షహాజి వేటనడుపన్ జని వచ్చుచు, దోవ ‘బేదనూ’
పురికడఁ దేజినుండిపడిపోయి గతించె” నటంచుఁ దీవ్రమై॥ 113

చ॥ పిడుగునుబోని యీనుడి చెవిబడఁగా శివరాజు ఖిన్నుడై
తొడిబడుమేన నెవ్వగలదూలుమనంబున వాడుమోమునన్
నడిచి, విషాదపూరిత జనమ్ములమోము గనంగలేక, చె
ల్వుడిగినమేడకున్ జనె నయోమయ గాఢతమో విలీనుడై॥ 114

సీ॥ తనుఁ గనుఁగాది చూపినవత్సలత తలం

పునఁబాటఁ గరఁగుతెప్పను దుడిచి,
తనకోసమయి భరించిన తీవ్రవేదనల్
తలపోయి గుండెతత్తటముఁ గుడిచి,
తన దేశ మత జాతి ధర్మరక్షణ గోరి
పడినపాటున గాఢభక్తిఁ గఱచి,
కడసారి తనుఁజేరి కనుఁజేరి యమృతంబు
గురియుమాటలఁ జల్వపొరలు తెఱచి,

తే॥ యాకసమువోలెఁ దన్నెందు నావరించి
యున్న పెనుప్రాపు విరియఁ - దా నొంటిపాట
నిలిచి నల్లెంచి, మనసంటి తెలియరాని
మరులుపొంగున శివరాజు కరఁగిపోయె॥

115

చ॥ కదలినగాలి తండిదరిగా సగపాలగు తల్లివైపున
గదియఁగ, నామెరూపు - తడికన్నులతో, విడఁబాటువేణితో,
గుదిలినబుగ్గతో, బసుపుఁగుంకుముఁబాసిన ఫాలరేఖతో
మదిఁ గనిపింప నెవ్వగలమగ్గి శివప్రభుఁ డొల్లఁబోవుచు॥

116

ఉ॥ “ఇంతలు సేయునే విధి! యొకింత కొంతయులేక శాంతియు
దాంతియు దైవభక్తి జననవ్రతమై మను పుణ్యమూర్తి కీ
వంతలు రాక యొప్పునె! తపంబు పతివ్రత కిట్టిదంచు దృ
ష్టాంతముసేయు సాధ్వీ కిది యగ్నిపరీక్షకుఁ దక్కి-పోవునే!”

117

సీ॥ ఏ నీడచల్వలో నెద నూటడించి, నా

తలిరుఁ బ్రాయపు వసంతములు గడపె,
నే ప్రేమపాత్తులో నింతనాపడి, మదు
ద్యమ బీజకృతి వానతఱులు గడపె,
నే ప్రాపుమంచియ లెక్కి, నేఁబెంచుపై
రులకాపుగడ శరత్తులను గడపె,
నే ధర్మపీరిఁ జోఁటెనసి, పండినపంట
సిరి చవిఁగొంచు శైశిరముఁ గడపె,

తే॥ ఆ మహాభాగ్య మొకఁడులే - కన్నియుండి

యన్నియును లేనిదై, మరణైకశరణ

మెంచి శోకసమాధి సాధించు తల్లి

మొగము నెటుసూతుఁ! జూడ కేపగిది నిలుతు!”

118

చ॥ అను తలపోతలన్ శయనమంటె శివప్రభుఁ డా విషణ్ణమూర్తినిఁ గననోడి, యోడినమదిన్ బురమెల్లఁ దపించె, నంత నొయ్యనఁజని పింగళేశచివుఁ డౌచిత్యున్ దగ వోర్చి గూర్చి, నేర్చిన హితసూక్తు లీగతివచించె శివప్రభు నూఱడించుచున్॥ 119

చ॥ “అవును, మహాప్రభూ! విధినియంత్రణ యట్టిది, యెట్టివారికిఁ భువనములందు నిట్టివిధముల్ మఱి క్రొత్తలె? తీరమాఁగుపండ్ల పహజీవిభుండు సుకృతాత్ముఁడు ధూర్వహు మిమ్ముఁగాంచుట యవిరళ తత్తపఃఫలము లంతటివారికిఁ జింతసేతురే॥ 120

చ॥ జరిగినదెల్ల లోకసహజమ్ము, నిజమ్మున కాయదృష్టముల్ జరిగినవారు లేరు, మనచక్కటి దిద్దఁగ నెల్లకాలమున్ గురువులు నిల్తురయ్య! తమకున్ వినిపించెడు పాటివార లెవ్వ! రిదియటుండ - నొండొకటివచ్చుటఁగూడఁ దలంపుఁ డియ్యెడన్॥

చ॥ మునిగిన డీవయాత్రఁ గడమునకు ముగింపఁ దెగించు జీజియా జననిఁ దలంపుఁ, డాపరమనాధ్వమతంబు మఱల్ప మాకుమా కనువగునే - త్వదీయ వినయానునయ ప్రణయానురోధముల్ దనిపిన ప్రార్థనాంజలికిఁ దప్పఁ? బ్రభూ! యిపు డొల్లఁబోదురే॥ 122

చ॥ ఎదిగెడు రాజ్యలక్ష్మీ నొకయెత్తు - నిరాశకుఁ బ్రాణవృంతముల్ చిదిమెడు మాతృదైవతముసేవ యొకెత్తుగ నుద్ధరింప, నీయద నొకతెప్పవాటయిన నాఁగఁగరానిది, వైవమిట్లు మీ హృదయపరీక్షసేయుననియెంతుఁ, బ్రభూ! కనుఁ డుత్తరక్రియన్॥

చ॥ అని వినిపించుపల్కులఁ గృతాదరుడై, శివరాజు మంచువాసిన విరిదమ్మి - మబ్బుఁజొరఁజిమ్మినచందురునట్లు తెల్వబొందిన మొగమెత్తి, ముందు గమనించి విధేయములన్ విధింప నూలొనియె, వివేకవిశ్రుతులకున్ క్షణికమ్ములు మోహమూర్ఛనల్॥

చ॥ తరఁగలు దారసిల్లు రుదితమ్ములఁ జమ్ములువాఱు తల్లి డ
గ్గటి, శివరాఁజు శాంతిచులుకమ్మున లోమరులంటుపల్కులన్
దరికొనువేడి నార్చి, యెడఁదన్ నెనరెత్తు కడిందిపూనికన్
మరణవినిశ్చయం బుడిపి, మైకొలిపెన్ మమతానుబంధముల్॥ 125

చ॥ చలచలఁ గ్రాఁగుపాలు - నలుచక్రియసాగిన గాలిసోఁకులన్
గలఁకలుదేటి మీఁగడలు గట్టుచునుండఁగఁ - గన్నబిడ్డకాఁ
గిలియగు చేమిరిన్ గొని సుఖంపుచుఁ, బ్రాగ్గుణ నామ రూప వృ
త్తుల విడి తన్మయంబయగుఁ , దోరముతాఁ జమి కన్నకూరుముల్॥

తే॥ పతిమరణ శోకవహ్ని తప్తమగుమనసు
పుత్రవాత్సల్య పీయూషమున శమింపఁ
గనుచు, జీజియా జీవితకాళరాత్రిఁ
గలుగు హైందవోదయరక్తిఁ గనులుదెఱచె॥ 127

ఉ॥ తీఱినతండ్రికై ఋణముదీఱఁగ నుత్తరలోక సల్కిరియల్
దీటిచి, శాశ్వతంపుసుగతిఁగన నుత్తమ దానధర్మముల్
గూరిచి, తద్వియోగమునకున్ మదిఁ గుందెడువారి కూటటల్
గూరిచి, రాజకార్యములకున్ గొలువిచ్చె శివప్రభుండొగిన్॥ 128

తే॥ పితృధనముపేరుగా రాజబిరుద మూని,
నాఁడుమొదలుగాఁ దనవేర నాణెములను
వెలయఁగాఁడేసి, మోగలు విభుతపై నఁ
దొంటివలె దండయాత్రలఁ దోలనెంచి॥ 129

❦ దండయాత్రా విజయములు — సముద్రప్రయాణము ❦

మ॥ తనసర్దారులతో వచించె, “మనపై దండెత్తి రాకుండె లోఁ
గిన యీమోగలుసేన, ఖానుఁ డిపు డేగెన్ దూరదేశమ్ము, వ
చ్చినవాఁ డాయువరాజు బాలుఁ - డతులశ్రీ లాలనోన్మత్తుఁ : డా
తనిజస్వంతుఁడు వానిమీఱఁ, డగుటన్ దర్పంబు చూపందగున్॥ 130

సీ॥ గుట్టపుదళముఁ బైకొలిపి, నేతాజి మో
 గలురాజ్య మొకవైపు గలఁచవలయుఁ,
 గడఁగి మోరోపంతు కాల్బలమ్ములఁ గ్రమ్ము
 కొని వేఱొకటఁ గొల్లగొట్టవలయుఁ,
 గడతాజ సేనతోఁ గదలి, మక్కాయాత్రి
 కులనుండి పన్ను గైకొనఁగవలయు,
 నౌరంగబాదుతో నహమదునగరుచాం
 తమునెల్ల నే దందు తఱుమవలయు,

తే॥ సింహగడమాది మనదుర్గసీమ లేలు
 చున్నవారికి మీర లొక్కొకఁడుఁగూడ
 నెపుడువలసిన నపుడు తోడుపడవలయుఁ,
 జనుఁడు మీరు, మీపనులందు జయముఁగొనుఁడు!"॥ 131

మ॥ అని యవ్వారల నందఱు బనిచి, సైన్యాటోప మేపారఁగాఁ
 జని, యౌరంగపురమ్ముదాక రిపురాజ్యంబెల్లఁ గారించె నెం
 దును దానై శివరాజు, సైన్యపతులు దుర్వారులై గెల్చి రా
 త్న నిదేశంబులఁ, దద్విజృంభణము తద్దెన్ మించె సత్వైపులన్॥ 132

మ॥ జనవంతుం డొకసారి సింహగడమున్ సాధింపఁగానెంచి, సై
 న్య సమూహమ్ములఁ గోటఁజుట్టుకొని సన్నాహంబునన్ బోరె, సై
 న్య సమేతంబుగ నింతలో శివవిభుం డచ్చోటి కేతెంచి, వె
 క్కసపుంబోరున వానిఁదోలె నపురంగాబాదులోఁ దూఱఁగన్॥ 133

ఉ॥ ఈగతి రేబవల్లు చరియించి, శివప్రభుఁ డొక్కయెత్తునన్
 మోగలుసేనలన్ దఱిమి పోరుచునుండ, బిజాపురీంద్రుఁ డ
 ట్టాఁగుచుఁ దొంటిసంధి విడనాడి, శివాజి కొసంగియున్న భూ
 భాగము లోఁగొనందలఁచి పైకొని, కైకొనెఁ గొన్నిదుర్గముల్॥ 134

చ॥ జరిగినకార్యమున్ విని వెసన్ శివరాజు బలమ్ముతో బిజా
పురపతిసేనఁ దాకి, పులివోలఁ బయిబడి ఖడ్గధారలన్
నటకుచుఁ దాటుమార్కొలిపి నల్లడఁ బాటఁగఁ దోలె, నాటి స
గరమున నాఱువేలబలఁగంబు బిజాపురివైపు యాపఱెన్॥ 135

ఆ॥ వె॥ అంతఃబోక వారిప్రాంతరాజ్యము కొల్ల
గొనె బిజాపురంబుకోటదాక,
నతనిధాటి కోడి యణఁగి, బిజాపురీ
శ్వరుఁడు తొంటిపొత్తు సవదరించె॥ 136

చ॥ ఇటుల బిజాపురంపుదుడు కేపటజేసి, శివప్రభుండు - ము
న్నటివలెరాక మోగలు లణంగుట నెన్నుచు - వారినాఁగ న
చ్చట బల మింతవెట్టి, పెలుచన్ 'బసనూరు' పురమ్ముఁ గన్పుకొ
ట్టుట కెదనెంచి యేగె సుభటుల్ దనుఁగొల్వఁగ నోడలెక్కుచున్॥

చ॥ ‡ సురథపురంబువోలె బహుశో ధనశోభి యశో వశంబుఁ ద
త్పురముచు ముట్టి, యందుఁ బరిపూర్ణధనంబులఁ బట్టి, 'కారువార్'
పురముచుగూడఁ గొట్టి ఘనముల్ ధనముల్ గొనె, నందు నెమ్మదిన్
గఱచిన యాంగ్లవర్తకులు కానుకవెట్టిరి వేయిరూప్యముల్॥ 138

ఉ॥ ‡ పూర్ణజయంబుతోడ గుణపూర్ణుఁ డతండు బలమ్ముఁదిప్పి 'గో
కర్ణముఁ' జేరి శర్వుఁ బురఘస్మరుఁ గొల్పుచు దానధర్మముల్
కర్ణుఁడువోలె సల్పి, బలఁగమ్ములఁ గొల్పడఁ బోవఁబంచి, తా
నర్ణవయాత్ర సేయ మనసై చనెఁ దోడిభాగిఁ గూడుచున్॥ 139

‡ (శివాజి) బసనూర్ పట్టణముపైఁ బడెను సురథ్ పట్టణమువలెనే యాపట్టణమును
కొల్లగొట్టి యసంఖ్యధనము సంపాదించి శివాజి గోకర్ణమునకుఁ బోయెను కారువార్
పట్టణమువారును కప్ప మీయవలసినవాస్తరి ఇంగ్లీషువారు శివాజికి వేయిరూపాయ
లప్పనమిచ్చిరి అక్కడనుండి భూమార్గమున వైన్యమునుబంపి తాను జలమార్గమున రాయ
గడమునకు బయలుదేరెను

పుట 138 కె వి లక్ష్మణరావు

—•— ఔరంగ జేబు శివాజిపైకి జయసింగును బంపుట —•—

చ॥ శివపతి దండయాత్ర లిటుసేయుచు దక్షిణపీఠభూమిలో
నెవనిని మోయనీక బలుపెక్కుటయున్, జనవంతుఁడాది యో
ధవరులు తాళజాలక యధాయధలాట యెఱింగి పాదుషా
రవులుచు, నెట్టులైన శివరాజునడంప మదిక్ దలంచుచున్॥ 140

సీ॥ తన రెండువేలసర్దారుల మేల్బొంతి,
ఘన రణ శతము నెల్పిన వలంతి,
ముచు జహంగీరుకొల్పెనయు మేధావి, బా
ల్యమునుండి కరిన శస్త్రైకదీవి,
రాఘవులకులాంబరజ్యోతి, 'కచ్ఛహా'
క్షత్రియ వీరవంశ ప్రభూతి,
మానసింహుని మన్నఁడౌ నీతివేది, 'యం
బరు' దేశ రాజ్యరమా వినోది,

తే॥ యైన జయసింహు సర్వసేనాధినాథు
సలిపి, యేఁబదివేలసేనల - దిలేరు
ఖానుఁడాది సర్దార్లఁ బెక్కిండ్ర నిచ్చి
కొలుపులోఁ బెద్దసేయుచుఁ బలికె నిట్లు॥ 141

ఉ॥ “ఓ యనమాన పౌరుషగుణోజ్జ్వలుఁడా! శివరాజు దక్షిణా
శా యజమానుఁడై ప్రబలి సర్వము లోఁగొనుచుంటాగాక, య
త్యాయతమైన మాప్రభుత నాఁచికొనన్ జెలరేఁగియుండె, నా
మాయమరాటవీరు వడిమాన్పనిచోఁ బరువంబు నిల్చునే!॥ 142

ఉ॥ పంపినయోధు లా కుఱుచపాటిమరాటకు నోహటింపుచున్
గంపితులై యడంగిరి; మగంటిమిఁ గాఁకలుదీటి, వైరిఁ బా
టింపనిమేటి వీవయిన డీకొని వాని నడంగఁద్రొక్కు మా
తెంపరియింద్రజాలము మదిక్ గమనించి పరాక్రమించుమీ!॥ 143

తే॥ నీబలము నీతిచాతురి నెగడఁజేసి,
 యతఁడు గతిలేక 'మీచిత్త' మనెడుదాఁక
 నడుగు మఱలింపకుము, విజయమ్ముగొ"మ్మ
 టంచుఁ బాదుషా జయసింహు ననుపుసేసె॥ 144

ఉ॥ అంతటికొల్వలోఁ బదుగురాపులలో మనసిచ్చి పాదుషా
 యంతటివాఁడు మెచ్చుకొని యాజ్ఞయిడఁ జయసింగు పొంగి, "దు
 ర్దాంతు శివాజి నెట్లయిన దర్పమడంచి జయింతు, నెట్టి వి
 క్రాంతినిఁ జూపెనైనఁ దొలఁగఁ జన నీ" నని పంతమాడుచు॥ 145

చ॥ సెలవునుబొంది, సొంతమగుసేనల నిర్వదివేలఁ, బాదుషా
 సెలవున వెంటవచ్చు పటుసేనల నేఁబదివేలఁ, దోడుగా
 నలము దిలేరుఖాను మొదలౌ సరదారులఁ, బెక్కులౌ పిరం
 గుల రణసాధనమ్ములను గొంచు వడిఁ నడిపించెఁ బైనము॥ 146

సీ॥ చతురంగబలము లుత్సవమొప్పు నడిపించి,
 పాఠ్ఠసీమల నొక్కగంతు వైచి,
 వింధ్యాటవీ కూటవీధుల డిగఁబాటి,
 నర్మదా పులినసంతతుల దాటి,
 యశారంగబాదు డాయఁగఁబోయి, యువరాజు
 నకుఁ బాదుషాహియానతి వచించి,
 పునహఃపురమ్ముదాపున కేగి, యటనున్న
 జనవంతు డిల్లికి సాగనంపి,

తే॥ అల శివప్రభుఁ డతనిసైన్యాధిపతులు
 దండయాత్రలకేగి రాకుండు తెఱిఁగి,
 ఘనుఁడు జయసింగు తనబలఁగములఁ దోలి
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥ 147

సీ॥ 'కుతుబుదీన్' సైన్యసంతతు లేడువేలతో
 'జున్నరు' ప్రాంతముల్ చుట్టుకొనఁగ,
 నాలుగువేలసైన్యముతోడ 'నితిషాము
 ఖాన్' 'పునా' ప్రాంతముల్ గాచికొనఁగ,
 'సయ్యదబ్దుల్' సహస్రత్రయసేనతో
 'షిర్వాలు' ప్రాంతముల్ చేకొనంగ,
 'దావూదుఖానుడు' దళ మైదువేలతో
 'రాయరీ' ప్రాంతముల్ అచ్చగొలుప

తే॥ గుఱ్ఱములదండు - పెనుతుపాకులబలంబు
 కడఁగి యందందు శృంగాటకములు గావ,
 నాజ్ఞయిడి, కార్యశూరుఁ డయ్యంబరీశుఁ
 డన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

148

సీ॥ తమకు సాయముఁజేయఁదగు నంచు బీజపూర్
 ప్రభునితో రాయబారములు సలిపి,
 శివరాజునకు శత్రులవువారి దరిఁజేర్చి
 బలమిచ్చి తమకుఁ దోడ్పడఁగఁజేసి,
 కులబంధులకు సైనికుల కసూయ రగిల్చి
 కుగ్రద్ధులై శివుని మార్కొనఁగ రేపి,
 యాంగ్లేయులను - జింజిరాధిపులను - బోర్చు
 గీసుల నుసికొల్పి యీసుఁబెంచి,

తే॥ ప్రబలతర దుర్గములనెల్లఁ బట్టుకొనుచు,
 దక్కీనవి దక్కీనట్లు విధ్వంసపఱచి,
 యంబరీశ్వరుఁ డెందుఁ దానై తెగించి,
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

149

మ॥ పటుసైన్యంబులతోడఁ జన్న శివభూపాలుండు రాడయ్యె ని
 చ్చటి 'నేతాజి' బలంబుతోడఁ బరరాజ్యప్రాంతముల్ కొల్లగా
 ట్టుట కేగెన్ 'గడతాజి' యొక్కఁడు పరాటోపమునన్ దూతె ని
 ల్లటమైనట్లు మొగల్బలంబు నలుమూలల్ ముట్టె నారాజ్యమున్॥

మ॥ జయసింహుండు స్వకార్య మింతసులువై సాధింపఁగానొట కు
 త్స్నేయమున్ బొంది, పురందరమ్మును జయింపన్ మేటిసైన్యంబుతో
 జయశీలుండు దిలేరుఖాను మొదలొసర్దారులన్ బంపి, ని
 ర్భయుడై తా నరికట్టె సింహగడమున్ బాహుబలోత్సాహియై॥ 151

ఉ॥ నాలుగువైపులన్ గిరిగణమ్ములతో బలుపెక్కి, యాకసం
 బేలఁగ నాల్గువేలడుగులెత్తున శృంగముపైఁ జెలంగుచున్,
 నాలుగుమైళ్ల వర్తులమునన్ దిగువన్ బెనుకోట - పైన ను
 ద్వేలపు దుర్గరాజమయి, వెల్లుఁ బురందర మప్రధృష్యమై॥ 152

ఉ॥ అన్యులు చేరరా కొరసి యన్నకుఁ దమ్ముఁడువోలెఁ జెంత నీ
 శాస్యమునన్ 'వజీర్' గడ మసాధ్యము తోడయి నిల్వఁగా, నసా
 మాన్యమెయకా పురందర మమందజవమ్మున లగ్గవట్టఁగా
 సైన్యములెల్ల డీకొలిపి, చయ్యనఁ దాఁకె దిలేరుఖానుఁడున్॥ 153

ఉ॥ కోటకుఁబై శివాజియనుగుల్ - దిగువన్ మొగలాయిసేన బా
 హుటముగా నెదిర్చి రణమాడుచునుండఁగ రెండుమాసముల్
 దాఁటె, దెగించి కందకముఁద్రవ్వచు మందురగిల్చి, మోగలుల్
 కోట నొకింట సందువడఁగూల్చి చొరంబడి రక్కసింపుచున్॥ 154

చ॥ యవసవిజృంభణమ్ము నెఱుపారినతెప్పల నప్పళించి, రెం
 డవ యభిమన్యుఁడోయనఁ గటారి తటాలునదూసి, వాహినీ
 ధ్రువఁడు 'మురారి' దుర్గపతి దర్పమునన్ బులివోలెదూఁకి, య
 య్యవనులఁ దాఁకె, దాఁకి రసమార మరాటులు మావభాభటుల్॥

చ॥ తుముల మహాహవమ్మున గుదుల్లుదులై పడ వైరి కంఠనా
శములచు ద్రుంచి, కొవికొసలన్ వెలిజిమ్ము కవోష్ణ రక్తపూ
రముల వసంతమాడి శివరాజచమూపతియున్ భటాళియున్
గమిగొని శత్రునైన్యముఁ గకావికఁ దోలిరి కోటవెల్వడన్॥ 156

ఉ॥ పర్వతపంక్తినుండి దిగువన్ బడ దూకు మహాప్రవాహమ
ట్లోర్వనిధాటిఁ జొచ్చుకొనియున్ గవియన్ బటతెంచు నైరులన్
బర్వతమట్లు నిల్చి తెగబట్టుచు వెనకకు నెట్టుచున్, సమి
ద్ధూర్వహుడౌ మురారి తనతోయమువారల నిట్లుపేర్కొనెన్॥ 157

ఉ॥ “పోరులఁ బచ్చి నెత్తురులబుగ్గలు కన్నులఁజూచి, మావళే
వీరులునున్ మరాటు లెదఁబేర్చినచిచ్చున మచ్చరింపుచున్
గోటలఁ గండలన్ జదిమి కుప్పలువోయక, నజ్జగుజ్జగా
వైరులయంగముల్ దఱిగినైవ, కలంతులఁ గాలుమార్తురే?॥ 158

చ॥ రభసపుదండయాత్ర శివరా జొనరించినవార్త ముందు వా
గ్విభవమువోసి చారణులు గేయములన్ బచరించువేళ, మా
ప్రభుకుల వీరయోధులుచు వారియచుంగులు చంద్రితారలై
నభమునఁ దేజరిల్లఁ, బ్రధనంబున మీవడిఁజూపి గెల్వఁడీ!॥ 159

చ॥ కదలినకాలు త్రిప్పకుఁడు, కట్టలుకన్ బయికెత్తు ఖడ్గమున్
డెదరఁగనీకుఁ, డెవ్వఁ డెడసేసిన దూసిన జాటనీకుఁ, డీ
పొదివిన శత్రునైన్యములఁ బుల్కుచు ‘హు’ ప్పని యూదుదాక మీ
పద నుడివోవనీకుఁ, డెడఁబాయ కపాయముఁ బాయఁదట్టుఁడీ!॥ 160

ఉ॥ మించెడు దేనినైన సుతిమించఁగనీ కడఁగించి, తొమ్మునన్
దించెడు నీఁతెనైన నలఁతిన్ దొలఁగించి, రణోర్వి నెందు న
ర్తించి, సమగ్రక్షణ విధించి, మదించిన వైరిగాత్రముల్
చించి కలంచ నేగల నజేయుడ, లెం డరిసేనఁ గూల్చుఁడీ!”॥ 161

చ॥ అనుచు మురారి సైనికహృదంతరముల్ పులకింప నాడి, పై
కొను నరివీరహంకృతులకున్ గనలంటి కటారిదూసి, చెం
గున రిపుసేనపైఁ గవినె, గొబ్బునఁ దద్భటులెల్లఁ బెల్లు మా
రొగ్గని రిటు రెండుపక్షములకున్ బెరుసంగరమయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ క్రిందునుమీఁదుఁ జూడక శైగించి పయింబడి, యీఁటెపోటులన్
గొందులుద్రవ్వ, బల్లెములఁగ్రుచ్చి, కటారులవచ్చి, బాకులన్
బొదెపువేటునన్ దిగిచి, శౌర్యధనుల్ శివరాజసైనికుల్
చిందులుద్రొక్కి రాద్రవివశీకృతులై విహరించి రయ్యనిన్॥ 163

చ॥ బిరుదుమగంటిమిన్ మొగలువీరులు బారులుదీరి వైరులన్
దఱుముచు, వారు పైఁబడినఁ ద్రచ్చుచు, లోఁగినవారియంగముల్
నఱకుచుఁ దారసిల్లి, రయినన్ దెగిపోరు మురారి కోల్తలన్
భరపడి, మూఁడుమా ర్లొదిగి, పైకొని రెప్పటికప్పు డీసునన్॥ 164

చ॥ * భరపడియున్ జమూపతులబల్పున ముందుకుసాగి, శాత్రువుల్
దఱిమినఁ బర్వులెత్తు మొగలాయిబలంబున రెండువేలపో
టరులు గతాసుతొచు నిబిడమ్మగు స్వామిహితమ్ముఁ జూపి, రి
త్రక్షిఁ దనదండుఁ బైకొలిపి తాఁకె మురారి యగాతివీరులన్॥ 165

చ॥ * ఒదిఁగెడు నాత్మసైనికుల - నుద్దవిడిన్ బయికొన్న శాత్రువా
భ్యుదయము - నద్వితీయుఁడయి పోరు మురారి భుజామహత్త్వమున్
మదగజమెక్కి దూరమగుమాఁబునఁ జూచి, దిలేరుఖానుఁ డి
య్యదనున సుంతయేనిఁ దడవైనఁ గడున్ జెకు నంచు నెంచుచున్॥

* వాండు (మోగలులు) పారిపోవునప్పుడు వారివెంటఁదగిలి దుర్గాధీశుఁడు
రెండువేల మోగలుసైనికుల నఱకెను దిలేరుఖానుఁడు వీనుఁగుమీఁదఁ గూర్చుండి
యుద్ధమంతయుఁ జూచుచుండెను తన సైనికులు పారిపోవుట చూచి .. . నూటిగా
తాళమువేసి దుర్గాధిపుఁడైన మురార్బాజీని పడవైచెను

చ॥ పరులకుఁ జూడరాని యొకపట్టున నెట్టన నిల్చి, సూటిగా
గుఱిఁగొని వింట సాయకముఁగూర్చి, దురమ్మున వైరిసేనలన్
దఱుము మురారిపై విడువఁ దక్షిణ మాతఁడు కృతకంఠుఁడై
ధరఁబడె, స్వామికార్య సుకృతమ్మున కాయువు నప్పగించుచున్॥ 167

చ॥ పడినమురారిఁ జూచి చలపట్టుచు మోగలుసేన బిట్టు పైఁ
బడి వివిధాస్త్రశస్త్రములఁ బ్రబ్బి కొనన్ శివరాజసేన చే
డ్పడి, కడునల్పమాటఁ దెగఁబట్టఁగఁజాలమిఁ గోటలోనికిన్
బడి, పయికోటకెక్కి, శితబాణ శిలాతల వృష్టి మార్కొనెన్॥ 168

ఉ॥ మోగలుసేన శత్రుబలమున్ వెచుముట్టి పురందరమ్ముపై
భాగపుఁగోటకెక్క నెగ్రబాఁకఁగ, వారు శతఘ్నిగోళముల్
గ్రాఁగెడునూనియల్ పలుశరమ్ములు గండశిలల్ జడిఁగొనం
గా గురియించి, శాత్రునికాయము నెట్టిరి విచ్చిపాఱఁగన్॥ 169

ఉ॥ ఇంతలుసేయు వారి నలయింపఁగఁ జాలక, కోటఁగూల్ప నా
వంతయుఁ దీరులేక, బహుళానలవర్షము సైఁపలేక, వి
భ్రాంతమనస్కులై మోగలుపాళెమువారు పురందర మ్ముపా
యాంతరమెంచి పట్టఁదగునం, చపు డాజతనమ్ము మానుచున్॥ 170

ఉ॥ “మొదట వజీర్గడ మ్మురియముట్టి జయింపుచు, దానిపైనఁ బెం
పొదవు పిరంగులెత్తి, యటనుండి పురందరదుర్గ సాలముల్
గుదుపునఁ దూలికూలఁ బడఁగొట్టుద” మంచుఁ దలంచి, దానిపైఁ
గదిసి జయించి, మోగలులు గాఢశతఘ్నుల నెత్తి రచ్చటన్॥ 171

చ॥ శివపత్నిసైనికుల్ దెగువసేయుచు, నాయకుఁడౌ మురారి యా
హవమునఁ గూలినన్ వెఱపునందక, వేలకువేలు మించి శా
త్రువు లెదిరించి పైఁబడిన దారియొసంగక, జీవితాశలన్
దవులక పోరుచుండి, రెడఁదన్ శివభూపతిరాకఁ గోరుచున్॥ 172

—♦ శివాడీ ఓడప్రయాణము — జయసింగుతో సంధిప్రయత్నము ♦—

చ॥ ఇటు తనరాజ్యమెల్ల యవనేందునిపై న్యము లాకమించున
ప్పటికి, శివప్రభుం డట నభంగ తరంగ ఘుమంఘుమార్భటీ
నటనములొప్పు నోడపయనమ్ముల నుయ్యెలలూఁగుచుండియున్
దటుకున నాత్మభూమిఁజొరఁ దత్పరుడై నడిపించె బైనమున్॥ 173

చ॥ కడువడి నోడ వారినిధిగర్భమునబడి వచ్చుచుండ, వెం
బడిఁ బ్రతికూలకాల మశుభంకర హుంకృతి నార్చునట్లు దం
దడినిఁ దుపాను రేఁగె; లయతాండవమాడఁ బయోధి, గాడ్పులన్
బడు నొగుడాకులై చెదరి పాఱెఁ బడెన్ జెడ నోడ లత్తటిన్॥ 174

ఉ॥ నావికు లీడఁబోనిజతనంబున నా బలుగాలివానలన్
దోవలుదప్పునోడ సరికూనికలన్ నిలఁగట్టి, రాజర
క్షావిధి ముట్టి, సుల్లకు మొసల్లకుఁ బాయఁగనెట్టి, పాణముల్
దైవముచేతఁ బెట్టి, విపదన్ గడముట్టిరి సాహసంబునన్॥ 175

చ॥ నిలిచెఁ దుపా, నపాయములనిండిన యెల్లరప్రాణ - మోడయున్
నిలిచె, విదేశమార్గముల నిల్చిన యోడ మరల్చి నావికుల్
చలనరయంబునన్ నడుపసాగిరి పొగ్గెడు కొన్ని పోవులో
పల శివరాజు సేరెఁ బరివారముతోఁ దన రాజ్యసీమలన్॥ 176

తే॥ ఉసురుపందెముగా మహావ్యసనవేళ
గడపి, నిరపాయముగఁదమ్ము గట్టుఁజేర్చు
నావికుల మెచ్చి, యుచితసన్మాన మిచ్చి
సెలవొసఁగి, రాయగడమును జేరె విభుఁడు॥ 177

చ॥ జరిగిన యోడయాత్ర - యిటసాగిన మోగలుదండయాత్ర - దు
ర్భరముగ సాగుచున్న నిజరాష్ట్రజనమ్ముల జీవయాత్ర ని
బ్బరముగ నాకళించి, యటుపైఁ గరణీయము లెంచి, యాపులం
దఱఁ బిలిపించి, యొలగమునన్ శివరాజు వచించె నీగతిన్॥ 178

ఉ॥ “చేసినదండయాత్ర) జయసిద్ధియునున్ ధనలాభ మెంతయున్
జేసినయట్లు తృప్తిగనఁజేసి, తుదిన్ బ్రతికూలపాకమున్
జేసిన దైవనిర్ణయము చేతులఁ ద్రోయఁగరాని, దైన సం
తోసమ నేడు ప్రాణములతో మనమందఱ మిందుఁ జేరుటన్” 179

ఉ॥ మోగలుసేన దేశమునుముట్టుచు దుర్గచయంబుఁ గొంటకున్
లోఁగుటలేదు గాని యొకలో శుభఁగెన్ నిజధర్మ రక్షణో
ద్యోగమునన్ దెగించి యనిదూఁకి, పురందరదుర్గమం దను
త్యాగముఁజేసి కన్నుమఱుఁగైన మురారినిఁ దెచ్చికొందుమే” 180

ఉ॥ నే దరిలేనియప్పుడు - గణింప కరుల్ పయిదూఁకినప్పు - డం
దేదియఁ దోడురానియపు డించుకయున్ వెఱఁబోక, దుర్గర
క్షాదర ధీరుడై యుసురు లర్పణసేసిన వీరవిక్రమో
న్మాది మురారి! వానియభిమాన మదెంతని తూఁచనయ్యెడున్” 181

మ॥ మన బాజీప్రభుకాలిజాడ లవిగో! మందాకినీ వాలుకా
యనవీధిన్ దెరమాయకున్న, వపుడే యవ్వాని వెన్నంటుచున్
జనె వీరుండు మురారి, యీ ‘ప్రభు’ మహాసంతాన మిట్లంతరిం
చినచోఁ గంబములేనిమేడ భరతశ్రీ యెల్లు రాణించెడున్” 182

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యములే, దలవారి నెత్తుటన్
దడిసిన వీరభూమికి స్వతంత్రత నీ సమకట్టుఁ డిప్పు డె
క్కుడు రిపుసేనతో నెదిరి కుత్తుకబంటి రణమ్మునన్ భరం
పడు మన వీరయోధులకు బాసటగా నరిసేనఁ దోలుఁడి!” 183

చ॥ అనుచు, బురందరమ్ముమొదలౌ నిజదుర్గములందు శత్రువా
హిని నెదిరించి తోడ్పడ ననేకబలంబుల - సైన్యనాథులన్
బనుపుచు, మంతనంబుసలుపన్ మనసై రఘునాథపండితున్
ఘనుఁడగు పింగళేశచివ్రుఁ గన్గొనుచున్, శివభూవుఁ డిట్లనెన్” 184

చ॥ “ఇది ప్రతికూలకాలం మిపు డెట్లు తెగించుటకైన జంకుచు
న్నదిమది - యేవిపర్యయమునన్ బహునో యని, యిందు హైందవా
భ్యుదయము కుంఠితంబగుట యొప్పుదు, ‘తొందరవోయి’ రన్నమా
ట దగదు, కార్యమున్ బుడిసిటన్ గొని చూతము, చూత మావలన్॥

సీ॥ * మన మెంతమెలకువ గొనియున్న దైవ మి
య్యెడ నేమటించి యి ట్లెడముసేసె,
నది కారణమ్ముగా నభియాతి సముదీర్ణఁ
డయి, ముందుబడి దేశ మాక్రమించె,
మనసైన్య మెంతయున్నను నిరంతరయుద్ధ
ముల డస్సె, సాధనమ్ములును దఱిగె;
జయసింహుఁ డధిక తేజశ్శాలి, యతనిసై
న్యము లక్ష, సాధన మక్షయంబు,

ఆ॥ వె॥ కదిసి, నాన్గుమొనలఁ గట్టు దిట్టముసేసి
బలిసి, దూకుచున్నవాఁ డతండు,
మూలబడిన శస్త్రములను - దూరముచన్న
భటుల వెదకి తేరవలసె మనకు॥

186

మ॥ * మన యుద్యోగులు జాతిబంధువులు సామంతాధిపుల్ గొంద తా
తనికిన్ దోడయినట్లు తోడుపడు సంధానమ్ము లున్నట్లు నూ
చన లేతెంచుచున్న వీ యుడుకులో సామంబునన్ వీరి లోఁ
గొన వీలున్నదె? యందఱుగలిపి మార్కొనైన మేలున్నదే?॥ 187

ఉ॥ * ఇంతలుగా బిజాపురనరేశ్వరు - లీ యబిసీనియా ధరా
కాంతులు - పోర్చుగీసులు మొగల్ సరదారుని ప్రోద్బలమ్మునన్
బ్రాంతము లాక్రమించెడు నెపమ్మునఁ బైకొని వేచియుండి, రే
కాంతవిరోధ సాధన సహాయముగా సమయమ్ముఁ గోరుచున్॥ 188

ఉ॥ ఈవిధి నెందుఁగన్న సుడియెత్తులతోఁ బ్రతికూల నీల వా
తావరణంబు రేఁగి విలయంకరణార్భటి నార్చుచుండ, రో
షావిలతఁ బలాఘ్య నభియాతి నెదుర్కొనురీతికంటె - శాం
త్యావహమైన సంధి నిరపాయపథమ్మని చూడఁగూడదో॥ 189

చ॥ 'తిమిరము లూడ్చి బాలరవిదీధితులఁ వెలయింప, నెండవేఁ
డిమి యెడలించి వెన్నెలజడిఁ గురియింప, లయాంతవేశ న
వ్య మధురస్పృష్టి నింప సముపాస్యము సంధి యవశ్య' మందు రు
త్తము, లది లేక యీభువనధాత్రికి రక్తపిపాస తీఱునే॥ 190

చ॥ ॥ కావున, సంధి నేఁ డుచితకార్యముగా మది నెఱతు, దీన రాఁ
బోవు జనక్షయం బడఁగు, ముట్టినవైరులు పట్టుఁబాయుచుఁ
బోవుదు, రింతలౌవఱకు ముం దెడమిచ్చిన తప్పు వాయు, ఆ
పై విహితంబు లప్పటిశుభమ్ముల కొప్పుగఁ జూచికోదగు॥ 191

ఉ॥ కొంత రణంబుసేసి మనకుఁ బరువౌ తెరువైన, 'సంధిగా
వొంత' మటన్నరీతియు వివేకముగాగు, పురందరమ్ము సా
ధింతురు, కొండనాగడము తీఱకపో, దటుపైన సంధి మ
న్నింతురె? వారుఁగూడ గమనింపరె శత్రు బలాబలమ్ముల?॥ 192

చ॥ మనముచు మోగలుల్ పెనఁగిమార్కొనుచో జయమైనఁ గాకపో
యిన నది వేఱుదారి తఱియెంచి విజాపురమాది వైరు లి
య్యనిమొన నిల్తు, రప్పు భరమాఁగద యుద్ధము - సంధిగూడఁ, గా
వున మొద లిందు సంధివెరవుగొని, వారి నడంత మవ్వల॥ 193

॥ "With his usual foresight he (Shivaji) resolved to interview Jai Singh " Page 149 J N Sarkar

'This resolution was not suddenly adopted in a moment of despondency There must have been some deep-laid scheme of policy which justified to him and his councillors the course he pursued " P 104 M G Ranade

చ॥ అమితముగా బలంబును సహాయము సాధన మొప్ప, మున్నె దు
ర్గములనుబట్టి పైబడు మొగల్ సరదారుడు నేమి సంధికా
ర్యమునకు వచ్చునే యనుట యర్హమ, రాడనుకొంచు నీతితం
త్రము నడిపింత, మాపయి దురమ్ము తిర, మ్మది రేపుమా పగున్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజమ్ము, మహాప్రభూ! సనా
తనమగు రాజధర్మమిది తాను బలాధికుడయ్యు లోకశాం
తిని మదిగోరి సంధిపరిణిష్ఠితుడై, రిపునైనఁ బొందుకొ
ల్పిన ధరణీధవుం డెనయు విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రజానుమోదమున్” 195

చ॥ చివరకు సంధికాదయినఁ ‘జేయుట త’ పునరాదు దీన శా
త్రవుల విధానమున్ బలము తంత్రము గుట్టు నెఱుంగవచ్చు వె
న్దవులుచు వానికిన్ బ్రతివిధానములన్ నడిపింపవచ్చు నా
హవమున కైనవెల్ల మన మారసి కూర్పఁగవచ్చు నింతలో” 196

మ॥ స్మయమే వారల కుండుఁగాక, మనమే సంధింప రాకుందురే
జయసింహుండు దిలేరుఖాను? మనతో సంగ్రామమున్ జేయుటల్
ఓయకాంక్షన్ గద? యూర కయ్యది లభించన్ వారు సంధింప సం
శయ మేమున్నది? ‘కాదు కూడ’ దనుచున్ స్వర్గంబు సాధింతురే?॥

నీ॥ మొనమొన్న జనవంతుఁ డనదయై పాటి, యా

రింగబాదునఁ దూలు భంగమెఱిగి,

తమతోడి మేటిసర్దారుడైన సయిస్త

ఖానుని వ్రేల్లెతునకలను జూచి,

యబ్బులుఖానుతో నగుపోరఁ బులిగోళ్ల

నలియైన వానిప్రేవులఁ దలంచి,

జనకవిద్రోహమున్ జలుపు బాజీఘోర

పటుశిర మీఠైఁబై గ్రుచ్చుటను దడవి,

తే॥ ప్రాణవాయువు లొకచేతఁ బట్టికొనుచుఁ,
గొలుపుఖడ్గ మొండొకచేతఁ గునుకుచుండ,
మొగలుసరదారు లెటులైన మొగియుసంధిఁ
గాచెదరుగాక చావుకై వేచినారె॥

198

మ మనకన్నఁ మునుమున్న సంధియొనరింపఁ వారు సంసిద్ధు లం
చని యేనెంతు : నుదారబుద్ధిఁ దమ రీయాగంబు సాగింపఁ బూ
నినదే యెక్కువ యిందు మీమతముకంటెఁ వారు గోరంత మిం
చినటుల్ గోరిననైన, వారిమతముఁ జెల్లించుట మేలగున్॥

199

చ॥ ఇటుకునబడ్డ కార్య మొకయెత్తున నెత్తుట నీతి యందుపై
జరిగిన లోటుపాటు లొకచక్కటికిఁ గొనితేరవచ్చు మీ
యెఱుంగని దున్నదే, తరుణమొచి విధింపుఁగు సంధి, దీనియం
తరములు సంతరింప నుచితజ్ఞునిగా రఘునాథు వెంచెదన్॥

200

చ॥ అనఁగ, శివప్రభుం డుపగతాదరుడై రఘునాథపండితుఁ
గని, “చను మీవు సేయఁగలకార్యమునం ‘దిది యిట్టు’ లంచు వా
కొనఁ బనిలేదు - నీ వఖిలకోవిదమూర్తివి మాకునేర్పునన్
మనసులుముట్టి, యెట్టియనుమానము లేదఁ బొందుసేయుమి॥

201

తే॥ వారిబలమును, బాదుషాగారిచలము,
మనకుఁగలచిక్కు సంధిలో మఱచిపోకు
మచటి జయసింగు హైందవుండగుటఁ గలచి,
కలిపికొనిరమ్ము మనవైపు కార్యసిద్ధి॥

202

ఉ॥ చేయఁగలంత పొంగుపడఁజేయుము కార్యము నీవు, నీకునున్
జేయఁగరాని దే మరువుసేయఁగ దారులు తీసిరమ్ము, వే
చేయు” మటంచు వీడ్కొలిపి, శ్రీశివభూపుఁ డవశ్యకార్యముల్
సేయఁగఁ బింగళేశచిపుఁ జేకొని యేగె నిజోద్యమంబునన్॥

203

చ॥ అనుపమ రాజనీతి విదుఁడౌ రఘునాథుఁడు సత్వరమ్ముగాఁ
జని, జయసింహు మైకొలిపి సంధివిధానము సంప్రతించి, యా
తని ననుకూలపర్యవసితంబులకుఁ మఱలించి, యందు వం
చనయు నపాయముఁ గలుగఁజాలమి నెమ్మది నిశ్చయింపుచుఁ ॥ 204

చ॥ శివపతిఁ జేరి యిట్లని వచించెఁ, “బ్రహ్మ! మొగలాయిపాలెముఁ
దవులుచు నందునందుఁగల తత్త్వ మెఱింగితి నిశ్చితాహవా
త్సవమునఁ ద్రుళ్లు నైన్యములు సాధనముల్ బలుపెక్కి పెక్కులు
న్నవి జయలక్ష్మి యావయిపునఁ ములుమ్రొగ్గెడువెంపు గన్నడుఁ ॥

చ॥ అగుట, దిలేరుభానుమొదతౌ సరదారులు గొందఁ అందుఁ బొం
దగుతెఱఁగెంచ రైన సకలాధికుఁడౌ జయసింగుమాట దీ
టగు నతనిఁ గదల్చి విహితాహితముల్ వివరించి సంధికిన్
దిగునటు సంతరించితి, గణించితి వాని మనఃప్రవృత్తులన్ ॥ 206

ఉ॥ ఆతఁడు కార్యవేది, సమయజ్ఞుఁ, సంగరరంగ ఫల్గున
ఖ్యాతుఁడు, జాతి నీతి మత గౌరవముల్ మది మెచ్చువాఁడు మీ
సేతకు నిండుప్రీతిఁ గనఁజేసి, సమక్షమునందుఁ బొం దను
ద్భూత పరస్పరప్రియముగా సమకూర్పఁగ, మిమ్ము రమ్మనెన్ ॥ 207

ఉ॥ ‘మాకడ నేయపాయ మనుమానపడఁ బనిలేదు మీ కిటుల్
మీకడ మాకు, నిట్లుభయ మిత్రిత మే’ లని మూదలించె, మా
యా కవచంబు లేదని యధార్థ మెఱింగితి వానిమాటలన్
బోకడలన్, బ్రహ్మ! సమయమున్ నయమున్ జయమున్ గ్రహింపుఁడీ” ॥

చ॥ అన విని సావధానముగ నందలి పొందిక లేర్చి కూర్చి గై
కొని, జయసింహుఁ జూచుకొఱకున్ జననెంచి శివప్రభుండు ముం
దనుపులు మీఁదిరక్షణము లారయుచున్, రఘునాథు ముందుగా
ననిపి, భటాళితోఁ జనె స్వయమ్ముగ సింహగడమ్ముఁ జేరఁగన్ ॥

చ॥ ‡ శివపతి వచ్చుటెంచి, జయసిం గతనిఁ గొనితేర నాత్మ నై
న్యవిభుల రాజపుత్రకుల సంపి, స్వయమ్ముగ ద్వారసీమచే
రువ కెదురేగి, నెయ్య మనుమాపముగాఁ గరమంటి తెచ్చి, గౌ
రవము హితానులాప మొనరఁ గుడివై పునఁ జేర్చెఁ బీరము॥ 210

—❖— శివాజీ జయసింగుల సమావేశము — సంధి —❖—

ఉ॥ ఆదర మేదురంపు మరియుద - లభేద సహోదరోచితా
స్వాదములౌ తదుక్తులు శివప్రభుఁ డారసికొంచు, భావికా
ర్యోదయ దోహదమ్ములుగ నూకొనుచుఁ, గుశలానుయోగ సం
వాదము పూర్వరంగమగు వైఖరిగా వచియించె నీగతి॥ 211

చ॥ “ఇది సుదినమ్ము మిమ్ముఁగను టెంతయు వేఁడుకగాక సూచితా
భ్యుదయముగా మదిఁ మెదలుచున్న, దొకానొక రాజకార్యపుం
గుదిరికసేతకై యొకటఁ గూడినయట్టులుగాక బాంధవం
బొదిగినయింట విందుకును పొందుటగా మది యూఱడిల్లెడు॥ 212

మ॥ కటకుంగత్తుల నృత్తముల్ మెఱపులై గర్జాధ్వనుల్మించి, ము
మ్మరమై యెందుఁ బిరంగిగుండ్రపిడుగుల్ మార్క్త్యయఁగాఁ, బచ్చినె
త్తురుటేఱుల్ ప్రవహింపనున్న యదనందుఁ ముందుకుందూకి, నీ
యఱచే యెత్తితి వానినాఁప, జయసింహా! ధీర శాంతిప్రియా!॥ 213

చ॥ అరిజన కంఠలుంఠన విహారములఁ బదనెక్కియున్న యి
ర్వరకరవాలముల్ నిదురపుచ్చి, మనంబును విచ్చి, బుగ్గలఁ
నెరసిన పండుమీసములనీటున సంధివచః ప్రసంగముల్
జరుపఁగనున్న నీకనులశాంతిఁ గనఁ మది చల్లనయ్యెడు॥ 214

‡ Jai Singh immediately sent his secretary Udairaj and Ugrasen Kachhwa to meet him on the way At the door of the tent he was welcomed by Jai Singh's Paymaster and ushered in The Raja advanced a few steps, embraced Shiva and seated him by his side Page 151 J N Sarkar

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె రసపుత్రకులోచిత వీరలక్ష్మీకి
బట్టముఁగట్టి, శాత్రువ కపాలములన్ నులివెచ్చనెత్తురుల్
వట్టుచు, బాదుషా విజయలక్ష్మీకి దాహముదీర్చు నీవు నేఁ
డిట్ట ప్రసన్నమూర్తివగు తెంతయు భావిశుభమ్ము వలెఁడున్॥ 215

చ॥ కడచినకాల మిట్టిదనఁగాఁ బనిలే దొకయింటివారమై
యడిదముఁ బట్టి హైందవధరాభ్యుదయమ్మున కొక్కమున్నునన్
బడఁదగువార మిందుఁ బ్రతిపక్షులమై యొకజాతిర క్తముల్
మడుఁగుల నింపువేళ ఋజుమార్గము దైవము చూపె నీగతిన్॥ 216

ఉ॥ ఆ యపురంగజేబు సమయజ్ఞత మీఱఁగ నిన్ను వాహినీ
నాయకుఁజేసి పంపె, నిది నాకుఁ బ్రിയంబు, రణంబుగల్గుచోఁ
జేయఁగలట్టి సాహసము చేతులనిండుగ నున్న దైన, జా
తీయహితంబు 'పెద్దలు విధింతురుగా' కని మిమ్ముఁగోరెదన్॥ 217

చ॥ ఒకయధికారివంచు - నొకయోధుఁడవం - చిది రాజ్యతంత్ర నా
టికయని వేసముఁగొని నటించుటగాదు పురోభివృద్ధి చిం
తకుఁడగు నాత్మబంధువచు నమ్మిక నెమ్మదిఁ బెద్దసేసి, తా
వక ముపదేశమున్ గొనఁగవచ్చితి, మేలుదలంపు మియ్యెడన్॥ 218

ఉ॥ సంధి ఘటించువేళ 'నిటుసల్పిన మే' లను కోర్కె లేదు, ని
ర్బంధము లే, దదెట్లయిన బాధయు లే, దొక లేనిపోని సం
బంధముఁ గొఁగిలించుకొని, భారతభూ మత జాతి ధర్మ గా
ధాంధతమంబుఁ బాపుకొఱకై పలుపోకలఁ బ్రాకులాడెదన్॥ 219

ఉ॥ † నా యుదరైకమాత్ర భరణమ్మున కింతలుసేయనేల రా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు నది తీయముగాదని యెంచికొన్న గా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు నొకతెంపున రెంటికిఁబోక మాతృదా
స్వాయతిఁ బాపు తాన్మృడనయై బయలెక్కుట నిక్క నీతోదల్॥

ఉ॥ 'ఇంత - ఇదెంత లె' మ్మనెదునెన్నికలన్ దలమీఱుపోకడన్
బంతము సూపి, చిక్కు-వడుపట్టున నెట్టంగఁజాలనేమొ' నీ
వంతటనుండి యింతవఱ కైహికజీవిత సర్వసార సి
ద్ధాంతముఁగొంటి, వ య్యనుభవతిశయం బొకవ్రేలఁ జూపుమి॥

చ॥ ఒకట బిజుపురీంద్రులు, మఱొక్కట మోగలుసార్వభౌము, లొం
డొకట మరాటవీరులు, మఱొక్కయెడన్ రసపుత్రశూరు, లి
ట్లొకరి కొకళ్లు సాయపడియున్ - వికటించియుఁ దారసిల్లు తెం
దుకు? మతభేదవాదములఁ దుందుడు కెందు కటంచు నెంచెడన్॥

ఉ॥ మానవు లందఁ జెందురు సమానులెయ్యయ్యుఁ, బరస్పర మ్మహా
దానము వేఱుగాఁ బలు మతమ్ములవా రయి, సంప్రదాయ శి
క్షా నుభవమ్ములన్ బహువి ధాంతర సంఘములై, స్వతంత్రతా
మానములేక స్వస్వమతమాధురిఁ గ్రోలుట యుక్తమేయగున్॥ 223

ఉ॥ ఒక్కట గుంపుగూడి, తమకొప్పినరీతి స్వతంత్రవృత్తిఁ ది
ర్యక్కులు నుండు నైన నితరప్రతిరోధముసేసి తాము లా
వెక్కఁదలంచి పోరు, నిదియే పశువృత్తి , వృధాభిమాను లొ
కొక్కపు డిట్లురేఁగి, మతయుద్ధములన్ బలియిత్తు రాత్మలన్॥ 224

ఉ॥ హైందవభూమి నొక్కమతమాచు నవాంతరశాఖ లున్న, 'మే
మందఱ మొక్కహైందవుల' మన్న మమత్వము సోదరత్వమున్
బొందికఁ బాయ దయ్యరఁటిమ్మొ తుదిన్ గొలనిక్కి పూతయున్
బిందెయుఁ గాయ పంపు గుడివ్రేలెడుపొందిక విందు గొల్పదే॥ 225

చ॥ వివిధములైన పుష్పఫల వృక్షము లొక్కవనమ్మునందుఁ బెం
పవు నగునప్పు వాని కనువౌ విడిపాదులఁ బ్రోదిగన్నచో
నవి యవి యన్నియున్ బెరుఁగు నట్టులుగా కొకపాది నన్నియున్
గవిసిన, గాలితీవియలకాఁకకుఁ బెంపుడుమొక్క లెక్కునే?॥ 226

చ॥ శ్రీ మనమత మిప్పు డీగతిఁ గ్రమంబుగఁ బెంపఱుచున్న, దల్ల యా
వచు లిటఁజేరి, సంఘబలవంతులు - రాజులు - శస్త్రధారులై
మునుకొని సర్వమున్ స్వమతముద్రకు మార్పఁదొడంగి రిట్లుపై
కొనుదుడుకే? స్వార్థ మనుకొంచుఁ బరార్థముఁ బాపవచ్చునే?॥ 227

చ॥ ఇది మనభూమి, యార్యమతమే వితతంబుగ నిందు వెల్లుచు
న్నది, మనదేశవాసు లగునప్పు మతాంతరమయ్యు వారు సౌ
హృదమున మల్లికాలత యొకెత్తు - గులాబి యొకెత్తుగాఁగ నె
మ్మదిఁ గనఁబోలదే! దురభిమాన పరాక్రమణంబు గూడునే!॥ 228

ఉ॥ ¶ తాతలనాఁటినుండియు నుదాత్త గుణోత్తరులైన రామ మాం
ధాతలనాఁటినుండి భరతక్షీతిఁ బూజితమా మతంబు చే
యూతకుఁబాసి చేడ్వడుచునుండఁగఁ జూచి సహింపలేక, నే
నీతెఱఁ గుద్యమంబు వెలయించితి మించిన సాహసంబునన్॥ 229'

చ॥ తలఁచినదానికంటె వితతంబుగ విఘ్నములేచి పైఁబడన్
గలిగినఁగూడ ముందిడినకాలు మఱల్పక పోరుచుంటిఁ గాఁ
గలయది కాకమాన దగుఁగా, కనిలో ననుఁదాఁకువారు నేఁ
డలఘులు హైందవప్రవరులా! పరులా! యని సంశయించెదన్॥ 230

చ॥ ఎవరిమతమ్ము దేశమని యింతలు అంతులు గొంటి, మట్టి హైం
దవు లిపు డెందుఁ దోడ్పడుటధర్మము, తప్పినఁ దప్పనిమ్ము శా
త్రవజన పక్షమై యెదురుతాఁకుట కేమనవచ్చు! నిందునన్
శివపతి కేమిలె, మ్మిట నశించునదేదొ వచింపరానిదే!॥ 231

§ Islam spread among the people owing to a variety of inducements and was often enforced besides at the point of the sword

Page 113 'Muhammadan India' by

C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyangar

¶ It may be conceded at once that the abasement of the Hindu religion at the hands of the Muslims led Shivaji to prepare himself for its defence

Page 655 'Muslim Rule in India' by Ishwari Prasad

ఉ॥ అంబరునాయకా! విరసమాడినయల్లు తలంపబోకు, స
త్యంబును ధర్మము మనుప నాయుధమెత్తిన క్షత్రవీర వం
శంబున మేటి వీ విపుడు శస్త్రముతో నెదురెక్కి శత్రుప
క్షం బగుట మదుద్యమమె కానిదొకో యనుచల్లు తోచెను॥ 232

ఉ॥ ఉత్తరహైందవంబున బలోన్నతులౌ రసపుత్రవీర రా
జోత్తములెల్ల హైందవధరోన్నతికై తెగిపోర, మేము మా
యెత్తున నిందుబోరుచు జయించెద, మీగతి వారె మాపయి
గితినిదూయ హైందవ మింక బలహీనతఁ గుంగిపోవడే?॥ 233

ఉ॥ ఇంతకు మీరు తోడ్పడిన నే నొకభూపతివై సుఖిగా నా
వతయు లేదు యుద్ధమగుపట్టున లావతి వీగిపోదు న
జింతయు లేకు, యావనులచేయి దలంచుట లేదు హైందవై
కాంత హితమ్ముకై పెనఁగులాడెద, యుక్తపసిమ్ముఁ జూపుమి!॥ 234

మ॥ హితమైతోచిన నాకుఁ దోడుపగు తెంతే లెస్స కాదేని యా
ప్తతమింక నను సీదువెంటఁగొనుసంధానంబు కావచ్చు నొ
చితియైన డెఱియొక్కదారిఁ జనుట చింతింపుఁ డింకేల యు
చితమకా నొగ్డొకక్రొత్తదారిఁగను సాచివ్యంబు మీ కబ్రమే!॥ 235

ఉ॥ నన్నుగుఱించి, కాదగురణంబుగుఱించియు, సాధిసేతలో
న న్నియమించు సీమల ధనమ్ముల దుర్గములకు గుఱించి మీ
రెన్నికసెయువేళ యవనేగదు) - నను - మిముబోలె స్త్రీదవా
భ్యున్నతిఁ జూపఁ, డిందుఁ దమసోకి వెయ్యే శిరసావహించెద॥ 236

చ॥ అని శివరాజు ధీరవినయూచునయగుగ విన్నవింపఁగా
విని, జయసింహుఁ డాతని వివేకధురీణత పలుకు పొందు నె
మ్మనమునువిచ్చి లో మతమమత్వము నిగ్గురలేప, దాని నే
ర్పున నొడిగించి, వా శ్శైలములుగల నవ్వున నిట్లు వాకొనె॥ 237

మ॥ “శివరాజా! కడుయుక్త మాడితివి, నీ శీలంబు మేలైన నీ
యవనాధీశ్వరునైన నాధుఁ డిది యోగ్యంబంచు భావించునే?
యవుఁగా కేకమతానురక్తి, యిపు డత్యాసన్నమై నిల్చె సం
ధి వివేకంబూ రణంబూ, దానివిడి మైత్రీయోగ మిందేటికి?॥ 238

మ॥ అనిభావించెద, నైన నీ విటు రహస్యజ్ఞాన విద్యానినై
వినయంబున్ వెలయించి, ఖడ్గ మొఱకున్ వీడ్కొల్పి, చిత్తంబునిం
డిన విశ్వాసముఁ బెంచి, వాచవులతేనెల్ గొంచు వేంచేయ, వ
చ్చినయభ్యాగతు నాదరింపమి యనౌచిత్యంబుగా నెంచెదన్॥ 239

చ॥ వినుము శివప్రభూ! మతవివేకమునన్ గడుమేటి వీ వొన
ర్చిన సువిమర్శనం బెడముసేయఁగ రాని, దెవండు హైందవు
డనఁదగు వానికెల్ల హృదయ స్థిరభక్తి మతాభివృద్ధి సే
యన తగు నందు నీజతన మప్రతిమంబన వివరయున్నదే॥ 240

ఉ॥ ఒంటరివాడవయ్యుఁ, జటులోద్భటమా బలఁగాబుఁ బెంచి తే
పంటలు లేకపోయిన, నపారధనమ్ముల సేకరించి తెం
దుంటకు లేనియప్పు, వితతోన్నత దుర్గచయంబుఁ గొంటి వీ
దంటతనం బనన్యముగదా యొక నూతనరాజ్య సిద్ధికిన్॥ 241

చ॥ మతమునకున్ బ్రభుత్వమహిమంబునకున్ గల తోడెఱింగి య
ద్భుతముగఁ వోరుసల్పితి వెదుర్కొనుచున్న బిజాపురీందుర్, లు
ద్ధతు లబిసీనియాచృపులు, దర్పసమగురిలు పోర్చుగీసు లం
కితు లగుటేను! నిల్చు పులికింపఁడె యావనసార్వభౌము డున్॥ 242

ఉ॥ ఇంతలు సాహసంబు వెలయించిన నిన్ను మహాచుభావుఁగా
నెంతురు, నిండుభక్తి భజియితురు హైందవు, లెప్పు డేయుపా
యాంతర మందియైన స్వమతాభ్యుదయంబున నాఱువోయ య
త్నింతురు, నీరువోయ గమనింతురు, గా కెడవోఁ దలంతురే?॥ 243

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు నీమది 'మదుద్యమసిద్ధికిఁ దోడుసూపలే
కుండిరి, శత్రుపక్షమగుచుండిరి, హైందవు లొత్తరాహు - లి
ట్లుండఁగ నేటి' కంచు, నిదియుక్తమ, యిందలి గారితీరులున్
నిండగు శక్తి రక్తి యొకనేతయుఁ ద్రాతయు నందుఁ గల్గెనే॥ 244

మ॥ 'ఇది ధర్మం - బిది జాతినీతిమత సాహిత్యాదికం' బంచు నే
ర్పొదవన్ జూడఁగనీక హైందవమునం దొప్పారు చీకట్లలో
నుదయార్తారుణతేజ మిందొదవె యోగ్యుల్ దాక్షిణాత్యుల్ ముదం
బొదవన్ మేల్కొని రుత్తగాయణము రాదో మీఁదఁగొన్నాళ్లకున్॥

చ॥ ఇది సహజంబ చూడు జగమెల్ల నొకప్పుడ ప్రొద్దు తోఁప, ద
య్యదనున కందునందు వివిధావరణంబుల నీడ లుగడు, నె
మ్మదిఁ గను, కాలచక్రముక్రమం బిది, యెడము గాలి వానయున్
ముదిరినమీ దఁ బటపొలముల్ దలవగచు శలిగచువెన్నులన్॥ 246

ఉ॥ కావునఁ దాల్మిఁ బొందు, మిదిగాక మన్మథుని హెచ్చరితు, ॥
భావమునందు యావనులపై నొకయొల్లులు దోచు - వారు ధ
ర్మావరణంబు దాటిరని యశా ననుకొ, మ్మొల్లల నెన్నె
ర్మావసధంబు లోకముసమస్తము నివలె నేను జూతు నే? ॥ 247

చ॥ మన కహితమ్ముగా నెదుటిమాగ్గము తోఁచిన వారికింటికిన్
మన గమనంబు మేలగునె? మంచియుఁ జెడ్డ జగంబు తేల్పు దా
నిని మెయికొల్పున్లు చనునేర్పరి యందఁగొని మేలుఁ గ
కొను నిటు లాత్మశక్తి పెరుగున్, విలుగున్ బ్రతికూలపక్షముల్॥

ఉ॥ యావనులంచు హైందవజనావళియందును భేదివాద సం
భావనయేల? యుదియు సమానముగా హితులై విరోధులై
దైవవిధానమున్ నెపు తంత్రపుబొమ్మలుగా నటించు, దు
ర్భావులువోలె - చుంగు సమభావులు నుత్తము లన్నిజాతులన్॥ 249

చ॥ మనము మహమ్మదీయులు సమష్టికుటుంబమువోలె హైందవం
బునఁ జిరకాల ముంటి - మిటఁ బూర్వు లపూర్వు లటం చెఱుంగఁజూ
లనియటు, దాన జీవితములన్ మతనైతిక సాంఘికాది వ
ర్తనముల మార్పు లిద్వరకుఁ దప్పవు, ఓడిక తప్పకున్నటుల్॥ 250

ఉ॥ ఒక్క కుటుంబమందు సుత సోదరు లాదిగఁ బిన్న పెద్దలం
దొక్కొకరీతిఁ బెక్కు- లధమోత్తమువృత్తులు గల్గుకుండ, వా
చిక్కులఁ దీర్చి పెత్తనముచెందుటయే కడుగొప్ప, సామ్య స
మ్యక్కృతి వొందఁజాలని సమష్టికుటుంబము అచ్చకెక్కదే?॥ 251

ఉ॥ అందఱు యోగ్యులౌ టరిది, యంద ఆయోగ్యులుగూడఁ గారు, నీ
వందఱలోని మేలుఁగొనునట్టిలె కీమను మార్చివేయు, మీ
మందులపాకమే యొక యమానుషశక్తి విసమ్ము లన్నియున్
మందులె యకాష ధామయ సమన్వయమం దనుభూతి కావలెన్॥ 252

ఉ॥ కావున, భేదబుద్ధివెలిగా మనదేశచరిత్రఁ జూడు, మే
ధావులు పెద్ద లేగినవిధమ్ములఁ జూడుము భారతోర్విలో
యావను లార్జ్యహైందవు లనాహతవృత్తిఁ బరస్పరంబు స
ద్భావముతోఁ బరస్పరమతమ్ముల నాదృతిఁగొంట కన్నడున్॥ 253

ఉ॥ శి హైందవులౌ షకీరు - లటు యావనులౌ హరిభక్తులున్, మనీ
దందున దేవతాసదఁ - మందు మనీదురు, వానివానికై
పొందుగ వారువారిడిస పూజలు మాన్యము, లొం షొకళ్లపే
రందుట, వావియున్ వరుసలాడుట హైందవమందుఁ గన్పడున్॥ 254

శి "The Hindus began to worship Muslim saints and the Muslims began to show respect for Hindu gods"

Page 278 'Muslim Rule in India' Ishwari Prasad

"The Mahomedan Kings gave inam land to Hindu temple endowments"

Page 32 M G Ranade

"Hindus were prepared to admit Muslims into their faith and did admit them as a matter of fact"

Page 322 March, 1934 Modern Review.

చ॥ 'మతము మనమ్ములో దురభిమాన మడంచి పవిత్రభావముల్
పితుకుచు, దైవభక్తియును విశ్వజనప్రణయంబుఁ బెంచి స
ద్గతి నిడు' నంచు, భేద మిటఁ గాంచరు పెద్దలు జాతులెంచి, యీ
గతి మత మంటుఁదీవియలకై వడి సత్ఫలసిద్ధిఁ గూర్చెడిన్॥ 255

మ॥ ¶ కలత త్వం బెటులున్నఁ, దోచినటు వ్యాఖ్యానంబుఁ గావించుచున్
'బలవంతంబుగ యావనుల్ స్వమతమున్ బట్టించినా' రండ్రు, పూ
ర్వలలోఁ బూజ్యులు గొందఱా యవనభూపుల్ హైందవాచార మ
ర్మిలిఁ బాలించినగాధలెల్ల భరతోర్విన్ బూచెఁ బూదోటతై॥ 256

సీ॥ † ఆదిలో దక్షిణయవనరాజ్యము 'భామి
నీరాజ్య' మనుపేరి నెగడుటేమి,
'గోల్కొండ' సులతాను కొల్వులో నిప్రు 'ల
క్కన మాదనలు' మంతులగుటయేమి,
'భద్రాచలము' రామభద్రుని తలఁగొల
ముత్తైముల్ సులతాను మోయుటేమి,
'యిబ్రహీ' మిభరామనృపతియై కవిరాజు
పండితాదరణంబుఁ బట్టుటేమి,

తే॥ మహామదాదిలుశాహి సీమాటమెచ్చి
గోవధలు మాన్పఁగా నాష్టగొలుపుటేమి,
గాధలిటు దక్షిణోర్వరఁ గలవు పెక్కు
హైందవ మతాభిమాన దృష్టాంతములుగ॥ 257

¶ Page 110 A History of India, Part II
C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyangar.

† Page 186 History of India,
Meadows Taylor

స్త్రీ॥ ¹ 'బాబరు' గోవధ పాతకంబని 'హుమ
 యూను' న కొసఁగు ధర్మోపదేశ,
² మల హుమయూను శత్రులఁదోలి, 'కర్ణావ
 తీదేవి' యెడఁ జూపు సోదరతయు,
³ మత రాజకీయ సంగతి హైందవులఁ గుడి
 కంటఁ గన్గొన్న 'యక్బరు' చరిత్ర,
⁴ షాజహాన్ సుతుఁడు 'దారా' జగన్నాథపం
 డితనొద్ద నార్యసాహితినిఁ గొనుట,
 తే॥ పూజ్యుఁడు 'కబీరు' మొదలుగాఁ బుణ్యమూర్తు
 లెందఱో రామభక్తులై యెసఁగియుంట,
 యంద తెఱుఁగుదు రుత్తర హైందవమున
 యవననృపతు లస్మన్మతోత్సవముఁ గనుట॥ 258

ఉ॥ కొంద అసూయఁబెంచి ప్రతికూలమునల్పినమాట వాస్తవం -
 బందున నిందుఁగూడ, నిదియంతయు వ్యక్తులలోని లోపమై
 కుందు ఘటించు, స్వార్థమునకు దిగువా రిది సాధనంబుగా
 నంది, మతప్రయోజన మపార్థముసేయుట యిందుఁ గన్పడు॥ 259

ఉ॥ కావున వారివారి ననఁగాఁ బనిలేదు, మతాభివృద్ధికి
 దోషలుసేయుచోఁ బరులదోషము లెంచుటకంటె, వారు స
 ద్భావము నందునట్లు స్వమతంబున విశ్వజనీనతా విశా
 లావరణంబుఁ బెంచుట యుదాత్తపథంబని విశ్వసించెద॥ 260

1 'Baber's Will' — Page 96,

A Source Book of Indian History, K. S. Kim

2 Pages 262-263, Annals of Rajasthan, Volume I.

Col James Tod

3 P. 247 History of the Great Mughals, Vol. I. Kennedy.

4 Page 616 Muslim Rule in India, Ishwari Prasad

ఉ॥ కొటలు సేన లస్త్రములు గూర్చి ప్రభుత్వముఁబేర్చి, పెచ్చు పో
రాటల రక్తసిక్తహృదయములతో మతరక్ష సేతు, రిం
తేటికి? నాత్మరాజ్యమున నెల్లరకున్ మతధర్మభూమి పూఁ
దోటగతిన్ దనర్చిన మధువ్రతముల్ దమయంత మూఁగెడున్॥ 261

చ॥ ఉడుముగ సంఘశక్తి బలుపొందినదోఁ బటు సంధిబంధమై
యెదిగినమేను రోగముల కెం దెడమియక హాయిఁగూర్చు, ని
య్యది నిజ, మైన మేని కపుడప్పు తెవుల్లవి యంటకుండ, వ
య్యదనుల నన్యసేవఁగొను టాపధమందుట కానికార్యమే?॥ 262

ఉ॥ కాదని లెంపుసేసి, కొఱగాదని అంపులుసేసి, సాహసో
న్నాదము రేపుదోఁ దెవులు మానదు, సత్తువరాదు కావునన్
జేదులు మేసి కోర్కు లెడసేసి, క్రమక్రమపుష్టి నందుటే
నామతమ్ము, సాహసమునన్ బ్రతికూలత హెచ్చు కన్పడున్॥ 263

ఉ॥ పో రొనరించినారు రసపుత్రినరేంద్రులుకూడ దేశర
క్షారతి రక్తవాహినులచాలునఁ దద్బలవీర్య సంపదల్
దీఱెనెకాక నెవ్వగలుదీఱెనె? దైవబలంబులేని యీ
పౌరుష మాత్మహానిఁ గొనివచ్చునకాక శుభమ్ముఁ దెచ్చునే?॥ 264

ఉ॥ చేటునుబాటు నిట్లు పరిశీలనసేయుచు నొత్తరాహు లా
రాటము మ్రింగి, రిత్తబవరమ్ములఁ గుత్తుకలీయలేక, నా
బోటులె యశాచు యావనవిభుత్వముమోయ బుజమ్ములొడ్డి - రే
నాటికినైన శోభనదినమ్ముల హైందవభూమిఁ గోరుచున్॥ 265

చ॥ మతమని దేశమంచు నభిమానము లేదనుకోకు మాకు నీ
జతనముఁ దప్పగాఁదలఁచి శస్త్రమునెత్తుటగూడఁ గాదు ' ని
శ్చితమగు వీరధర్మమున జీవిత మీ యవనేంద్రుసేవ కం
కితమగుచున్ గతానుగతికీకృతమై నినుఁదాఁకు టేర్పడెన్॥ 266

ఉ॥ తాకుటమాత్ర గాదు, సరదారులఁ బెద్దయొనర్చి నన్నసం
ఖ్యాకబలంబుతో ననువునప్పుడు నాపయిఁ బాదుషామదిన్
బ్రాకిన నమ్మకం - బతనిప్రాపున మాపరువంబు వమ్ముగా
నీక మెలంగనయ్యె, నదనెంచి కృతజ్ఞత మ్రింగవచ్చునే॥ 267

ఉ॥ పాపములందు మానవునపాత్రతలందుఁ గృతఘ్నవృత్తి నిం
దాపణమైన, దాత్మహత్యియందును గైకొనరాని దక్రమా
టోపముగా సుయోధనుకటుత్వ మెఱింగియు వానిపక్షమే
చాపము నెత్తినారుగద సంగరమందు గురుండు భీష్ముఁడన్॥ 268

సీ॥ తనకు నచ్చిన మన్నననుచు భీష్ముఁడు తన్ను
గెలుచునుపాయంబుఁ దెలిపినట్లు,
తనశిష్యులని గురూత్తముఁడు సైంధవ వధో
ద్యోగంబులో దారి యొసఁగినట్లు,
తనతల్లి ప్రార్థించెననుచుఁ గడ్డుఁడు చేతఁ
బడు పాండవులఁ జంప కుడుగునట్లు,
తన మేనయల్లుండ్ర కనుచు శల్యుఁడు కర్ణు
సారథియై యెగ్గు సలిపినట్లు,

తే॥ లనువు గలదంచు స్వామికార్యమున కెడము
నడువఁజాల, నాధర్మంబు విడువఁజాల,
వినుము శివరాజ! నామాట వెలితిగాని
యట్లు - నీమేలు కొఱవోనియట్లు నడుతు॥ 269

చ॥ † ఇతరులు యావనేంద్రులటు లెంచక, యీ యనరంగజేబు నీ
జతనము పూరికిఁగొనఁడు, సాధనముల్ ధనముల్ చమూపతి
ప్రతతులు సైన్యముల్ గల వపారములై పరదుర్దమంబులై
యతనికి, నీతితంత్రమున నద్వయుడై జగమెల్ల మ్రింగెడున్॥ 270

† "He should somehow be saved and that at the same

చ॥ † అనిమొన దూకి తద్బల మహార్థవమున్ దరిఁజేరనీడ రు
ద్రునకుఁ దరంబుగా, దొకట రూపటి సర్వబలంబు లందులో
మునుఁగునకాని నీదుహితమున్ గొని పలెకద, సార్వభౌముచె
ల్మిని మది నిచ్చగింపు - మిదిమే, లిటుపైఁ బదిమేళ్లు సేకుఱున్॥

ఉ॥ మంచితనంబు తాలకును మార్దవమున్ గలిగించు, వేడి సూ
పించినఁ బెట్టి పైఁబడు, నభిన్నమతిన్ నృపులెల్ల వాని సే
వించరె నేడు? వారిపయిఁబేరిమి నీపయిఁ జూపఁడే? సమీ
పించిన, నిన్నువంటి రణవీరు నతం డెడవోవనిచ్చునే?॥

272

ఉ॥ ఆతనిఁ జేరుచో మతమహత్త్వము కొంత కొఱంతవోవునన్
భీతిని మాను, మా కొలువుపెద్దలలో మనఁహైందవప్రజా
నేతలు పెక్కు, రానృపుల నెయ్యముఁ జేకొనవచ్చుఁ దద్బల
స్థీతము సంఘశక్తి మతవృద్ధి కుపాంతవసంత మయ్యెనున్॥

273

ఉ॥ † కావునఁ బాదుషాచెలిమిఁ గాంచుము కాదగుతీరు లన్నియున్
నే వెలయుంతు, నిర్వురకు నెమ్మదిగా నొకసంధిఁ గూర్తు, స
ద్భావముతోడ నన్ను హితపద్ధతి గోరితి, విట్లుసేయుఁ
భావిశుభముగాఁ దలఁతుఁ, బైతగవున్ దలఁపాసి పలుకఁమా”॥

274

చ॥ అన, శివరాజు కార్యగతులన్నియు నెమ్మది నాకళించి యి
ట్లనె, “మనసిచ్చి మీ యనుభవాతిశయ మ్ముపదేశమిచ్చు మే
లునకుఁ గమన్ గృతజ్ఞుఁడను, ‘లోకమువా రొకధర్మతత్త్వమున్
గనునపు డందు భిన్నరుచి గాతు’ రటం చిపు డే నెఱింగితిన్॥

275

time the Badsha's interests also should be served,” thought he (Jai Singh) and (said), “Aurangzeb is the mighty ruler of the Earth, you should make friendship with him The ultimate result of hostility will not be good I am, therefore, favourably disposed towards you ”

చ॥ మతముసమన్వయంబు సుకుమారముగా విపులార్థ భావ గ
ర్భితముగనున్న దిందు వివరించినయట్లు చరింపఁగా నశి
క్షితుఁడగు నన్నుబోటి కొకజీవితకాలము చాల దైన మీ
ప్రితికినపాలు కాఁచుకొని, పేరినమీఁగడఁ గొందు నేటికి॥ 276

చ॥ మనసునఁ ‘బాదుషాచెలిమి మంచిదిగా’ దని తోఁచుచున్న మీ
యనుమతివెంటఁ బోవు టిపు డాత్మహితంబుగ నియ్యకొంటి, నిం
దునఁగల మేలుగీడు తమదొడ్డతంబున నిల్చియుండు, యా
వనపతికొల్వులో శిరమువంచుట దక్కఁగఁ బొందుసేయుమి!”॥ 277

చ॥ అన, జయసింగు లేతనగ వాచుచు సాధివచఃప్రసంగముల్
గొని, యుభయానుకూలములు గూర్చి కొలందులు సంప్రతించి, యొ
ల్లనియెడఁ గార్యకారణములక వివరించియు మేలుసూపి, త
న్నన మెసకొల్పి, సాధినియమంబులఁ దీరు ఘటించె నీగతి॥ 278

సీ॥ శ్రీ “శివరాజు, తానుగెల్చిన రాజ్యమున సింహ

గడమాది యిర్వదిగడము లిచ్చి,

తక్కినరాజ్యమంతయుఁ బాదుషాహిగా

రిడిన రాజ్యముగాఁగ నేలికొనుచు,

సాలుకు మూఁగులక్షల హూను లర్పించు

వరుస నల్వదిలక్ష లరి యొసంగి,

తనపుత్రు) సాంభాజి దళవాయిపదవి రం

జిలఁ బాదుషాగారి కొలువుఁజేర్చి,

తే॥ దక్షిణంబున జరుగు యుద్ధములయందు

స్వయముగా సేనఁగొనుచుఁ దోడ్పాటుసూపి,

యొండొరుల మేలుసేత కొండొరులు దొడఁగి

తెఱపివొరయని చెలిమి సంధింపవలయు॥

279

సీ॥ శీ పాదుషాగారు, సాంభాజినిఁ బంచస
హస) తురంగపై న్యాధికారి
సలిపి మన్నన సూపవలయు : దక్షిణరాజ్య
ముల 'చౌతు' 'సర్దేశముఖి' యటన్న
పన్నులు శివరాజు స్వయముగా రాబట్టు
కొను హక్కు లీవలెఁ గొంకణమ్ము
దక్షిణోత్తరభాగ ధరణియంతయు నెల్పు
కొను శివరాజును జెనకఁగూడ

తే॥ దన్య సామంతరాజ మర్యాద లిచ్చి,
కొలుపు కేతెంచు నియమంబు తొలఁగఁజేసి,
నెరసు లరయని చెలిమిపొందికలు వెలయ
నాత్మహితునిఁగా శివరాజు నరయవలయు"॥

280

చ॥ అని పయిరీతి సంధినియమాల్చి శివప్రభుఁ డామతింపఁ గై
కొనుచు, 'దిలేరుఖానుఁ డనుకూలపడఁ దగుమాటలాడి ర'
మ్మని శివరాజు మైకొలిపి, యాతనితోఁ దనమేనమామఁ దో
డనుపుచు, యుద్ధమాఁపుటకునై జయసింహుఁడు పంపె వార్తలన్॥

ఉ॥ త న్నొకపెద్దసేసి వివిధమ్ములు కానుకలిచ్చి సంధికై
విన్ననువాడు వారి నుడివిడుకు మెచ్చి దిలేరుఖానుఁడొన్
మన్ననఁ గానకలిచ్చి యభిమానము పెద్దయొనర్చి, వారితోఁ
గ్రన్నన యేగుడెంచె నెసకింబున సింహగడంబుఁ జేరఁగన్॥

282

ఉ॥ అందఱుఁగూడి సాధినియమావ? కొప్పుగ సమ్మతింప, "నీ
చందము పాదుషా కెఱుకసల్పఁగఁ జారులనంపె తన్మతం
బంది తిరమ్ముసేత" మనియాడుచు, నంబరునేత సంధిలోఁ
బొందికలెల్ల వ్రాసి, తనపోల్చినతీరు లిఖించె నీగతిన్॥

283

mention only 20 forts and Chouth & Sardeshmukhi

మ॥ “అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని రాజ్యప్రాంతముల్ ముట్టి దు
ర్గములన్ బట్టితి మందునందుఁ బటుసంగ్రామంబులై, కూలె నై
స్యము లిర్వైపుల నింతలో నతఁడె మ మ్మన్నించె సంధింప న
ర్హ మటం నొప్పితి మాజ్ఞ వేచి తగవారన్ దీరు గావించుచున్॥ 284

సీ॥ మనయేలుబడికి నెమ్మదిఁగూర్పఁగా దక్షి

ణమునందు ముఖ్యదుర్గములఁ గొనుట,
సరి నాల్గుపదాలలక్షల హోనులై మించు

నమితధనంబు కప్పముగఁ గొనుట,
యల విజాపురముతోఁ గలిసి మారొనకుండ

శివరాజు మనవైపు చేర్చికొనుట,
యతనిచే వారిపెం పడఁగించి, మనసేన

కొంఁగిగొట్టల సుక్రికకుండఁ గనుట,

తే॥ షరమలాభముగాఁ దీరుపఱచి, సంధి

నియమములఁ బరిపిరికొంటి, మీనిగ్ణయంబు

తడవు చర్చించితిమి దీనఁ దగవుదలఁచి

తగిన యుత్తరువీయఁ బార్థనముసేతు”॥

285

మ॥ అనుచున్ గమ్మ లిఖించి యంబరువిభుగ డ్దానిఁ బరిపించి, వెం

టనె తామందిన యెల్లదుర్గములపైనన్ ‘బాదుషాబావుటా’

దనరన్ జేసి, విజాపురంబుగెలువన్ దండెత్తి, నైస్యంబుతోఁ

దనవెంటన్ శివరాజు ముందునడువన్ దత్ప్రాంతముల్ గైకొనెన్॥

—❦— శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్తె బిజాపురముపై కేగుట —❦—

చ॥ ఇటు శివరాజుసాయమున నేచి బిజాపురరాజ్యమెల్ల మిగ్గి

గుట కిది వేశయంచు రణకోవిదుడౌ జయసింగు సాహసో

ద్భటముగ రేగి దుర్గములబట్టి బిజాపురపట్టణంబు చెం

గటి కెగ్గబాఁకి దూఁకె, నొదుఁగన్ బడ దేశము నాక్రమించుచున్॥

చ॥ జరిగినసంధికై తనదుసమ్మతి - పోరునఁ దోడుసేతకై
పరువపుఁగానకులున్ బనిచెఁ బాదుషహా, మొగలాయిదండు ల
త్తటి శివరాజురాజ్యమును దాటి బిజాపురిపైకిఁ బోయె, నిం
తరసి శివప్రభుండు తదనంతరకార్యము నెంచె నీగతిన్॥ 288

చ॥ “నెఱపినసంధిఁగో స్వబలనిర్జితరాజ్యము కొంతవోయె, నీ
వెరవునఁ జుట్టుకొన్నయరివీరులముట్టడి తీటిపోయె, నీ
తెఱఁ గుచితంబె యైన, నొకతీరున నియ్యది ముందు కీడుగాఁ
దిరుగు నటంచుఁ దోచుఁ, బనితీఱిన దుర్మతి మే ల్దలంచునే॥ 289

ఉ॥ సాహస మిట్లుసూపుచు బిజాపురరాజ్యమునెల్లఁ బాదుషా
కాహుతి యాయవచ్చుఁ, బయి నాఁకొనుచున్ మనపైకిరాఁడె! ఘో
రాహికిఁ బాలుపోయువిధ మఁగద చేసినకార్యమెల్ల! స్వ
వ్యాహతిఁ దెచ్చికొంచు బలవంతున కాస్పద మీయవచ్చునే॥ 290

తే॥ ‘అసలు సంధియే కాఁగూడ’ దనియు, ‘నిన్ని
గడములిచ్చియు నిటుతోడుపడుచు, వారి
కిందఁ జనుటేల’ యని పంతగించు సైన్య
పతుల నేతాజిముఖులఁ గీడ్పఱుప నగునె॥ 291

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప నొకయెత్తున వీరిఁ దొలంగిపోవుటే
విన్నను . విందు ముందునడిపించినసంధికిఁ దప్పనట్లుగా
నన్నిటఁ దోడుసూపినటు లాడి, పయిబయిఁ బోరొసర్చి, యీ
చెన్నఁటి శత్రుకోటి నొకచిక్కునఁ ద్రోయుచు జాటిపోదగున్॥ 292

చ॥ అగునపుడున్ రహస్యముగ నాదిలుషా కొకలావు గూర్చి యీ
మొగలులఁ బాఱఁదోలునటు పూన్చినచో నిటఁ జిక్కువాయు నీ
జగడము లిట్లుతీఱిన బిజాపుర మొంటిగ నిల్చు నందుపైఁ
దగవులు కొత్తగా, విపుడు తంత్రమునన్ బనిగొంట యొప్పుగున్॥

ఉ॥ ఒప్పుని తోచుచున్న, జగమొప్పునొకో యనుశంక - నీతికిన్
దప్పుట యశానటంచు ననుతాపము గల్గెడు నిట్లుపోయినన్
దప్పును కార్యహాని యది నాకయినన్ గొఱలేదు, దేశమున్
నిప్పులద్రోయుటై దొసగు నిల్చు * జగం బపు డాడిపోయదే॥ 294

తే॥ రాజనీతిని వ్యక్తిధర్మమునఁ దూచి
కలుషమెంచుట మందాధికార దృష్టి :
రామదాసుని యుభయతారక పథంబు
నడిచి, యీ కాటుచీరేటుల్ తుడిచినైతు॥ 295

ఉ॥ 'మాటను దప్పరా' దనుక్రిమంబది సాధువుఁగూర్చికాని క
రోటకుఁగూర్చి కాదు పగకున్ బ్రతికారము సేయలేని మో
మోటకు విల్వలేదు వెరవొందుచు నీ యవనద్వయాబుసన్
నాటకమాడి, యిర్వుర ఘణాశిఖరంబులఁ దాండవించెదన్"॥ 296

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతియంతయు సూటిగ నిర్ణయించి, తో
డొనరిచినట్లై మోగలులయొద్దన యుండు, బిల్వపురీంద్రుఁడున్
దనబలఁగంబుఁ బెంచి పటుదర్పము సూపుచు, గోలకొండతో
డెనసి పరాక్రమించి యలయించె మొగల్బల మొందు డల్పడన్॥ 297

చ॥ తనబలఁగంబు లిట్లు కలతన్బడు తెంచి దిలేరుఖానుఁ డి
సున జయసింగుతో ననియె "జట్టమవోలె మెలంగి, పోరున
ష్టనుపులు తప్పఁదీసి, సమయంబున కొండొక చోటఁ దేలి, చి
క్కునబడు దారిచూపి మనకున్ శివరా జపకార మొచెడున్"॥ 298

ఉ॥ ‡ ఆ కుటిలుండు తోడ్పడు టపాయ, ముపాయముఁగొంచు వాని బం
దీకృతునైనఁ జేయు, డొకతెంపునఁ గొంట మతీంతమేలగున్,
మీ కిది కానిదైన నియమింపుడు న * నిట్లుసేయకున్న వోఁ
బాకముదప్పు సర్వ మటుపై మన మేమియొనర్చి యేమగున్!"॥ 299

‡ Diler Khan several times urged Jai Singh "to take

చ॥ అనెడు దిలేరుఖానుహృదయమ్ము నెఱుంగుచు నంబరీశుఁ “డా
తని సవరింతులె” మ్మని నిదానమువలె, శివప్రభుండు క
ల్గిన కలఁతల్ గణించి, కలిగించిన భేదము పండుటెంచి, క
ల్గనయిన కీడు వాసిచనఁగా మనసై జయసింగుతో ననెన్॥ 300

చ॥ * “పగతురు గుంపుగట్టుకొని పైకొని రందఱ మొక్కవైపునన్
దగిలినఁ, బొత్తులేక - బహునాయకమై - క్రమశిక్షలేని - సే
న గెలువఁజాల, దూరక మనంబుల భేదముపుట్టి దుర్బలం
బగు మొగియింతు నే నొకట, నప్పు డతం డిరువైపు కీడ్పడున్”#

చ॥ * అని శివరాజుపల్కు సమయజ్ఞతనెంచి, దిలేరుఖానుతే
ల్చిన పొరపొచ్చె మొంచి, జయసింగు స్వపక్షవిరోధముల్ పెనం
గిన నిజకార్యహాని పరికించి శివప్రభు ‘నొండువైపు మా
రొక్కను’ మనిపంప, నాతఁ డనుఁగుంబరివారము గొల్వ వెల్వడెన్॥

సీ॥ ఇటు పటుసాహసం బెనయించి, శివరాజు

మొగలాయినిర్బంధమును దొలంగి,

తోవలో నేతాజితో మంతనములాడి

కలహించినటు వానిఁ దొలఁగఁజేసి,

యల బిజాపురసైన్యములఁ దాఁకినట్లు ప

స్తాళాగడంబున నని యొనర్చి,

యట జయం బనుమాన మనిపించి, సైన్య మ

క్కడవీడి భేలనాగడముఁ జేరె,

Shivaji's life, or at least to give him (Diler Khan) leave
to do so He would assume all responsibility and see the
Raja was held blameless

Page 164, J N Sarkar

* Page 164, J N Sarkar

తే॥ ॥ ఘనుఁడు నేతాజి శివునితోఁ గలహమాడి
వచ్చు తెఱిఁగి బిజాపురీశ్వరుఁడు నాన్గు
లక్షలధనంబు జాగిరుల్ లంచమొసఁగ,
నతఁడు చెలరేఁగి మొగలుసైన్యములఁ దఱిమె॥ 303

ఉ॥ § “రెండవవాఁడు రుద్రుని - కరిందమవిక్రముఁడౌ శివాజీకి
రెండవవాఁ డితం” డనఁ జరించు శివప్రభుసైన్యనాథుఁ డు
గ్గండముగా బిజాపురపుదండులు రేపి, మొగల్బలంబు నెం
దుండఁగనీక తోలె విషమోగ్ర వనీ గిరి కూటవీధులన్॥ 304

—♦ శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము ♦—
మ॥ జయసిం గాసరదారు లోఁగొన యథేష్టద్రవ్యముల్ జాగిరుల్
పయి నుద్యోగము లాసగొల్పి విఫలప్రారంభుఁడై, వాఁడు తో
డయిరా దూకు బిజాపురీంద్రువడి ద్రోయన్ రాక, సంఘూర్ణితా
శయుఁడై రేఁగు దిలేరుఖాను సవరించన్ లేక, దూప్లిచున్॥ 305

చ॥ ఇటు తలపోసె, “నే నొకటియెంచఁగ దా నొకఁడయ్యె, నీసునన్
బెటిలి దిలేరుఖానుఁ డొకభేదముపుట్టఁగఁ బలె- దాన నా
రటపడి వేఱువోయె శివరాజు బిజాపుర మిందు సందుగ
ల్లుటఁగొని తోడుఁబెంచి యుడుకున్ దుడుకున్ బలియించి పైకొనన్॥

చ॥ శ్రీ ఇది యడఁగించుటెట్లు! హితమెచ్చుచు నీశివరాజు రాఁడు తో
డెదుగ, నతండు రా కణఁగఁ డీ గిరి కానన దుగ్గకోటి ప్రా
పెదుగు బిజాపురీంద్రుఁ డతఁ డీశివరాజునుగూడ లాభముల్
పొదుగుచుఁ బొందుకొన్న మనపూనికయంతయుఁ దాఱుమాటగున్॥

¶ Neta accepted the Bijapuri bait of 4 lakhs of hun
and deserting to Adil Shah, raided the Mughal territory
with great vigour and effect Page 165, J N Sarkar

§ “The Deccanis regard Netaji as a second Shivaji”
Page 159, J N Sarkar.

§ Page 299, The Modern Review for April, 1909

మ॥ మును నేతాజినిఁ గొన్నవాఁడు శివభూపుఁ నేఁడు సాధింపఁబోఁ
డనుకోరాదు శివాజి సంధినియమ వ్యాపారముల్ మీటిపోఁ
డనుకోరా దతఁ డంచితుండయిన రాజ్యాంగంబు లీపాటి వా
తనిలోఁ దొల్లిటిసంధిలో నగుకొఱంతల్ గూడఁ గాన్పించెడిన్॥ 308

తే॥ ఆ కొఱతల్లెల్లఁ దీఱఁగా ననువుపఱచి
శివపతినిఁ జేరఁదీయుచోఁ జిక్కువాయు,
మనకు జయమబ్బు నిదియెల్ల మనసుఁబట్టె
దెలిపి, పాదుషా యిటుసేయ సలుపవలయు”॥ 309

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి జయసింహుఁ డనువుమీఱఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మవ్రాసి పంపెఁ
“జిత్తగింపుఁడు, సంధిలోఁ జెప్పినట్లె
నైన్యములతోడ శివరాజు సాయపడియె॥ 310

సీ॥ అతనితోడ్పాటుతో నాక్రమించితిమి బి
జాపురీ వితతరాజ్యమునఁ గొంత,
గోల్కొండసాయంబు గొని బిజాపురము వి
జృంభింప నిటఁ బరిస్థితులు మాతె,
శివరాజునకు - మనసేనానులకును యు
ద్ధముఁగూర్చి భావభేదములుగలిగి,
“చెఱియొకనైపుగా నరులఁ దాఁచుద” ముచు
నరికట్టె నతఁడు పన్నాశగడము,

తే॥ నంతలోన శివాజిసైన్యపతి యతని
తో విరోధించి శత్రులతోడఁ గలిసె,
శత్రుప్రక్షము బలితమై సంగరమున
జయముగలుగుట సంశయాస్పదమ యయ్యె॥ 311

ఉ॥ ౧॥ ఈగతి నేటిపోరు విపరీతముగాఁ గనుపట్టెఁ దెంపునన్
 మూఁగి శివప్రభుండు తన పూర్ణబలంబునఁ దోడుసూపుచో
 లోఁగు బిజాపురం బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁజేరికొన్న ను
 ద్యోగము భార మన్నివసతుల్ ప్రతికూలములై పెనంబడున్॥ 312

చ॥ ౧॥ శివపతి యెట్టులే మనము చేర్చికొనన్ దగువాఁడు బుద్ధివై
 భవము బలంబు తెంపు గలవాఁడు చమూపతు లుక్కుఁదున్కు లు
 క్కివులగు పెక్కు రాబలియుకింకరు లాతఁడు మాకు సాయ ము
 త్వవమునఁ జేయుచో మనకు దక్షిణరాజ్యములెల్ల లోబడున్॥ 313

ఉ॥ ౪॥ కావున శ్రీశివప్రభునిఁ గ్రచ్చఱఁ గొల్వకుఁ బిల్వఁబంచి, స
 ద్భావముఁజూపి తృప్తిపఱుపందగురీతుల నాదరించి, యు
 ధ్ధావని కంపుఁ డాపయి జయంబు ధ్రువం బిదియెల్ల భారత
 శ్రీ వెలయించు మీకు వివరించెడుపాటియె' యాజ్ఞ వేచితిన్"॥ 314

తే॥ అనుచు లిఖియించి వేగరులైన భటుల
 చేతఁ బుఁతెంచి, యట జయసంహవిభుఁడు
 సంగరముభంగి వైరులజాడ లరసి
 శివపతినిఁ బోత్సహించి రంజించుచుండె॥

315

షష్ఠాశ్వాసము — సమాప్తము.

“Jai Singh called him (Shivaji) the Key of the Deccan and declared that without his accession to the imperial side, the conquest of the Deccan would never be realized

Page 265, N S Takakhav

“It is necessary to win Shiva's heart by all means and to send him to Northern India to have audience of Your Majesty

Page 166, J N. Sarkar

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యుః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

సప్తమా శ్వాసము

—•— ఔరంగజేబు నాహ్వానము - శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము —•—

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు కుతుకంబున దక్షిణదండయాత్రలకు
దొనఁకుఫలమ్ము వేచి, తఱితో జయసింహుఁడు పంపునుత్తరం
బును గయికొంచు, నందుఁగల పోకడలన్నియు నాకళించి, నే
ర్చిన తనరాజసీతి విలసిల్ల మదిన్ దలపోసె నీగతిన్॥

1

ఉ॥ “సంగతులెల్ల సౌశయ విచారములన్ దలపించుచున్న, వీ
రంగమునందు నెవ్వ రపగాధులొ సాధులొ నిర్ణయింపరా,
దంగడివెట్టి తేల్చికొనునట్టి ప్రసక్తియు లే, దుషేక్ష సే
యంగల తీరు గా, దెవరియంతకు వారగు టిందుఁ గన్పడున్॥

2

చ॥ శివపతిఁ డేరఁదీయుట విశేషముగా జయసింగువ్రావాయు, నా
శివపతిదోసముల్ దెలిపి శిక్షితుఁడేయు మటంచు వ్రావాయు నై
రివలె దిలేరుభానుఁ, డెవరిన్ గొని కార్యముఁ దీర్పవచ్చు? హైం
దవుఁ డగుమాత్ర వాచన గనందగునా జయసింగుమాటలన్॥

3

ఉ॥ ఇంత కతంశుగోరునదియేమి - శివాజీనిఁబిల్చి కొల్వులోఁ
గొంత బహుకృతిన్ జలుపఁగోరె, సమర్థమగాదె? దీన ల
ద్ధాంతరుఁడై యతండు మనయండకుఁ జేరినఁ జేరవచ్చుఁ, గా
కంత యతిక్రమించి యతఁ డందు మహత్తరభాగ్య మున్నదే॥

4

ఉ॥ సాయముఁ జేయకున్నను బిజాపురపక్షముఁ జేరకుండఁగాఁ
జేయుట ముఖ్య, మిందు జయసింహుఁడు తప్పఁదలంపలేదు; కా
దేయను - మిందుఁజేరునతఁ డెందులకేగుఁ? గొఱంతలెల్లనున్
గాయఁగ నాతనిన్ బిలువఁబంచెద” నం చెద నిర్ణయింపుచున్॥ 5

సీ॥ † శివపతి కిట్లువ్రాసె, “బిజాపురీందుఁతోఁ

గలిగినపోర మీ సలుపుసాయ

మున సంతసించితి మనువుగా మాకొల్వు

నందు మీ కుచితమర్యాద లీయ,

నున్నతపదవుల నొడఁగూర్ప నున్నార,

మపుడ మీ రడిగినహక్కు లిచ్చి

యధికారపత్ర మీయఁగనుంటి, మందుకై

కొలువున కిప్పుడు రావలయు మీరు,

తే॥ ‡ వచ్చునప్పుడు కాఁగల వ్యయములను భ

రిగ నొకలక్షధనము నర్పించునట్లు

లచటి దక్కనుకోశగృహాధికారి

సిద్ధముగనుండుఁ, దడయక చేరరంజు”॥

6

మ॥ అని వ్రాయుంపుచు నంబరీశుకడ కాయూరంగజే బంపె, దా
నినిఁ గొంచున్ జయసింగు శ్రీశివవిభున్ బిల్పించి, మర్యాద లొ
య్యనఁ గావించి యుదంతముల్ వినిచి యాహ్వానంబుఁ జూపించి యా
తనితో నిట్లనెఁ బాదుషాఁగనెడు నుత్సాహంబు గల్గించుచున్॥ 7

‡ “A lakh of Rupees from the Deccan treasury was advanced to him by order of the Emperor for his expenses”

Page 171, J N Sarkar

† Page 225, Kincaid

మ॥ “శివరాజా! పయనింపు, మీ యవనలక్ష్మీభర్త తాఁ బిల్చుగౌ
రవ మెవ్వారికిఁగల్గు? నీ సముచితప్రారంభముల్ పండు భా
గ్య విశేషం బిటు దారిసూపె, నిటుపైఁ గర్తవ్యతా దీర్ఘద
ర్శివి నీకందని దేమిగల్గు? సమయాచిత్యంబుఁ బాటింపుమీ॥ 8

ఉ॥ ‘ఇంతకుముందు వాలుమెఱయించి పయింబడు నాతఁ డింతలో
నింతటియాదరంబు గనుటే’ మని లోతు దలంపఁబోకు, మీ
కంతర మింతలేని హృదయంబుల నెమ్మదిఁగూర్చ నేన యీ
వంతెనఁ గట్టినాఁడఁ జిరవైరము లున్నవె రాజనీతికి॥ 9

మ॥ అనుమానింపకు మేనుగూడ నటు తోడైరాఁ దలంపున్న, దై
నను యుద్ధం బిటులుండ నిర్వరప్రయాణం బొప్పదం చెంతు, నా
తనయుం డచ్చట రామసింగు గలఁ, డాతం డెందు నీవెంటరా
ననుసంధించెద . నిందునందుఁ బయిగాపై యేను బ్రాపుండెద॥ 10

ఉ॥ అన్నిటఁ బ్రోడ వీ, వితరు ‘తా’ నని ‘కా’ దనియున్ వచింప నే
మున్నది - పోయిరమ్ము, భరతోదయసిద్ధికి దోయిలించు నీ
యున్నతపాణి క్రిందయిన నున్నతమే యగుఁగాక, కార్యని
ష్పన్నత గోరువారు గరువంపడ రన్నది నీ వెఱుంగవే॥ 11

శా॥ నేతాజీ యిటు మాటిపోవుననుచున్ నే ముందు భావింప, నీ
చేతన్ శిక్షితుఁడయ్యు వాఁ డిటులవిచ్చేదించు టన్యాయ్య, మే
మై తీండ్రింపఁగరాదు, వానినెడసేయన్ మేలుగా దా చమూ
నేతన్ లోఁగొను మెట్టులైన, నటుపై నీవేగు శుంతేదగున్”॥ 12

చ॥ అన శివరాజు వలె, “నిదియంతయు నే గమనించినాఁడ, నా
యనుచరుఁ డెవ్వఁ డెన్నఁ డిటులైనది లే, దితఁడైన నట్టివాఁ
డనుకొనరాదు సంధినియమావళిపొందికలున్ దిలేరుఖా
నుని వెడమాట లాతనికి న్యూనములై యిటు తెంపుగైకొనెన్॥ 13

ఉ॥ ‘కండలు నెత్తురుల్ పిడిచికట్టిన దుర్గము లిచ్చి, వారికై
భండనమాడి సైనికులప్రాణము లిచ్చి, బలంబు తగ్గువో
నుండినసర్వమిచ్చి పడియుండుట యే’ లనియున్, ‘దిలేరుఖా
నుం వొకపెద్దయై తఱుముచుండుట యే’ లని యాతఁ డెంచెను॥ 14

చ॥ జరిగినరీతికై తన యసమ్మతిఁ జూపుచు వేఱువోయెఁగా
కరులకుఁ దోడువోడని యథార్థమ తోఁచెను, దేశభక్తిబం
ధురులు సమ్మఱు లొక్కపుడు దూఁకెద రిట్లుతెగించి, వారి త
త్పరత పవిత్రమంచుఁ దగువైపున వారలఁ గైకొనన్ దగున్॥ 15

ఉ॥ ఇప్పటి పాదుషాచనపు, లీపయిమేలు వచించి వాని నే
నెప్పటియట్ల కొందుఁ, దమ రిచ్చెదమన్న ధనంబు జాగిరున్
దప్పక యైదువేల సరదారుతనంబు బహూకరించువో
మెప్పున వాఁడు మి మ్మనుగమించుచు నిర్వరచెల్మి పెంచెడున్॥ 16

ఉ॥ నే నిటు విశ్వసించి గమనించెదఁ గార్యములెల్లఁ, బాదుషా
యానతి నిర్వహింప వివిధావసరంబుల సంతరింపుచున్
బైనముసేతు” నం చతనిఁబాయుచు రాయగడంబుఁ జేరి, యా
స్థానమునన్ శివాజి సరదారుల మంత్రులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 17

చ॥ “జరిగిన సంధిబంధము - బిజాపురితోనగు పోరుతీరు మీ
రెఱుఁగుదు రిట్టులుండ యవనేందుఁడు ‘కొల్వకుర’ మ్మటంచు ను
త్తరమును బంపె ‘నున్నతపదంబుల గౌరవమిత్తు’ నంచు, ‘నే
కొఱతయు రాదు, కల్లు ననుకూలత పొ’మ్మనె నంబరీశుఁడున్॥ 18

చ॥ ‘మన కిపు డేదికర్జ’ మనుమాటయె నేఁడు విచార్య, మిందుఁ దోఁ
చినటుల మీరు మేమును వచితుముగాక, వినిర్ణయంబుదే
లని దిది, యిందు నెందునఁగలంగనితెంపున నాత్మశక్తి దీ
వనగొని పోవుచో నెదురువచ్చుఁ దమంత భవిష్యదర్థముల్॥ 19

ఉ॥ దూరమునుండియైన నొకనోహము సేయఁదలంచు వారలన్
జేరఁగఁబోవు తెంతయు నిషిద్ధమయ్యఁ గనకాభిషేక స
త్కారముఁ జేతుమన్న నది కైతవమే యనవచ్చుఁ బాదుషా
గారిచరిత్ర యీ భరతఖండమునం దొక కొత్తపాఠమే? 20

చ॥ ఒకట బిజాపురీందుబల - మొక్కయెడన్ మొగలాయిదండు లొం
డొకటిని మ్రింగవేచి కసియొత్తులతో మన చుట్టుప్రక్కలన్
జకచకలాడుచున్నపుడు, సన్నహనంబున నాత్మరాజ్యర
క్షకుఁ గడుదూరమై చను టసాంప్రత మంటయుఁ దధ్యమేయగున్॥

ఉ॥ కావునఁ బాదుషాఁ గనుటకై చనరా దనితోఁచు నైన రాఁ
బోవు విపర్యయంబు దలపోయుచు నిట్టులె యూరకున్నచో
నే వెర వెత్తియో యిరువు రేఁచరె? వారిని వీరి నాఁగఁగాఁ
దోవలు మూయుతీయుపనితోఁ గలకాలము దేవులాటయే? 22

ఉ॥ ఆదిలుషాబలం బణఁచినట్టులె మోగలుషాదుషా బలో
త్సాదనఁ జేసి, హైందవపతాక మరుచ్చల దంచలాంచితో
న్నాదముఁ జేసి నిల్పక, యనల్పములౌ మనయత్నముల్ వృధా
గాదె? దురూహసాహసముఁ గట్టినఁగా కది నెట్టవచ్చునే? 23

ఉ॥ తెంపున గుంపులెత్తి పరతెంచు మొగల్బలఁగం బెదిర్చి మా
యింపఁ దలంపు సంద్రమున కేతమునెత్తుటఁ బోలు రావణుం
డంపు నసంఖ్యమూలబల మాఁగఁగ రాముఁడు మోహనాస్త్రమున్
బంపినయట్టు లొండొకయుపాయము గావలె వారి నొంపఁగన్॥ 24

ఉ॥ మోగలుకొల్వులోఁ గలరు ముఖ్యులు హైందవవీరు, లా మహా
భాగులఁ దోడుకొల్పుకొని, పాదుషహా మదిమెచ్చఁగోని యు
ద్యోగులఁ గొల్వులో యవనధూర్తులఁ గొండఱ లాగి, ప్రాంతభూ
భాగపురాజులన్ మనకుబాసటగాఁ గొని పైకొనన్వలెన్॥ 25

చ॥ నలుగడ నిట్లు మాఱుకొనినన్ దిటవున్ దెరువేది పాదుషా
బలమఱుఁ, భావబంధమునఁ బ్రబుచ్చుచు హైందవులెల్ల నన్నద
మ్ములవలె నాదు, రింగు రసపుత్రులు మే మొకవంగడంబువా
రలమగు టచ్చుకొల్పినఁ దిరమ్మగు సఖ్యము కార్యసిద్ధికి॥ 26

శే॥ నాదుపూర్వుల పుణ్య జన్మస్థలంబు
లరసి, వారితోఁ జెలిమి చుట్టటిక మెనసి,
తక్కుహైందవజనుల నే స్తమున బలిసి,
పాదుషాగుట్టు లరసి రాఁ బయనమొప్పు॥ 27

ఉ॥ ఇంతటికార్యమెల్ల మన మిచ్చటనుండినఁ దీరుగాదు, వా
రంతరమిచ్చి రమ్మనినయప్పుడగాక మఱొక్కనాఁడు వో
నింతయు దారిలే, దహితమెచ్చుచువీఁగిన సేగి దీట, దీ
వంతునసాహసించి పగపంచల నేఁ బులిపాలు పిండెదన్॥ 28

ఉ॥ చూచెద నాత్మశక్తి నిఱుచూపులలో నొదిఁగించి, కార్యమున్
దూఁచెద, వైరియంతరము దోఁచెద, గర్భముఁజీల్చి దైవమున్
వేచెద, నొక్కమర్త్యుఁడు - వివేకియు సాహసికుండు కార్యదీ
క్షాచణుఁ - డెట్లుసేయు నటుసల్పుచు, నేఁ బయిచేయి నైచెదన్॥ 29

చ॥ ఒదిఁగిన కార్యమెల్ల భరతోదయస్థికిఁ బాదు, దూరమై
చెదరినదెల్ల దైవ మటుసేయఁదలంచు విధాన, మంతయున్
గుదిరిక యానటంచుఁ బురికొల్పెడు నన్ను భవాని, యీగతిన్
బదిలవుఁదెంపునన్ నడిచి పాదుషహఁగన నేఁ దలంచితిన్॥ 30

ఉ॥ ఒక్కట రాజపుత్రులు, మఱొక్కట సిక్కు, లొకంట నాస్థనుల్
దక్కను యావనప్రభులు దా మొకవైపు మొగల్పభ్రత్వమున్
జిక్కులువెట్టుచుండ, మనచెల్మినిఁ గోరెడు పాదుషాహి నా
దిక్కునఁ గీడుకంటఁ గనుతెంపునకున్ జొరలేమి కన్నడున్॥ 31

ఉ॥ న న్నిటు ప్రోత్సహించి కడునమ్మికయున్ మతభక్తిఁ జూపి, “నే
సన్నియుఁ గాచియుందు” నను సంబరునాథుఁడు మేలుసేయలే
కున్నను గీడుసేయఁ జొరఁ డొండొకయొత్తిడియైన బోనులో
నున్నటు తన్నెఱింగి తనయుని-చెడన్ జెడు గేలత్రవ్వెడున్॥ 32

ఉ॥ ఇంతయు సంప్రతించి చననెంచితి, నందలితీరు లెంచి సా
ధింతు మదుద్యమంబుఁ, జనుదెంతు శుభంబున, వచ్చులోపలన్
గొంతకొంత యెందయినఁ గోల్కొనకుండఁగ జాగరూకులై
ప్రాంతములెల్లఁ గాచి, మనపక్ష మపక్షతిగా మెలంగుఁడి॥ 33

సీ॥ రాజ్యాంగతంత్ర సర్వస్వంబు పరికించి,
ప్రాంతముల్ దుర్గముల్ భద్రపఱచు
విధుల మోరోపంతుపింగళేసచివుఁ - డా
బ్రాజసోదేవుఁ - డణ్ణాజిదత్తు
సర్వాధికారముల్ జరిపించుచుండి, యే
నాటికార్యంబు లానాఁడు వీజి
యాదేవిచెంగట నర్పించి, తచ్చాస
నంబున సర్వంబు నశుపవలయు,

తే॥ రిపులజాడల నెఱిఁగి వర్తింపవలయు,
నడుచురీతి మాకై వేగునశుపవలయు,
నామ జామడ లెడము మీ మరిగియున్న
నడు గడుగునందు నున్నట్లు లరయవలయు”॥ 34

చు॥ అని నేతాజినిఁజూచి పల్కె, “మన యూహాప్రాయాముల్ పండి యి
ట్లనుకూలంబులు పెక్కు - గూర్చె, జయసిం గర్థించె నిన్ జేరర
మ్మనియున్, బాగిరులున్ ధనమ్ములిడి సైన్యాధీశ్వరున్ జేతు నం,
చనుమానింపక చేరు మంద, నశుసేయన్ రెంట మేలయ్యెడిన్॥ 35

చ॥ సమరములెత్తి మోగలు బిజాపురసేనలు దారసిల్లె, బాం
తము లలవారి యొత్తిడి వెతకబడకుండఁగ నీభుజాపటు
త్వమ శరణంబు వారు తమపక్షమువాఁ డనుకొన్న, నీవు ని
క్కమ మనపక్షమాట నిటఁ గల్గదు గీ, డటు నేనుబోయినాఁ॥ 36

తే॥ పలుకుతీపైన, మది హలాహలము నమలు
కలుకు మోగలు చెలిమి నేమఱఁగఁబోకు
మచటినాకు నీసాయ మేదైనఁ గలుగు,
నిచటినీకు నే దూరమాటెఱిగి చొరుము”॥ 37

సీ॥ అని వారి వీడ్కొల్పి, తనరాక వచియింప
నచటిరహస్యంబు లరసి తెలుప
రఘునాథబల్లాలు రయమునఁ బంపించి,
స్వయముగా దుర్గరక్షణము లరసి,
నైవతారాధ నోత్సవములు వెలయించి,
మంగళాచార ధర్మములు నడిపి,
శ్రీభవానికి మ్రొక్కి, జీజియాదీవనల్
శిరమునఁ గొని యామెసెలవుఁ బొంది,

తే॥ పంచశత మశ్వసేన - కల్బలము వేయి
నక్షవ, సంగరక్షకులు తానాజిమొదలు
పదుగు రేతేరఁ, దనయు సాంభాజిఁగూడి
యరిగె శివవిభుం ‘డాగ్రా’ ప్రయాణ మొచి॥ 38

చ॥ పురమునువీడి ప్రాంతములఁ బోవుచునుండఁగఁ గొడుషాహియు
త్తర మిటువచ్చె “నీ వనుమతంబున వచ్చుట విగటి, మందుచై
తెరువున కొప్పుతీరులు విధించితి, మింపున ర” మ్మటంచు, నిం
తరసి శివప్రభుండు ముదమందుచు ముందుకునాగె వేడుకన్॥ 39

ఉ॥ “సాహస ధైర్య శౌర్య గుణసాగరుడై నిజదేశ వైభవో
న్నాహ కుతూహలంబున రణంబు లొనర్చి, జయేందిరా వరా
రోహ కరంబువట్టు చతురుండు శివుం డిటువచ్చె” నంచు ను
త్సాహముతో జనుల్ జనపదంబుల మూగిరి కానకలిచ్చుచున్॥ 40

ఉ॥ వారలభక్తి మెచ్చి పరివారముతో ‘నవరంగబాదు’ కే
తేర, నొకింతమేర పర తెంచి యెదుర్కొనురీతితో సుబే
దారుడు పాదుషాయనుమతంబునఁ గానకలు లక్షరూప్యముల్
గారవమొప్పుగా నిడినఁ గైకొనుచున్ శివుఁ డేగె మీఁదటన్॥ 41

ఉ॥ పావన నర్మదానిల సభాజితుడౌచు, నగస్త్యవా క్షరీ
భావిత వింధ్యనిర్గమన బంధురుడై, మధురాపురంబునన్
దేవకిసాగనంపు వసుదేవునితోఁ జెఱసాలఁ జూచి, బృం
దావన బాలకృష్ణు చరితంబులఁ జొక్కుచు నాపయిన్ జనెన్॥ 42

ఉ॥ తా నిటురాక - పెక్కుశపథంబులతో జయసింగు పంపుచోఁ
బూనికి - పాదుషా మనసుపోకడ - కొల్వునఁ గల్గఁబోవు స
మ్మాన - మొకంట రాగల ప్రమాదము నెన్నుచుఁ బోవుచుండి, నా
గ్రా నగరాగ్రొక్కి శివరాజునకున్ గనుపట్టె దవ్వులన్॥ 43

ఉ॥ అంతకుమున్నె యావనధరాధిపు నానతిపైనఁ దత్పుర
ప్రాంతమునన్ శివప్రభునిరాకకు వేచిన పాదుషా చమూ
కాంతులు - రామసిం, గొక మొగల్ సరదారుడు - చేరవచ్చి య
త్యంతము సత్కరించి విడియన్ గొని తెచ్చిరి గౌరవంబునన్॥ 44

తే॥ కోటవెలుపల రమణీయకూటమైన
‘సయపురపు రాచమేడ’ లో సపరివార
ముగ శివప్రభు విడియించి, తగుసపర్య
లరసి చనిరి వా రధిపతి కెఱుకసేయ॥

—❖— శివాడీ పాదుషాకొల్వున కేగుట —❖—

మ॥ మఱునాఁ డింద్రసభా సమగ్రసుషమా మర్మస్పృశాస్థాన మ,
దిర సింహాసనమందు నోలగమునన్ డిల్లీశ్వరుం గుండ, నం
బరురాట్నానుఁడు రామసింగు చెలిమై మార్గంబుఁ జూపింపఁగా
నరుదెంచెన్ శివరాజు సైన్యయుతుఁడై యాస్థానమున్ జేరఁగన్॥ 46

సీ॥ సామంతభూకాంత చతురంగ సంకుల

ద్వారదేశమున సేవకుల నిలిపి,
తురగ దంతావ లోద్ధుర వీరభటరాజి
రక్షిత కక్ష్యాంతరములఁ గడచి,
యధికార తారతమ్యక్రమ స్థానగౌ
రవ యతోద్యోగివర్గముల దాటి,
పార్శ్వద్వయోపాంతభాగ భద్రదాసనో
త్తంసి తామాత్యసత్తములఁ దఱిసి,
తే॥ సింహగమనముతో రామసింగువెంట
ధీర గంభీర ముద్ర నే శొంచుచున్న
శివపతినిఁ జూచి యకారంగజేబు “రమ్ము —
రమ్ము శివరాజ” యని యాదరమ్ముఁజూపె॥ 47

ఉ॥ శ్రీ మేరుశిఖా సవర్ణమగు మేలిమిగర్దియనుండి పాదుషా
వారకపిల్వ, సాంబుని భవానినిఁ దండిని మొక్కునట్లు ము
మ్మాఱు ‘సలా’ మొనర్చి, నవమాక్తిక రత్న సువర్ణ ముదిక్కి
వారముఁ గానకవెట్టుచు శివప్రభుఁ డొండొకరీవి నిల్చినన్॥ 48

§ “Sabhasad says that Shivaji made a triple salam reconciling himself to the act by mentally devoting the first bow to the god Sambhu Mahadev, the second to the goddess Jagadamba and the thrd to his father Shahji.”

మ॥ ‡ అనుసంధింపుచుఁ బాదుషా కొలువుమర్యాదల్ విడంబింపఁగాఁ
గనుసన్నన్ గనె రామసింగు, నతఁడన్ గర్తవ్యమున్ జేయువం
తున గుఱ్ఱంబులకైదువేల కథినాథుల్ నిల్చు కఠ్ఠాంతరం
బున నిల్పెన్ శివరాజు, దా నచటియొప్పుల్ వేఱ వర్ణింపుచున్॥ 49

చ॥ ‡ జరుగుచునుండె నేబదవ జన్మదినోత్సవ మప్పు యావసే
శ్వరున, కతండు రత్నముల బంగరునన్ దులఁదూఁగి, యందు సం
దఱకును దన్మహాధనము దానముసేయఁగ నుండె, నిట్టి సం
బరమునఁ బలకరింపర శివప్రభు నెవ్వరుగాని కొల్వినన్॥ 50

ఉ॥ ‡ తీఱనిసందడిన్ మునిఁగితేలెడి కొల్వ కెఱుంగరాకయే
మీఁతెనుకాల మొక్కొకనిమేషమునన్ దనయుని- పోల్చికొం
చూఱటఁబాసి, యంతటి నిజోన్నతి నేఁ డధమంబుగా - నహం
కార తిరస్కృతం బగుటగా శివరాజు మదిన్ దలంచుచున్॥ 51

ఉ॥ ఇంతటినాఁటినుండి యొరు నెవ్వనినేఁ గొలువంగఁబోని సి
ద్ధాంతము నామతించిన స్వతంత్రుఁడు, గద్దియనెక్కి మంత్రీ సా
మంతుల కాజ్ఞ సేయఁగల మంతునఁ బొల్చు శివప్రభుండు నేఁ
డింత యగౌరవంబును సహింపక వెచ్చనికన్ను విచ్చుచున్॥ 52

తే॥ “ఎంతవేడుక లున్నఁ, దా నెంత సార్వ
భౌముఁడైనను, దన కెంతబలఁగ మున్నఁ,
బిలువనంపినమర్యాద కొలువునందుఁ
దలఁపఁడో! పాదుషా యేమిదలఁచినాఁడో॥” 53

ఉ॥ అండకుఁజేరఁగా ధనము లంపుచు, బై నిటు మాటిపోవుచో
నొండొక కుచ్చితం బతని కుండకపో, దదియున్న గొల్వనం
దుండుటయెట్లు - వేఱుపడి యోసరిలన్ జనుటెట్లు? ధర్మపీ
రుండనురీతి కార్యచతురుండనుఖ్యాతియుఁ బాయుటొప్పునే॥ 45

చ॥ ఒదుఁగుట నాకుఁ గానిపని, యుద్ధతి రేఁగినఁ గార్యహానికిఁ
గుదురగు, నైన దాని ననుకూలముసేయ భవాని యున్న, ది
య్యదన శివప్రభుండు వితతాత్మబలంబున వీరపీఠమున్
బొందువక మానఁ” డంచుఁ దలపోసి, తనున్ దనపంక్తిఁ జూచుచున్॥

ఆ॥ వె॥ చెంతనున్న రామసింగు నీక్షించి “యీ
వరుస నున్నవారి పరు వదెంత?”
యనుచు నడిగి, యాతఁ “డైదువేల్ గుట్టపు
దండువొర” లనంగ, దానఁ గినిసి॥

56

ఉ॥ త న్నొకడైదువేల సరదారునిఁగాఁ గొలువందు నిల్పుచున్
జిన్నతనంబుఁగూర్చె నచుచిచ్చునఁ గ్రాఁగు నెడంద మోమునన్
గన్నుల మిణ్ణులుల్ గురియఁగా వెడఱొమ్మున వీఁగి, ధీర గ
ర్జ న్నవమేఘమై కుడికరంబునఁ గొల్పును మూదలింపుచున్॥

57

శా॥ “ఏమేమీ! శివరాజు - దక్షిణబిగం బేకైకవీరక్రమో
ద్దామప్రౌఢిమ గెల్చుమేటి యిపు డీదర్బారునన్ నిల్చువాఁ
డై మూల్యంబున నైదువేలసరదారై కొల్వకాడయ్యెనే?
యీ మర్యాదల కొగ్గి నిల్వవలెనే యే మిందుఁ గై మోప్పులన్॥ 58

సీ॥ ఏ డెన్నిదేడులవాడు మాసాంభాజి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నేతాజి మా చమూనేతలలో మేటి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నని వానికోడి వీఁగిన రాయసింహుండు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నట్టిసర్దారుల కధినేత శివరాజు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,

తే॥ నిదియ కాబోలు నంతరు వెఱుగురీతి!
యెదుటిపరువము మన్నించు చదురులివియె!
ననుఁ బిలువఁబంచి యిటు చిన్నతనముసూపు
పాదుషాడెందమున నెంతపదను గలదో॥

59

మ॥ † జయసింహుం డటు లాడుతుమి? మది మెచ్చుజేయఁగాఁ బాదుషా
నయగారంబులు వ్రాయుతుమి? యెదురై నన్నిందుఁ దోడైర నిం
త యుదాసీనతఁ జూపుతుమి? సభ సత్కారంబు లిట్లెమి? నుం
త యుదారంబుగఁ బల్కరించుతెఱఁగైనన్ బాదుషా యొల్లఁడో?॥ 60

ఉ॥ ధీ తల్లికిఁ దండ్రికిన్ స్వగురు దైవతకోటికిఁదక్క నన్యుఁ డే
బల్లిదుఁడైనఁగాని తలవంపని నేను నమస్కరింపఁ, దా
నుల్లసమందకున్నఁ దలయాపుననే బదులీయరాదో? యీ
యొల్లమి నాత్మయుండి కనులుండియు సభ్యుఁ డెవండు మ్రింగెడున్?॥

ఉ॥ అంతులొసంగి నన్ బిలువనంపి యగౌరవ మిట్లుసేయఁ దా
నెంతటివాఁడో! దక్షిణమహీ తతహైందవ వీరనేత నే
నెంతటివాఁడనో! యెఱుగఁడే - యెఱుగన్ బనిలేదే? యిందు సా
మంతులు సైన్యనాయకు లమాత్యులుగా నగు మీ రెఱుంగరే?॥ 62

చ॥ నియతివిధానమున్ మిగులనేరక యశాఁదలవంచి కొల్వకాం
డ్రయి తనుఁ గొల్చుమాత్రమున హైందవవీరు లుదారగౌరవో
చ్ఛయమును బాసిరే? స్వకుల జాతి మత ప్రభుతా పరాక్రమో
దయములు రూక కమ్ముకొని దాసపదంబున దోసిలొగ్గిరే?॥ 63

† Page 272, N S Takakhav

† "No costly present, no high title, no kind word even,
had followed his bow to the throne" P 85, Aurangzeb

§ "His spirit could not bear such humiliation as the
other Umrahs to wait at a distance with their hands before
them, like mutes" P 85, Aurangzeb, Vol IV Sarkar

తే॥ అఖిలభారత ధర్మసింహాసనమునఁ

గాలుమోపుచు, హైందవ శౌరవంబుఁ

దలనుమోయక యటకాలఁ దన్నినైచు

నవమతిని సైఁపనేర్చు హైందవుఁడు గలఁడె?॥

64

చ॥ ప్రియమునఁబిల్చి నన్ బరిభవించినవాఁ డొకసాకువెట్టి దు

ర్ణయ మిటు కొల్వవారికయినన్ గలిగింపఁడె? యాత్మశౌరవ

క్షయమున కొగ్గి మ్రగ్గి మనఁగా నెవఁడెంచెడి? దానొకండ యే

మయి యిలనేలు రాజు - స్వజనాదరణంబును గాలఁదన్నినన్?॥ 65

తే॥ పాదుషా యొక్కఁ డొకమాట పల్కకున్నఁ

గొదవ మాకేమి? తన కేమిగొప్ప గలదు?

నమ్మి కొలువున్నవారి మనంబులందు

మేలుకొనుఁగాక యిర్వుర మేలు కీడు”॥

66

మ॥ అని గర్జించు శివప్రభున్ గను మొగంగై, ‘యేమియే’ మంచు, ‘నా’

ననియున్ ‘గా’ దని వాతెటల్ గదుపుతీరై, కొల్వు మాగ్తోసె, వే

గనులన్ జూచియుఁ జూడలే దనుకడంకిన్ బాదుషా “యేమియే”

మని ప్రశ్నింపఁగ, రామసిం గుచితవాక్యారంభుడై యిట్లనెన్॥ 67

మ॥ “అమృతప్రాయ దరీ ఝరీ విపిన సహ్య నైవరసంచార ధీ

ర మహారాష్ట్ర మృగేంద్రుఁ డీ యవనసమ్రా డంచితాస్థాన దు

ర్దమ సమ్మర్ద నిదాఘదాహ లుళిత ప్రత్యగ్ర ధూమాయితాం

గములన్ గర్జిలసాగె, శీతలకటాక్షం బిందు సారింపుఁడీ!”॥ 68

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా వికలితాశయుడై “యిపు డేమిసేయ నే

యనువునమాటునో” యని యపాయ ముపాయమునెంచి, కూర్మిఁజూ

పినయటు “సేద దీటుటకు వే గొనిపొండు నివేశభూమి” కం

చని విడియం బొసంగె, విభునానతిఁ గైకొనె రామసింహుఁడున్॥ 69

తే॥ ఒక్కజడివాన వెలిసిన యొప్పు మిగులఁ
బాదుషాకొల్వు గంభీర భావ ముద్ర
సిమితమైయున్నఁ, గనులలోఁ దీవరించి
ఫాలముల నాడె శబలిత భావ చపల॥

70

చ॥ కొలువున వారువారు దమకుం దగురీతిఁ దలంచుచుండ, నా
పులమనువారు డగ్గటి “ప్రభూ! తమకొల్వున నిట్టులాఁగు నా
బలియు నెడందలోఁ గలవు పాములు, వానికి బైట రాకవో
కల కెడమిచ్చుచో నిజముగాఁ బెనుపుట్టలు పుట్టుఁగొల్వునన్”॥ 71

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా యిది యధార్థ మటం, చతఁ డెందుఁ బోవనే
రనియటు కాపుసేయఁ బురరక్షకుఁడైన ‘పొలాదుఖాను’ కా
జ్ఞ నొసఁగి, “మాటలాడఁదగు సంగతులన్నియు రాయబారితో
ననుపుము, నీవు రావలవ” దం చెఱిఁగించె శివాజి కొయ్యనన్”॥ 72

తే॥ ఇంత యెఱిఁగి శివప్రభుం “డింకు మోస
మేదియైనను గలుగకపో” దటంచు
ఁ గరూకుఁడై, జరుగు గాగోగు లరయఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మ వాఁసి పంపె॥

73

మ॥ తమ యాహ్వానమువెంట వచ్చితి, ముదాత్తైబైన యాగ్రాపురీ
కమనీయత్వముఁ జూచికొం చిచటనే కాలమ్ము చెల్లించు యో
గము లే; దట్టై బిజాపురంబు మసపైఁ గ్కొనివ్వి గర్జించి రా
జ్యమునెల్లన్ గొననుండె, నిత్తటి నవశ్యం బేము పోఁగల్గెదే!॥ 74

చ॥ పిలిచినకూర్మికిన్ నిలువఁబెంచుచు, మున్ను వచించినట్లు మా
కలవడనున్న ‘దేశముఖ’ హక్కు లతో నధికారమిచ్చి నీ
డొక్కలుపుడు, పోవునట్లై రిపుకోటిపయింబడి పాటఁదోలి, మీ
తలపున కెక్కు- చందమున దక్షిణరాజ్యములన్ జయించెదన్”॥ 75

చ॥ అను శివరాజును త్తరము నందుచు, నప్పుడ పాదుషాహి కొ
 ల్వునఁ దగువారిఁ గూర్చికొని పొందికలఁ దలపోసె, వార లా
 తనిగుణముఁ బ్రవర్తనముఁ దప్పుగఁజూపుచు వేలువేలు తోఁ
 చినయటు లాడి, రంతఁ బరిశీలనసేయుచుఁ బాదుషా యనె॥ 76

ఉ॥ “ఆతనిఁ బిల్వఁబంచితి సహాయముఁగోరి, సహాయ మెంచియే
 యాతఁడు వచ్చె, ద్రోహ మనునట్టిది యిర్వురయందుఁదోఁప, దే
 మాతని సత్కరింపమి యధార్థమమైనఁ దిరస్కరించు సం
 కేతము లేదు, లేనియపకీర్తి పయింబడు తేమనవలె॥” 77

ఉ॥ సందడివేళయాట నొకసత్కృతి తప్పినయంతమాత్ర) నీ
 తుండుడుకేల? తాను బలధూర్వహుఁడైనను సార్వభౌముకొ
 ల్పిందున నుండు పెంచవలదా? యతఁ డాడిన పల్కుసోకడఁ
 ముందును వెనకఁ గొన్ని తెరబొమ్మలస్త్రపు గల్గెను దోఁపదా?॥ 78

ఉ॥ ‡ అంతయుఁ బట్టిచూడ నసహాయుఁ డతం డనఁ గాదు, నేఁడు సా
 మంతులు సిక్కు లాఫ్గనులు మార్కొనుచుండిరి పొంచి, యీసభా
 భ్యంతరమందె మాపలుకులాడుచు వానికిఁ దోడుసూపు కా
 లాంతకు లుందురేమొ! యిదియంతయుఁ దంత్రముగాఁ గనంబడు॥

ఉ॥ * ‘హాని ఘటింపఁబోని తెఱఁగారయుచుఁ శివరాజుఁ బంపినఁ
 గాని బిజాపురంబణఁపఁ గా’ దనియెఁ జయసింహుఁ, డా దిలే
 థానుఁడు తద్విరోధ పరికల్పన లెన్నుచు ‘శ్రాణహాని సం
 ధానముగూడఁ బోలు’ ననె, దత్త్వవినిర్ణయ మెల్లసేయఁగె॥ 80

‡ “ He (Aurangzeb), therefore, came into conflict with the Hindus, the Afghans and the Persians, all of whom he hated alike ” Page 232, ‘Muhammadan India’

C S S Chari & M S R Aiyangar.

* Pages 180 & 181, J N Sarkar

ఉ॥ ఆతని దుండగంబు విని యంతిపురంబునవారుగూడ న
 ప్రితి సయిస్తఖానునిచరిత్రముఁ బలుకుచుఁ 'దానుదానుగాఁ
 జేతికేజిక్కువాని నెడనేయుట తప్పుచు ము' ప్పటంచు ని
 ర్భీతి వచింపసాగి, రిటు పెక్కుతెఱంగులఁ జక్కు లేర్పడె॥ 81

ఉ॥ కావున నన్నియున్ దరిచి కార్యము గొందము, సత్కరించి స్వే
 చ్ఛావిధిఁ బంపరాదు, పెనుసంకెలకున్ గుఱిసేతగాని హ
 త్యావిధిగాని గూడదు, నయంబున నీచెఱసాల నిట్టులే
 కావలి గట్టిగా నిలిపి కాలముఁబుచ్చినఁ దేలు నన్నియున్॥ 82

తే॥ పరిసరంబుల మార్పులఁబట్టి, నాటి
 కవసరోచిత మార్గంబు లరయవచ్చు,
 'గ్వాలియరు' గాని 'కాబూలు' గాని పంప
 వచ్చు, నొదిగినచో మేలుపఱుపవచ్చు"॥ 83

సీ॥ అని తననిర్ణయంబును దెల్పి పాదుషా
 శివపతి కలు వార్తఁ జెప్పిపంపె,
 "ని వచించినదెల్ల నిజమైన, నీ తలం
 చినయంతవేగ ని న్ననుపఁ గాదు,
 దక్షిణదండయాత్రలఁ బూర్తి సేయఁగా
 వలసిన సర్దార్లఁ బనుపుసేతు,
 మఱుపైన నీకోరినటు సత్కరింపుదు
 సెలవిత్తు, ముదాఁక నిలువవలయు,"

తే॥ ననుచు బదులిచ్చి, "శివపతి నందు నిందుఁ
 గదలకుండ, నెవ్వ రటు మెదలకుండ
 రాకవోకల బాధించి రక్షసేయు"
 మని పొలాడ్ధాను కుగ్రాశాసనము లిచ్చె॥ 84

చ॥ పదపడి రామసింగునకుఁ బాదపహా యిటు దెల్పె “నీ వెఱుం
గుదువు శివాజివర్తనము గొల్పున, వాఁ డధికప్రసంగముల్
గదుపకపోఁడు, నీ వతనికార్యములందున భాగహారి వ
య్యెద, విదియెంచి కాచికొను మేమట, కాతఁడు జాఱకుండఁగన్”॥

చ॥ అనుటయు రామసింగు బడలాడఁగఁజలక ‘చిత్త’ మంచు వీ
డొకని, యిది తండ్రికిఁ దెలిపి కొంతమెలంకువనుండఁ, బాదుషా
యనుమతినీక కాపుగడ నంతకునంతకుఁ బెంపుసేయుటన్
గని శివరాజు దైవికవికల్పములన్ దలసోసె నీగతిన్॥ 86

— శివాజి చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట —

చ॥ “అనుకొనినంత యైన, దిక్కనైనను గాఁగలయంతదాఁక దీ
నినిఁ జననీక మేలొకనుట నేరిమి, మానవుసర్వశక్తి మిం
చినవిధి యేదిసేయు - నదిచెల్లు, స్వతంత్రతలే కహంకరిం
చిన నను దైవ మీకరణి శిక్ష - పరీక్షి యొనర్చునేమొకో”॥ 87

ఉ॥ యావనసార్వభౌము మరియాద లెఱింగియు సాహసించి నే
నీవిధి రాక తప్పనుచు నిప్పుడుదోచెడుఁ గాని, తప్పుగా
భావము సమ్మతింపదు, విపత్తులకున్ వెనుకాడి సాహస
శ్రీ విడువాఁడు లోకహితసిద్ధిఁ దృణంబుఁ గదల్పనేర్చునే॥ 88

ఉ॥ ఎన్నఁడుఁగాని నాజతన మిట్లు నిర్భక్తమై ప్రతీపమున్
గన్నది లేదు, కంటఁబగుకార్యము కాలికిఁ జేతి కందఁబో
కున్నది లేదు, నేఁడు సచయోచితమా నొకతాల్మి లేక, యాఁ
కొన్నటు కొల్వులోన దుడుకుంగొను టింతకు మూలమయ్యెనో॥ 89

చ॥ అవు, నటు కార్యవాది బిరుసాడఁగరా దనుటొప్పు, నైన మా
నవుఁ డొకమానవంతుఁడు తృణంబుగఁ దా నగునప్పు, డాత్మగౌ
రవమున కగ్గిలోఁబడక ప్రాణభయంబునఁ బ్రాఁకులాడఁ డి
ట్లవుట స్వభావ, మెంతటిమహత్ములొ దాని జయింపఁగావలెన్॥ 90

సీ॥ అప్పుడుఁగూడ నే నరసితి సమయంబుఁ,
 బాదుషామది వేలుపాటుఁ గంటిఁ,
 బిలుపులోఁగలకూర్చి తలఁపులో లే, దెదు
 రొకనుటలో విడిదిలోఁ గనఁగలేదు,
 కొలువులో 'ర' మ్మని పిలుచుటేగాని తీ
 యనిమాట తగినమర్యాద లేదు,
 సముచితస్థాన పీఠము లీగి లేదు - చే
 తులుగట్టికొను నిల్వకొలువెగాని,

తే॥ యింత విషమించు పాదుషా యెట్టిమేలు
 సేయుఁ - దఱివేచి తఱిమి శిక్షించుఁగాని!
 యని యెఱిగి, వారి కొక్కింత యదుపుఁగొలిపి
 వెడలిరా, భేదతంత్రంబు నుడువవలసె॥

91

చ॥ అది యొకయెత్తు, మెత్తవడినందున మేలిమిలేదు, రేఁగుచున్
 గొదకొనఁ బాదుషా కినిసి కొల్విననే చెఱఁబట్టవచ్చు, ని
 ట్లొదవిన చిక్కులో నొకరినొక్కరు నమ్మఁగఁబోని భేదముల్
 మదిఁ గలిగించి, వట్టి యనుమానపుఁజ్జేకటిఁ గొల్వఁదాఁటితి॥ 92

ఉ॥ అంతటికొల్వులోన నెదురాడినతెంపు దలంచి, యందులో
 నెంతరహస్యమో తలఁచి యిప్పటికిన్ ననుఁ జెనకలేర వా,
 రంతియగాక నేఁ దలఁచినట్టిపనిన్ గొన నింతకంటె వే
 అంతర మబ్బదంచు సమయమ్మును వమ్మొనరింప కాడితి॥ 93

చ॥ ఇటుగన నేనువచ్చుటయు నిందలికార్యము తప్పుగాదు; న
 న్నిటు జయసింగుపంపునపు డింతయుఁ దా మది నెంచి 'మోసగిం
 చుట కిటుసల్పెనో' యనుట వొప్పుడ, దాతఁడు యుద్ధభూమి ను
 ద్భటుఁడగుఁగాని జాతిమత భంగములన్ దలపెట్టఁ జెన్నఁడు॥ 94

చ॥ తనబలమున్ బ్రతాపమును దద్దియుఁ బెద్దగ నుత్సహించి, ‘నీ
కెనయగువాఁడు లే’ డనిన నెంతయునుబ్బు నమాయికుండు గా
వునఁ దనమాట చెల్లునని పొమ్మనఁగా, కవురంగజేబు తెం
పునఁగొని నన్నుఁ దన్నుఁ దనపుత్రకు మ్రింగునటం చెఱుంగునే॥ 95

ఉ॥ ఆతఁడు వంచకుండనుట యర్హముగా, దవురంగజేబు కా
ర్యాతురుఁ డాత్మలాభ మరయన్ దగదా? యిట దోషియెవ్వఁ? డీ
భూతకథాప్రసంగములఁ బ్రొద్దులువుచ్చక భావికార్యమున్
జేతు, నదృష్టలక్ష్మీ కుడిచేతికిఁ ఒక్కిలిగిరిత గొల్పుచున్॥ 96

చ॥ పొగయును వేడియున్ బరిసిపోవకము, న్నవురంగజేబు డా
బుగఁ గనుదోయి విచ్చుటకుమున్నగ, నొక్క రహస్యతాత్రమున్
బొగచి బలంబుతో నెగిరిపోయెదఁ గన్నులుమూసి, యితయున్
ముగిసెడుదాఁక నాజతనమున్ విధి యొక్కఁ డెఱుంగుఁగావుతన్॥ 97

సీ॥ అనియెంచి శివభూపుఁ డవురంగజేబున

కపుడ యీరీతి విన్నపము లాపెఁ,

“దమయాజ్ఞ వచ్చునందాఁక మే మీపట్ట

ణమున వసింప సిద్ధముగ నుంటి,

మిచటి శీతోష్ణాదు లింతయుఁ బడక మా

పై నికులందఱు జబ్బువట్టి,

రందున వారువో ననుమతి నిప్పింపుఁ,

డదిచాలు, మామాట యరయుఁ డవల”

తే॥ ననెడు విన్నప మంది, “సైన్యములులేని

యితని లోఁగొంట సుకర” మం చెంచి యపుడ

యనుమతినిఁ బంపెఁ బాదుషా, యదియ తనకు

మివుల ననుకూలమని యెంచె శివవిభుండు॥

చ॥ అవల శివాజి సైన్యపతులందఱితోఁ బయనంబు వల్కి, “యి
ట్లవుటకు విన్నవోకుఁ, డిదియంతయు మీఁదట మేలుగూర్చు, మే
మవసరమెంచి మీ చనినయవ్వలఁ దోడనె వత్తు” మంచు నా
ప్రవచన మాడి, ముఖ్యులగు తానజిదామల నొంటిఁ జేర్చుచు॥ 99

తే॥ తన ప్రయత్నము, దానికై తగినవెరవు,
లందు మెలఁకువ పొందిక లంతుదెలిపి,
వలయుధన మిచ్చి వేర్వేట వంతుగొలిపి,
సంతసముఁజూపి యందఱ సాగనంపె॥

100

ఉ॥ కొందఱమాత్ర మందుఁ దనకుఁ బరిచర్యకు నిల్పికొంచుఁ, గొ
ల్పందునఁబెద్దలుఁ బురమునందలిపెద్దలు మెచ్చునట్లు - తా
నందఱితోడు కోరికొనినట్లు నటించి, శివుండు నేర్పుమై
నందఱఁ గన్నుమూసి హృదయంబును డాసి మెలంగె నచ్చట॥ 101

చ॥ దినము భవానిపూజలు విధించెడు వేడుకలంచు, భూసురా
ర్చనలు సుమంగలీసుపరిచర్యలు పండుగు లంచుఁ, దీఱు తీ
యన ఫలసంతతుల్ వివిధమౌ మధురమ్మగు పిండివంట లె
త్తిన పెనుబుట్టలఁ విలిచితీయు శివప్రభుఁ డాదరమ్మునన్॥ 102

మ॥ ప్రతిసాయంతనముఁ శివాజి ఘనులౌ బైరాగులఁ భక్తులఁ
యతులఁ బిల్వఁగఁబంచి, పండ్లు మధురోపాహారముల్ పంచి య
ర్చితులఁ జేసి, మిఁగాయిపండ్లపుటికల్ చేసేత నంపించు నా
దృతి నుద్యోగుల కిందఁబెద్దలకు ఖ్యాతిఁ బ్రీతిఁ గాంక్షించుచు॥

మ॥ తన కెందుఁ బ్రతికూలముల్ నిలిచినఁ దా నింత శంకింపన
ట్లనుకూలంబులు సేసికొంచుఁ, జెఱయే నాకంబుగా మార్పు నా
తని యౌదార్యము ధీరసాహస ముదాత్తత్వాంతి వేఱొక్కచోఁ
గనమంచు విసమంచు డెందములు పొంగఁ బల్కి రా భూజనుల్॥

చ॥ ‡ తనపయిఁ బాదుషా బిగువుదప్పని యాజ్ఞలు వెట్టుచున్న, వే
గను లెసకొల్పి రక్షకులు కావలియున్న, శివప్రభుండు దే
నిని గమనింపనట్లు - తన నిర్గమనంబు దలంపనట్లు - నిం
డినమది నుండినట్లులె నటించి దినమ్ములు వుచ్చెఁ గొన్నిటి॥ 105

సీ॥ 'దాన ధర్మములు భవానిపూజలె గాని,
తప్పించుకొనుదారి తలఁపఁ' డనియు,
'జనులకు నుద్యోగిజనుల కీతనిపైన
శౌరవాదరములు ఘనము' లనియు
దలపోసి పాదుషా తన్ను దండింపలే
కదను నిరీక్షించు టది యెఱింగి,
కఠినమ్ముగాఁజూచు కావలివా రిప్పు
సడలి, పైపైబోవు సరణి యెఱింగి,

తే॥ తాను వెడలిపో నిది మంచితరుణ మనుచు,
శివవిభుఁడు కార్యములనెల్ల సిద్ధపఱచి,
తనకు 'జ్వర' మని, యెవరైనఁ దన్నుఁ బలుక
రించరా దని యెఱిగించి, మంచమెక్కె॥ 106

ఉ॥ అంతటి వీరుడై సకల యావనరాజ నిశూఢ గాఢ మ
ర్కాంత నికృంతనప్రవణుడై, సచివాప్తక సైన్యనాథ సా
మంతులు గొల్వఁ గొల్విన సమగ్రమా రమణీయుడైన తా
నింతటితన్నుఁ జూచికొని, యెంచె మదిన్ శివభూపుఁ డీగతి॥ 107

‡ "Repeatedly Shivaji declared openly that he was very happy at Agra that he was content to lead a restful, indolent life This made Aurangzeb believe that Shivaji would now stay on without further trouble "

Adi K Sett. - The Hindu, Sunday, April 2, 1939.

ఉ॥ “దైవము కన్నువిచ్చెనని తా నటు గంతులువేయుచో, నహం
భావము కన్నుమూసి యశుభమ్ములఁ దోయదె! తప్పికొంటకున్
జేవగలాఁడె తా! నమృతజీవనమా తొలికాటువానకున్
భావము పొంగుఁగా కశనిపాతము లెంచక సంచరితురే”॥ 108

ఉ॥ ఏమియులేని నేను బలుపెక్కిన గా జగుటేమి, శాత్రువ
స్తోమ మడంచుటే! మిపుడు తోడతి యీచెఱసాల నిట్టులై,
యేమియులేనివాఁడ నగుటే, మిదియంతయు గైవలీల! యి
ట్లే ‘మతియే’ మటన్న బదులిచ్చు నెవం డిటఁ జీకటింటిలో”॥ 109

ఉ॥ నాలుగుమాసముల్ గడచె నా జననీ పదసేవ లేక, మ
త్పాలిత జన్మభూమికి సపర్యలు లేక, మదాప్తకోటితో
నోలగ మీక, నన్నుఁ దనయున్ జెఱలో నుడికించుచున్న యీ
కాలము గర్భవాసనరకమ్మునకున్ బ్రతియై కలంచెడున్”॥ 110

ఉ॥ ప్రేవులచిక్కులో నుదరపేటికలో మలమూత్రైర్క్త మాం
సావిల గర్భకోశమున నాకలిదప్పులకున్ దక్కించి, రాఁ
బోవఁగఁ దీరులేక పదముల్ కరముల్ విదిలిగచుచున్న మా
యావృతజీవుఁ డెంత యురియా ననొ బైటిజగమ్ముఁ జూడఁగన్”॥ 111

ఉ॥ ఈయురియాట దీఱఁగలదే తనయంతన? యగతదాఁకఁ గ
న్మాయఁగవచ్చునే? యవనభూపతి యెప్పుడో చిత్రగుప్తుఁడై
వ్రాయఁడె? గర్భరక్షణకుఁ బాపు నె చక్రియు నే, శౌరి? నా
యాయువుతోడ సైందవధరాధ్యుదయగబు దొంగు కొప్పునే?॥

స॥ ఇకఁ దడయంగరాదు, తగయేపు, గర్భము నిర్గమించి యై
టికిఁ దలచూపు సర్భకువడిన్ బానుగి పిముక్తిఁగాగతు, సి
దుకుఁ దగుసాయ మేవముపు కోపదు, మగతరసాని గూడు నే
వకజన సౌఖ్యదాయిని భవానియె గానుపు సంతరించుకన్”॥ 113

సీ॥ ‘శివరాజు నేడు దక్షిణభూమి మఱచినాఁ’

డనునమ్మకం బెందు నలముకొనియె,
నౌరంగజేబు నన్నసమర్థుఁగా నెంచి
కనుమూసి కడునమ్మకమున నుండె,
గావలివారు నాకానక-లఁ దనిసి బు

ట్టలఁ బరీక్షింపఁగా నలసులైరి,
సంకేతములవెంట జాగరూకత మించి

నాసేవకులు వేగునడుపుచుండి,

తే॥ రిది సమయ” మంచు శివరాజు పదనుమీఱ

సకలసన్నాహముల నెంగు సంతరించి,
కనులఁ దెరఁగట్టు మసకచీకెటులు ముసరు
నొక్క మునిమాపు వెడలిపో నుద్యమించె॥

114

సీ॥ తనవంటివాఁడె నచ్చినబంటు ‘హీనోజీ’

యనువానిఁ దనతల్పమునకుఁ జేర్చి,
తన ముద్దుఁగొంగ్ర) మాతనివేలఁ గనిపింప
నిలువెల్లఁ దనసాల్పు నొకయఁగప్పి,
యాపథం బుపచార మరయఁగా నొకబంటు

వాఁకిరియందఁ గావలిగఁ బెట్టి,
“యజమానుఁ డిపుడె కన్నఱమోడ్చె, నెవ్వరే
నరుగరా” దనునట్లు లాజ్ఞసేసి,

తే॥ పండ్లబుట్టల నొకట సాంభాజి నునిచి,
మఱియొకటఁ దా నొదిగి పండ్లు మాటుపఱచి,
ఫలములు మిఁగాయి రక్షకుల్ పంచుకొనెడు

సంబరము నెంచి శివరాజు సైగఁజేసె॥

115

చ॥ అనుదినరీతి బుట్టలు రయంబున మోయుచు సేవకుల్ భరం
బని వెలిదోపనీక, మనమందున జంకును గొంకు లేక చ
య్యనఁ జని, రిల్లువోవుట క్రమాచుగతఁబని రక్షకుల్ - పురం
బునజను లూరకుండి, రిటు బుట్టలు సందులగొందులన్ జనెన్॥ 116

చ॥ నగర బహిష్ఠలంబు విజనంబగుపట్టునఁ బండ్లబుట్టలన్
దిగి శివరాజు పుత్రకుని దింపి, నిజానుచరాళి వేటువే
టుగ వెనుదాఁకఁ - దాచు గొమరున్ గొని వేటుగఁబోవ - నందఱున్
దగు నొక దోటఁ జేరఁ గరదల్ వివరించి కదల్చెఁ బైనమున్॥ 117

మ॥ ఇట హీరోజయు వేఁగి, వేగుటకుముందే లేచి, తల్పంబునన్
బటువౌ దిండు నమర్చి దుప్పటము నాపైఁ గప్పి, తా నైద్యుఁ బి
ల్చుటకై యేగినయట్ల యేగె, భటుఁడున్ జూపెట్టుచున్ మందుదె
చ్చుటకై యేగినయట్ల యేగె, శివరాజున్ జేరి రాయిర్వురున్॥ 118

తే॥ పదిగడియలపొగ్గి నైక్కు-నప్పటికి, నందుఁ
బరిజనులు రామియును శివప్రభుఁడు లేమి
రక్షకు లెఱంగి, రీవాగ్త లాక్షణంబె
పురములోఁ గొల్వొలో నెందుఁ బొంగిపోయె॥ 119

సీ॥ ‘పంజరంబునఁ జిల్క- పాఱిపోయె’ నటంచు
నెరంగజేబు పెల్లదవదించి,
తనయత్న విఘట వ్యర్థముసేయు రక్షఁ
భటలపైఁ గోపతాపములు గురిసి,
సందులు గొందులు సత్రముల్ చావడిల్
విడి మాటుమూలలు వెగఁగఁబగిసి,
“శివరాజు నెచటఁజూచినఁ బట్టు” డని ప్రశ్న
త్వపుసీమగల్గి నుత్తరువులగిసి,

తే॥ “చుఱుకుగా నాల్గుదెసల వెన్నటిమితటిమి
శివపతినిఁగాని తద్భటశ్రేణిఁగాని
వెదకి బంధింపుఁ” డని తనవీరభటుల
జవస తురగాధిరూఢుల సాగఁదోలె॥

120

సీ॥ ఇంతలు రాఁబోవు టెఱిఁగియె శివరాజు

తమరూపు సెదర వేసములుమార్చి,
మునువచ్చుదారిఁ బోయినఁ జిక్కులగునంచుఁ
గనరాని చుట్టుమార్గముల నడిచి,
పసివట్టనైన నాస్పదమీయకుండ గో
సాయి బైరాగుల చదురుఁగలిసి,
కాశీ గయా ప్రయాగక్షేత్రముల మెట్టి
యమల గంగాప్రవాహమున మునిఁగి,

తే॥ యలసిపోయిన నాంభాజి నాదుకొనఁగ
మధురలోఁ బింగళేమంతిమఱఁదియింట
విడిచి, నడుమ నిక్కటులెల్లఁ గడిచి, యవలఁ
బయనమై చేరె దక్షిణభారతోర్వి॥

121

మ॥ పురమున్ బాసినదాది తొమ్మిదినెలల్ పూర్ణంబుగా నిండఁగాఁ
జెఱలో గర్భములోనఁబోలె నిడుమన్ జీర్ణించి, జన్మాంతర
స్ఫురణన్ వెల్వడి నేడు రాయగడమున్ జొరైంచు పుత్రున్ గుణ
కరు జీజాసతి కౌఁగిటన్ బాదివె నుత్కంఠాతిరేకంబునన్॥

122

చ॥ తనయు శుభాగమంబున ముదంబునఁ బొంగి జిజాంబ దైవతా
ర్చనలు భవానిపూజలు భృశంబగువేడుక లన్నదానముల్
మునుకొని సత్పె, శ్రీశివవిభుండు సుతున్ బిలిపించి వెంటవ
చ్చిన తన యంగరక్షకుల సేవకులన్ దనియించెఁ గాన్కలన్॥

123

సీ॥ తనప్రయాణంబు, గొల్వనఁ బాదుషాతీరు,
 చెఱునుండి వెడలివచ్చిన విధంబు,
 త్రోవలో యవనభృత్యులు వెంటఁబడుట, వే
 సముమార్చి చుట్టుమార్గములఁ జనుట,
 యొకచోఁ 'బటేలు' - వేఱొకట గుఱ్ఱములమ్ము
 వాఁడు గుర్తించుట, వారి కింత
 ధనమిచ్చి తప్పించుకొనుటయు, సాంభాజి
 యలయఁగా మధురలో నతని విడుట,
 తే॥ మొదలుగా స్వీయచరితముల్ ముచ్చటించి,
 యందఱును విస్మయమునఁ దన్నభినుతింప
 నలరి, శివరాజు నాటి రాజ్యాంగవిధులఁ
 జక్కపఱుప సన్నాహముల్ పెక్కుగూర్చె॥

124

—❖— జయసింగు పశ్చాత్తాపము - మరణము —❖—

చ॥ శీ అట నవరంగజేబు కడు నాతురుడై, “శివరాజు జాతీపో
 వుట కొకసాయమిచ్చి” రని పోకడలెత్తుచు రామసింహుని
 దటుకునఁ గొల్వఁబాపె, బలుతప్పులు సూపుచు నిందమోపి “నీ
 వటఁ దగ, విందు ర” మ్మనుచు నుబరునాథున కంపె నానతి॥

చ॥ అకుటిలుఁ డాత్మగౌరవ సమంచితుఁ డాజయసింహుఁ డట్లు తే
 లికఁగని పాదుషాహివెడలించిన యుత్తరు వంది, బుద్ధిపూ
 ర్వకముగఁ దానుజూపు ప్రభుభక్తి నిరర్థకమాటగాక నిం
 దకు గుఱియాటకుఁ గడు వెతంబడి యిట్లు దలంచె నాత్మలో॥

§ Suspicion naturally fell on Ram Singh The
 Rajput prince was punished, first by being forbidden the
 Court and then being deprived of his rank and pay

మ॥ “అవురారా! యవురంగజేబు తుద కి స్థిన్యాయమున్ జేయువాఁ
డవునే! స్వార్థపరత్వ మింతకటకౌనా! ద్రోహిఁ గావించి న
న్నవమానించునె! హైందవుండ నగుటేనా యింతకున్మూల! మీ
యవనాధీశ్వరుసేవ పండఁగలభాగ్యం బింక వేటున్నదే”॥ 127

ఉ॥ ఎన్ని తెఱంగు లెత్తి బదులిచ్చితి - “మోసములే” దటంచు, “సం
పన్నుఁడు మీకుఁ జేర్పఁదగువాఁడు శివప్రభుఁ” డంచు, “నెట్టులే
మన్ననఁజూపుఁ” డంచు ననుమానములెత్తుదుఁ దానుదానుగా
నన్నియుఁ దప్పి, తప్పులవియన్నియు మాపయిఁ గ్రుమ్మరించునే”॥ 128

తే॥ అల దిలేర్థాను కొండెంబు, లల సయిస్త
ఖానుచుట్టలయొరిమలు గమ్మనొచు,
మేము చేదైతి . మిన్నాళ్లు మ్రింగెనేమొ
జాతివిరసత! నే వెఱ్ఱినైతిఁ దుదకు”॥ 129

సీ॥ అల జహంగీరునాఁ డందుకొన్న కృపాణి
యొరఁబెట్టి కీనాఁడుఁ బటపుదాఁక,
నూనూఁగుమీసముల్ నులివెట్టుటాది యీ
పలుచని కనుబొమల్ పండుదాఁక,
బలితంపుమేను కండలు రక్తమాంసంబు
లెడలిపో నంతంత కుడుగుదాఁక,
స్వ పర భేదము నెగ్గుపఱచి, యెత్తినకత్తి
కడ్డమైనది తుంటలైనదాఁక,

తే॥ శతశతాధిక యుద్ధముల్ సఱచి, విజయ
లక్ష్మిఁగొనివచ్చి తనదు కల్యాణమండ
పమున విడియించు నన్నుసైతము కృతఘ్నుఁ
గాఁ దలఁచువాని కిఁక నుపకారియెవఁడు”॥ 130

- చ॥ చనవున నిన్నినా శృతనిసంగడి నుండియుఁగూడఁ దత్ప్రవ
ర్తన మెఱుఁగంగనైతి శివరాజును దొందరవెట్టి కొల్వకున్
బనిచితి మీఁదికన్నుగలవాఁ డతఁ డౌట నకాలమృత్యున
ర్తన మడఁగించెఁ, గాక భరతక్షితి కెంతలు పుట్టియుండునో॥ 131
- చ॥ జయము ఘటింపఁ, దాను దన సర్వవిభుత్వముతో నితోధికా
వ్యయబల మందఁ బొందికలుపట్టియు నాసలుసూపి బాస లి
చ్చియు శివరాజు నేఁ బనుపఁ, జిక్కినవజ్రముదాఁప మ్రింగున
ట్లయి చెఱఁబట్టుటే? యఱుఁగునా యతఁ డీయుదరాగ్నికీలకున్?॥
- ఉ॥ వచ్చు నె తన్నుఁజూడఁగ శివప్రభుఁ డూరక? వచ్చి రిత్తగా
వచ్చునె? గోపినాథువలె వారక నే నొళవిచ్చియున్న ము
చ్చిచ్చు జగంబునిండ నెగఁజిమ్మఁడె? యబ్జులుఖానుపేరెదన్
గ్రుచ్చిన వాఁడిబాకు - పులిగోరులు నేడును లేకయున్నవే?॥ 133
- ః॥ అంతటివాని - హైందవ మతాభ్యుదయార్థము పూర్వ పశ్చిమా
శాంతము లొక్కచోఁ గలుపనైనఁ దెగించెడువానిఁ దత్కరో
పాంతముఁ జేర్చుటన్న సులభంబె? స్వజాతిహితంబు మాను నా
పంతమ తప్పు దానికయి పాదుషహా యిటు బుద్ధిసెప్పెనో॥ 134
- చ॥ అవు, నిది నిశ్చయంబ యిదియంతయు మున్నె వచించినాఁడు శ్రీ
శివపతి నేన లేనిపరిశీలనసేసి మహమ్మదీయ - హైం
దవ మత మైత్రిఁ గోరి పలుదారులఁ దూఱితిఁ, దత్ఫలంబు లి
ట్లవగతమయ్యె, నెట్టిమొగమై శివరాజును గందు నే నిరన్?॥ 135
- వ॥ అనునయమొప్పు 'నీ యనుభవతిశయం బొకవేలఁ జూపు' మం
చని శివరాజుగోర నొక స్వాతిశయంబునఁ బొంగిపోతిఁ, ద
ద్వియ వివేక సాహస మితిన్ గననైతి, నతండ్ గండఁడై
తనకడకంట నీ ప్రకృతితత్త్వము 'లచ్చనగాయ' లాడునో॥ 136

- చ॥ నిజముగ నేడు సాంగయవసీకృతమై చెడు హైందవోర్వి దూ
రుజ లెడఁబాపి, తొంటి నిజరూపమునన్ వెలయింపఁ బెంప నీ
యజితపరాక్రముండె తగు, నాతనియెత్తులు శత్రుమర్మ బ
ల్బజ దవకీలలై యమృతవర్షములై భువనంబుఁ దన్నెఁగున్॥ 137
- మ॥ బలసంపన్నులు సింహవిక్రము లనల్పతాత్రులౌ రాజపు
త్రులు నేడున్ గల, రైనఁ గొందఱునరేంద్రుల్ సఖ్య సంబంధముల్
గలవారై యవనేంద్రుఁ గొల్చి రితరుల్ గన్మాసి రాపాయిక
స్థలితుల్ గొందఱు పోరుచున్ దెగిరి శుష్క తాత్రధర్మంబునన్॥
- ఉ॥ ఈ విపరీతకాలమున నింతలు సంఘబలంబుఁ బెంచి, కా
ర్యావసరంబులన్ జతురుపాయములన్ నడిపించి, హైందవ
శ్రీ వెలయించువాని కుడిచేతికిఁ దోడ్పడ నోచ కిట్లు జీ
ర్ణావయవంబులన్ నవయునట్లు నశించెఁగునట్లు లయ్యెనే॥ 139
- ఉ॥ ఉన్నతుఁ డాతఁ డున్నయెడనుండుటకైనను లేదు, పాదుషా
మన్నన కిచ్చలేదు, కొఱమాలినబిడ్డని కన్నదమ్ములం
దున్నతి లేదు, కన్నకడు పోమెడు పున్నెము లేదు, 'లేదు లే'
దన్న వగర్బుతో బ్రతుకుటన్నది యుండియు లేమియేగదా!॥ 140
- మ॥ శివరాజా! సెలవిమ్ము! నీ కుపకృతిన్ జేయంగలేనైతి, శా
త్రవమున్ జేసినయట్లు లయ్యెఁ, జతురోదారుండవై నీవ య
న్నివెతల్ దీర్చితి, వేఁ గృతజ్ఞుడ, నినున్ దీవించి నీవేలుహైం
దవభూమిన్ జనియింపఁగోరుచుఁ బ్రయాణం బిట్లు సాగించెదన్॥
- చ॥ శీ అను పెనుచింతఁ గుంది కృశుడై, యభిమానధనుం డతండు ద
క్కనుధరఁ బాసిపోవుతఱిఁ గన్నులుగుట్టు పరాభవంబుఁ దీ
ర్పను వెరవేది 'బర్హణపురంబు' కడన్ దను వ్రజ్జగించెఁ - బెం
చిన తనరాజభక్తి తుదిఁ జేసినపాకము లోక మెన్నఁగన్॥ 142

తే॥ వీరవిక్రమ విహరణోదారుఁ డగుచుఁ
గడకు నిజదేశభక్తితోఁ గన్ను దెఱచి
యరుగు జయసింగునస్తమయంబు వినుచు
శివవిభుఁడు నిల్వితెప్పలఁ జెమ్మగిల్లె॥

143

— శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ - పరిపాలనక్రమము —

ఉ॥ ఆ యపురంగజే బిట నుదంతములన్ విని దక్షిణోర్వరా
నాయకుఁ జేసి పంపె నిజనందనుడైన “ముజం” కుమారుఁ, దో
డై యశవంతసింహుఁడు సహాయముఁ జేయఁగఁ బంపె, వారు సే
నాయుతులై స్వకార్యము లొనర్చిరి దక్షిణభూమిఁజేరుచున్॥ 144

చ॥ జరిగినపోరులందుఁ దమనైనికు లెంతయు డస్సి వీఁగి లా
వఱుటయు, గ్రొత్త సేనలసహాయము వచ్చెడుదారిలేమి నే
ర్పఱచి ముజప్రభుండు జసవంతునకున్ వినిపించి యుద్ధముల్
జరుపుటమాని వేటల విలాసములన్ గడపుచ్చెఁ గాలమున్॥ 145

చ॥ శివపతి - పాదుషా తనకుఁజేసినమోసము లోనఁ జిచ్చుగా
రవులుచునున్నఁ - గాలబల రక్షితుడై పగఁదీర్ప వేచి, యా
హవమున కొప్పు సాధనము లాయుధముల్ బలఁగంబు గూర్చి, దు
ర్గ వితతిఁ జక్కఁజేయుచు మొగల్ సరదారులనైఖరిన్ గనెన్॥ 146

ఉ॥ వచ్చినవారిలోన జసవంతుఁడు స్త్రీందవపక్షపాతియా
సచ్చరితుండు, వేడుకలచందమునాఁగు ముజప్రభుండుగాఁ
ద చ్చపలత్వమున్ గనినదక్షిణఁ గాన శివప్రభుండు పో
రిచ్చుటకంటెఁ బొందికలనిచ్చుట నేఁ డురవంచ నెంచుచున్॥ 147

anxieties, discredited in his master's eyes the Rajput
veteran set out on his homeward journey in extreme misery
of mind and sense of public humiliation and died on the
way at Burhanpur

Pages 94 and 95 “Aurangzeb” Vol IV J N Sarkar.

ఉ॥ కానుకలిచ్చి, నెచ్చెలిమిగన్నడ రాకలుపోకలిచ్చి, స
 న్నానములిచ్చి, వారి యభిమానముఁ గైకొని “మీకు మాకు మై
 త్రీ నిబిడంబు సంధి యొనరింపు” మటంచు శివాజి పాదుషా
 సూనునిఁ గోరె, యుక్తమనుచుఁ దనతండ్రికి వ్రాసె నాతఁడు॥

చ॥ తనయుఁడు బేలయశాచుఁ దెగుదారితనంబునఁ బోవలేమిఁ గై
 కొని యవురంగజేబు తనకుఁ బ్రతికూలరణంబు లందునం
 దెనయుటఁగాంచి “వీరి నెలయింపుచు నేటికి సంధిగూర్చుటే
 యను” వని యెంచి యుత్తరువులంపె నుదారతమీఱ నీగతి॥ 149

సీ॥ ‡ “శివరాజు మాతోడఁ జెప్ప కేగుట కేము

చింతించితిమి, గొప్పసేయ నుంటి,

మిప్పు డాతనికొరె-యే దీర్చుచున్నార —

మతనిప్రాంతములెల్ల నతనికిచ్చి,

సాంభాజి కైదువేల్ సరదారుతన మిచ్చి,

(1) ‘సర్దేశముఖ’ (2) ‘చౌధు’ సనదు లిచ్చి,

పేర్ని ‘రాజా’ యను బిరుదంబునిచ్చి, ‘బీ

రారు’ పాఠములు జాగీరు లిచ్చి,

శే॥ యిచ్చినని మాకు నతనికి హెచ్చుగావు,

కలవు ముం దిర్వురకుఁ జేయఁగలవి పెక్కు,

మనసు మనసుతోఁ గలిసి మా మైత్రీ నెఱిపి

యతఁడు మెలఁగుచు ముందు మే లందవలయు”॥

150

‡ Page 177, James Grant Duff

(1) The sardeshmukhi was a hereditary vatan (grant of land) burdened with the charge of revenue collections. The Deshmukhs (Revenue Collectors) used to receive about 10% of the revenues, 5% in cash or grain and 5% in grants of arable land.

(2) 25% of the land revenue of a district

చ॥ అని యపురంగజే బొసఁగునానతిఁ గొంచు ముజంప్రభుండు చ
య్యన శివరాజుఁ బిల్చి, ప్రియమారఁగఁ దండ్రొయెసంగు కాన్కలు
సనదులు జాగిరుల్ బిరుదు సర్వము నిచ్చియుఁ జెల్మికల్మి నిం
డిన మనసిచ్చి, విందులు ఘటించి కడుఁ దనియించె వేడకలఁ॥ 151

చ॥ కుతుక కళా వినోదరసికుండు ముజంప్రభుఁ డిట్లు దక్షిణ
క్షీతి రణధూమరేఖ లడఁగించి విహారములఁ గఱంగె, నీ
యతుకున మించి కార్యవిదుఁడైన శివప్రభుఁ డా బిజాపురీ
పతి నొదిఁగింప, రావలయు పన్నులకై వెడలించె దూతలఁ॥ 152

ఉ॥ * మోగలుపోరులం దలసిపోయిన యాదిలుషాహి యిప్పు డా
మోగలుచెల్మితో బలముఁబొందు శివప్రభు ధిక్కరింపఁగా
నాఁగక, మూఁడులక్షలగు నర్థము సాలున కిచ్చునట్లు మై
త్రీ గుణమైన సంధియొనరించె నిజాభ్యుదయంబుఁ గోరుచుఁ॥ 153

ఉ॥ * ఆదిలుషాహి సంధిగొను టారసి, డీల్పడి గోలకొండయుఁ
గాదన కైదులక్షలధనంబును సాలున కిచ్చునట్టి మ
ర్యాదల సంధిగూర్చె, శివరా జిటు దక్షిణహైందవోర్వి స
ర్వాదరణీయ వైభవ సమగ్రముగాఁ బెనిచెఁ న్వరాభ్యుముఁ॥ 154

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లిట్లు నిరంతరయుద్ధరంగముల్
దిరిగి శివప్రభుండు వెనుదీయక మోగలుసార్వభౌము కే
లొఱసి పరాక్రమించె - బగయొత్తు బిజాపుర గోలకొండ భూ
వరులు విదేశవర్తకులు పంతముఁబాయుచుఁ గప్పమీయఁగఁ॥ 155

ఉ॥ తోరణఁ బట్టుటాది పలుదుర్గములఁ గొని, కొంకణంబు బీ
రారు పునా సుపా మొదలు ప్రాంతములుఁ బరరాజ్యసీమలుఁ
జేరిచికొంచు, బల్పెనయు సేనలు సైన్యపతుల్ భజింప దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశుఁడై శివరాజు రాజిలెఁ॥ 156

ఉ॥ ఇంతలు రాజ్యవైభవము లెందును బెంచినయట్లు వాని కే
సుంతయు లోప మెప్పటికిఁ జొప్పడకుండఁగఁ దీరునేయు ట
త్యంతహితంబుగా సమయ మారయుచున్ శివరాజు నీతిసి
ద్ధాంతము లెత్తి పాలనవిధానములన్ నియమించె నేర్పునన్॥ 157

సీ॥ చిననాఁడు తొడఁజేర్చికొని జిజియామాత
వినిపించు రాజనీతినిఁ దలంచి,
తనవెంట నడిపించుకొనుచు దాదోజి నే
ర్పిన రాజ్యపాలన విలువ దెలిసి,
విజ్ఞానదృష్టి వివేకించి రామదా
సస్వామి యిసు ధర్మసరణి వలచి,
భారతాదుల ధర్మపరిపాటి విడఁదీసి
పొదుపుగాఁ దన యనుభూతిఁ జొనిసి,

తే॥ నాఁడు నేఁగును రాఁబోవునాఁడుగూడ
ఖలముగా కెట్టినిపుణులేఁ గొలువఁదగిన
సవ్య రాజ్యాంగ పరిపాలనక్రమంబు
శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥ 158

సీ॥ అష్టప్రధాన సైన్యాధీశు లాదిగా
నుద్యోగులును, వారి యుచితవిధులు,
చతురంగసైన్య శిక్షణ రక్షణము, లాయు
ధాగార వివిధ కార్యాలయములు,
భూపాలనము, న్యాయములతీర్పు, వివిధమా
ర్గాయ వ్యయ వ్యవహారసరణి,
మత జాతి నీతి దైవత సాధు గో ధర్మ
వృత్తి విద్యా ప్రజా విహితగతులు,

తే॥ మొదలుగా నన్నిభాగముల్ ముందువెనుక
లరసి బాగోగు లన్నింటఁ దరిచి తెఱచి,
యనుభవ న్యాయ శస్త్ర రాజ్యవ్యవస్థ
శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥

159

చ॥ శివపతి యిట్లు రాజ్యపరిశీలనఁ జేసెడు వత్సరద్వయ
వ్యవధినిఁగూడ మోగలులవైపునఁ గీడుజనింపకుండఁ బై
చవిఁ దనసైన్యనాథుల ముజంప్రభుఁ గొల్వఁగఁ బంపి, వాని చె
ల్మి వెలయ బల్మిసూపి యొకమెల్పున లోఁగొనుచుండె దేశము॥

చ॥ ఇటు శివరాజు పైకొనుట యెంచి, బిజు పురి గోలకొండ లోఁ
గుట దలపోసి, పాఠములఁ గొంటకుఁ జింతిలియున్, ముజంప్రభుం
డటఁ బ్రతికారముల్ సలుప కాడుటకున్ గనలెత్తి పాదుషా
కుటిలత మీఱఁ బుత్రకునకున్ దగ నుత్తరువంపె నీగతి॥ 161

తే॥ “దక్కనుఁజేరి నై భవమదంబున భోగపరాయణుడనై,
టక్కరియూ శివాజకపటంబున లోఁబడి, వానిచెల్మికిన్
జిక్కి, తదీయసేవకులఁ జేర్చి మెలంగెద విట్టులైనచో
దక్కనురాజ్యముల్ మనకు దక్కునె? యాతఁడు దక్కనిచ్చునె?”

స॥ ‡ తగ దిది, యాజ్ఞగైకొనిన తత్క్షణ మచ్చటి సైన్యనాథులన్
బగఁ జెఱఁబట్టి, మాపయి శివప్రభునిన్ జెఱఁబట్టి, మింతయున్
దెగువ నొనర్పకున్న వెనుదీయని మా పటుకోపవృత్తి కీ
వగుగువు పాత్ర, మింతయు బయ్యుడ కోడక నిర్వహింపుమి!” 163

స॥ ‡ అను యవనేందుగ్రినుత్తరువు లందకపూర్వమే గూఢచారు లొ
య్యనఁ బఱఁగెంచి సంగతి సమస్తముఁ దెల్పిరి శ్రీముజుకుమా
రున కతఁ - డాప్తవాచన యెఱుంగని సాల్వీకుఁ - డంతుదెల్పి మె
ల్లన శివరాజుసైన్యపతులన్ బనిచెన్ దనపాత్రుఁ బాయఁగన్ 164

‡ Aurangzeb ordered Prince Muzzam to arrest Pratap

చ॥ ‡ అటుపయిఁ దండియు తరువు నందుచు, వారిని వెంబడించునా
 ర్భటి యువరాజు సూపి, “విడఁబాటి రరుల్ దమయాజ్ఞవచ్చున
 ప్పటి” కని తండికంపె; నిటు పాదుషహఁ తొలసంధిబంధముల్
 దటుకునఁ ద్రెంచి పై పడుకుతంత్రములఁ శివరా జెఱుంగుచున్॥ 165

—●— సింహదుర్గ విజయసన్నాహము, —●—

ఉ॥ మ్రోగనువెట్టియున్న మృగరాజుఁ గళాహతి మేలుకొల్పిన
 టై గుదులెత్తి జూలుదివియఁ గొనుటై శివరాజు వంచనా
 జాగరణంబునన్ జెనకు శాత్రవులఁ గుదియింప నెంచి యు
 ద్యోగుల సైన్యనాథ సచివోత్తములఁ గని యిట్లు వాకొనెన్॥ 166

చ॥ “కడచిన యింతకాలము మొగల్బలఁగఁబున కెత్తిపోక, పైఁ
 బడినపు డాఁగి మార్కొనెడుపట్టున నుంటిమి, దుర్మదాంధులై
 దుడుకులు దూరుపెత్తినను ద్రోసితి, మిప్పటికైన మాన రా
 చెడుగులు, వారికంటెఁ బయిచేయిగఁ బైపడి క్రుమ్మకుండుటన్॥ 167

చ॥ కొలిచినసంధి ప్రాణములకుఁ గుటివెట్టుట యయ్యె, నాఁడు ‘మా
 కొలువుకు ర’ మ్మటంచుఁ జెఱకుఁ దిగఁద్రోయుటగాక, నేడు మ్రు
 చ్చులవలెఁ బొంచి పైఁబడిరి, చూపులుమాటిచి యిట్లు లెన్నికొం
 పలు రగిలించెనో యతఁడు భారతరాజ్యము చేతఁబట్టుచున్॥ 168

ఉ॥ హైందవ సార్వభౌములగు నక్కరు - తత్తనయుఁడు - పాతుఁ డీ
 చందమువారె? తండిఁ జెఱసాలను మింగిన కక్కసీని కీ
 హైందవజాతిపై నొకదయాగుణ మున్నదె? రాజధర్మపుం
 బొందిక యున్నదే? యిటు ప్రభుత్వము నిల్చునె? నిల్పనేర్చునె?॥ 169

Rao Guzar and Shivaji at Aurangabad The Prince connived at their escape and then wrote to the emperor that the Marathas had already left before receipt of the imperial firman and in consequence could not be put under arrest.

Chapter XX, N S Takakhav.

చ॥ తనియని రాద్యకాంక్షఁ బలుదారులఁ దూఱినఁదూఱుఁగాక, యే
మచుకొని దేవతాలయములన్నియు ధ్వంసముసేసె? సాధు గో
హననము సల్పె? హైందవమతాగమసంతతి గాల్పె? దైవ మే
మని కనుమూయు? లోక మిదియంతయుఁ జూచి భరింపనేర్చునే?॥

ఉ॥ లోకము దైవ మేమనక లోఁగిన లోఁగెడుఁగాక! ధర్మర
క్షా కరినవ్రతంబున నిశిత కృపాణము నెత్తి ముందు నే
దూఁకెద, నాకు ముందుపడి దూఁకెడుధీరులఁ దోడుగొందు, బం
దీకృత హైందవీయజననీ పదశృంఖలఁ ద్రొంచివైచెద॥ 171

శా॥ జీజా ప్రాక్తన సత్తపఃఫలము, షాజీ జన్మభూ భక్తి, దా
దోజీ శిక్షణ, రామదాసమునినాథుం డిచ్చు విజ్ఞాన, మ
వ్యాజోత్సాహులు మీ భుజాబలము తోడైయుండఁగాఁ జండికా
పూజాపుష్పములట్లు శాత్రువశిరంబుల్ గోయ కే నోర్తునే? 172

ఉ॥ లక్షలు కోట్లుగాఁ దనబలంబుల గుంపులుగట్టి పాదుషా
దక్షిణభూమియంతయు నుదగ్రత ముంచిన ముంచుఁగాక, ఘా
లాక్షునిశూల మెత్తి ప్రమథావళివోని బలంబులెత్తి, శ
త్రుక్షయకారి తాండవకుతూహలినై పులివేటలాడెద॥ 173

చ॥ కదలినదండు శాత్రువనికాయము పర్వులువాటి నర్మదా
నదిఁ బడిపోవుదాఁకఁ జరణంబు మఱల్పఁగరాదు, పాదుషా
యొడిగినయట్టు లున్న మన మోర్పుగొనఁ బనిలేదు, హైందవా
భ్యుదయము దక్షిణోర్వి నెలవుంగొని యుత్తరభూము లేలుత॥ 174

చ॥ మతిచెడి ముందు సంధినియమంబులఁ దానుగదాటు పాదుషా
గతిచెడుఁగాక, వాని కెరగట్టిన ప్రాంతము లాఁగి, దుర్గసం
తతి యిపు డాక్రమించుట ప్రధానము, తత్ప్రభవార్థినౌచు, దు
ర్మతిపయి దుందుభి ధ్వనిక్రమంబునఁ బోదు క్షయాంతకల్పన॥ 175

చ॥ మొగలులచేతి దుర్గముల ముఖ్యము సింహగడంబు, దానిపై
నగణిత సైన్య సాధన సహాయముగాఁ బెనుకాపువెట్టి మ
ర్మగులగు శాత్రువుల్ మిగుల రక్షణ నుండిరి, దానిపాపునన్
దగులుచు నల్లడన్ బొదివి దక్షిణరాజ్యము లొక్రమింపఁగన్॥ 176

ఉ॥ కాపున దానిబట్టి, కడగా రిపుకాండము నెట్టి, దండయా
త్రావిధి ముట్టి, యాపయిఁ 'బురందర' - మాపయి 'మాహుళీగడం'
బావరుసన్ వెలార్చిన, జలాశయ నిర్గమితంబులైన న
క్రావళివోలె లావఱుఁ, గదగ్ధితముల్ యవనేందు సైన్యముల్॥ 177

చ॥ అయినను సింహదుర్గ మనపాయ సుసాధము కాదు, చుట్టు న
క్షయ గిరు లొప్పు, గాఢపరిభా గహనావృతమై, సమున్నతం
బయి, బటువైనకోట గలరై, నర పక్షి సరీసృపంబులున్
బయి కెగఁబ్రాతరానిదయి పర్వతశృంగముపైఁ జెలంగెడున్॥ 178

ఉ॥ దొమ్మిగదూఁకి యావచులు 'తుగ్లకు' ముఖ్యులు దక్షిణోర్వి దు
ర్గములు పెక్కు- గూల్చినను, తాయి గదల్పఁగరాక యప్రభే
ద్యమ్మయి యొప్పు సింహగడ మప్పటి కిప్పుడైన, నట్టిగు
ర్గమ్మును గెల్వకుండిన స్వరాజ్యము నేమని నిల్పుకోదగున్॥ 179

ఉ॥ నిన్న జిజాంబ మేడపయి నిర్మలవాయువు లానుచుండి య
భోన్నత సింహదుర్గమున నొడ్డిన మోగలుభావుఁడెసన్
గన్నులువాఱ మంచు తెరగప్పినతెప్పల నన్నుఁ జూచె నా
యున్నతి కామెకంటితడి యొత్తఁగఁ జీతులులేక నిల్చితిన్॥ 180

చ॥ ననుఁగను వీరమాత నయనంబుల కందిన లోకమాత నా
జననిమనంబునన్ గదలు శల్యము శత్రుపతాకఁ దీయఁజూ
లని నను మెచ్చునే జగఁ మలంఘ్యము దైవము నాఁగి యిప్పు డే
జనియెద, సింహదుర్గ సువిశాలకవాటముఁ గూలఁదన్నెదన్॥ 181

ఉ॥ గుబ్బలు తొమ్మున జదిమి కోటకవాటముఁ గూల్పఁజాలు పే
రుబ్బున మొక్క-వోనిభటు లుద్ధతులై చనుదెండు, గండుకా
ర్మబ్బులతోడ దుర్గశిఖరంబున నాకు పతాక లాగి, మా
కబ్బురమిచ్చువీరున కుపాయన మీ కుడిపీఠ మయ్యెడున్”॥ 182

—*— తానాజీ ప్రతిజ్ఞ — సింహగడములగ్గవట్టుట —*—

చ॥ అన విని తానజీ వలుదతొ భుజమూలము లుబ్బ లేచి, యొ
త్తు నెఱయు గండుమీసముల దువ్వుచు, వల్పలి వీరకంకణం
బును నెగదోపి, కుంకుమపుబ్బొట్టున మూడవకన్నఁగూడ వి
చ్చి, నిడుదవాలుదూయు కుడిచే యిలసోక జొహారువెట్టుచున్॥ 183

చ॥ “జయము! మహాప్రభూ! యొక యసాధ్యము దీర్పఁదలంచు మీరు సర
శయమునఁ గొల్వ్వవైపుగను చందములేటి? కొకం డొకం డె ని
ర్భయముగ సింగపుంగదుపు అచ్చలకీడ్వఁగ మేరు మందర
ద్వయమున బంతులాడ బలవంతులు - గల్గరె మావశాభటుల్?॥ 184

ఉ॥ ఈ జగజెట్లతో జగములెల్ల నొకెత్తుగఁ జాపచుట్టు తా
నాజికి సింహదుర్గ పరిణాధ కవాటము లెక్కయేమి? యు
ద్ధాజర కాలభైరవ విహారములన్ యవనేంద్ర రాజ్యల
క్ష్మీ జయకేతువున్ దిగిచి మీచరణంబులఁ గానఁవెట్టఁడే?॥ 185

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె వెఱపుం జవిచూడక, మీపదంబుఁ జే
పట్టిననాటఁగోలె దొలిప్రాణము మీకయి మీదువెట్టి, మీ
కట్టెడు రాచమేడ పెనుకంబముగాఁ దలయొడ్డు నాకుఁ గా
కిట్టి యనుగ్రహంబుఁ బరుఁ డెవ్వనికే బొలివోవనిత్తునే?॥ 186

మ॥ ఎవఁ డాధీరుఁడు? నన్నుమీఱు మగఁడై యీబావుటాఁదీయఁగా
శివుఁడా - కేశవుఁడా? ప్రభూ! యిటు క్షాత్రింపంగ నేనొల్ల, నీ
యవనాధీశ్వరు బావుటా దిగిచి వ్రయ్యల్సేయ నావంతు, మీ
రవధానంబునఁ జూడుఁ, డింతచన వీయఁజెల్లదో వీనికిన్!॥ 187

శ్రీ శివభారతము

- చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గోరఁ, బ్రభూ! తమపాదపీఠిఁ గే
లిడఁగల చోటు చాలు, నెనరెత్తిన మీకడకంటినీడ పైఁ
బడఁగల చోటు చాలుఁ, గడవాటున మీమదిచల్లగాలి సోఁ
కెడునెడ చాలు, నింత పరికించిన స్వర్గము నేలినట్లగున్॥ 188
- చ॥ ఘనులగు మీ సగర్భ్యులము గాఁదగ మైనను, నాకు మావళా
జనులకుఁ గన్నతల్లియె నిజంబు జిజాంబ, తదాత్మత్వప్తికై
పనుపడువారిలోఁ బ్రభమబాధ్యత నాది, యతిక్రిమించి కో
రినయది లేదు, నన్ వెలువరింపుము తల్లిఋణంబుఁ దీర్పఁగన్॥ 189
- చ॥ అటఁ గనుపట్టు సింహగడ, మందు మొగల్బల - మిందు మద్భుజా
పటుతయు మావళాబలముపట్టు దలంపుచుఁ దోవొసంగ ము
చ్చటపడవల్వ, దే నొకఁడఁ జాలుదు, నాబలఁగంబు చాలు, నె
చ్చట నుడివోని మీమనసు చాలు, జయించెద సింహదుర్గమున్॥ 190
- చ॥ అవిరళముద్ర నా యడుగులంటని చోటులు సింహదుర్గమం
దెవియును లేవు, కోటపయి కెక్కెడునిక్కలు మాఱుశ్రోవలున్
గవఁకులు నాయెఱుంగనివి గావు; భవానికటాక్ష మెందుఁ దో
డవుననుపూనిక సింహగడ మైదవనాఁటికి గెల్చి తెచ్చెదన్॥ 191
- చ॥ అని కడుఁదెంపుమీఱఁ గొలువందఁ బ్రతిష్ఠయొనర్చి, తాసజ్జీ
తన తనయున్ బడేండ్లచిఱుతన్ శివభూపతి చేతఁ బెట్టి, “యా
తని ననుఁబోలె మీచరణదాసునిగాఁ గొనుఁ, డేను జేయఁగ
ల్గిన తమసేవ పాయక వెలింగెడుఁగాక యఖండదీపమై॥ 192
- చ॥ ఇక నొకమాట, బాలకున కీతని కాటవనాఁడు పెండ్లి, నాఁ
టికి రిపుకోటితోఁ బ్రతిఘటించిన నేఁ జనుదెంతునేని బా
సికమును గందుఁ . గానియెడఁ - జెప్పెడిదేమి - సమస్త మీవ; నే
నికఁ బయనింతు, సింహగడ మిప్పటికే ననుఁ దొందరించెడున్॥ 193

తే॥ చనిన తానాజి రిక్తహస్తముల రాఁడు,
కనుఁడు విజయంబు నైదవకాశరాత్రి
వేగులోపల గడముపై వెలుఁగుఁ జూచి,
శివమహాప్రభూ! నే నింక సెలవుగొందు!"॥

194

మ॥ అని తానాజి వచింపఁగా శివవిభుం డాతంక ముద్రాంకితా
సనుఁడై, యాతనిచేయివట్టుకొని, "తానా! యెట్లుభావించి యే
మని సాధించితి విట్టిసాహసము! సౌహార్దైకసూత్రంబునన్
నను బంధింపుచు నీవు పైకొనితి, వన్నా! ధర్మనిర్వాహివై॥ 195

చ॥ తనయునిపెండ్లి కీ వదనుతప్పఁగరాదని 'సింహదుర్గమున్
గొనఁ జను ధీరుఁ డెవ్వఁ' డని కోరితిఁగాని మఱొండుగాదు, నీ
మనసు నెఱుంగనే? యహితమర్దన శక్తి నెఱుంగనే? తటా
లున మునుదూఁకు నీతెగువలో నెటువోవఁగరాక నిల్చితిన్"॥ 196

ఉ॥ త ప్పనఁగూడ, దొ ప్పనఁగఁ దాలిమిరా, దటుచన్నపాదమున్
ద్రీప్తువు, నేన ని న్ననుసరింతు, జయంబునఁ బోయిరమ్ము, పైఁ
గప్పు నరాతులన్ దునిమి కార్యముగొమ్ము, భవిష్యదర్థముల్
తెప్పమఱుంగులో వెలువరించు భవాని యనుగ్రహించుతన్"॥ 197

మ॥ అని తాంబూల నవాంబరాభరణ మాల్యాదుల్ బహూకార మి
చ్చి నితాంతోత్సవరీతి వీడ్కొలుప, నుత్సేకించి తానాజి యా
త్మ నివాసంబును జొచ్చి ధీరులగు నాప్తశ్రేణి రావించి మం
తనముల్ సేసి యుపాయముల్ వినిచి సన్నాహంబులన్ దీర్చుచున్॥

ఉ॥ చారులఁబంపి, దుర్గమునసంగతి వెల్పులిదారితీరు పా
కారము లెక్కురీతి పయిఁగావలివారలపెంపు సైన్య వి
స్తారము దుర్గనాథు బలసంపద సర్వమెఱింగి తానజీ
వీరభటాళితో నడిచెఁ బెంపున సింహగడంబుఁ గెల్వఁగన్॥ 199

సీ॥ * అది - మాఖమాసాంత్యమగు కృష్ణనవమి, చీఁ
 కటులు కన్నులుగుట్టు కాళరాత్రి,
 ఘాతుక వనజంతు కహకహరావముల్
 గుహలు మాన్ద్రోయించు కొండత్రోవ,
 పొగరేగు ఘాతాకరములఁ గోడెనాగు ల
 క్కఱఁ బర్వలాడు నగాధపరిఘ,
 గండోపలములఁ బ్రక్కలుమేసి, యెగఁబ్రాఁక
 ననుపేని గిరిశిఖ రాగ్రభూమి,
 తే॥ యొకటి యొకటిగా నన్నింట నొదిగి మెదిగి,
 దూకి యెగఁబ్రాకి దోఁగాడి తోవలెత్తి,
 గుండెజడియని కాలరుద్రుం డతండు
 కోటకడఁ జేరె నైర్మలికోణమందు॥

200

ఉ॥ అచ్చటి కోటగోడ దిటమై నునుపైనదిగాన 'రక్షకుల్
 గ్రచ్చట నెచ్చరమ్మగొని కావలియుండ' రటంచుఁ దానజీ
 యచ్చటఁ గోటనెక్క ననువారసి, యిమ్మగు సాధనమ్ములన్
 బెచ్చుగ దీటుకొల్పి తన వీరభటావళి హెచ్చరిపుచున్॥

201

సీ॥ కోట పైభాగంబుకొన నంటుకొని పట్టు
 విడకుండ నుడుమును విశుచునట్లు,
 తాను దత్కటిరజ్జు వానుచుఁ బైతెక్కి
 దిగుత్రాళ్లి మేకులు దించునట్లు,
 వానివెంబడి మావళాసీక మేనూలు
 వడివడిగాఁ గోటఁ బ్రాఁకునట్లు
 తమ్ముడు సూర్యాజి తక్కిన యేనూలు
 బలముతో వెనువెంట వచ్చునట్లు,

తే॥ తాను మునుమెత్తి ముందుగాఁ దారస్థిలి
యరులఁ దునుమాడ, సూర్యాజి యదనుఁబట్టి
పైకొనెడునట్లు, 'హరహర' ధ్వనులఁ దమ్ము
దెలిసికొనునట్లు సంకేతములు వచించి॥

202

చ॥ ఉడుమును జేతఁబట్టి, సమయోచితలాలన ముట్టి, రజ్జువున్
నడుమునఁ గట్టి, చెందిరమునన్ నిడునామముఁ బెట్టి, "కాళికా!
చిడిముడిపాటులేక జయసిద్ధి ఘటించు" మటంచుఁ దానజీ
విడువఁగఁ, బైకిఁబో కదియు వెనకమొగంబున వచ్చెఁ గ్రిందికి॥

చ॥ "అది యశుభమ్ము - దుశ్శకున" మంచు భటావళి విన్నవోవఁగాఁ
జెదరని యాత్మనిగ్రహ విశిష్టఁడు ధృష్టఁడు తానజీ విధిన్
గదిమెడు వాఁడిచూపుల నెగాదిగఁ జూచి, కటారుకేల దా
నిఁ దిగిచి బుగ్గలన్ నులిమి నివ్వెఱకున్ గుటిగా నదల్పుచున్॥ 204

చ॥ "మఱతువె కాళికా! యహితమర్దన దుర్దముఁడైన తానజీ
కఱకుఁదనంబు? ముం దిడినకాలు మఱల్పఁగఁ జూచినావె? ము
న్నిరువదియేడు దుర్గముల నిట్లు జయింపఁగఁ దోడుసూపి నేఁ
డఱమరలేల? క్రొత్తచదువాయిది? నిన్నిటు జాఱనిత్తునే?॥ 205

ఉ॥ నమ్మికతో శివప్రభుఁడు నాపయిఁ బెట్టిన భారమేమి! పూ
జ్యమ్మగు జీజియాంబ మనసంటిన నెవ్వఁగఁ దీర్చుటేమి! తీ
వ్రమ్ముగఁ గొల్వలొోఁ బ్రతినవట్టుట యే - మిపు డీవుసేయు కా
ర్య మ్మిదియేమి! నన్నిటు పరాభవకీలల మ్రగ్గఁజేతువే?॥ 206

ఉ॥ ఆయువు లుండుదాఁక వెనుకాడఁగ నీకును నాకుఁ గాదు, బ్ర
హ్మయువుతోడ వైరు లెదురైనను వారక వారి కుత్తుకల్
గోయకమాన, సింహగడ కూట చలద్యవనేందు) కేతువున్
దీయకమానఁ, బొమ్ము, వెనుదీయక కోటనుబట్టి నిల్వమి!॥ 207

మ॥ అని గద్దింపుచుఁ గోటపై విసరివేయన్, గోపసంఘూర్ణితా
ననమై టివ్వునఁ బ్రాఁకి యొక్క-తృటిలోనన్ గోటపై కెక్కి ప
ట్టు నెడంబాయక నిల్చె నయ్యుడుము, తోడ్తో దాని సుస్థైర్యమున్
గని తానాజి తదంగరజ్జువునఁ బ్రాఁకన్ బొల్చె సన్నాహియై॥ 208

సీ॥ నడుముపట్టకలోనఁ బిడిబాకు దిగదోపి,
కరవాలు వేలొడఁగా నిమిడ్చి,
కుడిబుజంబున వేఁటకొడవలి దిగవైచి,
దానిపైఁ బటు ధనుర్దండ మిటికి,
దాపలిబుజము నొత్తఁగ నంపపొది వెట్టి,
పెనుడాలు మూఁపుపై బిగియఁగట్టి,
కటితటంబున మోపుగదియ మోకులుసుట్టి,
ఘనకుంత మందుఁ బొందెనయఁ జొనిపి,
తే॥ యుచితపరికర లంఘనోద్యుక్తుఁ డగుచుఁ
దన్ను దనవేసమును జూచి తనకుఁదాన
పొంగునొడలితో నిడుమోకుఁ బొదివి యుబికి
గునుకుపరువుతో నెగఁబ్రాకి కోటయెక్కె॥ 209

ఉ॥ నాలుగువైపులన్ గని జనంబులసవ్వడి లేమి యెంచి, పై
చాలున మేకులూఁది డిగజాఱఁగ మోకులు వైవ, మావళుల్
త్రాళ్ళుల నూఁదిపట్టి యెగఁబ్రాకుచునుండి; రతండుగూడఁ బై
నేలకుఁ జేరువారి శయనింపఁగఁజేయుచు నుండె నచ్చటన్॥ 210

చ॥ సరసరఁ జప్పు డామొగలునైనెనుఁ డొక్కఁడెఱింగిరాఁగఁ, ద
చ్చరణరవంబుఁ బట్టి శితసాయకమున్ గుఱివెట్టి తానజ్ఞ
సరగున వానిఁ గూల్చె, నిటు సందడిసేయక మావళాభటుల్
త్వరపడి త్రాడువట్టి యెగఁబ్రాకిరి కొందఱు కోటమీఁదికి॥ 211

తే॥ ఒక్క మావళాభటుడు పైకెక్కునపుడు
పట్టుసడలుచు నడుముపైఁ గట్టియున్న
శాతఖడ్గము పైనుండి జాతిపడఁగ
'ఖింగు' మని గొప్పచప్పుడు గలిగెనచట॥

212

ఉ॥ ఆ వెడసవ్వడి ద్వరితులై చనుదెంచిరి గుంపుగట్టుచున్
గావలివార, లింక జణుఁగన్ జెడిపోవు నటంచుఁ దానజీ
తీవరమంది, యందుఁ బరతెంచిన యేబదిమందిమావళుల్
దో వెడలంగ వారిపయి దూఁకె నిశాత కృపాణపాణియై॥

213

చ॥ కవిసిన కాళరాత్రి లయకాలకృతాంతులువోలెఁ జుట్టునున్
గవియుచు మావళాభటులు గత్తులకున్ బలివెట్టి, గుండె పె
ల్లవియుచు రక్షకుల్ విముఖులై పరువెత్తిరి గాని, తానజీ
యెవనినిఁగాని జాతిచననీక పయింబడి కోసెఁ గుత్తుకల్॥

214

చ॥ చటులరణంబు కోటపయి సాగెడు చప్పు డెఱింగి మావళా
భటు లటఁ జీమబారువలెఁ బై కెగఁబ్రాకుచుఁ, గోటకెక్కినం
తటఁ దమవారితోఁ గలిసి దర్పముసూపుచునుండ, రక్షకుల్
బలువుగ గుంపుగట్టుకొని పైబడి పోరిరి చిమ్మచీకటిన్॥

215

ఉ॥ “ఎందఱో! యెవ్వరో! యచటి కెందుల కెవ్విధి వచ్చిరో!” యటం
చుం దడబాటుసెంది, కనుచూపులకందని కత్తిపోటులన్
గుంది, కురారకుంతములఁ గూలుచుఁ గావలివారు చిక్కి, రా
చిందులుద్రొక్కి పైనఁబడు చీకటిదయ్యపు వేటకాండ్రుకున్॥

216

ఉ॥ అంతటిదాక మౌనమున కానయొసంగిన తానజీ నిజో
పాంతముఁ జేరి గుంపుగొని పైబడు వైరులఁ ద్రొళ్లడంప దు
ర్దాంతవిహారుడై ‘హరహర’ ధ్వని ముందుకుసాగె, దద్భటుల్
ఱుంతులుగొల్పుచున్ హరహరధ్వనితోఁ బయిదూకి రార్పుచున్॥

చ॥ ఎదురగు రక్షకాళిఁ బొలియించుచుఁ, బర్వులువాటి ముందుకుఁ
గదియుచు, 'జింజిరాబురుజు' కావలివారలఁ గూల్చి దానిపైఁ
బొదువు పిరంగినోరు పెనుముక్కలుగాఁ బడఁగొట్టి తానజీ
యుదుటన ముందుకేగి రభసోద్ధతిఁ జేరెఁ గవాటసీమకుఁ॥ 218

చ॥ కలఁచిన బెబ్బరింతఁ దెరగన్నులు విప్పుచు ద్వారపాలు రా
యలజడి నాయుధాళికొఱుకై తడుమాడుచునుండ, నింతలోఁ
బిలపిల మావళుల్ గవిసి బిట్ట పయింబడి గుమ్మలాడుచుఁ
దలుపులుదీసి మార్కొనిరి దందడి నెందును దాండవించుచుఁ॥ 219

ఉ॥ అద్దమరేయి సింహగడమంతయు నిర్గురవోవువేళలో
దర్పరిలంగఁజేయు వితతధ్వనులై, సుడిగాలిపర్వులై,
మిద్దెలు కూలుటై, యవిసి మేదిని గుంగెడు గంద్రగోళమై
పెద్ద కలంత వుట్టై బసిబిడ్డలపొత్తిలి తత్తఱింపఁగఁ॥ 220

చ॥ ఎవరికి వారుగాఁ బదరి, యేమని - యెందని - యెట్టిలంచు, శా
త్రపులని - యుద్ధమంచు, నిటుదాపునఁ - గోటలపైఁ - బురంబులో -
గవఁకుల మూఁగిరంచు గుటికట్టనిపర్వులఁ బల్వరితఁ
గవియుజనంబుతో గడ మగల్చెఁ దమో వికటాట్టహాసముల్॥ 221

చ॥ ఉఱుముల చప్పుడై కిలకలోదితముల్ గడమెల్ల నిండఁ, దొం
దరగొని ద్వారపాలకుఁ డుదంతము దెల్పఁగ, దుగ్గనాథుఁ డ
బ్బురపడి సంభ్రమించి యొరఁబుచ్చినవాలున నొక్కదూఁకుతో
నుటికె రుషాకషాయ నయనోదరుడై రణరంగభూమికి॥ 222

చ॥ రగిలిన రాజపుత్రకులరక్తము నాడులఁబొంగి కన్నులఁ
బగటుచునుండఁగా నుదయభానుఁడు దుగ్గవిభుత్వ మిట్లు బెం
డగుట సహింపలేక చెరలాడుచు, సైన్యములెల్ల నొక్కచో
మొగియఁగఁజేసి శత్రుబలముఁ బొదివె బటువిక్రమంబున॥ 223

ఉ॥ మోగలుదండుతోడ రసపుత్రబలంబులుగూడి సాహసో
ద్యోగముఁ బెద్దసేసి పులిదూకునఁ బైకొన, మావళాభటుల్
మూఁగుచు రేగి వైరిశిరముల్ దెగఁగోసిరి - ఖడ్గనృత్తముల్
దీఁగమెఱుంగుభంగిమలు దీర్పఁగఁ, జీఁకటిపుల్గువేటలన్॥ 224

ఉ॥ చీఁకటిపోరులోఁ బరులచేతికి లోఁగెడు నాత్మనైన్యమున్
పైకొనఁజేయఁగా నుదయభానుఁ డొగిన్ దివటీలు కాగడాల్
కాఁకర బీర పూచినటుగా నలువైపు వెలుంగఁజేసి, ద
ర్శికర భీకరాసి జళిపించుచుఁ గోల్తలవెట్టె సేనకున్॥ 225

మ॥ తమ సర్దారునిప్రాపుఁజెంది రసపుత్రవ్యూహముల్ మీఱుచున్
గములై, కుంత కురార శూల పరిఘా ఖడ్గాది నానాయుధో
ద్యమముల్ సూపుచు దివ్వటీవెలుఁగునన్ దర్పింపఁ, దానాజి దు
ర్దమ గజ్జాధ్వను లిట్లు మోసె స్వభతోత్సాహంబు గల్గించుచున్॥

మ॥ “రణభూమిన్ జెరలాడుఁ డింక భటులారా! మావళా కీర్తికా
రణమై వచ్చిన దాజి, శత్రుశిరముల్ శాపాడి భేతాళవా
రణముల్ సేయఁగ వేళయైనది, తమిసాదేవి రోషానలా
రుణనేత్రంబులు వేయి విచ్చినది - వైరుల్ జాఁటిపోకుండఁగన్॥ 227

మ॥ విడిచేతన్ బుజ మప్పళించి నికటోర్విన్ మావళావీరుఁ డొ
క్కఁడు మార్కొన్న, భయంబునన్ బులియు సింగం బేన్లు పేఁపైత్తి ప
ర్విడు, నీ యావనసేన లెంత! యిపు డుద్రేకించినన్ మీర లీ
గడమున్ బాదునఁ బెల్లగింపుచు శివత్కాభర్త కర్పింపరే॥ 228

తే॥ వైరికరవాల విలిఖిత వ్రణకిణాంక
బహుళతా లభ్య రణవీరపట్టభద్ర
బిరుదమున రాచకొల్వులో విలువఁ బెంప
నదనువచ్చిన, దింకఁ దారాట దగునె?॥ 229

మ॥ అదిగో! తూరుపుఁగొండపై నెఱుపు డంబై తోఁచె, నొక్కొంత
 నుదయించున్ నెల, కోడిపుంజు విజయం బుద్ధివమై పాడఁగా,
 గుదులై కూల నరాతులన్ నటికి చిక్కుల్వాపి యీ బావుటా
 గదలింపుం, డిది నేటి సైంధవ వధాంకం బొట గుర్తింపుడీ॥ 230

మ॥ కరదీపంబులఁ బట్టినారు ప్రతిపక్ష ధ్వంసనోత్సాహులై
 యరు, లీరీతిఁ బరోపకారమును జేయంబూనిరో! మీరు దు
 ర్భర శౌర్యాన్ని చటచ్చటల్ రిపుతమఃప్రాగ్భారమున్ జీల్ప, ను
 ధ్ధరులై కోయుఁడు శత్రుగ్రాత్రములసంధుల్ కాగడావ్వెనన్॥ 231

మ॥ మెఱుఁగుదీవియ లాడ వాలుగొని దొమ్మిదూఁకి యీవైపు మొ
 గ్గరమున్ జీల్చెద - రండు నావెనుక - మ ఖడ్గాహతోద్ధాత జ
 య్పరితారాతుల జాఱనీ కడఁచి శీర్షచ్ఛేదనాటోప మే
 డైఱఁ జూపింపుఁడు, కాలరుద్రపరిపాటిన్ ముందు నేఁ జొచ్చెదన్॥

మ॥ అని తానాజి వచింపుచున్ హరహరోద్యన్నాదియై రేగి చెం
 గున లంఘించి, కలగారు కేడెము మెఱుంగుల్ వాఱ సారించి యా
 వససేనన్ నుఱుమాడె, దద్భటులు నలైవపున్ విజృంభించి పొం
 చి నిరోధించి కలంచి కూల్చి రరులన్ జిత్రాసావస్తాధిమన్॥ 232

మ॥ తనువెల్లన్ బెనుకోటలైన పులియై తానాజి ఖడ్గాహతిన్
 దునియల్ సేయుచు, బాకునన్ జదుముచున్, దోరంపుఁగుంతంబునన్
 బెనుదండన్ గుదిగుచ్చుచున్, బిడికిటన్ బీడింపుచున్, గాలితాఁ
 పునఁ దూలింపుచు మృత్యుతాండవమునేపున్ జూపె నలైవపులన్॥

మ॥ తోరపువేడిమై నుబికి దూఁకెడు నావిరియంత్రమట్లు దు
 ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశ వీరవిహరుడై బలో
 దారుఁడు దానజ్ఞ యెదురుదాఁకినచోఁ బాలివోవనీక య
 వ్వైరులఁ గూల్చి కుప్పలిడెఁ బైరుల మున్నునఁ గోయుకై వడిన్॥ 233

ఉ॥ పూనిక కింతమేర తెగముట్టుచు, బట్టున లోఁగువారిఁ గా
లానఁగనీక తూలిపడ నవ్వలనెట్టుచు, దొమ్మిపోరునన్
బీనుఁగుఁబెంట లెక్కి మొగవిచ్చినవారలఁ బట్టుచున్, జయ
శ్రీ నిధి తానజీ బయలుచేసి చనెన్ నడికోటఁ జేరఁగన్॥ 236

మ॥ నలువైపున్ దన మావళాబలము సన్నాహంబునన్ బొల్చి దా
యలఁ దున్నాడఁగ నుబ్బురేగి, పటు వీరావేశ మేపార మ
త్తిలి, తానాజి క్షణంబులో సకలమున్ దీర్పన్ విజృంభించె - శే
తులు నాల్గై, కరదీపికాద్యుతుల నెందున్ దానె ప్రత్యక్షమై॥ 237

సీ॥ గుమిగొన్న రిపులపైఁ గుప్పించి, పిడిబాకు
పదనూరఁ దెగువార గుదిమి గుదిమి,
పయిదూఁకురిపులు చేడ్వడ వేటకొడవంట
నలిరేగి మునుమెత్తి నటికి నటికి,
కవిసినరిపుకోటి ఖడ్గముల్ కంఠముల్
చివ్వి మిన్నంటఁగా జిమ్మి జిమ్మి,
పెనువీఁకమై ద్రోసికొనివచ్చు నరిసేన
గుదులుగట్టఁగ నీఁటెఁ గ్రుచ్చి క్రుచ్చి,
తే॥ తెఱపిగొని వింట శరపరంపరలు గురిసి,
విరియుమొనఁ జాపకట్టుగా సురుఁగఁగొట్టి,
వెలుఁగు చీకట్లపొత్తులో నులిమి పులిమి
పిడిచి వడిఁగట్టి తానాజి వేటలాడె॥ 238

మ॥ నిలువున్ నెత్తుటఁ దానమాడి, కనులన్ నిండారు కెంజాయ ని
ప్పులురాల్పన్ గరవాలు గేలఁగొని అంపుల్వోఁ గికారించి, బె
బ్బులివో దూఁకి, మొగల్బలంబు నలువైపున్ ముట్టి తానాజి యా
వులమందఁబలె నైరులన్ దఱిమె నాఁపున్ బ్రాపు ని లేదఁగన్॥

చ॥ అతని భుజావిజృంభణము నాఁపఁగలేక భయాతిరేక దు
స్థితి మొగవిచ్చు సైనికులదీనతఁ గన్గొని దుర్గనాథుఁ డు
ద్ధతి మునుదూఁకి “యోడకుఁడు, దర్పమునన్ బెలరేఁగి శాత్రవ
ప్రతతులఁగూల్పు నావెనుక రం” డనుచున్ బురికొల్పె సేనలన్॥

ఉ॥ వీరవిహార ధీరపదవీ పరిణద్ధ భుజావలేప దు
ర్వార పరాక్రముం డుదయభానుఁడు సేనల కుబ్బుసూపి, గ
జ్జారవ భీకరంబుగ సరాతిబలంబు నదల్చి, పెల్చునన్
దూతెఁ గరాశఖడ్గ పరిఘాననముల్ మెఱుపాడుచుండఁగన్॥ 241

చ॥ అనిమొన నిల్చి దోర్బలనిరంకుశతన్ వెలయించు దుర్గనా
థునిఁగని తానజీ యెదుటఁ దోఁచిన యేర్గును గన్న సింగమై
మునుమును జీల్చికొం చడిదమున్ జళిపించుచు సగహగర్జనం
బున మునుదూఁకి శాత్రవచమూపత్తిపైఁ బడె ధిక్కిరింపుచున్॥ 242

చ॥ ఇరుగడ నుండు దండు తమయేలికసోలికి లెచి పొంచి ము
మ్మరముగఁ బోరుచుగడ, నభిమానధనుల్ కిరవాల సంగరో
ద్ధరులు పరస్పర ప్రఖనదుర్జయమూర్తులు సైన్యనాథు లి
ర్వురు నెదురెక్కి, రొండొకరిఁ ద్రుంపఁగ నొంపఁగ మచ్చరించుచున్॥

ఉ॥ వాలున మర్మముల్ నశింపునైఖరి, సైబగు ఖడ్గపాతముల్
డాలునఁ దేలఁగొట్టు కరలాఘవ, మొక్కి టఁజూపి యొండుదో
శూలము దిగపు తంపు, తెగఁజొచ్చి యెదన్ బిడిబాకు గుచ్చువోఁ
గే లెగఁదట్టు గుట్టు పరికించి తెగించి పెనంగి రివ్వరున్॥ 244

చ॥ ఒదిగినయట్టు లుండి రభసోద్ధతిమైఁ బయిదూఁకి, కుంతమున్
గదిపినయట్టు లుండి శితఖడ్గమునన్ దెగవైచి, మండిపైఁ
జదికిలఁబడ్డయట్లు వెలుచన్ ‘బలటీ’ పయిఁ జొకళించి పై
న దుమికి ఖడ్గకౌశలమునన్ గసిమీఁఁ జెనంగి రివ్వరున్॥ 245

చ॥ జాలియడేగలట్లు కలుచంబడు సింగములట్లు మ త్ర శుం
డాలములట్లు కావరమునక దలలొడ్డిన కోడెలట్లు లా
భీలతర ప్రహరముల బిట్టు తెగంగొని ర క్తధారలక
దేలుచు నొండాకళ్ళు వెనుదీయక పొంగి పెనంగి రివ్వరున్॥ 246

చ॥ సరిసరి బోరు వైరి పటుసత్వము నోర్వక తానజీ రుషా
తురుడయి వాడిబల్లెమును దూయుచు దద్భజమధ్య ముచ్చివో
బరుషతఁ గ్రుమ్మఁగా, ‡ నుదయభానుడు సొమ్మనసోలి తూలి తె
ప్పిటి కనలంటి వాలుగొని బిట్టడఁచెక బలమెల్ల బోయుచున్॥ 247

చ॥ కులిశమువోలె బైపడు నకుంరకృపాణముఁ బాయఁజమ్మ ‡ డా
పలి పెనుడాలు నొడ్డుకొని, వ్రయ్యలుగా నది గూలిపోవ ని
శ్చలుడయి తానజీ నడుము చక్కటిఁ జుట్టిన యుత్తరీయమున్
వలనుగవిప్పి కేలఁ బెనవైచి పయింబడె నంతకాకృతిన్॥ 248

చ॥ వలపలిచేతి వేటకొడవంటఁ దళ త్తళలూర బిట్టు గ
ర్జిలి పయిదూఁకుచున్ “జమునిచెంగటి కంపెద నిష్టై చక్కనై
నిలు” మని యార్పుచున్, గళమునిండినరోసముఁ జప్పరించుకొం
చలఘుడు తానజీ పగతునంసము వ్రయ్యఁగ నేసె నీసునన్॥ 249

చ॥ పటపున నాటు వేరి టుదయభానునియంసముఁ జీల్చులోనఁ దె
ప్పిటి యతఁ డంగచాపలమువేర్చి నడంగిన దూసిపోయి నె
త్తురు లొలికించె, నంతఁ గడుదుస్సహుడై యతఁ డీడఁబోక ని
ఘ్నర కరవాల మెత్తి వెనుచూడక వైచె శిరంబు గూలఁగన్॥ 250

‡ Udebhan dealt many a death-dealing blow on Tanhaji which his watchful shield received till it was cleaved in twain Another ruthless stroke cut down Tanhaji's left arm, which dropped on the ground The gallant hero fought his retreating foe with many a

- ఉ॥ దాపలికేలఁ బైపడుకటా రెగఁజిమ్ముచు, దాలులేమిచే
నాఁపఁగరాక తుత్తునియలై ‡ మణిబంధము గూలఁ, దానజీ
కోప పరాభవ జ్వలన ఘూర్జితుడై పిడిబాకునెత్తి, సా
టోపనట దుభజార్గళ కరోరముగా నభియాతివైఁ బడెన్॥ 251
- ఉ॥ వీడిన కేశపాశమున విప్పినకన్నుల రాలు నిప్పులన్
గాఁడిన ఖడ్గపాతములఁ గాల్పలుగట్టిన రక్తధారలన్
వాఁడిమెఱుంగులాడు పిడిబాకున గర్జిలి దూఁకు తానజీ
పోడిమిఁ జూచి ప్రాణభయముగొని పాతె నరాతిసైన్యముల్॥ 252
- ఉ॥ సాహస ధీరవృత్తి రభసంబుగఁ బైపడుచున్న తానజీ
బాహువుఁ దప్పివో నుదయభానుఁ డడంగియుఁ దీరుగాన కు
త్సాహముఁ బాదుకొల్పి వెలుచన్ బిడిబాకును బూని తాఁకె, ను
గ్రాహవకేళిఁ దేలి రుభయప్రతియోధులు గ్రుమ్ములాడుచున్॥ 253
- ఉ॥ భండనపండితుం దుదయభానుఁడు లాఘవ మొత్తమాసియున్
గండరగండఁడై బిరుదుగన్నమగండగు తానజీ భుజా
దండము నెట్టజాలక వెతంబడుచుండ, నతండు దోర్బలో
ద్దండత వాని నొంచి వసుధన్ బడవైచి యురంబు నెక్కుచున్॥ 254
- చ॥ ‡ పటపటఁ బండ్లగీటి పిడిబాకునఁ గుత్తుక నుత్తరించి యు
ద్భటముగ నార్చె, నీ తెఱపి దాపునఁ బొంచిన శత్రుప్రక్షుపుం
భటుఁ డొకఁ డేపునన్ వెనుకపాటున దూకి కటారువాదరన్
దిటవునఁ దానజీగళముఁ ద్రొంప, నతం డొఱగెన్ ధరాస్థలిన్॥ 255

blow that sapped Udebhan's life One more blow and
that was the last Tanhaji fell! Udebhan fell too —
killed by Tanhaji

చ॥ ఒకని నొకండు మ్రింగ రభసోద్ధతిమైఁ జెరలాడు సైన్యనా
యకు లిపు ఊండొకళ్లు పరమాపులుగా రణవీరశయ్యపై
ముకుళితనేత్రులై రుధిరముద్రితులై శయనించుటన్ దమః
ప్రకరముఁజోపి చూచె హిమభానుఁడు తూర్పున బారెఁ డెక్కుచున్ ॥

చ॥ ముగియనిపోరు దీర్ప రసపుత్రచమూపతు లాత్మసైన్యమున్
మొగియఁగఁ జేసి మావళులమూఁకపయిన్ బెను దీమసంబునన్
దగులఁగ, మావళాభటు లదాటునఁ దండినిఁబాయు బిడ్డలై
తెగువఁ బెనంగలేక వెనుదీసిరి శోక భయాకులస్థితిన్ ॥ 257

—•— సూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట —•—

మ॥ అట సూర్యాజి బలంబుతోడఁ ద్వరితుండై కోటపై కెక్కి, మా
అటరూ పందిన వీరభద్రుఁడన దుర్గద్వారమున్ జేరున
ప్పటి కుద్భాసిత పరావృత స్వభట సంపాతంబు గాన్పించె, నిం
తటిలోఁ గర్ణకరోరమై వినఁబడెన్ దానాజి కన్మాయుటల్ ॥ 258

ఉ॥ ఒక్కనిమేష మట్లె - యెగయూపిరి, నిల్చినచూపు, పంట నో
నొక్కినచూపువ్రే, లొదుఁగనొచ్చిన డెందముగాఁగ - సూర్యాజీ
యక్కజపాటువొంది, యెఱుపారినతెప్పల సశ్రుబిందు వొ
కొక్కఁడు జాఱ, నాతెఱపినుండి రుషాదవకీల రాఁజనన్ ॥ 259

చ॥ చరచరఁగోటవైపు సని చయ్యనఁ ద్రాగులనెల్లఁ గోసి, కే
లొరసిన వాలునెత్తి రభసోద్ధతి ముందుకుదూకి, భీతులై
తిరిగిన మావళాభటుల ధిక్కరణంబున రేపి, కార్యమున్
గుఱిగొని, జాతిపౌరుషము కుత్తుకబంటిగఁ బోసి యిట్లనెన్ ॥ 260

ఉ॥ “అచ్చపు మావళాకులమునందు జనించిన వీరుఁ డెవ్వఁడున్
జిచ్చును మ్రింగి శాత్రువులఁ జీల్చునుగాక వితాకువొంది వె
న్నిచ్చునె? కాఱుసింగముల నెక్కుచు స్వారి యొనర్చువారి కీ
పిచ్చుక లెంత? వ్రేలు కొకవేయిగ గొంతులు గోయఁగూడదో?”

శా॥ నాకు మీకును దండ్రీయు బ్రభుఁడు తానాజీ - కరోరాజము
కాకల్ దీటిన వీరమాళి యనిలోఁ గన్మాయ, నవ్వీరు నే
కాకి జేసిదు పాటుఁబోతులకు సిగ్గా? మాననూ? మావళో
ర్య కాంతల్ పగదీర్పలేని మగలన్ బేరంటముల్ పిల్వరే?॥ 262

మ॥ కులవిఖ్యాతికి రాజకార్యమున కెగ్గుల్ సేసి, తానాజికి
దలవంపుల్ ఘటియించి మీరు బ్రతుకన్ దారాడుచున్నారె? పే
రలుకన్ గోసితఁ గోటత్రాళ్లు, భయమేపై దూకినన్ దున్నలై
తల కూలున్, బరువెత్తినన్ బగతురే దండెత్తి ఖండింపరే?॥ 263

ఉ॥ అంతయు వట్టియాస, వెనుకాడిన లాభములేదు, చిత్తవి
భ్రాంతిని మాని గుండియ దిరం బొనరించి కళగారుఁబూని కా
లాంతకుదూతలై యరులనాహుతిఁబట్టుఁడు, తానజీమన
శ్శాంతినిఁ గూర్పు, డీ యవనసైన్యము లేమని మిన్నుఁ దాఁకెడు?॥

శా॥ మానోత్తానపు మావళాకులము జన్మక్షేత్రమకా నెవ్వఁడుం
గానీ కాలు మఱల్పరా, దరులమూఁకన్ జంపుటో చచ్చుటో
గానీ ప్రక్కకుఁ జూడరాదు, జయమున్ గైసేయ నావంతు కా
దా - నాకంబు జయింత మందఱముఁ దోడ్చి వీరదీక్షావిధి॥ 265

మ॥ వినలేదో తొలికోడికూత? సభలోఁ బేరెత్తి తానాజి ప
ల్కినపంతంబు నెఱుంగరో? గడముపైఁ గేరింతలన్ నవ్వు యా
వనకేతున్ సయిరింతురో? తడవుఁజూపన్ గాదు లేలెండు, నా
వెనువెంటన్ జనుదెండు శత్రుబలముల్ వెన్నాడివేఁగఁడఁగన్॥ 266

శా॥ అని సూర్యాజి యదల్చి రోషవివశుండై గోల్తలన్ జేయ, 'జే'
యని గర్జింపుచు మావళాభటులు శస్త్రాహార మేసార మా
రొకని, యొక్కమ్మడినందఱుగవిసి యుక్కుందున్నలై యుగ్గిన
త్తనులై దాకిరి శత్రుసైనిక జహీర్నా దర్ప దుర్ధరులై॥ 267

శా॥ దావాగ్నిచ్ఛటవోలఁ జట్టుకొనుచున్, దంష్ట్రా నఖాఘాత గ
జ్ఞా విస్ఫుర్జిత సింహయాధమటులై శస్త్రంబుల న్నొంచి, పా
రావారోగ్ర తరంగభంగిమలు మీఱన్ దూఱి పైకొంచు, రా
ద్రావేశంబునఁ బోరె శాత్రువులు డయ్యన్ మావళానీకముల్॥ 268

శా॥ ధైర్యోత్సాహము లేపుమీఱు మగఁడై దానాజికిఁ దమ్ముఁడై
సూర్యాజీ ప్రతిపక్షనిర్మధన సాసూయ త్వరాహంక్రియా
వార్యుండై రిపుకంఠముల్ నఱిక కుప్పల్యోయుచున్ మించి ని
ర్విర్యోద్విగ్నముఁ జేసి శత్రుబలమున్ వేటాడె వెన్నాడుచున్॥ 269

శా॥ మూఁగిన మావళాభటులపోయిన కోర్వఁగలేక, సాహసో
ద్యోగమురేపు దుర్గపతి దోరుట నూఱటలేక, నివ్వెరన్
దూఁగు నరాతిసేన వెనుదూయఁగలేక పెనంగలేక యు
ట్టూఁగుచు శత్రుఖడ్గములయొత్తిడికిఁ బలియయ్యె నయ్యెడన్॥ 270

శా॥ పాతెడు రక్తవాహినులపాలగుచున్ రసపుత్రులందు నే
నూఱు కబంధముల్ దొరల, నొచ్చియు విచ్చియుఁ దక్కు సైన్యముల్
పాఱఁగ, వారివెంటఁబడి పంతమునన్ దెగఁబట్టి మావళా
వీరులు వేటలాడి, రని వీఁగిన లోఁగిన జాఱకుండఁగన్॥ 271

తే॥ “పరువులెత్తెడు రిపులపైఁ బడకుఁ” డనుచుఁ

దనబలంబుచు మఱలించి దర్ప మెనసి,

సూర్యజీ సింహగడముపైఁ జంగులాడ

నూఁగు మోగలుబావుటా నూడఁబెఱికె॥

272

శా॥ ఈగతి వైరులన్ దఱిమి, యెం దెవ రడ్డములేని కోటపై
మోగలుబావుటాఁ బెఱికి, పొందినగెల్పు శివప్రభుండు ముం
దై గమనింపఁగా శిఖరమం దొక పెద్దవెలుంగుఁ బెట్టి, కా
లాఁగక సూర్యజీ గడమునంతయు లోఁగొనె జాగరూకుఁడై॥ 273

చ॥ పలపల వేగులోపల శివప్రభునానతి మెట్టి, తానజీ
 పలికినపంతమున్ నెఱపి, బాహుబలోద్ధరుడైన సూర్యజీ
 మెలఁకువరానినిద్ర రణమేదినిఁ బండిన యన్నమేనిపై
 నొలసిన నెత్తుటిన్ గడిగ నూటలువాతెను కంటిసోనలన్॥ 274

సీ॥ సమయజ్ఞుడగుచు వెచ్చనివేడి మనసులో
 నుడిగించి సూర్యాజి యుచితమొచి,
 పట్టుతివాసీల పల్లకిలోనఁ బా
 వన తానజీ కళేబరము నునిచి,
 సింహదుర్గము గావ సేనల నియమించి,
 యరిబలంబును దుర్గమవలఁ దఱిమి,
 శరణన్నవారి కాశ్రయమిచ్చి, తనచేతఁ
 బహు శత్రుధనము మెఱబడినిఁ గొనుచు,

తే॥ బలఁగములు ముందునడువఁగా, భటులుమోయు
 నందలములోని తానాజి ననుగమించి
 యంగరక్షకుడై పైన మనుమతించె
 శివపతినిఁజూడఁ - దొలియెండ చెఱఁగు లాడ॥ 275

చ॥ అట శివరాజు రాయగడమందు సమున్నత చంద్రశాలికా
 తటమున నెక్కి వేఁకువగుదాఁకి జయాంకపువెల్గు వేచి యా
 రటపడి, సింహదుర్గశిఖరమ్మున నప్పుడు వెల్గుఁ జూచి యూ
 టటగొని, తజ్జయోత్సవ పురస్కర ణోత్సుకితాంతరంగుడై॥ 276

—❖— తానాజీ నిర్యాణము — శివాజీ సంతాపము —❖—

చ॥ ఉదయమునంద మాంసలతరోచ్చ తురంగము నెక్కి, సేవకుల్
 పదుగురు వెంటరా నుదుటుపాటునఁ బోవుచు, గొంతమేరలోఁ
 గదిసిన మావళాభటులఁ గాంచి మొగంబుల గెల్పుసంబరం
 బెదుగమి సంశయించి, 'జయ మెవ్వరి?' దంచని హెచ్చరిపుచు॥

తే॥ కలయఁ బరికించి “తానాజి గానుపింపఁ,
డెందుఁగలఁ?” డనునంతలో, నందలమ్ము
వెంట సూర్యాజి యే తెంచి వినతుఁడగుచు
“నరులఁ దునుమాడి తానాజి-” యనెడునంత॥ 278

శా॥ “ఆ! తానాజి గతించెనే! యరులఁ దున్నాడించి తున్నాడుచున్
నాతానాజి గతించెనే!” యని యఖండ ప్రేమభాంధోదరో
ద్ధూతాశూదకణంబు లుట్టివడఁ - దోడ్తో వార్వమున్ డిగ్గి, తా
నై తానాజిని డాసి పైముసుఁగువాయన్ దీసి నిర్విణ్ణుడై॥ 279

శా॥ గాయపుఁగ్రాంతలన్ గరుడుగట్టిన నెత్తుటదోఁగు మేచు, వి
చ్చాయముఖంబు, కెందొగరుఁజాఱల మ్రగ్గిన వాలుమూతకం
దోయి, రదంబులన్ బెదవికొక్కినపట్టు దొలంగఁబోని పీ
రాయితముద్ర చూచి శివరాజు వెతంబడి వెచ్చనూర్చుచున్॥ 280

తే॥ “జాఱిపడినది - నాచేతి - చంద్రహాస!
మవగళితమయ్యె నా వజ్రకవచ మిపుడు!
సింహగడమున గడమేమొ చిక్కెఁగాని
పోయినది సింహ - మీ కుడిభుజమువోలె!”॥ 281

తే॥ అనెడుపలుకులు పెదవిపైఁ దొనఁకుచుండఁ,
దానజీ వీరశయనముద్రా విలీన
ధన్యతాజ్యోతి నరయు నేత్రముల నుబుకు
చెలిమితరితీపు లిటు లెంచె శివవిభుండు॥ 282

శా॥ “అంతటి ధీరమూర్తి విటులై కనుమూసితివయ్య! తానజీ!
యెంతలుసేసి దైవ మెలయించె ననున్ నినుమింగ! నీవు నా
కింతటిలోనె దూరమగు తే నెఱుంగగద! బర్చుదించి ని
శ్చింతుఁడవైన యట్లు వికసించితివో! యిక నాకుఁ బల్కవో!”॥ 283

సీ॥ పరతంత్రితా భుగ్న భారతోద్ధరణోద్య
 మమున నా నాయకత్వము వరించి,
 యెనలేని నీ సర్వధన జన బల జీవి
 తముల సర్వార్పణ ధారవోసి,
 రణరంగముల నంగరక్షకతక బొంచి
 కనుతెప్పవోలె న న్ననుసరించి,
 దుస్సాధతర వైరిదుర్గ భేదన వజ్ర
 పాతమై బహుభాహవములు గెలిచి,

తే॥ యనుచరుండు - చమూనాథుఁ - డంగరక్ష
 కుఁడు - బహిఃప్రాణ మనఁగ నన్ గొలుచు నిన్నుఁ
 గోలుపోయినయపుడ నేఁ గోలుపోని
 దొకటియున్నదే! తానజి! యొంటి నైతి॥ 284

శా॥ నాకై - లోకముమేలుకై కడఁగి, తానా! త్యాగి నై యోగివై,
 నాకర్తవ్యము లీవ తీర్చి జయమున్ నా కిచ్చి, యున్నట్టులే
 నాకశ్రీ గయికొంటి, వీతప - మఖండత్యాగ మేమందు! నాఁ
 గా కన్నా! ననుబాసి యొంటి విడిపోఁగా! నీకుఁ గాలాడెనే॥ 285

సీ॥ ప్రతిభటుండయి మీదఁబడుచు బాజీఘోర
 పశుఁడు నాపైఁ గత్తిఁ బ్రతిపునాఁడు,
 కపటపండితుఁడైన యపజులుఖానుతో
 ద్వంద్వయుద్ధకీడఁ దగులునాఁడు,
 దండయాత్రల సయిస్తాఖానుమేడపై
 నడురేయిబడి పోరు సమపునాఁడు,
 నపురంగజేబు న న్నరికట్టుచెఱునుండి
 యనువుమైఁ దప్పించుకొనెడునాఁడు,

తే॥ అడ్డుపడి, పోరుసలిపి, తోడై తెగించి
నన్నుఁగాపాడుకొను ధీరు నిన్ను నేడు
కుఱుచగడమునకై బలిగొంటి, నకట!
గడము! తానాజి! బొగ్గుకై కల్పతరువు॥ 286

తే॥ శివపతి యెవండు? - తానజీ స్నిగ్ధహృదయ
బలముఁ ద్రావి, పెన్పొందిన భద్రమూర్తి,
నిజము, తానజీ! యీనాఁడు నీవులేని
శివపతి యెవండో! యెంతలోఁ బవలు - రేయి॥ 287

తే॥ హృదయమును జీల్చి యందులోఁ బొదిగియున్న
నన్ను బహిరంగపఱచి ధన్యతను గొంటి,
వన్న! తానజీ! నేటి కానిన్ను దాచి
లేతవడితి! నీభాగ్యంబు లేదు నాకు॥ 288

చ॥ గడము జయించితెచ్చిన యఖండయశంబున కీవు పట్టభ
ద్రుఁడ - విట నిన్నుఁబంపి యెడరుక గలిగించియు, నుద్యమంబు చే
డ్పడఁ జని, హైందవోదయముపట్టున నీదుకుటుంబమందుఁ బె
క్కిడుమలువోయు నాటడికి నే - నిటు నీకడ నిల్చిపోయితి॥ 289

ఉ॥ అందములూరు పెండ్లికొడుకౌ సుతుముచ్చట లానువేడ్క న
న్నందఁగఁజేసి, నాకనులయందు మనంబున నీవు నిల్చి యా
నందముఁ బొందనెంచితి వనా! యిది యెట్టి యభిన్నభావ ని
ష్పందత! యీ మనోలయతపంబున కే బదు లీఁగ నేర్తునే॥ 290

చ॥ పసుపును గుంకుమాంకమును బాసికముక గరకంకణంబు సొం
పెసఁగిన చిన్ని పెండ్లికొడు కీబెడిదంబునఁ బొక్కి యెంతవె
క్కిసపడునో గదే! యతని కన్నులకాటుక ముగ్ధి బుగ్గలక
దుసికిలు నశ్శ్రుధార యొకదోసము నాపయి వ్రాయునోగదే॥ 291

శా॥ తానా! నీ విఠఁ బల్క, వీహృదయబాధల్ తీటు తీ రేది? నీ
దీనానాధకుటుంబ శోకదహనార్తి బాపు పాప్రేది? నా
పైనన్ బైకొను శత్రుసంహతులఁ గూల్పన్ దెంపు పెంపేది? య
న్నా! నీయొక్కనిలేమి యెల్లెడలఁ దానై యోతగుదించెడిన్॥ 292

శా॥ నా కీవంత - కొఱంత వో దయినఁ, దానా! నీవు ధన్యుడ, వ
త్తాఁకల్ లోఁకువ లన్నియున్ దులిపి వీరస్వర్గమున్ గొంటి, వే
కై కష్టాన ముదాత్త వీరపురుష త్యాగార్హ భోగాంకమై
నీ కాహ్వనమువెట్టె, నేలొకనుము తండ్రీ! వీరభోగ్యంబుగన్॥

చ॥ అని శివరాజు వేడిహృదయంబునఁ బొగగు తలంపులెల్ల వా
డినకనుదోయిఁ దొనిక వగ డిందినవాతేఱ జాటుచుండ వా
కొని, తరితీపువోని మదికోతలఁ దద్రీణవీరవర్తనం
బు నరయ సూర్యజీవదనమున్ గని యూటటవోసి యిట్లనెన్॥ 294

శా॥ “అన్నా! యన్ననుగాచి నీవయినఁ గోడై యగడ లేనైతివే?
కన్నుల్ విచ్చిన కాలరుద్రుఁ బొదువంగా నేర్చిరే నైరు? లా
పన్నుండై నినుఁ జీరెనో? ననుఁ దలంపన్ బోఁడో? - యట్లెలగున్
మిన్నుల్ గూలిననైనఁ దా నొరుల నేమీ! సాయ మధించునే!॥ 295

ఉ॥ ఆహవ మొక్కఁడే నడిపెనా? కదియన్ బడి పెంట మావళా
వ్యూహము దూఁకలేదె? యొకపొద్దుచు నీ వట లేకపోతివే?
ద్రోహులు దొంగపోటుగొనిరో? యలయించిరొ పల్వు రా మహా
బాహుని ముట్టి? తచ్చుటల భండనతాండవ మెల్లు సెల్లెనో!”॥ 296

చ॥ అనుటయు సూర్యజీ తరఁగలాగు కనుంగవ నొత్తి, మెత్తవో
యినయెడఁ జేవలెత్తి, మొదలెత్తుటనుండియు యుద్ధరంగ న
ర్తనమునఁ దానజీ కర కరాళకృపాణ విహారవైఖరుల్
వినిచి, కలంకఁబాపు నొకవెల్గున నూటటవోసి యిట్లనెన్॥ 297

శా॥ “ధన్యుండయ్యె మహాప్రభూ! నిజము నీతానాజి, వీరైకమూ
 ధన్యుండై నిజ దేశమాతృ చరణ ద్వంద్వంబు నర్పించుచున్
 జన్యావ న్యరి వీర కంఠగళ దస్రస్నానముల్ దీర్చి, చై
 తన్యజ్యోతి నివాళి యెత్తె సముదాత్త ఊత్ర దీక్షావిధి॥ 298

మ॥ తనధర్మం బది నిర్వహించె ఘనుడై తానాజి - స్వ స్వామిసే
 వన ధర్మంబది నిర్వహించె, నిదియున్ స్వాభావికం, బిందు మీ
 తనుపున్ మెప్పుచు సఖ్యమున్ హృదయబాంధవ్యంబుఁ జూతాడి, తీ
 యని మీలోనఁ గఱంగుటే యతనిధన్యత్వంబు గా కున్నదే॥ 299

చ॥ వలవదు మీమదిన్ వెఱఁగుపా, టరివీరులఁ గూల్చి సూర్యమం
 డలముచు జీల్చికొంచు, నపునఁపరివర్తన వీర వేదికన్
 గొలువగు తానజీయెడఁదకున్ దమ వెచ్చనియూర్పు సోఁకినన్
 గళవళ మందకున్నె! స్వజనవ్యధ మీమది సైఁపనేర్చునే॥ 300

ఉ॥ వెన్నెలవోలె నెల్లెడల విచ్చిన మీ హృదయప్రసన్నతా
 భ్యున్నతిఁ గాంచఁబోని జగమున్నదె? యొండొక సేగి వల్క నో
 రున్నదె? మావళాఁగము నోమఁగఁ జక్రధరుండవైన నీ
 విన్ని తలంపనేల? మనసిచ్చి ప్రభూ! మము నాదరింపవే॥ 301

ఉ॥ పోయినయన్నతో సమసిపోవదు మా ప్రభుభక్తి, మావళా
 జేయ నిసర్గధీరత నశింపదు, వేఱొకఁ డెంచనేల? స్వ
 ర్గీయు - మహాత్ము - నన్న బ్రదికించుకొనన్ జొరలేముగాని, మా
 యాయువు లప్పగింతు మెటులైనను మీమదిఁ జిక్కఁబట్టఁగన్॥ 302

శా॥ తానాజీపయినున్న మీహృదయమున్ దత్పుత్రుపై నిల్పి, నా
 పైనన్ వారి సమస్తబాధ్యతలు మోవన్ జేసి మన్నింపుఁ, డెం
 దైనన్ గుండని మావళాబలము తోడైరాఁ జొరంబాటి, పం
 తానన్ బూనిక దీర్తు, నెంతటియసాధ్యంబైన నుజ్జూఁచెదన్॥ 303

మ॥ అను సూర్యాజి యుదాత్తభంగి మదివిందై కుందువారింపఁ, దే
తినవాఁడై యిటువలెఁ, “నెమ్మది సెమర్చెన్ బేర్చు నీవర్తనం
బున, ‘నా యన్నకు వన్నెగూర్పఁగల తమ్ముం’ డన్న విఖ్యాతితో
నను - మీయన్నను - దుర్గమున్ గెలిచి తన్నా! ధీరచిత్తంబునన్॥

చ॥ ప్రళయభయంకరం బయినపట్టున - నన్న గతించి మావళా
బలఁగము విచ్చి శాత్రువులుపైకొని అంపులుసేయువేళ - ని
శ్చలగతి ముందుదూఁకి రభసంబుగఁ బోరొనరించి యోటమిన్
గెలుపుగమార్పు నిన్నుఁ బరికింపఁ గనుల్ మిటుమిట్లువోయెడున్॥

ఉ॥ బాహుబలంబు మించు ప్రతిభాబల, ముద్దుర కార్యధూర్వహా
త్సాహము మించు నిర్వహణశక్తియు, భక్తినిమించు రక్తి య
వ్యాహతి నిన్నుఁబొందె, భవదగ్గిజు బాధ్యతలెల్ల నీవ శే
షాహివలెన్ వహింపుము, సుఖాయతి నీపయి విశ్రమించెదన్॥ 306

ఉ॥ నెత్తుటిపొత్తులో రగులు నెవ్వగ నీకయినీవ యోర్చి, నా
చిత్తము నూటటన్ దనరఁజేసిన నిబ్బర మేమనంగఁ! బే
రుత్తలపాటునన్ గుములుచున్న కుటుంబముఁ దేర్చి, తానడీ
యుత్తమలోకసత్కియల నోముచు నెల్లెడఁ జల్లఁజేయుమి॥”॥ 307

మ॥ అని శివరాజు పేర్మిదొలఁకాడ వచించి, యనంతరక్రియల్
మునుకొని తీర్పఁగా జతనమున్ నడిపించి, కలంతవాయనో
పినతఱిఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుక నిర్వహించెఁ - గాం
చిన తలిదండ్రులన్ మఱపుఁజెందఁగఁజేయుచుఁ బెండ్లిపెద్దయె॥ 308

తే॥ శివమహీపతిమనసులోఁ జిగురులెత్తు
నాశ్రితజనానురాగ మహత్త్వ మరసి,
మరిసె మావళాజగము; సంబరము నెనసెఁ
బ్రకృతివర్గము, కీర్తివల్లకలు బెరసె॥

309

సప్తమాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేశతయైనమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము)

అష్టమాశ్వాసము

చ॥ విరివిగఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుకలెల్లఁ బెంపునన్
జరిగినమీఁద నొక్కదివసంబున శ్రీశివరాజు వైభవ
స్ఫురణములొప్ప నిండుకొలువున్ గయిసేసె, నమాత్యు లొప్పులున్
బరిజనులెల్లఁ గొల్చిరి విభక్త సమర్థ నిజాసనంబులన్॥ 1

—◆— సింహదుర్గ విజయబహుమానములు — దండయాత్రలు —◆—

చ॥ కొలువున రాజపీఠమునకున్ గుడివైపున నొక్కపీఠ మొ
ప్పొలయ నమర్పఁగాఁబడియె, నువ్విళులూరుచు నాటివేడుకన్
గలయఁ గనుంగొనన్ గొలువు గాఢముదంబున వేచియుండె, ను
జ్వల మణిపీఠమున్ డిగి శివప్రభుఁ డిట్లు వచించెఁ గొల్వనన్॥ 2

ఉ॥ “తీఱిన వెల్లకార్యములు దిగ్గజసన్నిభులైన యెందఱో
వీరుల ప్రాణముల్ నమలివేయుచు సింహగడంబు నేడు చే
కూఱిన దైన సంతసముగొల్ప - దుదీర్ణ శుచావిదీర్ణ త
ద్వీరకుటుంబ నిశ్వసన తీవ్రత లెందును వెచ్చవీవఁగన్॥ 3

చ॥ అది యటులుండుఁగా కొకటి యారయుఁ, డీ గుడివైపు పీఠ ము
న్నదిగద, సింహదుర్గమున యావనకేతువుఁ బెల్లగించి స
మ్మదమిడు ధీరమూర్తి కిది పూజ్యపుఁగానుకయౌట మీ రెఱుం
గుదు - రతఁ డేడి! తచ్చరిత గోచరమై మది చుమ్మవోయెడున్॥ 4

చ॥ కుడియెడ నున్న తాససము గోరని ధీరుడు కోరనట్టులే
యడుగుమఱల్పు కుగ్రాణ మాడి, శిరంబులుగోసి వానిపై
నడుగిడి, దుర్గనేత చెలియై తనుఁగొల్వఁగ న్వర్గమెక్కడ
మ్ముడు తరువాయి శల్ప వగపొగు మగంటిమిఁ బుకి లించుచు॥

చ॥ అతని యుదారధీర హృదయంబునఁ గొల్చిన శౌర్యలక్ష్మి కిం
చిత-” యనునంతలోన నవశిష్టమునెల్ల గ్రహించి సూర్య
కొతుకు నెడందతో నివముగొన్న కనుగవతోడఁ దత్పదా
నతుడయి వలె, “దేవ! నచ్చన్దిత చాలని నన్ను సైపుమి”॥ 6

చ॥ లలిత సరోజగర్భ మృదులాబగు మీమది నొక మూల దో
యిలి ముకుళించి నిల్వ నలవిచ్చుటయే కిం గొప్ప నాగు, హా
చ్చులు మదిఁ గోర, నీయఁగలవో భరియింపఁగలఁ లె; దాని
కలవకు వీరవీరమున కిహ్వాడఁగి యాని నాధనియమే”॥ 7

ఉ॥ తమ్ముడు తనదీకే - బదదాసుఁడై శ్రీశివరాజహంభి ను
గ్రమ్మగు ధీరుడన్ నశుపఁగాదగు కర్మముఁ ద్రినాడె; యు
క్త మొనరించినాఁ డనుటకెగు పి తపముగొఁగి గొంత ప
త్రమ్ము ఫలమ్ముగోర - ననుఁ దప్పఁదలంప నుగ్రహింప నే॥ 8

చ॥ తమమది నొండుగా నెఁగుదత్తు మీకె! వీరి కి భా
గ్యమునకుఁ దానబవెనుక నస్థుఁడు తత్తదముగఁ, మీ కల
క్షము గయికొందు నాదు సహకారము॥ బ్రభుకార్య ధుర్యతా
క్షముడయి తండ్రిపేరుగొఁగొ దయచగాఁ గు భర్మవత్సవ”॥ 9

ఉ॥ అన్నవహించు భార మదియ నాయు నాప య నిల్పి, పోన
మన్ననలెల్లఁ దట్టియ కుమాదుని వనిమిద్దినాపిగా
మున్నె! యనుగ్రహింపుఁడ పృథ్వి! యింక గాదనువారి తెవ్వ! కి
పిన్నను బెద్దసేసి, నడిపింపుఁడు దండయాత్రల”॥ 10

॥ అనఁగ శివప్రభుండు మది నచ్చేరువందుచుఁ బలెఁగ, “సూర్యజీ!
యనుకొనినంతకంటెఁ బదియంతలు త్యాగముఁజూపి మమ్ములఁ
దనిపితి, వెల్లవారి కొక ధర్మపథంబును జూపి, తింక నీ
తనయుని వీరపీఠమునఁ దండ్రుకిమాటుగ నీవ నిల్పుమి!” ॥ 11

॥ అనుటయుసూర్యజీ ముదితుఁడై తనయుఁ గరమంటి తెచ్చి, యొ
య్యన శివరాజుపాదముల కానతుఁజేసి, సభాజనంబువై
పున నతు లందఁజేసి, జయపూర్వక నాదము లుల్లసిల్ల నీ
వనలిడి వీరపీఠ సముపస్థితుఁ జేసె ముదంబు నిండఁగఁ ॥ 12

॥ అంత శివప్రభుం డతని కాదృతిఁ జూపుచు, సూర్యజీకృతం
బంతయు నుగ్గడించి యిటులాడె, “జలింపని భక్తి రక్తి, య
త్యంతవినీతి నీతి, పటుధైర్యము శౌర్యము సూర్యజీయెడఁ
దంతురమౌచు మా కొకముదంబును విస్మయముఁ ఘటించెడు” ॥

॥ ఆతని త్యాగలక్ష్మికి సమర్చన, సింహగడంబు గెల్చు వి
ఖ్యాతికిఁ గానక యీ విశితఖడ్గము దుర్గనిభుత్వముఁ మన
ప్రీతి బహూకరించితి, భరించిన భారములన్నియుఁ జయో
పేతముగా ఘటించి నుతికెక్కఁ జరించి యశంబు గాంచుత” ॥ 14

తే॥ అని సమర్పించి, తక్కువారిని యధార్హ
రీతుల శివప్రభుఁడు సత్కరించి, నాటి
కాఁగిపోయిన తొలిదండయాత్ర మఱల
వెలువరింపఁగా మది నెంచి పలికె నిట్లు ॥ 15

5॥ “ఒదుఁగకయుండు సింహగడ మొర్చి జయించితి, మైన దానితో
నెద మఱువంగరానివెత, యెన్నఁడుఁ దీఱని లోటు నిల్చె, ని
య్యదనునఁ దానజీ యొకరుఁ డండ వెలుంగమి నెందఱుండియున్
గొదవయి, నేటికొల్పు సిరిగోల్పడి ‘బావురు’ మంచుఁ గన్నడు” ॥

ఉ॥ ఈకొఱ దీటు తీరుగలదే - బలశాలులు దేశభక్తు లే
కైకసమర్థులౌ పలువు రంతటినాయకు లేచి నల్లడన్
దూకి విరోధివర్గములఁ దోలినఁగాక, 'యొకండు తానజీ
లేక స్వరాజ్యమున్ నిలుపలే' రను చుల్కన సోకవచ్చునే॥ 17

తే॥ అన్నికొఱతలు దీటు, గైకొన్న ప్రతిన
నిండ, హైందవలక్ష్మీ కన్పండువొసఁగఁ,
దానజీ మొదలెవ్వైన దండయాత్ర
నిలుపక జయించి, తుదిదాకి నెగడవలయు॥ 18

ఉ॥ ఎత్తిన దండయాత్రఁ బరువెత్తుచు మోగలుదండు నర్మదా
భ్యుత్తరణంబునక బదరి యుక్కిరిబిక్కిరి యైనదాక వె
న్నొత్తుడు, దక్షిణోర్విఁ బదమూఁదఁగనీకుఁగ, మీ పెనంకువల్
కుత్తుకబంటిగాఁ బగరకున్ దలమునకలుగాఁ దెగింపుఁడీ॥ 19

ఉ॥ ఎంతలు అంతులేచి తెగనేసెడు నేపుననైన వాచనా
దంతురులైన శాత్రువులతంత్రము లేమఱబోకుఁ, డాతురో
ద్భ్రాంత విహారులై యరక ప్రాణములీకుఁ, డొకొక్క వీరుఁ డ
త్యంతము భావి దేశరమ కాదరువొట యెరింగి పోరుఁడీ॥ 20

సీ॥ అరులపాతా పురందరదుర్గమును ముట్టి
డించి సూర్యాజి సాధిచుఁగాక,
'మాహుళీ' ముఖదుర్గమండలితోఁ గొంక
ణము పింగళేపత్ర గమియుఁగాక,
'జింజిరా' మొదలైన సిద్ధిలదుర్గము
లరికట్ట రఘునాథుఁ డరుగుఁగాక,
దండనాథుండు 'ప్రతాపరావ్గుజరు' మో
గలురాజ్యమునఁ జొచ్చి కలఁచుఁగాక,

తే॥ యన్నివైపులఁ గార్యంబు లరసికొనుచు
నేను స్వయముగా నన్నింట నిలిచియుందుఁ,
దగిన దండుతో మీరింకఁ దరలుఁ” డనినఁ
జనిరి వారలు సంభ్రతోత్సాహు లగుచు॥

21

మ॥ అమితాబోపముతోఁ బురందరము డాయ్బోయి, సూర్యాజి యు
గ్రముగాఁ బో రొనరించి డీల్పడిన మోగల్దండుఁ జక్కాడి, దు
ర్గము గొంచుక శివరాజుఁ జేరె, విభుడుక గర్వించి తద్వీరశు
లకముగాఁ బెక్కు బహూకృతుల్ సలిపె నుల్లాసంబు దైవారగఁ॥

తే॥ సింహగడమును గెల్చి యార్జించికొన్న
కీర్తికిని, దానజీస్ఫూర్తికిని మఱొక్క
రంగు వెలుఁగొందఁగఁ బురందరంబు గెలిచి
సూర్యజీ యెల్లరమనంబుఁ జూచులాడె॥

23

సీ॥ మాహుళీగడముపై మారొన్న పింగళే
పంతు బిట్టడఁచి పైబడి కలంచె,
గడములోనున్న మోగలుదండు గండుమై
నెదిరించి రెండుమా గ్లేచి తఱిమె,
వెనువోక బలఁగమ్ముగొని పంతు మూడవ
మా ఆఖండముగాఁగఁ బోరుసలిపె,
రెన్నెల్ల యుద్ధమై యన్న పానాదులు
దొరకక మోగలుల్ విఱిగి విసిగి,

తే॥ కడకు విధిలేక మాహుళీగడము విడిచి,
రంత బలియుడై పింగళేపంతు వరుసఁ
గడఁగి ‘కరనాళ’ మొదలు దుర్గములఁబట్టి
కొంకణమునెల్ల గెలిచె నిరంకుశముగ॥

24

సీ॥ రఘునాథుఁ డట జింజిరాదుర్గమును ముట్టి
 కడుఁదీవముగఁ బోరునడిపి యడఁచె,
 దిటవెల్లఁ జెడుచుఁ బత్తేఖానుఁ డలసి యో
 పికమాలి దుర్గ మర్చింపనుండె,
 నతని సర్దారు లయ్యదియొప్పు కతని బం
 ధించి, ఢిల్లీశు నర్థించి పిలిచి,
 రారంగజేబు దా నధిక లాభము లెంచి
 యమితసైన్యముల సాయముగఁ బంపె,
 తే॥ బోరు ఘోరమై చరమాధీరమందు
 రెండుపక్షము లుసురు లర్చించుచుండ,
 నుభయకోటల విజయ ముజ్జ్ఞుఁతలూఁగెఁ
 దఱియుచుచు బాయు మున్నీటితరఁగల్గు॥ 25

ఉ॥ మోగలురాజ్యభాగముల ముట్టి కలంచి ప్రలాపరావు పె
 ల్లాగడ మెత్తుచుండ, సమయంబు నెఱింగి శివప్రభుండు తో
 డేగి పదేనువేల బలమెత్తుచు సూరతు ముట్టడించి, త
 న్నాఁగెడువాఁడు లేక బహుళార్థములఁ గొనె మూఁడునాళ్ళలో॥ 26

మ॥ ఎలమి ద్రవ్యము బండ్లకెత్తి, యటుపై “నేతీటఁ బ్రాడెండు ల
 క్షలు మా కప్పున మీయకున్న నిటులే గారెంతు” మం చాపురి
 గలయఁ జాటి, శివప్రభు డరుల కొగ్గంబోని సంధానముల్
 వెలయఁ బైనముదీర్చె నాత్మబలముల్ వేర్వేఱ వెన్నంటఁగ॥ 27

క॥ శివపతి యిటు సూరతునై
 భవముఁ గొనిపోవు టెఱిగి, వైశమ డిల్లీ
 ధవు సైన్యపతులు వెనుకఁ
 దవిలిరి పలుచోట్ల నడ్డుతాఁకు ననుపుల॥ 28

సీ॥ తన్ను వెన్నాడఁగా 'దావూదుఖాన్' వచ్చు

చుంటయు, దారి నొండొకబలంబు

తనుఁదాఁక వేచియుంట నెఱింగి శివరాజు

తమసేన మూఁడుభాగములు సేసి,

యొకటి ద్రవ్యముగొంచు వికటమార్గములెక్కి

పఱచి రాయగడంబుఁ జొరెడునట్లు

వెడలించి, దారిలో వేచిన రిపుసేనఁ

దెమలింప నొక్కభాగమును బంపి,

తే॥ కడమసేనతోఁ దాను మొగ్గరముగట్టి

కదియవచ్చిన దావూదుఖానుతోడ

ఘోరముగఁ బోరి వెన్నిచ్చిపాఱఁ దఱిమి,

కదలి త్రోవలోఁ దనసేనఁ గలిసికొనియె॥

29

మ॥ పటునై న్యంబులతో శివప్రభుఁడు రాఁ బాటించుచున్, ద్రోవ నొ

క్కట మోగల్బల మడ్డుదాకి రభసోగ్ర వ్యగ్రతన్ బోరె, ను

ద్భటధాటిన్ శివరాజు దూకి బలముల్ పైకొల్పి, కల్పాంతకృ

న్నిటలాక్షుండయి వైరులన్ బొదివి దున్నెన్ దోలె దోక్రీడలన్॥ 30

తే॥ వారిలో వీరవనిత 'మాహూరు' నేలు

నుదయరాముని యిల్లాలు చెదరిపోక

పాదుషావై పునిలిచి కృపాణమెత్తి

వీరధీర విహారముల్ వెలయఁ బెనఁగె॥

31

ఉ॥ క్రిందుగఁ బోరుసల్పుచు, మొగల్బల మేపటి వైరు లెక్కువై

వం దిటవేది యామె శరణంబునుగోరె, శివప్రభుండు నా

హైందవవీరకాంత కభయంబిడి సత్కృతి వీడుకొల్పి, స్వే

చ్ఛం దనసేనతోఁజనియెఁ జయ్యన రాయగడంబుఁ జేరఁగన్॥

32

మ॥ అటుపై సాగరదండయాత్ర లొకవై పై, 'ఖాన' దేశంబు ను
దభటుడై గెల్వఁ బ్రతాపరావు నడరింపఁ, వాడు దర్పించి యె
చ్చటఁదానై గెలుపొంది యందలి సమస్తశ్రీలఁ గైకొంచు, న
చ్చటిగ్రామంబులఁ 'జౌధు' పన్నుగొనియె శౌర్యం బవార్యంబుగఁ ।

సీ॥ శీ తతమా మొగల్విభుత్వము ధిక్కరించి ప

తాపరా విటు స్వతంత్రప్రవృత్తిఁ

'జౌధు' పన్ను వసూలుసలిపి 'రసీ' దిచ్చి

శివరాజువిభుత హెచ్చించుచుండ,

నటు పింగళేపంతుఁ డడరి మోగలురాజ్య

మునఁ జొచ్చి యొండొండు మునుమువెట్టి,

'ఛాడు' 'సాలేరు' 'త్రియంబకు' 'పట్టా' మొ

దలు దుర్గములను బ్రాంతముల గెల్చె,

తే॥ నిటుల దక్కనుభూమిలో నేపుసూపి

తనవిభుత్వము నరికట్టి తాండవించు

శివపతివిజృంభణము విని రవులుకొన్న

కనులఁ బాదుషా విస్ఫులింగములఁ గురిసె॥

34

ఉ॥ పూనికమై శివాజి యటు పొంగుటకుఁ జనవంతసింగు తో

డైనటు - లట్లుసేత స్వకులాదరణంబని, పాదుషాహి య

వ్యాని మఱొక్క చోటునకుఁ బంపుచు, దక్కనుపైకి మోహబ

త్తాను దిలేరుఖాను నెసకంబునఁ బంపె శివాజి నొంపఁగఁ॥

35

§ The village authorities promised to pay Sivajee or his officers one-fourth of the yearly revenue due to government Regular receipts were promised on the part of Sivajee This was the first imposition of Mahratta Chouth on a province immediately subject to the Mughals

మ॥ యువరాజుగ్ గయికోక వారును స్వతంత్రోద్రగులై వ్యగ్రులై
శివనైన్యంబుల నెందునుగ్ దవిలి, యుత్సేకించి దుర్గద్వయా
సవిధప్రాంతములగ్ జయించి, యటుపై 'సాలేరు' దుర్గంబుపైఁ
గవియగ్బోవుచు రెండువేలహయముల్ ఖండించి రాదాపునగ్॥ 36

సీ॥ ఇది యెఱింగి శివాజి యెదరేగి రిపుల డీ

ల్పఱుప నిర్వదివేలబలఁగ మిచ్చి,

పనిచె మోరోపంతు - బలియుఁ బ్రతాపరా

వును, వారు పగరతోఁ బెనఁగి, రందుఁ

గనుమూయ నెగసి యాకసమంటు భూభిలో

నిరువాఁగు దెగఁదూఱి నటకులాడఁ,

దునిఁగిన కాలుసేతులు తలల్ మొండెముల్

పఱచునెత్తురుటేట దొరలసాగె,

తే॥ తఱిఁగి పలుచనై మొగలాయదండు వెఱచి

విఱిగి వెన్నిచ్చి పరువెత్త, వెంటఁదవిలి

తఱిమి బహిరంగ రణజయోత్సవముతోడఁ

దత మహారాష్ట్ర సైన్యసంతతులు మఱలె॥

37

సీ॥ వెలిసినపోర నేన్దులు నూటయిర్వది,

హయము లొంటెలు చెఱి యాటువేలు,

ధనములు యుద్ధసాధనములు వస్తువా

హనములు చేజిక్కి నగణితముగ,

నన్నింటఁ దనిసి తా నందఱఁ దనియించి

శివరాజు తత జయోత్సవము నడిపి,

తనుఁ గొల్వ వలచివచ్చిన శత్రుయోధుల

కాశ్రయమిడి వారి నాదరించె,

తే॥ నిది యెఱిగి పాదుషా శివునెదురలేక
 జంకు మోహబజ్జాను - ముజంకుమారు
 దక్షిణమునుండి మఱలించి, తత్పదమున
 'ఖాజహానుబహద్దరు' గవియఁ బనిచె॥

38

ఉ॥ ఆతఁ డుపాయముగొని స్వయంబుగ శత్రులపైకిఁ బోక, వా
 రాతతథాటి వచ్చునెడలన్నిట సేనలఁ గాపువెట్టె, “నీ
 రీతి జయింపఁజాల, మెదిరించి పయిబడి గా” కటంచు సం
 ప్రీతి దిలేరుఖాను వివరించియు నిష్ఫలమయ్యె నయ్యెడన్॥

39

మ॥ బహదూ రింతటివాఁడుగా నెఱిగి తత్ప్రాంతంబులన్ ముట్టుచున్
 బహుశార్థంబులు కొల్లగొట్టి శివభూపాలానుగుల్ నొంప, న
 య్యహితం బోర్చి యతండు రాఁగల యపాయం బేద భీమాతటిన్
 సుహితంబౌ గడ మొడు గట్టుకొని యచ్చో నిల్చె సాశంకుడై॥

ఉ॥ పంపిన సైన్యనాథులు శివప్రభుధాటి కడఁగి లొంగుటన్,
 దెంపరియై యతం డెవరినిన్ గయికో కనిరగ్ధఁడౌటఁ బా
 టింపుచుఁ బాదుషా యటమఱిచి, తదీయవిద్యుభణంబు వా
 రింపఁగలేక చూచి సయిరింపఁగలే కురియాట నొత్తిలెన్॥

41

ఉ॥ మోగలుపాదుషా యిటుల మునుకటఁ జూచి శివప్రభుండు కా
 లాఁగక గోలుకొండపయి నాయితడై చనె, నాతఁడున్ సుహృ
 ద్యోగముఁ జూపి కాన్క లమితోరుధనంబు లొసంగె, నింతలో
 నోగులుబాగులై జరిగె నొండొకమాడ్పులు దండయాత్రలన్॥

42

తే॥ “అల బిజాపురిసులతానుఁ డంతరించె”
 ననియు, “జింజిరాహవమునఁ బెనఁగు ధీరుఁ
 డైన రఘునాథబల్లాలుఁ డస్తమించె”
 ననియు వార్త రా శివభూపుఁ డార్చిబొందె॥

43

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి యెడసేయని తెంపును రాజభక్తియున్
వన్నెలుదేఱ, దేశవిభవంబునకై తనవెంటదూకు ధీ
రోన్నతుఁ డిట్టులౌట కెద నుమ్మగింబడి, తన్మణాదర
స్విన్నత వెచ్చనూర్చి, శివజీ యటుపైఁ గరణీయ మెంచుచున్॥ 44

ఉ॥ చిక్కని జంజిరాగడముఁ జేర్చికొనన్ జతనంబుమాని, లోఁ
జిక్కులతో నరాజకతఁజెందు బిజాపురి లోఁగొనంగఁ జెం
పెక్కిన సైన్యనాథుల ననేకబలంబులఁ గూర్చి పంప, లా
వెక్కుచు వార లేచి యలయించిరి దేశము నాక్రమించుచున్॥ 45

సీ॥ రాణమీఱఁ బ్రతాపరావు పన్తాళాగ
డం బాక్రమించి జయంబుఁగొనియె,
నణ్ణాజిదత్తు సైన్యముతోడ 'హుబళి' పు
రము కొల్లగొట్టె, నం దమితధనము
సూరతుకంటె హెచ్చుగఁ జిక్కె, మఱియు నం
దలి యాంగవర్తక స్థలములందు
నేడువేలకుపైన నెన్నిదినుర్ల తొం
బదినాల్గు వరహాలు పట్టువడియె,

తే॥ నవల 'నంకోల' 'కారువా' రాది గెలిచి
'దేశపాండ్య' 'దేశముఖులఁ' దిరుగఁగొట్టి
'పరళి' యు 'సతార' 'చందను' 'పాండుగడము'
మొదలు దుర్గముల్ శివరాజు మొగిసి పట్టె॥ 46

మ॥ తనరాజ్యం బిటు లాక్రమించి శివజీ తార్మాఱుగావింపఁ, గో
పనుఁడై యాదిలుషావిభుం డరుల నొంపన్ జంప 'నబ్దుల్ కరీ'
మనువానిన్ 'బహిలోలుఖానుఁ' బటుసైన్యం బిచ్చి పుత్తొంచె, వ
చ్చిన యవ్వారిఁ బ్రతాపరా వెదిరి నొంచెన్ మించె దుర్వారుఁడై॥

సీ॥ ఉభయసైన్యంబుల 'కుంభాణి' కడ దినా

ర్థము మీఱుదాక యుద్ధంబు జరిగె,
జేవదీతిన మరాటావారిపోటున

కాంగలే కరులసైన్యములుమగ్గె,
“నికక బోరజాల, మూరక మమ్ము విడువు” డం
చరిచమూనాయకుల్ శరణుగోరి,
'రాపన్న' లనుచు బ్రతాపరా వాదర

స్వీన్నుడై వారల విడిచిపుచ్చె,
తే॥ నిది యెఱింగి శివాజి “మా కెఱుకయిడక
చేతబడువారి విడు నవినీతి తగునె?”
యనుచు దండింప, విన్నవోయినయెడందఁ
దరలిచనె దూరమునకుఁ బ్రతాపరావు॥

48

తే॥ * సమయమెంచి బిజాపూర్ సైన్యనాథు
లాక్ష్మిమించిరి మఱులఁ బన్తాళగడము,
నది యెఱింగి ప్రతాపరా వపుడవచ్చి
ఘోరముగఁ బోరి యరుల గగ్గోలుపఱచె॥

49

మ॥ * శివరా జాతని కంపె వార్తలిటు, “నిచ్చే జిక్కియున్నట్టి శా
త్రవులకు బుచ్చితి వప్పు, డిప్పు మఱుల దర్పించి దండెత్తి, రీ
యవితర్కంబు దొలంగ నేడరుల వ్రయ్యల్ సేసిగా కీవు మా
సవిధంబు జొరరాకు” మం, చతఁడు రోషదేవ కార్యాంధుడై॥

* He (Prataprao Gujar) was censured by Shivaji, and on the next occasion when he encountered the enemy, he achieved a complete victory with the loss of his own life.

సీ॥ సమయంబుగొనక పూహములేక చొరఁబారి
 దాయలఁ దునుమాడి తాను మడిసెఁ,
 దొడరి విజాపురీందునిదండు తఱుమఁగా
 నొచ్చి మరాటులు విచ్చి, రపుడు
 'హంసాజిమోహితే' యనువీరుఁ డెగచి వి
 చ్చినసేనఁ బురికొల్పి, చిచ్చువోలె
 నరులపై దూకి వెంపరలాడి, తతపరా
 జయము జయంబుగా సంతరించె,
 తే॥ నది యెఱింగి శివప్రభుం, డరులఁ దునిమి
 జయముతో వచ్చియున్న హంసాజిపైనఁ
 బేర్చిఁజూపి 'హంబీరావు' బిరుద మిచ్చి
 సర్వనైన్యాధిపతిఁ జేసి సత్కరించె॥

51

చ॥ తనకయి ప్రాణమిచ్చిన ప్రతాపునికై వగఁజెంది, కుందుపా
 టున దురపిల్లు నాతనికుటుంబము నూటడిలంగఁజేసి, కూ
 ర్చినమదిఁ దత్సతఁ దనకు రెండవకోడలుగా గ్రహించి, పెం
 పెనయఁగఁ బెండిలిఁ జరిపె నెల్లరయుల్లము పల్లవింపఁగఁ॥

52

—❖— పట్టాభిషేక పూర్వరంగము —❖—

ఉ॥ శివ పెండిలియందు బందుగులవిందులు సాగెడువేళ బంతిలొ
 నొండు మహర్షిపీఠము నృసోచిత, మన్యములైన పీట లొం
 డొండు నమర్పఁగాఁబడియె, నుద్ధతుఁడౌ నొకరాజబంధు వ
 ళ్లుండుటఁ జూచి భేదమిది యోర్వక కొందఱ గుంపుగట్టుచు॥

53

శివ Shivaji occupied an elevated cushioned seat higher than the rest. The others took it insulting saying, "Is shivaji now become such a great personage in the land and have we become mere cyphers. Far better to leave the hall than to submit to such an indignity."

Ch XXIII N S Takakhav.

చ॥ పదుగురలోన వావిడిచి పలెఁ “బ్రియంబునఁ బిల్వఁబంచి యీ
కదిసిన బంధురాజిఁ జలకఁగను టి? తన కింత హెచ్చు సొ
పద బలఁగంబు లేర్పడినమాత్రిన సంఘమునం దొకిండుగా
కదనమె? యున్నతాసనము నాదఁగఁ దా నొక పట్టభద్రుఁడే?॥ 54

శా॥ ఏదీ! తాతలచుండిమైనఁ గల ప్రత్యేకాధికారంబు? నాఁ
డాద్వీసరదారుఁ డయ్యె షహాఁ, యామాత్రమే లేక తా
నై దేశంబును గొల్లకొట్టి బలియుంట్ల, యట్టులే సంఘము
ర్యాదఁగూడ బలాత్కరించికొనువాఁడా పెద్ద యీనాఁటికి?॥ 55

మ॥ ప్రజ నేలకగల హక్కులేక, మఱి భూపాలాస్థ మన్నించు నా
ప్రజలో నొక్కఁడుగాక, రాజును బ్రజక బాధించి, యన్నింట బే
రజముల్ సూపెడువాని కీపగిది నగ్రస్థానమా? లెండు బం
ధుజనుల్! విందులుచాలు, ధూర్తు నెడఁ గొందఁ బోరు కుందింపడే!॥

మ॥ అనుచుక బీటలుదన్ని లేచిన యసూయావిష్టతా వారి దు
ర్జనతాగర్జన లాలకించి, మది వెచ్చుజేయు కోపంబుఁ బె
ల్చిన వారించి శివప్రభుండు సమయస్థత్వంబుఁ గాఁగించి, యం
దునఁ దత్త్వంబు గ్రహించి పలెఁ హితసూక్తుల్ వేడి చల్లారఁగఁ॥

చ॥ “కలఁగకుడయ్య! మిమ్ముఁ జలకఁగనఁగా నిటు సేత గాదు — భృ
త్యుల యలవాటుమై జరిగియుండఁగనోపు, గృహంబుఁజేరు బం
ధులకు సపర్యలందుటఁ గనుంగొన కున్నతపీఠ మెక్కువా
రలు గలరయ్య! మీ కగుపరాభవ మియ్యది నాది కాదొకో!॥ 58

మ॥ అరులందుక బరులందుఁ గొల్వులను మర్యాదాప్రసక్తుల్ గ్రహిం
తురుగా కుత్తము, లింటిలో హితులయందుక గొందురే! యిట్టి యా
తురతల్ నేఁ దలపోయ, నిండుమది విందుక బొగదుఁ గైసేయుఁ, డేఁ
బరిచర్యల్ నడిపింతు మీ యచరవ్రాయుగడనై నిల్చుచుక॥ 59

చ॥ ననుఁ దెగనాడినా రని మనంబునలే, దుపదేశ మిచ్చినా
రని గురుభక్తి యున్నది, మహత్తరకార్య మొకండు నే నొన
ర్పనియది సేయఁగా నవసరంబుచున్ వ్యతిరేకఫక్కి నా
మనమున కెక్కనాడి యొకమంచి దలంచితి, రేఁ గృతజ్ఞుడన్॥ 60

ఉ॥ రం, డిఁక విందుగొం” డని పరస్పరమున్ మెయికోలుగూర్చి, తా
నండనయుండి బంధువుల కాదట విందులొసంగి, పూవులున్
బండులు చందనాదులును బంచి ప్రియంబున వీడుకొల్పి, యా
పుండగు పింగళేశచివుతోఁ గొలువై శివభూవుఁ డిట్లనెన్॥ 61

ఉ॥ “వింటివిగాదె బందుగుల వెక్కనపుం గొఱగాములెల్ల, లో
నంటు నసూయతో దురుసులాడిరిగా కొక కీడుసేయఁగా
నుంటిమె! లేనిపోని పగలొత్తి, యెఱుంగనిలోక మెట్లువా
కొంటకునైన వీలయిన కుచ్చిత మాడిరిగాక యున్నదే”॥ 62

చ॥ అగు ననుకొమ్ము, నాయతిశయంబునకున్ దగు నాసనం బమ
ర్పఁగఁబడియుండు నైనఁ దమవాఁ డగువాఁ డొకఁ డున్నతుండుగా
నగుటకు సంతసింపరో! యధాభిమతంబుగఁ దోడుసూపరో!
వెగటుగఁ దోఁచెనైనఁ బయివేసమ నాలుకతీపు వల్కరో!॥ 63

చ॥ మఱియొకయూహఁ జూడు మవమానము గల్గునటంచు ముం దెఱుం
గ, రటులెయైన వచ్చుటయె గా, దభిమానముతోడ వచ్చి యి
ట్లుఱుముమరొక్కొక్క దీన నెవరో పగదారులు తంత్రముల్లి - రీ
తెఱఁగున మఱరేపి తమదీపముచున్ వెలిఁగింపఁగోరుచున్॥ 64

ఉ॥ అప్పటి కోర్కెసూపి తగవాడి పెనంకువలాపి నిందకున్
దప్పితి, మఱ్ఱగాక యొకతాలిమి దప్పిన నెంతలెంతలా
ముప్పులు గల్గియుండు! నిది మోసమొ మార్భ్యమొ యీసో గోసమో
చెప్పఁగరాదు: నీ వరసిచెప్పుము దానినిఁ, దత్ప్రతిక్రియన్”॥ 65

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁడఁడె, “బ్రభూ! సకలజ్ఞులైన మీ
కెనయఁగరాని తీరు గలదే! యిదియెల్ల నసూయఁజెందు దు
ర్జనుల దురాగతం బనుటస్పష్టము, చుట్టములన్నవారిలో
మన సిరి కుత్సహించు నభిమానులు కన్నులకందు దైవముల్! 66

ఉ॥ హైందవరాజ్యముల్ శిథిలమై పరహస్తములందుఁ గందుక
స్పందన మంది కుందువడుచందము లెందుకుఁగల్గె? నెందఱో
మందు లసూయతో దురభిమానమునన్ దలక్రింగు లేగి - రా
చందము నేటికిన్ విషవజ్రాలక యీగతిఁ గాలుదువ్వెనున్! 67

ఉ॥ భూత భవిష్యదర్థములఁ బోలికలెత్తుచు, వర్తమానమున్
జేతికి జాతనీక ఫలస్థితికిఁదెచ్చు నవీనమార్గ ని
ర్మాతలుగాన మీరు సుకుమారముగాఁ బనిగొంటి - రెవ్వ రే
రీతిఁ గలంచినన్ జలదరింపని సంఘబలంబుఁ బెంచుచున్! 68

చ॥ కలిగినదెల్ల భిన్నరుచికంబగు లోకముతీరు, దీనిపైఁ
గలవరపాటు మాని, యుపకారముగా మది నెంచి, యన్నిటన్
గల తగవెంచి యందఱసుఖంబునకున్ దగుదారిఁ బోక ధీ
రులగుణ, మీవిధాన మచురూపముసేయుట నేటి కొప్పగున్! 69

ఉ॥ చేసినవిందులో నొకవిశేష మెఱింగితి, నోర్వలేక పె
ల్లీసున బందుగుల్ వలికిరే యనుఁ డిం దొకమేలు గంటి, సిం
హాసన పట్టభద్రుఁ డగునంతకు ‘రా’ జని సమ్మతించి వి
శ్వాసమునోఁపఁ గొల్వరు ప్రజల్, మది మెచ్చరు తోడిచుట్టముల్!

ఉ॥ ఎంతలు రాజ్యలక్ష్మీ వెలయించిన నెంత బలంబులున్న సా
మంతునిఁ జూచినట్లయిన మన్ననజూడరు సాటిరాజు; లీ
ప్రాంతము కొల్లకొట్టు నొక ‘పాళియగాఁ’ డనుమాట పోదు; ప
త్రాంతర దానశాసనములైనను జెల్లవు శాశ్వతంబుగన్! 71

ఉ॥ ఈగతి నెందును గొఱతలే గనుపట్టెడు, నింతగా నను
త్యాగముఁ జేయుటెల్ల జగదభ్యుదయాధమ మైన స్వార్థమా
భోగపరాయణత్వమని పోల్చు జగం బొక పట్టభద్రుడై
రాగముఁ గూర్చుకున్న మనరాచరికంబున కిచ్చ మెచ్చునే॥

72

సీ॥ పట్టాభిషిక్తుతా ప్రభువులువోలె రా
జ్యాంగపద్ధతులెల్ల నలవరించి,
చతురంగబలము లష్టప్రధానులు సుహృ
తోశ దుర్గాదులు గొలువ మించి,
సకలాంగముగ జల స్థల వన పర్వతా
వృత మహీవలయ విస్తృతి జయించి,
గం డడంగుచు గోలకొండ బిజాపురీ
శ్వరులు గప్పములీయ సంతరించి,

తే॥ మొగలుపాదుషా మనపైకి మొగియకుండ
నడచి, నాణెముల్ మనపేర నడువఁ బెనిచి,
యింతవిభవంబు వెలయించి యిపుడు గొఱత
యేల పట్టాభిషేకసుశ్రీలఁ దనర॥

73

మ॥ శివరా జేలినయంతకాల మతులశ్రీఁ బొల్చి, యాపైనఁ గ
న్గవమూయంగల తీరుగాక, విమతుల్ గారింపఁగారాని గౌ
రవ లక్ష్మీసదనంబు శాశ్వత మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంబు ని
ల్పవలె నేడు సమస్త సమ్మతముగాఁ బట్టాభిషేకంబున॥

74

మ॥ కలరాజ్యం బొకనాయకత్వమున సాగంజేసి, తద్వంశ్యు 'లీ
యిల మాసా' మ్మని చూచి యేలఁగల హాయి గూర్చి, నెమ్మి బ్రజా
వధి 'మారా' జని కొల్పఁజేసి తనుప బట్టాభిషేకం బచం
చలమా ధర్మము వేదచోదిత, మవశ్యం బిచ్చ తీర్పదగు॥

75

ఉ॥ నా కిది యుక్తరీతిగ మనంబునఁ గన్పడు, నాదుపల్కులన్
 లోకుల భావగీతు లనులోమ విలోమగతిన్ ధ్వనించుటన్
 బోకడ మాటియున్న హితబుద్ధి తుమింపుఁ” డనన్, శివప్రభుం
 డాకలితాఖిలార్థ ముదితాశయుడై వచియించె నీగతిన్॥ 76

చ॥ “విషయము లన్నియున్ గడువివేకముతోఁ బటులోకదృష్టితోఁ
 గషణ మొనర్చి సున్నితముగా నొకవజ్రముఁ దీర్చినాఁడ, వీ
 విషమున మేలుగా నమృతబిందువులూర మఱించినాఁడ, వీ
 కృషి రమణీయ, మిట్లనుసరించు టవశ్యముగాఁ దలంచెదన్॥ 77

చ॥ ఒక విడఁదీయరాని కొతు కున్న దొసంగితి రామదాసమా
 నికి గురుదక్షిణార్థ మవసీతల, మే నభిషేకమందు పొం
 దిక తగునే! గురుం డనుమతించునె తా నభిషిక్తుడౌట! నీ
 సకలము వారొసంగు ననుశాసన మందక యందగించునే!॥ 78

తే॥ విపుల ధర్మరహస్య కోవిదుఁడు గురుఁడు
 రామదాసమునీంద్రుఁ డారాధ్యమూర్తి!
 యుచిత మనుచితమైనఁ దనుక్త సరణి
 యనుసరించుట మనకు శ్రేయస్కరంబు॥ 79

మ॥ ప్రతికూలంబగు రీతులెల్లఁ జతురోపాయంబులన్ దీర్చి, స
 మ్మతిమీఱన్ బ్రజలెల్లఁ దోడ్పడి చరింపన్ జూచి, శాస్త్రీయప
 ధ్ధతిఁ గర్తవ్యములెల్లఁ బండితులచెంతన్ నీవు చర్చింపు, మ
 ద్భుత మేధానిధి రామదాసమునినాథున్ గొల్చి నే వచ్చెదన్”॥ 80

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతులన్నియుఁ దీర్పఁగఁ బింగళేప్రధా
 నుని నియమించి, తల్లినిఁ గనుంగొని సంగతిఁదెల్పి సమ్మతిన్
 గొని, ముని రామదాసుకడకున్ జని పాదయుగంబునంటి వం
 దనమిడి, యాదరంబున నతండిడు పీఠముపై వసించుచున్॥ 81

చ॥ జరిగినపోరులన్ నిజభుజాబల భంజితులై మొగల్ బిజా
పుర యవనేందుగ్రి లొత్తిగిలిపోవుట, రాజ్యము నాడునాటికిన్
బెరుగుట మున్నుగా స్వకృత వీరవిహారములున్ బ్రజాహితా
దరములు పింగళేశచివుధార్మికసూక్తులు విన్నవించుచున్॥ 82

తే॥ నాటి పట్టాభిషేక నిర్ణయముఁగూర్చి
సర్వసమ్మత సదుపదేశమును గోర,
ముదితహృదయుడై యానందముద్ర విరియు
కనుల శ్రీ రామదాసుఁ డిట్లని వచించె॥ 83

ఉ॥ “చల్లనివార్త, లోకమునఁ జల్వలువోసెను వార్త, మా తపం
బెల్ల ఫలించువార్త, మొదలెత్తిన నీదు మహాద్యమంబునన్
మొల్లలు విచ్చు వార్త, తరముల్ బడి సాగిన భోక్తసలే యశో
వల్లరి హైందవాంగణముఁ బ్రాకినవార్త లభించె నేటికిన్॥ 84

చ॥ సముచిత ధర్మనిర్వహణ శస్త్రము శాసనదక్షమౌ ప్రభు
త్వము తతపట్టబంధ విహితక్రిమమై ధరయేలు టొప్పు, శా
స్త్రము జగ మామతించిన విధంబిది, నేఁ డిది యెంతయేని ము
ఖ్యము, మనపింగళేశచివుఁ డంతయు ధర్మను పల్కె నియ్యెడన్॥ 85

ఉ॥ నీ వొకసందియంబు గమనించెదవేటికి నాయనా! ధరి
త్రీవలయుంబు నా కొసఁగుతీరున నన్ బతిజేయ నెంచినా
వో! వెటివాడ! యీస్థవిరయోగికి రాజ్యములేటికోయి! నా
త్రోవకు నిన్ మఱల్పుమదితో నటువల్కితిఁగాక నాటికిన్॥ 86

ఉ॥ ఇచ్చితి వల్లనాఁ, డెఱుఁగవే గురుదక్షిణగా ధరితి నీ
విచ్చినయప్పుడే మఱల నిచ్చితి నేలొకనుమంచుఁ; బాత్రమం
దిచ్చినదాన ముత్తమున కిచ్చిన విద్దియవోలె సత్ఫలం
బిచ్చె గురూపదేశ, మసమిచ్చితి, గద్దియనెక్కు మీ వికన్॥ 87

ఉ॥ కత్తులదున్ని రక్తములఁ గాల్వలుపాటిచి, ధర్మబీజముల్
 విత్తిన డేత్రనాథుడవు, పెంచినపైరులఁ గాపునేయఁగా
 గుత్తపుఁగంచె వైచికొని కొప్పపుమంచియ వెట్టి దానిపై
 బెత్తమువట్టి యెక్కు, మిటు పెద్దలధర్మము పెద్దసేయమి॥ 88

మ॥ నిగమాపాదిత ధర్మపాలనవిధా నిర్ణీద భద్రావహం
 బగు సుక్షత్రియ సింహపీఠ మెపుడో యంతర్హితంబయ్యె, జూ
 డఁగలే మన్న నిరాశ నిండికొని నీడల్ గప్పె; నీనాటికి
 మగుడన్ దాని పునఃప్రతిష్ఠ యొనరింపన్ నీకుఁ జెల్లెజుమి॥ 89

ఉ॥ చేయుము నాయనా! జగదశేష ముదావహ ధర్మసృష్టి, జా
 తీయపతాకక్రింద వగదీతిన హైందవలక్ష్మీఁ గొల్వఁగాఁ
 జేయుము, వేదవేత్త లభిషేకముసేయఁగఁ బట్టబంధ భ
 ద్రాయితమూర్తివై సుచరితంబుల నిల్పుము రామరాజ్యమున్॥ 90

ఉ॥ ఆయతపక్ష్మ పూర్ణ కుతుకాశు తరంగ విలీన దృష్టినై
 నీ యభిషేకవైభవము నే నిటనుండియె చూచుచుందు, వి
 ఘ్నాయతి గల్గకుండ హృదయంబున నైవముఁ గొల్చుచుందు, సు
 శ్రీ యలరార రాజ్యము భరింపుము భోగసల వంశవర్ధనా॥ 91

చ॥ అని మునినాథుఁ డిట్లు హితమాడి, శివప్రభు నెమ్మదింబునన్
 బనుపడఁబోలు స్వాతిశయభావ మెఱుంగుచు దానిఁ బాపఁగా
 నను వొకఁ డెంచి, యాశ్రమవనాంత విహారముపేర నాతనిన్
 గొని చని, యొక్క వో బలుపుగొన్న శిలాతలమొందు గాంచుచున్॥

చ॥ “గునపము నెత్తుచున్ బగులఁగొట్టుము దీని” నటంచు సేవకున్
 బనిగొని, యాతఁ డిట్లు సలుపన్ దునియన్ బడు తాతిలోన ని
 ల్చిన జల - మందు నెమ్మది వసించిన కప్పచు జూపి, సస్మితా
 ననుడయి రామదాసుఁడు వినము శివప్రభుఁ జూచి యిట్లనె॥ 92

ఉ॥ “గాలియు నీర మోగిరముగా నిడి యీశిలయందఁ గప్పు నీ
లీల భరింపనేర్చిన బలీయుఁ డెవండో యతండె నూ జగ
జ్జాల నియంత - రక్షకుఁడు - సత్ప్రభు, వాతని దొడ్డ యేల్బడిన్
బాలకవృత్తివారె గద ప్రాక్తను లెల్లరుసార్వభౌములున్”॥ 94

ఉ॥ మానవశక్తి యల్పపరిమాణ మతంత్రము నొటఁ దత్కృతం
బైన సమస్త మల్లె యసమస్తమ, యీశ్వరసృష్టి నేలఁగాఁ
దా నెవఁ - డెంతవాఁడు? బహుధా వివిధాతత జంతుకోటిలో
దేనికి నెప్పు డేది యెటు దీర్పఁగ నా - నది నేర్వ శక్యమే”॥ 95

ఉ॥ ఇంతయు దైవలీల, ‘జగ మేలెద నే’ ననుకో లహంతయున్
భ్రాంతి నిజమ్ము, భూపతులు పండినపంటలు పండిపెట్టు లా
వంతులెగాని పంటగొలుపన్ బలవంతులు గారు, హంతయున్
మంతయు దాత నేత పరమప్రభు వొక్కఁడు, భృత్యు లందఱున్॥

చ॥ విను శివరాజ! యింతటివివేకము చాలినవాఁడు, దైవశా
సనమును దీర్పఁ దాను నొకసాధన మంచని యప్రమత్తుఁడై
మునుకొనువాఁడు యోగ్యుఁడగు భూపతి, నీ విదియెల్ల మున్నెఱిం
గిన కృతినైన యుక్త మెఱిగించితి, నేలొకను మిట్టు లీధరన్”॥ 97

చ॥ అనెడు గురూపదేశము తదాదర మంది, కృతజ్ఞతోపపా
దన విహిత క్షమార్పణ విధానములన్ నతులిచ్చి, భావికా
ర్య నియమముల్ గ్రహించి ముదమంది శివప్రభుఁ డామహాత్ము వీ
డొకని తన రాయదుర్గమునకున్ జని మీఁదటికార్యముల్ గనెన్॥

ఉ॥ అంతటఁ బింగళేశచివుఁ డానతుఁడై యిటువలె, “నెందునున్
గొంత కొంతలేనియటు గూర్చితిఁ గార్యములెల్ల, నెల్లసా
మంతులు బాంధవుల్ ప్రజ లమందముదంబున ‘నెప్పు డీశుభో
దంతముఁ గంటఁజూతు’ మనుతత్పరతన్ బ్రకటించి రెల్లెడన్”॥ 99

సీ॥ పట్టాభిషేకోత్సవము శాస్త్రసమ్మతి

జరిగి ముం దెన్నియోతరములయ్యె
మనహైందవోర్వి, దానినిఁగూర్చి సత్సంప్ర
దాయముల్ విస్మృతపాఠ్య మయ్యె,
నిచటి పండితులెల్ల 'రిది యకాను గా' దని
మతభేదవాద సంగతికి దిగిరి;
తగవెంచి యెల్లరుదనియ సిద్ధాంతిక
రించు పండితు నేర్పరింపవలసె;

తే॥ నట్టిమాన్యుఁడు కాశికాపట్టణమునఁ

గలఁడు గాంగభట్టాచార్యగౌరవమున

నలరు షడ్దర్శనీవేది యమ్మహాత్ము

యాజకత్వము మనకు శ్రేయస్కరంబు"॥

100

చ॥ అని వినిపింపఁగా నుచితమంచు శివప్రభుఁ డంచితాదరం

బునఁ దనపండితోత్తముల ముఖ్యులఁ బంపె - బసిగడిపల్లకి

ఘన మణిభూషణాంబర ముఖమ్ములు గానుకలిచ్చి - గాంగభ

ట్టును గొనితేర, వార లచటఁజని నెచ్చి రఖండ పండితుఁ॥ 101

తే॥ ఏగుదెంచెడు విద్వాంసు నెదురుకొనఁగ

నల 'సతారా' గడముదాఁక నెలమి నడిచి,

శివమహీపతి రాజనైభవముతోడ

రాయగడమునుజేర్చి గౌరవము లిచ్చె॥

102

ఉ॥ ఆపయి నొక్కనాఁడు సకలాగమవేత్తలు ధర్మశాస్త్ర ని

ష్ఠాపరులైన పండితు లెసంగు మహాసభ గూర్చి, సర్వవి

ద్యాపతి గాంగభట్టును సభాధిపతిఁ బొడంగిచి, భోజనలే

శ్రీపతి గోరె నాటి యభిషేకవిధానము తీర్పుసేయఁగ॥

103

ఉ॥ వారలు ధర్మశాస్త్ర పరిపాటియుఁ బెద్దలతీరు సాంఘికా
చారము లెంచి నిర్ణయము సల్పెడుచో నొకరాజబంధు వీ
ర్యారతిఁబలె, “నెందు కిదియంతయు? వేదహితాభిషేక సం
సారము క్షత్రియోత్తముఁడుగాక మఱొక్కరుఁ డంద నర్హుఁడే?”

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండని వచింపఁగరాదు, తదీయపూర్వులం
దెవరికిఁగాని శాస్త్రవిధి నీ యభిషేకము చెల్లియుండలే
దవుట శివప్రభుండు తగఁ డందుల” కంచు నిరాకరించె, “నా
నవు” నని పండితుల్ పలువు రాడిరి వాదబలంబుఁ బెంచుచున్॥ 105

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సకలాగమ తత్త్వములెంచి యిట్లు సి
ద్ధాంతము వలె, “క్షత్రియుఁడుదక్క మఱొక్కఁ డనర్హుఁ డన్న తీ
రెంతయు నొప్పు, ‘క్షత్రియుఁడె యీ శివరా’ జని సప్రమాణుకో
దంతముఁ దేల్చుదాఁకఁ బ్రకృతం బభిషేకము చెల్ల దియ్యెడన్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజం బుచితంబు మీ వచిం
చినది, కులక్రమాగత విశిష్టమహత్త్వము లేక పట్టబం
ధనవిధి వేదచోదిత విధానములన్ నడిపింపఁగూడ దై
నను ఘన భోజనలేకులగుణంబు సదస్యు లెఱుంగకుందురే”॥ 107

సీ॥ భోజనలేకుల మూలపురుషుల వంశవృ

క్షమును వాకొను దేశచరితలందు,

శ్రీ భవానీదేవి చేయెత్తి శివుపితా

మహున కిచ్చిన వరమాలయందు,

రామదాసుని తుకారాముని మధురగే

యముల మహిమదేశములయందు,

ముసలవ్వ లింటింటఁ బసివాండ్రీ కుబుసుపో

కకుఁ జెప్పికొను చిట్టికతలయందు

తే॥ ‘శివమహీపతి సూర్యవంశీయ రాజ
 మాళి’ యనువార్త లెల్లడ మాటుమోగు
 చుండ, వినువారలుండ వేఱొండు సాక్ష్య
 మిపుడు వలయునే? యెటుగదే యెల్లజగము?”॥ 108

మ॥ అనుమాటల్ శివభూపుఁ డందికొని కార్యజ్ఞత్వ మేపార ని
 ట్లనె, “మీ రింతలు నిగ్గుదేల్చుటిది యోగ్యులంచు భావించు, ధ
 ర్మ నిరోధంబగు నింద్రభోగమయిన్ మన్నింప నేనొల్ల, బా
 వన మస్మత్కులకీర్తి పెద్దలు వచింపన్ వింటి నే నీగతి॥ 109

సీ॥ క్షత్రియోత్తములైన సార్వభౌములకెల్లఁ
 బురుగుదీర్చినది భాస్కరకులంబు,
 తద్వంశమణులు, ‘మాంధాత’ యు - విష్ణ్వంశ
 భవుఁడు శ్రీరాముఁడు - లవుఁడు - కుశుఁడు,
 లవమహారాజు మూలపురుషుఁ డనఁ గీర్తి
 నలవరించె ‘శిశోదియా’ స్వయంబు,
 తత్కులుల్ ‘మేవాడ’ దయితులు ‘చిత్తూరు’
 నగరనిర్మాతలు నాదుపూర్వు,

తే॥ లట్టిపూర్వులనుండి వేఁసె శాఖ
 యుత్తరమునుండి మన దక్షిణోర్వి జొరఁగఁ
 బ్రాకి ప్రబలిన దీ భోకసలేకులంబు,
 క్షత్రియులుగారె భోకసలే గోత్రధవులు!”॥ 110

మ॥ అనుటన్ గైకొని గాంగభట్టు “శివరాజా! సత్యవృత్తాంత మె
 ల్లను విస్పష్టమ, సూర్యకాంతి నొకమూలన్ డాప శక్యంబె! యీ
 యనుమానంబులు రాజుశనిహితంబౌ వంశవృక్షంబు గ
 న్నొనుచోఁ దీటవె! చిక్కదే యదియు మీకు నేడు మేవాడలో!”॥

ఉ॥ అంచితరీతి నీ యనుచరావళిఁ బంచుము, రాజముద్రికా
భ్యంచిత వంశవృక్షము రయంబునఁ దేరఁగఁ బంచి నిర్వృతిన్
గాంచుము, వేదచోదితముగా నభిషేక మహూత్సవంబు సా
ధించుము, రాజ్యపాలన విధించుము భోక్త సలవంశవర్ధనా॥” 112

మ॥ అనుచో నందు సదస్యులెల్ల “రిది యా నా” నంచు వాక్రువ్వఁ, దీ
ఱనియుత్సాహముతో శివప్రభుఁడు ‘సీరాజీ’ చమూనాధు మిం
చినసైన్యంబిడి వస్తువాహనధనశ్రీ గానక లర్పించుచున్
వినయంబొప్పఁగఁ గమ్మవాసి పనిచెన్ వేవేగ మేవాడకున్ 113

సీ॥ మేవాడ రాజ్యలక్ష్మీ భర్త రాజసిం
హుఁడు శివప్రభుకార్య ముత్సహించి,
చిరవిస్మృతాత్మవంశీయశాఖలు నేఁడు
పూచి కాచి ఫలించు పొలపమెంచి,
హైందవాభ్యుదయ పూర్ణేందుచంద్రికలైన
శివరాజుజయముల నివతళించి,
దక్షిణభూమి హైందవరాజ్య సుప్రతి
ష్ఠా శుభోదయమున సంతసించి,

తే॥ † సవితమొదలుగాఁ దమదాక సాగియున్న
వంశవృక్షము వ్రాయించి భవ్య రాజ
ముద్ర యిడి, కానక లతివేలముగ నొసంగి
శివపతికఁ బంపె మిగుల గౌరవముఁ జూపి॥ 114

ఉ॥ వచ్చిన వంశవృక్షము శివప్రభుఁ డాదరమొప్పఁ గొల్వకున్
దెచ్చి “సభానుమోదమున దీనిసమర్పతఁ బలుకుఁ” డంచు వా
క్రుచ్చిన, గాంగభట్టచటి కోవిదవర్యులకెల్లఁ జూపి, ధీ
రోచ్ఛతరస్వరంబున సమున్నతి దానిఁ బరించి యిట్లనెన్ 115

మ॥ “ఇదిగో! తెచ్చినవంశవృక్ష, మిది మీ కెల్ల శ్రుతంబైనదే
గద? ‘సుక్షత్రియుఁ డీతఁడౌ’ ననుట సాక్షాత్కారమైయున్నదే
గద? మే మీయభిషేక మింక సలుపంగా నాజ్ఞ యీవచ్చునే
గద? యాక్షేపణమున్నఁ దెల్పుఁ డెదియోఁగాకేమి నిశ్చంకులై?”॥

మ॥ అనఁగా నందఱు సమ్మతింప, నొక విద్యావృద్ధుఁ డెల్లెత్తి యి
ట్లనె “నీ భూపతి వేదధర్మములు పూర్వాచారముల్ పొల్లువో
వనియ ట్లొమఁదలంచుట నడిచె నీవాగ్వాదముల్, గాన నే
నును నాసంశయ మొండు వలెకద, వలంతుల్ దానిఁ దీర్పఁదగు॥

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండగుట సిద్ధమ, నైనను దశ్ప్రస్థిగౌ
రవములు వోయెఁ బెక్కులుతరంబులనుండియుఁ గొన్నివందలేం
డ్లవధిగ వీరివంశమున నాగమరీ త్యుపసీతి సంస్కరియా
ది విధు లెఱుంగ మీ ప్దనుమతింతురొకో యభిషేకసత్కరియ॥

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లేగినచో నుపసీతిసంస్కరియా
భరితులుగాని క్షత్రియులు ‘వాత్స్య’ లనంబడుచుండ, నెన్నియో
తరములనుండి జందెమునుదాల్చుట మున్నుగ వేదకర్మలే
యెఱుంగనివారి వాత్స్యలనరే? యభిషేకము వారి కొప్పునే?॥ 119

ఉ॥ పోయినరాజ్యము విభవము దతపారుషశక్తియుక్తి న
త్యాయతరీతిగా మఱల నందిన నందఁగవచ్చు; నెన్నఁడో
పోయిన వేదకర్మ - లెడఁబోయిన జాతినుహత్త్వముల్ పృథ
క్కాయము నెత్తుకున్నఁ గొనఁగాఁ దగునే తనబల్మిపెంపున॥ 120

మ॥ అపరాధీనము వేదశాసనము, పూర్వాచార మద్దానికి
విపులాదర్శము; దాని దానఁ గొనుటే విధ్యుక్తధర్మంబు గా,
కపలాపించి పరాభవించి కృతకార్థాపత్తి గల్పించి స్వా
ర్థ పరంబౌనటు బల్మిఁ గొంట దగునే ధర్మప్రతిష్ఠాపకుల్? 121

మ॥ కటువైనన్ బ్రతికూలమైనను బరిహార్యంబు ధర్మంబు నె
ప్పుటయే నావిధి, మీకుఁదోచినటు తీర్పుంజేయుఁ” డంచాడె, న
చ్చటివా రాతనిపలుకు మెచ్చి, రటుపై శాస్త్రీయసిద్ధాంతము
దబ్బిటుఁడై వాకొనె గాంగభట్టు విపులొదాత్తప్రమాణంబుగన్॥ 122

చ॥ “జరిపిన పూర్వపక్షము ప్రశస్తము, హేతువులున్ బ్రమాణముల్
కర ముచితంబు, లైన స్మృతికర్తల ధీర గభీర భావముల్
పరిణత దేశకాలపరిపాటియుఁ బెద్దలసంప్రదాయముల్
దరిచినఁగా కగాధ వితత శ్రుతిధర్మ మెఱుంగవచ్చునే॥ 123

చ॥ ‡ ‘నియమితకాలమం దనుపసీతులెయకా ద్విజులెల్ల వాత్మ్య, లా
పయి నిగమోక్తకర్మలవి వారికిఁ జెల్ల’ వటన్నసూక్తి ని
శ్చయమగు నైన, నిందు సువిశాలవివేక విశిష్ట ధర్మని
ర్ణయములు పెక్కు సల్పిరి పురాణమునుల్ స్మృతి సంహితాదులన్॥

సీ॥ * ‘త్రిపురుషావధిగాఁగ నుపసీతసంస్కరియ
విఱుగుచో మూఁడవపురుషుఁడైన
నశ్వమేధంబూ వాత్మ్యస్తోమయజ్ఞమో
యశాద్దాలకవ్రత మైనఁగాని
తగినప్రాయశ్చిత్తముగ సల్పి, యుపసీతుఁ
డగుచు, నధ్యయనయోగ్యతను బొందు’
ననిరి వ్యాస వశిష్ట మను గదాధర యాజ్ఞ
వల్క్యది ధర్మప్రవక్తలెల్ల,

‡ బ్రాహ్మణ క్షత్రియ విశాం॥ కాలశ్చే దత్యగాదయం

సావిత్రిపతితా వాత్మ్యాః॥ పరిహార్యాః ప్రయత్నతః॥ వ్యాసః

* “త్రిపురుషం పతితసావిత్రికాణామపత్యే ౭సంస్కారో నాధ్యాపనంచ,
తేషాంసంస్కారేషువో వాత్మ్యస్తోమేనేష్ట్యై కామమధీయారన్, వ్యవహార్యాభవంతీతి”
వ్యాసాదయః

తే॥ † 'రటులె నాల్గవపురుషుఁ డధ్యయన మొకటి
దక్క, నన్నిసంస్కారములు పొందఁగలఁ' డనిరి
సారిది బాఁరసకరిక గృహ్యసూత్ర వివర
ణముల ధర్మశాస్త్రార్థవిత్తములు బుధులు॥

125

సీ॥ ♦ 'పండ్రెండుతరములవలకుఁ - బండ్రెండ్రొండ్రు
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తముఁ గొనుమీఁద -
వ్రాత్యసంస్కార మగ్న' మటంచుఁ గొందఱు,
'తరములవెన్ని వత్సరములన్ని
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తమునఁ బెక్కుతరముల
కును సమగ్న' మటంచుఁ గొందఱాన
తిచ్చి రాపస్తంబ గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలా
వృత్త్యపవ్యాభ్యాన వినరణముల,

తే॥ నన్నిమతములలోఁ బురుషాంతరముల
తారతమ్యమెకాని, 'సంసకరవిధులు
కూడ' వను పూర్వపక్షీయలోకే లేదా,
కలదు సద్విధి వ్రాత్యసంస్కారమునకు॥

126

† "ప్రతిపురుషమితి - యేషాంత్రయాణామపత్యే శుద్ధిపురుషే కృత
ప్రాయశ్చిత్తే, కేవలముపగయనాభ్యసంస్కారః, నాభ్యాసనాటిః
పారస్కరగృహ్యసూత్ర వివరణ .. జయరామః

"గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలావృత్తే షోఽచిన్మతం"

♦ "అత్రకేచిత్ - యస్యప్రపితామహోది నానుస్మర్యతే ఉపనయనం, తస్య ద్వాదశ
వార్షిక ప్రాయశ్చిత్తవిధానపరే మూలే ప్రతిపురుషసంఖ్యాయా గూఢంతోఅనుపనీతాఇతి"
- ఇత్యస్యానుషంగో యఃఉజ్జ్వలావృత్తేనూచిః, తత్పగ్యాలోచనేన ద్వాదశపరంపరా
పర్యంతం వ్రాత్య సంస్కారయోగ్యతావర్తతఇతి గమ్యతే అస్యేతు - ద్వాదశవర్షాణీ
త్యుపలక్షణం ప్రతిపురుషసంఖ్యాయా సంవత్సరానితివచనానుసారేణ అసంఖ్యాతా
నామనుపనీతత్వేపి తావద్వర్షప్రాయశ్చిత్తేన సర్వధర్మాధికారో భవతీతిమన్యంతే.

ధర్మప్రదీపము - శుద్ధితత్త్వప్రకాశ ప్రకరణము పేజీ 189.

మ॥ ప్రతికూలంబుగ దేశకాలము లెదుర్పఁ దుర్గమంబౌ పరి
స్థితి షాజీపతి - కల్లె తత్పితకు విచ్చిన్నంబ వేదోక్తసం
స్కృతి యశాఁగా, కటు వారిపూర్వులకు విచ్చిన్నంబె యశా సంఠకుఁ
మితి యేమున్నది? సాక్షులెవ్వ? రిదియుఁ మీమాంస చేయందగుఁ॥

ఉ॥ పోయిన వేదకర్మ - యెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వ మింక రా
దే యననేల? వచ్చుననియేగద పెద్దలు వ్రాత్యసంస్కృతిఁ
జేయ ననుజ్ఞయిచ్చి, రిటుసేయుచు శుద్ధినిఁ బొందుటే పృథ
క్కాయము నెత్తు, టిన్నియు జగంబున వేదవిభుత్వపద్ధతుల్॥ 128

ఉ॥ జాతియు దానికిఁ దగిన సంస్కృతి తండ్రినిఁబట్టి వంశవి
ఖ్యాతినిఁబట్టి వచ్చు, నటుగాక శరీరముఁబట్టి వచ్చునే?
యీతెఱఁగుల్ విధించు నిగమేరితధర్మమె వ్రాత్యసంస్కృతియా
రీతి వచించె, నిట్లనుసరింపక ధిక్కృతిసేయ నున్నదే?॥ 129

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప మన కిప్పటి 'కీశివరాజవంశము
దిన్నితరాలనుండి నిగమేరితకర్మలు లే' వటంచు ని
ష్పన్నము సేయరాదగుట వచ్చినలోపము వ్రాత్యసంస్కృతియా
సంస్కన్నముఁ జేసి సన్మతముగా నభిషేకము సేయుటొప్పుగుఁ॥ 130

మ॥ ఇది శాస్త్రీయమతంబు, శిష్టజనులం దీనాటి యాచార మి
య్యది, పౌరాణికగాధలఁ బ్రబలదృష్టాంతంబు లిం దెన్నియే
విదితంబుల్, విపరీత మెయ్యెడల భావింపంగ లేదౌట న
భ్యుదయాకాంక్షులు ముందుకేగవలె శ్రేయోదాయమార్గంబులఁ॥

ఉ॥ అంచితమైన వేదవిధి యందఱకుఁ హితమైనయ, ప్తని
ర్వంచితశక్తి భక్తిఁ దదుపాసకులెల్లఁ దదీయవృద్ధికై
కొంచక ధర్మమార్గములకుఁ దగునట్లవకాశమిచ్చి సా
ధించుట యొప్పుఁగాక తెగఁదీయు తలంపుల కుత్సహింతురే?॥ 132

శ్రీ శివభారతము

చ॥ పరులమతంబు నేఁగు బలవంతముగాఁ బయికెక్కి, యెట్టియం
తరములఁ జొచ్చి హైందవమతంబును మ్రింగుచునుండ, దేవతా
వరములు సంతరింపుచు, శివప్రభుఁ డాపద లోర్పుచున్ దదు
ద్ధరణము సల్పుటెల్ల విదితంబయి, తోడ్పడ జాగుసేతురే॥ 133

చ॥ కలవరమందు హైందవజగంబునఁ బర్విన ప్రజ్వల ధ్వలా
హల మఱచేత మ్రింగి, హృదయంబున వేడికి రక్తబిందువుల్
జలజలఁగంటరాల నవశంబుగఁ దాండవమాడి చెమ్మటన్
బొలిచినవాని కారటమువో నభిషేకము సేయకుందురే॥ 134

చ॥ అడరినమేలు నెంచి మనకై మనమే 'యిఁక సింహాపీరిపై
నడుగిడు' మంచుఁ గోరఁదగునంతఁ? పూర్వఁగు ధర్మరక్షకై
యడిగినయప్పు - లోకహితమైనపు - డాగమ ధర్మపద్ధతుల్
చెడక వెలుంగునప్పు డభిషేకవిధానము నామతింపరే॥ 135

చ॥ ఒకరి యసూయతోఁ బరులయున్నతి భంగపడంగరాదు, వే
ఱొకని కుపేక్షసేసి జగదున్నతి కడ్డుపడంగరాదు, తా -
మొకసరుఁ డొక్కసంఘ మొకయూర్జితరాజ్యము సర్వలోక - మి
ట్లొకఁడొకఁ డుత్తరోత్తర శుభోన్నతికై బల మీయఁగావలెన్॥ 136

మ॥ పరితో లొకిక నైదికాశయములన్ భావించి, నే నిట్లు లీ
పరిషత్పండిత సర్వసమ్మతి రహింపన్ దీర్పు గావెంతు, నే
యఱలే కాగమసంప్రదాయములఁ బ్రాయశ్చిత్తమున్ దీర్చి, ని
ర్భరసమ్మోదము మీఱఁ జేయఁగఁదగున్ బట్టాభిషేకక్రియన్॥ 137

చ॥ అనునెడ నందఱున్ జయజయధ్వనిపెల్లిన గాంగభట్టుతీ
ర్పును గొనియాడి స్వీయముదమున్ బ్రకటింప, శివప్రభుండు నె
మ్మనము కొఱంతదీఱ ముఖమండలి నొండొకవెల్గు మీఱ వం
దన మొనరించి, మించిన కృతజ్ఞత వెల్పడ నిట్లు వాకొనెన్॥ 138

చ॥ “కరముఁ గృతార్థమయ్యెఁ గులగౌరవ మెందటి కెన్ని సంశయ
స్ఫురణములున్న నన్నియు నపూర్వ నిజ ప్రతిభావిశేష భం
గురములుగాఁగ, ధర్మపథికుల్ మదిమెచ్చఁగ వేదవీధులన్
బటిచితివయ్య పూ - లడుగుపట్టున తా లెడఁబోవఁ జిమ్ముచున్”॥ 139

మ॥ చతురంగంబుల నొడ్డి మాటుకొనియున్ సాధింపఁగారాని య
ద్యుత వేదోదిత పట్టబంధనము కందున్ గుందు లేకుండ నీ
ప్రతిభాశక్తి జయించి క్షత్రవిభుతా ప్రాజ్య స్వరాజ్యంబు ని
ల్పితి, నీ మేలునకున్ గృతజ్ఞులము, దూలెన్ నేడు దుర్వాదముల్”॥

మ॥ ఇఁకఁ జేయంగల సర్వకార్యముల మీరే నిర్ణయించిచ్చి, వా
నికి సంభారము లెట్టి వెన్ని వలెనో నిండఁగఁ గూర్చి, యా
జకులున్ బెద్దలు కార్యకర్తలు హితుల్ సర్వంబు మీ రాచు, వై
దిక దీక్షావిధిఁ బట్టబంధ మనురక్తిన్ బూర్తి గావింపుఁడి”॥ 141

మ॥ అనుమాటల్ విని గాంగభట్టు “శివరాజా! యట్ల యశాఁ గాక, నీ
యనుసంధానము కాదనన్ గలమె! పూర్వాన్నత్య ముప్పొంగె నేఁ
డనఁగా సర్వము నిర్వహింపు, మిపుడే యాహ్వానముల్ తోడి రా
జ నికాయంబున కంపు, మెల్లయెడలన్ జాటింపు సేయింపుమీ!”

సీ॥ పదియునేనూర్ల తొంబదియా అవు శకాబ్ద
పరిమితి నానంద వత్సరమున
నొగి జ్యేష్ఠశుద్ధ త్రయోదశీ బుధవాస
రమునఁ బట్టాభిషేకము హితంబు,
పాడ్యమి మొదలుగాఁ బంచమిదాక వ్రా
త్యస్తోమ యజ్ఞాదు లాచరించి,
యటుపైన నుపనయనాది సంస్కార, మం
తటఁ బట్టబంధనోత్సవము జరుగు

తే॥ నల్లుగా నిర్ణయించితి, నంతలోన
సకలకార్య సంభారముల్ సంతరించి,
నాటికిఁ గొఱంతలేని సన్నాహ మొప్పు
నియమ దీక్షితస్థితి నీవు నిలువవలయు॥

143

—❖ పట్టాభిషేక మహోత్సవము ❖—

ఉ॥ ఈసభ నింతమాత్ర ముగియింతు” నటంచు వినిగ్గయాపర
వ్యాసుఁడు గాంగభట్టు తెలుపఁ, శివరాజు సదస్యులఁ సప
ర్యా సముపాస్తి వీడ్కొలిపి, యర్హములౌ పనులెల్లఁ దీర్ప వి
శ్వాసులఁ గార్యదత్తులగువారల మంత్రులఁ బాపె వేడుకఁ॥

144

ఉ॥ వారుచు రక్తిభక్తి మదిఁ బర్వులువాఁగఁ గాంగభట్టు తీ
ర్పారసి, పింగళేశచివునానతిఁ గార్యములెల్ల వార్చి, సం
భారములెల్లఁ జేర్చి, సువిభక్తముగాఁ బురమెల్లఁ దీర్చి, నా
నా రుచిరప్రకారముల నవ్యత భవ్యత గూర్చి రెల్లెడఁ॥

145

సీ॥ రాయగడంబు చిత్రవిచిత్ర బహువిధా
లంకారముల వేడకలను రహించె,
బట్టాభిషేక వైభవ మహాభవన మ
ద్భుతశిల్ప రమణీయముగఁ దనర్చె,
యజ్ఞశాలలు విద్వదాస్థానములు వినో
దాగారములు పెక్కు లందగించె,
వచ్చినయతిథు లెవ్వరుగాని విడియఁగా
వసతిగృహంబు లేర్పఱుపఁబడియె,

తే॥ స్నాన పాన వినోద భోజన సుఖాస
నముల కుచితసౌకర్యముల్ కొమరుమిగిలె,
సకలవస్తు సంభారముల్ చాలినన్ని
వెలసె శివరాజమంత్రుల వితరణమున॥

146

చ॥ ఇటు తగుకార్యముల్ సమయమెంచి యమాత్యులు నిర్వహించు నం
తట శివరాజు రాజ్యమున నాలుగుమూలలు సంవరించి, య
చ్చటి కనువైనరీతులఁ బ్రజాహృదయంబులఁ దన్పుగూర్చి యూ
టటగొనె 'రా' జనన్ 'బ్రకృతిరంజకుఁ' డన్నది వెల్లడించుచున్॥

చ॥ శివపతి భక్తిమీఱఁ దనసీమల నెల్లెడనున్న దేవతా
భవనము లన్నిటన్ జకిలివాఱ నలంకృతి గూర్చి, పూజలు
త్సవములు దీర్పఁబంచి, తులజాపురమందఁ బ్రతాపదుర్గమం
దవహితయా భవానికొఱ కంపెఁ బృథ క్కనకాత పత్రముల్॥ 148

ఉ॥ ఇంతటిలో ముసూర్తదిన మింతటనంతట దాపుగా, సుహృ
త్సంతతి చుట్టముల్ ముజుముదారులు జాగిరుదారు లెల్లసా
మంతులు వేఱువేఱగు సమస్తజనంబులు చేరవచ్చి ర
త్యంతవిరోధ మాత్మహృదయంబులు రాజగడంబు నిండఁగన్॥ 149

ఉ॥ వేదవిధిజ్ఞమూర్తులు పవిత్రులనారత యాయజూకు ల
ష్టాదశవిద్యలందును రసజ్ఞులు విపులు వేనవేలు రా
జాదరణంబునున్ బిలుపు నంది వెసన్ జనుదెంచి రధ్వరా
పాదిత తంత్ర నిర్వహణపద్ధతి ఋత్విజులై సదస్యులై॥ 150

ఉ॥ వచ్చెడువారు లోపలికివచ్చెడువారుచు వీధివీధులన్
జొచ్చెడువారలున్ విడిదిఁజొచ్చెడువారు విరోధకేళిమై
నచ్చటనచ్చటన్ దిరుగునట్టి జనంబులునిండఁ దద్విహా
రోచ్చలితంబు రాయగడ మొప్పె సముద్రము పొంగినట్లుగన్॥ 151

మ॥ సమయజ్ఞుండగు గాంగభట్టు విధివత్సభారముల్ గొంచు, ను
త్తముకా ఋత్విజులెల్లఁదోడుపడ వాత్సల్యస్తోమయజ్ఞంబు సే
య మొదలెప్పై, శివప్రభుండు నియమవ్యాపార దీక్షావిధి
క్షుముడై నిల్వఁగ, వేదచోదిత సదాచారంబులన్ దీర్చుచున్॥ 152

సీ॥ పితృపితామహ సమాగత కళంకము హన్య
 ధూమరేఖచ్ఛాయఁ దొరఁగుచుండఁ,
 గుటిలభాంధవ రహః కుహనాపవాదముల్
 సమిధలై మంటలొ సగ్గుచుండ,
 నాగమ ధర్మ శాస్త్రలాపములు సర్పి
 రాహుతి జ్వాలలై యలముచుండఁ,
 దత సమిద్ధాగ్ని హోత్ర శ్లోతు లొలసి మో
 మున తుత్రతేజగబు మొనయుచుండ,

తే॥ యజ్ఞవేదిక నిలిచి, దీక్షాధిరామ
 శాంతమూర్తియై శివరాసు సస్వరోక్త
 గాంగభట్టార్య మూర్త్యుప్రకారవిధుల
 నాహుతులు వ్రేల్చి తనియించ హవ్యవాహు॥ 153

మ॥ యమ దీక్షా నియతోపవాసముల సాయగప్రాత రాహ్యాహుతి
 క్రిమ హోమంబుల వైవలార్చనలఁ దీర్ఘ స్నాన దానాది కా
 ర్యములక దీర్చుచుఁ బంచరాత్రముల వాత్సల్యమయజ్ఞంబు సాం
 తము గావించె శివప్రభుండు పరిశుద్ధ తుత్రతేజస్వినై॥ 154

శా॥ ప్రాయశ్చిత్తవిధాన మిట్లు నెఱవేరిక జాతకర్మాదు లా
 మ్నాయప్రోక్తముగా విధింపుచు, ద్విజన్మత్వంబు సిద్ధింప దీ
 ట్లా యుక్తం బుపసీతసంస్కారయ వెలుంగక బ్రహ్మసూత్రంబుతో
 గాయత్రీజపశుద్ధుఁ జేసిరి శివత్మానాథు నయ్యాజకుల్॥ 155

చ॥ పరిణయబంధ బంధువగు పత్నియెడక బ్రణయానుబంధముల్
 పరిణతిఁబొందఁ, బొందినఫలంబగు సంతతితోఁ గుటుంబియై
 పరఁగు శివప్రభుం డిపుడు పట్టపుదేవినిఁగూడి బంధుతా
 పరిగతుఁడౌచు వైదికవివాహవిధి గయిసేసెఁ గ్రమ్మెట॥ 156

మ॥ ఇటు సుక్షత్రియుడౌచు వేదవిహితానేకోత్తమాచార లం
పటుడౌచు శివరాజు ఋత్విజులతోఁ బట్టాభిషేకక్రియా
ఘటనాతత్పరుడై పయో ఘృత ఫల గాఁసోపవాసవ్రత
స్ఫుట దీక్షావిధి సల్పె హోమనియమంబుల్ సప్తరాత్రంబులన్॥

సీ॥ మఱునాఁటివేకువ మంగళన్నానంబు

లంబర మాల్య భూషానులేప

నాద్యలంకారంబు లవధరింపుచు ధర్మ

పత్నీయుతుండు శివప్రభుండు

తొలుదొల్తఁ దనవేల్పు నిలువేల్పుగు భవానిఁ

గొలిచి, మాతృపదాబ్జములకు మొక్కి,

మంగళద్రవ్య సంభారముల్ గొనుచు ఋ

త్విజులు పురోహితుల్ వెంటనడువ

తే॥ నింద్రవైభవమొప్పు గజేంద్రయాన

ధీర గంభీర సుభగతా దీప్తుడగుచుఁ

దరలి చనుదెంచె నవరత్న ధగధగత్తు

భా విభాసిత మభిషేకభవనమునకు॥

158

చ॥ సలిల కిసాల పూర్ణకలశమ్ములఁ, బల్లవ తోరణసృజ

మ్ముల, నిరువైపులన్ బలిసిపొల్చు నలంకృత హస్త వాజి యో

ధుల, విజయధ్వజంబులఁ గుతూహలదం బభిషేకశాల ముం

గలిచెలువమ్ము తన్నెనయఁ గాంచి చనెన్ శివరాజు లోనికిన్॥ 159

చ॥ పఱచిన పట్టుకంబళులు, పార్శ్వములం దధికారివర్గ వి

ష్టరములు, రెండుముప్పదియు స్వర్ణమణీమయ సాలభంజికల్

మురువగు మేలుకట్టుపయి ముత్తైపుటెత్తులు, కెంపుగుత్తులున్

దొరసిన కొల్వకూటము గనుంగొనుచున్ శివభూపుఁ డేగినన్॥ 160

ఉ॥ అందఱు సందడి జయజయధ్వని వెట్టుచు లేచి నిల్వ, నా
నందముతో శివప్రభుఁ డనర్థమణి రమణీయ పీరిక
జందురునట్లు వెట్టుటయు, సభ్యులు తక్కినరాచకొల్కువా
రంద అలంకరించిరి నిజాసనపాళి యధార్హ రీతుల॥ 161

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సమయజ్ఞత మీఱ ముహూర్తవేళ య
త్యంతము దాపుగా ముదితుడై యభిషేకమహూత్సవం బుప
కాంతముసేయ నెంచి, శివరాజును బట్టపుదేవి నొక్కపీ
రాంతరమందు నిల్పి నియమాన్వవిధుల్ నడిపించె వేడుక॥ 162

సీ॥ భరతవర్షాఖండ భాగ్యస్వరూప గం

గాదిక పుణ్యతీర్థోదకములఁ

దెప్పించి, నియమితర్హిజల హస్తముల నిం

చిన స్వగ్లకలశముల్ సిద్ధపఱచి,

పరిమళద్రవ్యముల్ పంచామృతాబులు

పంచగవ్యాబులు ఫలరసములు

తెచ్చి సువర్ణపాత్రీకల వేర్వేఱు సు

వాసినీ మృదుకరాజ్జముల నునిచి,

తే॥ వేదపారస్వసంగములు వివిధమధుర

తూర్యనాదముల్ మాగధ స్తోత్రగీతు

లలముకొనుచుండ, గాంగభట్టార్యుఁ డపును

శివమహీనాథుఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసె॥ 163

మ॥ ప్రథమాచార్యుఁడు, ఋత్విజుల్, సకలవిద్వద్బ్రందముల్, రాజులు
బ్రథితాత్ముల్ కులవృద్ధులు, సచివులు, బంధువ్రజం, బాహు
స్మధనోదారులు వీరులు, కన్యారత్నముల్ వేదవా
గ్విధి ముమ్మా అభిషిక్తుఁడేసిరి శివోర్వీనాథు వేర్వేఱుగ॥ 164

చ॥ శివపతి మంత్రపూత మభిషేకవిధానమునన్ దనర్చి, యు
త్సవమున వేదవిపులకు స్వర్ణ మహీ బహుశాగ్రహార గో
భవన నవాంబరాభరణ వాహన తల్పము లాది దానముల్
వివిధము లిచ్చె దైవతగర్వి దనయివి నధంకరించుచున్॥ 165

చ॥ తనుపెనయన్ దలాపురుషదానము సేయ శివప్రభుండు తా
సునఁ దనయెత్తు స్వర్ణ మణి శుక్తి సుగంధము లాది తూఁచి, తూఁ
గినధనమెల్ల విప్రతతికిన్ సచివాళికిఁ బేదసాదుతా
జనులకుఁ బంచిపెట్టె త్షణశ కణశో బహుశో యశోర్థియై॥ 166

ఉ॥ బంగరువాన వెల్లువలువాఱు ఘటించు నమోఘమేఘుఁడై
పొంగు శివప్రభుండు మెఱపుల్ గొను బంగరుపశ్చేరాలఁ బు
ణ్యాంగనలెత్తు కప్పురపుఱారతు లందినమీఁదఁ, బట్ట బం
ధాంగ మహార్హ మండనరమాప్తి నలంకృతుఁ డయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ అచ్చపు రాచరీవి మొగమందునఁ దాండవమాడ, మండనా
భ్యుచ్చలి తాంబరాభరణముల్ మెయి వన్నెలుమీఱ, నముఁడై
వచ్చి సదస్య మాతృ గురువందనముల్ ఘటించి, గాంగభ
ట్టిచ్చిన కేలువట్టి చనియెన్ శివభూపతి సింహపీరికిన్॥ 168

సీ॥ నవరత్నసింహాసనము సర్వతోభద్ర

మయి కుందనపుసిరి నందగింప,

అష్టకోణముల మణ్యంచితస్తంభాగ్ర

ములు నిల్వబెరసి యొప్పులు ఘటంపఁ,

బయికప్పు మరకతప్రభల నౌదలలెత్తి

శేషాహిపడగల చెలుపు నింప,

మకర ముఖాగ్రదంష్ట్రిక - లశ్వవాలంబు

లిరువైపు శిల్పవిస్ఫురణఁ బెంపఁ,

తే॥ బైడితీగలు వజ్రపుష్పములు కెంపు
గుత్తు లాణిముత్యాల మేలుకచ్చుసరులు
సిరులఁ దులకింపఁ, దద్దతశ్రీవిశేష
మతుల సామ్రాజ్యవైభవోన్నతుల దొరసె॥ 169

తే॥ ‡ సింహపీరికి నెదుటఁ బసిండితాసు
నిలువుటీకెపై నిలిచి యొప్పులు ఘటించె -
మొససి శివరాజు లవమైన ముల్లుమొగ్గ
కుండ ధర్మంబుఁ దూచునం చొలసె ననఁగ॥ 170

ఉ॥ పూజితభావు లష్టసచివుల్ మధురాకృతు లష్టకోణ రా
రాజితులౌచు సంయతకరంబుల నుండఁగ, సింహపీరి వ్యా
ఘ్రాజిన - మందుపై మెఱుఁగులాడు జరీ శిలిపట్టువల్వ శో
భాజటిలంబులై నయనపర్వముగా శివరాజు చక్కఁకై॥ 171

చ॥ పదపడి గాంగభట్టల సభాజనులన్ గని పలెక, “భోకసలే
విదిత మహాన్వయాభరణ వీరుఁడు, హైందవధర్మ రక్షణ
భ్యుదిత పురారి యీశివవిభుండు ప్రజా హృదయాబ్జబంధువై
యెదుఁగుచు, సింహపీరిఁ గొలువీయఁగ మీహృదయంబుఁ గోరెడిక”॥

చ॥ అనుటయు సభ్యులెల్లఁ దమయాసనముల్ డిగి కేలుదోయి నొ
య్యనఁ బయికెత్తుచున్ జయజయధ్వని సమ్మతిఁ బలిక, రంత ము
నొకని శివరాజు పీఠమునకున్ దతభక్తఁ బ్రదక్షిణించి వం
దనమిడి, కాలుసోకని విధంబునఁ బైకొనె సింహపీఠమున్ ॥ 173

‡ On the left hand (stood) a pair of gold scales on a very costly lance-head, evenly balanced (the emblem of justice)

సీ॥ అంతట గాంగభట్టాచార్యుఁ డుప్పొంగి
 శివరాజమాలి నాశీర్వదించి,
 యల మహారాష్ట్ర రాజార్హ ముజ్జ్వలమణి
 లలితకిరీట మాఁదల ఘటించి,
 సుకుమార ఫాలపట్టిక శుభాచార సం
 గత శోణతిలక మంకితముఁజేసి,
 కుడికేల నిజరాజ్య గోపాయనార్హ చి
 హ్నము హైమ ధర్మదండము నమర్చి

తే॥ నడుమున భవాని ఖడ్గమ్ము నిడి, యుదీర్ణ
 చాపశరముల సన్యహస్తమున నిలిపి,
 పాండుర చ్చత్ర చామరోజ్జ్వలత నెఱపి,
 శివపతిని రాజచిహ్న లాంఛితునిఁ జేసె॥ 174

మ॥ నిగమాశీర్వచనాక్షత ప్రసవముల్ నీరాజనశ్రీలు పె
 ల్లగు తూర్యధ్వనులు జయధ్వనులు స్తోత్రారావముల్ మించె, రా
 యగడంబందు ఫిరంగిమోఁతలు ఘనంబై మోసె, రాజాజ్ఞ సూ
 టిగ నావేశకు నెల్లదుర్గములు చాటించె శతఘ్నీధ్వనుల్॥ 175

సీ॥ “పావన భృశబలాన్వయ రాజమాలికి
 సాహస ధీరతోత్సాహ నిధికి,
 బరపీర సైన్యసాగర ఘటోద్భవునకుఁ
 బరదుర్గ శిఖరి విధ్వంస పవికి,
 జతుర తంత్రవ్యూహ చాణక్యనకు, దురా
 పతిత రాణ్మండలీ భార్గవునకు,
 దక్షిణభారతోద్ధరణ దీక్షితునకు
 స్వమత సంస్థాపనాచార్యునకును,

తే॥ త్యాగ భోగ విరాగ సద్యోగరతికి
క్షుత్రకులమణి శ్రీ శివచ్ఛత్రపతికి
జయము - జయ" మని షలిక్ర యుత్సవముమొనయ
శివపతికి గాంగభట్టు వచించె నిట్లు॥ 176

మ॥ "శివరాజా! పరమేశ్వరీదయ ఫలింఛెన్, నేటి పట్టాభిషే
క విధానంబు సమస్తమున్ జరిగె, లోకఖ్యాత సూర్యాన్వయో
ద్భవ రాజన్యుడ వేమినీకుఁదెలుపన్! ధర్మప్రతిష్ఠాపకు
డవుగా నేలొకను మెల్లరాజ్యము పురాణక్షత్ర సచ్ఛత్రితన్॥ 177

చ॥ కలికృత ధర్మవిష్ణవము కారణమై, మత జాతి నీతి సం
కులత యవార్యమై, జనులకున్ హితమార్గ మగమ్యమౌచు, దో
ర్బల ధన మత్తుకా ప్రభులపాలఁ గలగు టవశ్యమైననే
డలఘుడ వీవు రాజగుట యాగమ ధర్మ తపః ఫలబగున్॥ 178

ఉ॥ వేదములున్ దదీయపదవీ పరినిష్ఠిత యష్టధర్మ క
ర్మాదరణంబులున్ బలుచనై బలహీనములైననేను దు
ర్వాదములోర్చి సమ్య గుపవాసములన్ భరియించి భక్తిమై
వైదికధర్మదీక్ష నిలుపంగల నీమది యెంతదొడ్డదో॥ 179

సీ॥ పదునైదుదినములపరిమితి నిందాఁకఁ

గరిన దీక్షావిధిక్రమము నడిపి,
యతిఘనైవచ్చిన యన్నిజాతులవారి
కల్లుండ్రకటుల మర్యాదలిచ్చి,
పూట కేబదివేలభూసురోత్తములకు
షడ్రిసోపేతభోజనము నొసఁగి,
భూ ధేను నవరత్న భూషాంబరాది దా
నములు వేర్వే అఖండముగ నొసఁగి,

తే॥ అయిదు - పది - పదునైదు యోగ్యతనుబట్టి
భూరిదక్షిణ తక్కువిపుల కొసంగి,
నేటి పట్టాభిషేకంబు నిర్వహించు
నీ యసమధర్మదీక్ష వర్ణింపఁ దరమె॥

180

ఉ॥ కూడిన దైవశక్తి యొనగూడిన సైన్యబలానుషక్తి తో
పాడిన దైవభక్తి తొనఁకాడిన ధర్మపథానురక్తియు
దోడుగ నీడగా నరులఁదోలి జయోదయకేళిఁ దేలి, కా
పాడుము భోగసలాన్వయనృపాల! చిరమ్ముగ హైందవోర్వర॥

చ॥ అని వచియించులోపల మహామహుఁడొక్కఁడు లేచివచ్చి దీ
వనలిడి “రామదాసమునివర్యులు మీకు హితోపదేశము
బనిచి” రటన్నతోడన శివప్రభుఁ డుత్థితుఁడౌచుఁ బీఠ మొ
య్యన డిగి కేలుమోడ్చె, నతఁ డాదరణంబున నిట్లు వాకొనె॥ 182

చ॥ “భువనజనైకమంగళము పొంగిన యిప్పటి రాయదుర్గవై
భవ మెద గోచరింపుచు నపారముదంబుధి నోలలార్చె, నో
శివపతి! యిన్నినాళ్ల కభిషిక్తునిఁజేసె భవాని నిన్ను - గ
న్గవ కలశంబుగా, బ్రణయగాఢముదశులవెల్లిఁ దేల్చుచు॥ 183

మ॥ చరితార్థంబులు వేదశాస్త్రవిధు, లాస్మాకీన దీక్షా తప
శ్చరణంబుల్ ఫలితార్థమయ్యె, నెడఁద నైరింపఁగారాని దు
ర్భర దావాగ్నిశిఖా చటచ్ఛటల నారాటించు హిందూధర
గురిసె నీ యభిషేకవృష్టి నిగమోక్తుల్ శాంతి ఘోషింపఁగ॥

చ॥ తలఁచిన ధర్మదీక్ష బహుధాపరిఘామిత దారుణవ్యధా
కులతకు నోర్చి ప్రాణముంకు వెచుదీయనితెంపు సూపుచు
గెలిచితి, విందుపైనఁ బరికింపు - ముపార్జితలక్ష్మీ ముచ్చుచే
తులఁ బడనట్లు, నీప్రజలుతోడుగ నీవు సుఖించునట్లుగ॥ 185

చ॥ 'ప్రజయుఁ బ్రభుత్వ మొండొకనిప్రాపునఁ జేవఁజిగిర్చి, రెండును
విజయము నందుచుండు' నని పెద్దలు రా జొకయాత్మ గాఁ - బ్రజా
ప్రజ మొకమేచుగాఁ దెలియఁబలికరి, నిక్కమ చూడు మిందు భూ
భుజుఁ డిరువైపు ధర్మపథమున నడుపందగువాఁడు దా నగు॥ 186

సీ॥ రాజు తానొక్కఁడు ప్రజయందు, నటులె జీ
వాత్మ దానొక్కఁడు దేహంబునందు,
దేహమునం దాత్మతేజోంశ - యటు ప్రజా
వళిఁ బ్రభుత్వాంశ సర్వత్ర నుండుఁ,
దేజోంశ లెక్కువై, రాజు - జీవాత్మ త
క్కువవాని నడుపుచు గొప్పయైరి,
తమ గొప్పతనముతోఁ దక్కువయగువాని
బాగోగులకు వారు బాధ్యులైరి,

తే॥ కాన రాజును - జీవాత్మ 'తా నొకండు
వానిలో' ననియెంచక, వానిమేలు
తనదిగా నెంచ కథికారదర్ప మెనయఁ
గలుగుఁ గలవర, మిది యెఱుంగవలె రాజు॥

187

చ॥ ఇది పరమార్థ, మీవు తఱియెంచి ప్రజాగతమా ప్రభుత్వము
బొందువున మేలుకొల్పి, హితబుద్ధిమెయి సహకారమిచ్చి యు
చ్చదశకుఁ జొన్ను, మప్పుడు ప్రసన్నకళా పరిపూర్ణ రాజ వ
య్యెదవు, జగంబుగూడ భజియించు నిను బరిపుష్ట హృష్టమై॥

మ॥ ఒకరాజ్యాంగము దేహమందుఁ గల, దుద్యోగంబున దాని కే
లికయకావాఁ డనుభూతివెంటఁ బ్రజఁ బాలింపంగ నూలొన్నచో
సకలంబు సుగమంబ, నీనడక నీసర్వంబు భాసిల్లె; నూ
రక నాడెందము నీకు విప్లితిఁ గుమారా! నేటి యీవెన్నెల॥ 189

చ॥ అనుకొనినంతకంటెను సమర్థుడ, వొక్కటిసెప్ప నూలుగా
వినఁగల, వేదిసెప్పిన నవీన మవశ్యముగూడఁగాదు, కొ
ల్విన దొరవైననేడు నొడిలోఁబసిబిడ్డగ నిన్నుఁబోచు నీ
జనని యొసంగుదీవనకుఁ జాలునె మా సకలోపదేశముల్॥ 190

ఉ॥ పండినమేనితోఁ గమియఁబండిన పుణ్యఫలంబుతోడఁ బు
త్రిండు ధరాభిషేక మహితుండగు భాగ్యముఁజూచి తన్నునన్
బండిన జీజియాతపము పండఁగఁ జల్లఁగ రాజ్య మేలు, మా
ఖండలలక్ష్మితో భరతఖండ మహాభ్యుదయంబు తూచుచున్॥ 191

మ॥ అనుమాటల్ శిరసావహించి శివరా జావిపు నర్చించి, చే
రిన యధ్వర్యుల గాంగభట్టు నమితశ్రీ తృపుల్జేసి, కొ
ల్విన వేంచేసిన పెద్దలన్ గురువులన్ బుణ్యాంగనాశ్రేణి నొ
య్యనఁ బూజింపుచు మాతృవందనముసేయన్ డెందముప్పొంగఁగన్॥

మ॥ ఒక ప్రత్యేకసమున్నతాసమునం దొప్పారు నానందభూ
మిక, తేజోమయ దివ్యచక్షువుల నున్నేషించి సంతోషచం
ద్రీకలన్ ద న్నభిషిక్తుఁజేయు జనయిత్రీన్ గాంచి రోమాంచకం
చుకితాంగంబుల డగ్గఱించి పదరోచుల్ మౌళి లాలించినన్॥ 193

శా॥ పాలోద్వేల్లిత పట్టబంధ తిలకోపర్యంచితోష్ణీష భూ
మాలంకార నవప్రభాపటలితో నాలంబి ఖడ్గంబుతోఁ
గేలన్ దండముతో నుదూఢ నృపలక్ష్మీ భాగ్యచిహ్నలితో
మ్రోలన్జేరు కుమారు నెత్తి మదితన్నున్ జీజియా యిట్లనెన్॥ 194

మ॥ “తనయా! పెద్దల పుణ్యబీజ మిటు మందారాంకురచ్ఛాయలన్
బెనుపై, కొమ్మల రెమ్మలన్ బలిసి, యుర్విన్ బూచియున్ గాచియున్
దననీడన్ నెలవిచ్చి పుష్పఫల సంతానంబు లందించి భూ
జనులన్ దన్నుట గంటిఁ - బెక్కులుపరీక్షల్ దాటి యీనాటికిన్॥

చ॥ కడచిన వాదినమ్ములు మొగల్బలఁగంబులురేఁగి, నాఁడు పె
ల్లడరి చెఱఁగొనఁ దలుమునప్పు డెటఁ దలఁదాఁపలేని నా
యొడిఁ గనుమూయుచుఁ దెఱచుచున్న సుతుం డిపు డిట్లుతీరి క
న్నడు శుభమయ్యె, నింతయు భవానికటాక్షముపంటయేసుమీ॥ 196

మ॥ తనకుఁ నచ్చినశిష్యుగాఁ గొనుచు విద్యాబుద్ధులన్నేర్పి పెం
చిన దాదోజి నిజోద్యమంబు వితతశ్రీ నిట్లు పుష్పించుటల్
గనుచో నెంతలు సంతసించునో! నినుఁ గన్నయ్య తానున్న నెం
తని హర్షించునో! యంతయుఁ నిలిచెఁ బుత్రా! నేటి కీ నాపయి॥

మ॥ తమసర్వస్వము ధారవోసి స్వమతోద్ధారంబు హిందూస్వరా
జ్యము సాధించిన తానజీముఖులు వీరాగ్రేసరుల్ నిర్జరో
త్తములై స్వర్గమునుండిచల్లిన భవత్పట్టాభిషేకోత్సవ
ప్రమదాశీ స్సుమవర్ష మోముత కుమారా! వజ్రవర్మాభయై॥ 198

ఉ॥ తీరిన దబ్ధిమంధనము, తీయములొచుఁ దలంపులెల్లఁ జే
కూరిన, వెంతయుఁ దనిసి కోలున హైందవరాజ్యలక్ష్మి సు
స్మేరముఖాంబుజంబు వికసించిన, దంచిత భోఁసలాన్వయ
శ్రీ రవివంశకీర్తిని భరించిన దాగమధర్మజుష్టయై॥ 199

ఉ॥ మేలగు హైందవోర్వర నమేయతపఃబులఁ బుట్టవొందు ని
ల్లాలు గడించుభాగ్యముల నన్నిట నేఁ దనుపొందఁగంటి, నీ
మేలున నీకుఁ దల్లినగుమేలున ధన్యతగొంటి, నింక వే
యేల కుమార! యిట్లనునయింపుము నీప్రజవోలె నీప్రజ॥ 200

చ॥ హృదయములిచ్చి ప్రాణములనిచ్చి యవశ్యములైన సర్వసం
పద లెదిగించి నిన్నుఁబరిపాలకుఁగాఁ గయికొన్నవారి క
భ్యుదయము లీగికంటె వర మొండొకఁ డున్నదె! రామదాసుఁ డి
య్యదియ వచించెఁగాదె! తనయా! గయికొమ్ము గురూపదేశము॥

ఉ॥ పండగు నన్నుఁబోలెఁ దొడఁబ్రాకిన నీపసిబిడ్డఁబోలె భ
వ్యుండగు రామదాసమునిఁబోలెఁ బ్రజావళి నాదరింపు, మె
ల్లండినఁగూడ ధర్మపథమూఁది చరించి దిశావకాశముల్
నిండినకీర్తి రంజిలుము, నీ కగుఁగాక చిరాయురున్నతుల్!”॥ 202

చ॥ అను జననీశుభాశిషము నంది శివప్రభుఁ డామెయాజ్ఞ గై
కొని నిజసింహపీఠమునకున్ జనుదెంచి సమంచితాదరం
ఋనఁ గొలువెల్లఁగాంచి పరిపూర్ణ దయా వినయానురాగముల్
దనుకు మృదుాక్తితో నభయదక్షిణహస్తముతోడ నిట్లనెన్॥ 203

మ॥ “అనురాగోపచితాత్మతా సచివులారా! మిత్రులారా! మహా
జనలారా! జగదీశ్వరీకరుణ మించన్ నేటి కీపాటి శో
భనముల్ గంటిమి, దక్షిణోన్మి స్వమతోపకాంత హిందూస్వరా
జ్య నిధానంబును నిల్పికొంటిమి పరీక్షాదక్ష దీక్షావిధిన్॥ 204

చ॥ కడచిన వెన్నియేనిఁ గడగండ్లు, దురంతములైన పోరులన్
దొడరుచుఁ బ్రాణవృంతములుతుగ్గించి సమర్థులు యోధు లెందఱో
మడిసిరి, వారిత్యాగ మభిమానము నెంచి స్మరించుకంటెఁ దీ
ర్చెడు ప్రతికారమున్నదె! స్మరింపనిచో ఋణ మీఁగనేర్తుమే!”॥ 205

చ॥ అకలుష దేశభక్తిభరితాత్మకులై ప్రజలెల్ల వారివా
రికిఁ దగురీతి మే లనుసరింపుచుఁ, గీడుభరించి, త్రాడుపో
లికఁ బెనఁగొంచు నెందునుజలింపని పూనికఁ బోర నిట్టిప్రా
పకము ఫలించెఁగాక ననువంటియొకానొకఁ డేమిచేసెడన్!”॥ 206

ఉ॥ చేసినదానిలోఁ గలవిశేష మెఱింగి, నితాంతభక్తివి
శ్వాసములన్ గఱంగి ననుఁ బాలకుఁగా వరియించు మీకు సం
తోసముతోఁ గృతజ్ఞుడ, నెదుర్కొను నాపదలోర్చి మీరునున్
బాసటగాఁగ నెల్లరశుభంబులకై తలయొడ్డి నిల్చెదన్॥ 207

ఉ॥ తల్లిహితంబు పెద్దలమతంబు సమర్థగురూపదేశము
 త్ఫుల్ల సరోజదామకముతో సరిగా శిరసావహింతు, ధ
 ర్మోల్లసితంబుగాఁ బ్రజలయున్నతిఁగూర్పఁ గడంగి, వారు రం
 జిల్లఁ జరింతు, నింతయు రచింప భవాని యనుగ్రహించుతన్!”

చ॥ అనుటయుఁ గొల్పులో జయజయధ్వని బారలుసాఁచి “జీజియా
 జననికి రామదాసమునిచంద్రునినకు శివరాజమాళికి
 ఘనవిజయంబు భద్ర మగుఁగా కగుఁగా” కనుపల్కు లెల్లడన్
 ముచుకొనిమ్రోసెఁ దూర్యరవముల్ వెనుదాకుచు మిన్నముట్టఁగన్

ఉ॥ అంత నితాంతభక్తి వినయంబులు మీఱఁగఁ బాదపీరికా
 పాంతముఁ జేరవచ్చి, నవరత్న దుకూల సువర్ణముదికా
 సంతతి మేటికానకలిడి, సమ్మతి జాగిరుదారు లెల్లసా
 మంతులు వేటువేటుగ నమస్కృతులిచ్చి భజించి రంచలన్ ॥ 210

మ॥ ఒకసర్దారునిబిడ్డఁ డున్నతటలోద్యోగంబునన్ మించి నేఁ
 టికి సామంతులుగొల్వ ధీరపరిపాటిన్ బ్రాజ్య రాజ్యాంగనా
 యకుఁడౌ పోడిమినెంచి యర్హమగుమర్యాదల్ విడంబించి కా
 నుకల్ బంపిరి గోలకొండసులతానుం డాది భూమిశ్వరుల్ ॥ 211

శా॥ ఆ యానందముఁ జూడవచ్చి ‘హెనరీ ఆక్సెండ్’ నన్ పేరి యా
 గ్లేయ ప్రాచ్యవణిక్సమాజపతి రక్తిన్ గానకల్ప వజ్రరే
 ఖాయుక్తంబగు నంగుళీయక మొసంగన్, బోర్చుగీస్సుఖ్య దే
 శీయుల్ బేరులు గానకలంపి రతులశ్రీమీఱ దీనారముల్ ॥ 212

ఉ॥ అందినకానకలెల్ల నయనాంచలదృష్టుల నాదరించి, తా
 నందఱ నన్నిరీతుల యధార్హ బహూకృతి సత్కరించి కొ
 ల్వందె శివప్రభుండు, సచివాదిక రాజనియోగివర్గమె
 ల్లం దమ యర్హలాంఛనములన్ గొలిచెన్ బ్రభుభక్తి సూపుచున్

సీ॥ ఆనతులౌ ప్రధానామాత్యుఁడాదిగా
 నుద్యోగిజనుల బహూకరించి,
 యెవరి యుద్యోగకారవములు వారువా
 రంది సేవింపఁగా ననుమతించి,
 యానాటి యన్యభాషానామముల మార్చి
 సంస్కృతవ్యవహారసరణి గూర్చి,
 వార్షికవేతనపరిమితి హెచ్చించి
 బిరుదముల్ బహుమతుల్ పెక్కులిచ్చి,

తే॥ హార కంకణ వస్త్ర వాహనములాది
 సత్కృతుల నెల్లవారి కుత్సవముగొలిపి,
 శ్రీ శివచ్ఛత్రపతి యభిషేకశుభ మ
 హూత్సవము దీర్చె వితత సంపత్సమృద్ధి॥

214

కు॥ మధురోదార గళస్వనాభినయ సంపన్నాన్యతఁ వంది మా
 గధ వైతాళికు లంత నీగతి శివక్షానాధుఁ గీర్తించి, “రో
 బుధమందార! పరాకు! భోకసలకులాంభోరాశిచంద్రా! యతం
 ద్ర ధరాభారధురీణ దక్షిణభుజస్తంభా! యదంభోదయా!॥

215

సీ॥ సూరతునుండి బెడ్నూరుపురముదాక
 నుత్తర దక్షిణాభ్యున్నతంబు,
 నల బిజాపురినుండి యపరాంబునిధిదాకఁ
 బూర్వ పశ్చిమ దిశాభోగ యుతము
 విపులదేశము గెల్చి, వితత రాజ్యాంగ సే
 నాంగ దుర్గాధిపత్యములఁ దనరి,
 ప్రబల యావనవిభుత్వ త్రయంబును దాకి
 వెన్నంటితటిమి తద్విజయమంది,

తే॥ దక్షిణావనియందు హైందవమతాను
 బంధ రాజ్యమ్ము నిలుపు వైభవమహేంద్ర!
 రమ్యగుణసాంద్ర! శ్రీ శివరాజచంద్ర!
 జయము! జయము! తావక సితచ్ఛత్రమునకు॥ 216

మ॥ జగమెల్ల ముద నూవహించె, బరితశ్చంద్రాతపశ్రీలు ప
 ర్వఁగ మీకీర్తి రహించె, గౌతుకమునన్ బట్టాభిషేకోత్సవం
 బుఁ గనన్ మీమలకర్త సూర్యుఁడు కరంబుల్ సాచి మిన్నాఁకె, డం
 బుగ వీతెంచె భవానిపూజయగుచోఁ బూరించు శంఖధ్వనుల్॥ 217

మ॥ లలితాభ్యర్చిత పట్టబంధ మహితాలంకార దివ్యప్రభా
 కలితుండౌ శివరాజుఁ జూత మచువేడ్కన్ బౌరపుణ్యాంగనా
 వళి దూర్వాప్రసవాక్షతాంజలులెల్లర్పన్ మేడలన్ నిల్చె - దొం
 గలి నున్జూపులు గల్వతోరణపు సింగారంబుఁ గై సేయఁగన్॥ 218

మ॥ అను వైతాళికపారముల్ విని శివత్మాధీశుఁ డుత్ఫుల్లలో
 చనపద్మండయి, “శ్రీభవాని కిది పూజావేళ, మే మిప్పు డా
 జననీ పాదపరాగముల్ గొనుటవశ్యం” బంచుఁ దోడ్తో నిజా
 సనమున్ డిగ్గిన, నెల్లకొల్వ నిలిచెన్ సమ్మర్ద సంరబ్ధమై॥ 219

తే॥ పింగళేమంత్రీ యుత్సవరంగమెల్ల
 ముందె నియమించి శివరాజముదలఁ గొనుచుఁ
 గొలువునుండి భవానిదేవళముదాఁక
 నడిపె మెఱవడి తూర్యస్వనములు సెలఁగ॥ 220

మ॥ గజరాజంబులు రెం డలంకృతములై కాషాయవస్త్రాంచిత
 ధ్వజమున్ బట్టుజరీజగాసిడము నుత్తాలంబుగానెత్తి య
 క్కజమున్ గొల్పుచు మందయానముల నగ్రస్థానమం దేగ నె
 ల్లజనుల్ వెంబడిసాగి రుల్లముల నుల్లాసంబు లుప్పొంగఁగన్॥ 221

శ్లో॥ గజయాధములు తురంగములు తేరులు కాలు

బంట్లు క్రమమ్ముగా బారుదీరఁ,
గొలుపుటేలు తుపాకులు ఖడ్గములు పూని

వీరభటుల్ వారివెంట నడువ,
వివిధతూర్యంబులు వింతలు చతురలా
స్యంబు లావెంబడి సందడింప,
జానపదుల్ పౌరజనము లుద్యోగు లా
పులు బంధు లావెనక దళముకొనఁగఁ,

తే॥ గ్రమ్ముకొని మంతుఁ లంగరక్షకులు గొలువ
నడుమ రాణివాసంపుటందలము నడువ,
భద్రదంతావళము నెక్కి భవ్యమూర్తి
శ్రీశివచ్ఛత్రపతి ప్రభుశ్రీలఁ దరలె॥

222

మ॥ కలితాలంకరణ ప్రభాసుభగమా ఘంటాపథశ్రేణి గం

తులు అంతుల్ గొను తుంగభంగములతోఁ దూఁగాడు సంద్రంబనన్
జలితంబై నగరోత్సవంబు నడిచెన్ సమ్మర్దసన్నాహ తుం
దిలమై, యాటలుఁబాటలొప్పఁగ శతఘ్నీ తూర్యముల్ మ్రోయఁగన్॥

చ॥ ఉన్నతసాధవీధి నయనోత్పల నీలకటాక్షమాలికో

ద్భిన్న ముఖేందుచంద్రికలు పెల్లగుచున్ యమునాయుతాభ్రగం
గోన్నతిఁ బర్వఁ, బుణ్యసతు లూర్జితఁడౌ శివరాజుపై జయా
భ్యున్నతిఁ బలిక సేసలిడి రుద్ధవిడిన్ గుసుమాక్షతాంజలుల్॥

224

శ్లో॥ అంగనలెల్లరున్ బ్రతిగృహంగణమం దెదురేగి పొంగుచున్

బంగరుపశ్చైరంబుల నివాళికలెత్తి జయంబువలక, మా
తంగముపై శివప్రభుఁడు తత్పరతన్ దలవంచి వానినె

ల్లం గఱుకొంచు నప్రకనులన్ జని చేరె భవానికోవెలన్॥

225

ఉ॥ ఏనుఁగు డిగ్గి భక్తిరథమెక్కి యదంభ విసేత వేషుడై
 మానముతో నుమాపద సమర్పితచిత్తముతోఁ దదంతిక
 స్థానముఁ జేరి, యర్చనలెసంగ భజించి శివప్రభుండు ని
 ధ్యానపరాత్ముడై గిరిసుతామహిమంబు నుతించె నీగతి॥ 226

చ॥ “చిటునగవూరు మోవి, వికసించిన చెక్కులు, సోఁగకన్నులన్
 గురియు దయామృతం, బలిక కుంకుమ రేఖయుఁ, జంద్రమఃకళా
 పరిగతమాళియున్ నయనపర్వముగా మది గోచరించి నా
 యరగలఁబాపు నీ యభయహస్తమునీడ భజింతు శాంకరీ॥ 227

ఉ॥ యాగము యోగ మెంతయుఁ బ్రయాసదురాసద మంచు, నైహిక
 త్యాగ విరాగముల్ జనులకందఱ కందనివంచు, ధార్మికో
 ద్యోగమువెంపునన్ మనసుఁద్రుంచి యచంచలభక్తి సేత నా
 భాగముగా భజింతు, ఫలపాకము నీకరభిక్ష పార్వతీ॥ 228

చ॥ ఒకతృణమున్ గ్రహించి సకలోన్నతశక్తి ఘటించి పర్వత
 ప్రకరముఁ జీల్తు వాదరమె పట్టినచో మరుభూమి నందనా
 ధికముగ మార్తు వార్తునిగతిన్ దురపిల్లఁగనేల పాణి! తా
 వక పదపద్మముల్ శరణువట్టినఁ జాలదొకో మహేశ్వరీ॥ 229

ఉ॥ ‘ఏ నెవఁ’ డంచు డీలుపడెనేని భరించుటగాని, ‘యెల్లచో
 నే’ ననుకొంచు ముందుపడెనేని సహించుటగాని యెందుచున్
 గానము, లోక మిట్టి! దవికంపితుడై నిజధర్మదక్షుడై
 పూనిక నిర్వహింపఁ బయిపోకడ నీవ భరింతు శాంకరీ॥ 230

ఉ॥ దక్షిణభూమి కాననతతంబుగ నుండిననాఁడు, దానిలో
 దక్షులు రాజులున్ బ్రజ లుదగ్రసుఖస్థితి నుండునాఁడు, న
 న్య క్షపిత స్వధర్మవిభవాదికమై ప్రజ కుండునాఁడు - నేఁ
 డక్షతశక్తి నన్నిట నియంత్రివి నీవని యెంతు శాంకరీ॥ 231

చ॥ యవన మహావిభుత్వము లనర్గళవృత్తుల నాల్లువైపులన్
గవియఁగ దక్షిణోర్వి మొనకట్టుచు హైందవరాజ్య మొక్కఁ డ
స్య విభవ ధిక్కృతిన్ వెలయునంచుఁ దలంప వచింప నున్నదే!
శివపతిపేర నాటకనిశేషము నాడితి వీవ శాంకరీ॥ 232

ఉ॥ 'అక్రమ' మంచు, 'సక్రమ' మటంచుచు, 'విక్రమ' మంచు, 'వీర హే
యక్రమ' మంచు నా నడకలన్నిట లోకము తోఁచినట్లుగా
వక్రవినోదముల్ వలుకవచ్చు, నిజంబున కే నెవండఁ గా
ర్యక్రమమెల్ల నీనడిపినట్లు ఘటించితిఁగాక శాంకరీ॥ 233

ఉ॥ ఒక్కొక్కనాఁటిసంఘటన మొక్కతెఱంగున ముట్టి కుత్తుకల్
ద్రొక్కొననైనవేళ, నెదిరింప భరింపఁ దరింప వైరులన్
జిక్కులముంప మానవునిచే నగునే! భరతోర్విపైన నీ
మక్కువ లట్టి వే నొకసమర్థుడ నీవలనన్ మహేశ్వరీ॥ 234

చ॥ మనసు కలంకదేఱ నవమానముదీఱ జయంబుమీఱ నే
ననుకొనినట్లు హైందవధరాభ్యుదయంబు ఫలించె, నీదుశా
సన మిటు నిర్వహించి ఫలసంపద నీకడ నప్పగించి నేఁ
దనిసితి నిందుపై సముచితంబులు నీవ విధింపు మీశ్వరీ॥ 235

చ॥ శివపతికోస మింతపని సేయఁగలే, దిటు శాశ్వతంబుగా
శివపతియుండి రాజ్యపరిశీలనసేయు టసంభవంబ యీ
భువనములోము తావకవిభుత్వము శాశ్వత, మందులోని హైం
దవ భవితవ్యసంపద సుధామధురంబని యెంత శాంకరీ॥ 236

ఉ॥ నాకొఱ కేవరంబునయినన్ మదిఁగోర, భవత్పదాబ్జ సే
వాకృతి చాలుఁ జాలినశుభంబులు హైందవభూమి కిమ్ము! నే
సాఁకిన జాతి నీతి మత సత్యపథం బెప్పుడైన వమ్ముగా
నీక వెలుంగఁజేయు మిదియే మదభీష్టశతంబు శాంకరీ॥ 237

సీ॥ మత జాతి నీతి నైవతభక్తి మహితమై
 హైందవజగము పెంపారుఁగాక!
 కులసతీజన వృద్ధ గో సాధు విప్ర సం
 తతి పూజ్యపదమౌచుఁ దనరుఁగాక!
 యామయ డూమ చోరాది భాధలులేక
 ప్రజ మహానందంబుఁ బడయుఁగాక!
 పశు శిశూత్కరముతో గాఁడిపంటలతోడ
 నిల్లిల్లు సిరులతో నెసఁగుఁగాక!
 తే॥ దేశభక్తులకీర్తి వర్ధిల్లుఁగాక!
 దేశచరితలు రక్తి సంధించుఁగాక!
 కవుల కెందును విజయంబు గలుగుఁగాక!
 నీదయ భవాని! యమృతమై నెగడుఁగాక!”॥

238

చ॥ అనుటయు నేకవాక్యత “తథాస్తు! తథా!” స్తనుమోత కోవెల
 ఘనముగ మోసె, నర్చకుఁడు కప్రపుటారతు లిచ్చి పూలు పా
 వన శుభనారికేళము భవానిప్రసాద మొసంగ దోయిట
 గొనె శివరాజు, పొంగి తొలఁకుల్ గొనె నెల్లెడ హృద్ తోయధుల్!॥

చ॥ అంచితభక్తి నిల్లు జగదంబ భజించి శివప్రభుండు హ
 ర్షించితుఁడై మహేంద్రవిభవాతిశయంబున రాచమేడ సా
 త్రైంచి, సమంచితోచిత విధేయములెల్ల విధించి, నేలఁబా
 లించె సమగ్రనిర్వృతి ఫలింప జగంబులు సంతసింపఁగ॥

240

మంగళం

APPENDIX

ANCESTRY OF SHIVAJI.

Shivaji Maharaj, the illustrious founder of the Mahratha Power, derived his descent from the renowned Bhonsle family. This noble Mahratha house claimed an ancient Kshatriya origin. It is said that the family was transferred to the uplands of Maharashtra by a Rajput warrior, Devraj Maharana by name. In what

is now known as the modern province of Oudh, there ruled for centuries the ancient princes of the royal Sesodia family. They claimed descent from the mythical Solar Race. One of these Sesodia princes crossed the Narbada and became the founder of an independent principality on its southern banks.

The ruling Bhonsle prince of the time was defeated and his kingdom annexed (by the famous Salivahan). At this crisis the afflicted queen of the prince escaped with her young son of five or six years across the Narbada and sought shelter in the hospitable regions of Mewar. There she found an asylum in a poor Brahman family, her son keeping the Brahman's kine. Once, while out engaged on his cow-herd duties the boy discovered a hidden treasure. This he disclosed to his patron and acquainted him with the story of his origin and fall. The Brahman listened with sympathy and encouraged and

exhorted him to endeavour to recover his royal power, giving him to that end every assistance within his means.

When the conquest of the country was completed, they erected a fort upon those mountain heights under the shadow of a temple of the Goddess Bhavani and named it Chitrakote

This fort afterwards became famous in history as the fort of Chitore.

About 1275 A D, Maharana Lakshman Singh succeeded to the throne of Chitore (The establishment of the Mahomedan power at Delhi led to the extirpation of the royal family) . The King had twelve sons The second prince Ajay Singh was the special favourite of his royal father The Raja explained to him, how undesirable it was that his royal race should be totally extinguished and commanded him to betake himself to an inaccessible part of the Aravalli Mountains . . Chitore fell into the Mahomedan hands

When Ajay Singh made his escape, he took with him Humbir Singh, the minor son of his eldest brother . . and again formed a fairly large principality He crowned him (Humbir Singh) king of his forefathers' realm and himself took charge of the administration and at last with Udaipur as their capital, they established their independence

On the demise of Ajay Singh, his son Sajan Singh thought it unwise to quarrel with his cousin for a partition of territory . With this design this brave prince advanced southwards. The territory of Sondhwad was conquered by him, and there he made his capital Among

his descendants were the names of Dilip Singhji Maharana, Singhji Maharana, Bhosaji Maharana and Devarajji Maharana in succession. But at length Devarajji, quite exhausted with the frequency of the Mahomedan invasions, gave up his kingdom, and coming down to the south maintained a precarious independence as a polygar in the valleys of the Krishna and the Bhima. On coming to the Deccan he changed his name for fear of the Mahomedans and assumed that of Bhosawant Bhonsle.

In the line of direct descent from Devarajji we have
 Indrasen Sambhajji and Babajji, alias Shivajji
 The last named Babajji was born in 1533 He had
 two sons Malojji and Vithojji They began to look
 out for an employment This they found by
 enlisting themselves in the service of Lukhji Jadhav of
 Sindhked Malojji had a son in 1594 named Shahji
 by Dipabai, sister of Jagpalrao Nimbalkar, the Deshmukh
 of Phaltan (Shivajji, the Liberator of the Mahratha Nation,
 was the second son of Shahji by Jijabai)

Chapter I "The Life of Shivajji Maharaja"

N S Takakhav, M. A.

(శ్రీ)

—◆ స వ ర ణ లు. ◆—

పుట.	పంక్తి.	వీనికి.	ఇవి.
2	15, 17	కాపురము	కాపురము
7	15	పేరు	పేర
8	3	బిజాపుర రాజ్య	నిజామువిభుత్వ
11	15	శివము	సివము
13	19	అగుయధార్థమ	“అగుయధార్థమ
14	18	తనకుఁజేయు	తనకైన
20	24	శాలురై	శాలులై
22	24	పాపజాతులకు	పాపజాతులకు
25	1	పండుగఁ	పండుగం
28	23	బచరించెద	పచరించెద
38	5	కసురు	కసురు
„	21	నాథుఁగాంచి	నాథుఁగాంచి
39	7	కుంకుముతోడ	కుంకుముకల్మి
44	18	వేడుక	వేడుక
46	14	పౌజ	పౌజ
48	8	తిరుఁగబడిరి	తిరుగఁబడిరి
53	15	ఉండఁగవచ్చు	వే మనవచ్చు
55	18	బవరమ్ములదేరిన	బవరమ్ములదేరిన

పుట.	పంక్తి.	పేనికి.	ఇవి
72	1	తన్ను గారించి	తన్నుఁ గారించి
77	16	తుటుముల్	తుటుముల్
79	20	కన్నడఁ మొకు	కన్నడఁ మొకు
81	18	స్వమత	సాధు
82	19	పడుచు	బడుచు
83	24	తఱచి	తరిచి
86	4	పెట్టితిని	పట్టితిని
90	6	గుది గాళ్ళుఁ జూచి	గుది గాళ్ళుఁ జూచి
91	6	లోకువ	లోకువ
93	14	ఆతని	ఆయన
94	11	పుట్టగా	పుట్టఁగా
95	18	అంచాఁడె	అంచాఁడె
95	9	ఇందనుకఁ జక్కన్	ఇందనుకఁ జక్కన్
96	20	శుభమ్ములందుకను	శుభమ్ములందుఁ గను
97	23	అండగాయుచు	అండగాచుచు
103	15	కుదియంచు	కుదియించు
110	5	కరఁగి	కరఁగి
111	5	మ॥	శా॥
112	13	వాక్రువ్వ	వాక్రువ్వ
116	7	ఇచ్చట సేయుచున్న	ఇచ్చటఁ జేయుచున్న
119	8	నలుసెంత	నలుసెంత
128	7	ఇటుపైని	ఇటుపైన
133	23	మొక్కలుము	మొక్కలము

పుట.	పంక్తి.	వీనికే.	ఇవి
139	5	సేనాధిపతి	సేనానియై
150	2	ఉత్సకత	ఉత్సుకత
158	15	అటదాపున	అటదాపున
160	3	మేనుబొంగ	మేనుపొంగ
176	18	మిణుంగురుల్	మిణుంగురుల్
185	16	కడపక	కడపక
191	17, 18, 19	పగను	పదను
198	23	గుంపెడు	గుంపెడు
201	22	తేలేపె	తేలేపె
204	21	అటంచు	అటంచు
208	7	బ్రతుకుజావుల	బ్రతుకుసావుల
213	15	పోడిమి	పోడిమి
216	13	ఎఱంగము	ఎఱుంగము
220	16	గవకుదాటి	గవనుదాటి
221	8	నెక్కొనజేసి	నెక్కొనజేసి
„	13	అటుంచు	అటంచు
224	17	ప్రభుండు శృ	ప్రభుండు శృం
242	15	ఒనరింప	ఒనరింపఁ
256	13	కొలువగాఁ	కొలువఁగాఁ
267	5	కొల్వుర, వాలా	కొల్వువార, లా
276	11	కాల్బముల్	కాల్బలముల్
„	24	బిట్టడరే	బిట్టడరె
278	17	హుంకరించి	హుంకరించి

పుట.	పంక్తి.	వీనికి	ఇవి.
279	16	అఱ్ఱూత	ఉఱ్ఱూత
327	F N.	Ramson	Ranson
333	18	తలంపున	తలంపుల
335	22	తెల్విబొందిన	తెల్విబొందిన
385	22	అదియున్న	అదియున్నఁ
396	8	అనియు	అనియుఁ
417	18	నెవ్వఁగఁ	నెవ్వగఁ
423	15	వీఁకమై	వీఁకమైఁ
464	3	సారిదిబాఁరస్కరిక	సారిదిఁబాఁరస్కరిక
488	7	శిశూత్కరముతో	శిశూత్కరముతోఁ

